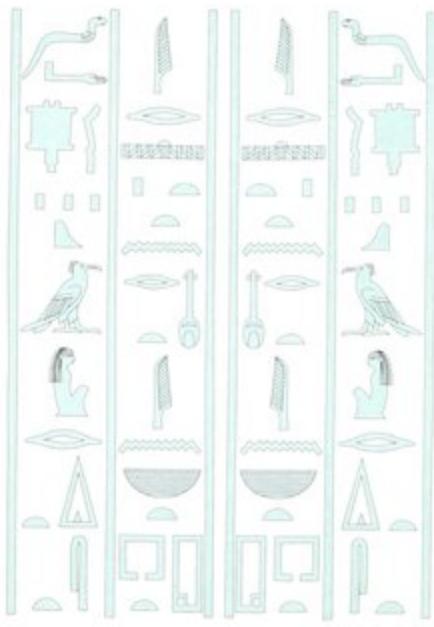

NYU IFA LIBRARY

3 1162 04538765 2

PT

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE

Photographie Doinier.

Phototypie Bertrand, Paris.

JEAN MASPERO
(20 Décembre 1885 — 17 Février 1915)

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

N° 67279-67359

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME TROISIÈME

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS
D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1916

INTRODUCTION.

Au commencement d'août 1914, lorsque la guerre éclata, tous les papyrus grecs qui devaient former le troisième et dernier volume de cet ouvrage étaient copiés complètement. Une partie d'entre eux, ceux qui étaient destinés à entrer dans un premier fascicule, avaient été déjà composés en placards, et le texte imprimé en avait été collationné une dernière fois sur l'original, selon l'habitude constante de Jean Maspero, mais la matière des deux feuillets du début avait été seule mise en pages et le bon à tirer en avait été donné. Naturellement le travail fut suspendu aussitôt, et les choses demeurèrent en l'état jusqu'au mois de décembre suivant où Jean Maspero, profitant des huit jours de congé qu'il avait obtenus pour achever de se guérir d'une blessure au sein de sa famille, revit hâtivement trois ou quatre placards et ajouta quelques notes au manuscrit de ce qu'il comptait publier dans le second fascicule. Dès qu'il fut tombé dans la bataille, je me mis en état d'acquitter pour lui, qui ne le pouvait plus, la dette qu'il avait contractée à cet égard auprès du Gouvernement égyptien, et, pour racheter le temps perdu depuis l'ouverture des hostilités, je décidai de terminer ce troisième volume en une fois, sans division de fascicules. Il manquait au manuscrit la notice du papyrus n° 67329 : mon collègue, M. Édouard Cuq, eut l'obligeance de me la fournir. Le n° 67359 désignait primitivement un papyrus arabe, découvert à Kom-lehgaou avec les byzantins; comme la transcription et la traduction en étaient à peine ébauchées, je lui substituai un papyrus grec d'époque arabe et de même provenance qui avait reçu le numéro provisoire 67360, mais dont le texte était prêt pour l'imprimeur. Les *Indices* faisaient défaut, car Jean Maspero ne les rédigeait qu'en dernier lieu, lorsque le reste de l'ouvrage était en bonnes feuillets : j'en compilai trois, les n° I, II, IX, et M. Bernard Haussoullier, qui avait été le maître aimé de mon fils, rédigea le reste, c'est-à-dire la partie la plus considérable. Il eut aussi la patience de revoir les tierces après moi, et de corriger les fautes qui m'avaient échappé : je ne saurais trop le remercier du dévouement qu'il apporta ainsi à perfectionner l'œuvre de son ancien élève.

Je ne pense pas que le nombre des planches qui accompagnent ce volume eût dépassé de beaucoup le chiffre de huit qu'il compte et que je trouvai prêtées

chez le lithographe Catala : peut-être aurais-je dû y ajouter, à défaut d'un fac-similé du papyrus arabe, une page-spécimen du papyrus grec n° 67359 qui a remplacé celui-ci. Les photographies d'après lesquelles l'ensemble avait été exécuté sont la dernière œuvre de notre collaborateur François Daumas, qui, relégué dans des bureaux d'administration pendant les premières semaines d'août, refusa de s'y enfermer à l'abri du danger quand tant d'autres s'exposaient, et fut tué dès septembre 1914, trois jours après son arrivée sur le front de Lorraine. Il avait été le compagnon affectueux de Jean Maspero dans ses expériences de l'Égypte : il l'égala en vaillance, le précéda dans la mort, et leurs noms doivent être réunis ici dans un même hommage. La préface de ce troisième volume est au manuscrit original une simple esquisse tellement sommaire que mieux vaut en indiquer ici la substance en peu de mots : après avoir rappelé que, depuis 1908, la collection de Kom-Ichgaou s'était enrichie grandement par des fouilles, par des saisies chez l'indigène, par des achats à plusieurs personnes, il comptait indiquer la provenance exacte de chaque élément. Il avait donc noté que les n° 67279, 67293, 67294, 67295, 67303, 67304, 67305, 67308, 67311, 67315, 67316, avaient été cédés au Service par M. Beaugé, ingénieur en chef des chemins de fer égyptiens à Assiout, et que les n° 67284, 67285, 67286, 67297, 67301, 67307, avaient été vendus par deux indigènes qui n'avaient pas pu, ou n'avaient pas voulu, dire comment ils en étaient devenus possesseurs. En outre, plusieurs caisses provenant des fouilles anciennes de M. Lefebvre, et ne contenant, d'après leur inscription, que des papyrus coptes, lui avaient rendu, après examen, une certaine quantité de pièces écrites en grec. Il n'avait pas inséré ces nouveaux venus dans les deux premiers volumes, dont le plan était déjà établi, car il estimait qu'ils étaient en nombre suffisant pour composer un volume séparé. Pourquoi faut-il que je remplace cette préface, où il comptait résumer l'œuvre de sept années, par un récit trop bref de ce que furent sa vie et ses travaux ?

*
* *

Jacques-Jean-Gaston Maspero était né à Paris le 20 décembre 1885. Ce fut un enfant délicat, et que sa mère ne conduisit pas sans difficulté à travers les accidents du premier âge et de l'adolescence, mais un enfant bien doué, tendre et attachant, qui sut bien racheter les peines par les joies qu'il lui prodigua. Une demi-douzaine de photographies prises à divers moments dans le cours des années sont là qui nous rappelleraient, si nous avions pu l'oublier, le développement progressif de son corps et de son intelligence. La plus ancienne nous le

montre âgé de trois ans, à côté de son ainé Henri, âgé de cinq. Un ami de la maison, M. Faucher-Gudin, a voulu faire leur portrait au milieu des meubles familiers, et ils ont posé devant l'objectif chacun selon son caractère propre. Henri, toujours maître de lui-même, est demeuré impassible en face de cet appareil dont l'aspect inconnu l'inquiétait pourtant, mais Jean, plus nerveux, a été secoué par le bruit de déclic, et il a jeté de côté un regard mi de curiosité et mi d'émotion qui prête à sa figure une expression de surprise comique. C'était dès lors un enfant imaginatif et babillard, blésant légèrement à l'ordinaire, et s'embarrassant dans sa langue sitôt qu'il se mettait en colère, ce qui lui arrivait souvent, inventant vingt sortes de jeux dans une seule après-midi, et se plaisant à improviser des dialogues dramatiques entre les animaux en caoutchouc dont sa marraine lui avait donné un troupeau : il y avait là, entre autres, un éléphant batailleur orné d'une housse rouge levée en relief sur la peau et qui jouissait d'un très mauvais caractère. Sans cesser de s'amuser dans son coin, l'enfant observait ce qui se passait autour de lui et rien de ce qu'on disait n'échappait à son attention. Il s'imprégnait ainsi sans effort de bien des connaissances premières, et ce fut dans la famille un étonnement général, lorsque, sa mère s'étant avisée un jour de lui montrer les lettres, elle s'aperçut qu'il savait déjà presque lire. Tandis qu'elle faisait la leçon au frère ainé, le cadet écoutait et il avait appris seul l'alphabet puis le syllabaire. Parfois seulement il intervertisait les caractères et il déchiffrait *et où il y avait te*; on n'eut qu'à redresser deux ou trois mauvaises habitudes pour le transformer en bon écolier, capable de suivre des classes avec profit, et ce fut l'affaire de quelques semaines. Aussi le voit-on dans la photographie suivante, assis au premier rang d'un groupe d'élèves du lycée Montaigne qui ont obtenu la Saint-Charlemagne. Il est si petit encore que ses pieds ne touchent pas à terre; ses lacets de bottines pendent négligemment de droite et de gauche, mais il ne songe pas à les renouer, car il suit attentivement les moindres gestes de l'artiste, non qu'il se méfie cette fois, il désire voir comment on va opérer sur ses camarades et sur lui. Tout l'intéresse en ce monde, la grammaire comme l'histoire, les livres de Jules Verne qu'il dévore entre deux devoirs comme les fables de Florian ou de La Fontaine qu'il débite avec feu, d'une voix bien nuancée pour son âge, la musique et une promenade au Val-Fleury : au Luxembourg, tandis que les mères causent adossées à la statue de Laure de Noyes, aucun de ses camarades n'apporte plus d'ardeur que lui à bien mener une partie de barres ou de chat perché. Parmi les livres avec ou sans gravures dans lesquels il se plonge volontiers, nul ne l'enthousiasme autant que ceux qui traitent de l'épopée napoléonienne. Le jeudi,

quand la classe chôme, il prie sa mère de le conduire aux Invalides, et là, sous le dôme, les bras agrippés à la balustrade de granit, le menton sur les bras, muet d'émotion, il s'oublie des demi-heures entières à regarder le tombeau de l'empereur. Attend-il que les statues de maréchaux s'animent, que les Victoires s'envolent en battant de l'aile, que le couvercle du sarcophage se soulève et qu'il ne sait quoi en sorte? Devinera-t-on jamais les idées ou les rêves qui surgissent, sous le poids d'une grande émotion, dans le cerveau d'un enfant de huit ans? Les années passent, si lentement et si vite à la fois : il est en quatrième, il est en troisième, il est en seconde, il a des prix à Louis-le-Grand et au concours-général encore florissant malgré les réformateurs. Costume marin, jambes nues, pantalon court, vareuse blanche, grand col rabattu, c'est ainsi qu'il était habillé un jour de distribution à la Sorbonne, et chaque fois qu'il allait chercher une couronne sur l'estrade, le public vibrant de ces fêtes, le voyant si petit de taille et si jeune encore au milieu des autres lauréats de deux ou trois ans plus âgés, éclatait en applaudissements, le président, Wallon, comme les professeurs et les parents. Bientôt le baccalauréat ès lettres le prit, puis, après le baccalauréat, l'examen de licence subi à dix-sept ans, puis la préparation de l'agrégation d'histoire, et l'épreuve pour le diplôme d'études supérieures surmontée triomphalement à dix-huit. Le sujet choisi était l'administration byzantine de l'Égypte, et, malgré l'inexpérience juvénile du candidat, c'est déjà une œuvre d'érudition originale qu'on aurait pu vraiment publier à profit pour la science : le résumé très bref s'en trouve à sa place chronologique dans la liste des positions de thèses de la Faculté des Lettres de Paris.

La vocation vers l'Égypte s'était éveillée déjà en lui, mais au début, elle ne se manifesta point de manière exclusive. Tout enfant, il avait témoigné d'un goût fort vif pour la botanique; puis la passion des médailles s'était développée, et, vers la quatorzième année, il n'avait pas connu de joie plus grande que d'aller fureter chez les antiquaires du quartier Latin, à la recherche des bronzes rares des Césars gaulois ou des potins d'Alexandrie. Il poussa bientôt jusqu'aux empereurs d'Orient, et l'étrangeté fastueuse de leur costume lui suggéra l'envie de connaître leurs tragiques histoires plus en détail qu'on ne les enseignait au collège. Avant de s'abandonner sans réserve à l'égyptologie son père s'était demandé pendant assez longtemps s'il n'irait pas plutôt à l'archéologie byzantine, et la période des seconds Macédoniens avait surtout captivé son attention : il lui était resté de ce penchant vite réprimé et des études qu'il avait entraînées une petite collection de chroniqueurs grecs ou arabes et d'ouvrages modernes relatifs aux mêmes matières, dans laquelle l'enfant se plongea avec délices. Le

bel ouvrage de Gustave Schlumberger sur Nicéphore Phocas ayant paru, entre temps, les hésitations qu'il avait encore s'évanouirent complètement. Pourtant, il ne dit rien aux siens, ne voulant leur révéler ses projets d'avenir qu'après en avoir fini avec son éducation scolaire. Il ne la termina pas dans la maison maternelle, où elle avait commencé au milieu de tant de tendresse : au mois d'octobre 1899 son père, ayant été obligé de retourner en Égypte pour y reprendre le poste de Directeur général des Antiquités, le laissa à la garde d'un vieil ami, Adolphe Pichon, qui accepta généreusement de le surveiller et de le guider. Ce fut, loin de la famille, un temps de labeur assidu dans toutes les directions, musique, numismatique, littératures de la Grèce et de Rome, littératures étrangères, poésie moderne, Nietzsche et Heine dans l'original allemand, les romans de Fogazzaro ou d'Annunzio dans leur italien même, Oscar Wylde ou Kipling dans leur anglais ; il ne leur accorda pas moins d'attention qu'aux annalistes byzantins. Une pointe dans les Pays-Bas en 1901 afin de s'initier aux beautés de l'art flamand et hollandais, deux ou trois semaines de séjour à Rome, pour y apprendre ce qu'était la grande fresque aux *Stanze* de Raphaël ou à la chapelle Sixtine. En 1903-1904, avant les préliminaires de l'agrégation, il vint hiverner deux mois en Égypte. Ce séjour au foyer paternel, le premier qu'il lui eût été permis de faire avec un sentiment d'abandon et d'intimité complète, révéla aux siens un esprit et un cœur profondément modifiés. Sa gaieté native n'éclatait plus que par intervalles assez rares, et le plus souvent il apparaissait à ceux qui l'entouraient distrait, absorbé en lui-même, languissant : le piano ne chantait plus sous ses doigts que des rêveries mélancoliques, les vers qu'il écrivait n'étaient que de déceptions et de dégoûts, et il n'avait de remède à ses pensées que le travail acharné. Les trois dernières années lui avaient apporté une de ces épreuves dont les caractères les plus fermes ne sortent que meurtris, une affection malheureuse pour une jeune fille, charmante du reste mais insoucieuse de comprendre ce qu'il cachait de sensibilité profonde sous une apparence de timidité silencieuse. Le service militaire, en lui fatiguant le corps par des exercices excessifs et l'esprit par des obligations et des études nouvelles, réussit bien juste à éclaircir un peu les idées sombres qui menaçaient de l'envalir à jamais. En octobre 1904, âgé de dix-huit ans et demi à peine, il avait demandé à s'engager comme volontaire, au bénéfice de l'article 23 d'une loi qui expirait à ce moment même. Il était petit, grêle, étroit de poitrine, myope, et, bien qu'il jouit depuis l'enfance d'une santé inaltérable, il n'offrait pas l'aspect vigoureux. Le premier examen à Paris le déclara bon pour le service, grâce à la bienveillance intelligente d'un médecin chef, mais il n'était pas rassuré sur

L'issue du second examen qu'il devrait subir en se présentant au régiment, et s'il était refusé, ce serait la nécessité de demeurer trois années sous les drapeaux aux termes de la loi nouvelle qui allait entrer en vigueur. Il se rendit donc à Dreux assez troublé, et, par une matinée sombre de novembre, il attendit avec des battements de cœur que son tour vint de se ranger sous la toise. Le major était invité ce jour-là à une partie de chasse, et si rapidement qu'il procédât aux opérations, l'heure fuyait sans qu'il arrivât au terme de sa corvée. Il commençait à mesurer Jean Maspero, le dernier de tous, quand une ordonnance entra dans la salle et lui souffla quelques paroles à l'oreille; sans plus tarder, il ramassa ses papiers et sortit en maugréant. Jean, resté dans la salle en tenue de conscription, ne savait que penser lorsque le sergent de garde lui demanda avec une énergie vraiment militaire pourquoi il ne se rajustait pas. « J'attends, répondit-il, que le major revienne déclarer si je suis admis ou non. — Ne voyez-vous pas que vous êtes pris? repartit le sergent. On est venu l'avertir tout à l'heure que s'il voulait ne pas manquer le train de chasse il avait juste le temps de courir à la gare, et il vous a reconnu aussitôt bon pour le service. Rompez! »

Onze mois de séjour au peloton des volontaires d'un an à La Flèche, à la caserne du 101e régiment à Dreux, ou aux manœuvres dans le camp d'Avord, achevèrent de transformer l'enfant en homme, puis la préparation au concours de l'agrégation d'histoire le ramena sur les banes de la Sorbonne et de l'École des Hautes Études. Le grec byzantin l'attirait de plus en plus, et il se remit à le travailler de nouveau sous la direction de M. Bernard Haussoullier : ce fut l'origine de la liaison qui se noua entre l'élève et le maître, et jamais élève n'eut pour son maître plus de respect et plus d'affection. La première tentative vers l'agrégation ne fut pas heureuse : il échoua au mois d'août 1906, faute de quelques points. La seconde en 1907 lui réussit mieux, malgré quelques menus incidents au cours des épreuves. C'est ainsi qu'au moment où il commençait sa leçon, un des membres du jury interrompit brusquement son exorde pour lui crier : « Surtout pas de phrases à la Michelet! ». N'est pas un Michelet qui veut et il ne se flattait pas d'en être un, mais pareille apostrophe n'était-elle pas bien faite pour déconcerter un candidat? Il garda pourtant son sang-froid, et il parla si nettement qu'il enleva les suffrages, même celui de l'examinateur hostile à la manière de Michelet, et qu'il fut reçu en bon rang, malgré sa jeunesse : il n'avait pas vingt-deux ans. A ce moment une question grave se dressait devant lui : entrerait-il dans l'enseignement secondaire, ainsi que son titre nouveau lui en conférait le droit, ou solliciterait-il un congé afin

de préparer le doctorat ès lettres et de gagner plus tard une chaire dans l'enseignement supérieur? L'obligeance de M. Chassinat le tira de l'embarras de choisir lui-même en lui proposant un des postes vacants à l'Institut français d'Archéologie orientale établi au Caire. C'était lui offrir l'occasion d'explorer à fond une des provinces les plus importantes du premier empire byzantin, et, en même temps, d'apprendre par la pratique journalière la langue des rivaux de Constantinople en civilisation et en art militaire, les Arabes. La connaissance insuffisante de l'arabe a été jusqu'à ce jour le point faible de la plupart des savants qui se sont intéressés à la Rome orientale. Ils n'aperçoivent d'ordinaire celle-ci que par les récits nécessairement partiaux de ses propres chroniqueurs; étant presque toujours incapables de consulter par eux-mêmes la tradition arabe, persane ou turque selon les époques, ils ne voient le plus souvent qu'une seule face des événements et ils en ignorent la version ennemie. Jean Maspero n'entendait descendre dans la lice que bien armé, et, pendant les années qui suivirent, il partagea son temps presque également entre le déchiffrement des manuscrits grecs et la lecture des historiens musulmans; il y joignit à ces moments perdus l'étude de l'art et de la langue coptes, ainsi que celle des dialectes actuels du Saïd et du russe. Au début, il avait conçu l'idée de s'attacher au règne d'Héraclius et de ses fils. Il voulait tirer le sujet de sa grande thèse des destinées dramatiques de ceux-ci, et il songeait à prendre chez Jean de Nikiou celui de la petite, mais bientôt la richesse du Musée du Caire en papyrus byzantins lui suggéra d'autres desseins. Selon un usage que j'avais introduit dans l'Administration du Service des Antiquités de l'Égypte, il demanda et obtint d'être attaché pendant deux ou trois mois chaque année au Musée, afin d'y collaborer à la rédaction du grand *Catalogue*. MM. Quibell et Lefebvre, exécutant des sondages à Kom-Ichgaou, y avaient recueilli une masse de documents parmi lesquels Lefebvre découvrit ses fragments de Ménandre, et la collection, sans cesse accrue par les soins de la Direction, avait fini par atteindre des dimensions considérables. Ce n'est pas ici qu'il est nécessaire de raconter comment Jean Maspero déroulant, classant, décrivant, commentant ces papyrus, édifia ainsi le corps le plus complet qu'on ait jusqu'à présent de pièces appartenant à cette époque. Le premier volume parut en deux fascicules de 1910 à 1911, le second en trois de 1911 à 1913, et cette entreprise, qui aurait suffi seule à occuper tous les loisirs d'un laborieux, lui laissa encore le temps d'écrire une vingtaine d'articles pour différents recueils, *Annales du Service des Antiquités*, *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*, *Revue de l'histoire des Religions*, *Revue critique*, *Byzantinische Zeitschrift*, *Journal des Savants*,

Revue de Philologie, Revue des Études grecques. Quelques incidents vinrent couper agréablement cette existence de labeur scientifique, une excursion en Nubie en 1908, le deuxième Congrès d'Archéologie classique en 1909, une fugue à l'Oasis de Khargueh en 1910, et, en 1911, une croisière avec les touristes du Dr Ollivier. Jean Maspero avait ce don si précieux et si rare de pouvoir mener vingt affaires de front, et de se consacrer entier à chacune d'elles, comme s'il n'avait à se mettre en peine que de celle-là. Les hivers et les printemps fuyaient vite au milieu de tant d'occupations. L'été revenu, il saisissait le prétexte du retour à Paris pour visiter le plus de pays qu'il pouvait, une année Constantinople et Athènes, une autre le Midi de la France. Quatre fois, de 1906 à 1912, il ne rentra que pour être appelé à remplir des périodes d'instruction militaire. Il aurait pu aisément, comme l'a fait plus d'un, styler son concierge à répondre au gendarme qui apportait la convocation à domicile qu'il était en résidence à l'étranger, mais il refusa toujours de se dérober à l'appel du pays : il était de ceux qui, ne parlant jamais de la nécessité de faire leur devoir quand celui-ci ne se présente pas, n'hésitent jamais à l'accomplir scrupuleusement quand il se présente. Il passait ensuite à la campagne le peu de temps qui lui restait libre, dans un petit pavillon que les siens possédaient à Milon-la-Chapelle, sur le ru qui descend de Port-Royal. Il écrivait, il lisait, ou il errait dans les bois voisins pendant des journées entières, et le soir, après avoir joué du piano une ou deux heures durant, il se retirait pour fumer et pour travailler encore dans un cabinet qui ouvrait de plain-pied sur la cour : lorsque la nuit était belle, il sortait volontiers au jardin, et alors on l'entendait qui s'y promenait sous les peupliers ou sous les sapins, seul avec ses pensers.

Cinq années s'écoulèrent ainsi dans la paix la plus laborieuse. Il s'était lié à l'Institut français avec Reymond le dessinateur, avec Daumas qui succéda à Reymond, avec Massé et Wiet les arabisants ; lorsque Wiet se fut marié, il trouva auprès du jeune couple une amitié fidèle, et il commença avec le mari, sous le titre de *Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte*, un ouvrage qui était en réalité un index géographique de Makrizi, et dont la première livraison, la seule parue, porte le millésime de 1914. Au Caire même, il s'était formé un cercle d'amis, le Dr Bay, le musicien passionné et l'amateur de peintures, le Dr Fonquet, le collectionneur de faïences et de porcelaines arabes, le frère Rolland de la Doctrine chrétienne, Aly bey Bahgat l'un des conservateurs du Musée d'antiquités arabes, Artin pacha Yacoub le sous-secrétaire d'État à l'Instruction publique et les siens ; il s'était laissé complaisamment inscrire dans les jurys d'examen, pour les brevets de l'enseignement français des garçons et des

filles ainsi que pour le baccalauréat du Gouvernement égyptien. C'était une vie douce et aisée, mais il fallait songer à retourner en France : on parlait déjà pour lui d'une chaire d'archéologie byzantine, dont M. Haussoullier provoquait la création à l'École des Hautes Études, et il comptait terminer dans une sixième année son *Catalogue des papyrus byzantins*, quand des incidents survinrent qui rendirent impossible l'exécution de ce projet. M. Chassinat avait donné sa démission dans les premiers jours de 1919, et M. Lacau, lui ayant succédé, avait résolu d'imprimer une activité plus grande à la pratique des fouilles : il envoya Jean Maspero explorer le site de Baouit, près Dénirout, dans la Haute-Égypte. Baouit avait déjà été l'objet d'investigations fructueuses par Clédat, Palanque et Chassinat qui y avaient déblayé une série d'édiacules coptes décorés de peintures et de sculptures d'un art assez barbare, mais intéressant. Dans la seconde quinzaine de janvier 1913, Jean Maspero installa ses chantiers sur les *kom*s en compagnie de M. et de Mme Daumas, puis il entama ce genre de travail, auquel rien ne l'avait préparé dans ses études antérieures. Les tranchées creusées précédemment n'avaient point permis de déterminer avec un degré d'exactitude suffisant la nature et le plan de la bâtie, et, menées un peu rapidement, leurs auteurs s'étaient déclarés impuissants à sauver les nombreuses décos à la détrempe qu'ils avaient rappelées au jour. Jean Maspero, procédant sans guide avec une prudence et une méthode remarquables, vida dans le *kom* du nord toute une série de salles peintes et de chapelles, où les graffites tracés sur les murs à la pointe lui enseignèrent à reconnaître un couvent d'Apa Apollô célèbre aux premiers siècles du Christianisme triomphant et de la conquête musulmane. Le *kom* du sud, exploité sans pitié par les chercheurs de *sébah*, était fort pauvre par endroits et contenait les ruines d'un couvent de femmes, que les inscriptions paraissent désigner sous le vocable d'Ama Rachel. En moins de trois mois et demi, du milieu de janvier au milieu d'avril, François Daumas et Jean Maspero réunirent un butin considérable. Daumas photographia les tableaux à mesure qu'ils sortaient de terre et reproduisit en couleurs, à l'aquarelle, les sujets les plus importants, en vue d'une publication qu'il croyait prochaine. Jean Maspero copia les inscriptions monumentales, les graffites, et, poussant des sondages aux alentours des buttes maîtresses, recueillit à la centaine des lambeaux d'étoffes brodées, des lampes, des bouchons d'amphores portant inscriptions, des débris de papyrus, des ostraca grecs et coptes, des provisions desséchées de poissons et de fruits, des restes de vêtements monacaux et de mobilier conventuel, le pèle-mêle d'objets sans valeur pour l'amateur qui fournissent au savant le moyen de reconstituer la physionomie de ce qu'était, au

vuit^e siècle après J.-C., un grand monastère égyptien. De retour au Caire dans la seconde quinzaine d'avril, Jean Maspero songeait à amorcer la publication de ces découvertes, tandis que le souvenir en était frais devant ses yeux et lui suggérait intacts les renseignements qui pouvaient manquer à son journal, si consciencieusement qu'il l'eût tenu; mais, apprenant qu'il devrait attendre l'apparition des volumes que préparaient, pour exposer les résultats de leurs fouilles, MM. Clédat et Chassinat, il abandonna son dessein. Je n'ai pas eu entre les mains ses notes ainsi que les relevés de Daumas et je suppose qu'ils sont encore à l'Institut du Caire. Il ne subsisterait aujourd'hui d'autre document relatif à leur mission que cinq ou six lignes de M. Lacau dans un rapport à l'Institut de France⁽¹⁾, si Jean Maspero n'avait pris la peine d'en adresser le récit sommaire à l'Académie des Inscriptions. Les clichés insérés dans cet article et dans le *Guide du Visiteur au Musée du Caire* prouvent l'importance de la découverte pour l'histoire de l'art provincial byzantin⁽²⁾: les visiteurs du Louvre seront à même de l'apprécier par leurs propres yeux, lorsqu'y seront exposées les grandes peintures qui composèrent la part de la France dans le produit des fouilles de Jean Maspero.

Lorsque celui-ci quitta l'Égypte au mois de juillet 1913, il n'avait pas terminé la rédaction de son troisième volume; néanmoins diverses raisons d'intérêt privé le décidèrent à ne pas demander l'autorisation de séjourner une année de plus à l'Institut français d'archéologie. Ce dernier hiver de son existence qu'il passa tranquillement à Paris fut des mieux remplis. Il avait publié, en 1912, la thèse qu'il avait élaborée longuement pour obtenir le diplôme de l'École des Hautes Etudes, sur *l'Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, et ce livre, augmentant l'idée favorable qu'avaient donnée de lui ses premiers travaux, un de ses anciens professeurs à Louis-le-Grand, M. Glotz, s'était empressé de l'attacher au secrétariat de la rédaction de la *Revue des Études grecques*. En même temps, la bienveillance de M. Georges Bénédict, le conservateur des Musées nationaux, le chargeait de rédiger le Catalogue des antiquités byzantines appartenant au Louvre, et il acceptait cette mission avec d'autant plus de plaisir qu'il y voyait l'occasion de combattre quelques-unes des théories émises par Strzygowski sur l'art byzantin et de les remplacer par des idées différentes. L'hiver s'écula vite au milieu de ces occupations si conformes à ses goûts et à son tempérament; l'obligation d'en finir avec les papyrus byzantins du Caire put seule l'en arracher. Il avait reçu à Paris

⁽¹⁾ PIERRE LACAU, *Note sur les travaux de l'Institut français d'archéologie du Caire*, dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 522.

⁽²⁾ JEAN MASPERO, *Rapport sur les fouilles entreprises à Baouit*, dans les *Comptes rendus*, 1913, p. 289-301; GASTON MASPERO, *Guide du Visiteur*, 4e édition, 1915, p. 257-249, 258-260.

la première épreuve des textes dont il comptait former la première livraison du troisième volume, mais il souhaitait, selon son habitude, les collationner sur les pièces originales avant d'en donner le bon à mettre en pages et le bon à tirer; restait enfin à copier les derniers documents provenant de Kom-Ichgaou, et à en constituer la matière d'un dernier fascicule afin d'achever sa part du Catalogue. A la date du 8 novembre 1913, le Comité d'Égyptologie lui avait accordé une indemnité montant à trois mois de solde, soit en gros 2400 francs, pour couvrir les frais du voyage d'Égypte : il obtint aisément les congés nécessaires au Louvre, et arrivant au Caire le 1er mai, il s'attela à la besogne dès le lendemain. La vérification des portions déjà livrées à l'imprimeur et le déchiffrement des textes nouveaux occupèrent les heures officielles d'ouverture au Musée, et la rédaction du commentaire, entrecoupée de longues visites au bazar ou de causeries sur la musique et sur la peinture byzantine avec le docteur Bay, remplit paisiblement le reste du temps : ce furent les derniers jours de paix sereine avant la tourmente. Les trois mois accomplis, non seulement la collection de Kom-Ichgaou était épuisée, mais il s'était engagé à publier en appendice les quelques fragments de papyrus arabes qui avaient été recueillis avec elle pendant les fouilles : il quitta donc le Caire, emportant avec lui son troisième volume en manuscrit, sauf les *Index*, qu'il se réservait d'établir au fur et à mesure de l'impression, et il s'embarqua à Alexandrie sur l'*Ernest-Simons*, le samedi 1er août, à une heure de l'après-midi, en pleine paix. Il n'était pas en mer depuis trois jours, lorsqu'un radiotélégramme tombant sur le paquebot, apprit à l'équipage que la guerre était imminente, et que, pour éviter les navires allemands qui croisaient au voisinage du détroit de Messine, il devait piquer droit sur Malte, au lieu de suivre la route habituelle. La traversée fut anxiouse, et il s'en fallut de quelques heures que le bateau des Messageries ne se heurtât au *Gaben* et au *Breslau*, dans leur raid audacieux sur Bône et sur Philippeville : la sécurité ne revint qu'environ vingt milles avant l'entrée à Malte, par la rencontre de deux croiseurs anglais, dont l'un convoya le paquebot jusque par le travers extérieur de la Sardaigne. Les dernières heures du trajet se traînèrent sans incident mais au milieu de l'anxiété la plus vive. Déclaration de guerre du 3 août, invasion criminelle de la Belgique par les Allemands, entrée en lice de l'Angleterre, incertitude du rôle que l'Italie allait jouer, depuis le départ d'Alexandrie, le capitaine était tenu au courant des événements par la télégraphie sans fil, et souvent même il avait reçu par cette voie des communications qui ne lui étaient pas destinées. C'est ainsi qu'il fut surpris un jour par un déluge de mots appartenant à une langue qu'il ignorait, et que l'opérateur

transcrivit fidèlement sans les comprendre. Jean Maspero y reconnut aussitôt de l'allemand et perdit plusieurs heures à en donner la traduction. C'était un discours prononcé à Kiel le 3 août par l'empereur Guillaume, et l'incohérence saccadée l'en frappa autant que l'enflure soutenue,

verbosa et grandis epistula venit
A Capreis:

il serait peut-être curieux de retrouver la mise en clair de ce message, car, d'après ce que mon fils me dit peu de jours plus tard, il présentait d'assez fortes différences avec le texte imprimé dans les journaux français.

Lorsque, débarquant à Marseille le jeudi 6 août, à l'aube, avec un retard de deux jours, Jean Maspero et sa mère voulurent regagner Paris, ils rencontrèrent de grandes difficultés. On était en pleine mobilisation et presque tous les trains étaient attribués aux réservistes qui regagnaient leur corps : grâce à la complaisance d'un employé de la gare, ils finirent par s'assurer deux places dans l'un d'eux qui partait vers neuf heures du matin, et qui n'avait chance de parvenir à Paris que le dimanche 9 à la même heure ou à peu près ; mais il était inutile de songer à prendre avec soi le gros bagage ramené d'Égypte et qui renfermait, entre autres choses, toutes les copies de papyrus arabes et byzantins. A la hâte, on ouvrit les malles en pleine rue, non loin de la gare ; Jean Maspero fit un paquet des papiers et de quelques objets indispensables, puis confia le reste à l'Agence Duchemin, qui se chargea de l'expédier à destination, dès que cela serait possible, et qui réussit en effet à le faire une vingtaine de jours plus tard. L'on partit enfin dans un wagon de troisième classe, rempli à suffoquer par les chaleurs torrides de cet août anxieux, n'ayant rien mangé depuis cinq heures du matin, si bien que Mme Maspero se serait trouvée mal d'inanition si quelques réservistes compatissants ne lui avaient donné un peu de pain et de charcuterie. On stoppait à chaque instant pour céder la voie à des convois de matériel, puis on demeura près de trois heures en gare de Tarascon, et je ne sais ce qu'il en serait advenu de Mme Maspero si un ingénieur de la Compagnie ne lui avait indiqué au dernier moment un train plus rapide. Grâce à lui, le voyage si péniblement commencé s'acheva dans des conditions meilleures : à 10 heures du matin, le samedi, on était en gare de Lyon, mais les deux journées qui suivirent ne furent qu'une course incessante. Jean Maspero, en quittant le 101e régiment, après sa dernière période d'instruction, avait été transféré au 93e en dépôt à Melun, et il devait se présenter dans cette ville le dixième jour de la mobilisation. Il réussit pourtant à se procurer les quelques objets d'approvisionnement et d'équipement nécessaires pour adoucir au début les duretés de la vie militaire, et le 10 au soir il avait

rallié son poste. Il n'y demeura pas longtemps. Le 31e de ligne, dont le 23e formait la réserve, avait été fortement éprouvé près de Longuyon, et, dès le 18 août, on demanda des volontaires pour en combler les vides. Jean Maspero fut des premiers à s'offrir, avec quelques camarades du 101e que le progrès des années avait repoussés comme lui dans le 23e. Sautter, le fils d'un des pasteurs de Paris, Bon, Ferrand, David Boudet. Il allait être accepté, quand un lieutenant de sa compagnie le prévint que son père venait de tomber gravement malade et que, s'il le désirait, le commandant du dépôt était disposé à lui rendre momentanément sa parole et à lui accorder une permission de deux jours pour retourner à Paris auprès de sa mère : il avait une heure de temps afin de réfléchir et de prendre une décision. Il n'en attendit pas la fin : au bout de dix minutes il répondit qu'entre ses affections ou ses peines privées et l'intérêt du pays l'hésitation n'était pas possible, qu'il maintenait son offre et qu'il désirait partir pour le front de bataille. Le mardi 25 août, à midi, le détachement du 23e destiné à compléter le 31e quittait Melun, fleurs aux capotes, fleurs aux képis, fleurs aux canons de fusil, parmi les acclamations de la foule.

Si l'on désire savoir ce qu'il devint pendant le mois qui suivit, je ne puis mieux faire que reproduire ici le journal de route qu'il tint hâtivement. Ce n'est pas l'œuvre d'un homme bien placé pour dominer la situation et pour saisir l'ensemble des événements : c'est celle d'un simple soldat perdu dans la masse, qui, après avoir fait des manœuvres factices en temps de paix, se trouve jeté dans une guerre dont il n'aperçoit que le détail intime et, disait-il, « c'est « sans doute là ce qui m'étonne le plus ainsi qu'à Waterloo Fabrice del Dongo, » dans la *Chartreuse de Parme* ». Il exécuta la retraite de Champagne sans savoir où elle le menait, participa à la bataille de la Marne sur l'extrême droite du général Sarrail, poursuivit vivement les Allemands en retraite, et n'apprit qu'après coup la victoire qu'il avait contribué à remporter. Il constata le désordre qui préside toujours aux menus mouvements d'une armée qui doit se constituer tout en combattant sous la pression d'un ennemi longuement préparé, mais ce qu'il ne raconte pas dans ces notes et ce qu'affirment tous ceux de ses camarades qui lui ont survécu, c'est la vigueur et la sérénité qu'il opposa à toutes les épreuves, l'ascendant qu'il prit en deux ou trois jours sur l'escouade qu'il commandait à titre de caporal, la bravoure toujours gaie qu'il déploya dans les moindres circonstances ; les témoignages sont unanimes sur tous ces points.

26 août, mercredi. — Arrivée à Dombasle en Argonne (une carte postale, vue de la gare). — Combat à Étain. Le bruit court que le corps allemand de Strasbourg [est] anéanti par notre artillerie. — Ce matin, quelques coups de canon dans la direction de Verdun. — Un

lieutenant de chasseurs du 26e, dans la gare de Dombasle, blessé d'une balle à la tête. De sa compagnie à 960 hommes il en est resté 27. On a fait donner à la baïonnette un bataillon contre deux régiments cachés dans un bois. Cet ordre a abouti à la presque destruction du bataillon. Et Drouet⁽¹⁾, en était-il? — Des voitures passent chargées d'émigrants fuyants : Étain brûlée. — Cantonnement à Avocourt, après marche doublée par des contre-ordres. Arrivée en nuit, à 8 heures; cantonnement mal préparé. L'impression est malheureuse.

27 août, jeudi. — Cantonnement à Apremont, après la pluie. Rencontre du 31e.

28 août, vendredi. — Départ, position de combat vers Montfaucon. Canon. Rien vu. Retour pour cantonner à Charpentry, où l'on arrive à 8 heures et demie, encore dans la nuit. Distributions non prêtes, désordre. Cantonnement dans l'église, un [homme] sur l'autel.

29 août, samedi. — Réveil à 3 heures et l'on ne part pas. Le bruit court que 4000 Allemands ont passé la Meuse à quelques kilomètres : l'artillerie les aurait laissé passer et aurait ensuite coupé le pont de quatre coups de canon. — Hier 28, formation des escouades. J'ai la neuvième, [dans] la neuvième compagnie du 31e. Il restait en tout cinq hommes de l'active sur la totalité de l'escouade. Le 31e a été décimé dans une charge de 1900 mètres à Longuyon. Le général B..... destitué pour son incapacité. — Marche écrasante sous le soleil et dans les interminables côtes de l'Argonne. On marche entre des files de soldats tombés de coups de sang.

30 août, dimanche. — Seconde marche identique sur Montfaucon et retour aux positions quittées la veille. — On nous dit que nous formons la réserve des avant-postes, mais c'est inexact, et le soir nous sommes attaqués par un peu d'artillerie et les mitrailleuses. Je reçois une balle qui ne pénètre pas et va frapper Mary, le premier de mon escouade, en ricochet, à la cuisse. — Bivouac, ou plutôt couchage en plein champ, nuit gelée. Depuis deux jours on ne mange rien.

31 août, lundi. — Dès 4 heures, attaque de la division allemande qui a passé la Meuse⁽²⁾. — De 5 heures à 11 heures, obus et mitrailleuses autour de Fossé. — Mort du lieutenant Renaud, à quelques mètres en avant de moi. Plus d'officiers à la compagnie.

1er septembre, mardi. — Deuxième nuit de bivouac, juste en face des batteries allemandes. Canonnière jusqu'au milieu de la nuit. A 9 heures du matin, départ sans bruit, mais la batterie allemande a été réduite au silence; les Allemands sont en retraite. — Départ. Cantonnement à Baulny.

2 septembre, mercredi. — Réveil à 4 heures, après enfin une nuit de repos. — Positions prises dans le bois de Baulny. Les shrapnells continuent à tomber sans grand dommage. — Jolie journée dans le bois. On oublie presque. Pourtant, parfois, on regarde les heures pour savoir quand la journée sera finie. Bataille. L'ennemi réellement repoussé. — Nuit passée à geler dans le fossé-tranchée du bois de Baulny.

3 septembre, jeudi. — Combat le matin dans le même bois. On tire : sur qui? Brusquement, nouvelle retraite : pourquoi? La troisième et [la] quatrième section doivent se retirer « dans la direction du Soleil ». Erreur dans le bois, balayé par les obus. Nous retournons à

(1) C'était le nom d'un de ses anciens camarades de régiment qu'il avait connu au cours de ses vingt-huit jours, deux ans auparavant.

(2) Par inadvertance Jean Maspero avait écrit le Rhin.

Apremont évacué. Un peloton de uhlans à 200 mètres. Retour à Baulny. Là, nouvelles du régiment : après, quelques heures de marche égarée en pays occupé. Marche épuisante jusqu'à Clermont-en-Argonne. J'arrive, grâce à Bon, sur un camion d'artillerie. — Cantonnement à Clermont.

4 septembre, vendredi. — Départ à 3 heures et demie. Marche courte jusqu'à Waly, où cantonnement.

5 septembre, samedi. — Départ à 3 heures et demie. Marche fatigante jusqu'à Louppy-le-Château, où cantonnement l'après-midi. Quelques heures de repos. — Départ le soir commencé. Mais on reste.

6 septembre, dimanche. — Départ à 3 heures. On traverse Triaucourt vide, Laheycourt vide. Combat après Villers-sous-le-Vent. Tout le matin nous avançons, fuite des Allemands. J'en abats deux. La jumelle et le bidon de l'officier allemand⁽¹⁾. Brusquement ordre anonyme de se replier. Puis vague retour. Enfin on se replie sur le village. La pièce de vin abandonnée dans une cave. — Chatelain blessé⁽²⁾.

7 septembre, lundi. — Bivouac dans un bois. Le matin, pendant quatre heures, l'artillerie nous bombarde de percutants à quelques mètres. — Le soir, même chose moins violente. Une troupe allemande traversant un champ de betteraves à 800 mètres est canardée. Au soir nouvel ordre de se replier, puis ordre de revenir. Trop tard. — Le soir, je fais partie de la garde du colonel. J'ignore où est ma compagnie.

8 septembre, mardi. — Dans la nuit du 7 au 8, je cherche de l'eau en pays non reconnu. Prairie sous la lune entre deux bois. Ruisseau plus une sorte de source creusée par l'éclatement d'un obus. — A 5 heures, le combat d'artillerie reprend. On parle du 15e corps qui doit venir nous soutenir. Mais où est-il ? Les Allemands nous ont tournés en fer à cheval et la position devient critique. J'écris ceci à 6 heures et demie, les obus éclatent sur la route et on ne sait rien. — Longue attente. Notre sentinelle frappée à quelques mètres d'un shrapnell; Sautter et moi la pasons. Sautter découvre deux brancardiers, les autres sont cachés sous un pont et refusent de sortir. Le blessé a été touché à la hanche et traversé, il est perdu. Son sac et ses cartouchières me refont mon équipement égaré ou brisé. — Le soir, retour à la tranchée abandonnée le 7, et qui avait été réoccupée par le 31e et le 13e dès la veille. Tir fauchant d'une batterie en face de nous à 900 mètres. Les obus éclatent juste sur nos têtes au ras de la tranchée. Trois morts seulement et six blessés, mais l'effet est assez effrayant.

9 septembre, mercredi. — Nuit et journée passées dans la tranchée encore. C'est la quatrième journée de la bataille. Le 15e corps est bien arrivé. L'avance allemande semble arrêtée. — Suite d'obus allemands. Vers 11 heures, l'artillerie française tire sur nous une dizaine d'obus percutants. Panique entre les deux artilleries. Un gros caporal, caché sous un buisson, baïse une vierge de Lourdes tirée de sa poche. Entre lui et moi éclate un obus. Fumée grise et assourdissante. Notre voisin commun, atteint à la tête, nous supplie de ne pas l'abandonner.

⁽¹⁾ Il s'agit d'un officier allemand appartenant à un régiment de la garde prussienne. Il avait été tué d'une balle au front, mais il tenait encore sa jumelle à la main et son bidon était encore plein d'eau-de-vie : Jean Maspero s'en servit pour se désaltérer.

⁽²⁾ C'est le fils du membre de l'Institut, lieutenant de réserve au 31e. Il commandait la compagnie ce jour-là.

— Le reste du jour relativement calme. — Nuit toujours dans la tranchée, mais il pleut; on se réveille dans un lac. — Devant nous, un cheval (?) mort nous empêste. Cette tranchée funbre me rappelle brusquement les vers de Baudelaire :

Nous aurons des lits pleins d'odeurs légères,
Des divans profonds comme des tombeaux!

10 septembre, jeudi. — Peu de chose le matin de ce cinquième jour. Pluie.

11 septembre, vendredi. — Id. canonnade, sixième jour. Pluie.

12 septembre, samedi. — Septième jour. Construction d'une cabane dans le fossé. L'ennemi se retire. Nous l'avons contenu au centre. A droite, le 6e corps a avancé hier de quinze kilomètres; à gauche, le 5e a aussi avancé. Le plan est d'encercler les 70,000 allemands qui sont devant nous. — Le soir, on sort à quelques kilomètres. Bivouac dans un bois, sous une rafale de pluie et de vent. Sautter, moi et un sergent, assis sous un petit abri creusé en terre et couvert de feuilles, avec la bâche verte rapportée avant-hier par Sautter. Je compte les heures sous l'eau.

13 septembre, dimanche. — Poursuite des Allemands. On repasse sur le champ de bataille de Villers-au-Vent, là où est tombé Chatelain. Nous reconnaissons les corps verdis des morts qu'on a laissés sur place. Puis, tout le long de la route, cadavres d'hommes et surtout de chevaux. Énormes quantités de fusils, casques, deux paires d'artillerie avec beaucoup d'obus non utilisés, abandonnés par les Allemands. Impression de déroute. — Cantonnement à Belval.

14 septembre, lundi. — Pointe en Marne, puis retour en Meuse à travers les villages systématiquement brûlés par l'ennemi. Dans la plupart il ne reste pas une maison. D'autres seulement pillés; armoires défoncées, tout jeté sur le plancher. Partout on apprend que les Allemands sont partis moins de vingt-quatre heures auparavant. Cantonnement à Froidos.

15 septembre, mardi. — Contremarches inutiles vers Clermont. Puis retour dans un bois près de Montfaucon. Cantonnement dans une ferme, où on arrive la nuit en silence, sous le canon, avec trois villages en feu à l'horizon. Les Allemands se sont enfin arrêtés. La nuit, je dois, avec ma neuvième escouade, chercher les distributions de la neuvième compagnie. Les voitures se sont arrêtées sur la route, à deux kilomètres qu'il faut faire dans le noir, à travers champs labourés et récoltes non fauchées, sous une pluie battante.

16 septembre, mercredi. — Dès le matin, attaque de Montfaucon. De nouveau, position à la lisière d'un bois, où nous passons la journée. Bon, Sautter, Ferrand et moi, nous nous construisons notre tranchée. Les Allemands sont en face, dans un autre bois sur la crête opposée du vallon; on les voit à 6 ou 800 mètres. Ils mitraillent à notre droite. Ici nous n'avons que quelques shrapnells (j'en ramasse un morceau) qui visent en réalité l'artillerie placée derrière nous. — Bivouac par une nuit sans pluie, enfin, sur place.

17 septembre, jeudi. — Pluie. Mêmes incidents. Pluie de shrapnells qui provoque une nouvelle panique. Ordre d'évacuer les tranchées, retraite sous bois. Arrivés à la route, ordre de revenir aux tranchées. — Le soir, construction d'un abri avec bâche et la tente allemande de Sautter. A peine installés, vers 8 heures, ordre de départ. On part dans la nuit, en file indienne, sans lune, sous le bois, chacun accroché à celui qui précède. Rafale extraordinaire de vent et de pluie. Les sentiers en pente sont des glissières. Sur la route, pluie et grêle.

Le vent est si violent qu'il arrête presque la marche. On va cantonner à Avaucourt, à six kilomètres. — Arrivée vers 11 heures. Distributions qui durent jusqu'à une heure et demie. Et départ à 2 heures du matin pour retourner à l'attaque de Montfaucon. Les routes sont de véritables fleuves où l'on enfonce parfois jusqu'au genou.

18 septembre, vendredi. — Revenus, nous servons à garder l'artillerie en arrière. Quelques obus seulement. Arrivée de Duclou et du reste du dépôt de Melun, qui avait été transféré à Alby. Par eux nous apprenons combien l'invasion allemande a été proche de Paris. Le soir, à la nuit, nouvelle marche sous bois, où l'on s'égare. Halte au bord d'une route, à bout de souffle, et nouvelle nuit sous la pluie; tout le monde malade.

19 septembre, samedi. — Au petit jour, reprise de la traversée du bois. Parti en patrouille en avant, je rencontre le 55e, à l'accent marseillais. Là, halte et feu gigantesque où nous nous séchons à peu près. Puis départ et arrivée pour une nouvelle lisière de bois, où nous creusons des tranchées, à trois kilomètres de Montfaucon. Sautter, un instant disparu, revient, mais Bon s'est fait évacuer. Nuit sous la tente-abri, sans pluie. Mais les chaussures ne sont pas sèches, et, les pieds gelés, je ne peux encore dormir. Le lieutenant Blanc déclare que nous sommes ici pour huit jours.

20 septembre, dimanche. — Pluie de nouveau. On attend des outils de parc pour nous retrancher contre l'artillerie. Joli paysage dans les bois. Enfin, commencement des tranchées creusées à 1 m. 50 cent. de profondeur, très étroites, avec une banquette. Je vais chercher, là où était hier le 55e, d'énormes rondins de bois pour la toiture. On les place en quadrillage, puis des fascines, enfin 0 m. 50 cent. de terre environ. Le tout sera suffisant contre l'artillerie même. A côté, le lieutenant et les sergents se sont bâti une maison en moellons. Pour la première fois nous aurons un abri contre la pluie. Mais, à peine achevé, vers 6 heures et demie, on vient nous prévenir qu'il faut partir, la huitième compagnie devant nous remplacer et s'en aller elle-même à 3 heures du matin. Nous, nous irons dehors attendre 2 heures du matin, puis départ pour un cantonnement. — Par les chemins-fondrières, nous revenons à l'emplacement occupé le 18 septembre. Il pleut à verse. De nouveau, distributions au même emplacement que le 15. Quand nous revenons, les quelques abris construits là par je ne sais qui sont occupés, et il faut attendre 2 heures du matin sous la pluie, assis sur son sac. Chalumeau et sa lampe électrique.

21 septembre, lundi. — A 2 heures et demie, départ; on traverse le bois. Au petit jour, arrivée à Cheppy, où nous devons, a dit le major, nous reposer deux ou trois jours. Or le village est canonnié par les Allemands depuis quatre jours, disent les habitants. Il est vrai qu'il est dans un bas-fond qui représente un angle mort pour leurs batteries mal placées. Ils arrivent à faire sauter trois ou quatre maisons. Cuisine dans une cour de ferme, sous une rage continue et inutile de percuteants et de shrapnells. — Le soir, on vient chercher la troisième section pour soutenir une batterie à un kilomètre de là. Arrivée à la nuit. Je pars en petit poste au fond d'un vallon, à l'angle d'un boqueteau qui se remplit d'un brouillard où l'on gèle. Retour au matin.

22 septembre, mardi. — Fièvre; visite; un jour exemption de service. Je pourrai enfin rester tranquille, mais à midi on emmène tout le monde hors du village et l'on ne reviendra peut-être pas. Pourtant retour au soir et première nuit de sommeil dans la paille. A minuit juste, une fusillade sonne le réveil. C'est une attaque de nuit allemande.

Ici s'arrête ce journal écrit au crayon, sauf les deux dernières pages qui sont à l'encre. Une grande tache d'eau mêlée d'un peu de sang recouvre le haut des feuillets; l'écriture est ferme, moulée soigneusement, et dans sa sécheresse précise, parfois ironique, ce document reflète exactement l'état d'esprit de tous ces gens qui, prédisposés par nature à jouir de la paix, se trouvaient jetés sans préparation dans une guerre préméditée de longue date par l'ennemi et puisaient dans leur intrépidité réfléchie la force de le refouler puis de le contenir. Sur ce même carnet où Jean Maspero notait son itinéraire, on rencontre des croquis de soldats saisis dans des postures diverses, les listes des hommes composant l'escouade, les adresses parisiennes de quelques amis particuliers, une pièce de vers raturée et corrigée en plus d'un endroit, la *Preface* d'un recueil qu'il espérait pouvoir publier prochainement de ses premières poésies :

Quelques pages,... une heure à lire ou deux; l'espace
Entre deux chiffres noirs sur le blanc du cadran;
Le temps qu'il faut peut-être au nuage qui passe
Pour traverser le ciel et se perdre au couchant.
Peu de chose : un peu d'encre, une page jaunie;
Celui qui la lirait aurait connu ma vie.
Elle est là tout entière et rien n'en est caché,
Elle a passé dans l'ombre, en songe, en apparences,
En attente, en désirs inertes, en silences...
Je n'ai pas regardé le monde où j'ai marché.
Pour en atteindre un autre une vie est trop brève.
Mon but fut le néant, mon action un rêve,
Et rien ne m'a déçu, car je n'ai rien cherché.

J'ai sous les yeux la correspondance qu'il avait adressée à sa mère : toutes les lettres sont numérotées, étiquetées, avec la date de réception, et c'est aujourd'hui la meilleure part de ce qui reste de lui pour cette époque. Elles ne contiennent en général que quelques mots tracés au crayon hâtivement : « Je suis arrivé à Melun », « Je me porte bien », « Je pars pour Troyes », « Je pars pour Toul », non « c'est pour le camp de Mailly », enfin la lettre du 27 août nous laisse entendre qu'il est parti, sans le dire expressément, et désormais il ne serait plus pour les siens qu'un nom dans la 31e compagnie, 4e section, 231e régiment d'infanterie, flottant vaguement quelque part dans le nord, si une carte postale illustrée ne nous apprenait qu'à la date du 1er septembre il était dans la Meuse, rue de la Gare, mais le nom du village, que nous sommes plus tard être Avocourt, est effacé. Il s'inquiète des épreuves de son Catalogue byzantin qu'il n'a pas eu le temps de corriger avant de partir, et le 4 septembre, il espère que

l'Imprimerie du Caire attendra la fin de la guerre, sinon M. Haussoullier voudra bien se charger de la révision. Tous ces billets arrivent en retard, par paquets, ceux du 1er septembre le 18, puis le silence se fait pendant dix jours, et le 28 une carte écrite à Dijon, le 25, à la gare, raconte en six lignes qu'il a dû être « renvoyé momentanément, ayant été légèrement atteint le 23 » mais que sa blessure est sans importance. Enfin, le 29 une longue lettre, arrivant d'Aix-les-Bains, rassura complètement les siens.

« La blessure que j'ai reçue, y écrivait-il, est, comme me l'a dit le premier major qui l'a vue, miraculée. Une balle de shrapnell m'a traversé la cuisse droite en plein et en oblique, sans rencontrer ni l'os ni l'artère. Il n'y a qu'à attendre que cela se referme. On dit que ces balles rondes en plomb n'ont pas de force de pénétration : la mienne a trouvé encore le moyen d'égratigner le genou gauche après avoir traversé la cuisse droite.

« Je l'ai reçue le 23, à Cheppy, près de Montfaucon en Argonne. Nous avons été attaqués dans la nuit du 22 au 23, la première, depuis quinze jours, où nous avions un toit. Les petits postes se sont laissé surprendre, et la fusillade dans les rues nous a réveillés. Je n'ai jamais vu quelque chose de plus épouvantable. Personne ne savait où étaient les Allemands, et on n'a jamais deviné s'ils étaient réellement entrés dans les rues, ou s'ils tiraient du dehors..... Les coups tirés dans les rues étaient au hasard. Un instant je suis arrivé à l'extrémité de la grand'rue, cherchant ma compagnie; j'ai deviné à cinq ou six mètres un groupe confus, où on criait Halte! et Marche! J'ai cru reconnaître une voix, quand j'ai vu, juste sur un coin de ciel, la pointe d'un casque. Il était temps de s'arrêter. D'ailleurs eux-mêmes [ces Allemands] paraissaient désespérés et craignaient un piège, car ils n'avançaient ni ne tiraient plus. Si nous avions tenu dans le village, il en serait revenu bien peu de ces assaillants peu audacieux. Mais il n'y a plus d'officier. Tout le monde était parti au hasard. J'ai fini par rencontrer vers une heure l'unique lieutenant de ma compagnie, Blanc, qui tâchait d'arrêter quelques hommes. Il était malade et je l'ai presque porté pendant trois heures errées dans la nuit. Nous sommes revenus au village complètement désert, les Allemands n'osant toujours pas s'y installer; mais la position était perdue. Au petit jour, quelques briques du bataillon se sont postées à 500 mètres du village, sur une crête..... Nous étions avant la crête, pour voir l'ennemi, mais nous ne pouvions pas tirer sur lui, puisque nous étions couchés dans l'herbe, la tête vers le fond du vallon..... Heureusement leur tir d'infanterie est nul et leur artillerie vise mal, ce qui fait que nous avons pu les arrêter là de cinq heures du matin à midi. Vers 11 heures et demie a passé sur nous un aéroplane prussien qui a jeté quelques fusées blanches au-dessus de notre ligne, pour signaler notre position à l'artillerie. Un quart d'heure après c'était la fin.

« Beaucoup se sont sauvés et sont morts de s'être sauvés. Nous sommes restés à quatre ou cinq, pendant que le lieutenant avait totalement disparu⁽¹⁾. C'est vers midi que j'ai reçu ma balle. Tout le monde passait sans s'inquiéter de ceux qui demeuraient. Je ne sais comment j'ai

⁽¹⁾ Il n'a point reparu depuis ni en France, ni en Allemagne : on suppose qu'il a dû mourir dans quelque coin et que son corps n'a pas été retrouvé.

pu arriver à une ferme, deux kilomètres plus loin, en rampant dans les sillons pendant que les obus continuaient à balayer le vallon où il ne restait pourtant que des blessés. A la ferme, j'ai trouvé un aide-major très occupé qui m'a dit : « Je ne m'attarde pas une seconde de plus ici, tâchez de vous défilter par les bois ». Des hussards que j'ai aperçus m'ont heureusement montré le chemin, et c'est après neuf kilomètres que j'ai rencontré deux soldats qui m'ont emporté jusqu'à un poste de brancardiers. Maintenant tout est tranquille. L'avance allemande s'est bornée à deux kilomètres. Quant à ma blessure, je puis dire qu'elle m'a sauvé. Encore quelques jours de cette vie et je restais dans un fossé. Depuis quinze jours pluie sans arrêt, nuits employées à geler dans l'eau, dans les bois, au fond des tranchées devenues des lacs. Je ne pouvais plus remuer les épaules fourbues de rhumatismes, et le 22 on m'avait proposé pour être évacué. »

Il ne racontait pas que la perte de sang et la fatigue de cette longue route, seul à travers les bois, l'avaient tellement épuisé que peu avant de rencontrer les deux camarades charitables il était tombé au bord de la route sans connaissance; revenu à lui après un laps de temps qui lui parut assez long, il n'avait pu se remettre en route qu'à force de volonté. A l'ambulance même, immobile et presque insensible, il avait vaguement entendu le major qui pratiquait sur lui le débridement de la plaie dire à son aide : « Encore un homme perdu ! pourtant la blessure n'est pas mortelle. Si le service était mieux fait en avant, on l'aurait pansé il y a longtemps et il en aurait été quitte pour huit ou dix jours de lit. » Les soins qu'il reçut à l'ambulance de l'Hôtel Mirabeau et surtout le repos le remirent sur pied rapidement. « Je suis, écrivait-il à sa mère⁽¹⁾, dans une petite chambre où deux lits seulement sont déposés. Tu ne peux savoir combien la vue de ces choses propres, d'une armoire à glace et d'un papier à fleurs rouges, est reposante. Cela n'a rien de la caserne ni de l'hôpital, et c'est une véritable chance pour moi que d'avoir été envoyé ici..... Une dame qui vient souvent m'a prêté ses livres et m'offre de faire des commissions. Je l'avoue que je n'ai pas résisté à la tentation de faire venir un sac de bonbons en chocolat : c'est ce que j'ai pu trouver de plus éloigné de la vie militaire. La seule chose bizarre, c'est que je me sens plus fatigué qu'auparavant. Mes deux pieds, à force d'avoir moisî dans l'eau, sont pris par les rhumatismes, et cela m'est plus désagréable que la blessure, qui continue à aller le mieux du monde. » L'aménité de son caractère, la douceur de son langage, l'expression de reconnaissance avec laquelle il accueillait la moindre attention, lui attirèrent immédiatement de nombreuses amitiés dans ce milieu où il était inconnu la veille. Non seulement le personnel de l'hôpital, le Dr Monard tout le premier, s'empressa autour de lui,

⁽¹⁾ Lettre du 28 septembre 1915.

mais des habitants de la ville se mirent à sa disposition, et il reçut de nombreuses visites lointaines, entre autres celle de son beau-frère Armand Duckert, pasteur à Genève, et celle d'un Maspero, probablement un parent éloigné, qui avait de la famille à Lugano. Un des principaux entrepreneurs d'Aix, M. Grosse, lui prêta la collection du journal *le Temps* pour les derniers jours et c'est ainsi qu'il apprit la destruction de plusieurs grandes villes d'art belges, le bombardement systématique des cathédrales de Soissons et de Reims, les commençements des batailles de l'Aisne et de l'Yser. Il avait déjà pu apprécier *de visu* dans l'Argonne la façon barbare dont l'armée envahissante entendait la conduite de la guerre, mais il l'avait expliquée par l'enseignement reçu de leurs théoriciens militaires, tant qu'il s'était agi uniquement de villages sans prétentions et réparables aisément : l'application de ces soi-disant lois aux œuvres les plus célèbres de la Belgique et de la France changea en une passion d'horreur ardente le sentiment d'étonnement et de dégoût qu'il avait ressenti pour elles. Les Allemands ne comprendront jamais jusqu'à quel point ils ont nui à leur cause et contribué à leur défaite finale par les actes de sauvagerie inutile qu'ils ont commis partout contre les personnes et contre les églises. Il avait jusqu'alors considéré comme trop noirs les récits que les hommes d'un certain âge lui faisaient des atrocités commises en 1870 par les Bavarois, par les Prussiens ou par les Badois, et il en avait attribué l'exagération supposée à des rancunes nationales bien compréhensibles chez des vaincus. L'événement l'obligea à confesser qu'il n'y avait rien de trop dans leurs paroles, et que les fils ou les petits-fils des soldats de Moltke avaient trouvé le moyen de dépasser cent fois leurs pères. A partir de ce moment, il n'eut plus dans son esprit que deux préoccupations maîtresses, celle de se rétablir promptement et, après avoir revu sa famille, de reprendre sa place au feu.

La convalescence marcha vite, et bientôt il fut en état de se traîner avec deux cannes, mais lorsqu'il sollicita un congé de convalescence pour Paris, il apprit qu'il ne l'obtiendrait qu'après avoir regagné au plus tôt le dépôt de son régiment, transféré momentanément à Albi. Ceux qui connaissent l'aspect de la ville et le caractère des habitants imagineront le sentiment de dépression qui le saisit, lorsqu'au sortir du milieu chaud d'Aix-les-Bains il tomba au milieu de cette population, qui, réservant toutes ses sympathies pour un régiment de recrutement local, le 15e, considérait le 31e comme un étranger et tolérait froidement sa présence. Sa blessure, mal guérie encore, lui permit d'éviter l'hôpital ou la caserne et il obtint de loger chez l'habitant, d'abord rue Dominique de Florence, au-dessus d'un petit café où il prenait ses repas, puis

40 rue des Carmélites où il s'ennuya prodigieusement. Les ressources intellectuelles de l'endroit étaient des plus bornées. « Jusqu'ici, écrivait-il le 20 octobre, « j'ai trouvé de quoi lire, n'importe quoi, mais enfin quelque chose. Je vais sortir « demain pour voir s'il n'y aurait pas une bibliothèque prêtant ses livres, mais « cela me paraît peu vraisemblable » ; il constata avec regret qu'il n'y en avait pas en effet. Et, avec cela l'affaire du congé de convalescence ne faisait aucun progrès. Malgré les circulaires ministérielles, les autorités militaires répugnaient à lui en accorder aucun : « Je ne connais, proclamait l'une d'elles, que deux « endroits possibles pour un soldat, l'hôpital ou la caserne ». Il n'y avait pas dans ce propos de quoi relever le moral d'un homme qui souffrait encore d'une blessure. Heureusement sa mère, désespérant de le voir à Paris, s'était décidée à l'aller rejoindre en province, et sa visite raffermit les courages non seulement de Jean Maspero, mais de son ami Sautter qui avait reparu au dépôt. Pendant huit jours et plus, du 3 au 10 novembre, mère et fils se quittèrent le moins possible ; ils se procurèrent l'illusion d'être encore dans une de ces excursions qu'ils avaient l'habitude de faire en revenant d'Égypte, visitant les monuments d'Albi et poussant leurs reconnaissances assez loin aux alentours. Quand elle fut partie, Jean, plein d'une serveur nouvelle, recommença son éducation militaire. Les rudes fatigues que son grade de caporal lui avait imposées en août et septembre lui avaient fait regretter de ne pas accepter le poste de sergent qu'on lui offrait au début de la campagne : il demanda donc à être du peloton des élèves-officiers qu'on formait alors, et il en fut du 12 novembre au 9 décembre. Puisque la guerre menaçait de se prolonger au delà de ce qu'on attendait, il voulut se mettre en état de servir le pays plus utilement qu'il n'avait fait jusqu'alors. Des amis bien intentionnés lui remontrèrent que c'était là une ambition funeste : les Allemands repéraient les gradés avec soin, et tout officier d'infanterie était presque certainement condamné. Il n'écouta aucun conseil timoré, et il passa brillamment l'examen. Il écrivait donc le 9 décembre : « J'ai maintenant le « brevet (de chef de section), mais la nomination ne se fait qu'en campagne. Du « moins serai-je nommé très probablement sergent dans quelques jours. Tu sais « comme j'y tenais ; le commandant qui faisait passer l'examen est celui qui avait « mon bataillon dans l'Argonne, il me connaît donc. »

La nomination se fit attendre plus de six semaines. Dans l'intervalle il obtint enfin ce congé de convalescence après lequel il avait tant soupiré, et du 13 au 19 décembre les siens le revirent une dernière fois à Paris, plein de vigueur et d'espoir dans le succès final, animé d'une gaieté un peu mélancolique, avide de savoir ce qui s'était passé depuis le commencement de la guerre dans le monde

de la science et de la littérature. Il corrigea quelques épreuves demeurées en souffrance du troisième volume de ses *Papyrus byzantins*, annota au crayon les derniers feuillets de son manuscrit qui n'avaient pas été envoyés encore à l'impression; entre la musique et les causeries intimes le reste du temps s'écula presque sans qu'on le sentit, et quand le samedi, au soir, l'heure du départ sonna, il partit laissant à tous l'impression de la jeunesse sûre d'elle-même. Le 11 janvier 1915 il reçut enfin son grade de sergent, mais avec changement de compagnie, placé désormais dans la 29e, puis dans la 7e, tandis que ses amis Bon et Sautter étaient incorporés ailleurs. Enfin le 5 février au matin il quitta le dépôt, et je ne puis désormais mieux faire que de donner ici les extraits des lettres qu'il écrivit à sa famille jusqu'au dernier jour.

6 février 1915. — Me voici arrivé à La Roche, où nous avons un long temps d'arrêt. Le but est Chaumont où nous serons demain; de là nul ne sait toujours si nous revenons en Argonne ou si cette fois c'est pour l'Alsace. Il fait un temps superbe, et je crois que les vrais froids sont finis.

7 février 1915. — J'arrive ce soir à Clermont-en-Argonne; nous revenons donc exactement où nous étions au début. Il pleut mais le temps n'est pas froid et tout s'annonce mieux que la première fois.

Aubreville, 12 février 1915. — Voici la seconde campagne sérieusement commencée, mais il y a une différence énorme à la faire comme sergent; d'autant plus, qu'étant chef de section, j'ai en somme le rôle et quelques avantages du lieutenant. J'ai retrouvé la gare d'Aubreville où j'ai été embarqué le 23 septembre; c'est un symbole un peu ironique, que de reprendre la guerre exactement au village où je l'ai laissée il y a quatre mois. Mais la nouvelle manière de se battre me paraît jusqu'ici très supérieure à celle que j'ai connue. À présent qu'il ne s'agit plus d'avancer à la baïonnette, on prend la peine de s'installer. Les villages ont rallié quelques habitants, on revoit quelques boutiques, il y a même un mess qui jusqu'ici a pu fonctionner et nous faire très agréablement déjeuner. Je ne connais à la septième compagnie qu'un sergent, mais il y a plusieurs camarades avec qui hier conversation, et je revois Bon et l'architecte Castelin presque quand je veux. Le travail n'a pas été dur cette semaine. Toujours des pérégrinations dans cette sinistre forêt de l'Argonne, qui est maintenant dévastée. La moitié des arbres sont fauchés par les obus et se terminent en paquet de filasse effilochée, les buissons sont incendiés, ce qui subsiste est coupé pour faire des abatis ou des cabanes. Il reste une espèce de duvet galeux sur les collines, et des marécages dans tous les creux. Hier j'ai commencé à faire tracer une route par ma section; d'autres en font autant, jusqu'à ce que les tronçons se rejoignent et permettent d'aller du quartier général aux premières tranchées. C'est une route en abatis de rondins, jetée sur les marais, avec un magnifique pont qui a reçu l'approbation motivée d'une section du génie, en visite chez moi. Pas d'incidents, sauf une aventure bizarre à Vauquois, le 10. Nous travaillons à faire sauter la forteresse allemande établie là : le 10 le tout devait être achevé. Les Allemands, prévenus, ont fait une contre-mine hâtive qui a bien arrêté notre ouvrage, mais qui a détruit une de

leurs tranchées à eux, sans doute avec force dégâts, car on a entendu des cris de leur côté. Il semble qu'on prépare une trouée Vauquois-Boureuilles, en négligeant Montfaucon. De grands renforts se joignent aux Garibaldiens : des coloniaux, bientôt des Anglais.

15 février 1915. — Voici plusieurs jours de passés qui n'ont rien eu d'agréable ; travaux de nuit exclusivement, sous la pluie, dans les marais ; je ne sais pas comment j'ai fait pour conduire et ramener ma section, mais enfin c'est fait. Le dernier de ces voyages a été exécuté hier, car nous quittons demain la région d'Aubreville pour aller sur Vauquois.

Ce dernier billet, tracé sur carte-letter, arriva le 20 février à Paris, puis le silence se fit pendant quatre ou cinq jours, mais le bruit d'une catastrophe se répandit on ne sait comment dans l'entourage de la famille et, à des regards compatissants, à des gestes presque respectueux, à mille petits indices, celle-ci devina sans qu'on lui eût rien dit le malheur qui tombait sur elle ; bientôt après les lettres arrivèrent qui ne laisserent plus subsister aucun doute, s'il y en avait eu encore, lettre de Jean Sautter datée du 20, longue lettre du 23 par un sergent Cohen qui était à côté de lui quand il fut frappé, puis un paquet contenant ce qu'on avait ramassé sur le corps, lettres de la mère, carnets de notes, menus objets d'utilité journalière, porte-monnaie, le tout serré dans un mouchoir, pauvres reliques d'une courte vie employée tout entière au service de la science et du pays. Ainsi qu'il l'annonçait dans la dernière lettre qui nous soit parvenue de lui, sa compagnie avait été dirigée sur Vauquois. Le 31e régiment avait été désigné pour essayer d'enlever le mercredi 17 la forteresse que les Allemands avaient construite dans ce village. Les officiers des compagnies et les sergents avaient été rassemblés le mardi, et mis au courant du coup de main préparé : trois compagnies du deuxième bataillon, dont la septième, et une du troisième, furent choisies pour mener l'attaque, les autres demeurant à l'arrière, en réserve. Les compagnies d'assaut avaient une tâche très dure, car avant d'atteindre la ligne ennemie elles devraient escalader une pente assez abrupte sous le feu, et il était évident que les pertes seraient lourdes. Au sortir de cette réunion, en rejoignant le cantonnement, Jean Maspero, ayant rencontré Sautter qu'il n'avait pas vu depuis plusieurs jours, les deux amis se promènerent, par une belle fin d'après-midi, dans la rue du village pleine de soldats. Ils causèrent un peu de tout et enfin de cette mort que Jean sentait venir certaine ; mais c'était avec une vaillance et une sérénité d'esprit complètes qu'il l'attendait. Après le dîner, ils se revirent encore au mess des sous-officiers de la septième compagnie, et ils burent du champagne gaiement à la bonne chance les uns des autres, puis ils se dirent adieu dans une dernière poignée de main. Le départ pour le front même eut lieu à minuit, et une marche de dix kilomètres

à travers la forêt mena la troupe près des positions de combat assignées, la septième compagnie au pied même de Vauquois⁽¹⁾. Il y eut là une halte de quelques heures consacrée au repos avant l'action, mais Jean Maspero, ne pouvant dormir, écrivit quelques lettres d'adieu à des amis, puis il traça au crayon sur le dos d'une feuille de papier qui contenait déjà des renseignements d'ordre militaire, trois strophes inspirées bien certainement par sa conversation de l'après-midi :

Je suis seul sans doute à fuir le sommeil
Dans ce fossé morne où plus d'un est mort,
Où la nuit qui tombe en son rêve endort
Ceux qui ne mourront qu'au prochain soleil.

L'un malgré les pleurs, l'autre pour la joie,
Tous aiment leur vie et gardent l'espoir :
Ils dorment pourtant tandis que le soir
Prépare le sort que Dieu leur envoie.

Et moi qui longtemps ai voulu mourir,
Qui n'espérais plus mon bonheur du monde,
J'ai senti moi seul cette horreur profonde
Qui crispe nos corps quand ils vont finir.

Le matin du 17 février le vit à son poste d'attente dans la tranchée, en tête de sa section. Bien qu'il n'eût rejoint que depuis deux semaines à peine, il avait su conquérir en ce peu de temps la confiance ou l'affection de tous ses hommes, et sa vaillance leur avait souvent rendu aux heures pénibles l'énergie et la volonté nécessaires. Ce fut d'abord une canonnade violente coupée d'instant en instant par l'éclatement des mines, puis la *Marseillaise* trois fois répétée donna le signal de l'assaut. En ce moment, et avant même de sortir de la tranchée, Jean Maspero voyant que les hommes, sentant sur eux la mitraille, paraissaient hésiter légèrement, se retourna vers le sergent René Cohen, qui était à ses côtés, et lui dit : « C'est la plus belle mort qui vient à nous ». Comme il finissait de parler, il fut atteint d'une balle en plein visage et s'écroula foudroyé : la section, lancée en avant, passa près du corps, mais, dans le flux et le reflux du combat, personne ne s'occupa de ce qu'il devenait. Le lendemain seulement, vers midi, ses camarades le relevèrent. Le sergent Cohen recueillit pieusement tous les objets qu'il avait dans les poches et les envoya à la famille, puis on le déposa à la hâte avec trois sous-officiers,

⁽¹⁾ Lettre de Jean Sautter du 20 février.

dont le sergent Hanne, dans une fosse creusée presque au bas de la côte de Vauquois, près de la ferme de la Gigalerie, au milieu de tant de camarades tombés dans cette furieuse affaire⁽¹⁾. Une croix portant son nom et ceux des trois autres marqua le site, mais le feu de l'artillerie prussienne, incessant dans cet endroit, eut vite fait de la détruire, et rien ne marque plus aujourd'hui l'endroit précis où il repose. Il est là perdu dans la foule des braves qui ont donné leur sang au pays.

Le sentiment de tristesse causé par cette fin tragique d'une vie qui avait tant promis au début, et qui commençait déjà à tenir plus que ses promesses, fut profond à Paris et en Angleterre où son père et lui ne comptaient que des amis. Par une ironie singulière du sort, les trois strophes qu'il avait écrites dans la tranchée quelques heures à peine avant sa mort firent plus pour répandre son nom dans le public que n'avaient pu faire sept années de labeur dans le monde savant. Communiquées au *Figaro*, elles furent reproduites immédiatement par d'autres journaux de Paris, de la province et de l'étranger, puis insérées dans un recueil de vers destiné à être vendu au profit des blessés de la guerre. Toutefois, l'émotion ne fut nulle part aussi grande que dans cette Égypte où les huit années les meilleures de sa courte existence s'étaient écoulées. Un véritable souffle de consternation passa sur les colonies européennes du Caire et sur les milieux indigènes qui l'avaient connu. On pleura en lui cette douceur qui lui avait valu l'amitié de tous, son obligeance, sa bonté discrète, cette science si sûre qu'il mettait autant de soin à dissimuler que d'autres à étaler bruyamment le peu qu'ils savaient, et les Frères de la Doctrine chrétienne, reconnaissants de la bonne grâce avec laquelle il avait consenti à entrer dans le jury d'examen au collège du Khoronsich, célébrèrent le 23 mars, dans leur chapelle, un service funèbre où tout ce qu'il avait eu d'amis au Caire assista, ministre et consul de France en tête. Le Père Emmanuel Ozanne y prononça une allocution émue où les qualités du savant et de l'homme privé étaient rappelées, et jamais éloge ne parut mieux mérité. Mais il était réservé à l'un de ceux qui, l'ayant eu pour camarade lorsqu'ils étaient petits, ne l'avaient point perdu de vue par la suite, André Germain, de révéler aux lettrés qu'il n'y avait pas seulement en Jean Maspero un savant épris de sa science. « Pour parler de lui, n'ai-je pas un droit que confèrent des impressions d'enfance gardées au coin le plus frais de la mémoire ? Alors, je jouais souvent avec lui, je connus à l'aurore

⁽¹⁾ Lettres du sergent Cohen en date du 24 février et de Jean Sauter en date du 20 et du 23. Le sergent Cohen, blessé le 2 mars, au cours de la seconde affaire de Vauquois, mourut une semaine plus tard des suites de sa blessure.

de sa courte journée ce sourire large et bon qui fut le premier reflet de son âme et un don fraternel à ses compagnons. Bien des années après, je le retrouvai. La vie avait passé. Elle n'avait rien touché en lui, elle avait épau-
nouï sa candeur jusqu'à la noblesse et sa franchise jusqu'à la gravité. Mais,
au contact de tant de laideurs insoupçonnées, sa joie qui lui venait d'un
reflet intérieur et des pures espérances posées parmi les siens, sa joie s'était
ternie. Il s'attristait de la platitude et de la sécheresse qu'il avait rencontrées
parmi ses contemporains, il exhalait la plainte d'un être que son époque étonne
et meurrit. Et les questions éternelles pesaient cruellement à cette nature trop
loyale et trop averte pour les résoudre sommairement, mais trop élevée pour
se débarrasser des immortelles ambitions. N'est-ce pas décrire la nuance de sa
mélancolie que de le dire religieux dans ce sens profond et tourmenté qui
consiste à interroger patiemment la destinée et, malgré les doutes, à préparer
son âme ? Âme secrète et repliée, mais qui n'habitait pas tout entière la cellule
de science qu'un illustre atavisme lui avait offerte et qui, à côté des travaux
visibles, s'était réservé un idéal jardin. La plupart ne voyaient en lui qu'un
jeune historien penché sur les manuscrits des temps byzantins; à quelques-uns
il ouvrit ses poèmes comme une porte délicate au delà de laquelle erraient ses
songes. Un soir au Caire il me les lut. Ils étaient étrangement pareils à la dou-
ceur d'une aïeule en son printemps, à un visage calme et pur sous les ban-
deaux, à un cœur que contient sa pudeur et qui pourtant laisse deviner sa
tendresse. Ressentis avec profondeur, écrits avec transparence, ils me paru-
rent mériter à leur auteur le beau nom devant lequel hésitent les lèvres
émues⁽¹⁾. Il était de ceux qui, plutôt que de laisser entendre aux indifférents
ce qui chante dans leur âme, préfèrent risquer de mourir avec toute leur musique
en eux.

Un dernier devoir reste à remplir aux siens comme à ceux qui l'ont aimé,
c'est de réunir en corps ce qui a été publié déjà de son œuvre dispersée, d'ache-
ver d'après sa rédaction ce qu'il avait commencé à mettre au jour et que la balle
du 17 février a interrompu brusquement, enfin de choisir parmi ses innombrables
manuscrits en tout genre, philologie, histoire, vers, romans, ce qui peut
être livré au public. M. Haussoullier et moi nous avons terminé l'impression de
ce tome troisième des *Papyrus byzantins*, et d'autres volumes suivront bientôt
celui-là. Tâche triste pour un vieillard qui s'attendait plutôt à ce que son fils
lui rendit ce dernier devoir. Notre deuil s'adoucit pourtant et se rassérène si

⁽¹⁾ *Le Double bouquet, Prose et vers*, 4e année, n° 4, avril 1915, p. 189-190.

nous pensons que la mort de Jean Maspero a pu être utile au pays, qui, après avoir souri à sa naissance et à ses premiers succès, lui a demandé de tout sacrifier pour lui.

* * *

Cette courte notice ne serait pas complète si je n'y joignais l'indication, aussi exacte que j'ai pu l'établir, des livres indépendants publiés par Jean Maspero ou des articles qu'il inséra dans des *Revues de France* ou de l'étranger.

A. — LIVRES INDÉPENDANTS.

Papyrus grecs d'époque byzantine, in-4°, Caire, 3 vol., 1910-1915, dans le Catalogue général du Musée égyptien du Caire.

Organisation militaire de l'Égypte byzantine (forme le 201e fascicule de la Bibliothèque de l'École des Hautes Études, *Sciences historiques et philologiques*), in-8°, Paris, 1912.

Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte (en collaboration avec GASTON WIET, forme le tome XXXVI de la collection des *Mémoires publiés par les membres de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*), 1re série, 1er fascicule, in-4°, 1914.

B. — ARTICLES DE REVUES.

(Tous ceux de ces articles qui ne sont pas de simples comptes rendus de livres, ont eu un tirage à part variant de 25 à 100 exemplaires.)

Bracelets-amulettes d'époque byzantine (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. IX, p. 246-258), in-8°, Caire, 1908.

Inscriptions romaines à Abou-Dourouah (Nubie) (*ibid.*, t. IX, p. 267-270), in-8°, Caire, 1908.

Notes épigraphiques (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VI, p. 43-47), in-4°, Caire, 1908.

Études sur les papyrus d'Aphrodité, § I (*ibid.*, t. VI, p. 75-120), § II-V (*ibid.*, t. VII, p. 97-152), in-4°, Caire, 1908-1910.

Théodore de Philæ (extrait de la *Revue de l'Histoire des Religions*, t. LIX, p. 299-317), in-8°, Paris, 1909.

Deux vases de bronze arabes du xve siècle (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VII, p. 173-175), in-4°, Caire, 1910.

Le roi Mercure à Tāfah (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. X, p. 17-20), in-8°, Caire, 1910.

Sur quelques objets coptes du Musée du Caire (*ibid.*, t. X, p. 173-176), in-8°, Caire, 1910.

Un diplôme arabe-chrétien du XIIIe siècle (*ibid.*, t. XI, p. 177-185), in-8°, Caire, 1910.

Un papyrus littéraire d'Ἄρρωστης κώμη (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XIX, p. 1-6), in-8°, Munich, 1910.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1907-1908 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXX, p. 277-280), in-8°, Paris, 1910.

Compte rendu de F. AUSSABESSES, L'armée byzantine à la fin du VIe siècle, d'après le Strategicon de l'empereur Maurice (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. VIII, p. 141-142), in-4°, Paris, 1910.

Les Papyrus Beauge (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. X, p. 131-157), in-4°, Caire, 1911.

Un dernier poète grec d'Égypte (extrait de la *Revue des Études grecques*, t. XXIV, p. 426-481), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de MARTIN, Les épistratèges (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 341-342), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de MATTHIAS GELZER, Studien zur byzantinischen Verwaltung Ägyptens (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. IX, p. 180-184), in-4°, Paris, 1911.

Le titre d'Apellôn dans Jean de Nikiou (extrait de la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 15-17), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu des Papiri della Società italiana (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 215-217), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de FR. PREISIGKE, Papyri Strassburgenses (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 217-218), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de FR. PREISIGKE, Griechische Urkunden des Ägyptischen Museums zu Kairo (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 168-169), in-8°, Paris, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de P. JOUGUET, La vie municipale dans l'Égypte romaine (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 342-345), in-8°, Paris, 1912.

Compte rendu de BELL, the Aphroditoi papyri (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 215-223), in-8°, Paris, 1912.

Φοιδεράτοι et στρατιῶται dans l'armée byzantine (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXI, p. 97-109), in-8°, Munich, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1908-1909 et 1909-1910 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 908-910), in-8°, Paris, 1912.

Comptes rendus de LESQUIER, Les Institutions militaires de l'Égypte sous les Lagides, et Papyrus grecs publiés sous la direction de PIERRE JOUGUET, t. II, fasc. II-IV, et des Égyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin, Griechische Urkunden, t. IV, fasc. XI-XII (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 385-388), in-8°, Paris, 1912.

Rapport sur les fouilles entreprises à Baouit (dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 287-301), in-8°, Paris, 1913.

Horapollon et la fin du paganisme égyptien (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 163-195), in-4°, Caire, 1914.

Compte rendu de HEISENBERG-WENGER, Byzantinische Papyri in der K. Hof- und Staatsbibliothek zu München (dans la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXIII, p. 225-230), in-8°, Munich, 1914.

Græco-Arabica, § I (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 155-161), § II (*ibid.*, t. XII, p. 43-51), in-4°, Caire, 1914-1915.

Sur quelques inscriptions grecques provenant du grand temple de Denderah (extrait du *Recueil de travaux*, t. XXXVII, p. 93-96), in-4°, Paris, 1915.

A propos d'un bas-relief copte du Musée du Caire (*ibid.*, p. 97-107), in-4°, Paris, 1915.

Comptes rendus de CANTARELLI, La Serie dei prefetti di Egitto, III, dalla morte di Teodosio I alla conquista araba; de MARESTAING, Les écritures égyptiennes et l'Antiquité classique; de USENER, Kleine Schriften, t. III (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXVIII, p. 62-65, 75, 101-102), in-8°, Paris, 1915.

Compte rendu de KALBFLEISCH, Papyri Jandanæ, fasc. I et II (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXX, p. 50-59), in-8°, Paris, 1915.

Les quatre derniers numéros de cette liste ont paru après la mort de l'auteur, et j'ai entre les mains d'autres articles et même d'autres livres, prêts ou peu s'en faut pour l'impression, qui seront remis aux typographes dès que l'apparition du présent volume m'aura permis de m'occuper d'eux.

Paris, le 2 novembre 1915.

G. MASPERO.

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE.

[67140]. Recensement des propriétés foncières du comte Ammónios. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 281 mill. — Aphroditô.

J'ai publié au tome II du présent ouvrage un commencement de copie très hâtif de ce papyrus, fait en 1909. Le document perdu ayant été retrouvé, j'en donne ici le texte complet et corrigé, très différent de ce qu'il semblait être d'après les notes que j'avais seules alors entre les mains.

Les terres, ici comme au n° 67057 (col. III), sont divisées en catégories d'après les cultures : champs labourés, jardins, vignobles, marais, forêts (de palmiers). Le libellé type de cette notice me paraît devoir se traduire de la manière suivante :

(l. 3) (*Aroures connues*) sous le nom de *Psaios fils de Phér*, acquises (?) des héritiers de *Papnoute le médecin, affermées à Apollós*, cultivateur (ou colon) : *terre arable*, 1/4 d'*aroure*. Pour le sens de la formule *τρέπατος Ψαιού* etc..., cf. les *ἀρούρας καλουμένας Σερπάτρας* du n° 67113, l. 9.

Cursive ordinaire.

[·Γ]ρω[σ; α]ρο[υρων τό] μεγαλισπρ[επ; κομε]τος Αμμονί[ό]
τρος κω[δικ/] Ιωαννο[ελλογη] σχολ[ι κι κ]ηματορος
3 ορο[ψ] Ψαι[ό] Φηρ απ[ο ε]κβολή κλ; Πα[πνό]τε (?)
ιατρο[ψ ό] Απολλων γεωρ[σπ;]-d'
4 ηνο[ψ] Κ[υρα]ς Ηρωμ[α]ντος Ωρο[ν] Ηραξ γε[ωρ] σπ; -η παραδ[]-λγ

Ligne 2. La ligne d'abréviation de *κωδικ* a laissé une trace avant le *τ*. Il faut donc restituer *κωδικ(ον)* plutôt que *κωδικ(α)*. — *Ελλογη(μωτατου)*. — Sur Jean, scholastique et censor, cf. n° 67097, r., l. 41, 67117, l. 14, et 67118, l. 30-31.

Ligne 3. Ορο[ψ]τος; — απο εκβολ(ης) κλ(ηρονομων); — νπ(ο); — γεωρ(γον). — Απολλων pour Απολλωνα : cf. plus bas, l. 9, Ηρωμαντος, et n° 67282, l. 3 : Ερμανων. — Σπορμης γης (αρούρας) (τεταρτον).

Ligne 4. Ηραξ : cf. le nom Ηραχοι à l'*Index* du tome II. — Ηραδ(εισον).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67140]	5	$\overline{\sigma\pi\sigma\beta}$ Βιησαριωνος πρ[ω]τοκομητο[υ ν̄] [ιαχνειν Μαξιμο̄ γεωρ/]	$\sigma\pi\dot{\gamma} \vdash \beta$
		$\overline{\sigma\pi\sigma\beta}$ Ερμανωτος Ψευθαησιο̄ απο εκ[ε]σλει Βιησ-	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \alpha \zeta$
		$\sigma\pi\sigma\beta$ σο[υρου]τος Π[ρομ]αντι; γεωρ/	
		$\overline{\sigma\pi\sigma\beta}$ Βιητορος Μακαριο̄ ο̄ Ισακον Βι[κ]τορος μο-	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \varsigma \delta'$
		$\nu\chi[\zeta]/\varsigma$ γεωρ/	$\pi\alpha\rho\alpha\delta/ \vdash \zeta$
	[α] ^{π'}	[α]π ^ο μεταλ τι; αδεσπη; Μονεχθη ο̄ Λιουζ[i]ν Μουσαιο̄ γεωρ/	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \eta\gamma$
		η Πρωμαχων Ισακι[ου]	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \varepsilon$
10	τοπι; Κεμιθεως ο̄ Ιωανη[η] Μουσαιο̄ γεωρ/	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \eta$	$\alpha\mu\pi\varepsilon\lambda/ \vdash \alpha$
	$\overline{\sigma\pi\sigma\beta}$ Κυρας Πρωμαχωτος ο̄ Ιω[ανη]ην Μουσαιο̄		$\pi\alpha\rho\alpha\delta/ \vdash \zeta$
	γεωρ/	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \zeta\gamma$	$\pi\alpha\rho\alpha\delta/ \vdash \zeta\gamma$
	$\overline{\sigma\pi\sigma\beta}$ Α[ο]υκανο̄ Χ[α]ρημωνος τοπι; Πιεκμυλ	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \gamma$	$\theta\rho/ \vdash \alpha$
	$\overline{\sigma\pi\sigma\beta}$ Ιω[ανη]ην κατακ ^ο ειρημ[η] αδελφ/		
	των ; γεωργης απ ^ο $\vdash \theta\delta/0$ $\not\vdash \mu\zeta$	$\sigma\dot{\pi}\dot{\gamma} \vdash \delta\zeta$	$\pi\alpha\rho\alpha\delta/ \vdash \delta\zeta$
14	" $\sigma\pi\dot{\gamma} \vdash \tau\eta \zeta \theta\rho/[\vdash \alpha]$ $\alpha[\mu\pi]\varepsilon\lambda/ \vdash \alpha$	$\pi\alpha\rho\alpha\delta/ \vdash [\zeta]\zeta\delta'$	
15	υτο . . . δ. ε[. . .] χρυσικ/ $\not\vdash \eta\gamma\kappa/\varepsilon$		

Au bas de la page, après un large intervalle vide :

$\tau\omega\pi[.]$ κιδ (?) [Απ]ολλαωνος ο̄ [.]	$\sigma\pi\dot{\gamma} \vdash \eta\gamma\delta'$	$\delta\varepsilon\eta\delta\rho/ \vdash \varepsilon$
[.] κιδ [.] σικ/	$\not\vdash \beta\kappa/\varepsilon\theta$	

Plus bas, après un nouveau vide, quelques lettres restant de deux lignes, d'une autre main.

Ligne 8. Αδεσπ(οτον) : un champ laissé sans propriétaire (à l'απαρον της καρυης), et attribué d'office à Amménios (?). Le second mot n'est resté indéchiffrable; il ne serait pas impossible de lire μεταλ(λαχης) τ(ον), ou μεταπτ(ωστος). — Sur la καρυη de Μονεχθη, Μονεχθη, ou Θμονεχθη, cf. n° 67243, r. (B), l. 14.

Ligne 12. Cf. le lieu dit Πια Μελ dans P. Lond. IV (index 4 (b), s. v. Πια Μηλα). — Θρ(υσιδος γης).

Ligne 13. Lecture à peu près certaine : mais le texte semble inintelligible.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40883.

[67169bis]. Vente de terrain. — Début du papyrus publié au tome II du présent ouvrage sous le n° 67169. 1er fragment : long. 0 m. 250 mill., larg. 0 m. 286 mill.; — 2e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 3e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 4e fragment : long. 0 m. 085 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Antinoé.

Date : 11 février 569.

Écriture de Dioscore.

[67169^{ns}]

Quatre fragments, en mauvais état; le dernier se raccorde exactement au n° 67169.

χαγ //

Ἐ[αστίλε]μ[εις και υπάτει]μεις τού[ς Θειστάτου ημί]ων δεσπότο Φλα[γίου]
 [Ιουστίου του αιωνίου ανγείου στό αυτοκράτορος επούς τετ[αρτού],
 μεχειρ επτακ[αιδεκάτη] δευτ[ερας ιδού]// Εν Λατινώ πολει τη λαμ[πρού]//
 Φλανίω Βικτορί[ι τω λαμπρού τατω και] λ[ει]γιαντατω, νιν τό⁵
 λαμπροτάτο και σοφωτάτο σ[τρατηγού] Φ[οι]σ[αμμ]ωνος του νιού του της
 μεγαλοπρεπούς μυημης Θαμάζ [κ[ομ]ετος, γερ[υ]χουντι επι ταντης]
 (της καλλιπολεως Αρτιοσων, παρ εμου) Λυριλιο(υ)s
 Μελ[ι]ο[ς νιος Ιων]αι[νου, εκ] μητ[ρος Λε]οντίας, παρουσης αυτην
 και συνα[μη]νης και σ[υγ]νειθημ[ε]νης τω παροντι ανικαν¹⁰
 γραμμικ[τ]ειω, α[μα] τε [εγ]χυμημης (και [αν]αδεχομενης) την (πασαν)
 γνωμην (και τη[σ]την) και προκα[ρ]εστην (και απφαλειαν) και βεβαιω[σιν]
 του (προαξηγηθεντος) [νι]ου αυτη[ς Μελ]ιο επι πασι τοις εξηρ δηλούμ¹⁵
 ομολογηματι (τε και συ[ν]θη[η]μη[ασι]) [ει τη παροντης αεγ[γρ]αφ[ω] πρ[οαστι],
 αικειω αυτης και α[υτο] καινυνω [και] πο[ρ]ων [και τη]μηματι της εξ [α]μβ[οιν]
 παρτιας αυτων υποστα[σεω]ς γ[ει]νικω[ς και] ιδικεις, επεγ[υ]ρο[λ]ηγω¹⁹
 και υποθηκης δικαιω, καθαπερ εκ δι[κ]ης, και ομο[λογ]όσης [τη]ον
 προσιρημ²⁰ Μελιον τον νυν εφεστωτα και μ[ε]χιστην α[φι]κοντα

Ligne 3. Δευτερας : une singulière négligence a introduit plus bas la faute τριτης (tome II, p. 137, l. 29).

Ligne 5. Lire σχολαστικου : cf. n° 67002, II, l. 9, et P. Mon. 6, l. 84. Sur l'avocat Phoibammón, cf. n° 67299, l. 6, et P. Strab. 40, l. 7, où il faut restituer και περιθεπτο μυημης Θωμα[μη]κομητης, γεροντο[η]μητη etc.

Lignes 6 et seq. Ici comme ailleurs, je rappelle que les mots imprimés entre parenthèses sont ceux qui ont été barrés par le scribe. La formule παρ εμου a été remplacée par l'emploi du nominatif. Plus bas, le notaire a cherché à alléger la phrase par la suppression de quelques répétitions inutiles. — Sur le comte Thomas, cf. n° 67320, l. 1.

Ligne 14. Εξ αγοραιν : la comparaison avec le n° 67311, l. 14, rend cette lecture à peu près certaine.

Ligne 16. Ομο[λογ]όσης est douteux. C'est de ce mot que dépendrait παρασκευασσαι à la ligne 19. Toute cette phrase est mal construite, et c'est à tort que le nom de Melios y est introduit : Leontia veut dire que, de concert avec son fils ainé, elle a décidé le cadet à souscrire au contrat : c'est elle qui le représente, car il est apparemment trop jeune pour assister à la vente.

Ligne 17. Αφικοντα : le Thesaurus d'Henri Estienne cite plusieurs exemples de cet adjectif actif. On pourrait compléter en αφικοντα, mais la lacune semble trop courte.

[67169¹¹] ηλικιαν, και Γεωργιον του αυτου ομογηπτιον αδελφον, (εφ) [ο(ν)υ] ποιειτ[αι]
 tous λογον αποντα ως παροντα, παρασκευασα[ι] αυτον στε[ρ]ξαι
 10 και εμβειμα τη παρουσα ε[γ]γραφω δικτυρασει δινηκ[ως] απαρα[θανω],
 τω προσημανθειτι αυτη[ς] κ[ινδυν]ω, αφ[...] το με[ι]ζο[νος]...

2° fragment.

[.....]υτων σ. π[.]. ας ει παρ[τι]
 [..... Ομολογουμενη ημεις] οι προγεγρ[α]μμενοι Μ[ε]λι[ος]
 15 [υιος Ιωακιμου και Λεοντια Θυγατηρ Βικ]τ[ο]ρος, εκ [υ]πτρο[σ]ι] Η^α.....,
 [..... αμφοτεροι ορμανθενοι απο κω]μης Μα[γδ]ωλων Μηρη το Ερ[μο]
 [πολιτο] νομου, ποιουμενοι δε τους λο]γος υπερ τε εαυτων και υπ[ερ]
 [του προειρημενου αποντος Γεωργιο, αυτων υιου ; αδελφ/ Μελιο,
 [δια ταυτην την εγγραφον ομολογιαν την α]σφαλειας ητοι πρασεω,
 20 [ην περ εθεμεια σκοπω δικαιω κι καλη πιστη]ει και αμετανοητω και
 αμεταβλη[τω βουλησε]ι καθαρα τε προθεσει και συνειδησει ορθη
 τη διαροια, ανευ παντος δολου και φοβο[ν] κ[αι] βιας και αναγκης και απατη[σ]
 και πατησιναρπαγης τε και περιγραφης κ[ατ]α νομους, αικα τε εποιειμε[νοι]
 τον Θειον και σεβασμον ορκον και την γηκην και διαμονην το γαλη[νοτη]
 25 ημων δεσποτου Φλαδιην Ιουστινου του αιωνιου αυγουστο αυτοκρα[τορος],
 πεπρακεναι σοι τω πρ[ο]ειρημη λαμπροτατω Βικτορι και καταγεγραφ[εται]
 και παρακεχωρηκει κ[α]ι [εκκ]εχωρηκεναι κ[αι] παραδεινωκεναι σοι,
 απ^ο του νυν επι τον [α]ει εξηης απαντη και[ι] πρ[ο]ελαχ[νοιτα χρονοι]
 δια παντος εις [το] π[α]υτελε[σ], πληγ[ρ]εσ[τ]η[τω παντι δεσποτεια]

Ligne 18. Ου ποιειται etc... : au nom duquel elle prend la parole. L'expression ποιειται τους λογον est bien connue : cf. P. Mon. 7, l. 11-12; Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 4) : παρα Ευστησιου... ποιουμενου τους λογον υπερ τε εαυτου... και υπερ Φλαδιου του γενομενου επισκοπου etc... — On a dû être corrige sur *ον*, de même qu'à la ligne suivante, on a fait αποντος de αποντα. La préposition *εφ* (*ον*) ayant été barrée, le notaire lui a substitué un simple génitif : on attendrait υπερ *ον*. D'ailleurs il est possible que υπερ ait été écrit entre les lignes, quoique l'on n'en distingue actuellement aucune trace.

Ligne 19. Παρασκευασαι : on discerne peut-être un vestige de *Γι*. Sur ce sens de παρασκευαζειν, cf. n° 67089, v., l. 26-27, et P. Mon. 7, l. 79. Autον se rapporte à Georges, le fils absent.

Ligne 22. La lacune entre les deux fragments ne doit guère dépasser une ligne.

Ligne 28. Lire αυτης υιου, ou effacer le mot Μελιου.

Ligne 30. [Σκοπω] δικαιω και καλη πιστει : cf. n° 67098, l. 8.

Ligne 33. Ηεργραφης : ligature du φ et de l'η, caractéristique de l'écriture de Dioscore (cf. n° 67002, l. 4, 67279, l. 21 etc.).

Ligne 39. Cf. P. Mon. 12, l. 11.

40 δικαι[ω] κ[αι] καλη[το] π[ερι]στε[ρη] κ[αι] παση[ν] εξουσια και κατοχη και κυριοτητη], [67169^b]
 [την υπαρχουσαν ημιν εκ γονικης ημων διαδοχης αρουραν μιαν]
 [αρυδρον ουσαν, καθαρας σποριμης γης, διακειμενην επι της αυτης]
 [κωμης Μαγδαλων Μηρη του Ερμοπολιτου νομου, εν τρισι τοποθεσιαι]

3^e fragment.

45 [εν τη] τριτην τοποθεσιαν αμμ[ατ]α πεντε α[.....] κ[ημ]ατα

 [.....] εισιν, της ολοκληρου και πραθεισης θημιν αρουρης απι εξηκοντα
 συγκειτιμενη τω δημοσιων σχολιων]
 [τεσσαρων αμματων (στηθος επιστη[αν]τος). οι δε γειτονες των αυτων πεντε
 [αμματων κατα τας αγρογειτν[ιας] δηλ[ου]νται ητως επι μεν ητο δημο-
 σια ο[δος]
 [αγ]ουσα επι το εποικειον παρακατα τη[σ α]γιας εκκλησια[σ τ]ης εκεισε το[υ]
 Πρ[ο]
 50 [δρ]ουσου και βεπτη[ισ]του αγιο Ιωαννο, λιβος τη [συν]τελεικ/δ[ε των Θεοφοβ]ων
 αιθρωπω
 το καλογρι (Φαρ. . λογ. τ. i) Πους, επι δε απηλιωτου των ηρ[.....]
]
 η οιοι αιν αισι γειτονες παντ[η] παντο]θεν των προφ[ηλωθεντων τριων τοτο]
 θεσιων της π[ραθει]σης θημιν παρ ημων ολοκληρο [αρουρας.]
 γιγνομενο πωπητ[ε] εις τας γειτη[ι]ας αυτης ει αλλ[....., καθ οιον]
 55 γαρ δηποτε χρονον βεβ[αι]ωσωμεν ταυτην, τιμης [δε της προς αλλικους]
 σημπεφωνη[η]ε[η]η[η] και σ[υναρ]ε[σατ]η[σ τε]λε[ι]ας [και α[ξιας, χρυσο
 ποιμπατων]
 οχτω, εκαστου π[αρακ]ερα[τικ]εξ, τω δημοσιω ζυγω της Αντιροου πολεων· γι[η]
 [η η π/] μη, απερ [ταυτα της τιμης χρυσια ανειληφαμεν ημεις οι]
 [α]π[οδ]ομεν[οι Μελιος και Λεοντια, παιουμενοι tous λογους υπερ Γεωργιο],

Ligne 42. Cf. l. 70.

Lignes 43 et seq. La lacune doit sans doute se remplir de cette façon : l'aroure s'étend sur trois localités, chaque localité (*τοποθεσια*) comprenant tant d'*ammata*; le total de l'aroure vendue fait 64 *ammata*. Le terrain vendu n'était pas d'un seul tenant, puisque nous trouvons plus bas une liste des voisins de la troisième *τοποθεσια*.

Ligne 47. Sur l'aroure à 64 *ammata*, cf. n° 67151, l. 106. — Στηθος : une petite dune de sable (?).

Ligne 49. Παρακατα : cf. le παρακατα du n° 67087, l. 13.

Ligne 50. Το συντελικον (?) : le couvent (?).

Ligne 51. Το (pour το) ajouté en marge; de même γαρ à la ligne 55.

Ligne 56. Α[ξιας] : cf. P.S.I., 66, l. 10; P. Mon. 11, l. 40. C'est ainsi qu'il faut corriger καθηπονηση aux n° 67097, r., l. 13, et 67098, l. 18.

- [67169¹⁰] 60 παρα σὸν τοῦ ἀριστεροῦ Βικτόρος διὰ χειρός σὸν εἰς χειράς ημῶν, παροντων]
[τῶν μὲν εσίτων[(?)]
[.] οὗτοί[.]

h' fragment.

- [.] υπογράφεται
65 [. . . απὸ τὸν γυναῖκαν επὶ τὸ διηγήσε[ν]
[παρακεχωρημένην σοι παρηγμανεί[ε]
[. σε τον] παρ[ι]αμενον Βικτόρα κ[ρατειν και κυριευειν]
[.] ν διαδεικνύεται και κυριανα αει υπερ συντελειας και
[.] της προσονομ[ατ]θεισης και πραθ[ε]σης [σοι παρηγμαν]
70 μιας αρο[υρη]ης [α]γνόδρου καθαρας σποριψης γηις με[τα παντος του δικαιου]
και της καθολ[ου] αυτης αγρογειτνιας, καταπάρχαια αυτη[ς] ορια, της]
διακειμένης εν τρισι τοποθεσ[ι]ας, ως παρ[ολε]λεκτ[α]ρ[ι], επι πεδιαδος καιρων]
Μαγδαλων Μιρη, τελο[υτη]ης μονον αει ποτε εἰς [το] δημοσιον λογιστηριον

Ici commence le dernier fragment, publié au tome II sous le n° 67169.

Ligne 68. On ne peut lire διαδουσαι ή διαδωσειν; et d'ailleurs le sens de ces mots conviendrait mal ici.

BIBL.: *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466, b.

F

SUPPLÉMENT À LA PUBLICATION DE LA TROUVAILLE
DE KÔM-ICHGÂOU.

67279. Requête au duc de Thébaïde (Callinique). Apollôs, du village de Poukhis dans le nome Antaiopolite, fermier des héritiers du comte Phoibamôn, se plaint d'avoir été contraint par les topotérites d'Antaiou, à payer des impôts qui régulièrement ne devaient pas être à sa charge. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 430 mill. — Antinoé.

Date : vers 570.

Écriture de Dioscore : analogue à celle du n° 67002 et des autres requêtes. — Il manque tout le bord gauche : mais le fragment détaché n'est autre que la bande de papyrus publiée au tome I sous le n° 67010.

1. Φλ[αν]το[ριαδη]ω Μαριανω Μιχαηλιο
2. λωτος ελ[ε]εινο απ^ο Ποχεως · Δεσησι και ικ[εσ]ια π/ ερδ Απολ-
3. της κω του Λυτ[αι]οπολιτο νομου.
Ευεργετημα | μεγιστον προκειτ[α]ι πασι τοις αδικουμεν[α]ις η τη[σ] υ]μετερας
ευκλεις εκδικια. Εγω
5. τοιμην, τον[το] | αυτο ακριβως επι[σ]τημενος, προστημ το[ις] ευκλεεσι και
ανεπαφοις θημω[ν] ιχνεσι,
θευλομενος των δικαιων τυχειν, εν αφατοις περιπετ[ε]ψικαις ζημιωμασι, μη-
δενος προκειμενο,
παρα της σεμνηρηστατης κυρας Θεοφιλης, της γαμετης το της περι-
θεσπτο μημ[η] Φοιβημανων
Διοσκορου Ιουλιο. Το γαρ κατ' εμε πραγμα εν τοτοις εχω. Διδασκω την
υμετεραν ειδοξ; φι[λ]ανθρωπιαν,

Ligne 1. Les autres noms n'ont pas été écrits. Voir l'article cité à la *Bibliographie*.

Ligne 2. Après Απολλωτος, un espace vide, destiné sans doute au nom du père, qui n'a pas été inséré.

Lignes 3 et seq. Cf. n° 67008, I. 7-8.

Ligne 6. Cf. Nov. 80, 2 : τυχοτες των δικαιων; de même dans Nov. 86, 1, etc...; voir aussi la requête (δεσησι) d'Eusèbe de Dorylée à l'empereur Marcien (*EVAGRIUS, Hist. eccl.*, II, 4 : των δικαιων αξιοντες τυχειν). Tout ce morceau d'Eusèbe est d'ailleurs d'un style curieusement analogue à celui de nos requêtes égyptiennes.

Ligne 8. Γαρ : écrit en correction du mot ἀε, effacé à dessein. — Κατ': apostrophe dans le ms. — *EVAGRIUS, ibid.* : τα δε του πραγματος εν τοτοις.

- [67279] ην ο ὅς και οι Σ[ει]στάτοι δεσποταὶ τω[ν] σκηνπτρων προεκρι[α]ν κατά-
στησαντες αρχεῖν ταυ[τ]ην την αθλίαν
10 Θηγανιν χωραν, [και] | α[ν]αττειδαι τα πικρα [τ]ων εποικόντων αυτ[η]ν
αδικηματα, εν ειδοτες αυτης το μισθωτορον
εν απατη και τωλ[υμ]ελες αυτης δικαι[ο]πραγεστερον, ως μισθωτης ετυγχα-
νον του ειρηνή της προρηθεισης
ανδρος Θεοφίλ[ης], | Θηγη δη το μακαρ[ιο] κομετος Φοιβανημα[ν]ος, και των
εκθρων των ὑπ εμε τέτο την
αποδοσιν εκ τλη[ρ]ους ποιουμαι καθ [ετος] μετα πασης ευγνωμοσ[υ]νης.
Και της τοποτηρη[σ]ιας επιλαβομενος
της Αντικοπολιτα[ν]ων, Διος, ο λαμπ[ρ]ο κυκελλαρ, ο και νος Θεο-
δοσιο Βικτορος Ιουλιο, επεξιλθεν μοι ὑπερ Θεοφίλης και
15 Διοσκορο του λα[μπρ]ο | αυτης νιο, απιτησε[ν] με επι της αρ^χ Λαγασσι το[ν]
ὑθυσιτης ὑ με ευστ^η. Και τότο του τροπο, ὃ αυτω
ταλιν, τοποτηρη[ητ]ης γεραμενος Ελλα[διο]ς ο λαμπρο πιρ απιτησεν με
επερα ὑπερ αυτων ι η ο. Και ο[υ] μονον οτι παριδει
με εις ταυτα ο α[υτος] | Διοσκορος και Θεο[φιλη] η αυτο μιντηρ, μιδει εκ
τουτων [δ]εδωκοτες μοι, αλλα [κ]αι ε[π] αυτοις τότοις
αφειλ[α]ντο μοι δεκα [εξ] | κυκλατας ἵππους [ει]ας, και βούκα ζωα εινεια, και
.....το βι[τα]ιος ξε[π]ιστην τ[ερ]πενευεπετης μ.....τα ε[.....]μιας τους τότον γρει[ματι]
ὑποζυγος δυσ, και τρεις αχυροβ[η]η[κ]ιας εμας και ταις η.
μεμεσωμενας α[σταβαι]ις (?) σιτινό τε και ξη[ρο] χορτο, και εικοσι σιτο, και
ο[ι]νο αγγιας εκατον δεκα εξ, και ερα[ια]ς λ[ι]ρας επικοντα,

Ligne 9. Σκηνήτρων: ceci confirme la lecture adoptée au n° 67005, l. 5. Expression fréquente à cette époque. Cf. Evagrius, I, 13 (*et passim*): Λεγότος τα σκηνήτρα διεποντος.

Ligne 11. Πολὺ[υγ]εῖτε : avec le sens de « qui prend beaucoup de peine ». Quoique cet adjectif ne se rencontre pas dans ce sens, il a très bien pu l'avoir, et cette restitution me semble préférable à πολὺ[υω]εῖτε ou πολὺ[υτ]εῖτε, qu'on pourrait encore proposer.

Ligne 12. Suppléer un mot comme *époupage* après *toutou* : cf. par exemple n° 67327.
— 32 : *TOUT UNE DE NOS EPOUPES*, et *passim* : *TOUT UNE DE nos EPOUPES*.

Ligne 15. Λρ = αρχης; — υπερφυστατου, νομιμωτα μ' ευσταθμα. — Restituer peut-être απεπλεσθε τις.

Ligne 16. Ο λαχιπορτατος σκοριασιος. — Παριδεν : (*sic*) pour παρειδεν.

*Ligne 18. Κυκλάτας : cyclatus, « ferrées ». Cf. le mot κυκλόποδες, employé par Théophane (*Léon l'Isaurien*, an 1) pour désigner des souliers ferrés.—Αχυροθίκας : lecture douteuse, à cause du verbe αφείλαντο. — La note additionnelle ajoutée en petits caractères se prolonge après le mot επας et se termine par quelques lettres illisibles à la fin de la ligne 19.*

Ligne 19. Lire sans doute μετατρόπερας. — Εικοσι : αρταῖς ou αρτᾶς (?). —

20 καὶ τὸ[ς] εμὸς αἰκατ[η]ς οπισσωτρον σιδ[ηρου]ν ἐν ενος ταυτης τροχό[η]τοι [67279]
περιβλημα, και τριων εινα[υ]τω[ν] τον καρπον
ητοι [τ]ον ουον τ[ω]ν ὑπ εμε χωρων. [Ο]ιεν εξορκιζω ὑμας κατα τη[ς] αθα-
νατου κ[ο]ρυφης και τ[ω]ν Σ[ε]ρφεστατων
βασιλεων και οικο[υμ]ενικων ημων δεσπ[ο]των του διαδηματος, και της
ὑπερ παντα σωτηριας υμων, ει παρα[στ]αινι προσταξαι
ικανως εκδ[ικη]θηται μ[ε] και αραλη[μεθη]μαι τα ειρημές μο τωρ[αγη]ματα και
ζημιωματα παρα [τω]ν ειρημεων
[Θ]ε[ο]φιλης τε [και] | Διοσκοροῦ αδικως κ[αι] επι| αιτια αυτων κ[αι] προ-
σατει α[πηγη]θην ὑπερ αυτων παρα των ειρ[η]μης [Ελ]λαδιο και Διο
25 [των μετ αλληλους τοπο]πηριπταντων το[τ]ε, και εγ[θρωσγε] των χρισταιμενων
κατ εμο. Κ[αι] αιτια ταυτης της ευρυεστιας το τριτ[ο]ν Θλ[ησε]ως (?) προσ
πο[ρισω μεν τοις υμων τ]αιδιαριοις ει[ς] λογο[η]ν διωρ]εας ὑ[π]ερ εξαιρυσεως,
το δε δ[ιμοιρο]η οπως καγω ευρω, εις ανατρ[οφ]ην της εμης γεραιοτητ[ος]
και των ιηπτων εμων τ]ησην[ων των ελεσημοτατων δο]ψιλων υμων οπ[ως]
ε[ν]δ[ελ]εγ[η]κ[η]ν πρεστ[η]ταιν και ευχηη δια παντος αιν[ψ]ω προ[ο]ς τον Θην
ὑ[π]ερ διαμο[ηης]
και σωτηριας της υμω[ν] Φιλ[α]κιθρωπικης, δεσποτα [·].

Ligne 20. Οπισσωτρον : η αψις του τροχου (Hesychios).

*Ligne 21. Κορυφης : φη écrit en monogramme. — Cf. Evagrius, loc. cit. : τη αθανατο
υμων κορυφη. — A la fin, la restitution est peut-être un peu courte.*

*Ligne 22. Δεσποται του διαδηματος : c'est le titre pharaonique de nebti (cf. A. ERMAN,
Aegypt. Glossar, p. 61) ou « maître des couronnes ». Cf. les mots κυριος βασιλευς
sur la pierre de Rosette. Il est curieux de retrouver le titre δεσποτης διαδηματος
dans la traduction donnée par Hermaphion (Amm. MARCELL., XVII, 4) de l'inscription
d'un obélisque.*

*Ligne 25. Les traces confuses qui subsistent avant la lacune font songer au mot
εχθρος : la restitution γε των est beaucoup plus hypothétique. — Βλ[ησε]ως ? Le
verbe βαλλειν est souvent pris dans le sens de « payer » : cf. n° 67049, l. 12.*

*Ligne 26. En publiant le fragment 67010, j'ai lu τη les premières lettres de cette ligne ;
les traces sont douteuses. Προσπορισω n'est peut-être pas le mot dont s'est servi le
scribe ; mais le sens était celui-là. — Διμοιρο ; la première lettre a été plusieurs
fois corrigée, et le δ se lit difficilement ; du ρ final il ne reste que le second trait
vertical. Toutefois le sens exige, semble-t-il, la lecture que je propose (le scribe
avait peut-être écrit d'abord λοιπον).*

*Ligne 27. Cf. Evagrius, loc. cit. : και τοιον τυχοντας αδιαλειπτους ευχας αιπεμψομεν
υπερ του αινιου υμων κρατους, θειοτατοι βασιλεις.*

*Ligne 28. Comme dans d'autres requêtes de même type, la dernière ligne, faute de
place, ne commence qu'au milieu environ de la largeur du papyrus. Les lignes de
la fin, plus serrées, sont d'une écriture un peu plus fine que celles du début.*

[67279]

Suscription au verso (tirée tout entière du n° 67010) :

Ἐπηγρίς καὶ ἵκε[στι] π^τ/ [Λ]π[ο]λλ[ωτος] ελεῖτ[ου]
 απὸ Ποὺ[χεως]
 [κώ του Λιταιοπ; νομου].

Au verso, quelques vers de Dioclète :

θ[ην] πατα χ[ο]ρέυ[σον, ειρηνιην δεκου].
 ον γαρ Θεωρησης κακ[ουργικ]ην ετι,
 παντη δεσης πεφυκεν ασπ[ιλου δ]ικης
 [το]ν πανταριστου και διεσπ[ι]λιγμενου (sic)
 5 νευ Σολωμος λειπον ε.εθια σαζη
 Δ[ευρο] χ[αρις] και [χ]αρι[α] και αιθολοζον
 τους ευμενεις πακηθορους στρατηλατας
 αιει αγαλλε.....
 .ης οι νομοι τρεμουντι πιστα Φυλαττειν
 10η και Θεμετρα του Νειλου
 [..... a vers]
 [Ε]γραψας και παλαι λ[ε]χας [.....]
 και σ[ο]ν χαραξην τους χ[ρονους διπλω]ματα τι.

VERSOS. — Lignes 1-4. Cf. n° 67131, v., l. 1-4, et 67315, l. 53-55.

Ligne 2. Lire Θεωρησης. — Κακουργηη : pris substantivement. — En face de ce vers, dans la marge droite, on lit : αγαλλε εξεχ.. ρησ σοι.

Ligne 6. Presque entièrement effacée. Mais cf. n° 67317, l. 10.

Ligne 10. Θεμετρα : pour Θεμεθα (?).

Lignes 12-13. Cf. n° 67131, v., l. 17-18, et 67315, l. 38-39.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43623; J. MASPERO, *Les papyrus Beaugé*, dans le *Bulletin de l'Inst. franç. d'archéol. orient. du Caire*, X, p. 132 et seq.; reproduit dans PREISIGKE, *Berichtigungsliste der griech. Papyrusurkunden aus Aegypten*, p. 101-103.

67280. Ordre (*ωρόσταγμα*) du *praeses* de Thébaïde aux gens d'Aphroditô, relatif à l'annone. Ce document est semblable au n° 67030, mais il porte une date différente. Malheureusement, le nom du *praeses* (*κόμης και ἄρχων*) a disparu ainsi que toute la première ligne. — Long. 0 m. 244 mill., larg. 0 m. 679 mill. — Antinoé.

Grosse écriture droite, très soignée (même type qu'au n° 67030).

(Α)
 Τ[ου] και[ρ]ου ενταντος ειναι χρον την της απαρχιτητο σιτοπομπιας Φορ-
 τιδα γε[ν]εσθαι της ευτυχ[ους]

[67280]

δε[υ]τερο[ς] επινεμησεως, πασης ραθυμιας μεμψιν εκκλεισοντες εκπεμψαι
ταυτην φ[ι]ς την Αλεξανδρεων
μεγαλο[πολ]ιν μετα παντος Σοβη σπουδασατε, μικροις σκαφεσιν εμβαλλο-
μενοι το επ[ι]ζητουμ[ενον με]τρον
ευθυ κ[αι] παραχρημα, κατα την οποτετα[γ]μενην γνωσιν της ταξεω[σ]
ταυτη[η]ς γ[αρ] ενεκεν της αυτια[σ]

5 ex τ[α]ξεως απεσταλται ¶ Legi ¶

Legi

Tois απο κωμη Λαζαρίτης το Αντικιοπολιτου.

- (B) [¶ Χρη εκ της υμων κωμης, κατα μημησιν της παρελθουσης]
[πρωτης επινεμησεως το οποτεταγμενον μετρον λογω εμβολης δευτερας]
[επινεμησεως εισενεγκειν και εμβαλεσθαι πλοιοις, και τον]
προ[ος]δρ[ον] και τον επιμελητην και τους παντας μετα και των]
5 πλοιων πεφορτωμενων των γενηματων εκπεμψαι εις
την ταξιν προς την συνηθη πραξιν των οποιματων,
ωστε μετα ταυτην εκπεμψθησαι το αυτο μετρον εις την
μεγαλοπολιν Αλεξανδρειαν (sic)
Σιτοῦ ¶ , ε ρ

- (A) Ligne 2. Au début, traces d'un mot ou deux ajoutés entre les lignes; de même, au-dessus de *καιρου*, on distingue l'extrémité inférieure de quelques lettres ajoutées avant la ligne 1.

Ligne 3. En dehors des textes papyrologiques (n° 67030, A, l. 3; B, l. 10; 67286, l. 14; 67295, l. 1, l. 13), l'expression de *μεγαλοπολις* ou *μεγαλο πολις Αλεξανδρειας* est fréquente dans les textes littéraires : *Ed. XIII Justin.*, I, 2 et *pass.*; *Eusebius, Hist. eccl.*, II, 5 (éd. Bidez, p. 43) et *pass.*; *Vie de S Spyridon* (fragment publié par USENER, *Kleine Schriften*, III, p. 81); *Chron. Paschale*, anno 533.

Ligne 4. Lire (*κινδυνο*) *της ταξεως*, comme au n° 67030, A, l. 5.

Ligne 6. *Legi* est certain (et non *κελης*), malgré que la première lettre ressemble fort à un *x* grec; cf. n° 67320, A, l. 7.

- B) Ligne 6. Lire de même *συνηθη* [*πραξιν*] au n° 67030, B, l. 8.

Ligne 7. Le n° 67030, B, l. 9, porte *μετα ταυτα εκπεμψθησαι*: corriger ainsi ma restitution *εκπεμψθησαι*.

Ligne 9. ¶ signifie sans doute *αρταξαι* (cf. n° 67030). Je ne vois pas d'autre interprétation à proposer, bien que l'origine de ce sigle soit malaisée à expliquer.

[67280] 10 αφίτεως του δια μικρού σκαφή σιτόντες, τας εικέας αγάπης λοιπαὶ εἰς τὴν μεγαλεμβολην σιτόντες ἀρρενούς

Suscription au verso :

[Ἐπιτάφιος από κώνου Λαζαρίδης τοῦ Αιγαίου πολιτοῦ]

Ligne 10. Αφίτεως τεως του δια μικρων σκαφων : il semble que ce soit là une manière de parler prétentieuse pour λογος δια μικρων σκαφων (cf. n° 67030, B, l. 13). — (Kai) τας εικέας : τας εικοστας (cf. n° 67286, l. 7); les deux α sont barrés du même trait. On ajoute ici les εικοσται de la première et de la seconde indiction (α γε;); au n° 67030 il n'était pas question de ces vingtièmes.

BABL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40452.

67281. Ordre (*πρόσταγμα*) de Dioscore, *praeses* de Thébaide à Apollès fils d'Iсааe, lui enjoignant d'accepter les fonctions de *riparios* d'Aphroditò. — Long. 0 m. 307 mill., larg. 0 m. 693 mill. — Antinoé (pl. I et II).

Grosse cursive droite, très soignée (même type qu'aux n° 67030 et 67280). — Légèrement endommagé sur le bord gauche; le bord supérieur est creusé régulièrement d'échancrures qui interrompent les lignes 1-2.

Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 2. Cette charge (*munus*) était une liturgie (P. Oxy. 904, l. 9) que l'on cherchait sans doute à éviter, comme on peut l'inférer du texte de ce *πρόσταγμα* (l. 6). On voit que le *riparios* était désigné par le conseil (*κοινόν*) administratif du village, et que la décision était ratifiée par le *praeses* de la province.

- 1 [Φάσ] Ιωανν[ης Μηνυματος (?) 1]ουστινιαν[ης Δημοσ]θεινς Στρ[ατων II]λιτας Θε[ωνος Διο]σκορος ο μεγ[αλη] αρρενούς της Θησεΐ[ων επα]ρχειας,
- 2 Α[πολλωτι] Ι[σα]κιου
- 3 [Ἐπιτάφιος από κοινον πληρούμεντες Λαζαρίδης διτης τοῦ καιματος, δια Χαρισιου και Βοτέο συνδικον, αναρρορα χρυσταρενοι προς το δικαστηριον, εξηγησαν σε βιταρενειν της ειρημενης]

Ligne 1. Θε[ωνος] serait, semble-t-il, trop long pour la lacune.

Ligne 2. Α[πολλωτι] : restitution d'après les n° 67143, r., l. 26, 67147, r., l. 3, 67296, l. 2, et surtout 67328, *passim*, qui nous font connaître un *riparios* Apollès. Un Απολλωτος Ισακιου, qui est sans doute le même, apparaît comme témoin dans les papyrus n° 67094, l. 22 (an 553), et 67115, l. 22. Un Απολλωτος Ισακιου est encore cité comme *βοηθος* au n° 67300, l. 3 (an 526). — La lacune, après Ισακιου, contenant peut-être από Αφρόδιτης ; mais la forme presque rectiligne de l'α final d'Ισακιου indique plutôt qu'il n'y avait dans la lacune que le trait qui prolonge souvent cette lettre à la fin des lignes.

Ligne 3. Le κοινόν d'Aphroditò : le conseil composé des magistrats du village (ainsi, à l'époque romaine, un κοινόν των αρχοντων apparaît quelquefois dans le même

- 5 [καὶ] ^{h̄ius} καὶ διαλαλίας προσ[πετ]ουσης σ[υ]ναδουσης ταῖς αυτῶν αιτησεσιν, [67281]
ητησεν οὐ τάξις καὶ δικαστικοῦ γένεσθαι προς σε περι τουτῷ πρ[ο]σταγμα
τουτο τουτον δέσμομενος,
5 [αντ]εχό της εἰρημένης Φροντίδος, εχ[ω]ν ὑπουργουσταν καὶ την εξ εθου
δημοσιαν βοηθειαν, συμπαση σπουδή, αμεμπ[τ]ον εκντ[ο]ν τω δικαστηριω
πανταχοθειν
6 αποδεικνυν. Τουτο γαρ πρ[ατ]των σαυτον κατέβησαν εἰενθερωσεις πολλων.
† Ερρωσο †

†
† Ερρωσο

rôle : P. Oxy., I, 54); ce serait alors le *χοίρον των πρωτοκαρητών* dont il est question dans P. Oxy., I, 133. Mais peut-être aussi ce *χοίρον* est-il identique à la *κοινότητα των πρωτοκαρητών και συντελεστών και κτητορών καρητούς Λφροδίτης*, du n° 6700 i (I, 3). — D'autres *χοίροι* sont connus par des textes contemporains : celui des *αγροφυλάκες* au n° 6700 i, et celui des sous-officiers d'Éléphantine dans P. Mon. 2, I, 1. — Les *συνδίκοι* semblent être ici les commissaires exécutifs du conseil dont ils font partie. Ces deux personnages, Kharisios et Bottos, associés comme ici, paraissent (en qualité de protocomètes) dans d'autres papyrus du Caire (n° 67199, v.; cf. n° 67052, I, 8). — Αραζορά χρησταρειοι : la nomination à une liturgie n'appartenait pas au *χοίρον*, qui avait seulement le droit de présentation, et transmettait sa proposition à l'*officium du praeses* : c'est à ce dernier qu'appartenait en définitive la décision.

Ligne 4. Au-dessus de *καρητος*, traces, entre les lignes, de lettres peut-être latines. La lecture . . . *h̄ius* est des plus douteuses. — Διαλαλία = interlocutoire. C'est la décision qui « homologue » l'acte des *συνδίκοι* (cf. Ed. Cuq, *Un nouveau document sur l'Apokeryxis*, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 204). Ce mot est souvent employé, dans son strict sens juridique, par le *scholastique* Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 18 [éd. Bidez p. 80 et 88] etc.). Il semble qu'il ait fini, dans l'usage courant, par désigner toute espèce de décision régulière d'un magistrat : cf. J. Malalas, XV, p. 389 [Bonn] : προσδοτον δέσμοκοτες παρα τω αρχοντι Σελευκειας της Ισαργας απο διαλαλιας απεκεφαλισθησαν.

Ligne 5. Cf. n° 67295, II, I, 20 : του την φροντίδα της καρητος αναδειγμένου (?). Le mot *φροντίδα* désigne ordinairement les liturgies; ainsi encore dans la Novelle 15 de Justinien (§ 1) : την ειρημένην φροντίδα λειτουργουσταν. — P. Oxy. go4 (ve siècle) : παρεχον μοι και προς βοηθειαν σικετας τε και συμμαχους και [α]λλοις τους οφειλοντας την παραφυλακην της πολεως ποιεισθαι. — Εαυτον : pour *σεαυτον*.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40453.

67282. Duplicatum d'un avertissement (*κομμοντάριον*) donné par les bureaux du *praeses* de Thébaide inférieure à un fonctionnaire anonyme (le

[67282]

τοποτηρητής d'Antaiopolis?), au sujet d'un accusé qui devait être arrêté, et que la négligence voulue des gens du village a laissé en liberté.
— Long. 0 m. 255 mill., larg. 0 m. 334 mill. — Antinoé (?) (pl. III).

Cursive penchée régulière.

† Ιτοι κομ[μο]μιταιριού [της τ]αξεω[ς]

Τινων από του Ανταιοπόλειτου εν τ[οις] αγραφοῖς διδαχανταν το δικαστηρίου
τους
από Λθροδίτης της κωμοῦ Ερμανων Λαζαρό[ε]ν επι κακουργιαῖς συλλαβεσθαι,
καὶ μεχρι
νῦν τούτον τῷ δικαστηρίῳ μη ταραπεμψάτι, εἴδεησεν τοδε σοι γενεσθαι το
της ταξεω^s
5 γ[ρ]αμμα· οπέρ δεχομένος, καὶ την ειρημενην [χ]ωμον καταλαμβάνων,
εχων δὲ
υπουργουσαν σοι παταν εν τ[οις] τοποῖς πολιτικην βοηθειαν, τον ὑπο κατο-
χην τοικαντην
[γ]εγενημένον πάρα το δικαστηρίου αγαγε μετα καὶ ελεγχων προσαχθησο-
μένον
[τη]ι αυτων εξουσια προς νομιμον εξετατιν. Λλ; ορα μη ραθυμησης εις αυτην,
κινδυνευση[ς] την σωτηριαν † Φλ; Μηνας σιγγούλαρη σεσημειωματο και
10 αποσταλεις † ; εκδεδωκα το ίστον †

Ligne 1. Κομμοιτωριον : c'est ainsi qu'il faut restituer au n° 67058, III, l. 12. Cf. P. Oxy. 1106, 1, où on doit lire κομμω[ν]τωρ[ιον]; EVAERIUS, *Hist. eccl.*, II, 18 (éd. Bidez, p. 71).

Ligne 2. Αγραφοι : cf. *Gloss. Basil.* λιθέλλοι αγραφοι κατηγοριαι. Le deuxième édit de Justinien commence de même par les mots : εκ των ανενεχθεντων ημιν αγραφοις πάρα της συν ενδοξοτητος εγνωμεν. — To : corrigé sur τω.

Ligne 3. Sur cet Hermaüs, cf. n° 67143, r., l. 24, où il est accusé du vol de deux têtes de bétail. — Sur la forme Ερμανων, cf. n° 67140 (tome III, p. 1), l. 3.

Ligne 5. Cf. n° 67281, l. 5 : εχ[μον]υπουργουσαν και την εξ εθους δημοσιαν βοηθειαν.

Ligne 6. Πολιτικη βοηθεια : c'est la police, placée sous les ordres du *praeses* et de ses agents, par opposition à la στρατιωτικη βοηθεια ou force armée, prélevée sur la garnison (et à laquelle font allusion les n° 67002, II, l. 23, et 67021, r., l. 8).

Ligne 8. Η αυτων εξουσια désigne sans doute ici le *praeses*; cf. n° 67061, verso. — Λλ(α); le signe , marque ici l'émission.

Ligne 9. (Μη) κινδυνευσης.

Ligne 10. Αποσταλεις : c'est tout à fait le rôle assigné par Jean le Lydien aux σημη-
λαρε : αρδησ επρεχεις, επι τας επαρχιας δημοσιων ενεκα χρειων αποστελλομενοι

Souscription au verso :

[67282]

Ἴσον κομμο[ν] Μηνας στ[γγ]ις εὐκεν Ερμανωτος [Λ]αζ[ωριό].

(de *Mag.*, III, 7). Outre ce rôle de messagers, les *singulaires* étaient souvent chargés de percevoir certains impôts (cf. n° 67105, l. 7, et 67284, l. 5-6 : *και απαιτητης*).

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40454.

67283. Rapport (*διδασκαλία*) adressé à l'impératrice Théodora par les habitants d'Aphroditò, contre les agissements du pagarque d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 305 mill., larg. 1 m. 900 mill. — Aphroditò (?).

Date : peu avant 548.

Le texte du rapport est apparemment de la main de Dioscore fils d'Apollòs. — Le papyrus est divisé en trois pages séparées par des marges vides. La première page est incomplète ; il manque le bord gauche sur une assez large étendue, qu'on ne peut déterminer exactement. Les restitutions proposées ici ne peuvent donc prétendre qu'à compléter le sens de la manière qui m'a paru la plus vraisemblable. — L'encre est effacée par places, par suite de moisissures qui avaient entièrement couvert le papyrus avant son entrée au Musée.

Le nom de la partie plaignante manque au début, mais les signatures permettent de restituer *παρὶ τῷ ἀπὸ κώμης Ἀφροδίτης* avec certitude. Elles émanent :

- 1° De 11 prêtres des différentes églises du village, et 3 autres ecclésiastiques, un lecteur, un diaire et un moine;
- 2° De 22 *κτήτορες* (possesseurs), propriétaires fonciers;
- 3° De 2 *ταξιδιῶτες* ou *τομικοί*, notaires;
- 4° Des chefs de plusieurs corporations industrielles : *χαλκοτύποι*, *γυαφέῖς*, *τέκτονες*, *καυταπλάκοι*, *πακτωσοποιοί*, *οἰνοπρίται*;
- 5° D'un débitant de vins;
- 6° D'un protocomète;
- 7° D'un receveur des impôts et d'un autre fonctionnaire des finances, le *βοηθός τῷ δημοσίᾳ*;

sans compter plusieurs personnes qui ne déclinent pas leur qualité. En un mot, c'est toute la *κώμη*, clergé, fonctionnaires, marchands, ouvriers et propriétaires ruraux, qui a signé le document.

Ils l'ont destiné à une femme, désignée seulement par les mots *ἡ ἡμένη δέσποινα*. Dans le texte de leur rapport, ils se disent, de même, soumis à l'autorité des *δέσποινακοι*, c'est-à-dire des représentants et employés de la *δέσποινα*. Pour savoir qui est cette

[67283] maîtresse, le rapprochement de notre papyrus et d'un passage du n° 67002 est suffisamment instructif :

N° 67002, II, l. 1h : ὑπὸ τὸν ὑπερβούστατον πατρίκιον (le duc) ἐσμεν, καὶ αἱθρωποι αὐτοῦ [τοὺς] γυγάντους καὶ τοῦ Θείου οἴκου.

N° 67283, I, l. 3 : [ἀνθρώπους τυγχάνοντας (?) τῷς] τε δουκικῆς ἔξο[υ]σίας καὶ τῷ δεσποτῶ[ι]κῷ[ν].

Il est clair que les deux passages expriment la même idée, et nous devons conclure à l'identité des δεσποτικοῖς avec le Θεῖος οἶκος. Ce sont les fonctionnaires de la *domus divina* de l'impératrice, laquelle, par conséquent, est ici désignée par le terme de δεσποτία.

La confirmation de cette conclusion se trouve dans deux papyrus publiés précédemment :

N° 67024, r., l. 5-8 : ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῷν κατὰ καιρὸν ἀρχόνταν οὐ τὰς τυχοῦσσας ἀλικίας ὑπέμενον, τῷ Θείῳ γῆραν οἴκῳ σφέσι αὐτοὺς ἐπιδέσμαι καὶ ὑπὸ τὸν προστατήρα αὐτοῦ γενέσθαι.

Ainsi le bourg d'Aphroditô, pour se protéger contre les injustices des fonctionnaires publics, a recherché un *patronum*, et a choisi le plus puissant de tous : celui de la maison impériale. Il fait dès lors partie du domaine privé de l'impératrice. Ici Justinien emploie le possessif *ἡμῶν*, mais c'est que la *basilissa* Théodora était morte, et en fait son domaine était administré par son époux survivant. Qu'en réalité c'était bien à Théodora que s'était confié le village, c'est ce que prouve une phrase, quoique mutilée, du n° 67019 (l. 11-12) : . . . δεσποτικὸν . . . τῆς εὐκλέους καὶ Σεί[ας λαζανίων μηδίην] Θεοδώρας πρὸ Φαν[έροι χ]ρ[ι]στοῦ. Le même papyrus, un peu plus bas, explique que «la plus grande partie» des terrains cultivables d'Aphroditô dépend de la *domus divina*. Le reste, c'est sans doute l'ensemble des propriétés appartenant aux grands *possesseurs* autopractes, comme le comte Amménios (n° 67138-67139). Seuls, en effet, les petites gens, tous ceux qui pouvaient être exposés aux exactions du pagarque, avaient dû rechercher le patronage impérial : mais c'était l'immense majorité.

L'*autopragie* d'Aphroditô nous apparaît ainsi sous un nouveau jour. Jusqu'à l'époque de Justinien elle a été absolue : c'est bien par elle-même que la bourgade percevait et versait les impôts, sans intervention du pagarque (n° 67024, r., l. 4). Depuis l'annexion à la *domus dieina*, les choses ont changé. Les fonctionnaires publics continuent à être écartés de son administration, mais les fonctionnaires privés du Θεῖος οἶκος, les δεσποτικοῖς, ont désormais un rôle dans la perception. Toutefois il est très vraisemblable que ces δεσποτικοῖς étaient des habitants du village, et peut-être les choisissait-on sur avis des autorités locales : en pratique, la situation dut rester sensiblement la même que jadis.

Les δεσποτικοῖς paraissent avoir été placés sous les ordres d'un intendant en chef, le διοικητὴς τῆς καταστῆς (n° 67088, l. 10). De même, à Oxyrhynchos, nous voyons un διοικητὴς τὰ πράγματα τῆς Θεοτάτης οἰκίας (P. Oxy., 1134, l. 3; et l. 16 τὴν διοικητὴν). Nous rencontrerons ailleurs des fonctions analogues : celle du

διοικητής τῆς Ἀνταιούπολιτῶν, intendant du couvent de la *Metanoia* d'Alexandrie, [67283] chargé des intérêts de la communauté dans le nome Antaiopolite (n° 67286).

L'impératrice ici nommée pourrait être Théodora, morte en 548, ou Sophie, couronnée en 565. Dans le premier cas, notre papyrus fait partie de la série des pièces relatives aux exactions du pagarque Julien (n° 67019 [548-551]; 67024 [vers 551]; 67032 [551]). Dans le second, la plainte serait dirigée contre Ménas (cf. n° 67002 [567] et 67021 [vers 567]). Je crois que la première hypothèse peut seule être envisagée. Plusieurs des signataires nous sont en effet connus par des papyrus datés; or, voici les dates qu'on obtient en recherchant ces personnages dans nos autres documents :

Báktoros, prêtre (p. II, l. 1 ou 9) : cf. n° 67126		date : 541
Katálýnikos Báktoros (II, l. 11)	67032	551
Ierophylax rophikós (II, l. 15 et 19)	67133	avant 542 (mort de Diocorde)
Hiláktoros rophikós (II, l. 19)	67094, 95, 116, 128, 129	547-553
Sesouphēs Ápôllatos l. 11, 22 et 118	67032	551
Ioánnē Ioánnou (II, l. 25)	67102	526
Évōnē Hrakheliou (III, l. 2)	67092	553
Maθīas Iωσηφiou (III, l. 4)	67127	544
Ámuas Aεραμiou (III, l. 6)	67127	544
Θeótekros Ψalios (άποπραιπόστος) (III, l. 9)	67127, 128	544-547
Kūpos Báktoros (III, l. 11)	67032	551
Áērakē Báktoros (III, l. 12)	67001 (?)	514 (?)
	67128	547
Katálýnikos Érphakónos (III, l. 20)	67110	565
Ioánnē Koraqhlou (III, l. 24)	67111	585

Ce tableau, où seuls les deux derniers noms nous reportent à l'époque de l'impératrice Sophie (encore le second est-il douteux, puisque ce Jean est dit ἀπαιωργές au n° 67111, et κτήτωρ ici), ne saurait évidemment être une preuve absolue : mais c'est un argument très fort, et, en l'absence de tout autre, nous sommes forcés de nous y tenir.

Le *terminus ante quem* est donc l'année 548. Comme la solution de cette première affaire intervint en 551 (n° 67032), on ne peut guère non plus remonter beaucoup plus haut que les dernières années de la vie de Théodora : 547 ou 548.

La première ligne de la διδασκαλία contient une nouvelle difficulté. Il semble évident en effet que les mots Báktoros διακόνη et la série de datifs qui les suivent devraient être les noms des destinataires. Je suppose que ce sont seulement les intermédiaires, chargés de porter la pétition à Antinoé, au duc de Thébaide (ἢ ὑμετέρα εὐκλεῖ : I, l. 15) : ce seraient, par exemple, des δεσποινικοί, que l'on instruit des faits afin qu'ils les portent, indirectement ou même peut-être directement, à la connaissance de la basiliissa.

[67283] La première page est écrite dans cette cursive très soignée qui est celle des requêtes de Dioscore; de même la signature de la page III, l. 7-8.

PAGE I.

[II] των απο καρπης Λθροδιτης — — — Βικ]τορι διακονω κ[αι το]ις Θαυμα-
σιωτατ[οις]ιο και Βικτορι ημετερο[ις] α[.]
[Διδασκομεν την ευτεβεστατην ημων δεσποινων οι λαμπρ/ βου-
λεται παρα το] εθος ημων ελκ[εσ]θαι εις πραγματικην τη[ς Αιταιδ]πολιτων,
ης κεκρατηκεν [απο προ]
[οιμιν της — — — επιφεμησεως, καιπερ αιθρωπους τυγχανοντας της] τε
δουκικων εξο[υ]σιας^{κι} των δεσποιν[ι]κω[ν και τ]ρονοειν ουκ' οιδ[α]μεν
πιοθ[ει]
[επεζηλθειν ημιν ο τοινοτος, των δημοσιων φορων προφασειν και γαρ] επι-
σ[τ]αται η επιχω[ριο]ς αρμοδια ταξις ω[ς ο]υβεποτε εν ι[σ]τερησμω γε-
γον[αμ]ειν
5 [της τουτων παροχης ουτος δε επιδραμων τα μητερα κτηματα, ουκ' ακινησειν
εκπο]ρθηται ταυτα [τ]αξιδ[εο]ν των θυρο[σ]αων λελυμανομενων (sic)
το[πω]ν εξ αθορη[ης]
[του δημοσιου. Και οι αυτω επομενοι παντα τα πραγματα περι την ημων
κω]μην ως ειροται [εξ]εποθησαν κακως και ανεκφραστωσ ετι δε και
[τ]ον ταυτη λα[.]ρον
[— — — — —, ωστε μη εξειναι ημιν απορουσιν τα συνηθεις τε] εισφερειν
του [δημο]σιου συντελε[ι]ας και ζην με[τρ]ηις μετα των ζωων κα[ι]
[εργαλειων και χριστηριων παντων, αλλ εις την ημων αποτροπην ουδειν
ημ]ην υπελειπαν ειν [αγρω (?)] και ειν τη κωμη ο[ι]δηπο[τ]ε σκε[υος] της
εζωντας ημων.
[Οιδειν ο Θεος παντα τα παρ αυτων κατα των νομων πεπραγμενα, και] τας
γενημενα[s] μ[ι]ασθοις του συμ[β]ατος [τ]οιον[του λοι]μου και ολολυ-
μα[τ]α εχοντος,

PAGE I. — Ligne 3. Δεσποινωκος : cf. n° 67019, l. 11; 67088, l. 10; 67144, l. 2 (§).

Le mot δεσποινωκος (fonctionnaires de la domus dieina de l'empereur) se lit dans JEAN D'ÉPÈSE, *Hist. eccl.*, I, 32 (*dūsūlīqā*), où le traducteur, Schönfelder, l'explique à tort par « membres de la famille impériale ».

Ligne 4. Cf. Nov., 112, 2 : κυβερνω της αρμοδιας ταξεως — *periculo competentis officii*.

Sur επιχωριος, cf. Ed. Just. XIII, p. 43, et *passim*, et le papyrus n° 67024, r., l. 5 : il s'agit ici de l'*officium* du gouverneur civil ou *praeses* de Basse-Thébaïde.

Ligne 6. A la rigueur, on pourrait lire μ[. . .]ρον ou μ[. . .]ρον.

Ligne 8. Ημων : η corrigé sur ν.

Ligne 9. Ολολυγματα ne donnerait guère un sens satisfaisant; peut-être est-ce là un mot forgé, de ολος et d'un dérivé de la racine λυρ(αιειν).

PAGE II.

··· Βικτων[ρ ελεει] πρεσβή της αγίας κα[θολί]κης εκκλησίας κωμης Λαζαρίτης
ταραχαλῶν επιδεδωκα ὑμιν ταυτον την διδασκαλίαν προς εἰδῆσιν της
[η]μῶν δεσποινίς.

··· Προμάχας Ιωαννίου περισσότερος ελέγεινος του αγνοι απά Προκαντός μαρτυρος καμπης Λθροδιτην παραχ[α]λων επιδεικνυκα ι[μι]ν ταυτην την διδαχην[αλ]ιαν προς ειδησην της η[μι]ων δεσποι[ε]ηντος.

Ligne 11. Lire *λαχυραγγων*; le groupe αι se prononçait ε, et l'ε, dans les écrits grecs, permute souvent avec l'υ. — Ηαρα représente probablement le verbe *ωραίεσθαι*.

Ligne 13. Je propose επιτηκοποι parce que nous possédons une requête de certains moines à l'évêque d'Antaiou (?) contre le pagarque (n° 67021). Les nombreuses signatures de prêtres, à la page II, seraient aussi en faveur de cette conjecture. — Εφορευται : de εφορος; pour εποφηται. — Ταπεινωσιν : très douteux, les traces d'écriture étant presque illisibles.

Ligne 15. Δια χειρος : mais la lacune paraît contenir huit lettres plutôt que dix. — Ευκλεισται : très douteux. Il y aurait plutôt place pour deux lettres entre l'*e* et le *x*.

Ligne 16. Ταῦ ὑπερτεροῦ ὑπαρχοντων : «les gens qui sont soumis à votre autorité» (celle des δεσμοποιοί). Toute cette fin est d'ailleurs trop mutilée pour pouvoir se restituer avec certitude.

PAGE II. — *Ligne 1.* Ces καθολικές εκκλησίαι sont les églises paroissiales, opposées aux églises de couvents (cf. DU GANGE, s. v. καθολικός).

- [67283] Ḧ Πετρος πε[εσ]θι ελεεινος της α[γ]ιας καθολικης εκκλησιας Αποστολων κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- Ḧ Ληουθ[ε]ις πρεσβη ελεεινος της [α]γιας καθολικης εκ[λ]ησιας (sic) απα Μο[υ]σαιου κωμης Αφρο[δι]της [τω]ρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινη[ς].
- 5 Ḧ Ψαι[η]ς πρεσβη^{έλεεινος} της αγιας καθολικης νοτιων εκκλησιας κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- Ḧ Καλλινικο[η]ς πρεσβ[η]ι ελεεινος της αγιας εκκλησιας (sic) απα Μαριας κωμης Αθροτητης (sic) παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- Ḧ Βικτωρ πρηστη[η]ς (sic) [ε]λεεινος του α[γ]ιου απα Μηνα μαρτυρος κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμ[η]ν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- Ḧ Ευλογιος πρεσβη^{ελεεινος} του αγιου απα Βικτορος μ[α]ρτυρος (sic) κωμης Αφροδιτης απαρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- Ḧ Βικτωρ πρεσβη[η] ελεεινος τη[η]ς αγιας καθολικης κωμης εκκλησι[α]ς κωμης Αφροδι[τη]ης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- 10 Ḧ Λερχαμιος π[ρ]εσβη^{ελεεινος} ε[λ]εεινος της αγιας καθολικης εκ[κλησι]ας απα Ραμανου κωμης Αφροδιτης παρακα[λ]ων επιδεδωκα υμιν ταυτην την δι[δα-σ]καλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης. Φημις αναγνωστη της αυτης αγιας εκκλησιας, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδοτος.
- Ḧ Καλλινικος Βικ[τη]ρος κτητωρ τη[η]ς αυτης κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης Ḧ
- Ḧ Απολλως κτητ[ωρ] της κωμης Αφροδιτης παρα[κ]αλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης Ḧ
- Ḧ Λουκανος κτητ[ωρ] τη[η]ς αυτης κωμης [Αφ]ροδιτη[ης] παρα[κ]αλων ε[π]ι-δεδωκα υμιν ταυτην την δι[δασκ]αλιαν προς ειδησιν της ημων δε[σ]ποινης Ḧ
- Ḧ Φοιβαχμιων κτητωρ της [αυ]της κωμης Αφ[ρ]οδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν τα[υτη]ν τη[η] διδασκαλιν (sic) προς ειδη[σ]ην της ημων δεσποινης Ḧ
- 15 · Ḧ Ιερημιας Βικ[τη]ρος [τη]κεβελλιων κωμη[ης Αφροδιτης] και. Κωνσταντινος Ερμαγωτος κε[φα]λαιωτης των χαλκοτυπων της αυτης κωμης, και Δωρι-τηνος Ιωσηφιου οικοπρά

Ligne 10. Cf. Γενελησια Ρωμαιου des n° 67138, I^o l. 4, et 67206 en marge.

Ligne 15. Και : entre deux points dans le ms. — Κεφαλαιωτης : sur les chefs des corporations ouvrières et marchandes, voir le récent travail de Th. Rein, *Beiträge zur*

της α[υ]της καμης Λφροδιτης, και [1]ωσ[ης] Απολλωτος γραφεντς καμης [67283]
 Λφροδιτης κεφαλαιωτης, και Φοιβαμιων Παπιονθιου κεφαλαιωτης των
 τεκτονων καμης Λφροδιτης,
 και Ωρουαγχης Μαθειου κεφαλαιωτης των καυτακοπλοκων [κ]ω[μ]ης Λφροδι-
 της, και Ιερημιας Φιβιου κεφαλαιωτης των τακτονοποιων καμης Λφροδιτης,
 ταρακαλ[ε]υτες επιδεδωκαμεν υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν
 της [η]μων δεσποινης ὁ Εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδοταν, πα-
 ροντων και
 ειποντων μοι, γραφοντι δε και υπερ ε[μ]αυτου Ιερημιας γ[ε]νομικος + Πιλατος
 ταβελλαιον [κω]μ[η]ς Λφροδιτης, Προμαχος Απολλωτος και Μαχαρη[ος] Ιο-
 ση[φ]ης κεφαλ[η]ς τω[ν] . . . πων, και Ιωσηφης Ιωα[ννο]υ [κ]τητωρ
 10 απο της Της καμης Λφροδιτης, ταρακονητης επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδα-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης. Εγραψα υπερ αυτων γραμ-
 ματα μη ειδ[οτων], παροντων και ειποντων μοι,
 γραφοντι δε και υπερ εμαυτου Πιλατος νομικος + Σενονθης Απολλωτος
 πρωτοκ[η]ταρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν
 της ημων δεσποινης [ῳ] Απολλωτος Ηι. ατη[τη]τωρ της καμης τα[ρακα]λων
 επιδεδωκα [υμ]η[ν]
 ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης [ῳ] ο Απολλωτος
 Ιωσηφης χρυ[σουπ]οδεκτης των δημοσιων της καμης Λφροδιτης, ταρακα-
 λων επιδεδωκα την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης [ῳ]
 ὁ Γεωργιος Ψευπηθηδιακ[η] και κτη[η]τορ καμης Λφροδιτης ταρακαλων επ[ε]-
 δεδωκα τ[α]υ[τη]ν διδασκαλ[η]αν (sic) προς ειδησιν της ημων δεσποινης
 ὁ ὁ Ισακ Μουσαιος κ[τη]τωρ και Φοιβαμιων Ψευθαισιο κτητορ ταρακα-
 λουντες
 επιδεδωκα[μ]ην ταυτην την διδασκαλ[η]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης
 ὁ Τρι[α]δελφ[ο]ς Κωσταντινο, αξιωθεις, εγραψα υπερ δε [ε]μαυτο και
 υπερ αυτων γραμματα μη ειδοταν ὁ ὁ Ερμανος βούθος των δημοσιων
 καμης Λφροδιτης ταρακαλων
 15 επιδεδωκα τα[υ]την την διδασκαλ[η]αν προς ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης
 ὁ Λυρ/ Η[α]καθ[η] Φοιβαμιωνος συντελεστη ταρακαλων [επι]δεδωκα υμιν το
 διδασκαλ[η]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ὁ Ισακ Ιωαννο κτητωρ

Kenntniss des Gewerbes im hellenistischen Aegypten, p. 192-195; cf. encore P. Oxy., 1253 (t. X), note 16.

Ligne 17. Καυτακοπλοκων : cf. n° 67288, IV, l. 5 (note).

Ligne 20. Lire παρκαλευτες.

Ligne 21. Η[α]λτη est impossible. — Le mot Λφροδιτης a été oublié.

Ligne 24. Τριδελφος : lecture confirmée par P. Lond., IV, n° 1419 (*passim* : voir l'Index), où ce nom est celui d'un τοπος. — Υπερ δε : pour τε.

[67283] ταρακαλων επιδεδωκα το διδασκαλικον προς ειδησιν της ημων δεσποινης .

PAGE III.

- † Αέρακαι Λιου[θι]ου κτητωρ ταρακαλων επι[δι]εδωκα ταυτην την διδασκαλικαν προ[σ]ει ειδησιν της ημων δεσποι[νης].
- Ενωχ Ηρακλεου αξιωθεις εγραψα ύπερ α[υτου] γραμματα μη ειδοτος. Φ[ο]ι-
ειμων Φιβιό κτητωρ ταρακαλων[ν]
επιδεδωκα ταυτην την διδασκαλικαν[ν] προς ειδησιν της ημων τησπεινης.
- † Μαθιας Ιω[ση]ηφιου κτητωρ κωμης Αθροιδιτης ταρακαλων επιδεκα (sic)
ταυτην την διδασκαλικα.
- 5 λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης .
- † Αμαίς Αέρακμιο κτητωρ κωμης Αθροιδιτης ταρακαλων επιδεδωκα ταυτην
την διδασκαλειαν προ[σ]ει ειδησιν[ν]
- της ημων δεσποινης † Φλής Διοσκορος Μεγαλου κτητωρ απο Αθροιδιτης ταρα-
καλων επιδεδωκα ταυτην την
διδασκαλιαν προς ειδησιν της [η]μων δεσποι[νης] .
- † Φ[λή]ς Θεοτεκνος Ψυσιο κτητωρ κωμης Αθροιδιτης, [απ]οδικαστογου πραγμα-
των, ταρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασκαλιαν προ (sic) ειδησιν[ν]
- 10 της ημων δεσποινης.
- † Κυρος Β[ικτορο]ρος κτητωρ απο Αθροιδιτης τακαλων επιδεδωκα ταυτην την την
διδασκαλιαν προ[σ]ει ει[δι]εδωκ[σιν]
- [την]ημων δεσποινης † Αέρ[α]και Βικτορο[σ] κτητωρ της ει[ρη]μενης κωμης
ταρακαλων επιδεδωκα [ταυτην]ην την διδασκαλιαν προ ει[δι]εδωκ[σιν]
- [την]ημων δεσποινης .
- † Ιε[ρε]κιμλ Βικτορος κεραλαιωτης των οινοπρατων κωμης Αρ[ρο]ιδιτης
ταρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασκαλιαν προ ει[δι]εδωκ[σιν]
- 15 της ημων δεσποινης . Ενωχ Ε[ρ]ικαγ[τος] (?) κτητωρ κωμης Αθροιδι[την]
[ταρακαλων επιδεδωκα]
- υμην ταυτην την διδασκαλιαν προ[σ]ει ειδησιν της ημων δεσποινης .
- Φλή[ς] Κ[τητωρ]
- κτητηρ [ταρακαλων επιδεδωκα] υμην ταυτην την διδασκαλιαν προ[σ]ει ειδησιν της ημων δεσποινης .

Ligne 26. Commence sous le mot συντελεστή de la précédente.

PAGE III. — Ligne 7. Le texte porte certainement Μεγαλου (nom propre), κτητωρ. Mais l'écriture est celle de Dioscore fils d'Apollès : c'est pourquoi je préférerais voir là une incorrection pour μεγαλοκτητωρ.

Ligne 9. Lire αποδικαστογου (?) — απο διαδοχων; lecture très incertaine.

Ligne 11. Η(αρα)καλων : l'écrivain a conservé par inadvertance l'abréviation de la pré-position ταρακα.

Φλ[ι]ς Βηγούσουρους ταραχαλων επιδε[δ]ωκα την διδασκαλιαν προς ειδησιν [67283]
 τη[ς] ημων δεσποινης].
 Χρυστης κτητωρ ταραχαλων δ[ε]δωκα (sic) υμιν την διδ[ασκ]αλ[η]αν προς
 ει[δησιν]
 10 της ημων δεσποινης ἢ Καλλί[η]μικος Ερμανωτος κτητωρ ταραχαλ[ων επι]
 δεδωκα υμιν την διδασκ[α]λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ἢ.
 Ήλιος πρεσβυτερος και οικογ[οι]ος του αγιοι [απα] Ερμανωτος ταραχαλων
 επι[δεδ]ωκα υμιν τ[ο] διδασκαλιαν
 15 κ[ο]ν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ἢ Ιωαννης μοναχος/ αξιωθεις εγρ[αψα]
 υπερ αυτου γραμματα μην [ειδοτος].
 ἢ [α]ιρηνης Κορηνηλος κτητ[ω]ρ ταραχα[λ]ων υμιν επιδεδωκα το διδασκα
 λικον προς ει[δησιν]
 20 της [ημων δεσποι]ηντος ἢ

Ligne 1 g. Χρυστης (douteux) : pour Χρυστης ou Χρυστος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40555.

67284. Quittance d'impôt délivrée aux habitants d'Aphroditô, pour le paiement
 de 2 nomismata affectés au traitement du *commentariensis*. Cf. n° 67040.
 — Long. 0 m. 194 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Aphroditô (?).

Cursive penchée et anguleuse.

Ἐδεδωκασι οι απο καιμης Αθροτιδης (sic) του Λιταιοπολιτο, δικ Ιωαννο
 υποδεκτου της αυτης καιμης,
 εις λογον του αιδεσμηνο κομμενταρησιο, την κατα το εθος διδομενην συμμ-
 θειαν καιρον δευτ[ε]ρο[as].
 δευτερας ίηδ[η], τουτεστιν χρυσου νομισματα δυο ταρα κερατια τεσσαρα,
 χρυσοχοικια της αυτης καιμη,
 γη[χρ]η ή β[ε]ρ[ε] β[ε]ρ[ε] δη[ν] χρυση. Και εις υμων ασφαλειαν και του δημοσιο πε-
 πομπεθα ταυτην την αποχην
 5 εφ υπογραψης ημων ως προκ[ατα], Φλ[ι]ς Φοιβαμων λσκλας σιγγ; και απαιτητης
 τουτο του λογο,

Ligne 2. Sur le κομμενταρησιο, voir n° 67090, note 1. — Συνηθεια : cf. n° 67057.
 II, I, 10 et seq., et 67287, I, I, 10. — Δευτερας : on pourrait supposer que le mot
 καταβολης a été oublié. Mais la quittance analogue publiée au n° 67040 prouve
 que le paiement se faisait une fois seulement par an. Le mot δευτερας a donc été
 répété par erreur (cf. aussi la suscription).

Ligne 3. Sous-entendu σταθμων (χρυσ.).

Ligne 5. Sur les *singulares*, cf. n° 67282, n. 10.

[67284] στοιχείων ήταν η απόσχιση από την πρώτη φάση. Φθλίδας Φοιβαράμων Βικτώρος στιγμήσυλλαρχού και απαιτητής του του τούμου λογοθέτη,

Suscription au verso :

³ Λποχη το^υ κομισταριτ; καν δευτερας μηδεις χρησιμης ειναι στην παραγωγη της αγριας γης.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 e.

67285. Quittance d'impôts, délivrée par Jean, hypodecte d'Aphroditô, à la maison de Dioscore Psimanôbet. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 164 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Le texte est écrit au verso d'un compte plus ancien, dans lequel on a découpé un morceau rectangulaire à peu près régulier.

† Δεδωκεν η **κ** Διοσκ[ορου] Ψιμανιβετ **κ** Διοσκορο
τι^η ψιδ, εις λογου λοιπω^{το} εινδο^ζ, απο (ι)επαρχ^η
Ιολικαν^η και Ερω^η, κερ^η Ι^η, ομοι^η **κ** λοιπ^η; αλλ.
κερ^η Ι^η, ομοι^η κι δυ^η « Τυβι γ της Σ/ Ιωαννης
και Αγιας Μαριαμ^η

5 υποδίσει Au verso, quelques lignes à la fin d'un crayon :

Ligne 1. II (υπερ) Διοσκορού : cf. n° 67286, l. 1 et 12 : τὸ υπερ καμῆς Αφροδίτης. Il faut peut-être voir ici une faute d'iotacisme pour οἱ υπερ Διοσκοροῦ, ceux qui payent les impôts au nom de Dioscore, c'est-à-dire, probablement, ses héritiers réunis en consortium. Le singulier δεῖδωκεν contredit cette hypothèse, à vrai dire : mais on ne voit guère quel mot serait sous-entendu après n.

Ligne 2. Le signe $\overline{3}$ est douteux. — Lire $\lambda\sigma\pi\alpha\delta\sigma$ (*Nov. Just.*, 147 et 148). Sur Julien $\alpha\pi\epsilon\pi\alpha\rho\chi\omega$, cf. n° 67060. Il faut sans doute comprendre « les impôts qui auraient dû être perçus déjà par Julien et par Énoch » (peut-être $\varepsilon\xi\pi\varepsilon\lambda\lambda\varepsilon\nu\tau\eta\varsigma$ du n° 67065, l. 1, 5 ?).

Ligne 3. Ουσι(ως) (υπερ) λοιπ(αδων) (και) αλλα(?). La dernière lettre, qui est informe, doit probablement être un α. Αλλα(ων, sous-entendu φρων) est moins probable.

Ligne 4. Της (αυτης) (ιδιοκτησιος) : le reçu est sans doute détaché d'un registre qui en contenait d'autres, de date antérieure. La date n'a pas été répétée ici; le fait est pourtant singulier.

Ligne 5. $\Sigma_1(\sigma\eta\mu\pi\nu\omega\omega)$.

VERSO. — *Ligne 1.* Lire καρπτικῶν; — μο(διο). — Τξ̄ : un chiffre (?); soit 363. Le ξ semble être une correction sur ο; — lire probablement παστρηκῶν.

σοι εἰς τὸν αὐτὸν θόρην καὶ εχεῖ τοῦτο τὸ στρατόπεδον [ως] πρόσωπον// Βικτώριον στρατόπεδον [67285]

Ligne 2. Lire θόρην(ας).

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50718 e.

67286. Deux quittances pour une redevance en nature, due par le village d'Aphroditô au couvent de la *Pénitence* (*Μετάροια*). — Long. 0 m. 552 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Aphroditô (pl. IV).

Date : le premier reçu a été écrit en Thot de l'indiction 6, le second au mois de Mesori de l'an suivant ; ces dates correspondent probablement au mois de septembre 527 et d'août 528. L'Apollôs mentionné l. 13 paraît être, en effet, le protocômète Apollôs, qui mourut sans doute en 542 (*Rev. des Études grecques*, 1911, p. 461). Dans ce cas, le supérieur du couvent, nommé à la ligne 4, pourrait être le futur patriarche Théodore d'Alexandrie. On sait en effet que deux patriarches au moins ont été fournis à Alexandrie par ce « monastère des Tabennésiotes » : Jean I (482) et Paul I (537-539).

Grosse cursive droite.

Ce couvent est l'un des plus célèbres de la région d'Alexandrie. Il est appelé ici (l. 14) *μοναστήριον Μετανίας τῆς μεγάλης πόλεως* (sic) Ἀλεξανδρείας, ce qui ne doit pas signifier « situé à Alexandrie », mais plus vaguement « voisin, dépendant d'Alexandrie » (cf. l'expression de Socrate, 1, 27 : *Μαρεάτης χώρα Ἀλεξανδρείας τοτὶ*). En effet, nous connaissons un monastère de ce nom à Canope, tout près de la capitale : il est cité par saint Jérôme (*Rég. S. Pachomii*, praef. — *Patrol. lat.*, t. 23, col. 65 : *in monasterio Metanœ», quod de Canopo in Penitentiam . . . mutatum est*). Le prêtre Athanase, accusateur du patriarche Dioscore, en parle dans le libelle qu'il lut au concile de Chalcédoine, en l'an 451 : *οὗτος οὖν καταλαβούμενος ἐμοῦ τοῦ Αθηναγορίου τὴν Μετάνιαν, προσίστεον δὲ τοῦτο τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας, ἢ ποτε Κάιαπος καλούμενον διπέρ προσίστεον ἀναζητεῖν καὶ ἐκ παλαιᾶς συνηθείας ἐνύχανε πρὸς ἀνάπτυσιν τῶν καταφύγων ὅλον γὰρ δοκεῖ ὅπε τὸν φυλακὴν τοῦ εὐαγγεῖος μοναστηρίου τῶν Ταβεννέσιων* (*Concil. Chalced.*, actio III — *Mansi, Concilia*, VI, p. 1025). Ici, Canope est un « faubourg » (*προσίστεον*) d'Alexandrie ; de même, dans les *Apophthegmata patrum* (*Patrol. gr.*, t. 65, col. 108), il est question d'un moine qui vécut trois ans *εἰς τὸν Κάιαπον Ἀλεξανδρείας*, ce qui explique l'expression employée par notre papyrus. Ce monastère est *tabennésiate*, c'est-à-dire qu'il suit la règle de saint Pachôme. Victor Tonnennensis (anno 556), qui y fut interné, parle de ce couvent « des Tabennésiotes », situé « à Canope, à douze milles d'Alexandrie⁽¹⁾ ». En fait, il devait être sur la route d'Alexandrie, plus rapproché de cette dernière que la ville de Canope proprement dite. Il figure dans la *Chronique* de Jean de Nikious (trad. Zotenberg, p. 515, 574). Trois papyrus de Londres, attribués au VIIe siècle (P. Lond. 1152 — t. III, p. 248; et les deux suivants), contiennent le nom de la *Μετάροια*, sans indication

⁽¹⁾ De même ANNIEN MARCELLIN, XXII, 14 : «Canopus inde duodecimo disjungitur lapides».

Catal. du Musée, n° 67279.

[67286]

de lieu. Mais il s'agit toujours de celle de Canope, sans aucun doute : là aussi, il est question de redevances en nature embarquées *eis τὸν οἶκον τῆς Μεταρόιας*. L'*Histoire des Patriarches* contient la dernière allusion à cet édifice, avant la conquête arabe. Vers 620 (*Patrol. orient.*, I, p. 487) Benjamin, futur pape d'Alexandrie, serait entré au « monastère de Canope » (قبر جوس, corrigé en *قبر جوس* par M. Evetts, avec beaucoup de vraisemblance). Plus tard (*ibid.*, p. 498), aussitôt après la victoire des Arabes, il résida quelque temps, lors de son retour à Alexandrie, au « monastère de Maṭarā » (دير مطرارا, qu'Evetts corrige à tort en *Metras*). Ce mot مطرارا est probablement une faute de copiste pour مطرارا — *Metraia*.

Cette maison recevait, sur l'ordre de quelque pieux *basileus*, une part de l'annone publique (*δημόσιον σῖτον*, disent expressément les textes de Londres). On lit dans la vie de St Théodore Sicète (*Bolland.*, 22 avril) que l'empereur Maurice accorda à un monastère une rente annuelle en blé (évidemment le *δημόσιος σῖτος*) pour être distribuée aux pauvres. Justinien parle, dans sa Novelle 7 (cf. § 8 notamment), de ces *annonae circles* accordées à des églises ou à des couvents; il sait que le cas se présente en Égypte : δέ τις τοιαῦτας (sc. πολιτικὸς) εἶναι σιτάστεις οὐ μέντος ἐπὶ τῆς βασιλίδος ταῦτας τελέως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπὶ τῆς Θεοφύλακτον (Antioche) εἶναι μερισθήκαστεν. Tel fut probablement le cas du couvent alexandrin de la *Μετραία*. Aphrodité fournit une partie de cette rente; elle est taxée à 5759 artabes par an, réparties entre les principaux propriétaires (nous avons déjà vu, au n° 67138, que la part du comte Ammónios s'élevait à 160 artabes). A cet effet, le couvent envoyait dans les provinces des δεκαοντάται, comme ceux d'Antaiopolis, qui signent ici ces deux recus (nous n'avons pas les originaux, mais seulement les copies). Les protocômes sont responsables du versement, qui a lieu par leurs mains ou par celles de leurs représentants autorisés.

Ἐμετρῶσεν καὶ ενεβάλεν τὸ Κανώπιον Λαζαρίτην δὲ τῶν προτοκομητῶν
τοὺς αὐτοὺς καμηλούς,

δὲ Βικτόριος [τῷ] εργάτερος[ου] καὶ Σερουθιον. Καὶ τοιαῦταν κτητούσι
καὶ διαφορὴ κτητοροῦ

τοὺς αὐτοὺς καμηλούς, εἰς τὰλαι[ο]ν μοναστηρίο[ο] Μετραίας, δὲ του Θεοτεβεστατου αὗται,
Θεοδοσιο[ο] προνοστωτῶν δὲ του Θεοτεβεστατων (sic) αὗται Αναστασιο καὶ αὗται
Ισχυροί

Ligne 2. Sur *Bixtarō προσεύτερος*, cf. n° 67134, I, 9. — Σερουθιον(?) : restitué d'après la ligne 13. — Lire à la fin διαφορὴ κτητοροῦ(v). La barre horizontale sur l'ō final représente ici un *v*, comme dans quelques poèmes de Dioscore (par ex. n° 67055, v., I, 15) et parfois aussi dans le style ordinaire (n° 67295, II, I, 9 etc.).

Ligne 3. Εἰς τὸν οἶκον : sur le navire appartenant au couvent. — Lire *Μετραίας*. — Après αὗται, un espace blanc termine la ligne.

Ligne 4. Lire *προνοστωτῶν*. Peut-être cependant l'espace vide qui termine la ligne 3 était-il réservé à un autre nom propre : le couvent aurait eu deux supérieurs(?)

- 5 αντος μοναχού⁵ [κ] διακ[η] λιτ[η]ι[σ] πολ[η]των, κ[ε] ε[μο]ς, της αυτη[σ] κωμι[6] [67286]
κανονος εκτην[7]
- μεδικ[η] σιτ[ου] αρταβας [τ]επτακεσχιλε[τα]ς επτακοσιας πεντηκοντα ειναι
συ ναλ[η] κι εκατεστης κι εικοστης · γη[η] σιτη[η] εψηθ[η] μονι. Κι εις ην [υμ]ιν
απφαλειαν
- κι του τεμοσιο πεποι[μ]ε τα[υ]την αποτιξιν ως προκ[η]. Λιαστατιο κι αβη[η]
[Ισ]χυριων[ος]
- διακ[η], δ[η] ερμο[η] Τι[μοθεου γ]ρ[αματη] τη[η] αυτη[η]ς [κ]ωμη[ης], πεποιη[ε] την
αποτεκξιν
- 10 [τω]ν του σιτου αρταβων πει[τα]κεσχιλιας επτακοσιας πεντηκοντα ειναι
ως προκ[η]. Ε[γ]ραχ[η] [Θ]ωμη[η].. μη[η]κ[η] σ.

Une ligne en blanc.

- ¶ Εμετρησεν και ενεβαλε το υπερ κωμι Αθροδη⁸ δ[η] της Θερματιστατης των
προτοκομιων
- της [αυ]της κωμι, δ[η] Απολλωτος κ[αι] Βικτορος και Σημουθιο^(sic), κ[ε] τε
αυτον κτητεων και διαφορο
- κτητορον της αυτης κωμι, εις τηλοι[η] του μοναστηριο Μετανας της μεγαλε-
πολεων
- 15 Αλεξ[ανδρ]οις, δ[η] των Θεοφιλεστατων^[η] αβη[η] Λιαστατιο και Δ....απιο
μοναχού⁹ και διακονιων
- της Λιαταιοπολιτων, κ[ε] εμβολη[η] της αυτης κωμης, κανονας εβδομης μοδικ-
η[ω]νος,
- σιτο καθαρο αρταβας πεντακεσχιλιας επτακοσιας πεντηκοντα ειναι
[συ ναλ, κι] εκατεστης κι εικοστης γη[η] σιτη κανι εψηθ[η] μονι. Και εις
υμων απφαλειαν
- και του τεμο[σιου] πεποι[μ]ε τα[υ]την αποδιξιν [ω]ς προκ[η]. Λιαστατιος και
Δ....απιο διακ[η],

Ligne 5. Μοναχού(σιτων) και διακ(σιτων). — (Υπερ) εμο(ολης).

Ligne 7. Lire σι(η) τα(η)λ(οις) και εκατοστης και εικοστης : cf. n° 67169, l. 18.
— Μονη = μονα, — Eis (σ)ηρ, corrigé en eis υμων, mais le mot (σ)ηρ n'a pas été barré.

Ligne 8. Lire και του δημοσιου πεποιηματι (c'est Timothée qui parle) ταυτη(τηη) απο-
δειξιν. — Lire Λιαστατιο ει Isχυρων.

Ligne 9. Γραμ(μ)ατ(εως) : cf. l. 20.

Ligne 12. Lire Θερματιστατης, à moins qu'on ne restitue le mot κομοτητος qui aurait
été passé.

Ligne 14. Σιc pour μεγαλοπολεων.

Ligne 16. Lire κανονος.

[67286] 20 ή] επο Tιμοθεου γραμμας της αυτης κωνισ, μενογις την αποτυχην την ο[τ]ο
απτασσων
και το[ν] επ[ο]λ[η]ο[ν]
απτασσεχιδιας επτακοντα επινεα μις προν. Εγραφει μεσορ/ σ
ινδικ/ ζ

BILL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 a.

67287. Tableau des impôts et des dépenses de la κόμη d'Aphroditô, durant la première induction. La première colonne enregistre les sommes versées pour les *xarorwéa* et l'annone militaire plus bas, diverses dépenses, notamment les traitements (*συνήθεια*) des fonctionnaires; les colonnes suivantes contiennent l'énumération de détails de dépenses diverses.
— Long. 0 m. 317 mill., larg. du 1er fragment 0 m. 335 mill.; larg. du 2e fragment 0 m. 236 mill. — Aphroditô.

Petite cursive droite. Deux fragments, ne se rejoignant pas.

Colonne I.

Λο ^η δημο ^ς [σιων καπιτ ^ο ις Λ]Θρο ^δ απρωτης ήδ ^η τ ^η δ ^η . . . υπόσθι ^η	
[Σ] αγρων[ων] ακτόδαρ[ιο] λυται ^η α πρωτης Σ οι κρ ^η . . . ει ^η χρ ^η ρο	
θωθ ^η α η δέδ ^η κ ^η Κ ^η	
α καταβ[ε]λ ^η των καπιτονικ ^η , αθηρ ^η σ	η ι[ζ] . . δή Ηλιοβάτρη
ο[μο]ι ^η (?) της άτις καταβολ ^η , χοιρα ^η α	η Χ ^η Χ ^η [ι]
β καταβ[ε]λ ^η , τυ ^η ι ^η ζ	η ρη ^η [δή το] αυτ ^η (?)
[τω ακτουαρ] ^η , Θρησκόθη ^η β	η ρ ^η [δή το] α[υ]τη ^η
τω ακ[τουα] ^η ομοι ^η γ πρωταγμ ^η , απο ^η η ^η	η μη
θη ^η τξε ^η κ ^η Κ ^η	

2 lignes en blanc.

COLONNE I. — *Ligne 1.* Peut-être $\tau\alpha\delta[\alpha\theta_3\tau\alpha]$ *vwoð*(*sætr*) : mais les traces ne conviennent pas très bien à cette conjecture.

Ligne 2. Avant $\alpha\pi\pi\pi\pi$, vague trace qui représente sans doute le signe $\times = \pi\pi\pi\pi$.

— Λ' (= παντον) περιστάγματος. — Οι ρητοί = συνοχέσιοι (?); cf. n° 67050 et 67051.

Ligne 4. Le chiffre 4 est très douteux; il est restitué pour compléter le total énoncé à l'origine; mais les autres ne sont eux-mêmes pas tous certains.

Ligne 8. Τον προσταγμάτων, από το μισθωτών

Ligne 10. Λεξάρια (σηματά) και συνηθίσεις.

		ν α π/ε Λ, δ'	[67287]
	. μηχ. βόσε	ν α π/δ Λ,	
	[Κ]ομε[ηταρ]ησιν ; φυργων	ν γ π/ιγ Λ,	
15	[τ]ω κυριω [Ωρ]ιε[ν]ό δ/ Τόκαρται	ν ε ε	
	[Ιω]σηφις μελισουργος	ν α π/ δ Λ,	
	[Συρ]ηθεια τ[ό] μεγαλι κομιτος	ν β π/ γ	
	[Τοι]ς σωλην/	ν α κ/ Λ,	
	[κ]ρανδ]ό απορό δ/ τό γραμμι κ/ μη γ'	ν β κ/ γ'	
20	[. . .] κ Μουσαιο Ψιφαρωνετ	ν α π/ δ	
	[Εκδι]κό Αιταιο κ συμηθειον	ν β π/ α	
	[εις] Ταρναιθεως	ν ιδ π/ νε	
	[τηις] εραικις εις [Λι]τι/ δ/ [Βι]κτ[ορ]ος τωνιμι	ν α π/ δ	

Colonne II.

	Καταξι Αδριανο	ν α π/ δ
	τω αυτω ομοι/	ν α π/ [.]
	Κατι των πρωτον/ εις Αιταιοδ	ν α [π/ .]
	τριβ/ τηις ειρ[ην]ης	ν α[π/ .]
5	Απολληλος βοηθο	ν δ [π/ .]
	Βικτωρ Σε[ν]δοδ	ν α π/ [.]
	Φρονησ τηις ταξεως	ν β π/ [.]
	τριβ/ Αιταιο	ν β [π/ .]

Ligne 14. Ημερων : pour φυργοφυλαξ (= axos) ? L'association des noms du *communis* et du φυργοφυλαξ est attestée par les n° 67054, I, l. 3-4, et 67058, III, l. 9.

Ligne 17. C'est le κομης και αρχων ou *præses* de l'éparchie : cf. n° 67030, l. 1.

Ligne 18. Restituer τοις σωλην(ωπικαι), d'après P. Lond. Inv. 1734 (inédit) : cf. Fr. PREISIGKE, Berichtigungsliste, p. 108, n. 12. De même aux n° 67136, l. 16, et 67058, VII, 11 (*Add. et Corr.*), restituer ainsi, au lieu de σωλην(ωπικαι).

Ligne 19. Lire τό γραμμι(ατος) : cf. n° 67286, l. 9 et 20; la même rubrique se lit au n° 67058, III, l. 7.

Ligne 22. Sous-entendu καμην. — Sur Ταρναιθεως, cf. n° 67301, l. 10, et 67303, l. 5, et les références que j'ai citées dans *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 219; quant à l'identité avec la Ταρναιθεως de P. Lond., 483 (= t. II, p. 324), elle est contestée par M. BELL (*Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 397, n. 9).

COLONNE II. — Ligne 1. Lire καταξι(ολη) : mais le sens est probablement « versement fait à Hadrien ». Sur cet Αδριανος (στρατιωτης), cf. n° 67052, l. 4, et 67058, VI, l. 8.

Ligne 3. Ημερων(ωμητων).

Ligne 4. Personnage appelé d'ordinaire τρεζοντος των ειρηνικων : cf. n° 67054, I, l. 6, et 67058, III, l. 22.

Ligne 7. Lire φρονησ : cf. n° 67058, III, l. 23; pour la ligne suivante, cf. *ibid.*, l. 10.

[67287]	Κατις Χαρισιοῦ ί Ιούστους	ἱ α π/ [.]
10	Λδρί[ανω] .χ.ρις καταβολής	ἱ α π/ [.]
	καταβή ε[ις] Αιτιή εν τη επιδή τό αρχοντής	ἱ ζ
	κα[τ] μ.... [Βι]κτώριος εν κερματίῳ	ἱ [ιε] π/ [.]
	Κ[αλλιπικ]ό χρυσονής	ἱ α π/ [.]
	Ψ[οίω νο]υ[μ]εραρχος	ἱ α π/ [.]
15	η ḡ οζ π/ σ τα [τι] ḡ ζθ π/ η]	

Colonne III.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne IV.

Ιωσηφίς απλικής	κωνικός	[x] x
Ανδριός ποιμέν		x/ x
απαιτή τό τριτοῦ Αιταιοῦ		x/ x
Λεοντίος στράτευμα εντολής		x/ ε β
5	κωνικής Αιταιοῦ δή τό κυριοῦ Οριγενής	x/ ε β
Λεοντίος σιγγή και Ξερος κωνικής		x/ γ'
ομοή δή Χαρισιοῦ κωνικής και κωνικής		[x] ζ, ιο
τιμή ταριχεία δή τό κυριοῦ Οριγενής		[x] x β
Παπηνές δημοσιεύση		x/ x β

Ligne 11. Επιδημία : tournée d'inspection du *praeses*. Peut-être ces inspections avaient-elles lieu tous les ans (cf. n° 67289, I, 8) : un même crédit de 6 *κερατία* est affecté à cette visite au n° 67058, VII, I, 26 (t. I, *Add. et Corr.*). — Cette dépense constitue ce que la législation de Justinien appelle les *επιδημιατίκα*, indemnité de voyage, et qu'elle interdit inutilement (*Nov. 134*, 1).

Ligne 12. Le total de 77 *nomismata* (l. 15) exige la restitution du chiffre 16.

Ligne 13. Lire *χρυσωνής*.

Ligne 14. Restitution, d'après le n° 67058, II, I, 5; III, I, 14, 20.

Ligne 15. Τα ω(οιούστα) : cf. n° 67056, IV, I, 5 (t. I, *Add. et Corr.*).

COLONNE IV. — *Ligne 1.* Lire *απλικιταρίος*, *huissier* (*Joh. LYDUS, De mag.*, III, 8; III, 16), gardien de prison : c'est un subordonné du *commentariensis* de l'*officium* ducale.

Ligne 2. Ησηρ(ενος).

Ligne 3. Απαιτητής (?) : celui qui perçoit le traitement du tribun, pour le lui remettre (cf. n° 67284, où un *απαιτητής* perçoit le traitement du *commentariensis*).

Ligne 4. Λεοντίος στράτευμα και Αιταιοῦ εντολής (ικαρίος) (*mandator*).

Ligne 7. Le chiffre est 1 + 11.

Ligne 8. Τιμή ταριχείας.

Ligne 9. Lire δημοσιεύσης. Sur le nom de Ηπανές, cf. n° 67212, I, 1.

10	Φ[ι]λοτε[os απ]ο (?) Τοετω καιων	[κ/ι] θ	[67287]
	Καττονι στρ/ι ϕρόρω Πανισκό	[κ/ι] ζ	
	[.....]ος σιγγις και οι και ων	[κ/] β γ'	
	[Ει]ρηχ . . . φ εμοι δι [ιω[α]η[ο]] μοναζ/	[κ/] ζ	
	[Π]εκυ[σι]ω (?) τω ακ[το]αριοις Βουρκαρις		
	μον[αζ/]	κ/ι δ	
15	.γη.. [βοι]θω ι[ο] ν Αεθονιο	κ/ γ ζ δ	
	[.....] το κ[υ]ριο Οριγενη και Φοιβαμι[ωνος]	κ/ . γ'	
	Ψιμακωβετ Κυρο δ. τεκ/ ν . π/.. χρ/	κ/ ιθ δ'	
	[κ] οινο Πεκυ[σι]ω ακτο[να]ριο	κ/ β δ'	
	τηια. . . [Μ]εσχου	κ/ γ	
20	Β. . . ως και Ιερημιο λ[α]τωμο	κ/ ε	
	τ[ω α]κτεαριω [κ] β ημερ/	κ/ α θ	
	φ[μο]ι και οι αγγις β , ων ιβ	κ/ α ζ γ'	
	Ε[λι]σαξ[ετ] ελαιοποδ/	κ/ α β	
	και ωντ εις Αντι/ αερι το χρυσ[ι] το ακτο]α-		
	ριο δι Βοττος	κ/ ιε	
25	δι Β[οτ]ηος εισοδος εν κερματι	κ/ α θ	
	και ταγλο το πλοιο	κ/ ζ	
	τω ακ[το]αρις και αγγις β	κ/ α θ // ν φλε κ/ θ δ'	
	Αδρι[α]νω και τηις καταβολ/	κ/ ι η αφ/ και λημψιν φλεκ/ ζ	
	εις συ[μ]πληρουντι (sic) των δεσποι νδ	κ/ κε λοι/ ν γ κ/ γ δ'	

Ligne 10. *Toetw* : même mot au n° 67212, l. 3, où il faut lire *Toetw το* (= τω).
Κομυτι etc., comme me le signale M. Bell; cf. U. WILCKEN, *Chrest. der Pap., Nachtr. und Ber.*, note relative au n° 197. Que le nom soit celui d'un village, c'est ce qui est certain; mais les deux papyrus du Caire prouvent bien, comme le supposait déjà M. Wilcken, que le bourg n'était pas situé dans l'Oasis ainsi qu'on avait pu le croire naguère. Il devait se trouver dans le voisinage du nome Antaiopolite. Ainsi, dans P. Lond. IV, 1460, l. 43 on lit : *απο καιμης* *Toetw*. C'est peut-être la ville actuelle de *Tahta* (تاhta) très proche de Kôm-Ichgâou.

Ligne 11. La queue du signe ζ (ι/γ) dépasse la lacune.

Ligne 12. *Πεκυσιω* : très douteux, comme à la ligne 18.

Ligne 17. ν/ .π/.. χρ/ : les chiffres n'ont peut-être jamais été écrits.

Ligne 21. Υπερ β ημερ(ων).

Ligne 23. Ελαιοπετ est très douteux : on pourrait lire Σ[υ]παρη. — *Ελαιοπωλις*.

Ligne 24. Pour des œufs achetés comme vivres de route lors du voyage à Antinoé fait en cette ville au sujet des fonds destinés à l'*actuarious* (?).

Ligne 25. *Εισοδος εν κ.* : versement en petite monnaie (de bronze).

Ligne 29. *Των δεσποι(ων)* ιδ' (*ηδικτιωνος*) : cf. n° 67054, II, l. 5.

[67287] 30 εἰς συμ[π]ληρός την πιπάριας κ[εί]κ[εί]ται την

Ligne 30. Cf. P. Oxy. VIII, 1147, l. 9 : Περισσεις μετ'οριντις Ταχυπέται υπερ μετ'οριντις. Il faut comprendre ici τα pour compléter l'indemnité allouée à la fonction de πιπάριας.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 4519 b.

67288. Liste de contribuables ressortissant à la κώμη d'Aphroditô. — Long. 0 m. 334 mill., larg. 0 m. 512 mill. — Aphroditô.

Cursive droite.

Colonne I.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne II.

	Παλως μαγειρό και αδελφ/	† α
	Πεκυσις Τουχυσις	† α
	.. Ιακως Ισακιο	† α
	Ιωσηχις Τουχυσις	† α
5	.. Λακων μαγειρ[ο]ς και ν[ι]ος	† α
	.. Μηνα Ηρακλειο	† α
	Ανδρις αδελφ/	† α
	Ηρακλειος Ωροβηνο	† α
	(Απολλως Νικητο)	† ζ
10	• Μουσης Ατρεπι	† ζ
	Ψαις Πονης Καμητος	† α
	Φοιβαμων αδελφ/ ατο	† α
	Ψαις Σολομων	† ζ
	Παυλος Ωρο βαρ/	† ζ
15	Λαμουστε	† γ'
	Ηαζικ λιν[ο]υρ[ο]ς	† γ'

COLONNE II. — *Ligne 1.* Lire μαγειρος και αδελφ(ος αυτου).

Ligne 7. Αδελφ(ος αυτου).

Lignes 9 et 13. † α corrigé en † ζ. Le nom du contribuable a été rayé à la ligne 9.

Ligne 14. Lire βαρευς.

Ligne 16. Ηαζικ : ce nom confirme la restitution douteuse de P. Lond. IV, 1446, 18.

[67288]

	Παῖς Παπᾶ καὶ Κονστ.	ἱ γ'
	Μάκ[α]ριος καὶ αἰελ[φί] ἀτι	ἱ ἄ
	Ωρέων διακή	ἱ ζ
20	Φαρμητικόρ[όργη]	ἱ γ'
	Λρων καθαρ[όργη]	ἱ γ'
	ραπταί	ἱ α γ'
	Ιωσηφίς μελι[σδρ]ος	ἱ ζ
	Φοιβαμων μ[ελ]ισουργή	ἱ ζ
25	Παους μελισουργός	ἱ γ'
	Πααμ Παπκετόδε	ἱ γ'
	Συμ	ἱ γ'
	Βικτωρ Παπό Συμε	ἱ γ'
	Λινόφις Ιωσηφίδη	ἱ γ'
30	Ερμάκος Χιχιτός	ἱ γ'
	Φοιβαμων (sic) καθαρόργη	ἱ ζ
	Μεγαλη καθαρουργή	ἱ ζ
	νίος Σαλακοτές	ἱ γ'
	νίος Πικολοθ[ος] λιπούρι	ἱ γ'
35	Κυρικος (sic) μο[λυ]ναρχή	ἱ γ'
	Παλων Ερμακώτος	ἱ γ'
	Φοιβαμων (sic) Θαλλους λιπούρι	ἱ γ'
	Βιησω	ἱ γ'
	Απολλων Ε[ρμάκ]ψω[τη]	ἱ ἄ
40	πακτωμωποίος	ἱ [.]

Colonne III.

Αινόφις πακτωμωποί	ἱ α
--------------------	-----

Ligne 19. Lire Ωρέωνδης.

Lignes 23-24. ἱ ζ corrigé sur ἱ γ'.

Ligne 30. Cf. le τοπος Πιχιτός de P. Lond. IV (voir l'index).

Ligne 32. Μεγαλη : douteux. Ce serait le seul exemple d'une femme καθαρουργός.

Ligne 35. Μολυναρχή : peut-être est-ce simplement une faute pour μιλαναρχή : cf. cependant plus bas, col. III, l. 15.

CATALOGUE DU MUSÉE DU CAIRE.

[67288]

	Ιωσηλος Φρηριο	ν γ'
	Φοιθημων (sic) αδελφ/	ν γ'
	Φιε γναφ/	ν γ'
5	Ιακως Ιωσηλο	ν α
	Φανης μαγειρο	ν ζ
	Ονοφρις μαγειρο	ν α
	Ερμανος Ταπανο	ν α
	Απολλων Πασιλη	ν γ'
10	Κυρικος Πεστα	ν ζ
	Απολλων αδελφ/ ατο	ν γ'
	.. Ισακ Πουαμπρα	ν ζ
	Φιε ορθιωπολι και Παχυμιο	ν ζ
	Σ Βικτωρ τριβουνο	ν ζ
15	Απολλων μολυναρχι	ν γ'
	Ερμανος Ταθην καθαρουργι	ν ζ
	χαλκωτυπι (sic)	ν β
	(Μουσης Ψασα	ν γ'
	Ιερημιας πρεσβυτερος	ν γ'
20	Λτρης Η[α]ταρεων και Απολλ/	ν γ'
	(Λακων καθαρουργος	ν γ')
	Λακων[ν] καθαρογος	
	Απολλων[ν] Ηεβωτος	ν γ'

COLONNE III. — Ligne 5. ν α corrigé sur ν ε.

Ligne 9. Πασιλη ου Πεστα : mais cf. le nom de Bgileh dans la Vie arabe de Schnoudi.

Ligne 10. Lire Πεστα (de même, l. 11 : αυτον) : cf. le Ηεσταος du n° 67058, IV, l. 7.

Ligne 13. Lire ορθι(o)πωλου : vendeur d'ορθια. Peut-être faut-il corriger en ορθι(o)ειο-πωλου : marchand de ειος (sorte de lentilles) : cf. C. WESSELY, *Pal. Stud.*, VIII, 723, l. 1; H. I. Bell, *Classical Quarterly*, IV (1910), p. 55; P. Lond. IV (voir Index); P. Oxy., t. X, n° 1323. Pourtant le mot est toujours écrit, dans les papyrus, sans ο intercalé entre le ρ et β : cf. plus bas : col. IV, l. 4; col. V, l. 11 et 27, et n° 67252, l. 5.

Ligne 21. Raturée après coup.

Ligne 22. Rajoutée après coup.

	Κυρικος Ερμαδωτ[ο]ς χρυσο ^χ	ἱ γ'	[67288]
25	..ς Λθανα[σι]ος καθαρουργος	ἱ γ'	
	Πορνης κεραμοπλαστης	ἱ γ'	
	αλλοφυλοις	ἱ β ζυγι	
	Λινοφις αρβιωπολοδο	ἱ Λ	
	Φοιθηκημων Πετταλογηις	ἱ Λ	
30	.. σκητεις	ἱ Ϛ	
	Βικτωρ καθαρουργος	ἱ γ'	
	Ψαις Τσερενόθηης	ἱ γ'	
	Κυρικος καπ	ἱ γ'	
	Ισακ αδελφ/ ατο	ἱ γ'	
35	[Δ]ιανε και αδελφ/	ἱ α	
	[Φοι]ζα[μη]ων Σαβινο και νιος	ἱ γ'	
	[. . .] Σ[εν]οθηης καθαρη ^(ο)	ἱ γ'	
	[Απολληλος] Κακ[ι]ς	ἱ (λ) γ'	
	[.] Ηαθαμο[ν]ι	ἱ Λ	
40	[.] νακκ	ἱ Λ	

Colonne IV.

..νιος Ταθρεσ	ἱ Λ
.Φη ^η χρυσοχοος	ἱ (γ') Λ
.Ιωανηης Φωτ-	ἱ Λ
.Αροφηις αρβιωπολοδο	ἱ γ'
— Καυνακωποι	ἱ β

Ligne 25. Lire χρυσοχοος.

Ligne 27. Άλλοφυλοι : gens étrangers à la *καπη*, mais domiciliés sur son territoire (?).

Ligne 30. Lire σκητεις (?). Cf. P. Lond. IV, n° 1419, l. 1221 : δ(ις) τ(ων) σκητειων ; P. Mon. 8, l. 19 : των σκητειων.

Ligne 38. Restitution d'après le n° 67058, VII (*Add. et Corr.*), l. 21.

COLONNE IV.—Ligne 9. Lire Φη^η : cf. le Φη^ηs du n° 67056, IV, l. 7.

Ligne 5. Καυνακ(ο)ποιοι : ceux qui font les καυνακηι, sorte d'étoffe. Cf. n° 67094, l. 19 (*Add. et Corr.*) ; καυνακοπλοκοι au n° 67283, II, l. 17 ; καυνακοπραται dans P. Lond. IV, 1419, l. 1224. Le mot καυνακη se trouve assez fréquemment dans les papyrus coptes, sous les formes ΚΑΥΝΑΚΕΣ, ΣΟΥΝΗΑΓΕΣ etc. (cette dernière

CATALOGUE DU MUSÉE DU CAIRE.

[67288]

	• Απολλως Ψαῖς σῖς	ἱ γ'
	• Φοιβαμων (sic) Ψαιδ̄ ραπτῶ	ἱ γ'
	• (π) Μαρτης νῖος Κακιε	ἱ Λ
	• Πετρος Κρουρ	ἱ γ'
10	• Ψειθανησις νῖος Πατρι	ἱ γ'
	Σαβινῶ Πηκέλης τεκ/	ἱ γ'
	Ιωανηης Παθάτ	ἱ (γ') Λ
	• Αγρατω[ν] Χιμαρος	ἱ (γ') Λ
	Ιωανηης Ανθρεο	ἱ Λ
	/ ορᾶ	
15	• (Κελεύων) και οι αδελφ/	ἱ α
	• Λεραχη Πεπικο	ἱ (α) Λ
	• Δαυειδ̄ πραιπο[σι]τῶ	ἱ Λ
	Απολλως Πεκυσιο πρ[σι]τῶ/	ἱ γ'
	• Μουσαι[ος] Πάπαθο	ἱ (α) Λ
20	γναθεις	ἱ β'
	Οιοφρης κορευς (sic)	ἱ γ'
	Μηνα ψιος Πρες	ἱ γ'
	• Ψαιδ̄ Πεθαρωτ	ἱ γ'
	• Ψαιδ̄ πρεσβυτερ/	ἱ γ'
25	• Αινόφης Φαθεμο τκ..	ἱ γ'
	Ζ Ψαιδ̄ Θυρακλειας και νῖος	ἱ ά
	Ζ Πετρος Δαυειδ̄	ἱ γ'
	Πελαλε	ἱ γ'
	• Ερμενης	ἱ γ'
30	• Ωρος	ἱ γ'

explique la faute κουρεκ, du n° 67094) : cf. CRUM, *Copt. MSS. of the Rylands Library*, p. 119, 120, 124.

Ligne 11. Τεκ(των).

Ligne 17. Le praepositus paraît être un officier subalterne : cf. n° 67296, n. 3.

Ligne 18. Ηροτο/ : très douteux.

Ligne 21. Lire κουρευς.

ζ Ψειρανησις Κουρσορ	ἢ γ'	[67288]
ζ Βικτωρ αδελφ	ἢ γ'	
ζ Κυρικος Λαζαρο	ἢ γ'	
· Σαραπιων διακ	[ἢ] γ'	
35 · Μα[θ]ειας Νοννας	[.]	
· Νοννας Ιωα[νν]ο	[ἢ] γ'	
· Απολλων Η[]	
Φαματις Σεργ[ιο?]	

Colonne V.

Φιε Ερμαδωτος και αδελφ	ἢ α	
ζ Μηνια Σενδοθο	ἢ γ'	
Παλος χρυσοχοος	ἢ ζ	
· Φιπο χρυσοχ[οος]	ἢ γ'	
5 · Θαυματια γαρι Ιωαννο καλιγραφ (sic)	ἢ γ'	
· Καλλιπικος Βησσαλιτο και λοιποι	ἢ γ'	
· Απολλων Ιακυθο	ἢ γ'	
· Πιεληης ραπτης	ἢ γ'	
Τηπιε		
· Απολλων(?) Πλετος	ἢ γ'	
10 · Μουσης Παζελονι	ἢ γ'	
· Παζικληη ορβιωπολο	ἢ γ'	
· Παλος χαλκευ	ἢ γ'	
· Κλ' Αντα	ἢ γ'	
· Απολλων χαλκευ	ἢ γ'	
15 · εργαστηρ Ευλογιο και Μακαρ	ἢ γ'	

COLONNE V.—*Ligne 5.* Καλλιγραφου : cf. Théophylacte Simoc., VIII, 13, 8 : τινα των εις καλλος γραφοντων, ον ει συνθεσει φανης καλλιγραφου συμπλει τα πληθη (à Alexandrie); — Anastase le Sinaite, *Hodēgos* (*Patr. grecque*, t. 89, col. 184); — *Apophth. Patr.* (*ibid.*, t. 65, col. 293), où paraît un moine calligraphe.

Ligne 6. Και λοιποι : ajouté d'une autre main.

Ligne 13. La lecture de ces mots est à peu près certaine. Lire, je crois, κλη(ηρονομοι) Αντα.

Ligne 15. Εργαστηρ(ιακοι?) : les ouvriers d'Euloge et de Macaire.

[67288]

	Βικ/ Φανης και Βικτωρ Ψης	ἱ γ'
	υῖος Πατεριδόθ λιπουζ/	ἱ γ'
	Α/ Παπιόθης Τσαλιό	ἱ γ'
	Α/ Προμαντ γναθ/	ἱ α
20	• Αξραχι γναθ/	ἱ α
	Α/ Βικτωρ Ηρακλειο γναθ/	ἱ α
	• Φοιβαμιαν Προμαντος	ἱ Λ
	Α/ Πεστα γναθεις	ἱ (γ') Λ
	• Λιλου γναθ/	ἱ Λ
25	Απολλων Φρηριο	ἱ γ'
	Ερδωγχις γχμερ/ ἀτο	ἱ γ'
	υῖος Κᾶ ορθιωπολι	ἱ γ'
	• Ηρακλειος αδελφ/ Ηχταρ	ἱ γ'
	• Φιε βαπτη	ἱ γ'
30	• Μαρια Τσελεετ	ἱ α
	• Φοιβαμι ψαιδ Ψειθη	ἱ γ'
	(Κυριακος) χρυσοχοι	ἱ γ'
	• Απολλων διακ/ εκκλι Πιροτιωνος	ἱ γ'
	• Απολλων Πικλοβος διακ/	ἱ γ'
35	Ηατκυλε τεκτη	ἱ Λ

Colonne VI (au verso).

· Ίωσης πρεσβειαπα Ερδωγ[χ]ιο απα Μουσταιο ἱ γ' Λιανινο
 Ερδωγχις και Πιησιο ἱ Μακρ/ δ/ Β...
 Βικτωρ νομικ/ ἱ
 μον Γενεαλιο ἱ

Ligne 16. Βικ(τσερ).

Ligne 30. Cf. le nom propre *Tseleg* dans H. I. Bell, *Syene Papyri in the British Museum* (*Klio*, XIII, p. 166). Mais Τσελεετ ou Τσελετ répond au couple τσελεετ ou τσελετ, qui signifie « la fiancée », et il faut probablement lire ainsi dans le papyrus de Syène.

COLONNE VI. — Sauf à la ligne 9, les chiffres n'ont pas été inscrits.

Ligne 1. Les mots Μακρ(ου?) δ(ι) Β... forment en réalité la fin de la ligne 1.

Ligne 4. Γενεαλιο fournit un nouvel exemple de nom latin (*Genialis*) adopté par les Coptes. Ce même lieu apparaît dans P. Lond. IV (v. Index, Γενιαριον).

ευτυχία η Ερμασίων	ν	[67288]
Ιωσηλής Τόκαρης	ν	
Πλάκως Ηεστή γυναικείας	ν	
Τεκνούσσας		
Προσιτώς Ηρακλείδη	ν α	

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45195.

67289. Compte privé. Redevances dues et dépenses effectuées par Jean, colon du lieu dit Kô . . . , dans le nome Lycopolite. — Le verso est beaucoup plus intéressant, puisqu'il contient probablement le nom d'un duc de Thébaïde jusqu'ici inconnu. — Long. 0 m. 292 mill., larg. 0 m. 317 mill. — Provenance inconnue.

Cursive très soignée, presque sans ligatures, probablement de la main de Dioscore. La mauvaise conservation du papyrus en rend l'intelligence difficile. On voit cependant que le compte se divise en deux parties :

A. Dépenses effectuées par le colon au nom du propriétaire :

D'après le recu de Serenos le courrier, écrit par Phoibammon fils d'Anouphis, pour
artabes de blé : 130 1/3, etc.

B (l. 13 et seq.). Après diverses opérations qui devaient être indiquées dans les lignes 10-13, il reste 72 artabes et une fraction indécise entre les mains de Jean. Ces artabes, par suite d'une *adacratio* au taux de 10 artabes pour 18 *xepárix*, sont estimées à la valeur de 130 *xep.* 1/3 (?). De ce total il faut retrancher : 83 *xepárix* 1/4 dépensés comme il a été dit plus haut (l. 10).

7 xep. 1/4 représentant les 4 artabes de blé données selon la coutume aux églises d'Apa Anoup et Apa Onnophrios.

9.1 *κτεῖλη*, 1/2 = 1/2 artabes données à Apollon.

Le colon Jean reste donc débiteur, envers le propriétaire, de 18 x 10. 1/3 (le calcul n'est pas tout à fait exact).

χαγγάκιαν οποίαν την περιοχή της Αιγαίου θεωρούσαν από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ως τον καλύτερο τόπο για την ανάπτυξη της αρχαίας ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Ligne 1. Lire λογ(ος), τοπ(ος), Λυκοπ(ολιτου).

Ligne 2. Type de l'antécédent obtenu.

Lime 3. Σωματοειδής κοινότητα.

- γραθ^η/ του γραμματ^η αρι^η του λεγο^η Φοιβάκης σι/ $\overline{\text{ο}}$ ρλγ^η
 εξ εν[τ]αχυ/ του προστάτη Λέεια Κολο[υθ]ό (sic) $\overline{\text{ο}}$ πλεον[απ]μου εκ^η η ίη
 κρ/ x/ η[ζ]η^η
 εξ εν[ταχυ] Σε[ρινό] χειρι^η το^η Σ Φοιβάκημανος Αινουφίο ~~λ~~....
 κρ/ ή α π/ ζ/ ζ/ ζ/ ή βο^η Εκ το^η Σ ενταχυ/ $\overline{\text{ο}}$ αρχοντικ/
 της Σ ι[δ]η ίη^η · x/ ις, θω^η(?) ε ίη^η ε
 // τα κερ/ πγ^η d' σι/ $\overline{\text{ο}}$ λγ^η απ^η[..]θ^η. δ ίη.. ν σι/ $\overline{\text{ο}}$. γ
 εξ
 χαιρ/ β^η, τυρ/ ρ, λεψχνη^η αγγι/ ζ, [ζ ο]ξ[ο]γε ατε.. λοι/ σι/
 $\overline{\text{ο}}$ οε..
 ... κ/ ξη π/ αρ/ ξη απο των δδ^η π/ το^η γεωρ^η Πια.. λ[ο]η/ [κ/] iθ Λ, d'
 Βικτόρ Σεργίου
 π... εκ το^η Σ[ενταχυ/ ?]
 Απαργυριζονται δε κατ[α] σι/ $\overline{\text{ο}}$ ή του ή π/ κ/ ζ· γι/ α[πο] $\overline{\text{ο}}$ οε^η [d'] xδ^η. x.
 γι/ x/ ρλ γι^η αρ/ κ/ πγ^η d' του τε πλ[εο]ν[απ]μου^η; το^η εντ[αχυ] το^η ή α π/ κ/[ζ]
 κι των κ/ ις]

Ligne 4. Προτυραφής του γράμματος σε αριθμό του λέξογχου. Le sens est incertain.

Ligne 5. Lire $\text{exC}(99999)$.

Ligne 8. Lire Χριστε βοηθ(ει). — Υπ(ερ) αρχωντικ(ων) : ? Peut-être υπερ αρχωντικης (επιθημας) : cf. n° 67287, II, l. 11. Le mot επιθημας a même pu être écrit, quoique l'on ne reconnaîsse actuellement aucune trace; mais à la ligne 7 aussi on ne distingue rien derrière Χ, et pourtant il est certain qu'il y a eu au moins un mot après ce signe.

Ligne 10. On pourrait lire à la rigueur $\pi\pi$ [ππ], c'est-à-dire $\pi\pi(\rho\mu\mu\gamma\eta\eta)$ ($\pi\pi\rho\mu\mu\gamma\eta\eta$). Mais alors le chiffre n'aurait pas été inscrit, ou serait complètement effacé.

Ligne 11. Aeclar(ns) : cf. P. Lond. 1643 (inédit), cité d'après Bell par F. Preisigke.

Berichtigungsliste der Griech. Papyrusurkunden, p. 108, note 6 : λαψανης κολοβα εξ
L'orthographe par un *z* se retrouve cependant au n° 67300, l. 15. — Le mot λαψανης
est ainsi expliqué par Hesychios : των αγρων λαψανη επθημενη. De même dans la
Vie latine de saint Pachôme (*Patr. lat.*, t. 73, col. 234) : «lapsana enim est agrestia
oleracea; — Cassien (*Instit.*, IV, 11) écrit : «herba sale condita, quam lapsanium
vocant». Cf. l'arabe لبسان (labsan) : «moutarde».

Ligne 13. Απαρυντικόνται (αἱ αρταῖς). L'équivalent d'une artabe de blé en argent est ici 1, 8 κορώνες, c'est-à-dire beaucoup moins qu'aux n° 671; 38-671; 30.

Ligne 14. Les $1\frac{3}{10}$ xep. $\frac{1}{13}$ représentent, au taux indiqué, $7\frac{2}{5}$ artabes $\frac{1}{4} \frac{1}{2}\frac{1}{2}$; celle serait la restitution nécessaire à la ligne 13 : ce que semblent confirmer les traces très vagues de la ligne 13. Dans ce papyrus, comme dans d'autres comptes analogues (cf. l'introduction du n° 67138), on remarquerait en ce cas une négligence extrême dans le comput des fractions. Il est cependant possible que le signe $\frac{1}{2}$ signifie $\frac{1}{3}$ et non $\frac{1}{13}$. Dans ce cas le calcul qui suit serait juste.

15 λοι/ κ/ μζ̄ τ̄ . αθ/ κ/ σι[τ̄] δ [ει]ωθοτων παρα[σ]χ[ε]θημαι τα. τθ... [67289]
 των αγι/ εκκλ/ Απα Λ[ν]όφιο , Απα Ομοφριο , κ/ ζ d', λο[ε] κ/ μ
 α χ[ρ]ωστει ο γεωρ Ι[ω]χιωνις κ/ εκθ/ η ει/ ιδ' , θ το κ... φ...
 Απολλων του απ̄ προεστ[ωτ]ον, το σι[τ̄] ι[ε] προς τον 3 απαργυρ[τιμον]
 κατα σι[τ̄] ι το [ν γ]ι/ κ/ κα λ, λο[ε] κ/ ιη[ι] γ', α χρωστει ο γεωρ, των.....
 20 ή εποιει π. τ... ιον.... προτ... ειοι αθυρ... ερ... κ. κ. κ.....
 κδ

VERSO.

· Δεσ[π] μ τω] ποφοτ και φιλοχρ μ[η]θ[η] προστ; Ευτυχιων [σ]χολ/
 [Φλ] Κοσμιας νοταρ[η] Δωροθεου [στρ]ατηλ/ ξ^η
 Τοι σ[...] βουλομαι

Le texte est resté inachevé. Perpendiculairement à ces trois lignes, et au milieu de la feuille, court une suscription en quatre lignes à demi effacées.

Ligne 16. Au lieu de $\mu = 40$, il reste en réalité 39 5/6 (d'ailleurs le chiffre μ est très douteux). Si vraiment, ici, $\gamma' = 1/3$, le calcul redévie juste à la ligne 19.

Verso. — Ligne 1. Δισποτη μου τω σοφωτ(ατω) και φιλοχρ(ιστω) μεγαθ(υμω) προστα(τη)
 Ε., σχολ(στικω).

Ligne 2. Ce *stratēlate* Dorothée est sans doute un duc de Thébaide. Cf. le Dorothée célébré par le poète Dioscore (n° 67120, v., B l. 28, C l. 31-38, et F l. 3g; 67178, B l. 4). Le poème publié au n° 67184, r. (B), est peut-être adressé à ce personnage, car, en supposant que deux vers ont été perdus au début, on peut retrouver l'acrostiche Δωροθεω σιλεντιαριω (pour σιλεντιαριω). Au vers 3, on peut en effet lire θ au lieu de α, et la restitution du vers 15 n'était qu'une hypothèse. Dorothée aurait donc reçu la dignité palatine de *silentaire*, de même que le duc Kyros est qualifié de ρεφερεδάριος dans la requête des gens d'Aphroditi (n° 67002, II, l. 1). Un autre exemple de la réunion de ces deux titres est connu par Malalas [p. 434, Bonn] : του δουκος Παλαιστινης Διομηδου σιλεντιαριου (sous Justinien). — Je ne sais ce que signifie l'abréviation ξ^η.

Bist. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45196.

67290. Lettre administrative. Un employé du bureau du *praeses*(?) fait savoir au protocôlète Apollós que l'on est mécontent de lui en haut lieu, parce qu'il n'a pas empêché un certain Eudoxios de commettre quelques exactions. Les restitutions de cette pièce incomplète sont présentées sous toutes réserves. — Long. o m. 243 mill., larg. o m. 266 mill. — Antinoé(?).

Date : sans doute avant 542⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Date approximative de la mort d'Apollós (cf. *Revue des Etudes grecques*, 1911, p. 461).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67290] Cursive penchée. — Six à huit lettres environ manquent sur la droite (sauf aux lignes 1-4, plus endommagées que les suivantes), en supposant au papyrus la largeur normale de 30 ou 31 centimètres.

π/

Ἐδίδαχθη η αυτων εξουσια παρα Λπα Μούσ[α]ιον
 ως Ευδόξιος ο λαμπροτάτος επεμψεν επιμορφ[α]λων τοις πρ[αγματιν] των απο
 Ητού και επι τοις ιηγαντησιν κατα την [σ]η[σ Θαυμή], ως ισχυοντης
 πλεον εκεινου ει τοις τοποις, και ανασχομενης τα πραγματ[α βλαβηνται]
 5 τα φροντιζομενα παρα της αυτων εξουσιας. Και οιδα ακριβω[σ οτι ου]
 δυναται Ευδόξιος ο λαμπρή παρελθειν δια των πραγματων ου][αμων (?), ει]
 μη βουλομενης της ση[σ Θαυμή]. Σπουδατα τ[ε]τ[αιρυν ινα μη θμω]
 γραψω μηκετι συγχωρισαι την παρελθειν δι αυτων και επι[ρεαλειν αυτοις]
 αλλα και οσα ελαβεν απο των ειρημενων πρ[αγματ]ων [σπουδασατε
 10 αναδομηναι αυτοις δια ανθρωπων κατεχομενων παρα σο[ν ουδεν γαρ]
 ανεχομαι τω κυριω Ευδόξιω περι τοιου, αλλα τωντων τα γε[γραμμι]
 τωνισσον, ινα μη ευρεθης την εκεινο αγαπαντησιν Οπομεν[ων . . .]
 πλεον γαρ τουτου ουδεν σαι γραψω -

Scription au verso :

[?] Επιδι τω Θαυμή Λπολλωντι (dessin) πρωτοκολλό ζωγ

Ligne 1. Η αυτων εξουσια doit ici désigner le *praeses* : cf. n° 67061, v., où il faut sans doute lire η αυτων εξουσια, et 67282, l. 8. Dans B. G. U. 670, l. 3, της αυτων εποξης εξουσιας, où il faut corriger αυτων en αυτων, désigne le duc.

Ligne 10. Κατεχομεναι : «les gens, les gens qui t'appartiennent» (?).

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40456.

67291. Lettre administrative, adressée à Taurinos, *σιγγουλάριος* de l'*officium* présidial, par un employé supérieur du même *officium*. Le village d'Aphroditō devra bénéficier d'un dégrèvement d'impôts, qu'il a réclamé. La fin est obscure, par suite des lacunes du texte. Les restitutions proposées représentent du moins, à peu près, le nombre de lettres qui doit manquer. — Long. 0 m. 911 mill., larg. 0 m. 252 mill. — Antinoé.

Cursive bien tracée, presque droite. — Le bord gauche est irrégulièrement déchiqueté.

π/

[67291]

[Δευτερος αριθμος προσηγοριζει]η ενταυθικα παρα των απο Αρεβοδιτης της καινης, ας
απαιτου[μ]ε[ναι]
[υπερ χρυσο τηρωνον νομισμα τριακον]τα εξ, και εις λογον των αποστα-
λεντων νομισματος δωδεκα.
[Αλλ ιδου τοινον, επ]ειδη φ[ο]λλα ελεφηνα εγραψαι ενταυθικα ας απο[ρουντ]ες
και μη διναμενοι
5 [ηδη καταβαλλειν μηδε τ]α εαυτων δημοσια, καταξιωσι η σηι αδελφοτης αρκεσ-
[θηκαι εις λογον μεν χρυσου τηρωνον νομισματι τριακοντα, και εις λογον
το αποσταλεντος
[μονον τηρωνος (?) νομισμα[σιν ε]ξ· [σπου][η] γαρ εστιν εκαστον πραγμα
προς τα δηματον αποθεσθαι
[μετρον. Λιανβαλον (?)] δε καταβολην παντως εως νομιμικας η δευτ[ερα]ς το
μηνος
[..... Τοτε διν κατα]ξιωσατε ποιησαι ευρεθηναι κατα ταυτην την πολιη,
και γραψι μοι
10 [.....]η επ οικιστων των Ερμου-
πολιτων. Ουτω δε
[..... απο]θεμενος το πραγμα. Καταξιωσον μη οχλησαι
α[υτο]μ[η] κατελθειν
[κατα ταυτην την πολιη τουτ]ον το πραγματος ενεκεν, μητε εασται αυτους
εφ ετερω οχληθηναι

Ligne 1. II(ερ) sans autre indication, comme au numéro précédent : cf. P. Giessen
57, *introduction*.

Ligne 3. Οι αποσταλεντες : plus bas (l. 6), il s'agit d'un seul αποσταλεις. La restitution proposée est tout hypothétique; si elle est exacte, il est question de deux sortes d'impôts : la taxe de remplacement pour une partie des recrues exigées du village, et l'argent nécessaire à l'équipement des soldats qui ont été réellement fournis. Dans P. Lond. III, p. 228 (n° 985), un soldat reçoit, de sa localité d'origine, un salaire de 30 nomismata; ailleurs (*Cod. Theod.*, VII, 13, 7, 2) cette somme s'élève à 36 (cf. M. GELZER, *Stud. zur byz. Verwaltung Aegyptens*, p. 49). Ces chiffres, qui se retrouvent dans notre papyrus, m'ont conduit à supposer qu'il s'agissait ici d'un *tiro*.

Ligne 5. Αδελφοτης est tellement entré dans l'usage épistolographique des Byzantins, qu'on le trouve même dans la lettre de Chosroès à Justinien, conservée dans Ménandre Prot. (*Bonn*, p. 353) : χαριν αποτεμονεν τη αδελφοτητι του Καισαρος.

Ligne 8. La lacune est la même que celle de la ligne 1 : il faudrait donc, en réalité, environ 18 lettres.

Ligne 10. Lire peut-être εποικιστων = habitants d'un εποικιον. La garnison d'Hermopolis vient en partie d'Aphrodito.

[67291] [ελθειν ενταῦθα εἰς τὴν ἀρχόντην[ικήν] ταξίδιον], ως εἰκὼς εἰς ὁ δεξιῶν γραμματα εμά .

Suscription au verso :

[Γ] τῷ εὐδοκιμωτῷ κυρίῳ Ταυρινῷ [(dessin)] σιγγῆ χαρα .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50457 a.

67292. Fragment d'une lettre administrative, adressée à Apollōs protocômète d'Aphroditō; il manque vraisemblablement peu de texte de chaque côté.
— Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 245 mill. — Antaiopolis(?)

Cursive penchée.

[νδ]η δι ε[τ]ερων γρα[μμ]ατων γεγραφα τη ση αδελφοτητι, αιτων αυτην
γραψαι μ[ο]ν[ο]ι[...]
..στρατιωτων επεκεν της χλωροφαγιας· κα[ι] σ]υνεταξα... ε[ισ]π[ε]ιψαι
τον οφειλ[ομενον]...
...]. Ιτερη της αναλογιας θημων και εως νυν ουτε επεμψεν ουτε εχ[ρ]α-
ψεν μοι το[...]
...αι. Καταξιωση ουν και νυν πεμψαι οι Θελει ινα μοι β[α]θ[υμι]αν ελ-
θωσιν στει[...]
5 ...στρατι]ωται, και τα περιστην γεμισται. Ουδες γαρ ειδεχεται. Και οιδεν ο
δεσποτης Θ[εος] αι[ει]...
...ανδι]ζουμα παρ αυτων των τουτου επεκεν, επειδη παντες οι ετ.
.....[...]
...εισιν χαμε αιω μεροπτες η την παρρουσιαν [α]υτην η το. π....με
νος.[...]
...δικ τον] δεσποτην Θεον, η πεμψατε μοι τελειων αποκρισιν, η αποτα-
ξατε .

Suscription au verso :

..... Απολλωντι πρωτοκομος π/ Ιωανν[ο]

Ligne 2. Χλωροφαγια : ce mot prouve que les soldats en question sont des cavaliers.
Mais on ne peut savoir s'ils font partie de la garnison d'Antaiou ou de celle d'Hermopolis : car Aphroditō était en rapport avec ces deux détachements (cf. J. MASPERO, *Organ. milit. de l'Egypte byzantine*, p. 144-145).

Ligne 4. La forme de l': indique qu'il terminait un groupe αι.

Ligne 7. Lire χαμαι; — παρουσιαν.

Verso. — Ce Jean est peut-être le pagarque d'Antaiopolis qui a signé plusieurs des quittances du n° 67325.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50457 b.

67293. Fragment d'une lettre, adressée probablement aux protocômètes d'Aphroditô. — Long. 0 m. 073 mill., larg. 0 m. 122 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée.

]διας επαγγελεις τεμψαι
]τω Θεω φιλον (συνεταξασθαι)
συνεταξασθαι δε
υπερ το^η εμο^η καταπλου
]ν ποιειτε μου ··

Suscription au verso :

·· Επιφ[ή] συν Θεω τοις τηπτ[η]ς ευδ[οκιμης] . . .

Ligne 1. Lire επαγγελεις. — Πεμψαι : correction sur πεμψη.

Suscription. Τοις τα παντα.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43630.

67294. Duplicatum du numéro 67089. — Long. 0 m. 760 mill. (en supposant la lacune comblée), larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditô.

Cursive soignée, légèrement penchée. — Deux groupes de fragments, entre lesquels deux lignes ont entièrement disparu.

·· Τοις πατιν ευδηλον καθεστηκεν ας την αιωθε[ν] και εκ φυσεως προσφ[υ]-
ρωθεισην
τοις αιθρωποις ελευθεριαν ουδε χρονος πολυς ουδε πλανη παρακολουθησαν
μειωσαι
δυνησται. Ιακωβ γαρ, εκ της Αιγαιοπολιτων ορμωμένος, και διαζας μετα του
ειν αγροις μου
πατρος καιρον ουχ (sic) ολιγον, πλειστην α[ντ]ω φεραπειαν απενειμεν. Συν-
διηγαγει δε αυτω και Σοφια,
5 συμβίοις εκεινου ευρεικωτατα, παραμενουσα μετα του αυτης αιδρος του
προσωματισμενου
Ιακ[ωβ] τω δεσποτ[η]ν μο^η τω] ε[ν] λαμπρα την μη]ημη τ[ατρι]. Και ουδεμιαν
εμ]φαν[ε]ται [πωπη]ητε

Ligne 1. Προσκυρωθεισην : peut-être corrigé en προσκυρωθεισαν.

Ligne 2. Ms. : χορος, corrigé en χρόνος.

Ligne 5. Lire ευρεικωτατη, ou le mot est-il pris adverbialement?

Ligne 6. Toutes les additions insérées entre les lignes sont d'une autre main. —

Ερφανταρ plutôt que ερφαντω; la place manque peut-être pour le παποτε du n° 67089 (en ce cas, lire παποτε seulement?).

- [67294] οὐδὲ μην συνελλέγεται
 πυρον πάρο τε του εμου πατρος οὐδὲ πάρο ετερου, ως δουλοι καθεστηκασιν
 α[π]ο τίνος [ο]ιου δηποτ[ε]
 πομπου τιτλου. Εξ εκειν(όν) τοινυν των προσομοιασμενων Ιακωβ και Σοφια,
 παιδε[σ]
 καθεστηκασιν Λια και Ραχηλ και Ρεβεκ[κα]. Εκ Λιας (τοινυν) τικτεται παιδε[σ]
 Μ[αρ]κος* και
 .. Νερος και [Σοφια, αλλα]
 10 Λια(s) τελει του βιου εχρηστασι, ως το Θειον εβουληθη, μετα του αυτην νιου
 Μαρκου. Και Σοφια δε
 η περιουσια, Θυγατηρ δε ταυτης της απελθ[ου]σης (γεγενηται εξ ης τικτεται
 Ιακωνη(s)v) εχ την ελευθερη[ου] εσιε προ[...]
 και Ισακ και Ιακωβ και αλλ(α)οι, ταυτην μετα των αυτοις (sic) παιδων
 ελκοντες φιλερωτας
 εις δουλειαν οψονται απαρτωντες τω βηματι του Κριττονος. Και ταυτα μετ
 περι τουτου.
 [Επει τοι]ν[u]ν εκσηνω[ν των προδηλωθεν]τω[ν Ια]κωβ και Σ[οφια, ως ανα-
 τερω]
 15 δεδηλωται, γεγενηται Ραχηλ και Ρεβεκκα και Λια, και Ραχηλ μετ μονην
 βιον ειλατο.
 του περιουσιν τα νην
 Λια δ[ε] [τ]ιαχη[ει Σο]φ[ιαν], και Ρεβεκκα[α] Ε[ν]λ[η]σ[η]ι[αν] x[αι Μα]ρθ[η]α[ν]v.
 [Αλλα] Ε[ν]λ[η]σ[η]ι[α] τον [ασ]κητηκον
 μονηρη βιον ειλατο και αυτη
 (εκληρωσαστο βιον), περιλειπεται δε
 Μαρθη η Ευλογιας αδελφη, Συγετ[ηρ] Ρεβεκκης
 της μη[τ]ρης
 ειν τω εμω οικη δια[χ]ουσα. Και
 ιητα μη χρονω
 την υπο τηνων ως ε[ι]κος δια[δεχομενων τα] εικ, δικαιοι, μακρογιραν των εμων
 λ[ε]γι[ω]τ[ατ]ου

Ligne 7. L'interpolation, ajoutée d'abord après πυρον, a été barrée et rétablie après le mot ετερου.

Ligne 10². Restitution d'après le n° 67089, v., l. 9.

Ligne 11. Le scribe a essayé deux formules avant de trouver la définitive (la seconde de ces formules : εξ ης τικτεται etc., est celle qu'on lit au n° 67089); mais il a oublié, à la ligne 12, de corriger αλλοι en αλλους. Avant ce dernier mot est resté un espace vide, comme si on avait d'abord réservé la place d'autres noms propres.

Ligne 17. C'est donc Marthe qui vit actuellement dans la maison du maître, et non Eulogia sa sœur, comme le laissait croire la première version (celle du n° 67089), avant la rectification ajoutée entre les lignes. Eulogia, comme il est naturel, vit dans son couvent.

τον εμον λογιωτ πιον και κληρ Βίκτορε [67295]

κληρονομοι, επι τηλεστον δε χρονον (τουτον) φυλαξη το Θειον των οικειων
απολαυοντα, ιδια τοιν[υν]
 20 μη παρεμοχληση (sic) Μαρθα οια δουλη τυγχανουσην, το[υ]του χριν επι την
παρουσα[η] εληλ[υ]θα
εγγραφ[οι] ομολογιαν, δι ης ειπων μεν αυτην και ακριβεις επιστα-
μαι μη ειπα:
ταντελαις δουλην μητε εκ δουλης γεγενισθαι, καθ ον προαφιγησαμην τροπον-
ει δε και ως εικος πει[ρα]θε[ι]η[τις των μ]ετα [τ]αυ[τ]α ε[ρ]χλησαι αυτην, εκ
ταυτης της]
[εγγραφου ομολογιας, ητιν και συναπειν παρεγκενασα τον λογιωτη συν
Θεω δε]
 25 [ειπον κληρονομοι, δι ης προτρεπομαι αυτην ειπευθεν ηδη τα των ελευθερων]
τε και τα τοις ελευθεροις αριζ[ο]π[οιτ]ι
διαπρα[ξασ]θαι (και τα δεσμωτα ποιειν). Ληκοα γα[ρ] αυτης κατα τον πα-
ροντα καιρον
φθεγγομενης και ερωτ(ον)με[ν]η[τη]ν[τη]ν τηρος κεφαλαιου αινη[κον]τος αυτη
ως τη[ου] καθεστηκ[α]
ελευθερα. Και τουτον χριν το κριμα του [Θ]εου φοβηθεις και ειποντας την
φι[λανθρωπιαν]
[του] Σωτηρος απει[στε]ραξ[α], και επι [την] παρ[ουσαν]^{[η]λθον}.....

.....

Ligne 19. Κληρονομοι sans signe d'abréviation.

Ligne 20. Παρεμοχληση (ο κληρονομος): la phrase a brusquement changé de construction. — Μαρθα : 2e main.

Ligne 21. Espace laissé vide.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 53625.

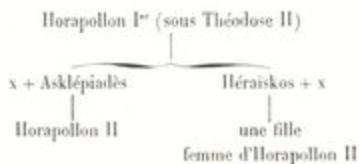
67295. Recueil de quatre pièces diverses. Comme je l'ai indiqué plus longuement ailleurs (voir *Bibliographie*), ce recueil est l'œuvre d'un copiste qui écrivait sans doute dans la seconde moitié du VIe siècle. Ainsi s'expliquent les fautes commises par le scribe, fautes particulièrement nombreuses dans le document n° 2. — Long. 0 m. 293 mill., larg. 1 m. 695 mill. — Antinoé (?).

Lettres capitales penchées en avant, mêlées de formes cursives. Le n° 4 est d'une autre écriture, franchement cursive, mais pourrait cependant être de la même main. Quatre colonnes formant pages, séparées par une marge vide. Nombreuses lacunes; en outre, la couleur foncée du papyrus rend parfois la lecture incertaine.

[67295]

1° Mémoire contradictoire (*ἀντίρρητικοὶ λέγεταις*) remis par Horapollon fils d'Asklépiadès, professeur de philosophie à Alexandrie, au *riparios* du village de Phenebythis dans le nome Panopolite. Le plaignant expose que sa femme s'est enfuie en l'abandonnant, et a emporté tous les objets mobiliers qui se trouvaient dans leur maison de campagne, à Phenebythis : il lui intente un procès *propter res amotas*, et prétend exercer le droit de *retentio* sur les biens dotaux de la coupable.

L'original de ce mémoire a été écrit sous le règne d'Anastase (p. II, l. 17), sans doute vers 491-493. Le personnage dont il s'agit est le professeur Horapollon que mentionnent Suidas (s. v., 2e article), Damaskios (dans la *Vie d'Isidore*) et Zacharie le Scholastique (*Vie de Sévère d'Antioche : Patrol. orient.*, t. II, p. 15) : c'était un philosophe païen, fils d'Asklépiadès et neveu d'Héraiskos, autres philosophes connus par les mêmes sources. Il fut peut-être l'auteur du traité des *Hiéroglyphiques* que nous possédons encore. Sur la fin de sa vie, il se convertit au christianisme. Sa généalogie, complétée par les fragments de Damaskios, peut déjà se représenter ainsi :

2° Lettre de Jean fils de Psatès à Apa Kephalôn, évêque. Les lacunes sont peu étendues, mais l'état du papyrus rend le déchiffrement malaisé et incertain, tandis que les négligences du copiste, qui se sont accumulées sur cette pièce, contribuent à obscurcir le sens. Le style prétentieux de cette lettre est cause sans doute que l'auteur du recueil, amateur de littérature, nous l'a conservée. Jean paraît être un fonctionnaire public, accusé de certaines violences criminelles contre ses administrés. Il témoigne à l'évêque de son repentir, et s'excuse en faisant remarquer qu'il n'est qu'un sous-ordre, et que le véritable coupable est son chef, un certain Victor. Celui-ci serait-il le Βάκτρων αὐγοσθάνης dont fait mention un papyrus de Berlin, relatif à la καύη d'Aphroditô (Berl. Klassikertexte, V, p. 124-125, vers 31 et seq. du poème)? Nous ne connaissons à vrai dire ni la provenance ni la date du document original dont cette pièce-ci est la copie : l'existence d'un évêque Kephalôn est attestée à Antaiopolis, mais dans la première moitié du VIe siècle (n° 67326, l. 4). L'identification n'est donc pas très probable, car l'*«augustal Victor»*, contemporain du due Jean, a vécu sous Justin II (cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, t. X, p. 147). Nous voyons ici un nouveau cas de juridiction ecclésiastique. Victor paraît se défendre devant l'évêque, comme s'il avait été accusé devant lui. Cf. le prêtre Serén (lire ainsi au lieu de Serén), διατετάχθη, dans P. Mon. n° 14; et aussi P. Lips. n° 43.

3° Lettre d'un notaire érudit à quelqu'un de ses confrères. Les noms ont été supprimés. C'est une réponse à une autre lettre, remarquable, paraît-il, par ses qualités littéraires. A part une citation d'Homère, ce morceau ne contient absolument que

des formules de politesse. Il est cependant curieux, comme échantillon du style [67295] épistolaire en faveur parmi les lettrés provinciaux du vi^e siècle.

- 4e Lettre (?) adressée à un κόμης καὶ ἔπειλλευτής. Cette dernière page est en majeure partie effacée, et de ce qui reste déchiffrable il est impossible de tirer un sens suivi.
Je n'ai pas cru utile de la publier.

PAGE I.

[Ἐγκαίρωτικοι λιβέλλοι παρεις Ωραπο]λλα[νος Ασκληπιαδου, το]υ λαμ-
προτατου κ[ε] ελλογυ] φιλοτο[φου], κεκτη ειν Φεγεβνθει
[.....]94[.....] κ[ε] οι-
δε το κ[ε] θαλ[α]ρι των [ειν επιθυμ]ια των αλλοτρ[ι]ων τυγχανοντων
απρονοητον εθεσπισαν
[γαρ πολλα κατ αυτους οι νομοι των θειοτατων] γη[ων βασιλεων, κι τα]
υ[πε]ρθυη εδικτ[α] τη[ς εχουσιης (?)] το σκηνηπτρον αρχης. Ειδοτε[s] γαρ,
προμυθεστατοι οντες, οι οι επιθυμηται των
[αλλοτριων.....]ιτην[.....]η
σπουδηη οστη[.....] οι κειονσθαι τα αλλοτρια κατα μοιχανη
την και δυστροπιαν
5 [.....]κι επικ[ειρουσιν] συναρ-
παζειν τα ιατ[ημα των αδεκ]αστων καθ[α]ροτατων αρχοντων, και απο-
τολμασιν παρει

Ligne 1. Λιβέλλοι : l'expression s'est déjà rencontrée dans les actes du concile d'Éphèse; cf. DU GANGE, s. v. Mais, en dehors de la littérature ecclésiastique, c'est la première fois que nous avons le texte d'un de ces mémoires. Sur les λι-
βέλλοι ordinaires remis aux *riparioi* ou aux *nyctostralēges*, cf. t. I, n° 67091-67093; P. Lips. 37, 1. 25, etc... — Ελλογιμωτατου; — κεκτημενου. Dans la lacune on pourrait aussi restituer : Τω δειν τω αιδεσιμων ριπαριων καμης Φεγεβνθεας, παρεις etc... Mais ce complément paraît être trop long.

Ligne 2. Οδε au lieu de οι δε que j'avais écrit d'abord : correction que me propose M. Bell, et qui doit sans doute être adoptée. Le sujet de la phrase serait un titre quelconque du *riparios* (η ση θαυματιστης ou un autre mot de ce genre). — Εν επιθυ-
μη (?); cf. l'expression d'Olympiodore (dans *Photius — Patrol. gr.*, III, col. 973) :
εν επιθυμια γενεσθαι τους φυλαρχους . . . της επιτυχιας αυτου.

Ligne 3. Το σκηνηπτρον : cf. n° 67005, r., l. 5, et 67279, l. 9. — Lire προμυθεστατοι.

Ligne 5. Τα ιατημα των αδεκαστων : j'avais lu ιατ[ημα] lors de la première publication, mais la lettre qui précède la lacune serait plutôt un σ qu'un τ. Le mot ιατημα s'emploie parfois activement, dans le sens de ιατηριος. L'article neutre τα étant certain, on ne peut couper ιατ[ημα] après la lacune, et ainsi l'adjectif αδεκαστων s'impose. Pour ιατημα, cf. plus bas (I, l. 11) le sens de ιατητο. Une nouvelle de Manuel Comnène a de même été dénommée ιατηρ : cf. DU GANGE, Gloss., s. v. Le sens littéral serait « les décisions qui guérissent les maux ».

- [67295] [σχεσθαι ειν τοις δικαστηριοις ψευδη εκμαρτηρια [υπερ αυτων], αιτούτε ὡς συ. [..... οικειουτηθαι αυ[τοις τα] μη οιτα υπ αυτου[ς] μητε ὅπο νομ[η]ν αυτ[ω]ν]
- [τωποτε γεγενημενα γεγηγενημενα κ[.....] ον κατα κακοτροπια[ν και.] δε[.....] και επι[θυμη]κιν των αλλ[ο]τριων [απο]-τολμαισιν και τα[...]
- [.....] [δια σα[.....]ω]οστετα-
ξαι τον τη αλ[ηθε]ια κ[υριον] κι δεσποτ[ην α]ντιρρητικο[ι]ς χρησασθαι λιβελλοις και μην[υσα]ς
- [τοις δικαστηριοις δια χειρων των ριπαριων η]τε [τ]ων εκ[δ]ικων και δημο-
σιε[υοντων] και [των πρ]ακτορων [των] δημοσιων και των εξ[υ]π[ηρ]ετου-
μενων
- 10 [ταις παγαρχιαις και παντων των ταξεωτων], αστε μ[η]τ[ε]μιαν συμφωπα-
γην γενεσθαι [μητε] κηρυτομαιν κατα των επιεικων βιουντων παρα των
[ασεβουντων]. Επισταμαι γε οτα δια τουτους ακαρθωθην] δυστρο[πως ε]χομενα,
και δσα οι κρατουντες [ρομ]φι προκαταλαβ[ε]ητες γαστρι δια τους φιλο-
πραγμηνοις
- [κακωθετα] αλλ οθειη ηκε τα και εμε πεπραγμ]ει[α] κα[τα] ε[ρ]αχυ, κι
παρα την, εγκαλυπτομαι λ[εγ]ειν. Εμοι μεν γαρ, ει μη επιψογον το
την εαυτον επαινει,

Ligne 6. Ici et plus bas, les restitutions proposées n'ont d'autre prétention que de compléter approximativement le sens quand il se laisse deviner; l'étendue de la lacune est inconnue. Elle va en augmentant à partir de la ligne 21. Si nous représentons par *x* le nombre de lettres manquant à cette ligne 21, nous mesurerons ainsi l'accroissement de la lacune : l. 22 : *x+2*; l. 23 : *x+9*; l. 24 : *x+13*; l. 25 : *x+15*; l. 26 : *x+17*; l. 27 et seq. : *x+19*. — *Ως* : esprit rude dans le ms.; de même dans la suite, assez fréquemment, *οι*, *επως* etc...

Ligne 8. Αλλθετα : αλ très douteux.

Ligne 9. Cf. n° 67097, v., (D), l. 79-80 : εξορχιζω τους δημοσιους πρακτορε[ς] ... κι δημοσιους ειρηνερχας, αυτα τε παλ[ε]ιν τον λογισμο[ν] κι λαμπρο[η] εκδικον etc... Le mot δημοσιευοντες est ici l'équivalent de δημοσιοι, employés de police des villages (cf. HOHLWEIN, *La police des villages égyptiens à l'époque romaine*, dans le *Musée Belge*, IX, p. 187-194, et U. WILCKEN, dans *Arch. für Pap.*, V, p. 441); cf. ici même, n° 67212, l. 1, et 67287, IV, l. 9 : Παππες δημοσ[ι]ευσσεν. Le titre se retrouve dans le Xe édit de Justinien (§ 1). — Pour la restitution πρακτορων, cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, loc. cit., p. 193.

Ligne 10. Cf. n° 67057, II, l. 25 : υποεργο[η] της διοικησεως της παγαρχ(ησα). — Lire μηδεμιαν. — Κειροτομαιν : probablement pour κηρυτομαιν, dans le sens d'injustice, illégalité. Ce sens apparaît peut-être dans un passage d'Evagrius (*Hist. eccl.*, I, 7) : παρουργια δε και την αθεσμω κηρυτορια Κυριελλου τεχναζοτος.

Ligne 11. Φιλοπραγμηνοις : ιτ en ligature.

[δοξα ου μετρια προ τολλου ιπαρχει μετα την[α]ς και την Αλεξανδρου [67295]
μεγαλην τολλην οικουμενας. Λγων γαρ σχολην περι τας εκε[ισε] ακαδη-
μιας, αει την εφυλαττον
[την ευζωην, και σπουδαιον επαπηκοτας την ενσυγχριτην μοις διηγαμην τον
λογον, την φιλοσοφον επειθυμην τοις βουλομενοις πα[ιδ]ειαν τουτο εκ
πατερων και προγονων]
15 [ερφυτον εγων, ως διδασκαλων χρισταμενος τω —] τοι[s] τρισμακαριωτατω
μου πατρι Ασκληπιαδη, [την πα]ιησαντι τον παντα αυτου βιον τοις
Μουσειοις, νεους κατα την
[παλαιαν διδαξαντι παιδειαν — — —] παναπορτ... στην, κατα την αυτην[η]
τολλην του ιστον τροποποιη επουδατον φυλαττειν, αλλα η επικει και η περι
τους λογους
[ευφυια παρα των κακων ουδαμως τιμωνται μαρτυρει τουτα η κατ εμον[η]
ην[σ]υσκευην, και η κατα τον εμαν πραγματων και ανθρωπων παραχ-
λογος προστελευται.
[Εγενηθημεν γαρ εγω και. , η γαρετη μοι] συμβιο[s] και ανεψια εκ
[των] δυο αδελφων κατα πατερας εγω τε και[ι] αυτην, κονια των ημων
[πα]τερων βιωσαντων
[και μιηδεποτε απ αλληλων απο]την[αι]μισθευτων μη[τε τη]η διαθεσει μητε τη
οικησει μητε την εγκανια μητε την φιλοσοφων Μουσα, απτε αρθιβαλλειν
20 [πολλους τινων ειμιμεν γονεων, οποτε]ουν [εγω του] αυτης πατρο[s], η αυτη
του ερων. Υπερβατα την φυσιν τοις εργοις, και την επιεικιαν των ημων
πατερων
[απχημονουσα, μοιχω την προσωμιλησε και — — —] πασι μηδε(?) λογισα-
μενη, πλοιου επειη και της πατριδος ιπεροροις γεγονειν. Σιωπω γαρ, οτι
το του αιδρος οιμη
[ουκ εγνων πωποτε, ατε ξενου οντος — — —] κατη[. . π]ορρω της ημων πα-
τριδος χρηματιζον[τος]. Ουκ αρκουμεν τω εαθ[ε]ντι αυτην παρα του αυτης
πατρος μερει.

*Ligne 14. Λεγον : lire ταυ λογων. — Επευθυνον : pour επευθυνον. Je ne vois cepen-
dant pas d'autre mot à proposer.*

*Ligne 15. Cf. n° 67006, r., l. 3 : μητε [ε]πο γονεων και προγονων[ων] μου τουτο το
ερφυτον εχο[υτα]. — Je crois devoir définitivement abandonner la lecture επι τοι[s]
εγγονις, qui est trop difficile. Τρισμακαριωτων convient beaucoup mieux aux traces,
quoique je ne sache, en ce cas, que faire de ce qui précède.*

*Ligne 16. Επουδατον : cette forme hybride est pour επουδαζον, plutôt que pour
επουδατα : cf. l. 13 εφυλαττον. Mais le sens est celui de Γαοριστε. — Επι<ε>ικεια.*

Ligne 20. Η : un point sur l'η.

Ligne 21. Cf. n° 67005, r., l. 17 : απχημονησαι την [ε]μηρ ευγενειαν.

Ligne 22. .]ατη[. . . : ou]δελ[. . . — Ουκ' : apostrophe dans le manuscrit.

- [67295] [συναρπάζειν εβουληθη και το λοιπον. Επιχ]είρει γαρ ο[μον] (?) ει δικη και το αινηκον μον εκ πατρος και επερων νομιμων και δικαιων τιτλων εις αυτην [ανελκειν, ταυτην μοι νομιμη καταλιπουσα την ελπιδα, τυχειν] της ημων ευαρχειας κι Φυλαττ[ου] σης εκαστω το δικαιον· αλλ' ευελπις παντως τυχανω, ώς
- 25 [παντων των αδικηματων ποιηση δωσει, οσα εις εμε] πλημμεληκεν. Τουτων γαρ των πραγματων, ων την νομιμη εξεκνησεν αναγαγε[γε]ιν υπ αυ[τη]ν, [ουδεν παντοτε εξ οιδηποτε τιτλου υπο νομιμη αυτης γε]γε[ν]ηται, αλλ' υπηρχεν του ηρωος μετα πατρος Ασκληπιαδου εκ τε πατρων και μητρων διαδοχης,
- [απο κληρονομικων και αγοραστικων (?) ιδιοκτητων] τε και επερων διαφορων συμβολαιων και νομιμων και δικαιων τιτλων· ού τον κληρον ώς μονος αυτου μης τυγχανων παρελαθον. Οθεν θα]γυμαζω το ποικιλον, μαλλον δε το πανηρυγον κι το θηριαδες εκεινης της Φυσεως, όπως
- [ει του εμου οικου παντα τα κινητα μετεθηκεν, απο πολυτιμου εις ελαχιστου, εις ου[σ] εβουληθη τοπους, εμου κατα την Λλεξανδρεων την διαδιδασκαλιαν
- 30 [ποιομενου των ιεων, και — — —] εινης τυγχαι[ον]τος δια την [τη]ν γονεων υπολημψην. Τοις κινητοις μη αρχεσθεισα της εις πολλην ολκην χρυσην συντειμουσιν ·

PAGE II.

- εβουληθη και των ακινητων ε[γ]κρατης γ[ε]νεσθαι εκ την Φιλοπραγμοσυνης, αντε και αυτην ελεγχει τα παρ αυτης αδικως και αλογω[σ] πεπραγμενα τε και εξαιτηθεντα, ον [ο]υ παποτε, καθα πολλακις ει τοις προγραφεισι μ[ε]μηνυκα, ει νομη [γ]εγεμονται· αλλα τα [α]υτα πατρων μου οιτα εφ εμαυ[τ]οιν εχων, ως και το πραγμα αυτο μαρτυρει. Μαρτυρουσιν δε και αι παρ αυτης
- 5 γενομεναι ανορυχαι και ανασκαφαι ει τω⁴ εμω οικω και δια δικελλων και επερων εργαλιων

Ligne 24. Ημων : pour ιμων. — L'expression qui suit est empruntée à la langue juridique : cf. Nov. 86, 1 : εκαστω το δικαιον Φυλαττειν.

Ligne 27. Οι : esprit dans le ms. : ce pronom se rapporte à Asklépiadès.

Ligne 30. Lire τοις εις πολλην.

Ligne 31. Elle commence juste au-dessous du mot γονεων de la ligne précédente.

PAGE II. — *Ligne 4.* Εφ εμαυτον : pour επ εμαυτον (lire sans doute υπ εμαυτον). — Εχων : pour εχω (?) . Cette seconde page a été fortement altérée par le copiste.

Ligne 5. Τω⁴ avec iota adscrit : cf. n° 67077, *passim*. — Lire εργαλειων (et non εργαλη(δη)ων comme je l'avais proposé dans la première édition).

- τοιςυτοτροπων, εις αναζητησιν των [ε]λθειτων παρα του εμου πατρος εις [67295]
 αναγκαιας κ; απαραιτητο[ν]ι
 χρειας. Τοιςυν τοιςυν ελων τον ελεγχ[ο]ν παρα ποδα κ; ει καιρω τω δεοντη
 τω καθ[α]ροτατω νυμων
 αποκαλυψθησεται δικαστηριων, και τ[ο]ιμην παντως επι[τ]ουτοις κατα νομους
 παρεξει. Τας γαρ
 παρακατασχεσεις, ἃς καλουσιν οι τομ[οι] βετεντικενας, εξ ηθων κακων και
 με[τ]αθεσεως σκευω,
 10 προς ταis αλλαις τη[ρ]ος τιμωριαν των τοι[ο]υτοτροπων γυναικων επεροντεν,
 ἃς [τ]αντως καγω,
 δια τους εις επει γ[εγ]ενημενους παρα [τ]ης τοιαντης συνθηκου τροπους, εφ θημι
 τ[ο]ης γενηματων
 δικασταις προς την [α]ποκαταστασει τω[ν] εικων σκευων ει τω δεοντη καιρω
 και [α]πο των αυτης ζητησω.
 Τοιςυν τοιςυν θυλαττομενων μοι κατα σης νομιμου δικαιολογιας, εξαιτω
 τη[ν σ]ημι εντρεχειαν
 μη συγχωρησαι μητεμιαν κεντομ[ι]αν γερεσθ[α]: κατα της θη εις νομιμη
 η πρ[αγ]ματων η αιθρωπω
 15 προς οιουδηποτε αιθρωπου, εκ συμφραγ[η]ς τηρος η εχθρων επισουλην, αλλα
 και ορκι[ω]ν υμ[α]ς κατα του πατει
 τοκρατορος Θη και της θειας και [ο]υρανιας ν[ι]κης του τα παντα πικωντος
 δ[ε]σποτου τη[ρ]ος οικο[υ]μενης Φλαυιου
 Αναστασιου του αιωνιου αυγου[σ]του αυτοκρατορος, toutous μη τους αντι-
 ρητικους λιβε[λ]λους [σ]υμφασι αιν[α]θερα
 ιδια κ; μηνυσαι τη καθαροτατω δικαστηρ[ι]ου, προς το μη γερεσθαι κεντομια
 πριν κατ ειν η αιθρωπων εμων

Ligne 7. Τον ελεγχον : le scribe a oublié cette première construction, et donné à cel accusatif le rôle de sujet. — Οδων pour παραν : cf. n° 67001, l. 18; *P. Iaudanae* n° 3, 6 et 7, etc...

Ligne 9. Sur les *retentions*, cf. *Cod. Just.*, V, 21; — *Ulpian, Regul.*, VI, 9 et 12, etc. — Lire σκευα(ν); cette abréviation est assez fréquente dans les papyrus d'Aphrodité : cf. n° 67175, r., l. 6; 67183, r., l. 10 etc... *Μεταθεσις σκευων* est la traduction du latin *res amota*.

Ligne 10. Προς ταis αλλαις : *entre autres*, sous-entendu *τιμωριας*, ou encore pour προς τοis αλλαις, ce qui donnerait un meilleur sens. — Le sujet de *επισουλην* peut être *δικαστηριον*, à moins que les mots *α προς* n'aient été omis par le copiste, ce qui serait plus vraisemblable.

Ligne 13. Lire κατα (της) σημ. Cet emploi de κατα est d'ailleurs peu net.

Ligne 16. Ουρανης, corrigé en ουρανας.

Ligne 18. Lire κατ επου; plus probable que le κατ μη de la première édition.

[67295] η νομις ὅπ εμε τυγχανουσις, εκ συναρπ[α]γης των εμων εχθρων. Τούτο γαρ
βουλετα[ι] τα φοβερότατα ηδικτα,
δικ σου του την φροντίδα της καμης ακατ[ε]ρχυμενού τα τοιαυτα μηνυθη[να];
τοις δικ[α]στηριοις, προς το μ[η] βλαβηντι
τους επιεικεις κ; ιδ[ιο]πραγματοιντας. Ου γα[ρ] δικαιον την ὅπ εμε νομιν
αλογως εις ετ[ε]ρους μετατεθηναι. Ορκω
τοιν υμας κατα του θειου ορκ[ου] υποσημ[α]νασθαι εις το Υπον τουτων μου
των αντιρ[ρ]ητικων λιβελλων, οτι και
αυτους εδεξασθε και επι το δικα[σ]τηριον μ[ε]τα μηνυσεως καθα τοις νομοις
δοκει τουτοις πεμπετε.
Φλ; Ωραπολλων Ασκληπιαδου Φι[λ]οσοφος ο π[ρ]ογεγραμμενη επιδεδωκα
τουτους μ[ε]τα το[υ]ς λι[β]ελλους τους αντιρρητικους
λιβελλους, αξιων μιθεμικων κέτομικων υπομειωκαι τα υπ εμε πραγματα κ;
αιθρω[π]ους ε[μ]ους, κ; υπογραψα[σ] επιδεδωκα.

PAGE III.

Λπεζους ψυχης ιασις, ευσεβουητων π[αρ]κινεσις,
ου[κο]υν ειης παθανατος και αγη[ρ]ως ημ[ατ]α παντ[α]—
κατ Ομηρον. Τοι μει παλαι βιον Θαρεις επι κεφ[αλαι]ς (?),
ινω δε μετακαλως δικαιος, ψυχ[ωφ]λους της υμετ[ερα]ς
5 τυχων εισαγωγης, επ αγκαλαις [ου]ν την κελευσιν εχω,

Ligne 20. Lire sans doute αναδεδεγμένου.

Ligne 21. Ορκω : pour ορκιζω (cf. l. 15).

Ligne 22. Αντιρρητικους était peut-être, ici encore, écrit avec un seul ρ (comme à la ligne 17). — Οτι : pour οτε.

Ligne 23. Τουτοις : pour τουτους.

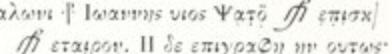
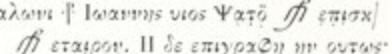
Ligne 25. Λιβελλους : répété par inadvertance.

PAGE III.—*Ligne 2.* Ου[κο]υν n'est pas certain.

Ligne 3. Lire καθ' Ομηρον. Ces mots se retrouvent plusieurs fois dans les poèmes homériques; cf. notamment *Odyssée*, V, 136 : Σηστειν αθηνατος και αγηρων ηματα παντα. Les manuscrits se partagent entre les formes αγηρων et αγηρων; notre texte fournirait un argument de plus en faveur de la dernière. — Επι κεφ...?: Le sens général est évidemment que l'auteur de la lettre a mené autrefois une vie vicieuse, avant de se convertir. Je restitue επι κεφαλαις, parce que l'auteur semble faire une opposition entre ce passage et celui qui suit (l. 5) : επ αγκαλαις. C'est d'ailleurs une simple hypothèse, car je crains qu'il ne faille renoncer à trouver un sens à cette partie de la phrase.

Ligne 4. Μετακαλως : par repentir. Peut-être ce mot provient-il simplement d'une erreur du copiste.

[67295]

μ[η]δεν της αιτιθεσης συγγρωμης λογισαμένος, επε[ι]δη
 μηδ[ε] την αρχην μεμνημαι τα[ρ]ατραπεις ε[ις (?)] τον
 Θαυματιον Βικτορα, ει μη δυσον εις μεμψιν υπομειδιωσ
 α εγω την κατα των πεμπτων αδικιαν. Ου γαρ ει[μ]ει συμ
 επιβλεψη[ι]
 10 Εουλογ[ο]ς [α]πινης εις πραξιν αισχρων ης εργατης προς
 των[τ]ας καθ'εστηκα πινακ[η]ν δε, πατερ αγιωτατ[ε],
 συμφορας τωνθος Θε[ω]μενος, και τους παρ αυτου βιβ[ιασ]μενους
 ον μ[ε]χρι δ ακ[ο]υων υποχαλωντας τους οικτον, αλλ' υπο[ρ]ωντ[ας (?)]
 τραχικατερον, του βιου την στερησιν, εφ' ω βι[ο]ν αιστ[ον τ]ακτω[?] (?)
 15 εδοκην ει και τινυχραις ελπισιν ηυξανοντο, καμ[ε]ι μεν
 παρ[ι]μουντες, [η]μεμονος δε κακειω, δπως εγω μεν ε[υρεθω]
 προς φιλους σωθρονεστερος, χυτος δε των προστατομενω[ν]
 αλτιν πραγματι; Για δεσπο[δη] μ[η] τω[ν] θεοσεσ[η] και αγιωτάτη [π]ατρι
 κι επισκοπω αππα Κεφαλωνι ή Iωαννης νιος Ψατη επισκη
 20 Ν[οτα]ροι εμπαιδευτος εταιρον. Η δε επιγραφη πν ουτως.

Ligne 6. « Ne comptant pas obtenir le pardon que j'ai demandé. »

Ligne 7. « Je ne me souviens nullement d'avoir été en rapports (?) avec Victor, sinon pour lui reprocher. »

Ligne 8. Lire *υπανειδιστα* πε lui ai discrètement reproché. — Όσον : comme plus loin, *ης*, *αλλ'* etc... : signes orthographiques dans le manuscrit.

Ligne 9. Eipi est très douteux; le premier *i* n'est peut-être que le jambage initial d'un *v* ou d'un *π*; avant le second *i*, il reste une trace obscure qui ne peut que difficilement s'interpréter par un *μ*. On pourrait lire *ει. ει.*

Ligne 10. « Car ce n'est pas moi qui ai conseillé les vilaines dont j'ai été (en fait) l'artisan. » Jean dit n'avoir été que l'instrument de Victor, son supérieur.

Ligne 13. Υποραπτας : *ιτ* en monogramme. On pourrait lire *υπα... λευτας*, mais cette restitution serait très doutueuse, le verbe *υπαρτλειν* (= *επαρτλειν se répandre en discours*) n'étant connu que par un exemple (cf. *Thesaurus d'H. Estienne*, s. v. *υπαρτλημα*).

Ligne 14. Αιστον : la lacune un peu courte peut-être pour trois lettres.

Ligne 18. Je n'ai pu réussir à déchiffrer le premier mot, fort mal écrit en petite cursive contournée. — Τω δεσποτη που τα παντα θεοτελεστατα και αγιωτατα πατρι.

Ligne 19. Peut-être Κεφαλωνι[ω], car un espace vide suit le nom. Mais un évêque Képhalôn paraît au n° 67326, l. 4. — Προς επισκοπον. De même, l. 20, προς ετ(ε)ρον (plutôt que *εταιρον*).

Ligne 20. Εμπαιδευτος : cf. *P. Oxy.*, VIII, n° 165, l. 1 (vi^e siècle) : την υπετεραν... παιδευσων en parlant à un *σχολαστηρος*. — L'expression *η δε επιγραφη πν ουτως* prouve que le ms. est la copie d'un acte authentique. Cf. Ménandre Prot. (Bonn., p. 353), citant l'adresse d'une lettre de Chosroès à Justinien : *η μεν οντις προγραφη ουτων πεθησεν*. Cf. encore *Cod. Just.*, I, 1, 8, § 6 : *Item subscriptio talis fuit.*

[67295] α[πο]θος συν Θω τω δεσπότη μ̄ παντ[ω]ν ενεκα ευχλεεσ[τατ]ς κα[ι]
τα[σ]; αιδους αξιω προσκυνητω ; ομοψυχω αδελφ/ αιδεσ ; μ̄ ; νοταρ/

ω/ τουδε νοταρ/

Ἐ Τα προσκυνημενα γραμματα της σημε ενδιαθετου φιλικας

25 κομισταμενο[σ], ησθην ου σμικρως ε[πι] τη ειπεριεχομενη αυτος
δειποτητι ρη[τ]ορικη, προς ην ουδε [σ] πολογικας ευπορει δεδυτημαι
δια την εμην περι τους νομους ακιθειαν, κατα το ειρημενο τω¹
παλαιω¹, ως πει δεκα μεν γλωσσαι δεκα δε στοματ' εινη. Επισ[τ]αμενος δε
κι πεπεισμενος ακριβως ως ου μεχαι γραμματων κι λογ[γ]ων η προς

30 αλληλους φιλια, αλλ' ιμας ειδεναι τα ειχα εινυμημ[ατ]α, ει κι μη α[ρ]τι
εκφραται ταυτα οιος τε ειμι, περι του[τ]ου αθροιτιστος δι[α]χειμα. Παρα
καλεισθω τοινυν κινην προσκυνεισθ[ω] προς εμουνησι φιλια και γραφειν[μ]οι
συχιωτ[α] περι αυτης, προ ομικρων α[ν]ελοντει ειν εικυτ[ω τ]ην περι αυ[της]
μνειαν αναγραπτον, κι ευχομενω αιτιας α[υ]της ακον[σ] εφ [ε]καστης με-
ταλλαξε[ιω]

35 προς παντας [γι]γραμμενης. Ερωσθαι[σε], δεσποτα;

Ligne 22. Πατ(ης) αιδους : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165 v. : π(άσης) προσκ(υνήσεως)
ἀξ(ίω). — Αδελφ(ω) αιδεσ(ιμω) μο(ν) και νοταρ(ιω).

Ligne 26. Απολογια : dans le sens de « réponse ».

Lignes 27-28. Νομους : les lois de la rhétorique. — Τω¹ παλαιω¹ : l' iota adserit se ren-
contre aussi au n° 67077, passim. — Iliaze, II, 489 : ουδεις ει ποι δεκα μεν γλωσσαι,
δεκα δε στοματ' ειν (cf. VIRGILE, Géorg., II, 43, et Enéide, VI, 695 : « non, mihi
si lingua centum sint, oraque centum »).

Ligne 30. Ερθυμηπατα : le fond de mon cœur.

Ligne 31. Lire αθροιτιστως.

Ligne 34. Εφ εκαστης (c. s. ημερας) : chaque jour (?). L' η est presque entièrement
effacé, et l'on pourrait songer à εφ εκαστοις : sur tous les sujets.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 43624; texte et traduction des pages I et II dans J. MASPERO,
Horapollo et la fin du paganisme égyptien (Bulletin de l'Institut français d'arch. orient., t. XI,
p. 163-195).

67296. Acte de cautionnement (cf. n° 67094 et 67252), remis au *riparios*
Apollōs par le diacre Anouphis et un officier de la garnison d'Antaiopolis,
en faveur de deux ouvriers. — Long. 0 m. 306 mill., larg. 0 m.
378 mill. — Aphroditō (pl. V).

Date : 23 juillet 535.

Ici, comme dans P. Strash. 46-51, mention est faite du droit d'asile des églises et
autres lieux consacrés. M. Preisigke a réuni les textes papyrologiques relatifs à ce
droit depuis l'antiquité païenne. Les θεῖοι χαρακτῆρες, comme il l'a démontré, sont

les images de piété, les icônes (de même dans le papyrus du Caire n° 67089, r., [67296] (D), l. 1, où il faut corriger ma note). Je ne crois pourtant pas qu'il s'agisse, comme il le pense, de tableaux exposés dans les rues : c'est plutôt une manière détournée d'exprimer les églises, comme nous disons « au pied des autels ».

Le *riparios* Apollós est connu en 538 par le n° 67252, en 521 par une suite d'autres *εγγύαι* qui seront publiées ultérieurement, et en 523 d'après P. Lond. V, 1687, que M. Bell m'a signalé. Mais peut-être a-t-il été nommé plusieurs fois à ces fonctions. Cursive grossière, légèrement penchée.

χαρ

[·] Υπάτειας Φλ[ανί]ου Βελισαρίου τῷ ειδοξοτάτῳ, επειφ[έρει] καθ[ηλό]ν τεσσαρακαιδε-
κατής ποδίκ/ [Φλανίω Λπ]ολλωτι, αιδεσιμω ριπαριώ καμψις Αθροδίτης τῷ Ανταιοπολίτῃ
νομού, π/ Λινόφιο Ψευθανη[τό] . . . [πρεσβ[ητ]ος] εκκλησίας τῷ αγιῷ απα Μόσαιο πρεσβύτερο, κ; Φλανίο Λινόφ[ε]ρο
Αθραχιμό αποπραποσ[ε] καστρο II[...] . . .
[του αυτ[ού] νομού, αιμφοτερών από την αυτην καμψις Αθροδίτης, χαρεσι.
Ομολογόμεν εξ αλλεληγγυης και [...]]
5 [.]ε υπερ αλληλων απαδεχομενοι, ομνυοντες τον τα παντοκρατορα
Θεον και την Θειαν και ουρανιαν τυχ[ην]
[τὸ τα παντα]α νικοντος του δεσποτο ημων Φλανίο λουστιανο (sic) τῷ αιωνιῷ
αυγουστο αυτοκρατορος, εγγυασθαι κι ανα[δεδεχθαι]
[μονις και ε]μφανειας Λυριλ[ο]γος Ερμανων Μόσητος και Μόσηη αυτο(ν)υ
γυνησιον νιον, μελισουργους,

Ligne 2. Sur le *ριπαριος*, cf. n° 67091, note 1.

Ligne 3. Απο πραιποσ[ετων] : cf. n° 67127 et 67128. Conformément à l'habitude copte, le titre était écrit *αποπραιποσίτος*; cf. CLEM, *Copt. MSS. in the Rylands Library*, p. 146, n. 3, où sont cités plusieurs exemples tirés de documents coptes, notamment un autre **ΛΙΟΝΤΡΑΠΟΣΙΤΟΣ**. Le titre complet était, on le voit, *πραιποσίτος καστρου*; il doit désigner un officier subalterne commandant à la garnison d'un *καστρον*. Le *καστρον* est un poste fortifié sur la frontière ou en quelques points de la lisière du désert (cf. *Castra Memnonia*); un petit détachement, prélevé sur la garnison de la *πόλις* (ici, d'Antaiopolis), y était caserné. Cf. J. MASPERO, *Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, p. 19 et seq. Un exemple de *πραιποσίτος καστρου* (au IVe siècle il est vrai), à Babylone, est fourni par P. Oxy., X, 1961, 8. — La lacune finale contient, selon les lignes, un nombre de lettres très variables : les trois points, ici et plus loin, sont donc simplement conventionnels.

Ligne 4. Sic pour αλληλεγγυης : de même l. 9 et 13.

Ligne 5. Τε : corrigé sur δε.

Ligne 6. Νικοντος. — L'article του, qui suit, est à supprimer.

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67296] [επι τω αυτο]ντως παραμεναι εν τη αυτη κωμη, απο σημερον εις το εξης δια
ταντος χρονο, και οποταν ζητουμενον [ειη]
[προς ημα]ς περι τουτους, ετοιμας εχωμεν οι προγεγραμμενοι εγγυηται εξ
αλλεληγγυης παρενεγκειν κι παρα[δωσομεν]
10 [εκτος αγ]ιων [π]εριβολων και [Θ]ειων χαραχ[τ]ηρων και της [α]γιας κυρια-
κης, ανευ οι[δ]ηποτε επερδ σχηματος,
[αλλ επι τω α]γιων σχηματι μερησιν αδιαλεπτως ανευ οιας δηποτε προστα-
σιας, μητε μοναχ[ι]κο μητε στρατι[ωτικου],
[αλλα πα]ρα[δ]ωσαμεν τουτο]ν, ας προειπαμεν, οποταν ζητηθειν προς
ημας παρα την υμεν αρ[ιστ]η[η]ς [αιδεσ].
[Κι ετοιμως] εχωμεν παρασχειν υπερ απολειψεως εξ αλλεληγγυης χρυσο
συγκιας δυο, κι ειναιοχαμεν τω Θ[ειω ορκω]
[κι τω περι τοτο ε]πι[ρ]τημενω, κι υποκειμε[ν]ων υμιν εις τοτων παντων
ημων των παραγματων ταυτης της αιτιας ενεχειν, μεθ [υπογραφ/]
15 [το υπερ Αιρο]υθιο πρεσβυτερο και το υπερ το επερ Αιρουθιο αποπραιποσ
[υ]πογραφ. Και επερ[ω]τηθειτε αιμολογηνταμεν Φ·Φ·Φ·
[† Φλή Αιρο]φ[η] Ψευθαντο πρεσβη ο προκ// εγγηηματα τους προκ// Ερμ[α]νων
και Μουσηην υιον αυτο[υ]

Ligne 8. Ζητουμενον ειη : quand on s'informera d'eux auprès de nous. Cf. Damaskios, cité par Suidas (s. v. Οραπολλων, 2e article) : Ζητουμενος ην; P. Mon. 6, l. 38 : εινσαν ακηκοστες. Exemples fréquents notamment dans Agathias (v. l'index de l'éd. Niebuhr [Bonn], p. 419).

Ligne 9. Au lieu de παραδοσιν qu'on attendrait plutôt, je restitue παρα[δωσομεν] d'après le n° 67328, *passim*.

Ligne 10. Σχημα : ils n'auront pas changé de condition, ils seront toujours fabricants de miel. Ils n'ont pas le droit de quitter la corporation, parce que celle-ci paye l'impôt globalement pour tous ses membres, et qu'une diminution dans le nombre de ces membres équivaudrait, pour chacun d'eux, à une augmentation d'impôt.

Ligne 11. Προστασια : patrocinium (cf. n° 67024, r. l. 8), patronage sous la protection duquel se réfugierait l'artisan évadé de sa corporation. — Les deux adjectifs qui suivent dépendent de σχηματος : le fugitif ne pourra pas échapper aux poursuites sous prétexte qu'il est entré dans l'armée ou dans un monastère.

Ligne 12. Peut-être ζητηθειν[ν] pour ζητηθειε[ν]; mais ζητηθειν peut aussi se comprendre. — Αιδεσ(ιμοτητος).

Ligne 13. Deux onces = 12 nomismata, soit 6 par personne cautionnée : c'est le taux ordinaire (cf. n° 67094, l. 15-16, et une série d'actes analogues qui seront publiés au n° 67328). Le scribe a pris ειναιοχαμεν pour une forme du verbe ενεχειν : car il s'agit là sans aucun doute de la formule connue : ενοχοι ειμεν τω Θειω ορκω etc... (cf. n° 67032, l. 100-101, et Add. et Corr.).

Ligne 14. Le mot κινδυνο a été oublié, ou κι est-il pour κινδυνο ? — Lire εις τοτο.

Ligne 15. Υπογραφ(οντος).

[καὶ αἱρεσ]χ τῶν (sic) Θεοῖς ὄρκον ἀς προκ// ·· Φλ., Ληδόφιο (sic) Λέρραχμιο [67296]
 απο[ρ]χιποσιτά σ προκ/ εγγυωμαι τού[s] προκ/
 [Ερμανω]ν καὶ Μόσην οἵων ἀτο μελλιτόργον⁽¹⁾, καὶ ομοτα των Θεοῖς ὄρκον⁽²⁾ ἀς
 προκ/. Φλ., Θεοτεκνος Ψαρᾶ απο[πρωποσ],
 [αξιω]θεις, εγγράψα υπερ ἀτων γραμματα μη ειδοτων. Αυρηλίος Βικτωρ Σε-
 ναρουνιό μαρτυρω τη εγγ[υη] ακού[σας]
 20 [παρα των] Θεμενων ·· Φλ. Βικτωρ Πετμου πρεσβ μαρτυρω τη εκκα ακουσας
 παρα των Θεμενων ··
 ·· Εγγραφη δι εμος Λέρραχμιο Λπ[ο]λλ// ουλ/

Ligne 18. Ce Theoteknos paraît déjà aux n° 67212, l. 3, et 67283, III, l. 9.

Ligne 20. Τη εκκα = τη εγγυη.

Ligne 21. Ουλ/ ου συλ/ : ? Cf. n° 67307, l. 17.

BIBL.: *Journal d'entrée du Musée*, n° 40458 a.

67297. Cautionnement, daté du même jour que le précédent.—Long. 0 m.
 161 mill., larg. 0 m. 354 mill.—Aphroditô.

Date : 23 juillet 535.

Cursive droite. Probablement d'une autre main que le précédent.

·· χαγ ··
 [·· Τπ]χτειας Φλανιό Βιλισαριο (sic) του ειδοξοτατο
 ρασκαιδεκ[α]τη[η]ς ιπδ⁽³⁾/]
 [Φ]λασ[υ]ιω Απολλωτι, αιδεστιμω ριπαριω καιμιν Αρροδιτης τ[ο] Αιταιοπο-
 λ[ιτ]ου [ν]ομο[υ].
 τη/ [1]ωσηφιο πρεσβύτερο το αγιο ευκτυριο α[π]α Χιμαχανιο, κεκτημενο
 επ[ι] καιμιν [Λ]αζαρο[ης]
 [το α]υτο νομο, βραδεως υπογραφοντος, οιου του της ευλαβεος μημην Ιακυ-
 θιο, γενομενο πρεπεντ[ερο, καιρ/]
 5 [Ομολο]γ[ω, ομινυ]ε[νος τον τ]ε τη[αν]τοκρ[ατο]ρα Θεον και τ[η]ν θειαν κ[αι]
 ου]ρανον τυχην του τα παντα
 [ηικωντο]ς δεσποτο της ο[ι]κουμενης Φλα[υ]ιο Ιουστινιανο το αιωνιο αυγου-
 στο[υ] α[υ]τοκρατορος,
 ε[γγυασθαι] και απαδεεχθαι μονη και εμβανειας Αυρηλιον Κολλοθον Κυρια-
 κο χρυσοχοο,

Ligne 3. Faute pour α[π]α Μιχαηλιον?

Ligne 7. Lire χρυσοχοο.

[67297] επι τ[ω αυ]το[ν] μειναι εν τη [η]μων καιρων, και μηδαμως α[υ]τοι απολει-
 π[π]εσθαι, αλλα ει ζητουμενον
 αυ[τοι] παρενεγκειν και παραδιστω αυτη εκτος αγιων περιβολων και θεων
 χαρακτηρων ευρημενον εφ
 10 [και αγιας] κυριακης και οιον δηποτε προστασιας εν δημοσιω [το]πω εκτος
 στρατιωτικον η κληρικον
 [η μοναχικον ε[.....] π[..... σ]χηματι, ει δε α[πο]λυμαζθειν και
 ζητουμενον]

Ligne 8. Καταστασ(εως) : les mots rajoutés au-dessus de la ligne n'ont grammaticalement aucun sens. — Ποιησαντε serait possible à la rigueur, quoique l'ω soit difficile à trouver.

Ligne 9. Αυτη = τη καιρω? Le mot se rapporte plutôt au titre παρα της συς αιδεσι-
 μοτητος, qui a été oublié.

Ligne 10. Προστασιας : correction sur πραγματ(sic). Il semble que dans οιον le second ο ait été retouché pour donner un α, mais c'est tout; lire οιας.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40458 b.

67298. Contrat d'*ἐμφύτευσις*, entre un certain Sénouthès, *clarissime*, et l'église de Tentyra (Dendérah). — Long. 0 m. 912 mill., larg. 0 m. 286 mill. — Tentyra (?). Pourtant, il est plus probable que le contrat provient d'Antinoé comme le suivant : Senouthès serait un habitant de cette dernière ville, et l'église de Tentyra pouvait avoir des propriétés dans des nomes éloignés.

Cursive arrondie, aux lettres très espacées.

Ce papyrus et le suivant ont été trouvés ensemble, le début du second roulé avec la fin du premier. Ainsi, ils étaient déjà incomplets quand on les a réunis de la sorte. Comme ils n'ont entre eux d'autre rapport que la communauté du sujet, il est probable que Dioscore les avait conservés à titre de modèles d'*ἐμφυτευτική ἀμολογία*. Le λαμπρότατος και σοφάτατος σχολαστικος Phoibammôn, du n° 67999, est un contemporain de Justin II (n° 67169, note 5 — tome III, p. 3) : nos deux papyrus appartiennent sans doute à ce règne ou à celui de Tibère. Jusqu'ici l'on connaît une *ἐμφυτευτική ἀμολογία* de l'an 616 (P. Lond. 483 — t. II, p. 323 et seq.; cf. *Archiv für Pap.*, I, p. 437), provenant probablement (?) du nom Apollonopolite minor (cf. à ce sujet : *Revue des Études grecques*, 1912, p. 219), sans compter les documents analogues, en latin, très postérieurs, qu'a publiés Marini (*Papiri diplomatici*, par exemple aux n° CXXXIII-CXXXVI), et des fragments dont la liste a été relevée dans *P. Giessen*, 106, 1, 3 (note). À ces fragments, ajoutons le papyrus du Caire n° 67957, décrit au tome II de ce Catalogue, p. 192 (vi^e siècle). Parmi les

documents coplés actuellement publiés, plusieurs sont relatifs à des emphytéoses : [67298] W. E. CRUM, *Copt. MSS. in the Brit. Museum*, n° 1013-1015, 1061, la plupart des autres sont trop fragmentaires pour fournir des indications utiles; quelques lignes conservées d'un contrat de l'an 721, dans CRUM, *Catal. of the Copt. MSS. in the Rylands Library*, n° 175 (cf. aussi n° 176 et 174, où le propriétaire est encore un couvent, celui de Saint Zacharie, près d'Antinoé semble-t-il). — *Corpus Papry. Raineri*, II, KROLL, *Kopt. Texte* : n° 86 (l. 15 : ιηακτον ιηαφιητγυμα = πάκτον ἐμφυτεύσεων) et 76 (l. 7).

.....
 [επωμοσάντο αλλήλαις, Λεραχμος]
 [μεν κατα του περιβεβλημένου αυ]
 τω σχ[ηματος, ωτιν κι αμφι]εσθεντος,
 Σενούθης δε ο λαμπρ[ο]ς τατος, την αγιαν
 5 και οροσουσιον Τριάδα και την πικονη
 και διαμονην του καλλινικου ημων
 δεσποτο[u] Φλι, Ιηυστημανο του
 αιωνιου α[u]χ[ουστου] αυτοκρατορος·
 του παραβασιοντο[s t]αυτην την
 10 εμφυτευτικην ο[μο]λ[ογ]ιαν, η οιον
 δη[ποτε μερος εξ αυτη]ς,
 [κατ]αβαλει[ν ομο]λογ[ουη]σεις τω
 εμμενοντι, λογω πονην, χρυσου
 πομπισματα εκατον. Ει δε ζητησις της
 15 επενεχ[θ]η [Σενούθη τω] λαμπρο[τα]τη[ω]
 και κληρονομοιος αυτο[u] τη[ερι] εκνικησεως
 του εμφυτευθεντος [αυτ]ω κτηματος,
 ομολογει το δικαιο[u] της αγιωτατης
 εκκλ[ησ]η[ας της Τεντυριτων πολεων],
 20 δια Λεραχμ[ιου τ]ου νυν φικηνορθωντος

Ligne 3. Pour la restitution et le sens du mot [αμφι]εσθεντος, cf. n° 67299, l. 50 (note) : ce serait une faute pour αμφισθεντος. Il s'agit évidemment de l'habit ecclésiastique, par lequel jure le prêtre Abraham, tandis que Sénouthès prête seulement le serment ordinaire. Le serment παν περιβεβλημένου μοι σχηματος se lit dans le testament d'Abraham, évêque d'Hermonthis, l. 63 (P. Lond. I, p. 77; vi^e siècle). Un papyrus du 16 juillet 647 (P. Lond. Inv. n° 9017) porte aussi la formule κατα του περιβεβλημένου αυτω ερετικου σχηματος (cité par H. L. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 393).

Ligne 16. Εκνικησις : *eviction*. La garantie contre les prétentions d'un tiers est stipulée dans tous les contrats de vente ou de location jusqu'ici publiés : mais l'emploi du terme technique est une nouveauté.

[67298] αυτην, και των οτε διηποτε την διοικησιν
 αυτης ητοι επισκοπην και οικονομιαν παρα
 ληψομενων, [αποστρεψι] φαντ[α]νθρ[ω]π[οι]
 επελευτομενον [αυτω] η τω κτηματι
 25 τουτου χαριν, αστε μ[ενει]ν κατα το δικαιον
 της εμφυτευσ[εω]ς θηπ[ο] Σ[ειρου]θην τον
 λαχυπροτατ[οι κα] κλ[η]ρ[ονο]μο[ν]υ[σ] αυ[το]υ[ν]
 επι τω μιημ[ο]γειθεντι επιστω
 πακτω. Και εφ απατην τοις προγεγραμμενοις
 30 επερωτηθεντες θηπ αλληλων και αλληλους
 επερωτησαντ[ει, ημεις, το δικαιοιον της Τεμπυριων
 αγιωτατης εκκλησιας [δι]α του πολλακις
 μιημονευθεντος Λερα[αμ]ιον ευλαβεστατου
 οικ[ο]ρο[μου] και πρεσβυτερου, και Σ[ειρουθ]η[σ]
 35 ο λαχυπροτατος, [τα]υθ ου[τ]ης εχειν
 ποιειν δωσειν φυλαττειν
 αιματ[η]ρ. Το δικαιον της αγιωτατης (sic) εκκλησιας της Τημπυριων[ν]
 πολιος, δι εμου Λερακιμου πρ[εσβυτερου και οικονομου] αυτης, εκδεδωκα-
 μενι (sic)
 Συνουθιν το λαχυπροτατω επι εμφ[υτευτικω δικαιω το] προειρημενον κτημα
 μετα πακτως
 40 αυτην του δικαιου, επι τω προτετακμενω ετη[τιν εικ]θυτευματι ητοι πακτω,
 κατα την
 εμπεριεχουμενην (sic) τη παροστη (sic) εμφυτευση δη[νακην] και επηρωτηθη-
 μεν το προκειμενον
 προστιμοι, και στοιχει μοι πακτω ας προκ/, και ανα[γνων] εγω Λερακιμος
 πρεσβει και οικονομος
 της αυτης αγιας εκκλησιας, και υ[πογ]ραψας υπερ [τε εικα]υτου και υπερ
 του δικαιου της
 οικονομουμενης παρ εμου προειρημενης αγιας ε[κκλησι]ας, απελησα ή ή
 Λρχελαος
 45 [.....]....., πρεσβετυρος (sic) τη[ς αγ]ιας εκ[κλησ]ιας της αυτης Τε-
 τυριων πολεων, συν[αινω τω] προγ[εγραμ]με[νω ευλαβεστ]τα[τω]
 απα Λερακιμο πρεσβει[τερ]ω και οικ[ο]νομω της αυτης αγιας

Ligne 29. Πακτων εμφυτευτικων : cf. P. Giessen, 106, l. 3 et note.

Ligne 37. La signature d'Abraham est écrite en onciale épaisse très soignée et très régulière, quoique le style en soit extraordinairement incorrect.

Ligne 41. Suppléer sans doute επ(ε)ρωτηθεντες αιματηραγηταμεν.

Ligne 44. Signature en demi-cursive droite, proche de l'onciale, mais moins régulière.

εκκλησίας εις ταυτὸν τὸν εμφύτευσιν καὶ στοιχεῖ μοι πάρτα
ως προφῆτα, καὶ αναγνοῦσι καὶ υπογράψας χειρὶ εμοὶ απελέγουσα· ¶
¶ Λιθόρεξ λίθογοτος διακόπτει τὴν αγίας εκκλησίας της αυτῆς Τεντυρίτων
πόλεων συναίνει τῷ προγεγράπτει εὐλαβεστάτῳ από Λέρας πάρεστιντερο
καὶ οικονομοῦ της αυτῆς εκκλησίας εἰς ταυτὸν τὸν εμφύτευσιν, καὶ στοιχεῖ μοι
πάρτα ως προφῆτα, καὶ υπογράψας χειρὶ εμοὶ απελέγουσα· ¶ ¶ Πάλαις Πάντου διακόπτει
τὴν αγίας εκκλησίας της αυτῆς Τεντυρίτων πόλεων συναίνει τῷ προγεγράψαντο
εὐλαβεστάτῳ από Λέρας πάρετο (sic) πάρεστιντερο καὶ [οικο]νομοῦ της αυτῆς αγίας
εκκλησίας (sic)
εἰς ταυτὸν τὸν εμφύτευσιν καὶ στοιχεῖ μοι πάρτα ως προφῆτα, καὶ [υπο]-
γράψα ψαλτούς
χειρὶ εμοὶ απελέγουσα· ¶ Παλύμαρτιν Λριπτός διακόπτει τὴν αγίας εκκλησίας της
αυτῆς
Τεντυρίτων πόλεων συναίνει τῷ προγεγράψαντο εὐλαβεστάτῳ από
Λέρας πάρεστιν
καὶ οικονομοῦ της αυτῆς αγίας ε[κ]κλησίας εἰς ταυτὸν τὸν εμφύτευσιν καὶ στοιχεῖ μοι
πάρτα ως προφῆτα καὶ υπογράψας χειρὶ εμοὶ απελέγουσα· ¶
¶ Μητρας Θεοτικῷ διακόπτει τὴν αγίας εκκλησίας της αυτῆς Τεντυρίτων
πόλεων, συναίνει τῷ προγεγράψαντο εὐλαβεστάτῳ από Λέρας πάρετο (sic)
πάρεστιντερο καὶ οικονομοῦ της αυτῆς αγίας εκκλησίας [εἰς τὰ] γυναικῶν τοῦ
τοῦ εμφύτευσιν, καὶ στοιχεῖ μοι πάρτα ως προφῆτα, καὶ αναγνοῦσι καὶ
υπογράψας χειρὶ εμοὶ απελέγουσα· ¶ ¶ [Απολ]λάνιος Λέρας πάρετο, αρχιτάκη
της αγίας εκκλησίας της αυτῆς Τεντυρίτων πόλεων, συναίνει τῷ προφέτῃ
γεγραμμένῳ εὐλαβεστάτῳ από Αλέρας πάρετο πάρεστιν καὶ [οικονομοῦ]
τῆς αγίας εκκλησίας εἰς τὸν αὐτὸν τὸν εμφύτευσιν, καὶ αναγνοῦσι
καὶ υπογράψας χειρὶ εμοὶ απελέγουσα· ¶ Ίων[τοις]

Le verso est couvert entièrement de signes tachygraphiques, qui s'interrompent plusieurs fois pour laisser place à quelques mots sans suite :

- I. 4 : καὶ οἱ μὲν δάκρου τη (. . . . le reste effacé).
I. 13 : μέν τυπω η της α

I. 25 : (début effacé volontairement) -+ τιθη la fin en signes tachygraphiques.
I. 26 : -+ Εραθορ παρ (autre main aussitôt après:) δυσωπησα δε τοι κυριοι Κολλ (la ligne est inachevée).

I. 40 : απο της εγνης κωμης
I. 41 : της εγνης κωμης.

67299. Contrat d'*εμφύτευσις*. Le monastère de Saint Phoibammôn (cf. l. 51) cède à l'avocat Phoibammôn, en bail emphytéotique, un champ cultivé (*ψιλὸν χώρημα*, par opposition au terrain bâti), avec ses dépendances, une étable et deux *κέλλια*, sans doute des granges. La rente annuelle s'élève à 19 *κεράτια*. — Long. 0 m. 904 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 62), larg. 0 m. 295 mill. — Antinoé (?).

Petite cursive arrondie, assez voisine de la *minuscule* d'époque arabe.

L'avocat Phoibammôn étant connu comme un habitant d'Antinoé (cf. la note sur la l. 6), il est probable que le contrat a été rédigé dans cette ville, et que le couvent de Saint Phoibammôn se trouvait dans les environs. La ligne 41, où on lit *κατὰ τὴν συναλλαγὴν τῆς πόλεως*, sans indication du nom de la ville, indique d'ailleurs que les deux parties contractantes dépendent de la même cité. Un *τέπος τοῦ ἀθλοφόρου μαρτύρου αὗται Φοιβάδανος* est connu à Thèbes, *ζητοού ιχθυες* (Kopt. Rechtsurkunden, par W. E. Crum et G. Steindorff, n° 77, l. 6 et 11*; cf. aussi Revue Égyptologique, 1912, p. 25). Un autre, qui paraît être voisin d'Hermopolis, est cité dans Crum, Catalog. of the Copt. MSS. in the Rylands Library, n° 215 et 216 : c'est peut-être de lui qu'il s'agit ici.

.....
καὶ εμπεφύτευκεν[ι ομο]ν τα αντα [νυ]ν εν τω αυτω [χωρηματι]
κελλια δυο μετα της Φαινομενης αυτων οψ[εως και της]

Ligne 1. Il faut restituer auparavant quelque chose comme : *ομολογει ο μημονευθεις αγιος οικος, δια Μηνα . . .* (etc... : voir l. 48) *παρακεχωρικεναι και εμπεφύτευκεναι Φοιβαδανοι τω λαμπροτατω και σοφωτατω σχολαστικω τον υπαρχοντα αυτω ψιλον τοπον ολοκληρον διακειμενον επι , και εμπεφύτευκεν[αι ομο]ν, etc...*

(*) À propos de ce papyrus, un des derniers documents de l'occupation byzantine en Égypte, on ne permettra de proposer ici quelques corrections. Les éditeurs, dans l'index lui assignent la date de 664/665. En réalité, il faut remonter jusqu'en décembre 634 ou 635, et restituer le début, écrit en grec, à peu près comme il suit :

. . . βασιλείας]
[τοῦ γεληποτατου ὥμων δεσπότου Φλ.; Ήρακλείου τοῦ μεγίστου]
εὐεργέτου ἑτοιο εἰκουσ[τοῦ περποτου, καὶ ὑπατεῖς τοῦ αὐτοῦ]
εὐσεβεστάτου ὥμων δε[σπότου] ἑτοιο εἰκουστοῦ τετάρτο[ν].
καὶ Φλ.; Ήρακλείου Νέου Κανταρτίνου τοῦ Σεοτε[φούε]
[εὐτοιο νιοῦ ἑτοιο εἰκουστοῦ τρίτου, χοικ[.] ινδᾶ]// γ (lire peut-être θ) εἰν τῷ [εγιώ]
[τό]πῳ etc... (Thèbes).

Héraclius Constantin est né en 613 (= an 1, cf. *Chron. Paschale*, anno 613), et l'an 1 d'Héraclius commence le 4 octobre 610; sur le comput des années de règne d'Héraclius II Constantin, cf. *Chron. Paschale*, anno 628. — Ce formulaire est très différent de tous ceux que l'on connaît jusqu'ici; il devra être ajouté à la liste des papyrus datés du règne d'Héraclius, dressée par H. I. Bell, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, 1914, p. 395 et seq.

καθολου περιοχης, συν εισοδοις και εξοδοις κ[αι] Θυραις και
Θυρισιν, κατ εμφ[υτε]υστε[ως ου]σιας δικαιον και επι
5 κατοχην και πασην [ε]γουσια και πληρ]εστατω εμφυτευτικω δικαιο
αναφαιρετως, απος τω δυρα[οθα], ως προγεγραπται, Φοιβαριωνα (sic)
τοι λαμπροτατον κ[αι σο]φωτα[τον σχ]ολαστικον και κληρονομους
αυτου και διεδοχ[ους και διακ]ατοχους, εχει[ν ω]ς ειρηται απαν το
προειρημενον ψιλον χωρημα μετα παρτος αυτου του δικαιου
10 και της καθολου περιοχης και των περιεχισματων μετα του
ενοντος αυτω λακκου τε [και υδρευ]ματος και κυκλευτηριου κα[ι]
βορρητασι και παση[ης και της] καθολου περιοχης,
εξειναι δε τω αυτω λαμπροτατα [και σο]φωτατω σχολαστικω Φοιβαριων (sic)
διεκδικειν παν δικαιον ειτε σωματικον ειτε απωματον, προσηγον
15 τω προειρημενον ψιλω [χω]ρηματι, ε[ι συ]μενην τι: εη τω μεταξυ χρονω
αποσπασθηναι ειτε [μερ]ος του [προ]ειρημενου ψιλου χωρηματος
ειτε δικαιο(υ)ν, τουτο εκδικησαι, και εχειν υπο την ιδιαν κατοχην
και κτησιν, και εις ην βουλεται οψιν και εις ον βουλεται τροπον
μεταχηγηταιζειν αυτ[ον τον ειρηγ[μενον]] τοπον και τα εη αυτω
20 κελλια, και αροικοδ[ουε]ι[ν αυτα και απλως, οπως αη αυτω
δοξην, ειτε εις βελτιωνα ειτε εις χει[ρο]να εγεγκειν οψιν, οια της
του αυτου τοπου τυχη[ν και] δυνευομ[ενη] αυτω, εξειναι δε αυτω
και εκποιειν το επ αυτ[ω τη]ς εμφ[υτευσ]εως δικαιον, και αρτι
καταλλαττειν και εις ον βουλεται αλλον παραπεμψειν ακαλυτων
25 και ανεμποδιστως. Αιθ'ομολογει δε και Φοιβαριων

Ligne 4. Θυρισιν : les fenêtres. — Ομοιως : un peu court peut-être (la lacune pourrait contenir jusqu'à six lettres); la trace très faible qui précède le second ο convient bien à un μ, et exclut en tout cas la possibilité de παρτον.

Ligne 6. Cf. le λαμπροτατος και σοφωτατος σχολαστικος Φοιβαριων du n° 67169 bis, l. 5 (tome III, p. 3). — Προς τω : l'article semble avoir été corrigé en το.

Ligne 12. Βορρητασι : cf. Th. REIL, Beiträge zur Kenntniss des Gewerbes im hellenist. Aegypten, p. 84.

Ligne 14. Διεκδικειν : « revendiquer ». — Συμμαχον etc... : « mentionné ou non dans le contrat ».

Ligne 20. Καλως (?) : restitution hypothétique, mais en tout cas le premier adverbe devait former presque sûrement une antithèse à απλως.

Ligne 21. Εις χειρων : clause contraire aux tendances générales de la législation justiniennne, qui impose une amende au détenteur s'il endommage la propriété cédée à bail (Nov. 7, 3, 2; nov. 120, 8).

Ligne 22. « Car c'est à lui que le sort éventuel de la propriété fait courir des risques », c'est-à-dire qu'il peut faire ces expériences à ses risques et périls.

Ligne 23. Ce droit de cession à un tiers n'est pas mentionné dans le papyrus de Londres.

- [67299] ο λαμπροτάτος και σοφω[τάτος σχόλαστίκος εκών και πεπισμένος,
χωρὶς τάντος δόλου και θ[ο]δ[ου και] θ[ιας] και απατής και αιναγκής
και περιγράψης τάσης και συναρπάγης, κ[υρί]α βουλησει και αμετατρέπτω
λογισμών και αμετακοντά τω γ[η]ναμη [ορθή]η δικαιοια, εξειληφεναι και
30 εμπεδ[υτ][ε]υσ[θα]σ[sic] τ[α]χρι του δικαιου [του μ]ημονευθέντος
αγιου οικου, δια των προδηλουμένων Θεοφίλεστατων και ευλαβεστατων
προσωπών, των προδηλουμένων ψ[ε]λον τόπον ολοκληρον οιας εστι
Θεσσαλία, μετα τάντος αυτον του [δικαιου] και της καθολού περιοχής,
και μετα του αντος ειν αυτ[ω λα]κκο[ν τε] και θύρευμάτος και
35 κυκλευτηρίου και βοοστασίου και των [οντ]ων ειν αυτα τυν δύο
κελλιών και τάντος αυτω[ν το]υ δικαι[ου και] της καθολού περιοχής. Και
[ομ]ολογει αυτο[ς τ]ε και κληρον[ομοι] αυτου [και] διαδοχοι και διακατοχοι
διδογαι καθ εκαστον ενιαυτον τω δικαιων του αυτου αγιου οικου, δια των
αυτου κατα καιρον προεστωτων ευλαβεστατων αιθρων, ὑπερ ετησιου απο
40 τακτου ητοι εμφύτευμάτος του αυτ[ου ψιλ]ου [χω]ριμάτος, γομισμά ειν πάρα
κερατία
πεντε κατα την συμαλλαγήν της πολεω[σ]. Οιολ[ογο]υστιν δε οι αφ εκατερου
μερουν μη εξειναι
μηθετερω μερει αναπαλαισαι προς την πρ[ογεγραμμένη] εμφύτευσιν η
ὑπεριαρχίαν
αυτης χωρει, αλλ οι παρητι χρονι και πα[σι] τροποις ατρωτον τε και ασα-
λευτον
[πα]ραχθυλαζαι [αυτην. Και οτι ταυτην την ομολογια]η κ[ατα νο]μ[ους τ]ω-
ση[ς]
45 [εμ]φύτευσεως Φυλασ[σοντες εκα]στ[ω αυτης] μερει ισχυρ[αν] κ[αι] ασαλευ-
των,
και επι της πρ[ο]κειμενης εμφύτευσε[ως μεροντε]ς ου παρ[αβη]ησον[τ]αι
την των αυτω[ν α]κοιβαιων ομολ[ογηματων δυ]ναμι[ν], οι αφ εκατερού
μερουν, Μην[α]ς μεν ο ευλαβεστατος γενικ[ο]ς οικονομος και Νουμενος ιδικος

Ligne 33. Θεσσαλία : cf. n° 67302, l. 8.

Ligne 42. Μηθετερω : le θ a peut-être été corrigé en δ. — Αναπαλαισαι : revenir, par une contestation, sur les stipulations ci-dessus.

Ligne 45. Lire ασαλευτον, si la tentative de restitution est exacte. Il faudrait suppléer, à la ligne 44, quelque chose comme : «en se conformant aux règles suivies dans tous les contrats d'emphytéose».

Ligne 48. Νουμενος : ajouté postérieurement, d'une autre écriture. — Le couvent a un «économe particulier» et un «économe général» (cf. les deux *mensae*, γενικη et ιδικη, de la préfecture du prétoire); le premier gère sans doute les intérêts du couvent dans le canton spécial où est situé le terrain cédé à bail; le second serait

οικονομος του πολλαχις ειρημενου αγιο[υ] ευκτηγρου οικου, διεβεβαιωσαντο [67299]
50 εγωπιον του δεσποτο[υ] Χ[ριστ]ου και το[υ] παρικειμενου αυτοις σχηματος
Φοιβαμμανο[ς] μαρτυρος, και ε[π]ιμοσα[η] την τε αγιαν κα[ι] ομοσυσιον
Τριαδ[α], και την πικρην του της] οικουμενη[η]ς δεσποτου Φλ. Ιουστινιανου
του αιωνιου αυ[γουστ]ου αυτοκρατορος, προς[τ]ω, ει θουληθειν οποτερον παρα
60 θηναι μερος πρ[ο]μη[ο]μολογησεντα, μ[ηδ]εν μεν ανασθαι εκ του
επιχειρηματος, διωσειν [δε τ]ω εμμεν[οντ]ι μερεις υπερ μονου του της
παραβατων εγχειρηματος, εκ συμβ[αν]ου και επερωτησεως, λογω
προστιμου και ποινης, εργω και δυ[να]μει απαιτουμενα, χρυσου ηορισματικ
τριακοντα εξ ευσταθμη, προς τω και μετ[α τ]ην του προστιμου εκτιν
ει ουτω τυχοι, και προ της τουτου κατα[θε]λης, ισχυραν ειναι αρραγη
65 και ασαλευτον την δυνα[μι]η της παρ[ουσ]ης εμφυτευτικης ομολογιας
επι πασι τοις εμπειρευμενοις α[υ]τη κεφαλαιοις πανταχου
προφερομενην, και προς τω τον παρ[αβαι]νοντα ενεχεσθαι τω της επιφρικιας
[κινδυνω και εγκληματι (?)].....
[.....]ς της αγιας εκκλησιας παραβ[α]..... μηδεποτε]
65 [αυτον ζημιωματι τουτου χαρ[ιν] προστριβησ[εσθαι].....
[.....]μη πιστει αυτου. Και επι τουτοις επερωτ[ησαντες αλληλους οι αφ εκα-
τερο]
[μερου]ς και επερωτηθεντες παρ αλληλω[ν] ταυθ ουτως εχειν δωσειν]
[ποιειν] ο[υλατ]τειν εις περας αγιαν [ωμολογησαμεν].
[.....]. Μηνας μεν ο ε[υλαβεστατος γενικος οικονομος]

.....

Au verso, signes tachygraphiques, analogues à ceux qui couvrent le verso du n° 67298.

un intendant général pour tous les biens du monastère, partout où il possède des propriétés.

Ligne 50. Σχηματος. Les deux moines jurent « par l'habit (monacal) du (monastère du) martyr Phoibammôn, habit qu'ils portent sur leur corps ». On remarquera que le nom de l'autre partie, Phoibammôn l'avocat, a été oublié par le notaire. La phrase doit se compléter ainsi : les moines jurent par le Christ et leur habit ecclésiastique, la partie laïque par la sainte Trinité et la victoire de l'empereur.

Ligne 54. Suppléer (*τα*) après *μερος*.

Ligne 60. Αρραγη και ασαλευτον. Il est curieux de constater que, de la langue juridique, cette expression passe dans le style des chancelleries. On la retrouve dans la lettre de l'empereur Basiliskos à Timothée Élure (EVAGB., *Hist. eccl.*, III, 4, p. 101, éd. Bidez) : Θεμελιον τε αρραγη και ασαλευτον τειχος της πρετερας βασιλειας.

Ligne 63. Cf. P. Münch, 1, I. 49. La lacune ne doit pas dépasser une ligne, car aucun fragment n'a été retrouvé.

67300. Location de terrain. — Sibylle et Héraïs, agissant au nom de Sourous (?), ont concédé à Victor fils de Paphnuce, pour une durée de trois ans, une propriété située dans le κλῆρος Οὐέσωτος. Il s'engage à acquitter les impôts, en argent et en nature (χρυσικά, annone et ναῦλα), et à payer aux propriétaires une redevance annuelle de 28 artabes de blé, 50 fromages, quatre mesures de légumes en saumure (λεψάνη), et un tiers de sou d'or. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 283 mill. — Aphrodité.

Date : 19 juin 526.

Cursive ordinaire, fine et presque droite.

χειρός

Ἐὰν πατ[εῖ]ταις Φλᾶς Ολυμβρίον τὸ εἰδοξοτάτου παυσι // οὐ // εκτῆς ινδικής
 Ταῖς ε[ν]γερεσταταῖς Σιεύλλα καὶ Ηραείδι, ὑπερ οὔτος Σουρουντ[ε]ς, Συγατ[ρ]αίς
 του της μακαρ[ιας μηνης] Μούσαιον, δια τὸ Θαυμασιωτάτο Λπολλωτος Ισακιον, βοηθό^ν
 καμη[ι]ς Λ[α]ζ[ρο]βίτης τ[ο]υ Λιταιοπολίτου νομου, τοι Λυριηλον Βικτόρος
 Παπινόθο,

5 μην Τσει[ει]κ[τω]ρ, ορμωμενό απο της της καμη[ι]ς Λ[α]ζ[ρο]βίτης το αυτον νομου,
 καρο//
 Ουαλογω[ι]ς ε[ν]ουσιω[ι]ς και αυθαιρετως μεμισθωσθαι παρα της υμαν Σ[α]υμα-
 [σ]ιωντων (sic)
 προς τριε[τη] χρονον, λογικ[η] απο καρπων σ[υ]ν θεω μελλουσαι εξ[ο]μην
 ινδικής / και αυτης,
 το [υ]παρχο[ν] υμ[η]ιν κτημα κληρον καλομενο Ουεσωτος, συν λ[α]κκ[ω] και
 διεξαμ[ενη]η κ[α]ι
 Ευτοι[ι]ς κ[α]ι [θ]ρο[ι]ν[η]ιζει και δ[ικα]ιο[ν]ι παντων ε[ν]τος και εκτος κατ[α] τα
 ορια, εφ ω με
 10 τουτο γεν[ρ]υγησαι, και την παταν ερ[γ]ατειαν ποιησασθαι ειδικασθαι ιδιοις
 μοζ ζωοις
 και γεωργ[οι]ις. Και υπερ τουτων τον Σορον εποιηματις εχω καθ ε[ν]ιαυτ[ο]ν
 τω[α]ρατησαι

Ligne 1. Lire Ολυμβρίου. — En réalité, il faudrait περιπτης ινδικ(τευρος).

Ligne 2. Lire οροματος; — Συγατρατι.

Ligne 5. Τσεικτωρ : paraît pourtant trop long pour les deux lacunes.

Ligne 8. Le nom de lieu Ουεσωτος reparait dans P. Lond. IV (index 4 (b)). Ηιαντέο est l'orthographe grecque de ηιαζ ιεκτο — le champ de Peto; cf. P. Lond. V, 1695, 7.

Ligne 9. Lire δικαιοις; cette confusion de cas est fréquente dans ce genre de formules.

Ligne 11. Τουτων : paraît avoir été corrigé en τουτον.

τα επελκ[ο]μένα δημοσιό χρυσικου κα της σιτοπομπιας εμβολης και ταυλό [67300]
 [ειν] τελειω [και] αξροχικω και δ[ι]δογαι υμιν εκτος την εμβολην και [χ]ρυ-
 σικου ει[σ] συμπληρωσιν
 τ[α] αυτα [εκφ]ορια σιτου αρταβας εικοσι οκτω με[τ]ων φ[ο]ρικω του μεγα-
 λοπρεπης
 15 κ[ομ]ετο[σ] λιμ]μωνο. Ηπειρ[ξω] δε και τυροντας πε[ντ]ηκοντα και λεψ[αν]ης
 κολ[ο]βα τεσσερα
 [Ξ το υπ εμε] βοσκηματ[ος, κι χ]ρυσου τριμ[ησιο]ν επι ακω[λυτ]ως δ[ε] εχω
 λαθε[ι]ν γδωρ και δεξια[επης]
 [απο το εκεισε] λαχν[ο]υ εις τ[α]ς ξ]ενας και συνη[μμ]ενας [α]ρρο[ας τ]ω
 αυτ[ω] τοπω ανεγ μισ[θ]ο.
 [Η μισθωσις κ]υρ[ια] και βε[εια], και επερω̄ αιμ[ολ/] ¶ Εχω δε το[σ] φο-
 νικους, κ[α]ι μη λαμβανετε
 [μηδενα. ¶] Λυρηλιος Παπιρουθιο^ν (sic) ο προκ[ηματ]η μεμισθωματις προ[ο]κ[ηματ]
 20 [¶ Φλαυνιος Α]πολλην[ο]ς Διο[σκορ]ο^ν, αξιω[θει], εγραψα υ[π]ερ αυτου γραμ-
 [μ]ατα
 [μη ειδοτος] ¶
 Δι εμο [Η]ετρο νομικ[η] εγραφ[η] Θεου Σελοντος ου——

Ligne 12. Ερελκομενα paraît sûr, mais la langue du contrat est si incorrecte qu'on peut supposer une faute, pour επεγκομενα.

Ligne 13. Επ τελειω... (σιτω s. v.). — Lire της εμβολης; de même, l. 14, lire των αυτων εκφοριαν.

Ligne 15. Λεφανη : cf. n° 67289, l. 11.

Ligne 16. Υπερ του υπ εμε βοσκηματος : la propriété contenait sans doute un terrain de pâturage; les bestiaux nourris sur ce pâturage fourniront de quoi faire les fromages.

Ligne 17. Ξενας : une très vague trace restant de la première lettre permet de supposer un ξ : ces aroures seraient situées hors du κτημα proprement dit.

Ligne 22. Θεου Σελοντος ον(ται) : formule dont on ne connaît pas encore d'exemple.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50461.

67301. Location de terrain. — Long. 0 m. 295 mill., larg. 0 m. 144 mill. — Aphroditò (pl. VI).

Date : 31 juillet 531.

Cursive arrondie.

¶ κανγ——

¶ το π/η/ α πρ/ δ
 ¶ Τατσιας Φλαυνιων Ορεστου και

Ligne 1. On a ajouté en note, d'une petite écriture, la clause relative aux redevances annuelles (cf. l. 28-29).

[67301]

Λαμπαδίου τῶν εὐδοξιστάτων
 μεστορήν ἡ εβδομη καὶ εκας τῆς ευράτης ιθ/
 5 Φ Απολλώτι τα ευδοκιμιστάτω πρώτοι/
 κακης Λφροδίτης του Αιταιοπόλιτου νομου,
 σὺν της μακαριας μητρης Διοσκοροῦ,
 Φ Λυρηλιος Απολλως υἱος Αβραχαμιου, μητρος
 Θυρακλειας, οικων εν τη νοτινη πεδιαδι της
 10 κακης Ταρυαιθεως του Απολωνιοπόλιτου
 μικρου νομου ΧΦ Ομολογω εκων και τεπεισμενος
 μεμιτθωτθαι παρα της σης ευδοκιμιστων
 προς εξαετη χρονον, λογιζομενον απο καρπων
 της ευτυχως εσομενης συν Θεω δεκατης ιηδ/
 15 και αυτης και του εξης χρονο, τας ὑπαρχουστας
 αυτη αρουρας, οσα (sic) εισι, διακειμενας επι
 κληρο λεγομενο Φημεως εν τη πεδιαδι
 τη[ς 3] κακης Λφροδ/ι, καλουμενας Ψαλεκ,
 αιυδρου γης, εις γεωργιαν και εις καταθεσιν
 20 αν εαι βουλομαι γειηματων, επ αποτακτω
 Φ[ορ]ω, εφ ω με ταυτας γεωργιησαι και
 σ[π]ερμαβολησαι και την πασχι γεωργικην
 εργασιαν ποιησατθαι θιοις μου ζωοις
 και αναλ[ω]μασι, και παρατησι τη θμετερα
 25 ευδοκιμη, υπερ αποτακτου Φορο τουτων
 ει τελεια και αβροχικω, ο μη ειη, καθ εκαστον
 εμικυτον απο καρπων της 3 δεκατης ιηδ/ και
 αυτης, επι των αυτω εξ ετιων, χρυσου νομισματον
 ει παρα κερατιον ει, και αραχου καθηρο και Φορικο
 30 αρταβας τεσσερας, και υπερ της συμπληρωσεως
 των εκφοριων των παρελθοντων χρονων
 εως της ευράτης ιηδ/, αραχου αρταβας δεκα και
 γουσου κερατια δυο χρ[υ]σοχι, γι/ ομου χρ[υ] η α π/ κερ/ α, και κερ/ β

Ligne 5. Ευδοκιμιστάτω : le premier ω est une correction sur un ο.

Ligne 10. Απολωνιοπόλιτου : sic. — Sur ce nom, qui apparaît pour la première fois dans la papyrologie du vi^e siècle, cf. *Revue des Études grecques*, t. XXV, 1892, p. 219. Autre mention du même au n° 67303, l. 5.

Ligne 11. Le chrisme a été transformé après coup en χ(α)ρ(ει). Les lettres αι doivent peut-être se lire dans un prolongement irrégulier du signe -·.

Ligne 22. Lire σπερμαβολησαι.

Ligne 28. Lire ετιω.

και αρακί— ὁδοὶ αρακίφ. Η μισθοὶ κυρία και βεβί, και επερφέντος /
 35 ·· Λυρηλίος Απολλός (*sic*) Λέραχιος τη
 ροκ[· συμφόνοις μονιν (*sic*) οι προκ.
 [·· Λυρηλίος Ειναγκ Ιερημίας, αξιος
 [θεις, εγρ]αψα υπερ αυτοι με ειδος
 + Εγραψη δι Ουνικτορος νομικ]

Scription à demi effacée au verso :

[.] Απολλωντος κτηντ[. . .]

Ligne 36. Lire συμφόνοις μονιν (*οι προκειται*).

Ligne 37. Lire Ιερημία.

Ligne 38. Αυτοιν (*γραμματα*) μην ειδοτος.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718.

67302. Location d'une partie de maison par Aurelia Ama Rachel (?) à Isaac son frère. — Long. 0 m. 285 mill., larg. 0 m. 335 mill. — Antinoé.

Date : 30 décembre 555.

Cursive droite et arrondie. — Les quatre dernières lignes ont disparu aux deux tiers.

Le reste du papyrus, très usé à la surface, est assez endommagé pour rendre la lecture souvent incertaine.

[·· Βασιλειας το[u] Θειοτατοη ημων δεσποτου] Φλαμινη ιο[υστιν]ιαν[ο] του
 αιωνιο αυ[γουστο αυτο]οκρατορος ετους
 [εικο]στου εινηκα[ου, μετα την υπατειαν] Φλα[νιο Βα]σιλειου το[u ει]β[ο]ζο-
 τ[ατο] ετους [τεσσαρε] σκαιδεκατο, τυδι τεταρτης τεταρτης[
 [ινδι]κτιονη[s. Εν Αντιο/ το]ο[λη, τη λ]αμπρο/]
 ·· Λυρηλια Λημα [Ραχη]ηλ [Θυ]η[ατηρ Κολ]λουθο[u], μη[ηρο]ος Κυρ[α]ο, ορμω-
 [μενη απο] τη[s Λη]η, Λυρηλια
 5 Ιστακιν τω γινησιωτατω μ[ο]η ομογηνη] σιωδ[ε]λφ[ω]υ εξ αμφοτερων γ[ε-
 νεων, κι αυτω απο] τη[s αυτης Αντινοεων.
 Ομολογω εκουσιως κ[αι] αυθ[αιρετως] μεμι[σ]θωθει παρα τη[s [σ]ης Θαυ-
 μασ], προ[s [οσ]ον εαι βουλη χρονον,
 λ[ο]γιζουμενον απο η[εσμη]ηη[ιας του π]αρελθοντος [μη]ηηος χοικ τη[s παρου-
 σης τετ]αρ[της ινδι], απο του

Ligne 2. Τεταρτης : peut-être ce génitif a-t-il entraîné par le suivant.

Ligne 5. Γινησιωτατω : douteux. Des deux premières lettres il ne reste que des traces très légères; πλησιωτατω pourrait être proposé, mais serait étrange. Les mots ομο-
 γινησιω αδελφω ont été corrigés fautivement par l'addition d'un ν final au-dessus de la ligne.

- [67302] δι[το]ιαφεροντος σοι μηδ[ο]υσ ο[λοκληρο]ο σικια[s] δι[στο]γου, σιας εστιν θε[σμο]ς
συν δικη[χτι] και αυλη[χτι]
χ[ρ]ηστηρο[ο]ις πατει χ[αι δικαιοις, της δια]κειμενης κατα ταυτην τη[ν Αντη]ι
πολη[τη]ν ει[ν] τω γραμμη[ς]
10 [ει[ν] τη]ι αιω μερισεις της πολη[σ]ως, πιναγμενης ει[σ α]πολιωτην, αρι[στη]ν πιον
χ[ειρ]ε[νη]ι ει[ν] τη[ν]ι αιω στεγη[ν],
πεν[οι]ν ει[ν] βο[ρ]οχ, με[τα] του ε[γγυθ]ει[ν] κι... ωρος η[ε]υοντος ει[σ απη]λιω-
την, ετι μη[ν]ι και τοντον ερα
υπο καθο[δ]ο το[... ν]ευοντα ει[σ] λι[θα] μετα [της] χρυσεως των δ[ικ]α[ι]ων
τη[ν]ι εισοδο και εξοδο
και αη[οδ]ο και καθ[οδ]ο [συ]ν π[αρτι] τω δ[ικαιω]ν, εδω τε με του[τους εγ]ει[ν]
[ω]ρος ημετεραι[ν]
χρονιν και εικησιν, χ[αι δι]δ[οι]ι σοι λογω ε[ρ]ικαιων τουτων [καθ εκαστον]
εικαιων χρυσο[ς]
15 περατια διδεκα, γι[ν] χ[ρ]η[σ]η [ιδη, ο]π[ε]ρ εποικει[ο]ι αποδιωσω σο[ι] καθ
ετος] ανηπερθετως. Και
μεν οι βουλει[χρηση]οι παραδο[ωσ]ω σοι το[υτους το]υς τοπους συν [ταξι]
εφεστωσαις θυραι[ς]
χ[αι] χ[λεισ]η, μετ[α] π[αρτος το δικαιο]η. Η μετθωσις κυρια και βεβαιη. Κ[αι]
ει[σ παντα επερ] αιωλο[ς] Λυριλικα
[Λιαχ Ραχηλ, Θυγατηρ Κολλουθου, μεμισθωμας το σον μερος της οικιας,
και] δωσω το ενοικιον κατ ετος αι[σ προκ]
[···..... νιος αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτην] γρ[α]μ-
ματα μη ειδυμεν + ··· +
20 [···..... νιος απο πολεων, παρτηρ]ω τη
μετθωση
[ακουστας παρα της θεμελιης ···].

Au verso, texte en caractères tachygraphiques.

Figure 8. $\Delta_{\text{Mg}^{2+}}$; restitution certaine; cf. P. Flor. 13, 1, 6.

Ligne 9. Le quartier désigné par la lettre γ'. Cf. E. KÜHN, *Antinoopolis*, p. 26 et seq.

Ligne 10. Ascension : une salle à manger.

Ligne 11. Peut-être κιθάρος pour κοιτάσως. — Tector : cf. *P. Oxy.*, VIII, 1129, l. 10 :

Ligne 12. Le milieu est presque entièrement effacé; restitutions douteuses. Les mots «*mo*» et «*to*» (—?) paraissent certains.

Ligne 14. Cf. Pap. Strassb., 4, l. 15, où il faut lire $\pi\rho[\sigma\chi]_{\rho\eta\tau\pi} [\sigma]\eta\pi$ κατ [σ]κησιν.

Ligne 18. *Kat etos*, sans *o*, est une orthographe assez rare dans les papyrus.

Ligne 19. Signes tachygraphiques entre les deux croix.

Rev. J. Latinoamericana de Estudios de la Música, v. 10, n. 2, 2016

BIBL. : Journal d'entrée au Musée, n° 40462.

67303. Location d'un chariot pour le transport d'une récolte. Le propriétaire du chariot est Dioscore, fils d'Apollôs, et le papyrus prouve, mieux encore que le n° 67094, que celui-ci résidait encore à Aphroditô postérieurement à l'an 552 (cf., sur cette chronologie, *Bull. de l'Instit. franç. d'Archéol. orient.*, X, p. 144). — Long. 0 m. 291 mill., larg. 0 m. 344 mill. — Aphroditô.

Date : 27 avril 553.

Cursive.

¶ Βασιλείας του Θεού πάτατου ημών [δεσ]πότου Φλ., Ιουστινιανόν τοῦ αιωνίου αυγουστού αυτοκρατορού¹
ετούς εικοστού εκ[τού], μετα την ὥπ[ατε]ικήν Φλ., Βασιλείου του ειδοξοτατού
ετούς διαδ[ε]κτατού,
παχαν δευτέρα ληγουσσις πρωτης ιηδικτικονος ¶
¶ Λυριγλος Μηνας Ψείου εκ μητρος Ρεβεκκ[α]ς, γεωργος μισθωτης, απο της
πεδί[α]θος κωμης
5 Ταυναιθεως το[υ Α]πολληλωνοπολιτου μ[ε]χρου νομου, τα νυν διαγων ενταυθα
επι κωμης Αφροδιτης του
Ανταιοπολιτου νομου, μετ εγγυητου του και εγγυον[εν]ού αυτον προς παταν
εκτισιν και αποδοσι[ν]
του εξης δηλουμενού μισθο[υ] της ελκιστης αμαξης και της ταυτης αποκατα-
στασεως αβλαβω[σ]
εμου Λυριγλοιο Παλλωτος Ερμανωτος εκ μητρος Θεκλας, τεκνονος απο της
αυτης κωμης
Αφροδιτης, Φλ., Διοσκη[ρω], ψήν του της μακαριας μυημης Απολλωτος
Διοσκορου,
10 τω Θαυμασιωτατοι συντελεστοι [κπ]ο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαιρ.
Ομολογω εκω
και πεπεισμενος μεμισθω[σθα]ι παρ θυμο[ν], προς οσας ημερας της εργα-
σιας της νομης

Ligne 3. Le 2 pachôn est rangé ici dans l'indiction qui finit; partout ailleurs, dans les papyrus de Kôm-Ichgâou, ce mois était dit *αρξομενης ιηδικτικονος*. Cette instabilité explique pourquoi on prenait soin de spécifier si le mois était, cette année, le premier ou le dernier de l'indiction.

Ligne 5. Sur Ταυναιθης, cf. n° 67301, l. 10.

Ligne 7. Ελκιστη αμαξη : un chariot de transport, pour voiturier les produits de la moisson (l. 19). On pourrait penser à une sorte de herse (cf. les *κτενας ελκητηρας* (var. *ελκυστηρας*) de l'*Anthol. Pal.*, VI, 297, l. 5); mais la description faite plus bas écarte cette hypothèse. — Le mot *ελκιστος* (de *ελκειν*) est pour *ελκυστος*.

[67303] συλλογης των εμων γενηματων [τω]ν ὑπ εμε τριων κτηματων επι της πα-
ρουσης μονης δευτερας ιδ,
την ὑπαρχουσαν [υ]μιν ελκ[ι]στη[ν αμ]αξαν σεσιδηρομενην και εξηρτισμενην,
τουτεστι τους δύο
τροχους συν περιεληματι σιδηροι[ς] και χοινικ[ι]σι και ίτυσι και πυριθω
συν κρικιοις και ρυμα
και ζυγω συν αλυσεσι και αξοι [χ]αι ξυλινοβαστακιον ητοι πάκωμ, εφ α με
ταυτην εχειν ὑπ εμε
εις εργασιαν των εμων γενηματ[ω]ν των αι ειρηται μονων κτηματων αχρι
συλλογης της νων παρουση
ει αγρω, και διδοναι ομηρ λογω μισθο^υ της ταυτης εργασιας σιτου καθαρου
αρταβας δέκα, εμω
εξαμετρω εκαστης αρταβας (sic), και τ[η]ν τουτων μεταφοραι ποιησω εως
της ομηροις κινδυνω
εμω και παρω πασης ειουστης μοι ὑπ[α]ρχεισις γενικως και ιδικως. Και επο-
μως εχομεν τη[ν] ειρημενην
20 αμαξαν αποκαταστησαι ομηρ εξηρτισμενην αθλαβων απο παντος ειδους αι
παρειληφαμεν νων.
II μισθωτικη ομολογια κυρια εστ[αι] και βεβαια, και εφ απαντα επερωτηθ^υ
ωμολογη^υ ή Λυρηλιος Μηνας
Ψαϊου, μετ εγγυητων αυτου πημων Λυρη[λι]ων Παλωτος Ερμανωτος, και
Δκυει^η εκ πατρος Ερμανωτος, τεκτονων, ο προκ^η, μεμισθωματι

Ligne 13. Σεσιδηρωμενην.

Ligne 14. Περιθεμα (cf. n° 67279, l. 20) : cerclage de fer qui entoure la jante
(της); — Χοινικης : écrou; — Πυριθω (sic) : cf. HESYCHIOS, s. v. πυριθα το επι της
αμαξης πλευρη, το πλανθιον.

Ligne 15. Αξοι : il semble qu'il y ait eu une lettre, presque effacée (un ν?) entre l'α et le ξ; en tout cas il faut lire αξοι. — Ξυλινοβαστακιον : la partie de la voiture, faite de planches de bois, qui supporte le chargement. Le mot κοδη, traduction de ξυλινοβαστακιον, est inconnu aux lexiques coptes. Cf. l'expression το υποπεσσιον ητοι πάκωμ dans plusieurs papyrus de Syène (vi^e siècle) : H. I. BELL, dans Klio, XIII, 1913, p. 171-172; — P. Mon. (éd. Heisenberg et L. Wenger), n° 11, l. 27 et 28, l. 22.

Ligne 16. Παρουσ(ης).

Ligne 18. « Chaque artabe étant mesurée à mon εξαμετρω. » J'ignore ce qu'était la mesure ainsi désignée; peut-être est-ce une artabe de six μετρα.

Ligne 19. Πατρης : les deux premières lettres semblent corrigées sur τη. — Εχομεν : le locataire et le garant.

Ligne 22. Remarquer la présence de deux εγγυηται, tandis que plus haut (l. 6), Παλως est seul cité. Εγγυητων est d'ailleurs une correction sur εγγυητου.

καὶ στοιχὶ μοι τῶντας αἱ προσ/[...] Λυριλίους Ψεῦδης Ἰσ[α]κιό, αξιωθεῖς, [67303]
 εγράψ[...] υπέρ αυτῶν γραμματά μη εἰδοταί [...] Καλλινίκος Βικτόρος
 μαρτύρων την ματθώσι, ακόσφαιρα ταρα των Θεμενων παροντων καὶ εἰποντων
 μοι [...] Λυριλίους Πέτρος Ερμανωτος
 5 μαρτύρων την ματθώσι, ακουσας ταρα των Θεμενων παροντων καὶ εἰποντων
 των (sic) μοι [...].

+ Δι εμου Πιλατο^υ πομικ[...] εγραψ[...].

Pas de suscription au verso.

Ligne 23. Après εἰδοταί, quelques signes tachygraphiques : le premier est assez analogue à celui que j'avais lu *vif* au n° 67154, r., l. 44 et 46, et qui se retrouve dans P. Mon. 7, l. 89 (cf. *Byz. Zeitschr.*, XXIII, p. 229).

Ligne 24. Il est impossible de lire ακουσας. — Εἰποντων : corrigé sur εἰποντων.

Ligne 26. Après εγραψ(η), quelques signes tachygraphiques : on remarque l'abréviation οὐ (= οὐτως) au-dessus des deux premiers, ce qui fait songer à la formule Θεού Θελοντος οὐτως du n° 67300, l. 22.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43622.

67304. Fragment de contrat : engagement d'un intendant. — Long. 0 m. 052 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Grosse cursive droite, à lettres espacées.

.....
 ανευ τωντ[ος δολον και] φοβού και βιας κα[ι α]π[ατ]ης και
 αναγκης και οις δημότες συναρπαγής τε και το[ρ]η[γ]ρα[φη]ς
 τωντικων εχειν υπεισελθειν εις την διοικησιν
 των Ομετέ[ρων πραγ]ματων των διακειμενων εις το[ρ]η[γ]
 5 [συνοις (?)].

Lignes 4-5. Ηερεσινοις : restitution proposée d'après le n° 67128, l. 15.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43632.

67305. Contrat d'apprentissage et de prise en pension. — Long. 0 m. 310 mill.,
 larg. 0 m. 360 mill. — Antinoé.

Date : 9 mai 568.

Cursive penchée, compliquée et maladroite.

[...] Βασιλ]ειας καὶ [ν]πατειας του Θειοτατ[ου] ημων δεσποτ[ου] Φλ, Ιουστινο
 του αιωνι[ου] α[νυ]ουστο αυτοκρατορος ετους τρ[ιτου], τωντων[ν]

[67305] [τεσσαρ]εσκαιδεκατη, αρχης δευτερας ινδ[η]. Ειρ Αγριω[σ]ου τολ[ει] τη λ[α]μ-
προ[τ]ατην[·].
 [·] Λυρη]λιος Σερο[ν]θης νηος Μακαριο, ε[κ μ]ητρος [Μ]αριας, ορμωμενος μ[εν]
 απ[ο] της Ανταιοπολιτων, διαχω[δε]
 τα πυρ ενταυθα και παραμενων επι ταυτης της Αντικροσ[η] πολεως [τη]ν
 λαμπρο χυρω Ιωαννη τω χαρτουλαρ[η] των
 5 αιτιων της δοκιμης ταξεως πρωτωρων, Λυριλιο Ιωαννη νηο Θεοδωρο εκ
 μητρος Θωμασκη της δευτερα συμβ[ιο]
 μη γαμετης του προγεγρ[η] Σενουθη, ορμωμενω και αυτω απο ταυτης της
 Αντικροση πολεω[σ], χχιρειν. Ομολ[ογω]
 εκουσιων και αυθαιρεστων, δια ταυτης μηδη της εγγραφη αποχλειας, ετο[τη]μη[σ]
 εχειν εν μια ευζωη και κομη
 βιωσει συνδικιτασθαι σοι εφ οι βουλει χρονον, απο της σημερον και τη[ρ]ο-
 γε[γρα]μμης ημερας, ητης εστην [ταχ]η[ων]
 τεσσαρεσκαιδεκατη του παροντος μηνος της ευτυχ[ως] εσ[ο]μενης σ[υ]ν
 Θε[ω δ]ευτερας [τη]νδη, και πασαν [επ]ιμε[λειαν]
 10 και φροντιδα θεσθαι τη ση ευτεκνεια εν ταξει γην[σι]ων τεκνω[η], και εν-
 δι[ασ]κειν σε, απαξαπλως ακαταθρ[οινητως]
 φροντιζειν σδ εν απασι κατα τον δυνατον τρο[π]ον τη[ρ]ε εμη[ε]πιοτη[η]τος,
 ενας φρεμειωθ του μηνος της
 αυτης δευτερας ινδ[η] κα[θ] εκαστον ετος, και [μηδη]εποτε ε]κβελει[η] σε της
 κο[ινη]ης βιωσεως ακοντη, χωρις
 παδιουργιας και αταξιας, μεντοι γε [σ]ου εργ[α]ζομ[ενο]υ και ειτφεροντο[σ]
 μοι ε[κα]το μην[ο]ς των δεκα μηνων[η]
 κερατικ εξ ζυγω εκ του μησ[θ]ου της σης εργ[α]σιας, [εις] χρει[ων] της τε
 σης απ[οτ]ροφης (?) και των δυο ημισηματων αν

Ligne 2. La hampe du chrisme Φ apparaît au-dessous de la lacune. — Sur παχων, αρχης ινδικτωνος, cf. n° 67023, l. 3; 67158, note 2; et Bull. de l'Instit. franç. d'Archéol. orient., t. VI, p. 109.

Ligne 4. Λαμπρο(τατω) est certain, quoique très mal écrit. Sénouthès demeure donc «chez» le chartulaire Jean, comme je l'avais supposé dans ma première édition de ce papyrus (p. 150).

Ligne 5. Lire δευτερας (confusion avec le σ initial du mot suivant).

Ligne 7. Ευζωη et non ευμεζια comme je l'avais admis d'abord.

Ligne 10. Θεσθαι : les vagues traces qui m'avaient fait d'abord transcrire τιθεσθαι sont de simples faux traits. — Ευτεκνια «le bon fils que vous êtes». Le sens ordinaire «qui a de bons enfants» ne convient pas ici. Cf. επτατης, pour qui les deux sens sont connus. Dans la lettre pascale publiée dans *Berliner Klassikertexte*, VI, p. 55 et seq., l'expression την υπετεραν . . . ευτεκνον (= ευτεκνιαν) est sans doute prise en ce sens (l. 326).

- 15 εχρεωστούν τινί δόστιν ὑπερ σὸν τῷ σῷ δαμαστὶ[η], καὶ μη[δ]αμας δύνη[σ]ομ[ε- [67305]
 νοῦ δυσπρ]αγία χρησασθαι οὐ απέλγεια
 καὶ ασωτικας εργοις καὶ υπερθεσε[ι] χρη[σε]σθ[αι] καθ ηια[ν]ουν [δ]ηπ[οτε
 τῷ]ροζασιν περι τοιν απο[στιν]
 τῶν αυτῶν εξ κερατιων εκατό μηνο[σ, τ]οὺς δύνα[ται]σθαι καὶ εἰμ[ε]τῷλ[ηρω]σαι
 τὸ ὑπερ σὸν απαδεχθεῖν
 δάκιον τῶν αὐτῶν δύση νομιστήν παρ[α] κερατιων ο[μον] διωδεκά [κατ]α τα
 [αρμοσ]αντα καὶ αρεσταν[τ]α μεταξύν νη[ων]
 συμφωνα επι τουτοις. Εντακτος δὲ τον πρωτό μηνος τη[σ] σδε τη[σ] αποδο-
 σεως των εξ κ[ερατ]ιων
 20 κατα μηνα ει μ[η] αποδομης ε[υ]γνωμο[ν]ως ε. . . επι τῷ σε ταυ[τα τ]α [δύση]
 νομισματα ιθεν [αντα]πο[δοντ]αι
 μοι δίκια πατηης αμφιβολικας [καὶ] κριτεω[σ καὶ] δίκιοις κ[α]; [οιας δη]π[οτε]
 ευρετιλογιας. Εἴ τε
 καγω βουληθει[ν] εκβαλειν σε τ[α]ρχα τα ειρημ[ι]συμφωνα, . . . εν. ε. ταλ-
 ματα την αταξιας, ετοιμασ
 εχω παρασχειν σοι [χρυ]σὸν νομιστήν ε[ξ], καὶ φυλακών [την αναδοχην τὸν] πον-
 τ[ο]σ δ[ι]κιου τῶν δ[ύση] νομισ[ματ]ων.
 Καὶ εις ασθαλειαν [τ]ων [τ]οσδιο[μο]λογηθεντ[ω]ν παρ ειμ[ε] συμφωνα, εν ταυτη τῇ ομολογια,
 25 ὑπεθεμην σοι [ει]εχυρου λογω κ[α]ι ὑποθη[κης δ]ικαιω, παν[τα τα υ]π[αρ-
 χο]γιτα μοι καὶ παρεξοντα μ[οι (?)] πραγμάτων.
 Δηλαδή, ει δ[ε] καὶ συ αν[α]γνωγος φανειης [κα]; ανετ[η] εν [πασ] τ[οι]σ ερ-
 γ[ο]ι[σ, α]κρ[ι]τω[σ εξ]ελθειν απ εκδο γυμνον . . . γυμ[νο]ι,
 μετα καὶ του [σ]ο χρ[εου] των αυτων [δύση] νομισ[μ]. Καὶ επι του[τοις
 απα]πτ[η] επ[ει] αριολό·†

Ligne 16. Ασωτικα : douteux. La seconde lettre, assez endommagée, ne rappelle aucune forme ordinaire de lettre.

Ligne 17. Του(?) δυνασθαι : « pour pouvoir ». Cf. n° 67151, l. 13.

Ligne 19. J'avais écrit τησδε της αυτης dans ma première édition; mais la distance entre les deux fragments du papyrus est moins grande que je ne l'avais cru d'abord.

Ligne 20. Ευγνωμονας ε. . . : ε corrigé sur κ. — Ανταποδουναι : le sens réclame un mot de genre, mais cette restitution est problématique.

Ligne 21. Lire ει δε.

Ligne 25. Σοι : corrigé sur σης(?).

Ligne 26. Ανετ(ος). — La lacune est trop courte pour γυμ[νο]ι.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43697; texte et traduction dans J. MASPERO, *Les papyrus Beaufort* (*Bull. de l'Inst. français d'Archéol. orient.*, t. X, p. 147-154).

67306. Quittance d'une dette de 5 *nomismata*, et annulation de la reconnaissance, que le créancier n'a pu retrouver pour la rendre à la débitrice.
— Long. 0 m. 301 mill., larg. 0 m. 320 mill. — Aphroditô.

Date : 10 octobre 515.

Cursive droite.

¶ Υπατειας Φλυ λιθεμιου του ειδοξοτατου, Θαναφι ^η ιγ ^η της εινετης αρδικη||
Λυρηλιος Βησαριων Μουσαιο Σαλαχα, μητρος Ταριστης, απο κωμης Αφροδιτης
τη Λυτ[αι] πολιτο νομου, βραδεας υπουργαθων, Λυρηλια Μαριαμ Ευλογιον τη
ευγενεστατ[η]
απογεμενο πρωτοκ], απο της 3 κωμης, χαιρ|. Επειδη χρεωτεις Θανερας
υποθηκης

5 χρυσου νομισματια περτε ζυγω eis ονομα της μακαριας μου μητρος
Ταρισ[της], μην δε εσχηκως παρε σου τα α περτε νομισματι, εζητητας δε
λαβ[ει] παρ εμου της υποθηκης, μη ευρον αποδουναι σοι δια το απωλωλε[να]:
εν τοις εμοις χαρτοις δια τοντο eis τατην την εγγραφον λυσιν ητοι ακυρωσιαν
εληλυθα, δι ης αιμολογω μιδενα λογον εχειν παρο σε του λοιπον περι των
10 αυτον προ^η/ περτε νομισματων μητε δι εμαυτο μητε δια των εμων
κληρ[ο]νομων, μητε σοι μητε τοις σοις κληρονομουσ. Ει τυιβχιν επαγειν σο[ι]
οιν [δηποτε αν]θρωπ[ο]ν περι της ζητης προφατεως της υποθηκης,
15 ποιησει
ετοι[μως εχω] το ανεροχλητον σοι, και το αζημιον θυλαξω σοι περι της
αυτ[ης υποθηκης, καιδυνω εμου και παρτων των εμων πραγματων
eis τη[υτο. Και] ει σην ασθ/ τε[π]οιηκαι τατην την λυσιν ητοι ακυρωσιαν
κυρ[ιακουσταν] κι βιβεια[ν παντ]αχο^η προκομιζομενην και επερ// αιμολογησα^η

Ligne 2. Σαλαχα est le nom d'un *topos* dans P. Lond., IV. 1419, 997. Ce passage confirme l'hypothèse émise au n° 67001, que le nom propre qui suit les noms de personnes est souvent celui de la localité d'origine, tout en admettant qu'il peut lui-même provenir d'un nom de personne. Cf. aussi, aux n° 67138 et 67139, le nom Εινεκ Πανχα etc... .

Ligne 4. Lire Μαριαμ τη ευγενεστατη (Θυγατρι) Ευλογιον (του) απογεμενον πρωτοκα-
μητου.

Ligne 6. Lire τα αν(τα). Cet exemple confirmerait la conjecture de M. Wilcken, qui fait dériver le signe Σ d'un α surmonté d'un trait (*Grundzüge*, p. xii). Le trait représente l'*v* en tracé abrégé.

Ligne 7. Lire την υποθηκην.

Ligne 8. Lire χαρταις.

Ligne 10. Ηερι : correction sur υπερ.

Ligne 15. Lire ει(ς) σην ασθ(αλειαν).

Λυρού[λιος Βη]σταριων [Μουσ]ιου ο προκι εθεμει την ακυρωσιαν
ως τ[η]ρον, Λυρούλιος Ισαχ[ιος] Ιωσηφιου μαρτυρω την ακυρωσιαν σταν
παρα του Θε[μη]ου ή Ιάκωβον Βικτωρος δικη[η] μαρτυρω την ακυρω
90 ακυρωσας τηρον του Θεμηου.

[67306]

·¶ Εγραψε/ δι εμου Ουίκτορος Απολλ.

Sans suscription au verso.

Ligne 37. Lire $\omega\varrho(0)x/\|z\|_2 = \varepsilon\theta\varepsilon_{\mu\nu\eta}$.

Ligne 18. La faute *axovorax* a été répétée par les deux témoins. Le mot *axovorax* a été oublié; les lettres qui terminent la ligne sont la fin du dernier mot de la ligne suivante.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459.

67307. Quittance d'une redevance en argent et nature, payée par Apollès fils de Dioscore, locataire d'un terrain appartenant à l'Église d'Aphroditô. — Long. 0 m. 309 mill., larg. 0 m. 170 mill. — Aphroditô.

Date : 4 janvier 524 ou 539. — On a vu (cf. n° 67986, introd.) qu'Apollon est mort vers 519.

Cursive grossière, penchée en avant. — Quatre fragments; treize centimètres environ manquent sur le côté gauche, et l'essai de restitution proposé ici n'a que la valeur d'une hypothèse.

[τούς θεούς δευτέρας [ιδί]ικ/]
[Η αγια εκκλησία καμῆς Λόρδο], διειπού Ιωσήφ[ου] πρεσβύτερο και οικο-
[νο]μού
[της αυτης αγιας εκκλησίας, Φλ, Απολ]λάωτι Διοσκορού χαιρ/. Εδέξαμον κυ-
[επληρωθεν παρα σὸν Θεον τὸ υπό σε της αγιας εκκλησίας οργανῶ,
[διάκειμενοι]ριων εν τε σιτω και κρίθαις, και επερων συνη-
θ[ε]ιον
[των χρεωστόμενων παρα σου, γενι]ματος συν Θεω επομενης τρίτης ιιδίκ/]
[.]ων δημοσιων της παρουσίας
[δευτέρας ιιδίκ/],, κι υπερ των εκφ[ο]ριων τὸ αυτὸ υπό σε
γεωργιο
[.] χρυσον] νομισματια δύο παρα κε-
ρατια

Ligne 4. *Oρασθεν* dans le sens de « champ à cultiver »; 1, 8, le mot *γεωργίαν* désigne sans doute le même terrain. De même au n° 67087, 1, 6.

Ligne 5. Peut-être la localité est-elle celle de *Héjouar* : cf. n° 67134, l. 7 (et Add.).

Llegó /-y. Llegue más conservador que precedentemente (dado tanto el ambiente).

[67307] 10 [τεσσαρα, γι[χρ]ή β π/ δ απέρ κατά] οιούνκας εις τ[ο] δημόσιον της δευτερας
της Γ τετάρτης
[ιδίκι] σθ[αι] τοι εις τον [αυ]τον Φορον. Και εις σημ
ασφαλειαν
[πεποιηκαι ταυτην τ]ην αποχην της [σ]υν Θεω τριτης ιδίκι/ κι τα
[ενταγια υπερ των προ]κ/ δυσιν πομπατων μεθ υπουργαφης εγινε
[ως προκ]. Η αγια εκκλησια (sic) δι εμου Ιαστηθιου πρεσβ " και οικ//
15 [πεποιηκαι ταυ]την την αποχην της τριτης και τα ειτα
[για υπερ των προκ/ δυσιν] πομπατων ως προκ/ ¶
[+] Εγοεσθη δι ε]αδ Αβρααμιδ Απολλ/ συλ/

Sans suscription au verso.

*Ligne 10. Τεσσαρά : la valeur habituelle du *nomisma* à Aphrodítô (τὰ κέρατα) exige cette restitution.*

Ligue 11. Tēraptēs (*τετραπτής*) : il s'agit d'un versement en avance d'une partie des redevances dues pour la 6e indiction (†).

Lignes 12 et seq. L'écriture des dernières lignes est beaucoup plus grosse que celle du début.

Ligne 13. Avenir : l'*e* est à peu près certain, quoique endommagé. C'est sans doute une simple faute d'orthographe plutôt qu'une affection d'archaïsme.

Ligne 17. Les dernières lettres peuvent se lire $\sigma\bar{\nu}\lambda$ ou $\sigma\nu\lambda$; cf. n° 67296, l. 21.

Bist. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 d.

67308. Reconnaissance d'une dette (*ἀσφάλεια*) : Isaac fils de Sansneous a emprunté à Apollós deux artabes de blé et deux d'orge, pour l'ensemencement de son champ. — Long. 0 m. 079 mill., larg. 0 m. 298 mill. — Aphroditó.

Date : 10 octobre 526 ou 541 (cf. la date du n° 6-307).

Cursive.

··Γ Λπολλ[ω]τι Διοσκορό π/ Σαντυρεούτος Ισάκιο χαιρ[ε]. Εχω ρ[α]ς [ο]-
σίλω [σοι]
λ[ο]γιον σπερμοβολιας κριθω[ν] αρταθησ δυσκ; σιτό αρ[τ]αθησ δυσκ; γι[σι] / β ξ
κριθ / β, ασπερ σοι αποδωσω καιρω της συνη[ση] θ[ε]ρ θελλ[ε] φετης
ιηφικ/, τω σω
ισιω μετωρ αγυπεοθετως. Εγοχεη ζ[α]ωθι γι// πειπτης ιηφικ/

Ligne 3. $\Sigma_{\text{sys}}(\text{où il est})$: lecture douteuse. — $\text{Me}\lambda\lambda(\text{où il est})$.

Ligne 4. Iφios : cf. l'abréviation ιφι (= copie ουηε) des n° 67138 et 67139. La valeur exacte de cette mesure de capacité était, on l'a vu, d'un quart d'artabe à cette époque et dans cette région.

5. Ἡ Λυριλίας Σανσένευς Ἰπάκιο [ο] προκ/ συμβοτι μοι ως προκ/. Απόδλως Ἰσα- [67308]
 κιο, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου
 γραμματα μη ειδοτος Ἡ-Ἡ-Ἡ . . .
 Ἡ Εγραφη δι εμοι Αεραχμιο Απολ/

Souscription au verso, en une ligne :

Αγραλ/ Σανσένευτος Ισα[κιο]υ . . .

Le reste complètement effacé.

Ligne 5. Ici la forme employée est *Σανσένευς*, la plus voisine de l'orthographe copte.

Ligne 6. La fin en caractères tachygraphiques.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43633.

67309. Prêt à intérêt, sur hypothèque.—Jean, fils d'Akakios, emprunte d'Auguste Maria la somme de 15 *nomismata*. Six sont prêtés sans intérêt en argent, mais le débiteur abandonne à la créancière la jouissance totale d'une *ἐξέδρα* lui appartenant, jusqu'au remboursement; les neuf autres sous d'or rapporteront un intérêt de 300 talents par mois, chacun.—Long. 0 m. 558 mill., larg. 0 m. 292 mill.—Antinoé.

Date : mars 569.

Cursive arrondie (écriture de Dioscore).

† χρυ//

[†] Βασιλείας και ὑπατεῖας του Θεοτατ[ο]ς ημων δεσποτος Φ[λή]ιοντιου
 του αιωνιου αυγουστου αυτοκρατορος ετους τεταρτο, Θαμ[ειωθ]
 δευτερας ινδο//, εν Αιτινοουπ[ο]λει [τη λαμπροτ]ατι.
 Φλαυιος Ιω[ανν]η[η]ς α[η]ρος Ακ[α]νο, εκ μητρος Μαρθας της μακαριο,
 διασημωτ[η]ς βασιος λογ[ο]ιστ[η]οισ και ψηφιστης, ορμωμενος μεν
 απ[ο] της λαμ[προ]η Αυκων τολεω[η], καταμ[εν]ων δε περι πολλου εντάθι
 επι το[υ]το[η]ς της καλλιπολεως Αιτινοφεων, Αυρηλια Μαρια Θυγατρι
 Κυριακη[η] το[η]ν ε[λλ]η[η]οιμ[ωτα]τ[ο] σχο, νιο το της ε]ρδοζο μιημης [Θ]ε[ο]-
 δοσιο ιλλαστρο/]

Ligne 4. Ακακιου n'est pas certain.

Ligne 5. Διασημωτατος : l'*ω* est une correction sur un *ο*. Le βασιος λογιστηριου se trouve déjà cité au n° 67057, II, l. 10, etc...

Ligne 6. Αυκων : la longueur du mot convient bien à la lacune. Sur l'épithète de λαμπρα donnée à Lykopolis, cf. n° 67163, l. 8.

Ligne 8. Σχο(λαστικου); — ιλλουστρο(ειν).

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67309] χηρεουσα, οριωμενη και αυτη απ^ο τηστε της Αντι^η πόλης χ[αιρειν]. Ομολογω
 10 εγω ο φρογεγραμμενος Ιωαννης, βοηθος λογιστηριος η ψηφιστ[η]ης τωδειτη-
 ριος της
 Λιτινοῦ, δια ταχτης μου της εγγυράθου ψηφισκης ασφαλειας, εσχυκησαι
 και δεδαμισθαι ταρα σου δια χειρος σου εις χειρας μη και αναγκαιας χρειας,
 χ[ου]του κεφαλ[η]αιο δεσποτικων δοκιμ[ων] νομισματικα δεκαπεντε[ητ]ε ομου
 [τα]χα κερατια συδοκηκοντα τεσσαρα ρυγμα δημοσιων Λιτινοῦ γη χρ[η]η ή ιε
 θη π/ κερ/ πδ// τω
 15 αυτω ζυγω και σταθμω δημοσιω Λιτινοῦ. Και ταυτα επομεινε εγω εγω τε
 και παντοιοι
 μου κληρονομοι ταρχασχειν σοι τε και [παντιτ]ω κυριων οπερ σο και παρατορι,
 ει δυσι διαδοσσει, εποται βουληθης, δικα πα[σ]ης αγνωμοσυνης και οπερ-
 θεσσω,
 ουτως τα μεν νομισμα εξ^ε εκ τουτων, ταρα κερατια τεντε εκαστου τω
 αυτω ζυγω, αποκι υπαρχειν και υπερ πιστεως και ασφαλειας της το προκειμ^ε
 20 χρεους αποδοσσως, εντευθεν ιδη υποτιθημι σοι και υπεθεμην, ει ταξει
 ενυγχρου και λογω υποθηκης δικαιω, την υπαρχουστην μου και διαθερησα[η]
 ολοκ[ληρον] εξειθ[ρων] εφ[υστα] επι απιλω[την, συν της] εκτο[σ] κ[ατ]α-
 γαιο γ[αμα]ρας
 ητοι κ[υπ]ης, την ουσιαν απ^ο της ειςις εικιας της δι[ακει]μη, επι της [ρυμης]
 [τα]χαφ^δ(?)

Ligne 9. Lire χηρεουσα: même forme fautive au n° 67009, r., l. 12; cf. *P. Mon.*, 11, r., 1, où il faut supprimer l'ο. — Sur cet emploi illogique de la locution και αυτη, cf. n° 67023, l. 8, et 67305, l. 6. — *Tnōdēc.*

Ligne 10. Ψηφιστης τωδειτηριος : l'économie de l'école publique d'Antinoé.

Ligne 12. Quelques mots passés par négligence : εις χειρας μου (εις ιδιας μου) και αναγκαιας χρειας. Cf. n° 67163, l. 15.

Ligne 14. Ce calcul est expliqué plus loin : sur les 15 *nomismata*, six sont estimés à la valeur de 19 κερατια (perte de 5 κερ.) et neuf à celle de 18 (perte de 6 κερ.); total : (5 × 6) + (9 × 6) = 84. — Le signe θ s'était déjà rencontré plusieurs fois (cf. n° 67039, l. 5, 67053, l. 9, etc...); mais nous avons ici la preuve qu'il signifie bien *οποιος* comme je l'avais supposé.

Ligne 18. Νομισμα(τα) : sic. Le second paragraphe, concernant les 9 *nomismata* restants, commence à la ligne 38.

Ligne 22. Εξειθ[ρων] ou à la rigueur εξειθ[ρων] : évidemment pour εξειθρων, qu'on lit à la ligne 26. Autres cas de location d'εξειθρων dans *P. Oxy.*, VII, 1037 (an 444); *P. Flor.*, 13 (vith-viith siècle). — Μετα της serait un peu long pour la lacune, et à la fin, γ[αμα]ρας pour κεραπρας est probable (cf. par exemple *P. Flor.*, 13, l. 4).

Ligne 23. Κυπη : expliqué par τρυγηλη dans Hesychios, c'est ici une *cave*; cf. le copie κηπης, route. — Ουσαν : douteux.

[67309]

τρυπης τη[ς] Αντιοχεων, παρακατα της τρυπης Ομοροιας, μηναγμενης
 25 επι τον σικον του της αριστης μηνης Γερραδιο του απ^ο σκριψ[ε]ιρη της δοκ/
 ταξιδιο,
 επ απλινιτην, συν αερουντι τη αυτη εξερηρα μερ[αι] τη εκεισε Φρεστος και
 αμαλογο[ητι],
 και τω αυτης ολ[ο]χληρο φωματ[ι]ω και ανλι [και παντ]ε δικαιο και παντι
 χριστινιοις[ς]
 κατα το αυτο αναλογουν τρυπη μερος, και τη π[αρ]οδων και ανοδω κ, καθοδω
 και εξο[ω]
 τα[υτ]η[ς] τεθυρωματισμης και κεκλειδωματης, εφ ο τρυπη ειναι υπο σε και
 υπο
 30 το[υς] πους κληρονομουσ αει ποτε αινει εμοικειον, εις σικησιν τε και χριστι
 [υ]μων, αντι της παραχυμενιας του προ[σκ]ειμενου χρεους των αυτων μονων
 εξ νομισματων μεχρι επιλυτεω[ς] και απ[ο]δοτεως τοτων. Και ετοιμως
 εχω εγω τε και παντοιοι μου κληρονομοι φυλαξαι υπο σε την καθαρη
 νομην και δεσποτεικαι απρατον ανυποθετον ανεπιδιανιστον ετερω δικαιο
 35 αινηπαλλακτον, μη προδοκειμενην οιω δηποτε οθληματι
 δημοσιω [τε] και ιδιωτικω, [ηνπ]ερ [ν]ομιην [σο]: ακεραιαν (sic) εντευθεν [ηδη]
 παραδεδωκα επι τω προκ[ειμ]ενω μονω χρεοι [των αυ]των εξ [νομη], —
 τα δε ειναι νομισματα, εκαστου παρα κερ/ εξ ζυ Αι[τι], ετοιμως εχω
 καταβα[λειμ] σο[ι εισω] . . μετα της αυτων κατα μο[ν]α
 40 επικερδ[ης, τοτεστιν α]γογυριο ταλαιπων τριακοσιων εκαστ[ου]

Ligne 24. Ομοροια : peut-être une église de ce nom (cf. EVAIGIES, *Hist. eccl.*, II, 13 : *της επικλην Ομοροιας εκκλησιας*, à Constantinople), ou une statue de la Concorde élevée sur une place publique.

Ligne 25. Απο σκρινιτρων της δουκικης ταξιδιος : ex-scriniaire.

Ligne 27. Δωματιον : la terrasse. Cf. P. Flor., 13, note 6.

Ligne 31. Αντι της . . . : la jouissance gratuite de l'εξερηρα représentera l'intérêt des 6 nomismata. Sur παραχυμενια, cf. n° 67167, l. 9.

Ligne 34. Ανεπιδιανιστον : ne servant pas de gage à un autre emprunt.

Ligne 39. Κατ etos est impossible; κατα μηνα semble très probable.

Ligne 40. Si nous appliquons ici le système de calcul exposé dans l'introduction du n° 67163, nous obtenons les résultats suivants. Un *nomisma* vaut 12.000 talents; un *nomisma* moins 6 *keratia* en vaut 9000. Ces 9000 talents en rapportent 300 par mois : l'intérêt est donc de 3,333 0/0 par mois, soit exactement 40 0/0 par an. Ce total semble exorbitant, et peut-être faudrait-il adopter la valeur moindre du talent, qui a été signalée également au tome II, p. 123 : un talent = 1500 petits deniers (au lieu de 6000). Un *nomisma* vaudra alors 48.000 talents, un *nomisma* moins 6 *keratia* en vaudra 36.000. L'intérêt de 300 par mois sera de 3600 par an pour 36.000, c'est-à-dire 10 0/0.

- [67309] [ρομ]ισμα[τος των επικε], ψηφίζομενό του χρονού των τοκων
 από νεομηνίας Φαρμάθη μήνος τ[ης] παρουσίας δευτέρας ιηδίκ/ αχρι
 αποδοσεως το προκλήρους των επικες των [αυ]των[η] επικες μετανιών τομισμάτων.
 Καὶ ὑπερ πιστεως και αποθαλεια[ς] τὸ αυτῷ [το]μ[ρον]τος [χρεο]ν[η], την προ-
 γενεστεραν
- 45 πραξιν [τη]ς προειρημάς [οι]κιας μετα παντος αυτης τὸ δικαιο παρακατ
 ε[σχη]ηκα[μό] εν ταξει επεχυρου των αυτων επικει πομπή μονων,
 [εφ α σε ταν]την εχειν και κ[ατακυριευ]ειν παρα σταυ[τη]η αχρι απο
 [δοσεως το προκειμενου χ]ρε[ου] κ[α]τ[.....]εης
 ε.....υντ.ε.κ.....ελα....ης.....μετην παρ επο
 50 πνν. Και [ε]ις σην αποθαλει[α]η θεμη[η]η ση[τ]αχτ[η]η την οποθηκην
 κυ[ριαι ουσ]αι και βεβαιων πανταχο προφερομενην, μεθ οποι[γρα]θ/ του [υπερ εμου υπογρ]αφοιτος και συνθων μαρτυρων, οποκειμενων
 σοι ε[ις το τα προγεγραμ]μ, συμφωνα [παρ] ειδο φυλαχθηναι και περατι
 δοθην[αι καθαπερ εκ δικης, παντων των ο]μητων μοι και επομενων
 55 πραγμ[ατων]. Καὶ εφ απαντα ερωτηθ[εις] αμολογησα :;

Ligne 45. Προγενεστεραν πραξιν : le contrat de vente par lequel Jean s'est autrefois rendu acquéreur de la maison. Cf. la προκτητικη πραξιν du n° 67151, l. 279.

Ligne 50. Νυν : ajouté après coup dans la marge.

Bist. : Ce papyrus appartient au Musée d'Alexandrie (Inv. 301), où M. E. Breccia a bien voulu m'en laisser prendre copie. Je l'ai incorporé dans ce Catalogue parce qu'il fait certainement partie de la trouvaille de Kôm-Ichglion. L'écriture est, en effet, celle de Dioscore, et, en outre, le vendeur du papyrus a indiqué ce lieu de provenance.

67310. Contrat de mariage (*συζυγίας σύμφωνον ήτοι γαμικὸν συμβόλαιον*, l. 9). — Long. 0 m. 228 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Sans doute Antinoé (l. 6).

Il résulte d'une communication de M. Bell que P. Lond., V, 1171, est la forme définitive du document dont notre n° 67310 n'est qu'un brouillon.

La forme du contrat est insolite : il a été rédigé après la consommation du mariage, comme s'il y avait là un souvenir de l'ancien « mariage d'essai » égyptien (cf. L. MITTEIS, *Grundzüge... der Papyruskunde*, II, p. 200 et seq.). La constitution de la *donatio ante nupias* est présentée comme la reconnaissance d'une dette : un autre exemple de cette disposition est fourni par le papyrus de Londres Inv. n° 1799, publié avec *P. Mon.* n° 3 (éd. A. Heisenberg et L. Wenger). On y lit, aux lignes 10-13 : δη[ολογώ] ἐγώ δ προγεγραμμένος Ἰακώβ διὰ ταύτης μ[εν τῆς ἐγγρα]φου αποθαλειας ἔχειν και χρε[ωτείν σοι ε]πέρ τοῦ συμπεφωνημένου γ[αμικοῦ εἴδου], χρυσοῦ etc.. Cursive penchée, grossière; les traits primitifs ont été repassés postérieurement, aux l. 10-14. Les lacunes ont été comblées en partie, sur les indications de M. Bell.

Весто.

[67310]

RECTO.—*Ligne 9.* Sur la locution *apostoli tottois*, cf. n° 67032, l. 73; 67243, r. (B), l. 18, et 67313, l. 64; de même *P. Mon.* 1, l. 44.—*Sai* : barré, et *se* écrit au-dessus.

Ligne 10. $\text{K}x\theta$: correction sur $x\alpha\tau$. — $\Sigma_{\text{MUTISY}}^{\text{sic}}$: les gens de même condition.

Ligne 12. *Extos* est presque certain, au début, quoique le *τ* ait été ajouté postérieurement. Les traces de deux ou trois lettres, avant ce mot, font songer à *πληρ*, mais c'est une simple hypothèse. — *Tρω* : pour *τριών*. La lettre barrée est sûrement un *n*.

Ligne 13. II : ajouté dans la marge. — Ηλεον : très doutous. — Ηγαροι : ce sont, ordinairement, ceux qui ne font partie d'aucune *militia* (cf. *Cod. Just.*, IV, 65, 35); mais ce sens est également celui du mot qui suit : *πολιτικοι*. Ici, il faut comprendre les habitants de la campagne (*παχοις*) et ceux de la ville (*πολισ*).

Line 15. Lire *évidemment*.

[67310] καὶ[ι] υ[πο]ταττομενης μη τροποι απασιν ατε δη αιγκει απασαι ευγενεστα-
ταις γυναιξιν ειδεικησθαι εις τους
εκυτων ευμοιρού και θλε[τ]αους ανδρας δι[χ] υ[π]ρεψεις και αψικωριας
και οιας δηποτε καταθροη[ητεως]
αλλ' οικουρχη διελου ειναι, και θιλανθρων περι εις γενεσθαι σε, ακο-
λουθιας τη παρα εμου δειχθιστομενη σο[ι]
αγαθη και σωθροτει προαιρ[εσ]αι.

VERSO.

¶ Και ει συμβαιν [με] ποτε κ[α]ιον η χρονι καταθ[ροιται] σδ κατα τον
π[ρο]οχ[θη]γ[η]θεντα τρ[οποι], η εκβαλειν [σ]ε
[χωρις ειλογου αιτιας ω]ς προγεγραπ[ται], ε[το][μως εχω πα]σ[α]γ[ει]
τ]η συκοσμιτη, λογω των]ηις αυτης καταθροη[ι]
[νομισμ]ατ[α]ι. εργω απαιτουμενη και κατα[βαλλομενα π]αρ ειδο χωρις
ειντηλογιας και [θεσεως]
[κριτ]εως και δι[κ]ιον και πασιν αθορην και μεμψεως
κ[αι παν]τοφας νομιμου παραχρ[αζης αιναμδιλογως], επεκουμενης και του τω
αυτω ισω μεντον προστιμω
5 ε[ι] και εμου κατ[α]θροετη[σ επι τοις προτεταγμενοις συμβανοις εδ οις
....] τ[ο]ς προς [ουλογω] εγ[ω ο σο]ς
γιαμετης μη συγκαλεσαι τινα αινακιλογυθον κατ οικον επι σε (?) μιντε συμπτω-
ση[α]γειν εγγυς σδ
μετ' εταιρ[ων η] οικ[ειων] (?) η μεθι επερου τινος [.... μη] βουλη[μ]εινης [τ]η[ν
αυτ[ων]]
κατ[α]στ[ατη]
Και εις ατ[α] εκατερ[ο]υ μερους κ[α]ι τ[ον] θιλαλληλην συμοικ[εσ]ι[συ, εθε]-
μην τουτο τη της συζυγιας
συμβωνοι ητοι γα[μ]ο[ν] [συ]μβολαιον κυριον ον και βεβαιον πανταχο
επιθερμενον. Και επερ[η] (ωμοι)
10 εκων και πεπεισμενοι ωμολογη[σα, μη] θοση μη δολω μη βια και απατη
μη αγαρην συνελαυνομενος,
και υπογεγραμμενοι εξεδομην σοι προ[σ] ατ[α]γ[ε]λε[ι]αν, και προς παντα
και προς εκατον αυτων των εμπειρευομενοι

Ligne 17. Αψικωριας : pour αψικωριας. L'angle du papyrus est déchiré, et l'était déjà quand on écrivit ce contrat, puisque les trois dernières lignes suivent le contour de la lacune.

Ligne 18. Peut-être οικουρη, mais l'ε est plus probable.

VERSO.—*Ligne 6.* On pourrait lire aussi αινακιλογυθον.

Ligne 11. Και, au début, ajouté en marge.

αυτων κερδαλιων και επι τη του προστιμου αποδοσει ει ουτων τυχοι, Οποθε- [67310]
μενος σοι παρτα ταχητα μοι και ε[σ]ομη
πραγματα, επεχυρου λογω κ[α]: ιπαθηκη[σ] δικαιω (αριστογηνος).

Ligne 13. Ωμολογησ(ε) : barré avant d'avoir été achevé; de même l. 9.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40463.

67311. Contrat de divorce. Les noms des deux parties sont perdus; les clauses sont analogues à celles qu'on a lues aux n° 67121, 67153-67155.
— Long. 0 m. 270 mill., larg. 0 m. 243 mill. — Antinoé.

Date : 569-570 (?). Dioscore est arrivé à Antinoé en 566. Si donc, comme c'est probable, il faut restituer *[τριτη]* à la ligne 1, nous sommes en 569-570.

Cursive soignée (écriture de Dioscore).

.....
 [τριτη]ς ιδικη// ε[ν Αντιο] πολει τη λαμπρο]//
 [·] Ταυτη τιθενται[αι και ποιουνται προς αλληλους εκοντες την]
 [εγγρ]αφον διστημη [ομοτυπον ομολογητην, δυναμην εχουσαν ρεπουδιου]
 [και απ]οξ[υ]γης και δι[αλυτεως, — — — ει μεν το ενος]
 5 μ[ε]ρος Α]υρηλια Λ[—— — — θυγατηρ του της ευλαβεσυ μνημης — — —],
 εκ μητρος Τ[εκ]ψιας, μ[ετα συνεπτωτος εμου — — — — —]
 παροντος [και συνευδοκουστος αυτη ει ταυτη τη διαλυτικη ομολογια]
 οι εξηγη δηλοται, εκ δηθερου μερους Αυρηλιος — — — νιος]
 [. . .] αμμανος, εκ μητρ[ος — — —, αμφοτεροι ορμαμενοι απο την]
 10 Αντιοεων ποδο], αλλη[λοις δε ομολογουσιν τα εφεζης επι λεξεωι]
 ουτως. Ηρωην συνηθ[η]μεν αλληλ[οις επ]; γαμο η[ο]μιμο και κοινο
 βιο συνοικεσιο αρμονιαν τε κ[αι κ]ριτ[ων]ιαν, επ[ι χρο]νισταις ελπισι και
 γηπσιων
 τεκνων αγαθη σπορα, οιομενοι ε[ε]κτελεσται μετ αλληλων ειρηνικον
 σερμον συνοικεσιον εφ ολον την εξαμβοιν ζωης χρονον εκ τη των
 15 ερωτισμων ουκ ιστημ ποθεν παρα ποσοσθοκαι πεποιθαμεν εκ σκαιου
 πονηρο δαιμονος επεμβρισται[οις] ημας το απ αλληλων χωρισθωται

Ligne 1. [Τριτη]ς : [πρωτη]ς donnerait aussi une date acceptable, mais serait sans doute un peu trop long pour la lacune.

Ligne 6. Ex : ajouté en marge. — Pour la restitution, cf. n° 67158, l. 78 : μετα συνεπτωσης και συνευδοκουσης και συμπτι[θ]ησε[ηης] αυτω της αυτου γαμετης της κ[αι] συναινουσης αυτω ει ταυτη etc...

Ligne 9. [Φοιτ]εμματος est possible, mais non certain.

Ligne 12. Βιο : ajouté dans la marge.

- [67311] του αυτοῦ κοινοῦ συνοικεσίο, κατά τὸ εἰς την παρόσταν εγγραφὸν πρὸς
αλλιγῆσ απὸ γυνην εἰνιλ[ν]θαμεν, διὸ η[ν]σ ομολογ[γ]ῶντες μηδενὰ του λοιποῦ
λογοτ
εχειν
- πρὸς αλλιγῆσ μητέ εξειν, απὸ τὸ νῦν [εἰπε] τον παντελὴν χρονον, δια τὸ ημετε
απεντευθεὶν γῆτη διαλελυσθεὶς και [απὸ]ιλαχθεὶς πρὸς αλλιγῆσ το καθαπαξ,
περὶ τε γαμῆ συμφερειας και αναλογ[η] τοντου και προικος και γαμικων
εδινον και σκευων συνεισηγμενων αλλιγῆσ παρ αλλιγῆσ, και πεπληρωσ[^{θε}]
τοντων απαντων. Και εξεπται εκατερ[ω] μερεις ημων ετερω γαμω ομιλησαι
ακαλυπται και ανεγκλιταις επαναγγειεσ. Και ετ βουληθειν τις εξ ημων πω
ποτε εναέαι τω ετερω περὶ οιου διηπο[τε] πραγματος εγγραφῆ η αγραφῆ,
ακριτου η κεκριμενο(sic), ει δικαστηριο [οι]ν δηπ[ο]τε η εκτος δικαστηριο
μικρων η μεγαλου, επιχωριου η ὑπερο[ρ]ιου, παρεξει ο μη εμμενων τω εμ-
μενον
- μερεις χρυσῷ νομισμῷ εζ ε[υστ]αθμι, [μ]ετακτ[η] αυτον ακοντα εμμεναι πασι
τοις εγγεγρ̄ συμβωνοις τη π[αρ]έτα α[πὸ]ζυγην, ης [τὸ] γραμμα κυριον
εσται και
- 30 βεβαιον πανταχο προφερομι, μεθ η[πο]ιραφ[τη] ε[ν]ημων ὑπογραφ[η] και
μαρτυρ[η],
παρ αν ερωτηθει[τι] αμολογηστα[μ]ει.
+ :

Ligne 18. Lire ομολογουμεν.

Ligne 29. Εγγεγραψ(μενοις) : les trois dernières lettres forment une sorte de monogramme ; — παρουση.

Ligne 30. Τ[η] : le trait placé sur l'ō dépasse la lacune. — Και μαρτυρ(ων) : cf. n° 67166, l. 3o.

Ligne 31. La fin de la ligne en signes tachygraphiques (?) ; on reconnaît pourtant quelques lettres latines, mais qui n'offrent aucun sens.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43626.

67312. Testament de Fl. Théodore, employé dans les bureaux du duc de Thébaïde. — Long. 1 m. 627 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Antinoé (pl. VII).

Date : 31 mars 567.

Cf. n° 67151 ; c'est la même prolixité de style, souvent la même expression, et une longueur d'autant plus frappante que le document est incomplet. Le testateur, n'ayant pas d'enfants, partage sa fortune entre trois héritiers : au monastère de Saint Senouthios à Atripe (aujourd'hui le *Couvent blanc* près de Sohag), il laisse tous ses biens immobiliers sis dans les nomes Hermopolite, Antinoë et Panopolite ou autres lieux, ainsi que dans les villes d'Antinoë et d'Hermopolis, à charge d'en employer le

revenu en œuvres propres; au couvent d'Apa Mousaios (l'indication géographique est [67312] perdue dans une lacune) il lègue sa fortune mobilière, pour en faire un usage analogue; à sa grand'mère Héraïs il donne une propriété, dont le nom n'est pas indiqué, l'espace réservé à cet effet sur le papyrus n'ayant jamais été rempli. Tous les esclaves du défunt recevront la liberté; la fin du testament énumérait quelques legs de moindre importance, confiés aux exécuteurs testamentaires. Pour les détails, je renvoie aux notes du n° 67151, qui est rédigé sous une forme absolument analogue. Cursive ronde. Deux fragments, séparés par une courte lacune (l. 78). La fin manque.

¶ Βασιλείας και υπατείας του Θεοτάτου ημών δεσποτού
Φλαυρού Ιουστινού του ακομή αυγουστου αυτοκρατορού
επου δευτερού, φαρμάκη περπτην και πεντεκαδεκάτης
πεδίκτιονος. Εν Αρτανόπολει τη λαμπροτάτη.

- 5 ¶ Φλαυρού [Θ]ε[ο]ύ[ωρο]ς εξ[χ]ε[πτ]ωτης κατα Θηβαΐδα δουκικης
ταξεως, εύος του της ε[ν]θ[οξό (?)] μνημ[ης Φοιβαμμων]ος γεγονοτος σχολα-
στικού
Φορου Θηβαΐδος, ορμαμένος απο της Αρτινοσων, ταυτην
παιδικη την εγ[γ]ραφον διαθηκην καθι υποτετακτ[α]: . . υ
συρεχομενος και δεδειας το μελλον, μη, τριν διαθωραι
10 και τα καθ εμαυτον διατυπωσω, και παρα προσδοκιαν τον
βιον μεταλλαξω, δια τουτο, νων και Θρονων και επ ακρειας
πολλης φερων μη τον λογισμον και ερρωμενας εχων συν Θεω
τας φρενας και πατας τας εσθησεις και τους λογισμους
απαθεις διατωζων, ταυτην την διαθηκην τιθημι,
15 επι παρουσια των κατα παρακλησιν εμιν προσκληθεντων
και επι το αυτο συμμημενων ρουατων νομιμων επτα μαρτυρω,

Lignes 5-6. Noms propres effacés volontairement. Théodore est pourtant assez probable; à la rigueur, on peut distinguer quelques vestiges d'un *p*, ce qui écarterait la conjecture Théodotios. — Εξεπτωτ: douteux. Cf. P. Hamb., 23 (569), l. 4. Les *exceptores* sont les greffiers attachés à la personne d'un magistrat, et chargés de la rédaction des *acta*.

Ligne 7. Sur le titre *σχολαστικος φορου Θηβαΐδος*, cf. COLLINET, dans la *Revue de Philologie*, 1919, p. 139. La restitution « Phoibammón » paraît peu possible pour le nom, quoique l'avocat Phoibammón soit connu par plusieurs papyrus publiés plus haut.

Ligne 8. On attend quelque chose comme [φεδω] συνεχομενος; mais à la fin de la ligne on ne distingue plus qu'un *v*, presque certain.

Ligne 9. Lire δεδειας.

Ligne 13. Lire αισθησεις.

Ligne 16. L'espèce d'accent circonflexe qui surmonte le *p* est peut-être un *λ* proposé en correction. Ce terme de *rogati* est celui du droit civil : *rogatis testibus septem numero* (*Cod. Just.*, VI, 23, 21).

[67312] τολίτων οιταν ρωμαῖσιν, εθνῶιν, καὶ ὑπολημψεις αὐτὶς
 τοιόμενων, τῷ καὶ εὗης ὑπογράφοντων ταῦτη μὲν τῇ διαθῆρκῃ
 καὶ σθραγίζοντων αὐτῖν εἴ μια συνέδει καὶ ροπή καὶ ὥρα, μιᾶς εἰρήνας
 επειρας πράξεως μετολαβουσῆς, κατὰ τοὺς τῶν νομῶν δύναμιν,
 πηπέρ διαθηκην ὑπαγορευστα (sic) ελληνικοῖς ρημαστὶ τε καὶ
 γραμμαστὶ γραφήνται επετρεψά, καὶ βουλομέναι αὐτῖν εχεῖν τὴν
 ἴδιαν δύναμιν καὶ βεβαιώσιν εφεστερεψά, καὶ βουλομέναι αὐτῖν εχεῖν τὴν
 επεχεῖν δε αὐτῖν οὐδεν ηττον καὶ καθικίλλουν ταῦτα καὶ δύναμιν
 πατησι τελευταῖς βουλήσεσαι καὶ φιλέκομισσαριας
 επιστολής, προκομίζομενον καὶ διημοσιευομενον επι πατησι
 αρχῆς καὶ εὖοντιας πατητι χρονω καὶ καιρω, κατὰ τα Σεικῶν
 ὑπὸ τῶν νομῶν διηγορευμενα. Εἰ δε δοξη μοι μετα ταῦτα
 κ[ω]μίκιλλον η καὶ καθικίλλους Θεσθαι καὶ επειρα εν αὐτοις
 καθαλαια διεκτηπωσαι, βούλ[ο]μ[α]ς [κα]ς [κελ]ευσαι τον ταρε εμου
 γενησομενοι καθικίλλουν η τους παρε εμο γενησομενοις
 καθικίλλους εχειν καὶ εξειν την ἴδιαν δύναμιν καὶ το
 εκ νομῶν κυρος οι κεκομφιριατευμενοις εν ταῦτη μὲν
 τη διαθηκη. Ειν μεν εφεστερον χρονον ζητη καὶ τα
 συνηθη πραττειν, οι αι παρασταιν τω σωτηρι Θεων επειδη δε
 αιναγκη τελευται καὶ των αιθρωπων ὑπαναχωρισται
 πραγματων, κληρονομους ε[ι]νστ[η]μι καὶ κληγ[σοι]ους μοι
 ειναι βουλομαι καὶ κελευσω τη δικαιων του ευαγον[ε] μοι]αστηριο
 καλόμενο Λπα Σει[ου]θ[ου], κ[ει]με[νο] ε[ν] τω ορε Τρι[φι]ο του Πανοπολίτου
 νοιο, δια Πετρ[ου του Θεοφιλεστατ]ο αρχιμανδριτο, ο" μην
 αλλα και το δικ[αιο]ν το μον[αστ]η[ριο] κ[αλουμ]ε[νο] Λ[πα] Μογσαιο,
 κειμενο εν τω ορε Λ.λ. . [το Ερμουπολιτ[ο] (?) νο]μο, δια Φιλέρμωνος
 του Θεοφιλεστατο αυτου ηγο"μενο, και Ηραΐη την
 ευγενεστατην μου προς μητρος μακινην, πατητων του

Ligne 19. Ροπη : dans le sens d'« un instant », assez fréquent à cette époque.

Ligne 21. Le premier α de πταγορευστα est corrigé sur un ο.

Lignes 37-42. Toutes les indications précises ont été effacées volontairement, en délayant l'encre.

Ligne 39. Ce monastère de saint Senouthès ou Schenoute est celui qui existe encore aujourd'hui près de Sohag, et qui est connu sous le nom de « Couvent blanc ». *Deir el-Abiyad.* Opos Τριφιο désigne la « montagne d'Atripe » des textes coptes (cf. H. GAUTHIER, *Notes géogr. sur le nome Panopolite*, dans le *Bulletin de l'Instit. franç. d'archéol. orient.*, IV, p. 78-79).

Ligne 42. La restitution Ερμον comble exactement la lacune; en outre, ce nomme semble indiqué par la ligne 56.

45 εν καιρῳ τελευτῃς καταλειψθησομενων παρ εμῳ πραγματων
και αγωγων και εμοχων και παντος δικαιου, απὸ τολυτελους μεχρι
ελαχιστου και απαριδ ερος, επι τη εξης εφ εκαστω των
ερημασμων κληρονομων προελευσθομενων παρ εμῳ διαστολῃ [τ]ε
και διατυπωσει. Οι δε λοιποι παντες οσοι προς γενος μοι
50 διεμηνοχατιν η κατ αγχιστειαι διαφερειν οιονται, αποκληρονομοι
μοι εστωσαν, ο[υ]κ εφ [υ]ξει τινι, μη γεν[ο]ιτο, αλλα δια το ουτω μοι
διδοχθαι, σωθρονει και ακριβει λογι[σ]μων χρυσαμε[ν]ων. Βουλο[μαι δ]ε
τοιην και κελευ Πετρον τον ευλαβεστατον αρχιμανδριτον[ν],
ητοι το δικαιον το αυτο ευαγγειον μοναχητηριο απα Σενουθου, εχειν
55 εις την ιδιαν ενταστιν παντα τα παρ εμῳ εν καιρῳ τελευτῃς
καταλειψθησομενα ακινητα πραγματα κατα τε τον Ερμου
πολιτην και Αιγαίοντην και Πανοπολιτην τους νομους,
η και κατ' επερους οις εικος διαγειται τοπους, εχειν δε ουδεν
ηττον εις την ιδιαν ενταστιν και παντα τα κατα την Αιγη/
η κατα την Ερμουπολιτων διακειμενα παντηια μοι πραγματα
ακινητα, εφ ω την εξ αυτων παντοιαιν συλλεγομενην
επησιαι προσδοσον δε κα[ε] στεγανομαχ(ν) διατηνασθαι εις εντεβεις
διαδοσεις. Βουλομαι [δε και] κελευων τον αυτον ευλαβεσ[τα]τον
απα Πετρον, ητοι το δικαιον του αυτο ευαγγειον μονασ[τηριο]
60 των απα Σενουθου, την διακειμενην μοι κ[α]τα την Αιγαιον
οικητικην πατρωων μοι οικιαν, μετα τον αυτον αγιης του δικαιου
και σταθλο[ν] και οικοπεδων συνημμενων την αυτην οικια,
αμα τη εμη τελευτη διαπιπρασ[κε]ιν, και την τουτων
αποτιμητην διαδιδονται εις [τ]ε αικαρρυσιν αιχμαλωτων

Ligne 4g. Cf. le testament de Saint Grégoire de Nazianze (*Patr. gr.*, LXXXVII, col. 389) :
οι δε λοιποι παντες εστωσαν μοι αποκληρονομοι.

Ligne 5o. Οιοται semble avoir été écrit ensuite sur οιονται.

Ligne 51. Υερ(ε)ι. — Lire *ο* μη γενοιτο.

Ligne 55. Ενταστιν : dans sa part d'héritage. C'est ainsi qu'il faut comprendre au
n° 67151, l. 274.

Ligne 58. Κατ' : apostrophe dans le ms. — Διαγειται pour διακειται.

Ligne 60. Les propriétés sises dans les villes mêmes, et non plus à la campagne.

Ligne 62. Lire τε και στεγανομαχ (ν barré à la fin?).

Ligne 65. Των απα Σενουθου : cf. peut-être l'expression εις τα απα Σενουθου du
n° 67002, III, l. 20.

Ligne 69. Lire αικαρρυσιν; cf. *Noëlles*, 65 et 120, c. 9. Le passage est intéressant
pour l'histoire des incursions de nomades en Égypte (Blemmyes ou Saracènes) : les
razzias étaient encore chose à prévoir dans la Haute-Thébaïde, puisque le testateur
met en première ligne son intention de contribuer au rachat des captifs.

Ligne 77. Ici finit le premier fragment; le second ne se raccorde pas; mais rien n'oblige cependant à supposer des lignes perdues.

Lignes 89-90. Le nom et la situation de la propriété léguée ont été laissés en blanc.

Ligne 93. Sur le φαλκόν, cf. n° 67097, v. (D), 71, et E. Guq, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 215 et seq.

Line 100. Kastor : cases.

⁶ Ligne 101. Μετά του στραγγίου : clause ordinaire de l'affranchissement testamentaire.

Cf. dans le testament de Saint Grégoire de Nazianze : *tous ουν οικετας ουν ηλευθερωσα,*

και δούτηνε εκαστα πάρα Πέτρο και Φοιβερμπιονος των
ευλαβεστατων εμων κληρονομουν προσπαταξ εξ ιπομοιων ακα
νομισματα εξ ευσταθμα. Βουλοραι δε και κέλευν Ταδελφην
105 την τροφον μο και Λεοντίκαν την αυτις θυγατερα εχειν
επηγιας πάρα Πέτρο και Φοιβερμπιονος των προγεγραμμένων
εν[λ]αβεσ[τ]ατων ητοι δ[ι]α(?) των αγιων ποραστηρων εμων
κληρονομιων [α]δ[ι]α[ρ]μπτω[σ] [η]μισματα δωδ[ε]κα ευσταθμα κατ ετο[σ].

Re. a. δε τη τρο[θω] της [τρ]ε[ις] μακα[ρ]ιω[τα]της μη[τ]ρος λιας,
110 προς [τ]ω ιην δοθ[εντι] α[γ]νη ληγατω κατα διαθηκα[σ αυτης (?)]
της μακαριωτατη[σ], βουλομαι Η[σ]τρον και [Φοιβ]ερμπιονα [του]ς
[ευλαβ]εστ[α]των και εμ[ου]ν κληρονομουσ διδοτ[αι]

Vestiges de quatre lignes; le papyrus est brisé.
Le verso est occupé par un texte en caractères tachygraphiques.

... θεολογικαὶ καὶ τοῦ εἰπεῖνθεριας μένειν, καὶ τὰ στενωλικά αὐτοῖς πάντα μένειν βεβαῖσθαι.

Ligne 193. Avez : ajouté postérieurement.

Ligues 104-105. Ταῦθεν et Αποτελ, ajoutés postérieurement dans un espace réservé à cet effet : de même le nom propre écrit à la ligne 108.

Lime 198. Aérolithes : très douteux. — Kart 198 : ajouté postérieurement.

Ligne 100. Pechez est impossible.

Buzz - Journal d'entretien du Musée, n° holstien

67313. Partage d'un héritage entre deux frères, Philémon et X... La première partie, seule conservée, comprend l'énoncé de la part de Philémon : 1e le champ appelé Apalasias, sur le territoire du village d'Arabôn, avec ses dépendances et ses îles; 2e une maison située dans cette même κώμη; 3e deux esclaves, le frère et la sœur, et leur descendance future. — Long. 1 m. 286 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Arabôn (nom Panopolite?)^(*) ou plus probablement Antinoé.

Cursive penchée. Nombreuses lacunes; la surface du papyrus est entièrement usée par places, la couche superficielle ayant disparu.

Tracés de deux lignes, qui ne sont pas encore le début.

[.....] 27260] 11 . . .

¹⁹) Sur ce village, cf. n° 67095, l. 7-19. C'est peut-être le *Xp̄iōr Āp̄iōr* qui apparaît dans GRAN, *Catal. of the Copt. MSS. in the Rylands Library*, n° 338. Cependant, il est possible que le village cité ici soit distinct du premier, et situé dans le nom Antinoïte.

Ligne 2. Απολειτουργεῖ : cf. n° 67023, l. 15 : l'expression signifie simplement, à mon avis, *s'acquitter de la vie, mourir*, sans aucune allusion aux liturgies comme l'admet M. Wilcken (*Grundzüge*, I, p. 355).

Ligne 4. Ici et l. 5, la présence certaine d'une barre d'abréviation / semble exiger la restitution *A*z*z*i**/; en tout cas, *H*az*z*e** est impossible.

Lignes 9 et seq. Ηαρξ etc... : le sens du passage mutilé est certain, grâce aux lignes 17-18 : - excepté les propriétés rurales -, qui sont restées propriété commune d'abord; puis on a essayé de les vendre et d'en partager le prix, ou du moins de les partager elles-mêmes.

Ligne 20. On lit plutôt *yg*[...]. La ligne entière est d'ailleurs douteuse sauf le dernier mot.

*Ligne 22. To ἀποροῦ (της κακης) : l'ensemble des terrains incultes et sans maîtres connus, sur le territoire du village (voir n° 67006, r., l. 3). Sur ces champs ἀποροῦ, et sur les propriétaires qui abandonnaient leurs terres parce qu'elles ne produisaient pas même de quoi payer l'impôt, cf. PROCOPE, *Anecd.*, 23.*

Ligne 23. Pour pouvoir renoncer à une terre inculte et la mettre à la charge de la ~~taxe~~, les propriétaires sont donc obligés de renoncer aussi aux autres biens qu'ils possèdent dans le même territoire. En effet, les autres habitants seront désormais

responsables de l'impôt pour cette terre : l'abandon des autres biens représente une sorte d'indemnité pour la *χρεων*. Ce transfert de responsabilité fiscale s'appelait *πιτολη* (cf. ProCOPE, loc. cit.; M. GELZER, *Studien zur byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 75).

Ligne 24. Κατά μεσιτ(ε)αν : τ- par l'intermédiaire de quelques amis, entre autres de Kollouthos τ. Cf. P. Mon., 7, I. 34.

Ligne 26. Κολλουθός : sans doute le même qui devint plus tard *par-*

Ligne 39. Lire λελογγεται. Plus bas (l. 53 et 64), le γ est ré-

Ligne 32. Le nom du père de Philémon est entièrement effacé.

Ligue 34. Peut-être, à la fin, faut-il ajouter [$\pi\kappa\kappa\rho\sigma$] : mais c'est peu probable.
Ligue 36. Au-dessus du niveau normal des eaux, par opposition aux îles et aux rives submergées qui n'apparaissent que lorsque les eaux sont basses. — *Παπρωθίς* (σ corrige sur ω) est sans doute le nom du village sur le territoire duquel se trouvait le terrain en question.

Ligue 37. Ταπολλάτος : le τ du début est à peu près effacé, mais il est exigé par le titre féminin ταπολλάτης (n° 6-158, 1, 8). Τέλευτας (n° 6-156, 1, 6), etc.

La fin du mot a disparu, mais il est cependant certain, d'après l'aspect du papyrus, qu'il ne doit pas lire *Tam-ka*, tout court — *Lis-tu* ~~tu~~ ~~ta~~

Une 4e. Formation est moins probable.

Ligne 46. L'exception est moins probable.
Ligne 47. Mais cela est impossible.

[67313] Ηπειρό [γ]ης μετα μιας αμπελοφορια[μ]ο γης, και της προσθ[οσ]εως
 της εκείστησης ηπου και αυτης μετ[α τω]ν επιγιγνομένων
 45 οχθων ητοι αιγιαλων συν Θεω προς πάσαν τυχην και ευκαιριαν
 τουτων κατα καιρον οθυποσομεγαν³⁾ των νυν προσπα[ρ]χειμι
 τω αυτω κτηματι, και τ[ου]ς επτα συν τουτω σικυων[α]ς
 καρποφορουμενους νυν, ωστε εμε μετα των μετ εμε
 παραληφθομενων την πάσαν μηδιαδοχην και
 50 κληρονομ[ιαν, τ]ουτων απαρτων δικαιω σκοπω και
 μερισμω, κατ[α] τα μεταξυ δοξαντα συμβανα, κρατην και
 κυριευειν και δεσποζειν δια παντος απο του νυν εις το παρτελες
 λελογχεναι εμε ουδεν ητοι αμικ τουτοις και οικιαν ολοκληρων
 διακειμενων επι της αυτης καιρων Αρχεων, εγγ[υ][τ]η[σ] αγιας
 55 εκκλησιας του παραεθλου μαρτυρος Λπα Θεοδωρου, πνεωγ[μεν]ης
 επι απυλιωτην, συν αυθεντικη τε αυτης θυρα και τη τα[υ]τ[ης]
 παραθυρω, μετα [τ]αντος αυτης του δικαιου και της
 συνημμ[εν]ης ταυτη [τη ο]ικ[ια] επαυλεως και π[ατ]η[σ] της τοτω[ν]
 περιοχ[ης] καθολ[ου κ]ατ δυσι Φρεστι. απαξαπλως μετα παντος
 60 επ τουτων υπει[σπηγμ]ησου εκτροφμου και εκτοστου ει[οι]κειου,
 επι τω εξειναι μοι τω πρ[ογε]γραμμενω Φιλημ(ω)ου μετα των μετ εμε
 κληρονομων και διαδοχων και διακατοχων τουτων κρατειν
 δημητριων α[ι]ωνιων δεσποτικω δικαιω, ακαλυτως και απεμποδιστως
 65 υπ[αναγκες το συνο]λο[ν]. Και προσπει τουτοις λελογχεναι
 ο[μοιως προτωπ]α δυο αυτοκατιγυνητα, προσιγορευ[μενα]

Ligne 43. Ηπειρό γης : ajouté en marge. — Lire αμπελοφοριαν, en un seul mot.

Ligne 44. On voit par ce qui suit que la καιρη Αρχεων était riveraine du Nil.

Ligne 45. Αιγιαλος est le banc de sable ou de limon sableux découvert par les eaux du Nil lorsque le fleuve commence à baisser. Plusieurs exemples de ce mot, empruntés aux textes papyrologiques, sont rassemblés dans *P. Landau*, 27, note 6.

Lignes 47-48. Lire των . . . σικυωνων καρποφορουμενων. Cependant l'accusatif peut se comprendre à la rigueur.

Ligne 55. Lire πνεωγμενων : mais le *s* final paraît à peu près sûr.

Ligne 58. Οικιαι : cette forme de datif archaïque est surprenante, quoique l'on en connaisse quelques exemples (n° 67077, *passim*; 67295, III, I, 27). Je ne vois pas d'autre restitution à proposer.

Ligne 60. Τουτων : *o* corrigé sur *α*. — Lire εκθεσιμου (?) et εκδοστου (?). — Εροικειου : très douteux.

Ligne 64. Lire επ[αναγκες] ? — Προσπει : cf. n° 67310, note 9.

Ligne 65. Restitution douteuse; mais la trace qui subsiste avant l'*α* (?) ne peut être celle d'un *i* (δουλαρια), et suggère plutôt un *π* ou un *τ*; peut-être y avait-il σικυατα. La place manque pour ουδεν ητον.

τ[ον] μετ[α] σεριχ[η] ονουχτι Βισατός, την δε θη[λειχι ονουχ] τι Ματρωνά[s], [67313]
μετα τη[s] τ[ον] την [επι] γονις ααι συνεπ[ο] μετ[η] τούτοις, του ειλύ[...]
[..... αν] τοις (?) καθ ετος πεκουλίου και εμοι στελλομενου το[...]

Ligne 67. *Συνεπαρεμ* : le premier ε est corrigé sur un ο.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40465.

67314. Partage d'une succession entre une veuve et ses cinq fils. — Long. 1 m.
095 mill. (sans tenir compte des lacunes), larg. 0 m. 310 mill. —
Antinoé.

Date : début du règne de Justin II, puisque le contrat a été rédigé par Dioscore, qui résidait depuis 566 à Antinoé.

Écriture de Dioscore. — Trois fragments, ne se rejoignant pas.

Les cinq fils ont hérité de leur père, mais sont tenus à certaines obligations envers leur mère : γηραβοσκείσθαι, et νοσοκομεῖσθαι en cas de maladie (cf. n° 67097, v., D, l. 34 et seq.), payer les intérêts d'une créance qu'elle possède sur eux, enfin lui servir une rente que lui a léguée le défunt (ληγάδον), et qui est désignée par la curieuse expression de ἑπήσιν πεκούλιον.

1er fragment.

[.....] αποβιωσέα[s.....]
το εργικείον τ[η]ς . . .]η[s] οικιας της δια[κειμενης επι ταυτης της]
Λιτινο[εων] πολεως αναλαζ[ειν και εμοι τη μητρι υμων απο]
δο[υ]ναι εις την παρακαμψειαν του ε[μου] χρεους, αλλ[α ταυτης]
5 την αυθεντειαν [πατ]αν και δεσποτειαν υμας εξειν [αδικηματως (?)]
μετ εμοι εις [.....]κ..... εξ [η απα]ντα [...]
χρονον και το[η της] ε[μη]ς ζωης ο[...]
προς εμε μετα [του υμ]ο[ν π]ατρος αιτ[τε την συγκομιδην αυτης]
ητοι πατροι[αν προσ]οδον καθ [ετ]ος, μετ[...]
10 των τοτο δημοσιων δικαιωματων επι της καιμης — — —]
[του] Ερμόπολιτο νομο, [παταν] δε την περιτ[τευομενην προσοδον]
το αυτο[υ] και το αλλον χωριο, ε[ξ] ου και κο[μιζομεν καθ ετος οινου]
καδους εκατον τετρακισ[σ]τακισ, και το[η] π[αντα ληφθυντομενον]
εξ εκατερου το[η] λη[μη]π[ι]τη[η] πιον διαιρεθην[αι μεταξην ημων]
15 αλληλων, εις εμε μ[ε]ν την μητερα υ[μων περιελθειν μερος]

FRAGMENT I. — Ligne 4. *Tou εμου χρεους* : ma créance, la somme dont je suis créancière.

Ligne 13. *Τετρακιστικους* : douteux.

Catal. du Musée, n° 67379.

[67315] τριτον δωδ[εκάτον], εἰς οὓμας δὲ τοὺς ὑ[ους μου τους πέντε τοι']
αρ[ι]θμον [την ιδιαν] μοιραι^{εις}η[..... κατα τα δια]
τυπ[ωθ]εντα [υνω ταχρη μηων αλληλων...]
εἰς το δυο ε[..... υπου]ργησαι τ[ω προειρημενω μου]
20 ετ[η]σιω πικουλιω κ[α]τ[ω χ[ρ]ον[ει] μō, μη δυν[α]μενους [υμας]
μητε δυνησομενους αμελεια την η υπερθεσε[ι] κ[ατ εμου]
χρησασθαι περι την τότων [α]π'δοσιν, αλλα ενε[χομενους]
διολου μετα τ[αιρι υμων] αει κληρο[ν]ομων τη τότων κ[αθαροις και]
εν[γινωμ]οιως αποδοσει διχα οικα [δη]ποτε αμφ[ιλογιας και]
25 κρισεως κι δικης και οιας διποτε ευρ[ετ]ιλογιας κα[ι περιγραφης]
ινοδ. Και ει συμβη[ε]ις ερπεσειν εις αρρωσ[τικ]η η εις [νοσον η εις]
[εμφ]ανεστερον γυρας, [μη παροραν μο μη]τε..... αλλα]
Σε[λπ]ει[ν (?) μ]ε εκ της οιον εικ[ο]σ χιμαιη[σ] μ[οι παραμυθειας και]
πικουλιδη ακαταθροιτως. Και ει δεοι η[μας εις εκτισιν αλλο τινος]
30 χρεους εκπ[οι]η[σαι] τα ειρημενα χαρια, εμ[οι μεντοι δωσεσθε]
το υπολειψθη[σο]μενον τιμημα μετα την απο[πληρωσιν του εμου]
χρεους κεφαλαιο τε και τοκων και συνη[θεισιν...]
τουτο εις το ειρημ[η] ληχαδον μο και[αι επησιον πικουλιον μετα κ/ της]
αινηκοστης [μο]ι[ρας] .. ηγ.. κα[...]

^{2*} fragment.

εκατ[...]
τοτ[ο] ουμ[η]ν απ[...]
κα[τ ε]κλογιστικη τ[....]α μηδ[η]ν επιδου[ηαι τουτο αλλω την]
αιρετω αιδρι ευσεβει, οφε[ι]λοιτι τοτο εχειν κ[αι παραθυλαττει]
5 παρ εαυτω, χορηγουρτι το α[υ]το επησιον και απτω[τοι ληγ αδοι]
μο, ακολουθως τη συν τουτω γιν[ομ]ειη αυτο τηρ[.....]
.....κ.η.....εξεσται δε απα[υτων] κ[αι την προειρη[μενην οικιαν],
.....διακειμε[ην] ε[π]ιρυμη[τη]ης αγιας εκκλ[η]ης τικας ταυτ[ης της κωμης],
καλουμη[η] Πτατ, επει[...]
10 απομειθηναι στεγανο[μ]ιον [Μ]αρια [τη]η ευγεν[εστατη μου]

Ligne 16. Pour la restitution, cf. l. 64.

Ligne 19. Υπουργησαι (douteux) : servir à compléter le πικουλιον.

Ligne 33. Lire ληγατων.

FRAGMENT II. — Il se compose de deux morceaux trouvés séparément, et qui ne coïncident pas matériellement, les bords en étant rognés. Mais la similitude de l'écriture, du papyrus, et le sens obtenu montrent qu'il faut les rapprocher. La première partie de la ligne 8 (jusqu'à διακειμε inclusivement) appartient au fragment inférieur, le reste au fragment supérieur. — Il ne manque peut-être rien entre ce groupe et la ligne 34 du premier morceau : mais il est impossible de l'affirmer.

αδελφοι αχρι της το χρεους α[υτ]ης αποδοσεν[εις κεφαλαιο το κ/ τοκων]
 καθα κεχρεωστηται παρ ομον ακαπτεροντως, εμο [μη δυραμενης]
 μητε δυνητομεν[ης] πρωποτε α[υτ]ιλεξαι ομι[η η ακτιποιεισθαι]
 εις τα προγεγρα[μενα τ]αντα κ[α]ρ' οιον δηποτε [τροπον, μητε]
 15 επαξαι ομι[η περι τοτων ει δικαστηριω οι[αδηποτε η και]
 εκτος δικ[αστηριου, μικρου η μ]εγ[αλ]ου . . .

3^e fragment.

καιρω η χρον[ω. Και επι τουτοις επωμοσαμεθα αλληλους]
 επ[ει περιστημω ε[πι τον παραβ]ατην εκ[αστον (?) μετα την]
 ποιηση της παρ[α]βε[σεως το σ]οκο χρυσον[οιμισματων]
 τεσσαρων ευσταθ[ησιν, μετα και] τ[ου] ακοντα κ[αι αιων]ελ[η]
 5 εμμενει τον αγ[ριομοντας η και παρα]βηναι εθελησο[ντα]
 τα ε[πι τοτ]οις απασι δεδουμεν[α] συ[μβωντα τε κα] εγκειμεν[α]
 τη παροστα (sic) ο[μολ]η[συ]κα. Λιθομολογοδημεν και ημεις οι προγ[εγρα]μμεν[οι]
 κατ' ουρανα φρουριστιοι αδελφ[οι] και ν[ησι] σο τ[ειτε τον αριθμον],
 ετοιμας εχειν ημεις τε και κληρονομοι ημων παιτοιο[ι]
 10 ομμυντες τον προριθμεντα Φρικωνε[σ]τατ[ο]ν ε[κ]πλη[κτικον (?) ορκον],
 αμετακελητω δικαιω [σ]κοπω και τροπ[ω], πασαν ευρ[οιαν τε]
 και ειλεικρυη αγαπην θιλ[ο]ιντ[ο]ριας εποειξα[σθαι παντελως]
 εις σε την προσφιδε[στατη]ν ημων μητερα Λατε[ριαν, ηηπερ]
 ευχομεθα ζην και ουγιανειν επι μικιστον, τ[αρξειν τε σοι καθ]
 15 εκαστον ετος απο της προσημανθεισης προθε[σμιας του — — —]
 μηνος της συν Θω μετ' εισιου[ση]ς τεταρτης επη[εμισσεως],
 ανελλειπων εφ ολοι τον χρονον της ζωης η[μων, το ειρηνη]
 [λ]η[γ]αδον καθ[α] προσειρηται ητοι πεκου[λη]θ[η]ν η[.]
 συνηγον εις χρυσον [κερατια εξ]ηκον[τα τω δημοσιων ζυγω]
 20 Αντινοη τε, κ[αι εκαστου] την ιδιαν μοιρα[η απολογουμενου].

Ligne 13. Ακτιποιεισθαι : cf. n° 67096, l. 45.

FRAGMENT III. — *Ligne 1.* Le troisième fragment ne se raccorde pas au précédent : il y avait une ligne d'intervalle au moins entre eux deux.

Ligne 10. Les traces du mot εκπληκτικον (?) se trouvent sur un fragment détaché, qui porte aussi le mot περιποιησι de la ligne précédente; il est très probable, mais non certain, que ce fragment doit bien se placer ici. En ce cas, l'écriture devait être très serrée à la fin de la ligne, car la lacune ne contiendrait normalement que six ou sept lettres.

Ligne 12. Φιλομητορια est, à ma connaissance, un mot nouveau; mais le *Thesaurus* donne φιλοπατορια.

Ligne 20. Il serait un peu long pour la lacune d'écrire κ[αι περιποιησι] την ιδιαν μοιρα[η εκαστου].

[67314] τότεστι κερατία δώδεκα, τῶν πέντε κληροι[ομάν των σου]
 τεκνιῶν αμα τε [ο]μολογόντων, εκαστού ημῶν ενεχ[ο]μ[εν]ο[ν την]
 δοσει τὸ ἴδιο μεροῦς καθ' ετος, κινδυν[ω] κ[α]ς [π]ορω χυτῷ και τιμ[η]
 της παντοιας αυτῷ ὑποστατεως, γενικως και ἴδικως, ενεχ[υρου]
 25 λογίω και ὑπόθηκης δικ[αιω], ε[υ]γ[ια]μονως κ[α]ς πληρωτικ[ως],
 αποδουναι σοι το αυτο ληγάδιον εκ πληρωυς και μιν αθ[ετησαι]
 καθ οἰον δηποτε τροπον, μηδε μην εν μακ[ρ]ωγηραιν [σου]
 παροψεσθαι, αλλα εικοτως γηροβοσκεισθ[α]ι παρη[γορεισθαι]
 και ποσοκομεισθαι επαν σ[υ]μ[ε]νι μαλακια τ[η]ς η αρρωστια
 30 τις ακαταδρομιτως. Και ει αγανακτουντι περι τὸ[των] ολόρ
 και περι παντων των καταλογαδιν προδημολογηθειτω
 παρα σὸ χρησιμεθα, παρεξωμεν και ημετ[αι] αναμφισσο]λως δικα κρισεως
 και δικιος το ἵστον προστιμοι μετα την ποιηη της παρα[εσεως]
 [τ]ὸ [ο]ρκο. Και οτι το λημμα των χωριων εις ημ[ας] και[τα τοι]
 35 προτεταγμενοι μερισμοι στελλεται εκαστω [.....]
 απλως και παταν ταξιν και διαστολην εκαστ[η]η [.....]
 κ[α]ς [συντ]αγματος εκ συμβωνων ποιησω[μ]εν εις [.....]
 και πληρωσωμεν σαφως επι τω [α]υτ[ω] προσ[τ]ιμω, και [πορω]
 και κινδυν[η]καστου ημων περισσιας, πραγμα[τω]ν συρκο[πωιας]
 40 τιθεισθα σοι ει ομονοια αμεταθετοι πατην τρ[ο]ποις [ει τη]
 παρόστα εγαριστω ομολογια, η το γραμμα κυρι[οι εσται κι βεβαιοι]
 πα[τ]ηταχο προφρομι, μεβ' ὑπουραρ/ των ε[ξ]ημων [η τε αυτων]
 και των [γραμμ]ην ειδοτων ὑπουραψαντων, και σημηθω
 μαρτυρων, παρ αν παροντες επερ[μηθεντες οι] αθ εκατερ[ου]
 45 μερος αμολογησαμεν ταυθ' ουτας εχειν δωσειν ποιει[ν]
 φυλακτειν εμμενειν εις περα[σ αγ]ειη, ὑποθεμ[ε]μοι δε [αλληλοι]
 προς πιστην και αποβαλειν παν[τα] τ[α τ]ε των [οντα κι επομενα]
 ημ[η] πρ[αγματ]α γενικως κι ιδικως, ε[ν]εχυρο λ[η] κ[α], ὑποθη[κη]
 [δι]καιω καθαπερ εκ δικιος τ[η]

Ligne 27. Μακρ(ο)γηραιν comme substantif : on a déjà vu une tentative de verbe formé sur ce thème (n° 67089, r., l. 19, et 67294, l. 18).

Ligne 30. Ολόρ.

Ligne 32. Παρα σὸ : ajouté en marge.

Ligne 34. Χαρισι : le second ω est une correction sur un ο.

Ligne 41. La lacune finale est un peu courte pour cette restitution, qui est cependant nécessaire.

Ligne 43. Υπουραψαντων : correction sur ὑπουραψοντων.

67315. Contrat (troisième exemplaire du document qui nous est déjà connu par les n° 67158 et 67159). — Au verso, poème de Dioscore au duc de Thébaïde Callinique. — Long. 0 m. 513 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Antinoé (pl. XXVIII du tome II).

Écriture de Dioscore, du type demi-cursif.

† Τυροι ακαστησαις χαροστ[ολι]ης σεο δ[ο]ξης,
 [του] πολυκυδινετος Καλλινικ[ου στρα]τιαρχου.
 Θαλλε μοι, ειπετι Θαλλει, ακινθ[α]τον ες χρονον ελθοις,
 ο κλητος ειν μεροπεπτοι και ειν χθοιν παριστηληνος.
 5 Ευπλεος εις πλοοιν ιλθοιν α[μετρ]ητων αρετων.
 Ου τελειν, ου τελειν αλλος αμοινος υμις γενεθλη.
 Τουνεκα σε προιαλλειν ακαισ στρατιαρχον αμυνων,
 αημιατ' αποπτυσιν οσα τετληκε ποτνια Θιβη.
 Τουνεκα μην καλεω σε παραλκημον Ηρακλη,
 10 ος ρα καμων πορε πασιν ελευθερ[ι]ης παναρωγην.
 Τολμηντις γενομην, παντεπαινον θυμοπολενειν
 τοπταταιν αρετην αιγκαρετος ειμι [λ]ιγαινειν.
 Μετριος ουκ' εινοιστα τοσον κλεος, μ[η]τις [α]γαγ[των].
 Ελλαθι μοι τρομεοιτι, τεο[ν μελος οθρα βοισω].
 15 Τεττιξ τυτθ[ος ε]ην, και αρ[γα]νοι εστι μ[ελι]στρην
 και Θεοιν αυτ[ον] αειδε πα[να]ζθιτον α.....την
 οι πελε[ν] αγρ[οι]ου[οισ]ι,
 ουτοις αμμιν ικανεις, καλλ[ι]κος στρατιαρχης,

Ligne 1. Le ξ est très douteux, et par suite le mot δοξης tout entier. L'adjectif χαροστηλης l'est également; il est formé comme χαμοστολης, employé ailleurs par Dioscore (n° 67180, l. 7).

Ligne 3. Ακινθοτοι est restitué d'après le n° 67055, r., 12 (*Add. et Corr.*).

Ligne 9. Lire ανν. Cf. n° 67055, r., l. 21.

Ligne 12. Αιγκαρετος : mot forgé, pour αιγκαρος.

Ligne 13. Restitution douteuse et peu satisfaisante; mais je n'en vois guère d'autre à proposer; cf. n° 67055, r., l. 1.

Ligne 14. Lire ιαθη. — Restitution d'après le n° 67179, l. 25.

Ligne 16. Αυτοι : très douteux.

Lignes 17-18. Le premier vers, plus mutilé encore, se retrouve dans le poème de Dioscore publié au tome V des *Berliner Klassikertexte* (p. 116 et seq.), l. 45, où il faut sans doute corriger d'après lui la lecture αστρονομοιτι. De même, je propose-rais de restituer dans *B. K.*, l. 46 : ουτοις αμμιν ικανεις [*Ικανης*, ou καλλινικος στρατιαρχης] (au lieu deαρ αργος, qui pourtant pourrait aussi se compléter en αταρηγος).

[67315]

οὐ χρυσον ποθεων, αδικω[ν] κρισιν, αλλα θεμιστας.

20 Ζωγραφον αμφιβολον επιγραφον εικονα ποζαι
ατρεκεωις ποθεω πολυηρατοι ειδος ουραινει,
χαρματι λαρπετον τ αμαρυγματα οια σεληνη.
Ακλινεωις ειν[χ]ηστας Λυγιλλα και Διογιλη,
ρυθμιας και Αρια, καλλει Βελλεροφοντη.

25 Ει σεθεν πυγμειρας επεδραχει παιρατα γανις
Νειλος αρουροβατης Φιλοπαρθενος εις σε χορευει
αμφ[ι]σι και Διονυσος, ευστεφανοις υμεναιοις,
αφ[ν]ειον καλεον τε [το] σον κλεος ολβιο[ο]δαιμον.
Ουτως αει ζωοις συ[ν α]δελφοις ε.το.

30 Αρκαδι[ην κα] Θηβην διαμπερ[ε]ις ιη[ι]οχε[νων],
παντα φιλον και παντι φιλο[τατο]ις, οτι ρε[ζε]πη[ε].
Ειρηνη ταμι Θ[εοι]κε[λος] ιηθε[ε] παντη.
Κλεπταδην φιλοπαστα[τε] πειρατημοις; σεο θ[ε]πην.
Γυνοπονι γελοωσιν επ ελπισιν εργα τελεσσαι
35 ουκετι γαρ φρονεουσιν αταπθαλα λυιστηρωι
ει πεδιω διαλευσιν, επει δεος ελλαζε παντας
σης αρετης, προφεριστε, και [ε]υημανης δια καλλος.
λ. . . . [γρ]αφιλεσπι λιχας ποτε θεσμοχαραξας,
διπλοσιν αμφ[ι]βολον ετον χρονον υψι χ[αρ]ασσει.
40 Ω Θειον ουτως κ[αι α]κριβεω[ι]ς χ[ρ]υσουν γενους,
γουναζο[μα]ι σε [προσ]τατη[ν τ]ων προστατων,
γουρ[α]ζου[μι] σ[ε] . . . παν. . . . θαπιλεω[ν].

Ligne 19. « L'or, qui est le jugement des gens injustes : qui corrompt les juges iniques. Cf. n° 67316, l. 39.

Ligne 22. Je lis ici encore (cf. n° 673055) τ' αμαρυγματα, quoique Dioscore ait l'habitude de marquer l'éliision par une apostrophe, qui est absente ici.

Ligne 28. Peut-être καλεοντε[ις το] σον : mais la lacune me semble trop courte.

Ligne 29. Les trois dernières lettres de αδελφοις sont très douteuses ; mais je ne juge plus cette lecture impossible comme lors de la première édition.

Ligne 30. Vers faux. Και est douteux, mais toute autre restitution laisserait subsister l'incorrection.

Ligne 33. La lecture κλεμμαδην est impossible. C'est un mot forgé sur le type κρυπταδην (de κρυπτος).

Ligne 37. Αρετης : la syllabe ετη, oubliée, a été rajoutée au-dessus de la ligne.

Ligne 39. La lacune est un peu petite pour deux lettres, et le χ est douteux. Ces deux vers obscurs rappellent les vers 17-18 du n° 673131, v.

Ligne 40. Lire peut-être κακριεδος. — Γερους : pour γενους.

Εἰ τὶς δύνη[σ] εται[α] κ[ριθμεῖται αστερας]
 η [τοις] κ[υ]κλο[π]αι τη[ς] θ[άλαττης ρευματα],
 45 [ται] πο[ν]καγω π]αντω[ς δύνησο]μαι μ[ετρειν]
 τας φ[ε]ιδη[νη] στ[α]νταις αρε[τας σ]ου, [δέσ]ποι[α],
 [του πα]ντα[ρ]οισ[τ]ου κ[αι] κλυτου στρ[ατη]λατου.

 παρεστιν ημι[ν].....
 50 Το σον κλεος πανευτυχεστερον .ι[...] εν αγγ[ε]λωις εκ Θεου το σημειον
 Θανει, δικαιος συμφεροντιν πραξε[ω]ν.
 Θηβην πατα κορευσον, ειρηνην δεκου
 εν γαρ θεωρησιν κακουργιη[ην] ετε,
 55 πα[ν]τη δεος πειθυειν ασπιλου δικης
 του [εθριμω]τατου στρατηγου ευμενους.
 Εινις π[ολ]υχρονος, αθηναι[ο]ις πραττων,
 πικ[η]ρο[π]ος, Θρασυς, καταπατων εχθρους,
 νεος [Σολ]ων, Θεμιστικ πιστα θυλαττων
 60 τω εν[τε]ξει [ανα]κτη, παντων δεσποτη
 ος γεναιος στρατηγος.
 [Τ]ω [σω ορεξον οικετη ολβου] χειρα (?).

πρεντος τημοτικο[ς]
φροντος ει

Lignes 43-45. Restitués d'après le n° 67120, v., l. 10-12.

Ligne 46. La restitution de l'adjectif est très incertaine.

Ligne 51. La lettre qui suit la syllabe *α* est illisible, et d'ailleurs était sûrement fautive.

Ligne 53. Le vers ajouté en marge doit occuper la place 59 bis.

Ligne 54. Il faut lire sans doute *κακουργιην*, mais le *κ* est certain.

Ligne 56. Οερηματων : restitution hypothétique (cf. B. K., l. 31).

Ligne 59. La lacune semble juste assez grande pour trois lettres; Σολων est donc préférable à Φειθων. Cf. n° 67279, v., l. 5, et 67317, l. 9.

Ligne 60. Les trois derniers vers ont apparu un peu plus nettement depuis que le papyrus, acquis par le Musée, a pu être tendu plus soigneusement. Toutefois les mots *πειθειν πρακτη* sont assez douteux.

Ligne 69. Restituée d'après le n° 67120, v., l. 20 : mais c'est là naturellement une restauration douteuse. La trace qui reste au début serait plutôt un *η* qu'un *ω*.

BILL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 436-27^b. Texte et traduction publiés dans J. MASPERO, *Un dernier poète grec d'Égypte (Revue des Études grecques*, 1911, p. 448-453).

67316. Deux poèmes de Dioscore, l'un sur la mort d'Achille, l'autre adressé au comte Dominicos, chancelier. — Long. 0 m. 539 mill., larg. 0 m. 296 mill. — Antinoé (pl. VIII).

Lettres capitales, penchées en avant, et irrégulières.

Les deux poèmes sont écrits au verso du papyrus. Au recto, cinq lignes de grosse écriture reproduisant un protocole analogue à ceux qui ont été publiés plus haut, notamment au n° 67151. Mais ici les lettres ne sont ni complètement déformées, ni agglomérées les unes sur les autres, en sorte qu'elles sont restées à peu près lisibles. Ce papyrus serait donc extrêmement précieux pour le déchiffrement de l'écriture secrète dite «perpendiculaire», si malheureusement il n'était dans un déplorable état de conservation. Il se compose d'une grande quantité de fragments très petits, que j'ai pu réunir grâce au texte du verso. Le fragment resté isolé, sur la droite, doit forcément se placer là où on le verra sur la planche VIII : mais sa situation tout à fait précise ne peut se déterminer, car il ne se raccorde à aucun de ses voisins.

L'écriture semble avoir été tracée non avec une plume mais avec un bâtonnet trempé dans l'encre. On peut lire encore :

Φλ; Ση[...]	ειδοξ; κομ;	Φλ(κουίου) Ση[...]	ειδοξ(ετάτου) κόμ(ετος)
απ[ο] νπ[α]τ; κ; [ωατρι]κ;		από οπάτ(ων) κ(α) ωατρικ(ου)	
δι. μισ. μ[...]		
στρατηλάτης βολλ.[...]		στρατηλάτου.....	
5 . . πα βογλ.[...]θ.[...]		
(Ιωαννης)	μ..		
monogramme	monogramme		

Cette lecture partielle confirme les résultats que j'avais obtenus en étudiant le n° 67151 : en outre, dans ce dernier papyrus, la ligne 4 semble bien, elle aussi, commencer par les lettres *στρ*, initiales de *στρατηλάτης*.

Au-dessous de ce protocole, quelques vestiges illisibles d'une seule ligne en caractères ordinaires.

VERSO.

¶ Τινας αν επον λ^{??} Αχιλλευς αποθανων δια την [II]ολυξ/ Λοτι τωθος Θαρατοι σιλον τεκος εξερχανθη,

Ligne 1. Lire *τινας αν επον λογος Αχ.*, αποθανων δια την Ηολυξην. Dioscore a adopté la légende d'après laquelle Achille, attiré dans un guet-apens, aurait été assassiné au moment où il célébrait ses noces avec Polyxène.

Ligne 2. « Voici qu'en cet instant le désir (l'amour) s'est révélé le fils cheri de la mort » (?). On attendrait plutôt le contraire : car l'auteur, je le suppose, a voulu dire que l'amour a été cause de la mort d'Achille.

[67316]

ημερων φιλοτιτα και ημερων^[ν] ακκον^ε ε. ειν.
 Λτρεκεως Λιθης Τρωων αλοχοιτι λοχ[ε]νετ
 5 τη ποθεν Λιακιδην Ηολυξεινης καλλει Θαπταιν.
 Καλλικομων ο ποθος μετ[α]μορφετο Αρεος αιχυη
 θη, οιτετ .
 Τρωες και Θαρη[ντ]ε[σ]
 10 Φ· Εις τον [χρι(?) Δ]ομινον τον καυκελλαριον των επαρχω^ε
 [εγκωμια] μετα ακροστοιχιδος

Ε· Ει μελοποιος α]ριστος επ ευνομιστην αοιδην
 Γ· Υππατο μητισων, γερας ηλικον θμυοπολευω^ε
 Κ· σην αρετης, παναριστε, παναυγεσον ηδε τ' αριστης,
 Τ· τοιον επος κατελεξον εωις παρεμψθετο θυμος,
 15 Ο· οτ[τ]ι τεττιγξ πολυθυμον εχει δερας απλ [- - -]
 Η· πυκταδην μελεδων Θερην κατ αρεσφη λιγα[ν]ει.
 Κ· Κλυτης ευκλειης βασιλευς Θεο[σ υμ]ην ακουει
 [Ρ· ρ σ . . . ρχθι πορα . . . ξον εινψαι

Ligne 3. Κακον (?) : l'α est une correction sur une ou même plutôt deux autres lettres.

Ligne 4. Jeu de mots entre αλοχοιτι et λοχενετ, qui a ici le sens de « étendre des pièges » (Hesychios : λοχενοτες' ανεδρενοτες). Le sens paraît être : Hadès, en se servant des femmes troyennes, dresse un piège où péira Achille.

Ligne 5. Λιακιδην : corrige sur Λιακιδα. — Ηη ποθεν : cf. n° 67182, l. 1.

Ligne 6. Μεταμορφετο (au passif) : forme irrégulière, due à des nécessités de prosodie.

Ligne 9. Κρη(ντ) ou κυριο? La lettre κ est sûre à la première place, et l'ι très probable à la troisième, voir les débuts des vers 17 et 19; en outre il faut un mot de six lettres comme κρητην. Si l'on préférât κυριον, dans ce cas, il faudrait lire [ρη]ιδηνς à la ligne 19, ce qui est possible. Mais le ι est à peu près sur l'alignement des lettres initiales de chaque vers, en sorte que la place me paraît manquer pour l'addition [ρη].

Ligne 10. Sur Dominos, cf. n° 67185, (B), l. 13. Trois autres exemples d'acrostiche sont fournis par les poèmes publiés aux n° 67184 (*recto*, B) et 67185 (A et B), mais la mention μετα ακροστ(ο)ιχιδος ne s'y trouve pas (cf. *Add. et Corr.* du tome II, p. 198, et la note 2 du n° 67289, *verso*); le n° 67318, au contraire, fournit un quatrième exemple, avec cette mention.

Ligne 12. Υμυοπολευο(ν) : la barre qui représente le ν est cependant douteuse.

Ligne 15. Lire τεττιγξ. L'addition du γ est un phénomène dont on rencontre d'assez nombreux exemples dans les papyrus coptes. Cf. MAC·ΓΞ = μαστιγξ (Crum, *Copt. MSS. of the Rylands Library*, p. 51). — Le sens général est peut-être le suivant : si un poète d'un plus vaste talent entreprend de chanter tes louanges, moi, pour me consoler, je songerai que l'humble cigale ose bien éléver son hymne jusqu'à Dieu.

Ligne 16. Νυκταδην : sur ces adjectifs forgés en αιδης par Dioscore, cf. le κλεπταδην du n° 67315, l. 33.

- [67316] [I] οἱος λιτοῦ ταῖνο[.....]μητί[ει]σεταρχῶν
 20 [T] το[.....]ο[ει]σ[πε]σσο[τ]εον κλέος ουποτά[.....]
 [H] η[.....]σων ε[.....]ον κατα[.....] τα[.....]
 [H] η[.....]ωσε ταχα καλ[.....] ταλ[.....]ιος[.....]
 [A] Δομηνο[ν] αμφιβο[ν]ον ομων[ν]ιον ομη[ατι] λευστη[?]
 [O] Ορθο[ν] Καλλιοπη[ν] εικητα[εικητη]μη[ησιν(?)].
 25 [M] Μυθον επι ειρεσιμοτ[ε]σον ταθεον[σιν επα]ρχοι.
 [H] Νεστωρ ου λαθειν, αλλ[α] σ[ν] κριτη[ης αμη[ι]ν ετυχη[θης]
 [I] ισταμενο[ν] προσούλο[οι τανικελος] επλεο τουσδε
 [H] νοσφην αλιφροσην[ης...]
 O Ουτως αει ζω[οις α]λυπωτατος, εκτος αναγκης,
 30 H Νηπιαχοισι τεκ[νοιτην αμα] ζαθει σεο νυμεν.
 ζειραι εροι α τ[αινυσσοι, ε]πει ξενο[ει]ση μογησας,
 εκ στυγερων κα[κατω]ν, αδικων κρισ[ι]ειθα με ριπται.

Ligne 21. Si considérable que soit la lacune, il semble bien que Dioscore promette ici l'immortalité à son héros, grâce aux vers qu'il lui dédie : prédiction qui s'est réalisée !

Ligne 23. Δομηνο : restitué à cause du mot ομωνυμος. Mais le sens est obscur.

Ligne 25. J'ai ajouté aux lignes 25-27 le petit fragment détaché qui porte la fin de trois lignes. Les vers précédents seraient trop longs si on le placait plus haut; les vers 29 et seq. sont complets, et le fragment du bas porte les traces illisibles de la fin du vers 28. Il est donc rigoureusement impossible de situer ailleurs ce fragment. En outre, on obtient ainsi un sens admissible. Le vers 26 doit signifier que Domninos est un nouveau Nestor.

Ligne 26. Κριτης : mais la lacune contiendrait plutôt six lettres, si j'ai exactement remplacé le fragment final.

Ligne 27. Ηπικελος remplirait juste la lacune; il faudrait, en ce cas, considérer l'alpha comme long.

Ligne 31. Dioscore est un ζερος à Antinoé, puisqu'il est originaire d'Aphrodité.

Ligne 32. « Le jugement des (magistrats) injustes. » Ce passage éclaire le sens du n° 67315, l. 19.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40467.

67317. Fragment d'un poème de Dioscore, en trimètres iambiques. — Long. 0 m. 288 mill., larg. 0 m. 130 mill. — Antinoé(?)

Le sujet est l'éloge, semble-t-il, d'un duc de Thébaïde (si la restitution du vers 11 est légitime). Ce fragment mutilé n'a été publié ici que parce qu'il permet de compléter un vers d'une autre pièce (n° 67319, v. I. 6), et pourra peut-être rendre d'autres services analogues.

Onciale penchée particulière à Dioscore, mêlée de rares formes cursives.

[67317]

Traces de trois vers au moins, au début.

... . καθεστ[...]
 το γρ[α]μ' αριστ[αν] ...
 [Θ]ησης τα τετκ[η] ...
 [τ]υχη[ς] αμαρτα[του] ...
 5 [ο]θησι κιθαρου τ[...] ...
 [.] μοσ[.] μι τατα χαρ[ευσον, ειρηνη δεχου].
 [Ου] γαρ θεωρηση[ς] κα[κουργικην ετι],
 Ηαντη δεος τη[ερ]υ[κει] ασπιλου δικη[ς]
 Νεο[υ] Σ[ο]λων[ο]ς λ[ε]πτο[τος (?)] ... σαρδη[ν]
 10 [Δ]ευρη χαρις κα[ι] χαρι[α] ...
 [τ]οντες ευμενεις αι[μ]ητους στρατηλατας]
 τον ευτυχεστε[ρον] ...
 αρχο[ντ]α πα[ν]τον [...] ...
 τον αμφιδ[ε]ξιον ο[ρ]βαζεντον (?) ...
 15 και μισοπονηρον [...] ...
 νικαις αμηντοις τε[...] ...
 ου κατα ταλαιπωτο[...] ...
 φ[ε]ροντ[α] αρατλαν[...] ...
 [Χρι]σον χαρειν ει[τ] [μυριαμφορον χρονον (?)],
 20 αλ[υπ]οσ, [αρ]θρον[ο]ς τ[...] ...
 Χειραν εμ[οι] α [τατυσσον] ...
 χειραν ε[μ]οι α [τ]α[μυσσον εμιν πενον διαλυειν]
 οικτιον (sic) ορρ[α] λιγανω (?) ...

Ligne 3. Cf. le Θηση τεκχισσα du n° 67055, v., l. 24.

Ligne 4. Αμαρτου : ce mot est l'un de ceux qui ont concouru, avec αμηντος et απειρατος, à former le barbarisme αμιρατος si souvent employé par Dioscore : cf. n° 67184, v., l. 2.

Ligne 5. Κιθαρου : l'αι est très douteux. Ce serait en tout cas une correction sur un η.

Ligne 6. Θηση ne peut se lire. Cf. n° 67131, v., (A), l. 1.

Lignes 9-11. Cf. n° 67279, v., l. 1-5.

Ligne 19. Restituée d'après le n° 67097, v., (F), l. 29.

Ligne 22. Restituée d'après le n° 67097, v., (B), l. 21 : il faudrait alors supposer que Dioscore a achevé son morceau en hexamètres dactyliques : cf. l'inverse au n° 67315.

67318. Poème en hexamètres homériques, œuvre de Dioscore : épithalamie d'un certain Isaac (cf. n° 67179). — Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 256 mill. — Antinoé (?).

Écriture ordinaire de Dioscore, un peu plus cursive que celle du n° 67317.

Ἐπιθαλαμίον μετὰ ακροστοιχίδος του ῥυμάτος
 ἢ ίστασο, Καλλιοπη, και μελπεο, μιτερ ασύνη,
 σεμρον αει στιλβοντα γαμον πολυτσωφρονος ευηνος,
 αγλαΐης συν ερωτι πεπληνθοτα δ' ολβοσυράων.
 5 Κυπριός ουκ' ενοπεγεν ακεκα δ' εργα τελεσπαι,
 ίστον αναστησαι φίλαιμαρτου Τυνδαρεωνης,
 Ογυγυτος γενεντες ιερον γενος εγγυθι: Νειλον
 λευστατες των μεθεπουσιν ο νυμφιος ηδε κ/ τυμψη.
 Ακλινεως κατεμαρψαν, εοικοτε Βελλεροφοντη,
 10 μητηρ αμφιεπουσιν αγαλλομετην υμεναιοις,
 [π]υροφορου χριειντας επ αγθεσπιν αυλακας αυτη.
 Ρυγιδως Διογυστον ειν στεφεεσπι κ/ Νειλον
 ρυσαμενος πολυτεκνον αει Θεος εγγυαλιζοι
 ουλομενηις απανευθεν γαμον προφερεστατον αλλα.
 15 Τουκει αει ζωοιτε και αφθιτον εις χρονον ελθοις,
 αφθονον ευρομην πανανδιμον ηδος αειρος
 τοσσατην αρετην, αμ' αριζολη σεο νυμψη.
 [Ω]ριον, ου μετα δημ, επι γουνατην οψει τικ,
 νεκ[τε]ρος ηδυτερον, πεποθημενον εις εο καλλο[s],

Ligne 1. L'acrostiche donne : Ισακια λαμπροτατω νυμψιω; certaines lettres, par une singulière licence, sont représentées deux fois.

Ligne 5. Le sujet ne peut être que γαμος : cette union ne se terminera pas, comme celle d'Hélène, par une fuite sur un vaisseau (*ιστον αναστησαι*). Cette comparaison avec Hélène ornait déjà le poème n° 67179.

Ligne 6. Τυνδαρεων : la fille de Tyndare, Hélène.

Ligne 8. Κ/— και; autre abréviation au vers 12.

Ligne 10. Μητηρ : les deux dernières lettres sont le résultat d'une correction ; — « un mois tout égayé des Amours qui les environnent ».

Ligne 11. Πυροφορου : qui porte le blé. — Αυλαξ est quelquefois considéré comme un mot masculin : voir les exemples cités dans le *Thesaurus* d'Henri Estienne.

Ligne 14. Ουλομενηις pris substantivement : un mariage exempt de désastres. Le début de la phrase est obscur.

Ligne 16. Ηδος : corrigé sur τον.

Ligne 18. Ωριον : douteux. — Ου μετα δημ : et non après une longue attente.

- 20 οὐατέρων καμάτων τακτηπάξιον οἰδεῖσθηρά,
μητιν αερταζούτα πανίκελων ὑμιν τοκευστι.
χ. Ἰσακ οὐεραιούμενος εφευραο τομψην αριστην (sic).
χ. Φευγεο, βασκανιν, γαμον ίλασιν εκ Θεου τοιδε.
Ως χρυσος χ[ρ]υσον ετυχε κι αργυρος αργυρον ευρεν.
γ. ? Ι[σα]κιου χα[ρ]ιεντος αμυμονος εκ γενετηρος.

[67318]

Ligne 22. Les signes placés en marge rétablissent l'ordre des vers, nécessaire pour achever l'acrostiche. L' α du vers 25 doit avoir une signification analogue. Il faut rétablir ainsi la succession : 23, 25, 22, 24.

Ligne 23. Le vers commence par une véritable formule d'exorcisme, semblable à celles qu'on lit sur les amulettes, φευγε μεγιστηριν, φευγε ποδαγρα, etc... (cf. G. SCHLUMBERGER, dans *Revue des Études grecques*, V, 1892, p. 73 et seq.).

Ligne 24. Cf. n° 67179, l. 7. — Il faut évidemment lire χρυσον, mais le miss. suggère plutôt un ω ou un α. Les traits sur l' ν indiquent (à tort ici) l'allongement de la voyelle.

Ligne 25. Αμυμονος : μν corrigé sur d'autres lettres effacées.

Bart., *Journal d'entrée du Musée*, n° 50470.

67319. Liste des pâturages (*βοσκήματα*) appartenant à Dioscore fils d'Apollos(?) et dévastés par ses ennemis. Sur le sens du mot *βοσκημα*, cf. n° 67097, v., (A), l. 2; 67112, l. 11 et *suser.*, etc. Comme nous possédons déjà une liste de même nature (n° 67143), écrite de la main de Dioscore, il est possible qu'il s'agisse ici encore de lui (quoique au verso son nom se lise avec celui de son grand-père Dioscore Psimanòbet). Les atteintes portées à sa propriété seraient alors la suite des mesures prises contre lui par le pagarque d'Antaiopolis en l'an 566 (n° 67002, l.), et qui le forcèrent à fuir à Antinoé. Cette dévastation a consisté sans doute à faire paître des bestiaux étrangers (*βρωθέντα*) sur ces pâturages (cf. n° 67002, l. 1, 14 : τῷ τε βρωθέντῃ κόμης Φθλά καὶ τοῖς ταύτης τοιμέσι). — Long. 0 m. 194 mill., larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditô (?)

Cursive arrondie.

[·]· Υπ]ο[μη]ντικ[/ τ]ον βοσκηματων μὸ [τ]ων βρωθέντων
αν[θρ]ώπων εξης ὅποις τεταχτατα[/]
ο[ν]——
τοπι, με εξ υποβολῆς Πατερμόθιο απο τὸ μῆδ[εως] οι καὶ αυτης υπο τῶν περι
Ηρακλειον καὶ Ίωαννην

Ligne 1. Βρωθέντ[εω] : le β est corrigé sur une lettre indistincte.

- [67319] τοπ; Πατικοριό δ/ των αυτων πρωτ[ο]κωμις εξ ὑποβολη[σ] των αυτων κεφα-
λαιωτων
- 5 τοπ; Πιαρτσαχοι οιαι/ δ/ των αυτων
τοπ; Νιλαμουρος και των αρδορ' Ταστρεουτο[σ] επι μει της ιδ, δ/ Ιωαννο Ταγουρε
γεαρ̄ εξ ὑποβολε Αθραχαιο Βικτορος ποιμις το και Σουλ
επι δε της ει μηδ, δ/ των [ει]οημ[ει]ων πρ[ωτ]οκωμις Ιωαννο και Πρακλειο
[τ]οπ; Ηαλλος δ/ Ηατερμδθιο κεφαλαιο[τ], εξ υποβολε Μουσ[α]ο Καλλιο[κ]ο
διακ/ και γεωρ[γο] απ̄ ιδιο[δ]ις
τοπ; Ισακ[ι]ο Βισκουετος ει Νεπκη, δ/ Φοιβαχιμωνος και Μη[ρ]α, εξ ὑποβο-
λης Ιακκυνιο γεωργος απ̄ ιδιο[δ]ις επι δε της ει βικλο το
10 και Φωτ Μεγιε εξ υποβολ/ το αυτο
τοπ; Λαττε[οι]ο (?) πρωτ....s απ[ο] το [α]υτη τοπο Νεπκη, δ/ Φοιβαχιμ[ω]νος
και Μηρα ~~και~~ αιδη αυτη κη.
τοπ; Κυρι[α]κο [του διακειμενο]ο ει το [το] α[υτη] [Ν]ε[π]ικη δ/ Φοιβ[α]χιμ[ωνο]s
κ[αι] Μηρα απ̄ ιδ εως η [α]υτη
[το]π; Φριανος Ευλογη
τοπ; το νιον Τανγκλεκ
15 και το ι[μι]συ το γ[ε]ωργιο Απα Σενογύθου
τοπ; Εζακτορο[σ], δ/ των απο πρωτοκωμις των περι Πρακλειον και Ιωαννο,
εξ ὑποβολε Μηρας αδελθο μο
τοπ; Ηια, ανει δ/ το [υ]ιο Πλασταικ του λεγον [Γ]εωργιο
τοπ; Ταθεουανε [δ/] Ψαρη υποδεκτ
τοπ; Ηαμουθο επι η αιδη μει δ/ Φοιβαχιμων[οι] επι δε της ιδιο[δ]ις το [δ/ το]ι αγρο-
φυλλακον
20 τοπ; Καρκαρο δ/ Βικτορος Ταχυμικ ποιμις απο ιδιο[δ]ις εως της παρουσιας η αιδη
και αυτης
τοπ; Απα Οροφριο δ/ το νιο Μαρθα απο Φθλα, [επ]ι μει ει αιδη μονη[σ]
τοπ; Ηαπκουκ δ/ των νιων Ηακσω απ̄ ιη αιδη εως η αιδη και αυτης
του ερο ορυχιο δ/ Ηαπσαχριου Μακαρο και Ηοσιμ επι ιδιο[δ]ις μονη

Ligne 4. Πατικοριο : cf. n° 67112, *suscr.* — *Tων αυτων* : Herakleios et Jean. Un protocôlète Herakleios est en effet cité au n° 67055, *r.*, II, l. 16.

Ligne 6. Ταστρεουτο : Γα paraît être une correction sur un ο.

Ligne 7. Elle commence notablement plus loin vers la droite que les autres lignes.

Ligne 9. Νεπκη : cf. le κληρος Νερπακητος du n° 67107, l. 10, et le Νερπιας de *P. Lond.*, IV, *Index 4 (b)*.

Ligne 10. Ajoutée postérieurement, et commençant au milieu de la page.

Ligne 16. Αιδη est certain, et non αυτη.

Ligne 20. Au-dessus de cette ligne a été ajoutée une autre ligne, complètement effacée.

των αρόφαντ Ηριών[ρ]ος εξ απηλή χωρας δι του νέου Μαρθα επι τε μηδ/ πομης [67319]
[το]πι Ευγθίο και Ωρ[ιων] (?) . . .

Le papyrus est brisé.

Au verso, longue suscription, presque entièrement effacée. On lit encore le premier mot : η γνωστή^η, et les derniers : Διοσ[κορό] Ψιγχ[νο]ς έτε δι/ Διο[σκορό] (?)].

Ligne 24. Εξ απηλίστου χωρατος : le λι de απηλή est d'ailleurs extrêmement douteux.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 a.

67320. Ordre du *praeses* de Thébaïde inférieure, Thomas, relatif à l'annone de la garnison d'Antaiopolis, pour la cinquième indiction. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 67 $\frac{1}{4}$ mill. — Antinoé.

Date : décembre 541 (?). J'ai indiqué dans mon *Organis. milit. de l'Egypte byz.*, p. 154, que la ville d'Antaiopolis eut un seul *isapnōs* pour garnison jusqu'aux environs de l'an 540. La cinquième indiction, ici, serait donc l'an 541/542 au plus tard, puisqu'il est encore question d'un unique *isapnōs*. La date de 526/527 est peu vraisemblable. L'indiction employée ici est celle de Constantinople (cf. n° 67321, l. 9), commençant le 1er septembre. La deuxième τετράγωνος débute donc en janvier, et l'ordonnancement de cette dépense a dû se faire à la fin de l'année précédente.

Même écriture que les n° 67230, 67280 et 67281.

[Φλής Μυρας Ιουστινιανος Δημοσθενης] Ιωανν[η]ς Θωμ[ης ο] λαζαρπ[η] τριθ'
ιοταρρ[η] πρωτω[ρ]ιαν το θει[η] παλ[η] και [αρχη] της Θ[ησ] επαρχη

[Φλής νιος , ο καθωσιαμενος ακτο]υαριος των γ[ε]ννασ-
των στρα[τ]ιω[ν] των απο το αριθμο Ανταιο, δι οικειας αναζηρα[σ]
ε]βιβαξε[ν] το δικαστηριον χρωμα
[παρασχεθηκα τα τοις στρατιωταις αφωρισ]μενα σιτηρ[ε]σια ιπερ της δε[υ-
τ]η[ρ]α[η] εξαγιμη[ν] της παρουσιας πεινητης επιν[ε]μησεως. Ειτα η ταξιδι[η]-
τησειν προς ομηρος

Ligne 1. Ο λαζαρπ[η]τος τριθ[ηρος] ιοταρ[ηηρ] πρωτωριαν[ηηρ] το(ν) θει(ου) παλ[η-
του], και αρχη[ηηρ] της Θησ[ηηρ] επαρχη[ηηρ]. Aucune trace d'écriture après ce
dernier mot. — D'après ce titre ce *praeses* était *comite*; une communication de
M. Bell me permet de restituer le nom au complet d'après *P. Lond.*, 1679. Le
Θωμας κομης du n° 67169me, l. 6 (tome III, p. 3) est-il le même personnage? Une
fois de plus le dernier nom serait donc l'usuel, en cas de « polyonymie ». La date
proposée plus haut se trouverait jusqu'à un certain point confirmée, puisque le
n° 67169, daté de l'an 569, mentionne le fils et le petit-fils du comte Thomas.

Ligne 2. Si la restitution de la ligne 6 est justifiée, la lacune des lignes 2-5 devait
 contenir un peu plus de quarante lettres (44 à 45). Les restitutions proposées ici

[67320] [ταῦτα απαιτησαί τε καὶ διαδουταῖς αὐτοῖς] αχρὶ κομ[δ]ης τὸ ευτυχεστάτ[ό] προδιηληγατὸν της αυτῆς πεμπτῆς ἴνδικτιον[ο]. Θεληστάτε τοιςυν, δεχομένοι τοῦτο

5 [δικαστικὸν προσταγμά, δικῆδο]ν καὶ τὰ αυτὰ [τι]τηρεστικ [επ]: τὸν πρ[ο]ειρημένον αἰδρά, κατὰ την ὑποτεταγμένην γνωστὴν [κα]μβύσην της αυτῆς ταξεως, ειδοτες αι

[ει κατὰ τι ραθυμία της παρακολουθησην, συκ εκτος εσεσθε δικαστικην[ε]] καὶν[σεως δια γαρ] τ[ο]υτῷ εκ ταξεως κ[π]εσταλ[τα]: ¶ [L]ηγὶ ¶

Legi

+

(B) ¶ Χρηι εκ της ὑμετέρας καμψής το ὑποτεταγμένον μέτρον
σίτου αρταβῶν διακοσίων τριών, σινοκρέων
οκτακιντειλίων επτακοσίων πεντηκοντά, ὑπερ της
δευτέρας τετραμηνοῦ της παρ[ο]υσῆς πεμπτῆς επιμέμνης,
5 απαιτηθήσας καὶ παρατηθήσας τοις γενναιοτάτοις
στρατιωταις αριθμῷ λιταιῷ απροκρίτως, αχρὶ κομιδῆς
του ευτυχεστάτου προδιηληγατὸν της αυτῆς πεμπτῆς
ἴνδῃ. Δηλαδὴ της καταβολῆς γιγνοῦντα[s] Φορμαρί^{κομιδής}¶

10 Σιτό ειρ χρ/ κατα μη μ του ḥ α — σγ //

ne visant qu'à rétablir le sens, je n'ai pas tenu compte de cette indication, qui d'ailleurs n'est pas certaine. — Sur l'*actuarium* ou *optio*, cf. J. MASPERO, *op. cit.*, p. 105.
Ligne 4. Το προδιηληγατον : c'est la *delegatio* — ou plutôt la *prædelegatio* — du préfet du prétoire, indiquant, entre autres impôts, le montant de l'annone militaire : cf. M. GELZER, *Byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 39-41. — Το, à la fin de la ligne : pour το.
Ligne 6. Restitution d'après le numéro suivant, l. 11. — Après τοῦτο, espace blanc, équivalant à onze lettres environ.

Ligne 7. Au-dessous du second *Legi*, le même signe (un R barré) qu'on voit aux n° 67030 et 67280; mais ici il a presque entièrement disparu dans une lacune. — Ici, la lecture *Legi* est assurée (cf. n° 67321, (A), l. 19).

(B) *Ligne 4.* Τετραμηνοῦ : sic. Dans le texte A, l. 3, on lit εξημηνοῦ, qui est certainement une erreur.

Ligne 8. Της καταβολῆς γιγνομενῆς τας Φορμαρίκας κομιδές : ces Φορμαρίκια ou quittances sont celles dont les n° 67050, 67051 et 67137 nous ont conservé des spécimens.

Ligne 10. Ειρ χρ(υσο), κατα μηδιος μ' του μεμπατος α' : l'*adacratio* se fait à 40 modii pour un *nomisma*.

σαρ[οκρ]εου
εξ/ εν χ[ρ/ κ]ατα δ, σ του ν α δ, ε

[67320]

Ligne 1 r. Le signe δ, représente évidemment une mesure de capacité; mais le nom n'en est jamais donné en clair dans nos textes (cf. n° 67050 etc...); ils font suivre immédiatement d'un chiffre le mot σαρκεου. Peut-être faut-il lire αγι—αγγεια, ou λ[απα].

Ligne 1 s. Εξ (εν).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40471.

67321. *Ordre du praeses de Thébaide inférieure Jacques, relatif à l'annone des Numides Justinienus de la garnison d'Hermopolis.* — Long. 0 m. 306 mill., larg. 0 m. 820 mill. — Antinoé.

Date : 548 ou 563. — La réorganisation militaire de la Thébaide, dont il est question l. 3, doit, en effet, avoir suivi la réforme administrative de 539 (Édit XIII). La date de 548 (ind. XII) est la plus probable, parce que cette allusion aux réformes paraît indiquer qu'elles étaient encore récentes quand le papyrus fut écrit.

Cursive très soignée (analogie à celle du n° 67320). — Un papyrus de contenu analogue fait partie des collections du British Museum; M. H. I. Bell a eu l'obligeance de compléter ma copie d'après le manuscrit de Londres, et j'ai marqué ici d'un astérisque les restitutions obtenues par lui au moyen de cette collation.

(A) [¶ Φλανῖος] Θεοδωρος Μηνας Ιουλιανο[s] Ιακκωβος ο μεγαλοπ[ρ]η κομι και αρχι
της Θηβαις επαρχι το ζ'
[Πατας, Θεου ηγο]υμενου, τας [υθ]ηλιω πολεις ιθυνων βασιλευος ο κρατ[ισ]τος
οπλοις και στρατιωτικοις καταλογοις εις παραταξιν παρεπικενατιμενοις την
ταυτικων [ε]πιπειρικ,
τεταυρ
*[μετα την τομην *τα[ζε]ως τιχειζει χαρακτηριζει τοντο το μυν *[Θ]οι-
τηται ευτυχημα της Θηβαιων εμει. Θεσπισαι γαρ ευτυχως κατηξιωσει
δια Σειου πραγματικου τυπου

(A) *Ligne 1.* Le titre de κομις και αρχι της Θηβαιων επαρχιας se retrouve aux n° 67030, 67281, et le même praeses, Flavius Théodoros Ménas Joulianos Jacobos, nous est déjà connu par le n° 67030. A la fin de la ligne, le chiffre ζ' n'est pas absolument sûr, mais il est très probable. Si l'an 6 correspond à la douzième indiction, le papyrus 67030, qui est de la dixième, sera daté de l'an 4 : et en effet, l. 1, on peut y lire το δ. Il semble donc que ces dates signifient seulement « la quatrième, la sixième année de son gouvernement ». La magistrature était peut-être annuelle, mais immédiatement renouvelable.

Ligne 2. La restitution du début est entièrement hypothétique.

Ligne 3. Lire τιχειζει. — Το μυν φοιτησαι : le tour de la Thébaide est récemment Catal. du Musée, n° 67279.

- [67321] * [ειμένουσθαι το]ν Ερμούπολι[τω]ν πολεις αριθμοι των ευκαθοσιων Νουμεδων
Ιουστινιανων, αιδρων περταχοσιων οκτω, προς παραβυλακην της Θη-
σιων επαρχειας και
- 5 [προς εκδι]κων πατητο[ρ] β[α]ρεξινοις [επι]μερομης, και σιτησεις αν[το]ις χορη-
γισθαι προσεταξει. Την γαρ τοικυνην αγαθην και προσηγοτικην διοικησιν
περατη π[α]ραδουνται
- * [προσεταξα]το ειδοξοτατο[ρ]ος κορης Ηλοντινος, αντρα την ευσεβεια τα[υτη] *
πολιτικη χοντιμος γεγονως, και ει τοις κοινοις πραγματων ευδοκιμος Φαρει,
αν και μεμαρτυρη[ται]
- * [παρα της κρατουσης τυχη]ς και της υψηλοτατης καθεδρας, οστ[ης ε]κ
προσειμων της αυτου αρχησεως εδειξεν το * [Συ]σει προσον τη αυτου ειδο-
ξοτητι πρασιν το λυ[τη]τελουν
[.....] κρηπων, Θ[ελητη]τε τοινυν, τουτο το δικ[αστ]ικον προ[σταγ]ια
δεκ[ο]με[νο]ι, χαρημησαι τοις προδικλαθεισιν ευκ[αθ]οσιωτοις Νουμεδων
Ιουστινιανοις, δια Βηρυλλα
- * [του καθωσιω]μενο αυτο[ν ο]πτιονος, εις αιδρας περταχοσιους [οκτω]ν τε-
λ[ο]υσιν, υπερ μηνος σεπτεμβριου και οκτωμβριου και νοεμβριου και
δεκεμβριου της παρουσιας
- 10 [διωκετατη] επινεμη[ησε]ως, ακολ[ουθη]ως την υποτ[ετ]αχμενη γη[ωσ]ει, ειδοτες
ως ει κατα τη ραθυμια της παραγκλου[ηση]ν, ουκ εκτος επεσθε δικαστικης
κημησεως*
- * [δια γαρ τουτο]ο [εκ τα]ξενος [α]πεση[τ]αλτα[τ]ο Legi

arrivé. Ce passage est bien caractéristique de la politique militaire du VIe siècle : toutes les villes de l'empire, situées à l'intérieur ou aux frontières, devraient avoir leur garnison.

Ligne 4. Sur les Numides Justiniens d'Hermopolis et leurs rapports avec Aphrodité, cf. encore mon *Organisation militaire*, p. 144-145. — *Ευκαθοσιωτος* : mot déjà connu dans le sens de « consacré » (exemples cités dans le *Thesaurus* d'H. Estienne; ici, c'est une simple variante du terme habituel *καθωσιωγενος*).

Ligne 6. Ploutinos a été chargé d'installer à Hermopolis le corps des Numides. Il dut le faire en qualité de *tribun* de cet *οριθμος*. Le tribun avait souvent la dignité de *comte* (marquée par l'épithète *κεμπιτρικουρος* de P. Oxyr. I, 128, l. 15). — Πολιτη[τη]ια est ici « la pagarchie d'Hermopolis ou d'Antinoopolis », où notre homme écrit. Sur *πολιτηια* = *nomen* ou *canton*, cf. P. Flor. 75, l. 9; P. Lips. 62, I, 6.

Ligne 7. Η υψηλοτατη καθεδρα : c'est la préfecture du prétoire, de même que η κρα-
τουσα τυχη désigne l'empereur.

Ligne 8. Lire Νουμεδων.

Ligne 9. L'annone est réquisitionnée de quatre en quatre mois (*τετραμηνος*) : cf.
n° 67058, II, l. 2-5, et 67301 B, l. 4.

Ligne 11. Ici encore, un espace vide après *τουτο*.

[L]egi

[67321]

[Το]ις από και[μης Λθροδίτη]ις τὸ [Αιρ]ται[σπε]λιτου·

- (B) Φ Χρη^τ εκ της υμετέρας καμής το υποτεταγμένο μετρον απαιτηθημεναι και
παρατηθημεναι τοις γενναιοτητις Νομιμοις Ιουστινιανοις, δια Βιρυλλα
του καθοσιωμενης αυτων οπτι, Υπερ μηνος σεπτεμβριον και οκτωμβριον και
νοεμβριον και δεκεμβριον της περιου[σης] δωδεκατης επινεμησεων
5 απροκριτως, αχρι κομιδης του ευτυχ[εστατ]ου προδικηγατον της αυτης
δωδεκατης ιδ. Δηλαδη της καταβολη[ης] γιγνομενης τας φορμαρη[κομιζ]

Σιτό	μὴ σπεγγύ γ'	[αι]ροκρήσις ἡ δὲ ισ-
	ον	
τω οπτι/	σιτό μὴ σκ	αιροκρήσις σχημα
τω αυτι/	σιτό μὴ ζ	αιροκρήσις την
τω δημοσιω	σιτό μὴ τσγ'	αιροκρήσις ροζ

Ligne 12. On lit d'abord [...]ελη; mais la comparaison avec le n° 67320 me fait admettre legi. De même au n° 67030, l. 6, il faut sans doute lire legi une seconde fois au lieu de κελη. La première lettre a tout à fait la forme d'un κ, mais j'ai rencontré cette forme de l latin dans d'autres papyrus de Kôm-Ichgiou.

- (B) Ligne 7. Σιτου μο(διευ) σπεγγύ γ' (243 1/3), αιροκρεου (αγγεια?) δις ἡ ισ (2916). — On a vu plus haut (t. II, p. 26) que l'artabos valait à cette époque trois modii. Les fournitures en blé (et en vin) sont donc ici presque exactement le tiers de ce qu'elles sont dans le papyrus précédent. Les contributions militaires d'Aphroditō étaient donc attribuées pour un quart à la garnison d'Hermopolis et pour trois quarts à celle d'Antaiou.

Ligne 10. Τω αυτω νπερ δηπ(ουτατου); le deputatus est l'armurier du bataillon : cf. Nov. 85, 1 : οὐδὲ τους εν τοις αριθμοις συγχαταλγουμενους οπλοποιους, ους και δεπουτατους καλουσι, τους επερ του δημοσιου κομιζουμενους σιτησιας, συγχωρουμεν εργα-
ζεσθαι η την πιπρασκειν επελα.

BIBL. : Papyrus appartenant au Musée d'Alexandrie et dont M. Breccia, conservateur, a bien voulu m'autoriser à prendre copie (Inv. P. 325; don de M. Adolphe Cattaoui). Inséré ici pour compléter la publication du trésor d'Aphroditō.

67322. Lettre de Jean (pagarque d'Antaiopolis?) à un protocômète d'Aphroditō. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antaiopolis (?).

Cursive penchée.

[67322]

π/ Μη τινι κεφαλήν του Χριστοῦ, εκαὶ μη παραδοσις τους γεωργίους προς [την]
 γιωσιν Μακαριώ τα ποιμένι, ὅθεις παρεχει τάντα εἰ μη η σ[η]ν αὐ[το]ς λέγ[ο]ντος.
 Θεος γαρ οὐδεν, πακυ ωλίγωρησεν ο λαμπρότατος κύριος Μηνός [τερι]
 του ποιμένος ελθοτος και ειποτος αυτω, και τινι [α]ρ[α]γ[τη]σι[ν] σκεψαζει
 5 ιηπερ ας ο Θεος οιδεν οκινω πιστευσται. Πεισω γαρ εμαυτον ετ[ι . . .]
 ουκ απεχεται πραγμα ληπομητα [υ]μας η ζημιομητα ποιησαι [. . .]
 χαρ[ι]σαι (?) ουν και ε . . αυτω κ[α]ι . μι . . . μασι και παραδοσιους γεωργίους
 προς την γιωσιν την πεμφθεισαι σοι παρ εμοί ίητα απαλλ[αχθησ]
 της Θλιψεως ταυτης. Τον δε κοινον αδελφον Απολλόν δια [τον]
 10 Θεον παραγατα πεμψατε μοι μετα των προσωπων ἦ

Souscription au verso (en deux lignes) :

[Γ]Ε[ρ]ΜΑΝΟΣ Ζ[η]ΝΟΣ . . . αὐ[το]νόμος [τη]ς (place du sceau ?) ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ [Α]Π[ο]ΛΛΩΝ[τη]
 παρωτος/ + Ιωαν[ης]

Ligne 1. Lire παρωτος; de même, l. 3 : (α)γιγωρησαι.

Ligne 2. Cf. n° 67328, p. I, l. 12 : παρεστατης την επιζητουμενην προσωπων, faite par un παιγνι. — Peut-être faut-il donner à παρεχει le sens français « payer » : personne d'autre que toi ne sera puni de cette négligence (?).

Ligne 3. Ce Ménas est sans doute le pagarque du n° 67002, p. I, l. 6.

Ligne 4. Ελθοντος, εισοντος. — Αγιακτησιν est très douteux; σκευαζει également.

Le pagarque Ménas pardonnerait un premier retard, mais il ne faut plus de délai.
Ligne 5. Lire πειθω.

Ligne 6. Lire λυπουν et ζημιουν.

Ligne 9. Lire Απολλων.

Souscription. Cf. n° 67082, susc., v. Un Jean, pagarque, apparaît au n° 67325, III, l. 11.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 50572.

67323. Lettre adressée à Apollós, protocômète d'Aphroditò, par le *numerarius* Psaios, employé dans les bureaux du *praeses* (?). — Long. o m. 337 mill., larg. o m. 228 mill. — Antinoé (?).

Cursive droite, assez élégante. — Le bord droit manque : onze lettres en moyenne par ligne doivent avoir disparu, si le papyrus avait la largeur normale de 30 à 31 cent.

π/

[Γ]Ε[ρ]Ο] δεσποτης μου ο ειδοξεστατος κομης Αμμωνος[ς ουκ ημελησε]
 δια Θεον την συστ[α]τησιν της ψημων κωμης. Ελαλησε[. . .]

Ligne 1. Le comte Amménios apparaît déjà aux n° 67069, 67138 et 67139. Son titre et le rôle qu'il joue ici semblent prouver qu'il était κομης και αρχων, c'est-à-dire *praeses* de Thébaïde inférieure (cf. n° 67321, note 1).

ζητησαι τινα καταστασιν της αυτης καμηλης, και τηρ[οσταχες τουτο]
γραφημαι ταξι τοις απο της καμηλης και τοις εξπελλε[υταις δια τε]
5 την σημ Θευμακτοτητα και Σενούθην Απολλωτος και [τους αλλους]
πρωτοκαμηλης της αυτης καμηλης, και βουλομενο[υς, υκης μεντοι]
και τους αλλους, λεγω διη Βοτ'ον και τον νιον αυτου και το[υ] περι αυτον(?),
αποστημαι και σχολασαι εαυτοις, Φρο[ν]τιζοντας τω [ιδιω πραγματι].
Και τα τοιχυτα γραμματα απεστειλα δια του γραμματης[ορου ...
10 τη ση αδελφοτητι. Ταυτα σην λαζουσα, παρασκευαση το[...]
συναξαι τους απο της καμηλης και επιδουναι αυτοις κα[ι] ...
εξπελλευτων δουναι αυτα τα γραμματα τα προς αυτους κ[...]
eis την πολιν και φερει αυτους ακινηστωντας υμ[eis δε μετα(?)]
των εξπελλευτων καθ' εαυτους ποιηστας την χρει[αν την περι(?)]
15 την καταστασιν, αλλα μη αποστρεψης τ[α π]ραγμ[ατα ...
παρη του ειρημενου μου δεσποτου του κομιτος και Θ[...]
αλλα παντως ακολουθησον τη προσταξη. Τον δ[ε] Διοσκορον]
Ψιμανιωνετ παραυτα εκπεμψατε ενταξ[θα]
..... υ του ενδ[ο]ξοτατου κομ[ιτο]ς [¶]

Scription au verso :

[¶ Επιδ/] τω [α]δελφω (dessin ? très effacé) Απολλωντι πρωτ[ο]χ[ω]μης π/
Ψαίου τ[ουμερο]

Ligne 3. Καταστασις indique-t-il ici la condition du village en matière d'impôt, c'est-à-dire le nombre des contribuables et leur solvabilité? Cf. peut-être P. Lond. IV, 1597, note 3. — Ηροσταξε : restitué d'après la ligne 17. Allusion à un ordre envoyé par le præses aux απο καμηλη au sujet des impôts : ordre du même type que ceux qui ont été publiés plus haut (n° 67030, 67280, 67320 et 67321).

Ligne 4. Οι απο της καμηλη désigne donc non seulement les dignitaires mais l'ensemble des habitants.

Ligne 6. Le sens me paraît être : «même s'ils veulent . . . s'en désintéresser et ne s'occuper que de leurs propres affaires».

Ligne 7. Bottos est en effet l'un des protocomètes, lui aussi (cf. n° 67059, l. 8).

Ligne 11. Επιδουναι αυτοις (τα γραμματα).

Ligne 13. Φερει : dans le sens de «il conduira».

Ligne 17. Est-ce Dioscore (fils de?) Psimanobet? Cf. les indices des tomes I et II.

Scription. Un Ψαίος τουμεράρης est connu par le n° 67058, II, l. 5, et III, l. 14, 20.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40473.

67324. Fin du testament d'Aurélios Pankab, fils de Panouphis. — Long. 0 m.
277 mill., larg. 0 m. 313 mill. — Probablement Aphroditō.

Cursive penchée.

[67324]

- τῶν εμοὶ προχωρατῶν [...] δεδοχθαί. Βουλομένοι δέ και τότε, οὐ εἰ συμβεῖτο τῷ ράβυν[ι] τὰς κληρού[μενα] μου] θυγατέρας ουσας μη καταβ[λή]ει[ν] εὑ[γνω]μονας, η τοὺς κληρονομοῦσας αυτοῖς, την προσφορισθεῖσαν παρεγμένην παρεγμένην παρεγμένην ταῖς αγίαις μοναστηρίαι σιτου τε και οι[νό]ς]
5. τ[...]χ[...]τὸ τρυγυμθετος, καλέσω τον εὐλαβεστατον πρεσβύτερον τὸ αυτὸν μοναστηριο και τους εἰν αυτῳ μοναχους ταπαιτησαι τὰτας εκοντας και εκοντας δια ταντος, παρο των ακταγιωστας προβίνται τα της αγιας προσφορας εις α[ι] τους αποθανοντας προσδοκειν. Λατη δε η διαθηκη απεστω πας Θονος και [δο]λος πωνηρος, μηπερ βουλομένοι απανταχο κρατειν και κυριευειν, μηπερ δι[αθ]ηκην παρεγμενα (sic) και παρεσκευ[α]σα ἀτιν γραψιναι και πουρα- Σηται δι[ατ]ων εξης πουραδοντων μαρτυρων επτα τον αριθμον, ουσπερ μαρτυρας προσ εκαλεσαμην, και παρεγμενων αυτοις την δυναμιν της δικθηκης και πεπεικ[α] κατα τους ι[σραι]ους παρεγμεναι. Οι δε λαοις παντες αποκληροι εσονται, δια το ουτως μοι ορθως και δικαιως δεδοχθαί. Η διαθηκη κυρια εσται και
15. βεβαια διστη γραφης οριστης εφ πουραδον εμοις και επερωτη επι τουτοι[s] πασι αμολογησα .· .· .· Λυρηλιος Πα[ν]χα[ρ]η Ναρθηο ο προκ/ εθειμι ταυτην την διαθηκην πεπισμενος ε[πι] παστη τοις ενγεγραμμενοις οις και παρεγμενα μια μ[ο]νοι χειρι .· .· Ψειθηκης Ολλοτος πρεσβ[η] μαρτυρω τη διαθηκης παρα του θεμειου .· Λυρηλιος Βικτωρ Συρο μαρτυρω τη διαθηκης παστης παρα το θεμειο
20. [· .· Λυρηλιο[s] Αβρααμη[s] . . . μ]αρ[τυρ]ω τη διαθηκην ακοσας παρα το θεμειον .· Λυρηλιος Κ.

Ligne 4. Les deux testaments publiés sous les n° 67150 et 67319, surtout le second, réservent des legs importants aux couvents. La seule clause conservée de celui-ci est encore une fondation en faveur d'un monastère. Dans la requête 67003, il est question d'une arrière léguée au couvent de Pharaous par une veuve. Il semble que tout testament quelque peu important contenait alors une disposition de cette nature, ce qui explique le nombre et la prospérité des monastères en Égypte.

Ligne 6. Ταυτα : pour ταυτα.

Ligne 7. Il manque évidemment quelques mots à la fin de la ligne.

Ligne 8. Lire απο ταυτης της διαθηκης.

Ligne 12. Après πεπισκη il y a place pour αυτοις, mais dans la marge seulement; le mot, dont il ne reste pas trace, avait sans doute été passé.

Ligne 16. M. Bell me signale dans P. Lond. IV, 1519, 995, un Ηεροσπ.

Au verso, inventaire d'objets mobiliers (*τιμητικά τιμητικά*), en langue copte. Je signalerai [67324] seulement deux rubriques intéressant la philologie grecque : « un petit vase à parfums », **ΜΟΥΡΡΟΩΝΙ** (*μυροθυντή*) **ΚΟΥΙ ΟΥΕΙΚΙ**, et un autre vase ou coffret : **ΟΗΘΗ** (*θήση*) **ΟΥΕΙΚΙ**.

Bur. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40324.

67325. **Livre de comptes.** Cahier composé de huit feuillets reliés ensemble par une ficelle. — Longueur moyenne de chaque feillet 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 150 mill. (sauf les feuillets 5 et 6 qui sont coupés et sont réduits à leurs marges). — Aphroditô.

Date : après 585 (voir fol. IV^r).

L'écriture des comptes paraît être celle de Dioscore; les quittances d'impôts sont de plusieurs autres mains.

Ce papyrus est (avec le n° 67111) le plus récent de ceux qui portent date dans la collection de Kôm-Ichgîou. Il nous introduit dans une époque peu connue de l'histoire d'Aphroditô. Presque tous les personnages qui y sont cités (sauf Dioscore fils d'Apollôs, le « poète » et Sérénos le pagarque) sont pour nous des nouveaux venus; fait qui contribue déjà à rendre difficile l'interprétation. En outre, les huit feuillets dont se compose le cahier contiennent des documents de nature très variée :

- 1e Des comptes relatifs à l'administration d'un domaine agricole;
- 2e Des quittances d'impôts (*εργαλητή, ὀφεύσις, ταῦλα*) payés par un certain Kornelios, fils de Philantinoos;
- 3e Des quittances analogues, délivrées à Dioscore;
- 4e Un acte de location de terrain. Le terrain appartient à une veuve, fille de Iacopys *Kορυνθίου* (cf. n° 67283, III, l. 94).

Ces documents appartiennent enfin à des dates assez espacées les unes des autres, et ils se suivent dans un certain désordre chronologique. Le contrat de location est de l'an 585, et ailleurs il est question d'Apollôs fils de Dioscore mort vers 542 (fol. VIII^r; sur cette date, cf. n° 67286, *introd.*). Je ne peux donc déterminer pour le moment à qui appartient ce cahier, ni ce qu'il signifie exactement.

Je me bornerai à signaler ici un détail important. L'un des *ἀτάξια* (fol. III^b, l. 7) se termine par cette formule insolite : *O ἄρδετας Ιωάννης πάγαρχος δι' ἐμοῦ Δαμιανοῦ τεταρτοῦ ἔξιδεκα τὸ ἀτάξιον τοῦ δημοίου μέρους ὡς προσεῖται*⁽¹⁾. Plus bas, un autre pagarque, Sérénos, donne quittance pour le reste : *κατὰ τὸ γ' μέρος*. Toujours sur la même page, les mêmes pagarques ont encore fait une autre fois apposer leur

(1) Je ne pense pas qu'il y ait lieu de faire un rapprochement avec l'obscure *δημοιόμερος τῶν χρυσιών δημοσίων* de P. Lond. IV, 1380 : car l'expression correcte paraît être plutôt celle qu'on lit plus loin : *πάγαρχος τοῦ δημοίου μέρους Αἰττιοῦ*. Elle semble marquer le début de la réorganisation qui transforma Aphroditô en une pagarchie séparée : l'administration byzantine montre là sa tendance à créer des circonscriptions de plus en plus petites.

[67325]

signature, mais avec une variante intéressante : Jean s'intitule maintenant (l. 11) *παγαρχος του διαιρέου μέρους Ἀντιόλου*, et Sérenos *παγαρχος του τρίτου μέρους*. La même formule paraît encore au folio VIII*, l. 22. L'existence de deux pagarques à Antaiopolis était déjà connue (cf. tome I, n° 67068, l. 10; et surtout les deux papyrus de Londres cités par H. I. Bell dans le *Journ. of Hell. Stud.*, XXVIII, p. 105, et l'*Archiv für Papyr.*, VI, p. 111); mais les titres « pagarque d'un tiers » et « pagarque des deux tiers d'Antaiou » sont nouveaux. L'explication la plus naturelle est d'appliquer ces expressions à une division territoriale de la pagarchie. C'est ainsi que le nom Héracléopolite était partagé en *σκέλη* : *παγαρχ(η) του θεού Σωρθιού σκέλους ταύτης τῆς πολ(ι)τ(είας)* (B. G. U. 304, 3; vi^e siècle), et aussi le nom Hermopolite (P. Lond. IV, 1461, 14 : *νομοῦ σκέλους*) *Ἐρμούπολης* : vers l'an 709). Les contribuables cités dans notre papyrus avaient peut-être des propriétés dispersées dans tout le nom Antaiopolite, ce qui explique l'intervention simultanée des deux pagarques.

Fol. I. Recto.

¶ Λογ^η σι[τη] δεχ^η π/ Απ^η Τατι[χη]]ι/
 κ γε[μη]η ν ει^η π/ διαθ^η τοπη
 ουτ
 π/ το ευλ[α]ξι α[πη] Παρ^η το Σ[η]λ κ εκθ^η της Σ [η]^η
 σι/ ει^η κε Χ^η η
 απ^η το Νεμ[α]ντος εξ υποθη^η Φοιθ^η το γε[μη]
 απ^η [Η]οή σι/ ει^η ρη^η
 απ^η τοπη Παληνη κ εκθ^η σι/ ει^η συν ει^η ει^η (?)
 [απ]^η τοπη Σατιθησ ει^η σι/ ει^η
 10 γη[νη]η ι^η Σ Χ^η σι/ ει^η ει^η ι[. . .]
 ; σπερμηθη^η σι/ ει^η κη

Fol. I. Recto. — Ligne 1. Λογ(ης) σιτ(ου) δεχθ(εντος) παρη.

Ligne 2. (Υπερ) γεννη(ετων) η ινδ(ικτητος) π(αρη) διεθ(ορην) τοπ(ων), ουτ(ων).

Ligne 4. Το^η = τοπον. — Σολ : très douteux; la petite barre horizontale révèle l'existence

d'un ο, mais cet ο était peut-être à la fin et non au milieu du mot. — (Υπερ) εκθ(ορην) της (αυτης) ινδ(ικτητος).

Ligne 5. Sur Χ^η = κριθης αρταζηι, cf. n° 67138, commentaire.

Ligne 6. C'est le même τοπος appelé ailleurs Νεμπανητος ou Νεμπαντος : cf. n° 67319, 1, 9.

Ligne 9. Εις το ση(ως).

Ligne 10. Γηνη^η pour κηνη^η. Lecture doutense; mais cf. fol. II*, l. 3. Cette plante (le *enicus* de Pline : *Hist. nat.*, XXI, 53) est le *carthame* actuel. Pline signale précisément son abundance en Égypte. — Le chiffre qui devrait suivre Χ^η a été oublié.

Ligne 11. Lire σπερμηθη^η ι^η ηι^η : cette forme par un η, qui s'est déjà rencontrée dans nos documents, est constante dans le présent papyrus.

[67325]

απ^ο τὸ Παπκουν
 [α]π[ο] τὸ αρχ Ειρηνης δι τὸ νιὸ Ταπα[ν(?)]
 σι/—ιγ̄ π/τὸ α λοι/ σι/—ιε̄ γ̄' X[—..]
 15 ζ/ τ[λ]αστης γης εφημητης σι/[—..]
 τοπ; Ψιμο [σ]ι/—ηδ
 τὸ [τ]ακιὸ κτης πλακ[στης γης ..] . . .
 Λιθολίο Απολλώ καμηλ[ιτ]
 το[π] Τσα[.]αρ δι Πανόρ τοιμ [α]π σι/—ιε̄
 20 ή δι σι/—εζ/
 τοπ; Φαβέρα επιλεγομενο των χαιρω[ν]
 κη τοπ; Φαμκαί σι/—δι σι/—ιε̄ ε σι/—ιε̄
 λαχ/—ιε̄ η
 τὸ Κασιδα^ο Μαθικη Ψόκι[ο] πο[η] εξ νπο[ζο]
 25 της γημι τὸ νιὸ αυτὸ σι/—θ X[—] γ
 απ^ο λτ τὸ Ο[α]στων Σ Πακ[σ]ιον Ιερηνη
 εφ ζ/ σι/—γ X[—] η [λαχ/—] ζ ιε̄ β
 Δ σπερ/
 απ^ο πλαστης γης ητοι ζ.. γε..
 30 τοπ; Ψιμο νπο Ιακωβ σ[ι/—] ζ X[—].[.]

Fol. I. VERSO.

[Γ ^ο Λό ^β .] λ[αχ _ο] α[ρεθ _ο] π/ τὸ αυτὸ [Λπ]α Ταπιανό	
απ ^ο δ[ια]ρρ/ τὸ γεν[ημι] της Σ η ιε̄	
οντ	
απ ^ο τὸ Σ[ατ]ιεύους	λ[αχ/—] ζ
3 απ ^ο λτ τὸ Οαστων	λ[αχ/—] ζ ιε̄ β
απ ^ο τοπ[ο] Ν[εστε] Φαβέρα	λ[αχ _ο ι] ιε̄ η

Fol. I. Recto. — *Ligne 14.* Λο(πον) σι(τον) (αρτεξα) ιε̄ (τριτον). On pourrait aussi lire ιε̄ ε = 1/2 1/5. Ce compte est faux, puisque l'οιμε (ιφ) vaut 1/4 d'artabe (cf. n° 67138) ou peut-être même, dans ce papyrus, un 1/5* (cf. fol. I. 7, note).

Ligne 15. J'ignore la signification du ζ initial; peut-être doit-on lire ζηται.

Ligne 20. Ζ/ signifie sans doute ζηγω, et se rapporte à ιε̄ δ; sur δ = 2/3, cf. tome I, index IX.

Ligne 23. Λαχ/— devrait signifier λαχ(ανω) (αρταξα); mais il semble ici, comme plus bas, que le scribe ait employé cette abréviation, par inadvertance, pour λαχ_ο = λαχανων.

Ligne 26. Λτ = αρουρων.

Ligne 27. Εφ (ημισεια).

Ligne 28. Λο(γης) σπερ(μαθολητε).

Catal. du Musée, n° 67129.

[67325]	λαχεῖται τοπι; Ν[εμ]ηντος τοπι; Σ[ατι]έους τοπι; Ν[ε]σευ	λγ̄ [χ]ορτό ξιρό ^ς κ[αμη]λής ιε κ[αμη]λής ι κ[αμη]λής ε
		// καμηλή
	[Λογι]; οινό μ[έ]σθ[ό]ς & απλ... δε τρυγηνός ογδον[ς] της ζετ[ρ, δή] το ζετ περ	
	Τατικάδο	
	[το]πι; Ψυνό σύν... γεω[ρ] ^ς [το]πι; Πελμη σύν τη φεζ [το]πι; Σασσό	αγγι; βιξ [α]γγι; λε [αγγι; σιν
	// αγγι; υγ //	
20	Λογι; σπ[ερ]μακέδον συν ^θ τ[έτρο] Πίατε εις σ[περικαβ]όι επικατης [το, δή] Φιειε γεωρ[ρητ	
	κρ/[—] φ... κ σι/— ικ κρ/[—] [.....], ε. κ σι/— δ	
25	ι σιτης [αρτα]ς; ιη τη/ ιφ; μψ.... σι/— κη τη/ δι σιτης [α]σ[τ]αβη; ι μετρο εμ[ω] τηλ/— ιφ/[.] κεκοσκινευ[μης] κ σι/— ι χορτοσπεριδο	
	· Φ Δεδακε[ν] Κορυνδιος Φιλαντ[ι] δ/[Βικ]τορ/ κ δημοσι/	

Fol. I. Verso. — *Ligne 7.* $\alpha\alpha\chi$ est écrit en surcharge sur le signe // qui désigne ordinairement le total. Après 15, il y avait peut-être une fraction ($\zeta - 1/2$) : mais rien dans le ms. ne l'indique. La mention $12/\pi$ (au lieu de $\pi \cdot 12$) semble indiquer que l'**Omega** (ω) n'a pas ici la valeur $1/4$ d'artabe; si le chiffre 15 n'était suivi d'aucune fraction, on voit que l'**Omega** serait le $1/5^{\text{e}}$ de l'artabe.

Ligne 9. Καρυπλος (?) : la charge de 15 chameaux. Le κ est certain, le λ presque certain, mais les autres lettres très douteuses.

Ligne 11 : Neggy : la lacune est un peu grande pour une seule lettre.

Ligne 16. Peut-être sur [ta'yəŋ]?: mais les traces ne confirment pas cette conjecture.
L'absorption *ŋ* peut se lire peut-être *ŋ*.

Ligne 25. Le chiffre $\sigma\bar{1}$ — π (le dernier nombre n'a pas été écrit) est en regard des deux lignes 25 et 26 à la fois : c'est le total. — $\mu\bar{\epsilon}\tau\pi\omega$ (cf. l. 26) : le chiffre qu'on attend après $\bar{\omega}$ a été oublié.

Ligne 26. Ajoutée après coup.

Ligne 27. Τηλίς(ενε) : τηλίς est le *feuille*, légumineuse du genre *papilionacé*.

Ligne 29. Φιλαρτίσσει.

30 εινός [κερό] επτά μ; πᾶς θεός κ[. ινός] ε
Φλ[ιώ] αιμησιούς ο μεταξόδιοι εποιητέοι στον χρόνοις μοι το

[67325]

Fol. II. Recto.

το Λογοτεχνίου το τό Ν[εμπόντος (?) δι τό Το Φιλοτεχνίου
φιλοτεχνίου ουτού τον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
το δι Λεπτούς αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
5 ή δι Σου. ο Φιλοτεχνίους γεωργίαν τον Χρόνον γεωργίαν τον Χρόνον
το Εμπειρησθείαν τον Κορυφήν
Φιλοτεχνίου δι Βικτωρούς, εμβολίου εκτηνούτο
και το Λεπτούς στον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
τετραπτον στον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
10 ή πολλούς δι εποιητέοις γράμματος λεπτούς στον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν

(Deux lignes en blanc.)

Λογοτεχνίου το Φιλοτεχνίου δι Ιακώπου⁶
ουτού τον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
τον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
στον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
τον αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
15 αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
ερεθίστηκαν αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν
χορταρίαν αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν αιτούσαν

Fol. I. Verso. — Ligne 3 o. Lire μαρτα, μηνος φαγετανοθ.

Ligne 3 i. Lire στοιχεῖ (mais la lacune est trop courte pour σι); la croix finale n'est autre que le ι de ποιη, barré à angle droit. Cf. fol. VIII*, l. 27.

Fol. II. Recto. — Ligne 3. μ = μ(οδος?), ou μα(ποιη); cf. n° 67055, recto, l. 15.

Ligne 4. ο = ομοίως (?).

Ligne 5. Lire Σου[ρ]ου, ou Σου[ε]ρου (cf. l. 1).

Ligne 6. Το οι(ομα) Κορυφήν(υ) : ici comme plus bas, le nom est au nominatif.

Ligne 8. μ = μοδίους.

Ligne 9. Συντακτος (και) παρ(. . .). Le signe placé au-dessus de παρ ressemble un peu à un θ; mais il n'est pas sûr que ce soit cette lettre. Dans ce cas cependant, on pourrait songer à παρασθήθηκαν et, moins bien, à παρασθήθηκαν : cf. Suidas, s. v. παρασθητειν το πλοιον, παρασθητειν δε το ταυλον.

Ligne 10. Γρ = γραμματος.

Ligne 16. Ajoutée après coup. — Ερεθίσθετο est le poïs-chiche.

[67325] λαχ . . . μ α
δ/ Χω[λ]ό ειρ/ β Λ
20 δ/ τρ . . . εινθ/ . [ι]ρ/ β
δ/ Αχ . . τος ειρ/ α
δ/ Φε . . στου ειρ/ α
δ/ Ιακ[ωσ] τεκ/ ειρ/ γ
δ/ Κ[οκκι]νος Καλαχτι/ [ιρ/] α
25 δ/ Αρδειο Τερμ[οθ]ης ι[ρ/] α
ζ δ/ Παυλο Τπιας ειρ/ [.]
Τυθ[ι] δ = δ/ Ιακωσ [γ]εωρ^γ Χ⁻ α

Fol. II. VERSO.

[Γ] Λογις σπερμ[αθο] το τοπο Βικτορος

ουτ

δ/ Ισχυρ/ σι/ α ε' λαχ, μ α Λ[=]. ος Λ/ γινω ^γ μ	
δ/ το Σ τα δεχ ^γ π/ Αμικ Ελευης σι/ α δ	
δ/ του Σ π/ εμου δ/ χειρος σι/ α ε'	
ζ δ/ Ωρουωγχο γεωρ/ σι/ β	
η δ/ το Σ γεωρ/ επι Ισακιο αροτρ/ σι/ α . π/ ειρ/ α	
ο τας δαμισθι π/ Βικτορ/ Διογενης στρ/ σι/ α ν	
κ σι/ α γ	
10 δ Εδεξαμον αυτω π/ το Ξαρθ[ο] γεωρ ^γ	
Απα Ιωαννο το πενθερ/ [μ] σι/ δ	
γ π/ Ελευης αδελφ/ Βικτορ/ . . ειν σι/ β	
γ π/ Ιωαννο αδελφ/ αυτο σι/ β	
γι/ ρο κ [λ ^γ] Βικτορ/ σι/ i [.] ερ/ Χ ⁻ Λ	

Fol. II. Recto. — *Ligne 18.* Μ = μοδος ou ματορ. Lecture très douteuse. La lacune ne contenait peut-être rien : la surface du papyrus est usée.

Ligne 24. Peut-être K[οκκι]νος (cf. n° 67037, l. 1; 67041, l. 2) Καλαχτιος. Le nom propre Καλαχ se trouve dans P. Lond., IV, 1420, 233 (comme nom de τοπος).

Ligne 25. Cf. P. Lond., IV, 1420, 266 : Τερμονθιος.

Fol. II. Verso. — *Ligne 3.* Ισχυρ(ιατος). — E' = 1/5. — A la fin de la ligne, le signe Λ (ημισυ) a été ajouté après coup ; la lecture γινω^γ (ω) est très doutense.

Ligne 4. Τα δεχθεντα.

Ligne 5. Ajoutée postérieurement.

Ligne 7. Αροτρ(ητος).

Ligne 10. δ = ομοιος (?). — Αυτω : certain.

Ligne 11. Μδ ? : la barre au-dessus de l'ο est seule visible.

15 οὐκέτι σπερτὸ μ[ε]ροῦ Ἰσχυροῦ σι[—ο]ι.
οὐσιῶν τοῦ καθημένων, αλλὰ μηδὲ σι[ε]ροῦ.

[67325]

Μηνοῖς Φασαρεῖσθαι δι[ε]πίτηνον
οὐσιῶν καὶ χρυσοχοῖς καὶ
οὐσιῶν δι[ε]πίτηνον, μηνοῖς καὶ κακοῖς οὐσιῶν καὶ χρυσοχοῖς
οὐσιῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, οὐσιῶν γάρ τοῦ χρυσοχοῖς
οὐσιῶν δι[ε]πίτηνον, μηνοῖς χρυσοχοῖς τοῦ λιτροῦ επειδή οὐσιῶν
οὐσιῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, οὐσιῶν γάρ τοῦ χρυσοχοῖς
οὐσιῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, οὐσιῶν γάρ τοῦ χρυσοχοῖς

οὐσιῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, οὐσιῶν γάρ τοῦ χρυσοχοῖς

Fol. III. Recto.

(L'écriture est dirigée dans le sens vertical.)

Δι/Βακτρίας

† Δεδακού Κορινθίας Φίλοις λαρτινοῖς οὐσιῶν δι[ε]πίτηνον τεταρτηνούς δι[ε]πίτηνον
ζυγίου δημητρίου καὶ στόλου
ζυγίου δημητρίου Οι ενδοξοί παγαρχοί ερουν Χριστοδωρουν νοταρού εξεδόχημα
† Δεδακού Διοσκορος Απολλωνος δι[ε]πίτηνον τεταρτηνούς δι[ε]πίτηνον καὶ δεκα
επτα ημισου ζητηνού
γαρ καὶ ζητηνού δημητρίου Οι ενδοξοί παγαρχοί ερουν Χριστοδωρού νοταρού εξεδόχημα

Fol. II. Verso. — Ligne 16. Αλητα est une maladie qui rend les graines imprépropres à la consommation.

Ligne 17. Malgré la barre d'abréviation, je pense qu'il faut lire δια Ηπειρου.

Ligne 19. Le chiffre, après καὶ, n'a pas été inscrit. — J'ai restitué καὶ = 20 kholiak, d'après le folio IV^b, où les dates (mais non les versements) sont les mêmes qu'ici.

Ligne 21. Suppléer δι[ε] (δια) après φρεσούς.

Ligne 22. Lire χρυσοχοῖς (sic) en ajoutant les lettres placées sous la ligne.

Ligne 23. [Ν]αυλον est une restitution presque nécessaire. Pour λατρεῖς (cf. fol. VIII^c, l. 17), on pourrait songer à λατρεῖων. L'orthographe par un ν était la forme attique; mais la confusion du ν et du λ n'est pas impossible à notre époque (cf. peut-être n° 67097, r., (D), l. 66).

Fol. III. Recto. — Ligne 1. Δημοσιων. — Κερατία sans signe d'abréviation.

Ligne 2. Οι ενδοξοττετοι παγαρχοι : cf. n° 67047, l. 2-4. — Νοταροιον; — εξεδοχημα: les deux dernières lettres sont douteuses. — Χαρη: le ρ très mal formé; mais la lecture est certaine, par comparaison avec la ligne du folio VII, r., l. 4. — Les trois croix sont barrées obliquement en descendant de gauche à droite, ici et partout dans la suite du papyrus.

Ligne 4. Εξεδοχημα: le θ n'est qu'une simple croix; de même le χ de παγαρχοι.

- [67325] 5. + Δεδωκεν Κορυνήλιος Φιλαρτίνου δ/ Βικτώρ από δημι τετάρτης αιδικ/ κερατικ
διαδεκα ημισυ τεταρτον γι/ κ/ ιΣ Λ, δ' ζυγω δημοσι, τα δοθι Λιβεριό ~~κατ-~~
~~φελ/~~ του τριτου
μερ[ο]ν Σιρινος ελλουστριου Φαρμουθι π θ αιδικ/ δ + Φλι Λιβερια τηχι μοι +

Fol. III. Verso.

(Écrit dans le sens vertical; les trois *επτάγει* sont disposés ainsi : $\frac{(-1-)}{(-1-)} \mid \frac{(-2-)}{(-1-)}$)

- (1) + Εμετρ[η]σεν κι ενεζάλ στι Κορυνήλιος Φιλαρτίνοδ
δ/ Βικτώρος εμβολι τεταρτον αιδι/ ~~κ~~ καιμι ΛΣ/ τα σιτι μι
τεμητηκοντα πεντε σαλι $\frac{\theta}{\theta}$: γι/ μι νε σαλι, $\frac{\theta}{\theta}$ Ζαχαριας υποθέκ//
του αυτης στη μι ειν πις σιναλι, $\frac{\theta}{\theta}$: γι/ μι αι σαλι, Ζαχαριας υποθέκ// (?)
5 (2) + Δεδωκ/ Κορυνήλιος Φιλαρτίνη δ/ Σοζια ~~κ~~ δημά
πεμπτον αιδι/ κερατικ εξ ημιτυ ζυ: γι/ κ/ σ ζ/ δημά
Ο ενδοξ/ Ιωαννης παγαρχ δ/ εμου Δημιανου πο
εξεδοκα το επταγι του δημοι μερ/ αι προκ/ + . . . ε ζ/ δ.
Φλ/ Σερηνος ελλ/ παγαρχ δ/ εμου Μουσχιου μοτι εξεδοκα κατα το γ' μερ/
10 (3) Δεδωκ/ Κορυνήλιος Φιλαρτίνοδ δ/ Β[ι]κ[το]ρ/ [κατημ]η πεμ[πτης] αιδι/ κερατικ
εξ τεταρτον ζυ: γι/ κ/ σ δ' ζ/ δημά O ενδοξ/

Fol. III. Recto. — *Ligne 6.* Lire Λιβερια.

Ligne 7. Lire Σερηνος (?) ελλουστριου; ce personnage est cité déjà en 567 (n° 67002, II, I. 2, 4, 8) sous le nom de Σερηνος ελλουστριος. Ici, il apparaît comme paragraphe; cf., pour le τριτον μερο, fol. III^b, I. 9. — $\langle\sigma\rangle\tauιχι$ = στοιχι.

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Ενεζάλ: on lirait même plutôt ενεζάλ; pour ενεζάλε. — Ον(ους). — Lire Κορυνήλιον.

Ligne 2. Εμβολ(ης), sous-entendu υπερ. — Τα σιτ(ων) μ(αδια): le scribe emploie μαδιον au neutre (cf. I. 4). Son écriture est d'ailleurs à peu près illisible en plus d'un point, les lettres étant, dans certains mots, à peine formées et confondues avec leurs voisines.

Ligne 3. Σαλις ou quelque chose de ce genre, pour σαν ναυλ(ωις). — Sur l'abréviation $\frac{\theta}{\theta}$, cf. plus haut, fol. II^b, I. 9. — Υποθέκ(ης) paraît probable, mais l'écriture ne permet guère la certitude.

Ligne 4. Avant Ζαχαριας, la même abréviation $\frac{\theta}{\theta}$ (?) est répétée, mais à ce point informe qu'il est impossible de la transcrire.

Ligne 8. Εξεδοκα, douteux, pour εξεδογη: cf. I. 9. — Τα δημοι(ρων) μερ(ους): cf. plus bas, I. 11. — A la fin, quelques signes tachygraphiques encadrant la répétition du chiffre: de même I. 11.

Ligne 9. Ιλλ(ουστριος) (και) παγαρχ(ως).

Ιωάννης παχαρχ^{τον} ἡ μερ^δ Λιται^δ εμου Δαμασκου τῷ εξεδοθ^{το} το ενταγή^{το} | 67325
 ας προκ^τ . . . σ δ' ζ' . . .
 ¶ Φλ/ Σεργίους ειδοξ^{το} ιλλ^{το}, παχαρχ^{τον} γ' μερ^δ εμου σαιου νοτ^{το} χ[μγ] +

Fol. IV. Recto.

(Cursive fine et penchée en avant.)

† χμγ

¶ Βασιλειας τό Θεοτοκό και εν[σεβεσ]τ[ατό]
 ημων δεσποτο Φλαυιο Τιβερ[ιο Μ]αν[ρικιο]
 του αιωνιου αυγοστου αυτοκρατ[ορος] και [μεγιστό]
 ευεργετό ετους τριτου
 5 Φαρμζοι δεκατη τριτης ι[νδ]ι[χ/]. Εν ΛΩ[ροδιτη]
 κωμη
 ¶ Λυρηλιος Μακαριος, αιος Ηα[ουα]γχ[ιο, εκ μη]
 Σοζιας, ο και επιλεγομενος Ηα[πλ]ρ[ημα],
 γεωργος μισθωτης απο ΛΩρ[οδιτη]ης [κωμη το]
 10 Αιταιοπολιτο νομο^δ ¶ Λυρηλ[ια . . ο[.]
 Θυγατρι Ιωαννη Κορινηι[ο]^ν, [τη εν[χε]ι[νεστη]
 συντελεστρια χρησουση απο Λ[ερο]β[ιτη]
 τηις αυτης κωμης, χαιρ^δ Ομολογ[γω] εγω [ο προκ/]
 Μακαριος Ηασουαγχο^δ ο και ρ[ατ επι]κληη[σιν]
 15 Ηαπχρημα, γεωργος μισθ[ω]τ[ης], εκ[ων]
 [χ]αι πεπεισμενος, μεμισθωσθι καρ[α σου],
 προς μονον καρπον τηις σ[υ]ν Θε[ω] εισ[ισης]
 τετρατης ιμβικτιονος, το υπαρχον [σι]
 ολοκληρον βοσκημα τό γεω[ργιο]^ν [καλουμενο]
 20 Ηα Διοσ[χ]ορο λιβεκηνης τε[διαδοσ τηις αυτης]
 [κωμη]ης Αθροδιτης κληηρω [. .]χ[. . κατα τα]
 παλαια αυτο^δ ορια κυκλωθεν, [Γειτονες δε του]
 προδικλωθεντος ολοκληρο[υ βοσκηματος]
 εκ τετραχωνο εισηι ουτοι^{το} νοτ[ου το γεωργιο]
 25 Ηα Ηιμης τό εναγ^δ μονα[στηριο Απα . . .],

Fol. III. Verso. — *Ligne 11.* Παχαρχ^(ss) sans marque d'abréviation. On lit ensuite δ/ εμου, corrigé en του sans que le scribe ait barré le signe δ/. — (Διμοιρεω) μερ(ους)

Λιται^(ου). — Εξεδοθ^(η) semble sûr : pour εξεδωκα.

Ligne 12. Του (τριτου) μερ(ους). — Lire εμου (Μου)σαιου.

Fol. IV. Recto. — *Ligne 5.* La date est le 5 avril 585.

Ligne 8. L'esprit rude de δ est indiqué par un trait horizontal.

[67325] Βρορρα ειν μει τω απηλιωτικ[ω απεμω γεωργιον]

των νινον [εκκένων?]

τὸ Χαλκο[τυ]πό, εν δε τω λιβίκ[ω απεμ]ω [γεωργιον]

Πια Καστορος των νινον Μαθιό [.]

αυτων, απηλιωτό τω αυτω γεωργ[ιον του Χαλκοτυ],

30 [λ]ιβος εν μ[ε]ρ τω ποτινω απεμ[ω] γεωρ[γιον]

Τ[αι]χ[εοδό]ς των κληρονομω[ω]ν [Α]πολ[λ]ωτος τὸ απο

ριπαριων, εν δε τω βορινω αιν[μ]ο το αυτ[ο] γεωργιον]

Καστορος, οι οιοι εκιν αιντονες [τι]χιτην [τι]χι[τοθεν].

εφ ω με τουτο εχειν ὑπ εμε εις [β]οσκ[ην] και [τροφην]

35 των εμων προβετων και θρ[εμη]χτων[ν. Κ]αι [διατω]

σοι λογω μισθο αυτο ερεας κατ [ε]το[σ λ]ιτρ[ας]

ειδεκα τω δικαιω καμπανω, και [μην ε]χ[ε]στλο[μενος (?)]

απο της νομις τὸ αυτο βοσκημ[ατο] ει[μ]ην πλην[ωθεντων]

των τρι[ω]ν εικαντων αρξαμενος [απ]ο της αυτ[ης συν^η]

40 τεταρτης ἴδικτονος και αυτης [και του εξην] χ[ρονου].

Η μισθωτικ[η] ομολογια κυρια και β[εβαιω] κα]ι επερ/ [ωμολη +]

+ Λυρηλιος Μακαριος νιος Ναυαχιο[ν ο] προκ/ μεμ[ισθωμα]

ως προκ/ + Λυρηλιος Κυρος Κολλο[υθο], αξιω[θ]ει ει[γραψα]

υπερ από [γ]ραμματα μη ειδοτο[ς + -]ι; Λυρη[λ]ιος [.]

45 [νι]ος Κυριακο μαρτυρω τη μισθ[ωσ]ει ω[ς προκ/]

+ Δι εμο Δκνειτ Κανστ[ατη] σ[η]νη νομι/

Fol. IV. VERSO.

(L'écriture est dans le sens vertical.)

ἢ Δεδωκειν Διοσκορος Απολλωτος [δ]η Ητηρό, απο δημήτρο[τη]ης ἵπο/, κερ/ δεκ[α]

επρεα ζ/-

γι/ κ/ ἵθ ζ/ Οι ειδοξ; παχυχροι δι ει[ον Κω]μακτιου σε[σ], [Φ]αωριτη ιθη ιπο/

γ ἢ [Ο]μοι/ του

Fol. IV. Recto. — Ligne 27. Των νινον : appartenant aux fils de Jacques.

Ligne 29. Lire το αυτο γεωργιον.

Ligne 31. Sur cet Απολλωτο απο ριπαριων, cf. n° 67147, v., l. 3.

Ligne 34. Βοσκεια : très douteux.

Ligne 36. Κατ ετος : la copie de ce contrat sur le livre de dépenses semble avoir été faite avec une singulière négligence. La ligne 39 parle d'un bail de trois ans et la ligne 17 d'une location pour une seule année. — Toutes les restitutions finales des lignes 36-39 sont très incertaines.

Ligne 46. Κανστατιου ou Κανστατινου : lecture doutense.

Fol. IV. Verso. — Ligne 2. Σεσ(ημειωμα).

αὐτῷ ὅποι κερ/δεκα ακτῶ γι/ κ/ ἵ[η ζ] Ο αυτο[ς] Κ[ω]μ[ατ]ο[σ] σεσ; Χαικ π ρ π [67325]
ινδ/ γ Φ

Ομοι/ ~~κ~~ ὅποι Διοσκορος Απολλωτ; δ/ Πτητρό κερ/ τεσσερα ημιτυ τεταρτυγι/ κ/ δ ζ δ' ζ/

5 ~~κ~~ του αυτο[ς] ὅποι κερ/ εξ τεταρτυγι/ κ/ σ δ' ζ/ [Ο αυτο]ς Καιρασιος σεσ;
Φαρμόθι ιΓΗ ινδ/ γ Φ

~~κ~~ ὅποι Κορυνηλος Φιλαντι[οσ] δ/ [Βικτο]ρ(?) κερ/ ημι[συ τε]ταρτηγι/ κ/ κ/
ζ δ' ζ/ Ο αυτο[ς] Καιρασιο[σ]

σεσ; Φαρμόθι ιΓΗ ινδ/ γ Φ

¶ Δεδωκ/ Διοσκορος Λ[πολ]λ[ωτος] δ/ [Πτη]ηρ[ο, απο δημι τετ]χρτιν ινδ/, κερ/
εξ ζυγι δημι γι/ κ/ σ ζ δημι

¶ Οι επι[οξ] π[αγ]χρ δ/ [εμου] Χρ[ισ]τ[ο]δωρο γρ εξεδ[ο χμη Φ Φ Φ]

Un dernier extrait venait encore à la suite : mais il a disparu avec le bord de la page, et il n'en reste plus que la fin de la première ligne : [περὶ τῶν τοιων Αἰθολίων].

Fols. V.

Coupé. Il ne reste que la marre.

Fol. VI.

De même. Mais au verso de cette marge, on lit, dans le sens vertical :

· Ψ δεσμος Καρυπιδος Φιλαντικοῦ δ/ Σοφία, από δημητριανούς μηδέκα, κερατία εξαγόμενη σε ζυγωδή δημητριανούς τα δεσμούς της.

Fol. VII. Recto.

· Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλώ δ/ Ερωγ ; Σοφία κ/ δημήτρης τετράνθ/ κερ/ δεκαεπτά
ημιτυ πετρό¹
ζυγ/ γι/ κ/ ή/ ζ/ Λ/ δ/ Οι ενδοξές/ παγχρή δ/ εμό Ερμιό σεσημης Θωθ κθη ανή δ
· Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλή[ωτος] δ/ [Π]ενθ[ό] κ/ δημήτρης τετράνθ/ κερ/ δεκα-
δεκα ζυγ/ δημήτρη²
γι/ κ/ ή/ ζ/ δημήτρη δ/ Οι ενδοξές/ παγχρή δ/ εμό Χριστοδούλος γρα εξεδρή χρυγ ΤΤΤ

Fol. VI. — *Ligne 2.* Lire τα κύρια Μονάδω.

Fol. VII. Recto. — *Ligne 1.* Τετρός = tetraphys, tetraporus.

Ligne 2. Οἱ εὐδόκεστας πάγιασσοι. — $\kappa\theta$: le ms. portait d'abord θ , corrigé en $\kappa\theta$.

Ligne 4. Après Χριστοδόπῳ, une sorte de monogramme composé d'un ρ douteux et d'une lettre informe : je propose γρ = γρυπαχτεως d'après la ligne 6, où l'on retrouve un monogramme un peu moins mal écrit, qui paraît être le même.

[67325] 5 + Δεδωκή Διοσκορος Απολλωτος και δημή τεταρτης ινδή κερί δυση ημισυ ζ/ δημηγ
γι/ κ/ β/ ζ/ δημή Φλάι Ιωαννης ενδοξ/ παγαρθ δ/ εμό Χριστοδωρό γρ... θ μερί^ς
σ[εσ]ημ χαυ φ···
+ Δεδωκή Κορηπλεος Φιλαντή δ/ Βικ[το]ρος και δημοσι/ ε ινδή χρήσι κ/ πεντε μ
μ φαρθ ινδή φ
Φλάι Ιωαννης ο μεγαλ δ/ εμό Γερρυ[διου] χαυ [+]

Fol. VII. VERSO.

¶ Δεδωκή Κορηπλεος Φιλαντινού
δ/ Βικτο[ρο]ς απο δημή τετιης ινδή/
κερί δαδεκα γι/ κ/ ιεζ ζ/ Οι ενδοξ/ παγαρχοι δε εμού Κωμαστιού σεσή^ς
5 Φωνθι // γ ινδή γ ·· Ομοι τού αυτού
ονδή κερί εξ τεταρτης γι/ κ/ δ' ζ/ Ο αυτος
Κωμαστος σεσή Λθυρο // ιεζ // [ι]νδή γ ··
Ομοι και διαδικτος Θεοδωρο[σ]ιν, δ/
τεταρτης δ'
Σοζια, κερί πεντε ημισυ · γι/ κ/ ελ, ζ/
10 Ο αυτος Κωμαστος σεσή Χοιακ ιζ ινδή γ ··
Ομοι δ/ την αυτη κερί εξ ημισυ · γι/ κ/ ζε, ζ/
[και] οντο Κορηπλεος Φιλαντινοου
Ο αυτη Κωμ[α]στος σεσή Φαμεραθ ιε //
[ι]νδή γ ·· Ομοιοι τού αυτης ονδή δ/ Λιδοφιο
15 . . θ/ κερατ[ικ] εξ τεταρτης γι/ κ/ [ε] δ' ζ/
[Ο αυτης Κ[ωμαστος] σεσή Φαμεραθ ιε δ
ινδή γ ··
+ Δεδωκή Κορηπλεος Φιλαντινοου δ/ Σοζια
και δημοσιων ε ινδη/ κερατικ εξ τεταρτον · γι/
20 κ/ δ' ζυγι δημοσι/ Δι εμου Μακαριου
εξ επιτροπης των κομινων των κτητη/
σεσημι

Fol. VII. Recto. — *Ligne 6.* Après γρ on distingue une sorte de χ; la lecture και περ est impossible.

Ligne 8. Χρωσ(ου); — μο(ρα), μη(ρος) φαρ(μου)θ(i).

Fol. VII. Verso. — *Ligne 6.* Ομο(ματος).

Ligne 8. Même écriture, mais de date évidemment différente. — Κλλ/ = κληρονομων.

Ligne 11. Της : correction sur un mot illisible (*τον?*).

Ligne 18. Autre main; troisième main à partir de la ligne 23.

Ligne 21. Lire του κειμον;

[67325]

† Δεδωκ/ κλ/ Βηκιο̄ Θεοδωρό δ/ Σοφίας
 απο δημι ε ποδ/ χρυσο̄ κερατι/ εξ τεταρτο̄.
 25 γι/ κ/ σ' ζ/ Φλ/ Σερμινο̄ ειδο̄ξ/ [τ]λλ/ , παγκρ
 δ/ εμου Μουσαιο̄ νοτι σεσημει φ̄

Fol. VIII. Recto.

† Δεδωκ/ Κορηλιο̄ Προμ[χντ]ιο̄
 απο δη[μ]οσι/ τριτης ινδ/ , δο̄ ε[ι]ς τα ναυλ/
 της εμβολη/ της τη γι ποδ/ , κερατικ
 εξ ημισυ ζυγι/ Αντινο̄ διε[ι] κ/ Λατι/
 5 Εγρ/ παντι ει ποδ/ γ . Οι ε[ι]δο̄ξει/ παγκρικ
 δ/ εμου Μητρα σιγγι σεσημει φ̄ . . . φ̄ εγ . . . χ
 ¶ Λογι/ το χρυσιο̄ τοπο̄ Αθανα[σιας] δ/ Ηπηρο[υ]
 Κ/ ονο̄ Διοσκορος Απολλωτος
 δ/ Ηπηρος κ/ ιζ λ/ δ' ζ/
 10 ομοι το̄ τη κ/ ιζ λ/ ζ/
 ομοι κ/ ια λ/ δ' ζ/
 ομοι κ/ ιε ζ/
 [ο]μοι κ/ ιε [ζ/]
 ——————
 15 † και υπερ ονο̄ Κορηλ[ιο̄ Φι]λαντ[ιο̄]
 δ/ Ηπηρο[υ] οπερ ε[μ]βολη(?) της ε εποδ/
 εις του λ[ι]τρο̄ της ε ποδης . . [κ/] ιζ λ/ ζ/ Αντινο̄ δ/

Fol. VII. Verso. — *Ligne 23.* Il faudrait κλλ/ — κληρονομοι. — Βηκιο̄ est identique au Βηκιο̄ de la ligne 8.

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 1.* Lire sans doute Φιλαντιο̄. — Προμετινο̄ signifie « l'homme d'Antinoé », mais s'est déjà rencontré comme nom propre (P. Lond. IV, index 4 b) : ici, il s'agit d'un *lapsus* causé par la ressemblance des noms.

Ligne 5. Εγρ(ας).

Ligne 6. Signes tachygraphiques à la fin, plutôt que des lettres.

Ligne 7. Autre main; chaque alinéa est d'une écriture différente.

Ligne 8. Probablement ajoutée postérieurement.

Ligne 9. Lire Ηπηρο̄; de même à la ligne 24.

Ligne 14. Tirets dans le manuscrit.

Ligne 16. Un chiffre était peut-être écrit à la fin; mais il n'en reste plus trace, le papyrus étant usé.

Ligne 17. Του λιτρο̄: on pourrait aussi lire του λιγρο̄, mais le τ est attesté par le fol. II^b, l. 23. — Ιεδικη̄: tout à fait douteux. Après ce mot, la surface du papyrus est détruite : peut-être ne manque-t-il rien avant [κ/], quoiqu'il y ait place pour deux lettres.

[67325] ομοι/ κχ/ σ δ'
† Δεδωκεν Κορυνίλιος Φιλαν[τινο]ου δ/ Σοζια
20 απο δημοσιον (sic) // Ε πικαταβολης τρ[εμπτ]ης ιηδικ/
κερατια εξ πινατου γι/ κχ/ ζ, ζ/ Ο ειδ[οξ] κιμετος Ιωαν
νου παγαρχη του ι μερ/ δι εμ[ο]ν [ω] σηγεις πρεσβ/ διοικ/
στοιχι, †
† Δεδωκεν Διοσκορ/ Απολλη, δ/ Η[τ]ρου
25 ~~ε~~ δημοσι/ ε ιηδ/ χρσι κερατια πεντε ημ/ τεταρτ)
† μι/ Θαμ/ κδ ιηδ/ ε Φθ/ Ιωαννης ο μεγαλ/
δ/ εμδ Γε[ν]ναδ/ στυχι μοι, †

Fol. VIII. Verso.

¶ Καὶ οὐαὶ Απολλῶντος Διοσκόρου διαγράψαι
Διοσκόρον εἰς λόγου διαγράψαι . καταβού-
ντας οὐδενὸς αὐτῷ κερατία τεσσά-
ρας (sic) διαδεκατον· γιγανθήσεται
της εμβολῆς κερατία τεσσάρες τετρακό-
στον· γιγανθήσεται κερατία τετρακόσιον·

¶ Δεδηλωτές Απολλώνας Δι[στόχο]οῦ
δ[ι] Διοσκοροῦ εἰς λογοτ[ύπο]ησι
κατατεθολι κανος σ[υ]μβούς
ποδ[ί] κερ[ά]ξε γι[χ] / τι μοι[τί] ¶ Ο[ι] επό-
ζει παραχρή δι εμοῦ Κουμα[στίο] βούθη,
[σ]τοιχεῖ των εἰς κερατίων ω[σ] προκ[α]
Π αγια Τακας

Fol. VIII. Recto. — *Lime ssp.*, Lime young leaves.

Line 22. $\Pi_{\text{max}}(\text{viscous})$ $\approx \text{line}(22)$.

Lijes 25-26. $X\phi(v)\sigma(w) := \nu u(\nu w); = u(\nu w\varepsilon); = e_{\lambda\nu\varepsilon}(w^{\beta}).$

Ligne 27. — La 2e final sert de hampe verticale à la croix 3. — Lire *croix 3*.

Fol. VIII. Verso. — *Ligne 2.* *Kazzeffé(λας)*: abréviation inaccoutumée

Time to bring up constants and the social costs in your report.

Ligne 4. Le signe qui représente *waṣṣ* n'a pas ici, dans le manuscrit, sa forme habituelle *š*, mais celle d'un S barré, qui sera courante à l'époque arabe (P. Lond., IV, *passim*); de même à la ligne 9.

Ligne 11. Κορασίου : très douteux.

*Ligne 13. Il y a $\Theta_{T\pi x}$. Cette formule, à laquelle il faut ajouter un $\Theta = \Theta_{\pi x}$, sous-entendu, est l'équivalent isopspéphique de χ_{xy} , 643 (cf. KRALE, dans *Mittb. Pap. Rainier*, I, p. 127).*

[67325]

† Δε[δωκεν] Κορυπάλιο[s Φ]ιλαντινόδ
 15 Κ [δημι τετρά ποδικ/ κ[ερ/] εξ [τετρά· γι[κ/ [σ δ']
 Οι ε[ιδο]ς[εζ/ παγαρχ ό[ι] ε[μου] Ερμειό
 σε[σημα] Θωθ λ ι[δ/] δ
 † Δεδωκ[//] Κορυπάλιος Φιλ[αντι]νοῦ δ/ Σοζιας
 Κ δημι[ι τετράποδο] κερ/ εξ τεταρτον
 20 ζυγ[δημα] γ[η] κ/ σ δ' ζημι[ο] ειδοζ/
 παγαρχ[η] δ[ημου] Χριστοδο[ρο] ν[?] εξεδό χαγ[τ-]
 † Δεδωκ[ι κλλ] Βικιό Θεοδωρό [δ] Βικ[τορος
 Κ δημ[τετράποδο] κερ/ εξ [ζη]η[δημ]
 [γη]η[η] ζη[ζη] δημι[ο] Φιλ[αντι]νού [ιλ]η[η] παγαρχ[η]
 25 δ[η] εμου Χρ[ιστοδωρο] νοτ[η] εξεδό [+]

Ligne 15. Lire τετ(α)ρτ(ης), τετ(α)ρτ(ον) : cf. fol. VII, v., l. 24.

Ligne 21. № : ποταριον ; douteux. Le ν et le τ ont entièrement disparu.

Ligne 22. Κληροροφοι Βικιον : restitué d'après le folio VII, v., l. 23.

Ligne 25. A la fin, signes tachygraphiques (?), peut-être précédés du sigle χαγ, mais méconnaissable.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 60475.

67326. Quittance de loyer. Les héritiers de Kyros, représentés par Christodòros, ont reçu d'Apollós, leur locataire, le montant des redevances dues par lui pour le champ situé au lieu dit *Piasē*, sur le territoire du village de Phthila. — Long. 0 m. 319 mill., larg. 0 m. 110 mill. — Aphroditò.

Date : avant 552 environ (mort d'Apollós).

Cursive penchée.

Ἐ Κληρονομοι του της μακαριας
 [α]ρημηνης Κ[η]ρο[η] γραμματικό,
 δ[η] εμου Χρ[ι]στοδωρο[η] και κληρο[η]
 [Κ]ορ[α]λωρος επιτη[η], τω
 αδελφω Απολλωνι προτον

Ligne 1. Les héritiers possèdent la terre en propriété indivise : cf. n° 67109, l. 22. — Ce Kyros est sans doute le décurion d'Antaiopolis, dont il est question aux n° 67134, l. 1 et suscr., 67139, VI, v., l. 4, et 67327, l. 5.

Ligne 4. Képhalōn apparaît peut-être déjà au n° 67295, III, l. 19. C'est sans doute un évêque d'Antaiopolis. L'exemple de cet évêque marié est intéressant et exceptionnel, car en Égypte on ne choisissait guère ces dignitaires que parmi les moines.

[67326]

απὸ καρποῦ Αφροδίτης. Εδεξαμέ^θ
 καὶ πεπλυρωμέθα παρὰ σὸν
 του Θ[ε]οῦ τοῦ ὑπὸ σε νησιῶν
 αρουρῶν εἰς Ήπατέ εἰς πεδιάδαν
 10 καὶ μῆν Φθῆλα, κακιόνος
 δευτεραῖς μοδί¹ εἰς πληρούς.
 Καὶ εἰς νησιῶν απεβάλλεταιν
 πεποιημέθα ταυτοῦ
 τη[ν] πληρωτικήν αποχήν
 15 ας προσκ. Οἱ προγεγραμμένοι
 κληρονομοὶ δὲ εμοὶ Χριστοῦ
 [σ]τοιχ[η]ι μοι η αποχή α[ν]τρόποι²

Sans suscription au verso.

Ligne 8. Ηπατέ : corrigé sur νησιῶν.Bist. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50476.

67327. Série de quittances analogues à la précédente, toutes délivrées à Apollôs fils de Dioscore par divers propriétaires de la localité de *Piase*. — Long. 0 m. 780 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 3). larg. 0 m. 300 mill. — Aphrodítô.

Date : probablement 539 (indiction III).

[.]οις Γεραδίο απὸ Λιτταῖο Λπ[ε]λλατι Διοσκορό. Εσχον καὶ
 πεπλὴν
 παιμαὶ παρὰ σὸν τῶν Θεορῶν τῶν υπὸ σε μοδί[αρου]σιν αιδρυρῷ καὶ διακειμένῳ
 [εν] κληρῷ Ήπατέ πεδία Φθῆλα υπέρ κακίου τριτην μοδί¹ εἰς πληρούς
 5 Τ Κληρονομοὶ του της λαμπρ[α]ς αὐτ[η]νικῆς Κυροῦ πολιτευομένοι, δὲ εμοὶ

Ligne 1. Sans doute [Φλανιος Ιωαννης].*Ligne 2.* Αιδρυρῷ est évidemment pour αιδρῷ. — Κε : pour γεν. — Une nouvelle erreur se trouve à la ligne 3 de cette première quittance si singulièrement incorrecte : καπτος pour κακόνος.*Ligne 3.* Lacune trop courte pour επι.*Ligne 4.* Les trois premières lignes sont formées de quelques fragments détachés du rouleau de papyrus avant le développement, j'ignore l'étendue de la lacune qui les sépare du texte principal : probablement trois lignes.

Βικτόρος Ψαίδι πρεσβύτερος, και προσωπικού του Αρταιοπολίτικων πραγμάτων [67327]
 Απολλώτι Διοσκορός Εδεξαμηνή παρα σὸν καὶ επληρωθεῖν τῶν Φορῶν
 τῶν υπὸ σὲ αρέσοντα αινόδρομον ὃστον εἰ διαδορούσι τοποῖς εἰν τοῖς[αῖς]
 [κακοῖς] Φθῆλα, κληροῦ Πίαστε, υπέρ κανονούς τρίτης μοδική εἰκ πληρίους. Καὶ
 εἰς σὺν]
 10 [ασφαλής ποιητοῦ μαζί τετυπόντι τοῦτον τοῦ πληρωτικοῦ αποχήν ακολουθῶς τῇ μι-
 σθωσει
 αὐτὸς προκείται Μεσορη ἡ τοῦ τοῦ γὰρ μοδική Κλῆρον δὲ εἶμον Βικτόρος
 [πρεσβύτερος] στοιχεῖ μοι η αποχή αὐτὸς προκείται
 [·] Φλάκιος Ιωάννης οἱ λαμπροὶ τολμῆται της Αρταιοπολίτων δὲ εὑδο Φιεῖς
 Διοι προσωπικού Απολλώτι Διοσκορός Εδεξαμηνή παρα σὸν καὶ επληρωθεῖν[το]

15 τῶν Φορῶν τῶν υπὸ σὲ αρέσοντα αινόδρομον ουστον διακειμενῶν εἰν τοῖς[αῖς]
 κακοῖς Φθῆλα κληροῦ Πίαστε εἰ διαδορούσι τοποῖς, λεγω δὴ τῶν αρέσοντα
 [·] ερμούς καὶ τῶν λεγομένων Γαλεμλήμη, υπέρ κανονούς τρίτης μοδική εἰκ πληρωτικοῦ
 Καὶ εἰς σὺν ασφαλεῖαν πεποιημένη ταυτην την πληρωτικην αποχήν αὐτὸς
 προσκείται
 [Μεσορη γὰρ τοῦ τοῦ γὰρ μοδική Φλῆρας Ιωάννης (sic) δὲ εἶμον Φιεῖς προκείται στοιχεῖ μοι
 η αποχήν (sic) αὐτὸς προκείται
 20 Ψ[αῖς (?)] Βικτόρος πρεσβύτερος αξιωθεῖει εγγράψα υπέρ αυτον γραμματα μη ειδοτος ·
 · Φλάκιος Μεγας οἱ λαμπροὶ απὸ εκδικῶν της Ηπείρου τολμεῖται δὲ εὑδο Ιουνίνο
 π[αῖς]ο[ς] καὶ Φοροδογός Απολλώτι Διοσκορός Εδεξαμηνή καὶ επληρωθεῖν
 [παρα] σὸν τοῦ Φορῶν τῶν υπὸ σὲ αρέσοντα αινόδρομον γης διακειμενη, εἰν τοῖς[αῖς]
 [κακοῖς Φθῆλα], κ[ληροῦ] Πίαστε, εἰκ πληρωτικοῦ, ακολουθῶς τῇ μισθωσει, υπέρ
 25 [κανονούς τρίτης μοδική] Καὶ εἰς σὺν ασφαλεῖαν πεπ[οιημένη] ταυτην την πλη-
 ρωτικην
 [απο]κείται αὐτὸς προκείται Μεσορη ἡ τοῦ τοῦ γὰρ μοδική · Φλάκιος Μεγας οἱ λαμπροὶ¹
 [απὸ εκδικῶν της Ηπείρου δὲ] Ιουνίνον πατέρος εξεδωκα
 την αποχήν καὶ στιχοῖ μοι αὐτὸς προκείται Ιωάννης Ερμείου απὸ
 Λερούδητος εγγράψα (sic) υπέρ αυτον γραμματα μη ειδο[το]ς ·
 30 Τοῦ Εγγράψη δὲ εὑδο Λεραχαιο Απολλῆ οὐδὲ

Ligne 6. Ce Victor est le même que celui qui est nommé au n° 67134, l. 2.

Ligne 13. Ο λαμπρ(οτάτος) πολ(ιτευόμενος).

Ligne 19. Ηρᾶ : προσωπτες. Ήρα a été ajouté après la barre d'abréviation : le scribe a sans doute craint qu'on ne confondit avec πρ(εσβύτερος).

Ligne 22. Πίαστε : serviteur. Cf. les πατέρας du n° 67279, l. 26.

Ligne 26. Μεσορη // γὰρ est impossible.

Ligne 29. Ειδοτος : le premier ο est corrigé sur un ω.

- [67327] ¶ Φλ[ι] Νεμεσιανο^ς πχρό^ς δ/ εμου Μητρα προσωπι^ς Απολλωτι^ς Διοσκορου. Εδ[ε]-
ξαμην
[και επ]^τηληρωθη^(sic) παρα σου του Θορου του υπο σε μου αρουρων αιγυδρου
γης διακειμης
εν πεδι^τ[α]θι καμης Φθαλ^(sic) καλουμης Πιαστε εν τη σιτου και κριθι^ς εκ πληγ-
ρους, κανονος
τριτη^ς μηδ^ς. Και ει σην απθαλειαν πεποιημε ταυτην την πληγωτικην αποχην
35 [ω]^ς προκ^ς. Μηνας ο προγεγραψι γεουχων^ς στοιχει μοι η αποχη οι προκ^ς
Αυρη^[λ]ιος
[Φοιθ]^τχαμων, υιος αυτου, επιτραπεις, εγραψα υπερ αυτου γραμμη μη ειδοτος ·
- ¶ Φλαυιος Κολλοθος Λιμωνιο^ς σκριψ^τ δι εμο^ς Απολλωτος παιδ^{ης} και προσωπο^ς
[Απολλωτι^ς Διοσκορο^ς απο Αθρο^ς] Εδεξαμην και επληρωθη^ς παρα σο^το^ς τ[ο]^ςρ
Θορο^ς
το^ς υπο σε μο^ν μερο^(sic) των αιγυδρων αρορων κληρ^η Πιαστε εν πεδιανι^ς καμης
40 Φθαλ^α υπερ μερο^(sic) το^ς πατρο^ς μη και της μητρο^ς, υπερ κανονος τριτη^ς
ινδικ^η εκ πληρο^η
Και ει σην απθαλειαν πεποιημε ταυτην την πληγωτικην αποχην οι προκ^ς
Θωθ^η ή κζ της 3^η γ^η η αιδη^ς ¶ Φλ[ι] Κολλουθος Λιμωνιο^ς σκριψ^τ δ/ εμο^ς Απολλωτος
παιδ^{ης} στοιχει μοι
η [απο]^{χη} οι προκ^ς Αυρηλιος Αθραχη Βικτορος βο^η αξιωθεις εγραψα υπερ
αυτο^ς γραμματα μη ειδοτος, παρουτος μοι
και ειποντος ¶ Δηλαδη ετι μην και υπερ το^ς ολοκληρω^η μερους των κληρονομων
45 [τ]^ο της μακαριας μητρης Λιμειο^ς εδεξαμην και επληρωθη^ς παρα σου
υπερ της αυτης παρουσιας [τ]^οιτης ινδικ^η εκ πληρης^(sic) ¶ Ο προγεγρα-
μεν^{[ο]^ς}^(sic)
Κολλουθος Λιμωνιον, σκρινιαρη^(sic) δι εμου Απολλωτος παιδος^ς στοιχει μοι
η [αποχη^η] οι^ς πρ^οροκ^{ης} ¶ Αυρηλιο^[ς] Ιερημικας Αθ^[ραχ]αιου αξιωθεις εγγρ[α-
ψ]^η^(sic)
[υπερ] αυτου γραμματα μη ει^ςβιντος ·

Ligne 32. Του υπο σε : pour των.

Ligne 33. Lire πιο^τ(ιαδ^η). — En τε.

Ligne 34. Lire ει^ς(ς).

Ligne 35. Σχρι^τ(ιαριος). — Παιδ^η(ος).

Ligne 42. Lire Κολλουθος. Cette signature est d'une écriture ronde très élégante, qui est celle du *Bonifacius Abraham*. C'est évidemment Apollōs, et non le scrinaire Kollou-thos, qui est désigné plus bas comme illettré.

Ligne 44. Avec δηλαδη reprend l'écriture du scribe qui a rédigé les quittances.

67328. Registre contenant une série de cautionnements (*έγγυαι*), remis au *riparios* Apollós, et presque tous datés du même jour. — Long. 0 m. 299 mill., larg. 2 m. 534 mill. — Aphroditó.

Cursive fine, penchée légèrement en avant. — Le rouleau, presque intact (sauf la page I), est cependant d'une lecture difficile, à cause de la couleur noirâtre du papyrus et des moisissures qui l'avaient couvert avant son entrée au Musée. Mais la répétition des mêmes formules permet d'établir un texte certain, excepté pour quelques noms propres. — Il semble bien que la page I actuelle ait été effectivement la première du registre.

Date : du 5 au 14 juillet 521.

Plusieurs autres *έγγυαι* ont été publiées plus haut (n° 67094; — 67296 et 67297).

Les douze actes qui sont réunis ici sont, à part de peu importantes variantes, tous semblables. J'ai cru cependant qu'on me saurait gré de les reproduire tous *in extenso*, la présence même de ces petites variantes pouvant présenter quelque intérêt.

Ce papyrus nous fournit des détails assez complets sur le rôle et l'organisation de la police rurale des *ποιμένες καὶ ἀρχοφύλακες* (cf. n° 67001). Ils doivent veiller à l'irrigation des champs, en général vaquer à toutes sortes de travaux publics non désignés ici, maintenir l'ordre, rechercher enfin et faire comparaître les personnages appelés en justice. A signaler aussi la division du territoire de la *χώρη* en *δεκάνεια*, ayant chacune son ou ses gardiens particuliers. Celle de *Taisos* est citée deux fois [II, l. 8, et IV, l. 10]; elle possédait au moins trois *ποιμένες*; de même celle de *Φέρεως* est nommée à deux reprises [V, l. 10, et X, l. 9].

PAGE I.

[...] Υπάτειας] Φλύ, Ιουστία[ρι]ῳ ἵ[στο]ριο[ν]όξεστατό κ[αὶ] ὑπερβυεστατό, επειδὲ // ταῦτα //

[ταῦτα] εἰδόθικ //

[Ταῦτα] εὐδοκιμιαὶ Απολλωνιτικοποιοι καμηλοί Λ[αζαρί]οντος τὸ Λαταιοπόλιστον μου,

[ταῦτα] Λυρικοὶ Ιουστία[ρι]ῳ Βικτορος Εισαντος, γεν[ηροῦ] α[πό] της 3 καμηλούς,

χαίρειν τό

[Ομοιο]λογώ, ομ[ην]ος τον το παντοκρατορα Θεον και την θειαν και δρα[μον]

τυχήν

5 το[ν τα] παχιτα νικ[ω]ντος δεσποτοῦ ημων Φλύ Ιουστίαρο το αιων[ιο] αυγο]νοτό

αυτο[ν]

[κρατορ]ος, εγγυ[ασθαι] κ[αὶ] αναδε]δεχθαι μονης κ[αὶ] εμφανειας Λυρι[λιο]ν

Φημον

[Ιερ]ησιο, ποιμένα κ[αὶ] αγροφύλακα/ [τη]ς δεκα[ν]ιειας κ[αὶ] λόμενης Επο...ε,

[τρο]πος εν[τα]χυσιον χ[ρο]νον λογιζομε]ειον από σημερον της τρο[πογεγρα]μη

ημ[ερας]

PAGE I. — *Ligne 2.* Sur Απολλων, *riparios*, cf. peut-être n° 67281, l. 2.

Catol. du Musée, n° 67279.

[67328] *[ητις]* εστ[ι] μήνος ε[πειθ/ι]α // παρόστις τει[τε]καιδεκάτης ι[τδίκ/],
 10 [επι το αυτον παραμεμψαι και προσ]ύδρευ[ειν] και υπουργει[ν τα]σ[ι τα]ις
 [δημοσιασ χρεαις, και την παραθυλα]κιν των [ειρη]μικων πραγματων,
 [κι] τας
 [παραστατις των επιζητομενων προσο]πων το[ις]ισθαι ασκιων και ακα[τ]χ-
 γυρστων,
 [και μηδαιων αυτον απολειπεσθαι. Ο]ποται δ[ε] ζητουμενον(sic) παρα της σης
 [ευδοκιμησεως, τουτον παρενεγκει]ν και τ[αρ]χωσω εκτος αγι[ω]ν
 15 [περιβολων και Θειων χαρακτηρων και κυ]ιας κ[υρ]ιακης. Ει δε απολη[μ-
 φθ]ειη
 [και ζητουμενηι μη ευρεθειη, ετοι]μως εχω ο προγεγραμ[ενος]
 [εγγυητης παρεξω [Άπερ της αυτον απο]λ[ειψ]εις χρυσου νο[μισματα]
 [ε]ξ, η [επ]νοχ[ως] ει[η τω Θειω ωρων κα]ι το περι τουτο επηρημει[ω κιν-
 δυτω].
 [Συ]μπεραισθμεν[ο δε του χρονο, επι τω] εμε ακαλαβειν ταυτ[η]ν μο [την
 εγγυηη],
 20 [ηγουν], μεμουστη[ν παρ υμιν, ακυρω] ειναι και α[ι]σχυροι πανταχου
 π[ρ]οσθ[ε]ρομεν.
 [Και] επερωτηθεις αμοδ[ι] Φ Λυρηλιος Ιωαννης Βικτορος ο προκ/
 [εγγ]ιωμαι τ[οι] προσ[ε]χι Φυ[ουν εις] πομισματα εξ και ομοση [τον]
 [Θε]ιο[ν ο]σκον ως προκ// Α[υρηλι]ος Καλλι[τη]κος Βικτορος, αξιωθεις,
 [εγραψα ο]περ απο του γραμματα μ[η ειδοτο]ς.

PAGE II.

[.] Τητειας Φλι; Ιο[υστ]ημαντο ειδοξοτατο [κι ο]περθυεστατο, επειθ ια // ιε
 ιτδίκ //

Τω ευδοκη[μι] λ]πολωτι ριπαρια κωμις Λθροδιτης τ[ο] Αιταιοπολιτου νομου,
 ω/Λυρηλιου Ισα[κι]ο Απολλωτος, μη . γεωργη απο της Σ κωμις, χαρειν ή

PAGE I. — *Ligne 10.* [Προσ]ύδρευ[ει] est-il une faute pour προσεδρευειν, qui donnerait un sens meilleur? Le texte de ces actes est souvent d'une incorrection qui expliquerait une pareille erreur. — *Haut tais*: cette faute se retrouve dans les douze actes réunis ici.

Ligne 11. Παραστατις, προσοπων, et ακαταγραστος : de même.

Ligne 15. La confusion entre les formes passives de απολειπειν et de απολαμβανειν se continue jusqu'à la fin du papyrus.

Ligne 17. Παρεξω pour παρεξειν.

Ligne 18. Εντοχης ειν et το pour τω : fautes constantes dans le papyrus.

Ligne 20. Lire παρ νην : de même dans la suite.

PAGE II. — *Ligne 3.* Μη(προς) : le nom n'a pas été inscrit.

Ομολογω̄ εκουσιω̄ και ανθαρετω̄, επ[ο]μυμενος τον τε [τα]υτοκρατορα [67328]
Θεον

- 5 και την μηνη[ν] και διάχρονη το δεσποτο̄ ημων Φλ[α]ριουστα[ο] το αιωνιό αυγουστ
του αυτοκρατο̄ρος, εγγυασθαι και αναδεκχαι μονις και εμφανειας
Λυρικλιον Λγ[να]των Παπολλωνες, πομεναι και αυρο[θ]υλακ/ της δεκαεταις
Τειχε, προς επικυριω̄ν χρονον λογ[γ]ονεν απο της προγεγραμμενης ημερας,
ητις εστι μηνος εποιε[θ]ις παρουσι την[εν]τεκαιδεκατης ημέρα, επι τω αυτον
10 παρακινηται και προστηση[θ]υλεψειν και υπο[υ]ργειν πασι τηις δ[ημοσ]ιαις χρειαις
ασκηταις και ακα[τα]γρασταις, και την παρο[θ]υλακην των [ειρ]ηνικων πραγ-
ματων
και της παραστατησι των επιζητομενων προσπονων ποιεισθαι, και μηδαμης
αυτον απολεπεσθαι. Οποται δε ζητουμενο[s] παρο υμων, τουτον παραπεγμαι
και παραδωσω εκτος αγιων περιβολω[ν] και θειων χαρακτηρων κ[αι] [αγι]ας
15 κυριακης. Ει δ[ε] α[πο]λ[υ]μεναι και ζητουμενη μη ευρεθειν, επομεναι εχω
εγω δ προγεγραμμενο εγγυητης παρο[θ]εται (sic) Ήπερ της αυτου απολεψεως
χρυσου νομισματα εξ, η επινο[χως] ει[ν] τω θειω ορκω και το περι τουτο[ο]
επιπτημενω κινδυνο. Συν[περ]αδημενο δε του χρονο, επι τω ερε
απαλαβειν ταυτην μου την εγγ[υ]ημ, μη[συ]ν, μενοσται παρο υμων, ακυρω ειπαι
20 και απισχυρον παντ[αχου προφερομενο, και ε[π]εριτη αισθη; Φ····· Λυρικλιο
Ισακαις
ο προκ/ εγγυωμαι τον προκ/ Λγνατων κ[αι] ομοσα τ[ο]ν θειων ορκον ως προκ/
Λυρικλιο Καλλιτεκος Βικτορος, αξιο[θ]ετης, εγραψα υπερ ιατου γραμματα
μη ειδοτος.

PAGE III.

¶ Υπ[ατεις] Φλ[α]ριουστικο το ειδ[οεο]τατο και υπερ[εγγυε[στα]το
επειθ[η]τε περ[τ]εκαιδεκατης [ηνδ/]
Τ[αι] ευδ[οκ]ητο πομη, τη/ Ιωαννη Βισκονιτο[s] διακ[η] και Λυρικλιο
Λιται[σπο]κητο πομη, τη/ Ιωαννη Βισκονιτο[s] διακ[η] και Λυρικλιο
5 Αιροθη Βοττο, μη Ταπεινοτος, ορμαμενη[η] απ[ο] της δ καμης, χαιρ[η]
Ομ[ο]λο[γου]μενη, επορμημενη τον τα παντοκρατορα Θ[εον] και την θειω
και σερ[η]μη[η] τη[χρη]μ τη παρα πικονη[τος δ]εσ[ποτο] ημων Φλ[α]
Ιουστ[ην] το [καινη]ο αυγουστο αυτοκρατορος, [εγγυασθ]αι και αναδεκχαι,
μονης [και] εμφ[η]νειας, Λυρικλιον Ψειφανητη[ν] Μο[ν]σταρη Πανπετ και τον

PAGE II. — *Ligne 8.* Τειχε : cf. n° 67239, III, v., l. 9, V, v., l. 33, et n° 67238, l. 8.

Ligne 15. Απολ[υ]μεναι : la place manque pour un η. Cf. plus bas, p. III, l. 31.

Ligne 16. Ο : le trait sur l'ο représente l'esprit rude.

Ligne 20. Ηροφερομενο : faute constante ici pour προφερομενη.

PAGE III. — *Ligne 9.* Ηειπετ : nom de localité. Cf. p. VIII, l. 7.

- [67328] 10 τούτου νι[ον] Βικτ[ορ]α, ποιμένων (sic) και αγρού[ν] λακή πεδίων, Φερκό,
προ[ς επικαυτον] χρονον λογιζόμενη απο σημερον την προγεγράψι
ημερ[α], ητο εστι μη[νος] επειδη παρόπις πεντε[καθ]εκατην ιδίην, επι τω
αυτού[ς παραχει]ναι και προσθίρευειν και υπο[υρ]γειν πασι ταις δημο-
σίαις
- χρειασι, κ[αι την παραχειλακην των ειρηματων πραγματο[ν] και τας
παρα[στασι]ς των επιζητουμενων προσοπων ποιεισθαι
ακοινω[ς και ακατα]γνωστων, και μηδαμως [αυτους απο]ολειπεσθαι.
Οποταν [δε] ζητουμενη, παρα την σημ ενδοκινη[σε]ως, παρενεγκειν αυτος
και παρ[αβασ]ημεν εκτος αγρων περιβολων και θειον χαρακτηρων και
αγιας κ[υριακης]. Ει δε απολημφθειν και ζητουμενη μη ευρεθειν τε,
20 εποιμω[ς εχομε]ν οι προγεγραψιν εγγυηται παρεξωμεν υπερ της
αυτω[ν απολειψε]ως χρυσοῦ πομπικατα διδεκα. Συγπεραιωμεν δε
του χρ[ονο], επ[ει] τω μηδες αναλαβειν ταυτην μηδων την εγγυηην,
η[γου]ν, [μειοσταν] παρ μηδεν, ακυρων ειπαι και αν[ισχυρον πειν]ταχου προ-
φερομι
η ειη[σχως ειη] τω θειοι ορκοι και το περι τουτο επηρ[τη]μενω κινδυνω. Και
επερ/
- 25 αριστ[η] Ιωαν[η]ης Βισκούιτος διακ/ ο προκ/ [ε]γγυωμαι τους προκ[ει]μενης
Ψειθωμ[σιν και τον υ]πορ αυτου Βικτωρα και ομοσα τον θειοι ορκοι ως
προκ/
- Αυρη[λιος Αν]ηφις Βοττου ο προκ/ εγγυωμαι του προκ/
- Ψειθωμ[ησιν] και τον υδην αυτου Βικτωρι (sic) και ομοσα
τον θειοι ορκοι ως προκ/ Φ Αυρηλιος Μουτης Ψαϊου
- 30 μαρτ[υρω] τη εγγυ (sic) ακουστας παρ ταιν θερετον.
- Διηλαθη[ει α]πολημφθειν τις εκ των ειρημενων Ψειθωμσιν και Βικτωρα,
την
προκ/ καταδικην επιγνωσουεια θημιν. Ει δε ο δυο απολημφθειν, ασκυτων
υπ[ερ] δ[ικαιης] των δωδεκα πομπικων επιγνωσουεια Φ Ο αυτος Ιωαννης
στιχει μοι Φ
- Ο κ[ατ]ασ Αρουρεις στοιχοι μοι
Φ Εγραφε' δι εμου Ιστιοι γοινη/ φθ.. .

PAGE III. — Ligne 19. Le jour a été oublié.

Ligne 19. Απολημφθειν : sic, au singulier.

Ligne 24. Ce membre de phrase devait se placer avant συγπεραιωμενων, comme
aux pages I et II; cette erreur de disposition persistera jusqu'à la page XII. —
Toutefois alterne dans le ms. avec τούτου.

Ligne 29. Των : correction sur του.

Ligne 33. Si la restitution est juste, il faut corriger των... en τα... .

[+ Υ]π[ατ]εις Φλ[υ] Ιουστινιανό του εποχεστατό κ[αι] ὑπερφυεστατό<sup>επειδή // κ // πεντεκάρχ[α][ι]δε]κατης ἱμίκη]
 [Τ]ω εὐδοκίμης Λπολλώτι μικρώτα πατέριον Λθροΐ[ε]της τό^{Λυτραιοπόλειτον πομό, τη/ Λυρηλίδη Λυρεστιού Ερμασουντος Λτρεατό,}
 5 μητρος Θεοκλας, από της 5 καρμης χαιρ[η] Ομολογω εκουτιων και
 αυθαιρεστων, επομημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την
 μητην και δικαιομην τό δεσποτό ημιου Φλυ Ιουστινό τό αιωνιό αυγουστον
 του αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αγαθεδεχθαι μονης και εμφανειας
 Λυρηλίου Πλειν Ψαιδ και τον τοντου γεμβρό (sic) Βικτορος
 10 Ερμαδωτος παιμενη και αγροθυλακους της δεκαπεντακατης Τέκη,
 προς επ[ι]κυνσιον χρονον λογιζομη [α]πο σημερον της προγεγραμμη
 πημερας, ητις εστι μηνος επειδή // κ // [τα]ρούση πεντεκαδεκατης ιη[η],
 επι τω αυτους παραμειναι και παρ[οσυ]βρευειν και υπουργειν πασι
 ταις δημοσιοτηταις χρειας (sic), και την παραθ[υ]λακην των ειρηνικων
 15 παραγματων και τας παραστασις [τ]ων επικηνουμενων
 προσωπων παιεισθαι ασκην και ακ[α]ταγνοστως,
 και μηδαμοις αυτους απολειψεθαι. Οποται δε ζητουμενος
 παρα της σης επτρεχειας, παρεγκειν αυτους και παραδωσω
 ει δημοσιον τοπο εκτος αγι[ω]νι περιβολων και Σ[ειω]ν
 20 χαρακτηρων και αγιας κυριακης. Ει δε απολημφθε[ι]η και ζητομενη,
 μη ευρεθει[η] τε, εποικιας εχω ο προγεγραμμενος εγγυητης
 παρεξω υπερ της αυτους (sic) απολειψεως χριστο πομισματα δωδεκα.
 Συνπεραινουμενο δε του χρονου, επι τω εμεις [α]γαλαβειν ταυτην την
 εγγυητη, μηδουν, μενουσται παριμωνη, ακυρωνειναι και αποσχυρον πανταχου προ
 25 φερομενο, η εποχης ειν τω Σειω ορκω και το περι τοτο επιρρημενο
 κινδυνο, και επερωτηθεις αμολογησα. Ή· Ή· Ή· Η Λυρηλίδη Λυρεστιού Ερμαδ[ωτος]
 ο προκειμενης πομησης πλιας και Βικτορα της πομισματα
 δωδεκα, και ομοσα τον Σειω ορκ[ον αι] προκ/ Φλυ Θε[στεκ]ηρος [Ψαιδ]ο
 αποπραιποσιτο αξιωθις εγραψα υπερ απο γραμματα μη ειδοτος.
 30 Λυρηλίδης Μουσης Μαρτην παρτηρω τη ακυα ακουστας παρα
 του Σεμ[ει]ο.</sup>

PAGE IV. — Lignes 17 et seq. Le scribe a employé le singulier, oubliant qu'il y avait deux παιμενες.

Ligne 18. Επτρεχεια est une qualification souvent donnée au *riparios* : cf. n° 67091.

I. 15 et seq.; 67295, II, l. 13.

Ligne 21. Ajouter εγω.

Ligne 27. Ιε : pour εις.

[67328]

PAGE V.

Ἐπατεῖας Φλῆ Ἰουστίνιανὸν τοῦ εἰδόξοτατοῦ καὶ υπερβυζαντινοῦ
επειδὴ καὶ τοῦ μηδικοῦ

Τῷ εὐδοκίῳ Ἀπολλώτι φιλάρῳ κακοὶς Αὐτούδιτος τῷ Λιγχιοπόλει νομῷ,
τῷ Λυρικῷ Ἰωάννῃ Κωνσταντίῳ, μὲν Μαρκῆ[ν], συντελεστοῦ

απὸ τῆς 3 κακοῖς χαιρῆ[ν] Ομολογῶν εκουσίων καὶ αὐθαιρεστῶν,
επομένους τοῦ τε παντοκράτορα Θεοῦ καὶ πάντων καὶ δικαιομοῦ
τὸ δεσποτόν πρώτον Φλῆ Ἰουστίνιον τῷ κακοῖς ανυόστοι αυτοκράτορος,
εγγυασθοῖ καὶ απαδεδεχθεῖ μονίς καὶ εμβανεῖς Λυρικῶν
Βικτορᾶ Ψαιδῶν καὶ αγροβύζαλκ[ν] τῆς δεκαπεταῖς καλόμενης

Φεγγίνεως, πρῶτος επαναστον χρονον λογίζομενον απὸ τῆς προ
γεγραμμένη μητρας, ητοι εστὶ μητρος επειδὴ καὶ παρουσίας
πεντεκαδεκάτης ἡμίκη[ν], επὶ τῷ αυτοῦ παραμενεῖ καὶ πρῶτος
θύρευειν καὶ υπόργειν πάσι ταῖς διημοσίαις χρειαις, καὶ τοῦ παραβύζαλκ[ν]
τῶν ειρηνικῶν πραγμάτων, καὶ ταῖς παρεπτάσις τῶν επίκητομενων

προστοπῶν ασκοῖς ποιεῖσθαι καὶ ακαταχυνοστας, καὶ μηδαμοῖς
αυτοῖς απολειπεῖσθαι. Οποταν δὲ ζητουμένος πάρα τῆς σὺν εὐδοκιμίησσεω,
παρενεγκεῖν αυτοῖς καὶ παραδοσιῶν εἰς διημοσίων τοπων ἔκτος
αγιον περιβόλων καὶ Θειῶν χαρακτηρῶν καὶ αγιας κυριακής.
Εἰ δε απολυμέθειν καὶ ζητουμένη μη ευρεθεῖν, εποιεῖς εχεῖν

ο προγεγραμμένος εγγυοτητος παρέξον ὑπέρ τῆς αυτοῦ απολειψέως
χρυσόν ποιησάτα εξ. Συντπεραιώσειν δε του χρονοῦ, επὶ τῷ ερε
ακαλαβεῖν ταῦτην μου τοῦ εγγυοῦ, πηγούν, μερόσαν παρ υμαῖς, ακυροῖ
ειπεῖ καὶ απιτχυροῖ πανταχό προθερομένο, ο ενισχως εἰπε τῷ Θειῷ ορκῷ
καὶ τῷ περι τούτου επιπτομένοι κινδύνῳ, καὶ επεριττοῦ αιμολεῖ. Π.Π.Π.
Βιτος Ψαιδῶν

Λυρικὸς Ιωάννης Κωνσταντίῳ ο προκ[α] εγγυώμενος τῷ προκ[α] ιστο[τος].
μισμάτα εξ καὶ ομοτον[α] (sic) τοι Θειον ορκον οι προκ[α] Φλῆ Θεοτέκνος
Ψαιδῶν

αποπραπισσιτο αξιθίσ (sic) εγράψκ ύπερ ἀπό γραμμάτα μη ειτο[τος].

Ιωάννης Κωνσταντίος (sic) στοιχ Ἀπολλώς

Ερμου παρτυρω τη εγγι ακουστας πάρα του Θερμου.

PAGE V. — Ligne 1. A partir d'ici, j'ai rétabli le texte sans tenir compte des lacunes et lettres endommagées, sauf quand la restitution pouvait donner lieu au doute.

Ligne 4. Μαρκῆ est moins probable.

Ligne 10. Cf. la *stobas Phocas* (sic) des n° 67153, v., l. 37, 67147, II, l. 1, et d'un papyrus de Londres que M. Bell n'a signalé.

Ligne 25. Il semble que le ms. porte en réalité εγγυωμέν.

PAGE VI.

¶ Τπατειας Φλ̄ις Ιουστινιανοῦ τὸ ενδοξοτάτο καὶ υπερφυεστατό^{επειδὴ καὶ ἡ} ἱδίκη^η

Τω εὐδοκίᾳ, Απολλώτι ριπάριο καμής Λέροδιτης τὸ Ανταιοπόλις νομό^{τῷ Λυρηλίου Πομπός εκ πατρὸς Ατρίτος Παπελάτε, μῆν},
 5 ορμωμένη απὸ της 3 καμῆς, χαῖρ^η Ομολογω εκουσιας καὶ αυθαιρεστω,^{επομψμένος τοι τε πατοκρατορά Θεον καὶ την μήνην καὶ διαμονήν τὸ δεσποτόν ημῶν Φλ̄ις Ιουστινοῦ του αιωνίου αυγουστου αυτοκρατορος,}
 εγγυασθαί καὶ αναδεδεχθαι μονής καὶ εμφανειας Λρ̄ιλιον
 Ψαΐον Πατερμούσιο, τωνι, καὶ αγροβούλακη^η της δεκαπειας Ψιλαμπων,
 10 πρὸς επικαυσιον χρονον λογιζόμενη απὸ σημερον της προγεγραμμ[η]]^{ημερας, ητις εστι μήνος επειδὴ καὶ παροντης πεντεκαιδεκάτης ή[δη],}
 επὶ τῷ αυτον παραμειναι καὶ προσυδρενειν καὶ υπουργειν πασι ταῖς
 δημοσιαῖς χρεοῖς ακοντειν, καὶ την παραθύλακον^η
 των ειρηνικων πραγμάτων ποιεισθαι, καὶ τας παραστατις των επιχέιρουσεν^η
 15 προσωπων^(sic). Οποταν δὲ ζητόμενος πάρα της σὺν εὐδοκιμησεας,
 παρεγήκειν αυτον καὶ παραδιστω εἰ δημοσιω τοπω
 εκτος αγιων περιβολων και θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
 Ει δε απολυμέθειν και ζητουμενος μη ευρεθειν, ετοιμας εχω
 20 ο προγεγραμμένος εγγυητης παρεξω υπερ της αυτον απολειψεως
 χρυσοῦ νομισματα εξ. Συνπεριέδει του χρονου, επὶ τω εμε απαλαβειν
 ταυτην μου την εγγυητην, ηγουη, μερουσται παρ υμων, ακυρον ειναι και
 αισχυρον πανταχου προφερομενον, η επνοχας ειν τω θειω ορχη και το
 περι τουτου επιμητημενα κινδυνα. Και επερωτηθη αιμολογησα θ̄η^η
 ¶ Λυρηλιος Πομπός^(sic) Ατρίτος ο προκ^η εγγυωμαι τὸ^(sic) προκ^η [Ψαΐο]
 25 Η]τεμέθο^(sic)
 εις νομισματα εξ και οροστον των θειων ορχων ως προκ^η. [Φλ̄ις, Θεοτεκος Ψαΐο
 αποπραιποσιτο αξιαθης εγραψα υπερ ἀτο γραμματα μη [ειδοτος].

PAGE VII.

¶ Τπατειας Φλ̄ις Ιουστινιανοῦ του ενδοξοτάτο καὶ υπερφυεστατό^{επειδὴ καὶ ἡ} ἱδίκη^η

Τω εὐδοκίᾳ, Απολλώτι ριπάριο καμής Λέροδιτης τὸ Ανταιοπόλις νομο,^{τῷ Λυρηλίῳ Μουσταΐ Μαρτέ κυριοπαλέῳ, μῆν Θεκλας, απὸ της 3 καμῆς, χαῖρ^η}
 5 Ομολογω εκουσιας καὶ αυθαιρεστω, επομψμένος τοι τε πατοκρατορά Θεον
 και την μήνην και διαμονήν τὸ δεσποτό ημῶν Φλ̄ις Ιουστινοῦ του αιωνίου

[67328] αυγουστῷ αὐτοκρατορος, εγγυατθαι και αναδεδεχθαι μονις και εμφανειας
 Αυρηλιον Ερμουποιον Ἰανουαριον Πλωι τοιμαι και αγροβυλακ/
 της δεκατετης καλουμενη Τυρκε[ως?], προς επικυπον χρονον
 10 λογίζομενις απο της σημερον ημερας, ητις εστι μηνος επειδ ρ//
 παρόστις πεντεκαιδεκάτης ινδικ/, επι ταυ αυτον παραμειναι
 και προσυδρευειν και υπονυρειν πάσι ταυ δημοποιαις χρειας (sic),
 και την παραβύλακην των ειρηνικων πραγματων ποιεισθαι
 ασκηταις και ακαταγνωσταις. Οποταν δε ζητουμενος παρα της σημειωσης,
 15 παραγεγκειν αυτον και παραβωσιν εη δημοποιαις τοπω εκτος
 αγιων περιβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης,
 και μηδαμον αυτον απολειπεσθαι. Ει δε απολυμέθειν και
 20 ζητουμενη μη ευριθειν τε, επομενος εχω ο προγεγραμμενης
 εγγυητην [παρεξω υπερ της αυτου απολειψεως χρυσον]
 εγγυητην πατα διαδεκα. Συνπερασιμενο δε του χρονου, επι τω εμε
 παταλαβειν ταυτην μου την εγγυηην, ηγουη, μεμονωται παρ ιμπον,
 ακυρων ειναι και απτχυρων πανταχου προφερομεν[ο], η επνοχως ει
 25 ι τω Θειω αρκω και το περι τουτο επιπτημενο κινδυνο. Και επειδ αμολδ ΡΡΡ
 Αυρηλιος Μουσης Μαρτου ο προκ/ εγγυωμαι τον προκ/
 30 Ερ[ικων] Υωσηφιου(sic) και ιμπον των Θειων
 αρχον ησ προκ/ + Φλι, Θεοτεκνος Ψαΐδ αποπραιποσιτο
 παρτ[υρω την εγγ]υη(?) ακόστιας παρα το Θεμετο.
 Απολλων Ερμου παρτυρω την [εγγ]υη ακουστας
 παρα του Θεμετον Ρ

(Deux lignes en blanc.)

30 ρ 45

PAGE VIII.

¶ Υπατειας Φλι, Ιουστινικην το ενδοξοτατο και υπερφυεστατο, επειδ // ρ // Ζ //
 ινδικ/

Τω ευδοκιμη Απολλωτι πιπαριν κνωμης Λαρροδιτης το Αρτχιοπολης νομο,

PAGE VII. — Ligne 8. Lire Ιωσηφιου : cf. page VIII, note de la ligne 7.

Ligne 18. Εγω a été passé.

Ligne 20. Διαδεκα est tout à fait illisible; mais la ligne 30 prouve qu'il faut le restituer. C'est la seule exception que nous puissions citer à la règle ordinaire de ces εγγυαι, qui sont un taux de 6. *nomismata* par personne. — Ce caractère exceptionnel du chiffre 10 est confirmé par le fait même que l'α est répété au bas de la page, comme pour certifier son premier texte.

τῇ Λυρικῇ Φοιβάκμωνος Ερμασουώτος Ουκινίνος, μῆν Μαρτίου, ορθομένης [67328]
 από την 3 καὶ μήνις Αὔρος/ χειρί/ Ομολογώ εκουσίος καὶ αυθαιρέτως, επομένουσης
 5 τον τε παντοκράτορα Θεον καὶ την τικην καὶ διακονην τὸ δεσποτό ημῶν
 Φλύ Ιουστίνο τῷ αινεῖν αυχούστῳ αυτοκράτορος, εγγυασθει καὶ αγαδεδεχθει
 μονης καὶ ερθανεις Λυρικον Βικτορα Ψαιο Καλεονακιου,
 ποιησει καὶ αυροφυλακ/ πεδιαδ/ Καλεβακιος, προς επικυσιον χρονον
 λογιζομενη απο σημερον της προγεγραμμενας(sic) ημερας, ητις εστι
 10 μονος επειφ/ κ/ παρουσιας πεντεκαιδεκάτης Ἰουντίτωνος,
 επι τη αυτον παραμεναι και προτυθρευειν και υπουργειν
 πασι ταις δημοσιαις χρειαις. Οποταν δε ζητουμενος πάρα της σης
 ευδοκιμησεις, παρενεγκειν αυτον και παραδοσιν εκτος
 αγιων περιβολων και Θεων χαρακτηρων και αγιας κυριακοις
 15 ειν δημοσιω τοπω, και την παραβυλακην των ειρηνικων
 πραγματων και τας παραστασις των επιζητουμενων προσωπων
 ποιεισθαι και μετρηματος αυτον απολειπεσθαι. Ει δε απολημφθειν και ζητουμενη
 μη ευρεθειη, επομεν εχον ο προγεγραμμενος εγγυητης
 20 παρεξει(sic) υπερ της αυτου απολειψεως χρυσό νομισματα εξ. Συνπεραιωμενος
 του χρονου, επι τω εγια αναλαβειν ταυτην μη την εγγυητην, μηδουν,
 μερουσται παρ ομοι, ακυρων ειπαι και απισχυρον πανταχου προθερομενη,
 η επιοχας ειν τη Θεων ορκων και το περι τουτου επικρτημενο κινδυνο.
 Και επερωτης αριολ; 𠁠····· Λυρικος Φοιβάκμ[η] Ερμαση(sic) ο πρκ/(sic)
 εγγυωμαι του(sic) προκ // Βικτωρα γαι(sic) ομοσα
 25 τον Θεων ορκων οι προκ/ ՚ Ιασινθις Αθρακαιου
 πρεσβ/ παρτυρω τη εγγ[υ]ε(sic) ακουστας
 παρ του Θερμου ՚ Φοιβάκμων Ψαιο πρεσβ/
 παρατηρω τη εγγυε ακουστας παρ του Θερμου.

PAGE IX.

՚ Υπατειας Φλύ Ιουστινιανο τῷ ερδοζοτατῷ και υπερφυεστατο
 επειφ/ κ/ κ/ (sic) πεντεκαιδεκάτης Ἰουντίτων/

PAGE VIII. — *Ligne 3. Ουκινίνος*: cf. le nom d'homme *وَهْنَ*, *Wâhn*, qui se rencontre dans la *Vie arabe de Chenoute* (*Mém. de la Miss. franç. au Caire*, tome IV, p. 422), ainsi que dans P. Lond., IV, 1461, 3 (d'après une communication de M. Bell).

Ligne 7. La comparaison avec la ligne 8 montre que ce surnom est bien le nom du lieu d'origine, comme je l'avais supposé au n° 67001. On retrouve ici plusieurs des ποιησεις du n° 67001, Ψειθησις Μουσιου Παρτετ (plus haut, p. III, l. 9) Ερμασους Ιωσηφου Ηλιοκ (p. VII, l. 8), et ce Βικτωρ Ψαιο Καλεονακιος.

Ligne 19. Δε a été oublié à la fin de la ligne.

Catal. du Musée, n° 67329.

[67328]

- Των ευδοκιμίας Απολλώτι, μεταριθμούς και μηνικής Αφροδίτης
του Αιγαίου πολιτού μονό, τῷ Λυρικῷ Απολλώτος Ερμεῖο
- 5 Πηχίτος, μητρὸς Θανάσιας, συντελεστὸ απὸ τὴς Ἡ καμῆς
Ομολογουμένων καὶ αὐθαιρεστῶν, επομημένος τοῦ τε παντοκρατορᾶ
Θεοῦ καὶ την Σειαν καὶ [ουρ]ανον [τ]υχῆν τὸ τα παντα νικῶντος
δεσποτὸ ημῶν Φλῆ Ιουστινοῦ του αινιόν αυγουστού αυτοκρατορος,
εγγυασθεὶ καὶ αναδεδεχθεὶ μονιμοὶ καὶ εμφανεῖς Λυρικῶν
- 10 Ιερυμικαὶ Ιωσηφίο, τοιμῇ καὶ αγροφύλακῃ της δεκανείας τῷ λιβικῷ
Πορθμῷ, πρὸς επικαυστον χρονον λογιζομενη απὸ σημερον της
προγεγραμμη ψημερας, ητις εστὶ μηνος επειφ // κ // παρουσι
πρωτης Ἰνδική, επι τω αυτον παραμειναι καὶ προστυδευειν
καὶ υπογραψειν πασι ταις δημοτικαις χρεισις, καὶ την παραβύλακην
15 των εποιηκων παραγματων, καὶ τας παραστατις των επιζητουμενη
προσοπων ποιεισθαι ασκησαι καὶ ακαταγνωστων, καὶ μηδαμον
αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενη παρα της σης
ευδοκιμία, παρενεγκειν αυτον καὶ παραδοται εκτος αγιων
περιβολων καὶ Σειαν χαρακτηρων ειν δημοτικω τοπω. Ει δε
20 απολυμφθειν καὶ ζητουμενης μη ευρεθειν τε, ετοιμως
εχω εγω ο προγεγραμμη εγγυηστης παρεξω υπερ της
αυτου απολειψεων χρυσον ποιησημετα εξ. Συνπεραιωμενο δε
του χρονου, επι τω εηε αραλαβειν ταυτην μου την εγγυηση,
ηγουην, μερουσται παρ αυτων, ακυρων ειναι καὶ αιμτχυρον πανταχο
25 παροφερομενη, η επιοχης ειν τω Σειαν ορκω καὶ το περι τουτο (sic)
επιπρτημενη κινδυνω. Και επ[ειω]ν[η]ι[σ] αμολογηντα Φ·Φ·
Απολλωτος Ερμιου ω(sic) προκ/ εγγυωμαι του πρ
οκ/ Ιερυμιου, και αμοσα των Σειαν ορκων
ως προκ// Φ· Ιωσηφίε Αθραχηιου πρεσβεη//
- 30 μαρτυρω τη ευη(sic) ακουστας τας(sic) παρα
του Συμενου Φ· Ιερημιας Ιακωβιου πρεσβεη//
μαρτυρω τη εγ[η]ε ακουστας τας(sic) παρα του
Συμενου.

PAGE IX.—*Ligne 5.* Ηγείτο : nom de *topos* dans P. Lond. IV (voir l'Index).—

Ἐ = χαρτεῖν.

Ligne 11. Του λιβικου παρθμου : cf. le *topos* Πορθμου de P. Lond. IV, 1420, 206,
dont la *décanie* ici citée est peut-être une fraction.

Ligne 19. Suppléer καὶ αγιας κυριακης.

Ligne 30. — Les lettres *τας*, après *ακουστας*, ne sont évidemment qu'une addition
vicielle au verbe, et non l'article. Cf. encore p. XI, l. 31.

ἢ Τπατεις Φλῆ Ἰουστινικοῦ τῷ εἰδοξοτάτῳ καὶ υπερβυζαντικῷ
επειφ // κ // ἕ // ἵμικ/

Τῷ εὐδοκίᾳ Απολλώτι, ριπαριώ καμης Λθροδίτης τῷ Λιταιοπόλι τορδό,
τῇ Λυριδιώ Εινωχ Ερμακούωτος, μητρὸς Θεκλας, απὸ της Ὑ καμης, ἢ
5 Ομολογού εκουσιος καὶ αυθαίρετος, επομημένος τον τε παντοκρατορα
Θεον, καὶ την τικην καὶ διαμοτην τῷ δεσποτῷ ημων Φλῆ Ἰστινο
του αιωνιού αυγουστου αυτοκρατορος, εγγυασθαι καὶ απαδεδεχθαι,
μονης και εμβακεις, Λυριδιον Ίσακοι Ψειθαντο Ματσόκε,
τωιμη και αγροφυλακη της δεκανειας Φεντινως, προς επικυσιον
10 χρονον, λογιζομενη απὸ σημερον της προγεγραμμενηη πηρεας,
ητις εστι μηνος επειφ // κ // παρουσης πειτεκαιδεκατης ἵμικ/,
επι τω αυτον παραχειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι
ταις δημοσιαις χρειαις, και την παραβυλακην των ειρηνικων
πραγματων, και τας παραστασις των επιζητομενων προσωπων
15 παιεισθαι ακονιας και ακαταγραστων, και μιθαμιας αυτον
απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενον (sic) παρα της σης
ευδοκιμησεως, παρεγεγκειν και παραδωσει υμιν
εκτος αγιων περιβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας
κυριακης εη δημοσια. Ει δε απολυμεθειν και ζητουμι
μη ευρεθει τε, ετοιμως εχω ο προγεγραμμένος εγγυητης
20 παρεξ[ω ν]περ της αυτου απολειψεως χρυσό τομισματα εξ.
Συνπερκαιουμενο δε του χρονο, επι τω εμε αναλαβειν ταυτην μη
την εγγυητην, ηγουν, μενουσται παρ ιμων, ακυρον ειναι και αντιχρον
πανταχον προθερημενη, η επινοχαι ειν τω Θειων ορκω και το περι τότο
25 επιρτημεναι κακινια. Και επερωτησι αρολος ᾩ-Ῡ-Λυριδιος
Εινωχ Ερμακου (sic) ω (sic) προκ/ εγγυαμαι το (sic) προκ/ Ίσακα (sic) γα
ι (sic) ομοστα τον Θειων ορκον ω προκ/ ᾩ Φοιβαρημων
Ψαιου πρεσβ/ μαρτυρω τη γγυε (sic) ακουστας παρα του Θεμενου
ἢ Ιωσηφις Αβρααμιου πρεσβ/ μαρτυρω τη γγυε
30 ακουστας παρα του Θεμενου.

ἢ Τπατεις Φλῆ Ἰουστινικοῦ του εἰδοξοτάτου καὶ υπερβυζαντικοῦ,
επειφ // κ // ἕ // ἵμικ/

Τῷ εὐδοκίᾳ Απολλώτι, ριπαριώ καμης Λθροδ/ τῷ Λιταιοπόλι τορδό,

[67328] *τῷ Φοιβαρμάνῳ[ε] Ψ[α]ῖδ, μητρὸς Θεοπίτας, πρεσβή, τῷ αὐτῷ τοπῷ Λπα
5 Πηνούτιοντος περὶ τῶν αὐτοῦ καλῶν, χαιρό|| Ομολογώ εκουσίως
καὶ αυθικρέτως, επομνυμένος τοι τε παντοκράτορα Θεον καὶ τοὺς μηνούς
καὶ δικαιοντὸν τὸ δεσποτόν ημῶν Φλῆ Ιουστίνον τὸ αιωνῖον αυγούστου
αυτοκράτορος, εγγυασθεὶ καὶ ακαδεδεχθεὶ, μονῆς καὶ ερθανετᾶς,
Λυριλίου Ψαιού Βικτόρος Ποντικοῦ ποιητῆς καὶ αγροφυλακῆ πεδίαδι;*
10 *Μηνιατέ..., πρὸς εικαστιον χρονον, λογίζομεν ἀπὸ σημερον
της προγεγραμμέν[ε]ης ημέρας; ητίς εστὶ μῆνος επειδή καὶ
παρουσίης περιτεκμιδεκάτης ἡμίκη[η], επὶ τῷ αυτῷ παραμετραὶ
καὶ προστύρευσιν καὶ πνούρευσιν πατεῖ ταῖς διημοσίαις χρονίαις,
καὶ την παραβύλακον τῶν εργητικῶν πράγματων καὶ ταῖς
15 παραπτασίαις τοῦ επιζητούμενον προσποντῶν ποιεισθεῖαι.
ασκητῶν καὶ ακαταγνωστῶν, καὶ μηδέμαν αυτον απολειπεσθεῖαι.
Οποταν δὲ ζητουμένος πάρα της σημερινότερως,
παρεγεγκειται αυτον καὶ παραδῶται εἰς διημοσίων τοπῶν, εκτός
αγιων περιβόλων καὶ θεοιν χαρακτηρῶν καὶ αγίας κυριακῶν.*
20 *Εἰ δὲ απολυμέθειται καὶ ζητουμένη μη εὑρεθεῖται, ετοιμασία εχει
ο προγεγραμμένος εγγυητῆς παρέξω περὶ της αυτον απολειψέως
χρυσόν πορισμάτα εῖται. Συνπεραιθέμεν δὲ τὸ χρονόν, επὶ τῷ εἰπε
ακαλαβεῖται ταῦτην μου την εγγυητήν, πηγαν μετόπταν πάρ υρων,
ακυρων ειπαι καὶ απασχυρον παρταχού προβερομένη, η επιροχας
25 ειπε τῷ θειο ὄρκῳ καὶ τῷ περὶ τοῦτο επιμονημένῳ κινδύνῳ.
Καὶ επερωτήσ[η] μοι Φοιβαρμάν Ψαιού πρεσβή ο προκ[ειμένος]
εγγυημάται του προκ[ειμένος] Ψαιού(sic) για ομοτα τον θειο
ον οι προκ[ειμένος] Ιωσηλίος Λεβραχμιον πρεσβή μηρο
τηρω τη εγγυε ακουστας πάρα του θεμε
30 ην οι Ιερομικας Ικκυβιον πρεσβή μαρτυρω τη
εγγυε ακουστας τας(sic) πάρα του θεμενου.*

PAGE XII.

Ἐ Τιτανίας Φλῆ Ιουστίνον τὸ ενδοξοτάτο καὶ υπερβεστατό
επειδή καὶ εἰς ἡμίκη[η]

Το ευδοκιμού Απολλώται, ριπχρια καλητος Λεφροδίτης τὸ Λυτραίο
πολιτου νομου, ἥ Λυριλίο Βικτόρος [Μα]κάριο, μῆ Μαρίας,
5 ποιητή απὸ της Ζ καλητος τὸ αυτό νομου Φ Ομολογώ εκουσίως καὶ
αυθικρέτως, επομνυμένος τοι τε παντοκράτορα Θεον καὶ την
θειαν καὶ ουρανον τυχιν τὸ τα παντα πνωτος δεσποτό

PAGE XII. — *Ligne 9. Ποντικοῦ : cf. n° 67319, l. 23.
Ligne 98. Suppléer ὄρκον.*

ημων Φλ., Ιουστινον το αιωνιδ αυγουστον αυτοκρατορος,
εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονις και εμφανεις Αυρηλιον
10 Μηναν Ψκοδ παιμεν και αγροφυλακη της δεκανειας
προς επικυπιον χρονον, λαγκόμενη απο σημερον της
προγεγραμμενης ημερας, ητις εστι μηνος επειφ // κ // παροσης
πεντεκαιδεκατης ιηδικη, επι τω αυτον παραμενει και προσ
υδρευειν και υπουργειν ταξι ταις δημοσιαις χρειαις, και την παρα
15 φυλακην των ειρηνικων πραγματων ποιεισθαι ασκηνος και
ακαταγινοστων, και μηδεμιας αυτον απολειπεσθαι. Ει δε
απολυμβθειν, και ζητουμενη μη παραξενη κη παραδωσω
εκτος αγιων περιβολων και Θειουν χαρακτηρων και αγιας
κυριακης εν διημοσιω τοπω, παρεξω εγω ο προγεγραμμ[η]
20 εγγυητης, υπερ της αυτου απολειψεως, χρυσον πομπηματα εξ.
Συνπεραισθεν δε του χρονου, επι τω εμε ακαλαζειν ταυτην
μου την εγγυηη, μηδουν, μερόστατ παρ αγιης, ακυρων
ειπαι και απαγκυρων πανταχου προφερομενο, η εννοησαι ει
η τω Θειοι ορκοι και το περι τουτο επηρημενα κινδυνα. Και
25 επερωτηθει αμασδι; Φ·Φ·Φ· Φ Λυρηλιον Βικτωρ Μα[καριου]
ο προκειμενοις (sic) τον προκειμενον Μηναν [και ομοσα]
τον Θειον ορκον αις προκειμενον Λυρηλιον Κ. . . .
Μουσαιον, αξιωθισ, εγραψα υπερ αυτον γραμμα
τα μη ειποτος Φ Ιωνιθισ Αβραχιμον πρεπεισθει
30 παρτυρω τη εγγυη ακουστας παρα του θε
μενου Φ Φοιβαρων Ψαιου πρεπεισθει παρτυρω τη εγγυη
ακουστας παρα του θεμενου.

PAGE XII. — *Ligne 22.* Ηερ αυτης : sc. της σης ευδοκιμηστων. Mais précisément la page XII est la seule où cette locution ne se présente pas.

BILL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50478.

67329. Procès-verbal d'une audience tenue par l'avocat Fl. Paulus en qualité de defensor de la cité d'Antaiopolis. — Long. 1 m. 350 mill., haut. 0 m. 300 mill. — Aphroditò.

Date : 529-530, en tenant compte du fait que, d'après le n° 67254, Flavius Paulus était defensor ciuitatis en 525, comme me l'a fait remarquer mon confrère, M. Bernard Hausselier.

L'objet du débat est un transfert par voie administrative de γεωργοι du village de Thmonechthé, ou Thimonachthé, dans celui d'Aphroditò pour y cultiver des parcelles de terres publiques. Ce transfert est désigné par le mot πετάθεσις (p. I. l. 4, 8, 15;

[67329] p. II, l. 3). Il y en a plusieurs exemples pour l'époque du Haut-Empire; le plus connu est celui de P. Lond. II, n° 322, p. 159, de l'an 214-215, où le texte porte les mots *τὸν μεταπλεύοντα ἀθέλη ἀπὸ κύριος Βασιλεὺς* dont le sens a été déterminé par Kenyon. Notre papyrus prouve que cette pratique subsistait au milieu du VIe siècle entre villages *συντελοῦντες* (l. 7 : *εἰς ἐκτέραν συντελοῦντες καὶ γῆν*).

Les personnes qui prennent part au débat sont : 1° Psimanobet, *peradjudicor defensoris*; 2° Phoibammon, *adjutor du bureau des comptes (λογιστήριον)* de la cité d'Antiochopolis; 3° Apollōs, protocômète du village d'Aphroditē.

Le *defensor civitatis* exerce la juridiction en cette matière, conformément à la Novelle XV de Justinien, sur les attributions des *defensores*. La *defensio civitatis* était à cette époque une liturgie imposée à tour de rôle, pour deux ans, aux principaux habitants des cités⁽¹⁾.

PAGE I.

[. πῶμα [. . . τοῖτης ι[νδικ/]ς
 [.] nil[.] An[τ]ιaeopolis ex dicac[φ]il, Eub[u]l[u]
 adstan[ty] Pauti fili Bottu ex Afroditi et Pecusio. Siōnos ex . . . le[. . . et]
 Filomuso
 [gl, ea]sdem ap[. Psimanobe]t fili Curō casdem
 [.] ex b. . . . ex Colluthō a[dju]s defens[us] s. — Idem
 Psim[an]ob[et fili] Curō peradif[utor]s defc[ns] d/ Γυνέι
 [τινα εχω τον μεν ταλαι χρονον δι]ακειμεν[α.] ετατιαθεν [. . . εν πεδιαδί]
 της ημετερας καιμις Λεροδι[τη]s τὸ Αι[τα]ιοπολιτου νομο, εν[εργ]ειθεντα
 δε εν τω καιρω της πρωτη [γεγε]νημενη μετ[αθ]εσιας κατα την

PAGE I. — *Ligne 1.* Si la restitution est exacte (cf. p. II, l. 9), cette page est bien réellement la première.

Ligne 2. Après *Eubulu* (?), place pour sept lettres environ : mais cet espace paraît plutôt avoir été laissé en blanc. — Adstan(tibus) Pauti filio Bottu : *Pauti* est extrêmement douteux : ce serait le nom Παύτης, Παύτη. *Bottu* : on remarquera que le génitif des noms propres est toujours laissé sous la forme grecque (*u = ον*). — Ex Afroditi(es vivo). — *Pecusio* est trop long pour la lacune (peut-être *fil(i)o* a-t-il été omis), mais a été restitué pourtant à cause du nom patronymique *Sion* (cf. Index I, tome I, s. v. *I.*). — La terminaison du génitif grec est ici rendue par *o*. — Lire peut-être, à la fin, ex [d]ic[a. . . et] *Filomuso*.

Ligne 3. Lire et Collutho (?) mais *ex* est certain. Ce Colluthus est le *Kολλούθος Σούθος της εὐδίκιας της Αρταιοπολίτων* du n° 67087, l. 1. — Defens(orum)? — *Curō* : *o* est corrigé sur *u*.

Ligne 4. *Ετατιαθεν* : lire peut-être *εκτεραθεν*.

(1) Mon confrère M. E. Guq a eu la complaisance de nous fournir cette notice pour le papyrus n° 67329 : je n'avais pas retrouvé le texte correspondant dans les papiers de mon fils. — G. M.

- 5 [δημοσιαν απογραφην Ιωαντό τῷ ελλογι]μωτατῷ σχολ[αστικῷ] εἰς τὸν [πεδίο]- [67329]
 ἀδα [καὶ]ης Θμοραχθὶ τῷ αὐτου νομῷ. [Καὶ επειδὴ τὸν ὑπολοιπ[ο]ν μ[ε]ρ[ι]ον
 παταν ελαχιστὸν κτ[η]ν[το]ν φ[υ]σιαν και τελουσαν υπὸ τοῦ ειρημ[η]τος ποι
 [καμη]ις Λέροδιτης [κλον ε Φερον τη. [τ]η[ν]
 υπε]ρ τῶν ειρημενων παρτοιων δημοσιαν συντελειαν ε[π]ιγυμνων το
 δημοσιον λογ[ω τη]ης αυτης καμηις Λέροδιτης.
 [ωστε μη εμε καθως και νυν τυχανω μει]ναι εις εκατ[ερα]ν συντελουντ[α
 καμη]ην δια τ[ε] τοῦτο ακαγκαιος παρεγενομην προς την θυμετεραν
 παι[ζε]στην, αιτων οικειο κινδ[υ]νων, τὸ δημοσιον λογο κατ[α] μηδεν
 βλαπτουσιενό (sic).
 [μετα γνωμης Φοιβαριων τῷ Θαυμι βοηθο τῷ λογ[ηστηριο]ν ταυτ[η]ης της
 πολε[ως Λ]ηται[ο] μετα]θεσιν των απογεγραμμενων παντοιων δημοσι[ω]ν
 ευσεβ[ω]ν τελετηκαν τοις ειρημενοις γηδιοις εντευθεν η[δη]η ποιεισθαι
 απο κα[μη].
 [Θμοραχθὶ εις το δημοσιον της πηγετερας καμη]ης Λέροδι[της ε]τοιμος γαρ
 [ειμ]ι, κιν[δυ]νων εμω και πορω της υπολοιπό μό παρτοιας υποστα[σεω],
 ειπενγυκειν την θυμετα αυτων παρτοιων δημοσιαν συντελειαν τω δημοσιον
 10 [λογο της αυτης καμηις, ακολουθως τη δημοσια απ[ο]γρ[αψη] του νυν
 π. . . . τ. [τ]ρακτευομενο καδικος Ιωαντό το ειρημενο ελλογιμωτ[ατό
 σ]χολαστικό, τούτ' εστιν ει [πε]ικαδι καμηις Θμοραχθι κληρο Πιασσε,
 [υπερ μεν το οικειο μου οιοματος σποριμ]ης αρουρ[ων] δεκατρια[ν τ]εταρτο,
 και οιοματος Βιτσιο Λιθιβιωνος και Λεοντιο αδελφο στρατι[ωτ]ων Ερμό-
 πολη σποριμης αρουρας ιμισεσ τεταρτο, και οιοματος Βικτωρ[ος]
 [ταβελλιωνος σποριμης αρουρας τετ]αρτο ο[γδο]ο, και οι[ο]μ[α]τ[ο]ος Ευτρο-
 πιας Καιραντο απο Απολ[λο]νος, πεδιαδος της αυτης [Θμο]ραχθι (sic)
 το[π]ο οιοιων Η[ια]γσε σποριμ[η]ς αρουρας μιας τεταρτο εκκαιδ[εκατό]
 [πρ. . . ν. . . τοινον το(?) ειρη-
 μ]ενοι αιδεστηκον τραχτευτην Φο[ιβ]αριμων και επ[α]κουσ[αντ]α των
 ουτ[ως] ει[ρ]ημενον[η] μοι και εξη[τ]ημενων αξι[ω] καταθεσθαι πραττο-
 μενων
 [Defensy Λκουσαριμον των παρα σὸν ειρημενων ει υπομημασιν, Φοιβαριμ]ων
 ο παρ[ω δ]ημο[σιος] τραχτευτην[ης] κα[ι] . . . εθμ.. [λεγετ]ω ο βουλεται
 Φο[ιβ]αριμον adiutus logi Αη[ιασο]πολη Εσ]ημανεν
 15 [Ψιμαραβετ ο παρων Θαυμι, ω αιται μεταθεσιν ποιεισθαι παντοιων δημο-
 σιων ευσεβ[ω]ν τελεσμη]των [των παρ αυτο]υ κεκτημις αρο]υρων ειν
 πεδιαδι καμηις Θμοραχθι κλ[ηρο]ου Πιασσε κ[α]θιως επεχ.. . . παρα των

PAGE I. — Ligne 11. Cf. un Λεοντιο στρ/ au n° 67287, IV, l. 4. — Βικτωρος : corrigeé
 sur Βικτωρος.

Ligne 14. Antacopolis probable : cf. p. II, l. 12, mais la place manque pour d(ixit).

- [67329] [γεωργῶν, ὅποι εκκλησίας Εὐθροσύνου, σπόριμης αρουρώ[ν δεκάτριων τεταρτῷ, καὶ οἵμοι[α]τος Β[η]ησιδι Λαδίσιων] καὶ Λεοντίδης αἰδελφού στρατιώτων Ερμού[πολις σπόριμης αρουράς μη[ι]σθ[ως] τεταρτῷ,] καὶ ομομάτος Βικτόρος [ταξέλλιων σπόριμης αρουράς τεταρτῷ ουδοῦ, καὶ ομομάτος Ευτροπίας Κοιρανῆς απὸ Απολλωνος, πεδία[δος της α[υτής Θμοναχήν, τοπό ομοιούς Πίκαστος σπόριμης αρουράς μι[κρές τεταρτῷ εκκαιδεκάτῳ]

Vestiges insignifiants de quatre lignes.

PAGE II.

- των αυτων [επει]εν ευστένων τελ[εσμάτων των προδεδηγ[λογί]μων αρουρών.
Defens[or] ακ[ου]τακτος των [παρα σ]οι ειρημενων ε[ν] ν[ομιμ]ητατιν, Α-
[πολ]λωνος παρων Θ[αυμ]απιντατος πρ[ω]τοκομητης (sic) [κα]μης Αθρο-
[δη]της του Λυτρα[ο]πολιτο[νομη] λεγετ[ω]]
ο Σουλεται Απόλλος fili Dioscorο p[ro]tocomi Afroditi d[icitur]. Ψιμανόβετ
του παροντος Θαυμη[οικειοι κηρυδωνοι αιτιησαντ[ο]ις επι της ψυστερας παι-
δευσσων την μεταθεσιν των δημοσιων των προδε[δηλωμη]ετω[ν]
αρουρών γενεσθαι απὸ καμης Θμοναχήν εις την ψυστεραν κηρυμη Αθροδητης,
καὶ καταθεμενό, οικειοι κηδυμη καὶ πορω της αυτής ψυστασσων, ταυτα
ειπενεγκειν επους εκατον των δημοσιων λογω της [α[υτής καμης Αθρο]-
δητης],
ο ακολουθως τη τραχτατιον της αυτης καμης Αθροδητης, καὶ κατα μημησην
της παστης δημοσιας συντελειας της αυτης καμης, καὶ φιοιθημανος του
παροντος Θαυμη[οικειοι βοηθοι του λογιστηροι ταυτη[ς] της πολι α[ρόντο]ς
της αυτης αιτιησσαι και τουτο ποιεισθαι καταδεξαμενο το δημοσιου λογοῦ μη

PAGE I. — *Ligne 17.* Θμοναχήν a peut-être été oublié. En tout cas la lacune ne peut contenir plus de seize lettres.

PAGE II. — *Ligne 2.* Defens(or) : cf. n° 67131, r., où la lecture douteuse du mot semble être confirmée par ce papyrus-ci. — Après λεγετω, lacune qui paraît contenir quelques lettres; mais le sens est complet.

Ligne 3. Remarquer la transcription de θω par θ; de même l. 12, Psimanôbet. — Protocom(etes) Afrodit(es) d(ivit). — Θαυμαπιντατος. — Παιδευσσων : c'est le defensor qui est ainsi désigné. Le defensor Flavius Paulus est en même temps *scholasticus* : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165, l. 9, où un *σχολαστικος* est appelé également παιδευτης. — Ηροδεδηλωμενω : peut-être un peu long pour la lacune.

Ligne 4. Lire (η)ψυστερων.

Ligne 5. Τραχτατον : plus bas (l. 7), le mot est traduit par γρατης. — Αιρόντος : douteux; un peu long pour la lacune.

βλαχτουμενό (sic) προς την κελευσιν των αιδεσιμων τραχτευτων της τάξης, εποικιας εχω την υπερ των ειρημενων αρουρων παιγνοιαν δημοσιαν συντελειαν εν τε σιτω και χρυσω καταλογισε[σ]θαι εις την εκδοθεισαν εροι τε και τοις λοιποις δημοσιευσιτε[σ] της αυτης καιμης παρ αυτου γραψιν ητοι τραχτευτων της ειρημενης καιμης Αφροδιτης κατ επιτροπην [των αιδεσιμων της τάξεων τραχτευτων και αμα τοις αλλοις δημοσιοις (sic) της αυτης καιμης ταυτην ειτενεγκειν δια της τάξεως ανελλεπτως τω δημοσιω λογω της αυτης καιμης καθ ομοιοτητα πασιν της αρουρατων της αυτης καιμης Αφροδιτης απο της παρουσιης τριτης επινεμησεως και αυτης εφ στον καιω τραχτευτων δημοσιους χαρτα[σ] της αυτης καιμης και το αζημιον πανταχοθεν παραχυλαζαι τω δημοσιω λογω των ευσεβων ενεκα τελεσματων των πολλακις 10 ειρημενων αρουρων, τουτεστιν ουδε σποριμης αρουρων δεκαπεντε ημισους ογδοοσ εκκαιδεκατο[δη] κατα μημησι[ν] της τη[ασ]ης συντελειας της ημετερας καιμης Αφροδιτης προς την δοθησαν μαι τραχτευτων εκ τη[η]ς ταξε[ης]. Defens. δηλη γεγονει ειν υπομνηματι και η καταθεσις Απολλωτος το παροτρο Θα[υματιν]τατο πρωτοκομιτο (sic) καιμης Αφροδιτης επερ ουν ετεροι ελλειπε[ται], τω πραγματι προστεθηται[αι.] Psiman[b]et peradint defens d/. Παρακαλω την προξεν των υπομνηματων εκδοθηται μαι προς ασφαλειαν Foebammōn adiutu log: Antaeopolis d/. Καιροι εκδιδοθαι τα πεπραγμενα προς ασφαλειαν το δημοσιο λογο παρακαλω Apollis liby Dioscorū prōlocomū ex Afrodity d/. Καιω εκλαβειν τα πεπραγμενα προς ασφαλειαν το δημοσιο λογου παρακαλω. Fl: Paulus schol[et] defens Antaeopolis c; v; d/. Εκλημψεται εκατερος θρων τα πεπραγμενα πα καθως] ηπιτερ
Εκδοθηται

PAGE II. — *Ligne 15.* Flavius Paulus nous est déjà connu par le papyrus n° 67954, où il signe, en la même qualité d'έκδικος τῆς Ἀνταιοπολίτων, un éκμαρτύριον, le 30 octobre 595.

Bibl.: *Journal d'entrée du Musée*, n° 40480.

67330. Compte des dépenses du village d'Aphroditō : analogue au n° 67958.
— Long. 0 m. 295 mill. (mais le bord supérieur est entamé), larg. 0 m. 510 mill. (sans compter la lacune entre les colonnes III et IV).

Cursive droite comme l'est celle du n° 67958.

Catal. du Musée, n° 67959.

[67330]

Colonne I.

Il n'en reste que quelques chiffres.

Colonne II.

[Σ με]λιτος δή δημοσι[...]] x/ δ ζ
[Ιωαν]ης ελαιοπολ[...]] x/ ζ d/
[Προ]μανις Αχαν μ[αγειρος]] x/ ζ /
[Ψι]μαναθετ Κυρου Σ [...]] x/ θ ζ
5 [Τα]μηρος εξπελλεντι, αθυρ i[...]] ̄ ε x/ x
τιμη χαρτιων	x/ ιγ β
Σ οινο	x/ νδ
Καλλινικος Λλεξαινδρο	̄ ζ
Eis Ανταιο δή Καλλινικο Σ ων ; δοκ/	x/ ε ζ, ιο
10 Σ ων απο eis Αντι/ ; Τοετο ; Πανος ; λοιπ,	x/ ιζ
Φοιβαμιων Πανεχαρις σιγγ	̄ α x/ ιγ ζ
Ιωσηφις δημοσι	x/ α
Ειρηνη γαμετη Λεραχη Βιστο	x/ α
Eis Τοετο Σ δοκ/ in	x/ θ
15 Σ το κομονιδωρι δή Κυριακον σιγγ	̄ α x/ ιτ
οροι δή το ατο Σ αγωγης της καταβολη	x/ ζ
Θεοδοσιος σιγγ	̄ α x/ νδ
Αδριανος στρ/	̄ α x/ ιτ
τιμη πακτη δή Λεραχηδη πακτη	x/ ε
20 ηιος Ψαινη Πατεριδηδη	x/ ζ, γ'
Θρησκοις της ταξεως	̄ α x/ ιβ
Μησης Ηπαχηδη	̄ α x/ ιτ
τιμη ων eis Τοετο οροι/	x/ ζ ζ ζ, d
Απολλων βοη Σ μασθη	̄ δ x/ θ
25 Ζ Σ οινο Κατομερ/	x/ ζ ζ ζ, d
Ιωανηης Ναρατηδη	x/ α

COLONNE II. — *Ligne 1.* La restitution est un peu longue pour la lacune.

Ligne 5. Rien dans la lacune.

Lignes 6 et seq. A partir de la ligne 6, il n'y a plus de lacune dans le manuscrit, mais seulement des blancs entre les entrées et les chiffres qui correspondent à chacune d'elles.

Ligne 9. (Υπερ) ων (= οντων) (και) δοκ(ων).

Ligne 10. (Και) λοιπ(ους) (τοπους).

Ligne 15. Λιρη κομονιδωριου.

Ιτακ καθαρί δοκ/	x/ ζ	[67330]
Βικτωρ Τεστε καθαρί κ δοκ/	x/ ζ	
η ιν λ η η/ ιγ/		

Colonne III.

[. . .] εἰς Τοετώ [.]	x/ ιβ̄ . 6
[τημ] τυρ[ικ] . . ρ[.]. /	x/ θ ζ, d/
[κ δ]οκ/ ι αδ̄ Φημέχημ[μαρος]	x/ β ζ
[. τω κυρ Ταυρινό	x/ α ζ, d/
5 εν κερυκτι ει[s] Πανος	x/ δ
κ ειτολας	x/ α
κ δοκ/ γ εις Πανος	x/ α ζ
ζ κ δοκ/ ι δ/ Σενθόου Απολλωτι	x/ γ
Μουσις Πάχαμθο κων	x/ η
10 Σόσανα καθαρ/	x/ δ γ'
τημ τυρια	x/ α ιδ̄
Μημ[α] χρυσοχοι καινο Ερμη πολις	x/ ιε
Θεοδοσιος ι Λεθομος σιγγι	ι α x/ ιε
κ ανδ̄ της φτερης το δοκ/ πρακτοριο	ι β
15 Σιλεσιω σηλ	ι δ
κ απαλ/ εν Αντι/ ι ναλο το σκαφο	x/ ιδ̄
κ εναλου το σκαφο αινηλοι	x/ ζ
η ιν λ ιν ικ η/ ικ ζ ιο	
η ικ/ , ε η/ ικ . 6	ι η η η ιο

Au bas de la page :

90 ιν ιδ̄ η/ ικ

Colonne IV.

Καν[οι]ικ/ ι Χο[υσικ]/ της θ	ιν[δικ/].
α καταβης	ιν πν
(Δωροθεος βοη)	

COLONNE II. — *Ligne 97.* Suppléer κ : υπερ δοκ(ωτ).*Ligne 99.* Le total montre qu'il manque une ligne au début.COLONNE III. — *Ligne 14.* Υπερ αντληματος (le second α a été oublié) της . . . (?) του δουκικου πρατι(ω)ρου.*Ligne 19.* Le premier groupe de chiffres se rattache peut-être à la première colonne (l. 96-97).COLONNE IV. — *Ligne 3.* Barrée.

[67330] β καταθή ἵ ρλγ
 5 Ψαιρηνόμερο^ι
 (Ταυρι[ν]ος δομεστικο^η) ἵ ε
 Ωροωγχιο^η βού^η κ/ [. . .
 ακτόπαρος Λιται/ ~~κ~~ τὸ προστι^η ἵ ξδ
 γ κατα[ξ]ολης καρονικ/ ἵ ριγ κ/ ρδ

COLONNE IV. — *Ligne 5.* Intercalée, en petits caractères, pour remplacer la ligne 6 qui a été barrée.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40379.

67331. Débris d'une scolie sur l'*Iliade*. Six fragments faisant partie d'un *codex*.
— Antinoé (?)).

Cursive droite.

Sur les six fragments, deux ne portent à peu près rien, ou ne contiennent que des vestiges d'écriture insuffisants pour reconnaître à quelle partie du poème ils se rapportent. Un troisième, le n° 4, est plus lisible, mais je n'ai pu réussir à l'identifier. Les autres renferment un commentaire sur quelques vers du chant II (414-421) et du chant XVIII (419-477). Il est difficile d'expliquer le mélange de fragments qui devraient être fort éloignés les uns des autres, à moins que nous ayons ici simplement des scolies non sur l'*Iliade* entière, mais sur des « morceaux choisis ».

J'ai employé ici les mots *recto* et *verso* dans leur sens ordinaire, par allusion au côté poli du papyrus et à la direction des fibres; mais j'ai publié les textes en rétablissant l'ordre qu'ils devaient présenter dans le *codex*.

Fragment I. — *Iliade*, II, 414-421. — Long. 0 m. 099 mill., larg. 0 m. 068 mill.
— Le haut de la page est intact; les bords sont découpés irrégulièrement.

VERSO.

Quelques mots indistincts.

RECTO.

κατα προν[ε]	
μελαθρον	[το] ^η οι[κον]
αιθαλον	εμ[πεπρωτημενον]
πρηται	φ[λεξαι]

Fragment I. Recto. — *Ligne 3.* Le *μ* est illisible, quoiqu'il reste une trace d'écriture à l'endroit où il devrait être. Je restitue le mot d'après le lexique d'Hesychios : λημπρόν, ἐμπεπρωτημένον de même que φ[λεξαι] à la ligne suivante : φλεξαι, φσησαι, εμπρησαι.

5	παύρος δημοτο[.] .	[67331]
	δατέξι:	[]
	οδαξ:	[]
	λαζοιάτο:	[]
	εκεκραχτε[τ[
10	οφελλεν	
	επει ρ ε[υ]ξο[ντο	
	

Fragment II. — *Hiae*, XVIII, 412-477. — Long. 0 m. 142 mill., larg. 0 m. 060 mill.

RECTO.

] αν.. . ειν	
	[φυσ[ρε· ασκους	(412)
	[λαρ]γακ· κιβωτον	(413)
	[οπ]λα· παντα τα χαλκ[ωματα]	(412)
5	[ερρ]ων : κυριως μεν μετ[(421)
	[αρ]γιπετος : φεελαμιμετ[η]	(435)
	ος	
	[εφθ]ιεν αντι του εφ[θορεν]	(446)
	[εειλ]εσν συνειλουν σ[(447)
10	[μελ]ο[ντ]ων μελετ[ωντων]	(463)
	[τα σα γου]ραθ' ικανομαι .[(457)
	[.....]ν τα σα γουνατα παρη[καλουσα]	
	[χοκηο]ς τοις πηλινοι[ς τυποις]	(470)
	[ευπρηστον] ευφυ[σητον]	(471)
15] κτονι εν	
	[κυτημην τη]ροηη	(471)
	[αριστο] αινοιτο τελε[ιοτο]	(473)

Fragment I. Recto. — *Ligne 11.* Ευξεντο plutôt que ευξεντο : mais le mot est presque illisible.

Fragment II. Recto. — *Ligne 5.* Les deux points sont dans le manuscrit : de même à la ligne 6.

Ligne 6. Le mot φεελαμιμετ est partagé entre les deux lignes, parce que la fin de la ligne 5 était déjà descendue sur la suivante, séparée du reste par un trait courbe représenté ici par une parenthèse.

Ligne 13. Le lexique d'Hesychios a recueilli cette explication, avec plusieurs autres : τοις φυσητηροις, ταις χόναις, και κοιλοικτηις, εις α δυχεται το χανεμετον, ή τοις πηλινοις τυποις.

Lignes 14 et 17. D'après Hesychios.

[67331]

[.....]α σκαψός ..θ[
 [ραιστηρά]. την σφυράνι περ[(477)

..... τον ρυμαν καλ[ουμενον
]οι[

.....

VERSO.

Notes trop endommagées pour être reconstituées. Elles sont relatives aux vers 485-500 environ.

Fragment III. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 070 mill. — Le bas de la page est intact.

RECTO.

Quelques fins de lignes.

VERSO (vers 552-603).

- αγαλλοδ[ετηρε]σ· [οι τας αγαλλας δεσ] (553)
 μουρτες, α[γαλλαι δε τα]
 ρων δραγμ[ατα
 ελλεδανοις δε] σμοις (553)
 5 δραγματα [(552)
 αγκαλιδες [(555)
 καμαξι καμ. (563)
 εσπε[
 λινοι [(570)
 10 αριστο[
 επιγριμα[(552)
 νυμω[(572)
 ρητσον[τες (571)
 ταλαρ[οισι (568)
 15 αταλα[(567)
 κοπρον τ[(575)

Fragment III. Verso. — *Ligne 1.* Restitution d'après Hesychios, s. v. : οι τὰς ἀγαλλας δεσμεύοντες, et s. v. αγαλλαι : δραγματα, δέσμην τῶν ἀπτάχυνον.

Ligne 9. Lire λινοι.

Ligne 12. Lire νυμω.

<i>ραδίκος</i>	[<i>ραδίκος</i> , οτι <i>ραδίκως</i> δεδο]	(576)	[67331]
	μη[ται](?)		
	<i>δομάκη</i>	(576)	
το	<i>αυτοῖς</i> [(584)	
	<i>ειροῦ</i> [
	<i>σηκούς</i>	(589)	
	<i>χορόν</i>	(603)	
	<i>αλλαζ</i> [
εδ	<i>ερυγμηλον</i> [(580)	

Biz., : *Journal d'entrée du Musée*, n° 55399.

67332. Fragment d'un acte de cautionnement, adressé aux protocômètes. On a déjà vu des actes analogues présentés au pagarque (n° 67094) et au riparios (n° 67328). — Long, 0 m. 178 mill., larg, 0 m. 192 mill. — Aphroditô.

Date : mai (?) 553.

Cursive penchée assez élégante.

[Ἐ]Βασιλείας του Θεοπατέρου ημών δεσποτοῦ Φλ[ανδρία]ου Ιουστίν[ιανοῦ] του αἰ[ωνίου αὐγουστου και α[ντ]οκρατορος.
 [ετούς εικοστου εκτου, μετα την υπατειαν] Φλ[ανδρία], Βασιλείου τ[ου] εινδο[ξ]οτατο[υ]
 ετους [δω]βεκατου,
 [ταχων και δεκατη αρχαμεν[η]ς πρωτης ἵνδ[ικτιον]ος.
 [Φλ[ανδρία], Διοσκοροι νιν του της μακαριας μηνη]ης Απολλωτος Διοσκορου, και
 Απολλωτι νιν Ισ[α]κιο
 5 [τοις ευδοκιμωτασι πρωτοκαρημητι κωμης Λ]οφοδίτη[ς] του Λητ[α]μηπο[λι]-
 του νομου, α[ν] των εξηι
 [υπογραφοτων ομολογητων τα υποτεταγμενα], εκαστου επεχομενου [τη
 ι]δια [αν]του υπογραψη, χαιρει.
 [Ομολογουμεν εκουσιως και αυθαιρετως, επομημε]νοι τον [τ]ης πρωτοκρα-
 τορ[α Θ]εον και [τ]η[ν τη]κ[η]ν και σωτηρ[ι]αν
 [του καλλιτικου ημων δεσποτοῦ Φλ[ανδρία]ου Ιουστίναν του αιω[ν]ιου ανη[ρ]ιστου
 κ[αι] αυτοκρ[ατορος], εγ[ι]γ[η]γα[σ]θαι
 [και αναδεεχθαι τη ημων ευδοκιμησι (?), μονης] και εμφ[αν]ειας, Βικτωρ[α]
 γ[ιον] Ισ[α]κ[ηνου, υ]πο[διακ] και

Vestiges insignifiants de trois lignes.

Ligne 2. La place est bien étroite pour [δω]βεκατου; mais le chiffre de l'indiction (L. 3) exige cette restitution.

Lignes 6 et seq. Restitutions d'après le n° 67094.

67333. Fragment d'un contrat. La mutilation du texte, ainsi que le jargon obscur et incorrect dans lequel il est écrit, rendent impossible la détermination précise de ce document. — Long. 0 m. 340 mill., larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditò.

Cursive penchée assez grossière.

Lignes 5-9 :

...] συντεθειτ[ι]
ταρ αυτὸ διαθηκαιω γραμμῆς καὶ ορισθεῖ μοι τὸ [α]ρ[α του] προειρημένο μου
αδελφό, το κτημα κληρό Ψιρεῖ συν δικαιοῖς πατε και τας αλλας αυτου
αρουρά[ς]
δ[α]κε[ιμ]ε[τας] εν κληρο Νεμπκητος και παντα τα προσοδα τουτων διοι-
κησατσι
δικαιως ταρ εμῷ και αναλ[σ]χει τιν . . .

Lignes 12-22 :

της αυτὸ γεγραφό βουλητε[ως] . . .
ακαταθροιστως. Και επειδη προ σλιγου του χρονου του προκ/ κτηματος
επορθηθη και απελυθη εν καιρω της στενοτης και μικρητας, ουκ εδυτη
θη[ν] απο[μ]ειναι το βαρος της αυτουργιας, τα δημοσια, και την Φροντιδα
της υπόργειας της μιημιτος [το]ν [προ]κ/ μακαριωτατο μον αδελφό,
και τα χρεοφληματα εν καιροις μοχ[θηρ]ει και αβροχοις, μαλ[ι]στα δε την εμιν
γερ[α]στητην και αδυνατη[αι] . . . ειν. ση εκ. εις δε εμ. . . . ας μαλλον
συκερον επιλεξαι (γιανοι αιρεσ εις το αναγκαιον κι ευτελην εργον
κατα την δυναμιν της γεγενημενης μοι παρα του προκ/ μακαριωτατου μου
αδελφου Ερυχωτος, πυρεθη δε τοι τημιωτατον και ελεοτερον Βιταριωνα
ψ[ι]ον Διοσκορο και Λπολλων το[ν] αυτο αδ]ελφον και τουτο απαξιωσα αυτους
.....

Lignes 26-27 :

εδυτηθη[σ]αν εν Θεου (sic) θελοντος και εκτηθησαν και εφυτευσαν του προκ/
κ[τ]ηματος ο[ν]ο/ του προγεγρ[αμ]με[ν]ο μον α]β[λ]ε[λ]φο ειν νεροντιν αμπελω

.....

Ligne 7. Κτημα κληρου : cf. n° 67335, l. 10.

Ligne 9. Παρ εμῷ est incompréhensible.

Ligne 13. Le sujet est au génitif : lire το προκ(ειμενον) κτημα; de même à la ligne 26.

Ligne 18. Lire γερκιοτητα.

Ligne 19. Le régime est au nominatif : lire μακρον αρδοτε. — Ευτελον : douteux, mais ευτελον est impossible, et le ν final est très probable.

Ligne 21. Le substantif a été oublié.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466 b.

67334. Cautionnement. Fragment. — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 180 mill.
— Aphroditô.

Date : règne de Justinien (le nom apparaît dans la formule du serment).

Cursive penchée. — Le début et la fin manquent.

Lignes 7-13 :

[ταχρ]ιειναι ει τη αυτη κωμη και μη ειναι
εφ οι[α]ν δηπ[οτε τα]ροστασιαν, κ[αι ο]ποταν ζητη[υμενος]
ταχρα της υμε[ν]ι εντρεχειας, τογτο[ν] τ[α]ρ[α]ρευκειν
10 [και ταχρ]ιδωσ[ω] υμιν εκτος αγιων [τα]ρ[ιθηλειν
[και] Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης
[αν]εψ αροσχηματος στρατιο[τ]ικου η [κληρικου (?)]
η μηναχικου . . .

Ligne 8. Υφ est impossible.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461 b.

67335. Fragments d'une quittance (*τληνρωτική ἀποχή*) délivrée aux protocômètes d'Aphroditô, pour un impôt. — Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 085 mill.

Cursive droite assez grossière.

Lignes 1-3 :

[Δεδωκατην οι απο κωμης Α]θροδ/ δι/ Χαρισιο και Β[οττο] . . .
[.]σιδ κ, το ταυργό, κανον[ος] . . .
[.] νομισμ]χτια τρια ταχρι κερατια εξ χ[ρυσ] . . .
Le scribe a signé (l. 7) : [Εγρα]φη δι εμο Λεραχιο Α[πολλη]

Ligne 2. Restituer κορμιαταρη[σιδ] (?) : cf. n° 67287, l. note.

Signature. Α[πολλη] est douteux. Cf. n° 67112, l. 3o.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400.

67336. Six fragments d'une requête (?) inutilisables.

Cursive soignée, droite et arrondie.

Au verso, restes de plusieurs écritures. On lit notamment cette mention :

και τον ανακτων, πρωτο [
ταλλατηνοι, . . . [

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 c.

Catal. du Musée, n° 67279.

67337. Fragment d'une lettre (?); écriture à peu près entièrement effacée. — Long. 0 m. 035 mill., larg. 0 m. 193 mill.

Bust. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400 a.

67338. Fragments d'un poème de Dioscore, trouvés mêlés à ceux du document précédent.

Écriture de Dioscore.

On lit sur l'un des fragments les mots

Αρταῖος τολυπ... σι προλύψακ[τυλος]

qui semblent faire une allusion à Antée, héros éponyme d'Antaiopolis. Je citerai encore ces deux vers qui semblent mentionner le couvent de Saint Sénouthios (d'Atripe) et celui d'Apa Sabouérios, d'Aphroditô (?) (cf. n° 67002, III, l. 20, et n° 67080, l. 6) :

*οττι χρυσον απειρονα καινοβίοισιν εθήγηκε
θεσπεσιου Σενουθου Σαβοριου μάλιγ[*

Un autre vers intact paraît former le début d'une pièce :

Εξ ιερης αρορουσας αραιμακτοιο θυελλης.

Bust. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 46475 d.

67339. Compte privé. — Long. 0 m. 319 mill., larg. 0 m. 064 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

1-3	- <i>τι λι τημι και στημι</i> <i>ων εχει Ευδοξια</i> <i>γαμετη . . . ουτ</i> ---
.....	
.....	
6	<i>ωεπωμη</i> . . .
.....	

Lignes 1-3. Λο(γος) νημι(ατων) και στημι(ατων) ων (= α) εχει . . . Après γαμετη, traces indistinctes d'un mot de deux lettres qui semble suivi d'une barre d'abréviation; μο est impossible.

Lignes 6-18. Le chiffre est effacé. Les fils sont comptés par livres, et classés par

[67339]

11	στημας μικτη . ε π/
13	μελαι στημα . α
14	προσκεθαλ στημα
15
16	λωτηριαν— μελαι.
18	χροκ λ σ

couleurs : χροκ(ωτου), πεπωνιο (couleur de citrouille?), μελαι/ στημα (sur cette forme μελαι/, cf. n° 67141, fol. V, verso, l. 5).

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40476 b.

67340. Fragments d'un contrat de mariage; la partie conservée est assez longue, mais le rouleau de papyrus a été la proie des insectes qui y ont ouvert de vastes lacunes. Les lignes d'écriture étant très espacées au recto, très rapprochées au verso, ce dernier se trouve avoir seul conservé d'assez longs passages utilisables. — Long. 1 m. 580 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

RECTO.

Ce contrat offre ceci de particulier, que la femme est veuve ou divorcée, et a déjà un fils dont le sort est ici réglé. Les noms propres ont été soigneusement effacés; toutefois, comme ils sont souvent répétés, j'ai pu reconstituer avec certitude : Ακυλλος et Ευπρεπεια.

Cursive ronde.

Lignes 4-7 :

ωστε αυτον μεν τον Θαυμασιωτατης
 5 (Ακυλλινον) πραγματευτην προσε[ν]εγκε[ιν]
 αυτην αυτη των παραχωρηθεισαν
 παρ αυτης τω αυτης αιδηι πομασματα

La ligne 8 est restée en blanc.

Lignes 14-19 :

εικοσι τεσσαρα ευσταθη, Ε(υπρεπη)ειχ (sic) δε
 15 εξακολουθησαι τω σκοπω του προ
 γεγραμμενου (Ακυλλινο), και ει μηδεπι
 παρακουσαι αυτου, αλλα και ακολουθησαι
 αυτω επου δ αι βουληθει ει ταυτη τη
 επαρχεια κ[αι] ε[ν] Λλεξανδρεια . . .

Recto. — Ligne 5. On Ακυλλινο.

[67340]

Lignes 32-39 :

αναλογιστων χρ[υσου μομησματα]
 εικοσι τεσσαρα ευσταθμικα, Θαλψαι δε αυτην
 εν απασι και συγκροτησαι και μη εσται
 35 αυτην δεηθημεν την. Ει δε αις
 εικος δεξιη αυτω ταυτην αποθ[λ]ησθαι διχα
 οιας δηποτε α[— — — παρεξει]”
 αυτη προστιμου λογω χρυσου λιτρας]
 τρεις [. . .]

Lignes 40-47 :

40 . . . Αιθομολογει δε]
 και η προγεγραμμ[ειη Ευπρεπεια]
 συγρικειν τω προγεγραμμενω Θαυμασιωτι
 (Ακυλλινω) ακαταγνωστας, και υπακουειν
 αυτου εν απασι, ακολουθησαι δε αυτω οπου δ αι
 45 βουληθειν εν ταυτη τη επαρχια και μεχρι
 Λλεξανδρειας και μονης, και μηδεν παρα
 το πρεπον διαπρα[ξασθαι . . .]

Lignes 54-60 :

Ετι ομολογει (Ακυλλινος) ο Θαυμασιωτατος
 55 εχειν Βικτορα τον τεχθειτα παρα της προ
 γεγραμμενης (Ευπρεπειας) απο το γενομ
 αυτην ανδρος, ου μην άλλα και [. . .]
 ακαλημφθεισται παρ αυτην[. . .]
 και τους αις εικος τεχ[θησαν απ αυτο Θαλπειν]
 60 και αποτρεψει[ν]

Lignes 65-72 :

65 αις εικος τεχθησαμεν[ους (?)] χρυσιο λ[ιτραι]
 μιαν. Και οτι ταυτα φυλαξαι οι αρ εκατερο
 μερους επωμοστατο τον τε παρτοκρατωρα (sic)
 Θεσην και την ευσεβειαν κα[ι] την του καλλιηνου (sic)
 δεσποτου ημων Φλανιδου [Ιου]στινικην
 70 του αιωνου αυγουστου αυτοκρατορος,
 και μετα τον ορκον αυθις ομολογων (sic)

Ligne 57. Le nom propre a été effacé délibérément. — L'article την, qu'on attendrait
 à la fin de la ligne, n'a pas été écrit.

Ligne 66. Φυλαξαι : sic.

τη δύναμις ταυτής της γκ[μ]κγ[ε] . . .

[67310]

VERSO.

Brouillon d'une donation *inter vivos*. Des retouches ont été ajoutées entre les lignes par une main qui pourrait être celle de Dioscore.
Cursive anguleuse, très penchée.

Lignes 5-14 :

εξ ισου

εχειν ακα το αυτο τριτον μ[ε]ρος παντα τα καταλειφθισ[ομενα] ν[π] εμου
παντα τα [π]ραγματα θιωτικα τε και γονικα, ετι μην και τα φ[ερι]
ελθοντα εις ερι αφ οιον διηποτε δικαιου και πομπουν τιτλου ει
και στα ποι υπερβοσιν, μη εις μητην εμην αρτιως εχθεται επιταγματι
διαφοροις τοποις, μ[ηδεν]ος υμιν αντιποιουμ[ε]νου η αντιποιηθησο
10 τω[ν με]τ εις κληρονομων η [συγ]κλη[ρο]νομω[ν] η των εκ κεροψ(?)
[ε]πιοτε ανηκοντων η αγχιστευοντων μητε και την εμην θυγατερα (sic)
διαμηνται
Θαυμαστην μητε τους [κλη]ρο[νο]μους αυτης αντι(. . .) υμιν
ποποτε αλλο
η κληρονομων υμων η διαδοχων η διακατοχων περι την
το συνολο[ν] ετε...

La ligne 16 rappelle que Thaumasté a eu en effet sa part :

... πε]πληρωσθαι πασης της ανηκουστης [αυτη μοιρα].

Lignes 14-19 :

εις τα εν (sic)

25 περιεχουσια παντα τη εξης διηλουμενη γιασει καθα υποτεταχ[ται].
ετης εκ φλορους εινη πηροσχον
Ηηκο γιρ ταυτη εις αιτιους μεταβεβωκα γαρους, ους και ευμαρως
εξετελεστα, καταβαπτιστα παρ[πο]λλα, παρετχομην αυθις
τη [αυ]τη μη θυγατερα (sic) Θαυμαστη εν χρυσω μεν η η σ/ κ/ λ[ε?],
εν κοσμησις δε εινωτοι διπτυχον ειν, ολκης πομπης τριων,
30 και αλυτηικα πιναρωτα τρια, εν μεν αυτων αυτ(ω)ο καθ αυτο
ολοπιπλον, ετερα δε δυο διαχρυστα, και δακτυλιδια δυο, εν μεν
ηλεκτροψη, εν δε [δι]χυρυσουν, και μιατικα γυραικια δεκα τεσσαρα διαφορα

VERSO. — *Ligne 9²*. Au-dessus de επιταγματι on lit ταυτη μη; et sans doute les mots [τη διηρεψ] devaient avoir été ajoutés dans la lacune qui s'étend encore au-dessus de ces derniers mots.

Ligne 10. Lire εκ γενους. Toutefois on distinguerait plutôt les traces de deux lettres entre le κ et le ρ.

Ligne 11. Ερι : corrigé sur ερι.

υπομερισμού απορεματίναι οριστάτα, καὶ τη Θυγατρί μου

[67340]

Σοφία κομικόταριν ἐν συν λύχνῳ αυτοῦ χαλκοῦ, καὶ σιγλαν

μικήν καὶ κρυψίδαν ητοι τριπομονέων εἰν, καὶ σκρινον χαλκοῦν γυναικίον εἰν,

καὶ πυργίσκον εἴρα, καὶ καμπτράν μικήν, αστέ αυτην την ειρημένην

μου Θυγατέρα Σοφίαν ταῦτα εγένει καὶ κατέχειν προμερισμον

Lignes 92-97 :

... ταῦτη μου τη δώρεα μητέ κ[αι]

την προτέρα, καθ οσον εκουσίος καὶ αὐθαιρεστος ταῦτα τεθεικα
μημηνε καὶ επαρθετοες

καὶ οὐκ εξαν[sic] μοι μεταμελεῖσθαι η ἀλλο τι τωνησται. Επενθειν γαρ ηδη

εδιαριθτανον ουμιν εφ οσον περινηδ[χρονον]
τα ουτα μοι γονικα πραγματα καὶ μετα Θανατον εμον παντα

τα ουτα μοι γονικα πραγματα καὶ [κατα]λειψθησενει ειν [το]ς χρυσων και
αργυρων[ρων]

[και ε]ματισμων και καλκ[ωματι] και στρωματων και σικεταις και χωριμασι. . . .

La suite du papyrus ne présente plus de sens suivi; on remarque seulement un passage sur certaines personnes (les noms sont perdus) ονκ εφ νεραι την ηλλοτριωθετων (l. 113-114?) et la clause suivante, par laquelle la donatrice s'interdit de révoquer son acte.

Lignes 191-194 :

χρυσου λι[τραν] μι[αν], μετα και του α[υτον ακ]οντα, μετα την την
οριθησιης τωνησι [α]ποδοσιν, στοιχησι και εμμεναι διηπεκω[σ]

την δυνάμει των αυτην διαρεστικων συμβουλων αν ουμιν και
μονοις τοις ειρημη[ειροις μο]νοις Φορισαμων τε και Βικτορι και

La fin est presque effacée.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 55401.

67341. Trois feuillets d'un livre de comptes, de même nature (?) et de même écriture que le n° 67325.—Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 185 mill. (mais un seul a conservé ces dimensions).—Aphroditô.

Écriture de Dioscore (?).

L'un des feuillets porte au verso les vestiges d'un contrat, où se distingue encore le nom de lieu Φαρσότον. Un autre, au verso également, porte en première ligne . . . πραγμαθη εις [. . .]

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 b.

67342. Fragment d'un lettre adressée à un supérieur de monastère (?). — Long. 0 m. 210 mill., larg. 0 m. 190 mill.—Aphroditô.

Écriture légèrement couchée, voisine de l'onciale.—Les bords manquent, à droite et à gauche. Il est deux fois question du πραγμα του αββα Αιρουτ.

[67342]

Suscription au verso :

...τω] Σεοριδης κ; αγιωτ; πατρι; αθηνα; Κολοχιω ηγ[ουμενω?

Ce verso (autrefois le recto) présente des restes d'écriture copte.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50467 b.

67343. Fragment d'un contrat d'emprunt (*i nomisma moins à keratia*). — Long. 0 m. 162 mill., larg. 0 m. 210 mill. — Sans doute Aphroditô.

Cursive arrondie. — Le début manque.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50459 b.

67344. Quittance d'impôt (fragment) analogue au n° 67041. — Long. 0 m. 132 mill., larg. 0 m. 072 mill. — Antinoé.

Cursive droite.

Signature (l. 6-10) :

Φλλης Λμμανης κ[αι] Βικτωρ χρυση],
 δι εμου Λμμαν[ιό διαδοχου]
 χρυση στοιχει μοι [το επταγιον των]
 νομισματων εξηκ[οντα]
 10 και κερ/ οκτω αις φ[ρον]//

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50459 c.

67345. Fragment se raccordant à la gauche du n° 67963; sans intérêt. Le morceau total a maintenant les dimensions suivantes : long. 0 m. 133 mill., larg. 0 m. 214 mill.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50459 d.

67346. Lettre, en plusieurs fragments. — Long. 0 m. 290 mill. (environ, mais les lacunes sont difficiles à évaluer), larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée, élégante.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 50462 b.

67347. Débris d'un livre de comptes, relatif à la fortune du comte Ammónios (cf. n° 67138 et 67139). — Longueur de chaque page 0 m. 310 mill. en moyenne; aucune page n'a conservé sa largeur. Même écriture qu'aux n°s 67138 et 67139.

Il reste les fragments, très mutilés, de six feuillets. Trouvés emmêlés et chiffonnés, ces feuillets ne sauraient être replacés dans l'ordre primitif.

Fol. I. recto.

[εμετρησεν καὶ επεβάλε τὸ καὶ τὸν επόξεν[οτα]τ[ὸ καὶ]ομῆτος
 [Αμμόνιο, δὲ] Απολλάωτος ιτου καὶ προτοκομῆτον
 [Λθροδ/?] εἰς πλοιον του μοναχοῦ[τηρ/sic] Μετανίκας δὲ των
 [Θεοφίλεστατων αὗται, Λαραττα]πο καὶ αὗται Ισχυριανος
 5 [μονακᾶς καὶ διακονο] Λαταίο] καὶ εμβ[α]θει[α] καὶ αὔτοις
 [εκτης μονακή, σιτου αρταβας.] τῷ / συγράψῃ. Δὲ επό Τιμοθεου
 [γραμμης της καρημης εγραψη μετερο κη μονικτονος εκτης
]
] καὶ επομένος εκτης εξετης εξετης
 10] πανδό καὶ εκάτεστης καὶ εικοστης
] Τιμοθεου γραπτοις α[ι]ς προκ/]
] αὐτοις κατηπονος εκτης]

Ici un paragraphe mutilé et d'ailleurs barré par le scribe.

Lignes 17-21 :

[Εμετρησεν καὶ επεβάλε τὸ καὶ τὸν επόξεν[οτα]τ[ὸ καὶ]ομῆτος Αμμόνιο,
 [δὲ] Απολλάωτος υποδ/ εἰς πλοιο/ Μετανίκας δὲ του Θεοφίλεστης]
 [αὗται μονακᾶς] καὶ διακονο] Λαταίο[δὲ] κατηπονος πολ[εως]
 [σιτον καθαρου αρταβας εθδομηκοντα τεσερε[σ] (sic)
 [γραψῃ τῷ αὐτῷ, συν (ν)αυλὴ καὶ εκάτεστης καὶ εικοστης (sic)]
]

VERSO.

Lignes 1-5 :

·· Λογος εισπεπραχ[θει]ν σημ[ω]ν φορο των κτην[ματων . . .
 τῷ διαφορων γεωργων ἐν Πετο [. . .
 αρ/ κανοφισμῷ των ὑποδεταγμ[ενων (?) . . .
 5 ο———
 5. ὑπερ παραγμενη τοπο Πησελης [. . .

Fol. I. Recto. — Ligne 6. τῷ/ mais ω est très douteux.

Catal. da Musée, n° 67279.

[67347]

Fol. II. VERSO.

Lignes 1-3 :

¶ Ηρος απαυτησιμης εκφοριων . . .
 προς την δ [. . .
 εκτη[εινδικ/ . . .

Plusieurs fois dans cette page, on lit les mots λεψεις(ης) κολ(οδι).

Les autres feuillets ne contiennent rien d'utilisable. Je relève seulement, sur le folio 3, recto,

L. 6., les mots : δ/ του κεφαλαι/ ~~λ~~ ερω[. . .

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 c.

67348. Fragment d'une requête au dieu de Thébaïde (?). Quelques mots à peine restent lisibles, mais l'écriture caractéristique révèle la nature du document. — Long. 0 m. 27/4 mill., larg. 0 m. 140 mill. — Antinoé.

Écriture de Dioscore.

Noter, à la ligne 13, le mot τω επιτύπωται Θεω, qui ajoute un exemple de plus à la liste des adjectifs en επιτ-, dans les papyrus d'Aphroditô.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 b.

67349. Fragment d'une lettre (?). — Long. 0 m. 155 mill., larg. 0 m. 23/4 mill.
— Aphroditô (?).

Écriture de Dioscore. — Mais l'encre a presque partout disparu.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 c.

- 67350 a. Fragment d'un contrat. Vente, à un monastère, du κτῆμα appelé Ηαν-
ορμειω. — Long. 0 m. 220 mill., larg. 0 m. 27/4 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe πωσει (sur trois colonnes).

Colonne I.

.....
 πωμθεισα
 πωμθεισαι
 Μεσου αρριγγου
 πωμησαμενη

5 ποιησαμενς
 πο[ι]ησαμεναι
 μελλοντος·
 ποιησαμεναι
 ποιησαμεν[. .
 10 ποιησαμεν[. .
 Μεν (sic) με[λλοντος].

[67350 a]

Le reste est en moindre partie effacé.

COLONNE I. — *Ligne 5.* *Ηοιησαμεναι*: la désinence est douteuse. Ici, comme au n° 67275, il est impossible de savoir quel modèle on suivait au VIe siècle pour l'enseignement des participes. Un peu plus bas on trouve le paradigme du participe présent passif: *ποιησαμεν*, *-εναι*, *-ενα*. Cette dernière forme est la seule certaine, et pourtant le paragraphe porte la mention *ενα* (singulier).

67350 b. Autre fragment du même contrat (?). Presque entièrement effacé. — Long. 0 m. ±45 mill., larg. 0 m. ±90 mill.

Même écriture.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe *βασιν*, et de celle de *ωνται*.

BIBL.: *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 b.

67350 c. Autre fragment analogue, illisible. Au verso, vagues traces d'une conjugaison (*ωνται*). — Long. 0 m. 1±7 mill., larg. 0 m. ±85 mill.

67351. Petit fragment de contrat, écrit en copie. Au verso, quelques lignes de la conjugaison du verbe *ωνται*. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 082 mill. — Aphroditò.

Cursive droite.

Ce papyrus est probablement un fragment du n° 67176, bien que la couleur du papyrus diffère, ce qui peut s'expliquer par la différence des lieux de trouvaille. Les écritures du *recto* et du *verso* sont les mêmes dans les deux papyrus. Cf. n° 67275.

[δ] _____
 εαν πενομικητον
 εαν πενομικητον
 ειν _____
 5 εαν πενομικητεν
 εαν πενομικητε

[67351]

εαν πεποιηκότι
 Λορίστου καὶ μελλού[τος]
 εαν ποιησ[
 10 εαν ποιη[
 εαν ποιη[η]

BABL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 c.

67352. Fragment d'un brouillon de requête à l'empereur. La surface du papyrus a disparu en beaucoup d'endroits, et l'on ne peut reconstituer le sens de ce qui reste. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

Écriture de Dioscore probablement.

RECTO.

Plainte d'un anonyme contre un homme qui l'a déponillé de sa fortune.

Ligne 4 :

τεπραχεν τα πατρωα μονι πραγματα κατ εγγρ[α]ζοι πρασι[ν]

Les mots τοῦτο τοῦτο, ajoutés au-dessus de la ligne, représentent les noms du plaignant et de son père.

Ligne 6 :

εδαπανησκτο, καταστησας με αβιω[ο]ν παντελ[ων]

Lignes 9-11 :

Οθεν παρακλη[ο]ν — — —

το π[α]ρευσετεσ υμων κρατος ει παρ[α]πτων θεσπισαι την δικαι[αν]
 [υ]μων και εινομον κρισιν φιλοτιμη[ε]ιν[ν] (sic) μοι

La suite effacée.

VERSO.

Suite de la même requête. On distingue :

σιτου τηις αισιας εμβολιης του νομο Eρμο[πο] τηις εμιης πατριο[ος, οπ]ης ευρω
 μετα των εμων τεκνων

Il semble que le requérant réclame un traitement prélevé sur l'annone du nom Hermopolite.

Aussitôt après la requête, on lit :

ζι Ιουλιον εις τα [Κλ]εοβουλογ εις τηιν αργον . . .

La fin de la ligne effacée.

ζ/ Θεοδόρητον³⁵⁰ (sic) δογκ/ εις την πασίδον εις τα Ρωμανού.

[67352]

Ce Théodoret, από Δούκων, est peut-être un nouveau personnage à ajouter à la liste des ducs de Thébaïde.

εξαιτώ [δε] καὶ τότο, [το]ο χρατ[ο]ς υμον̄ θεσπιζαι (sic) μοι την σ[.]
 τεχνην̄ [το]οψ δημ[ο]σιό σιτον̄ της αυστας εμβολης του νομοῦ Ερμοπ[ο]
 της επιν̄ πατριδ[ο], οπ[ο]ις ευρον̄ μετα την εμον̄ τεχνην̄ τοις
 [την̄] τοικυτη[ν] τεχνη[ν] εγχειρουμενοις επικοινωνειν καὶ
 5 [.]. τεστ . . . τὸ αρικηρουμενον̄ μεθον̄ του ταυτης κον̄[. . .]
 ενχειρης π
 [.] οπως εν[ρ]ω (δην εν) βιωναι και ψευδασθαι του αντητη[του]
 [υ]ιων χρατους δια παντος μετα [το]ο εμον̄ . . .

La fin de la ligne effacée.

Aussitôt après cette ligne, le texte change :

8 ζ/ Ιουλιον̄ εις τα [Κλ]εισουλον̄ εις την̄ αργον̄ . . .

La fin de la ligne effacée.

9 ζ/ Θεοδόρητον³⁵⁰ (sic) δογκ/ εις την πασίδον εις τα Ρωμανού.⁹

Ensuite, écrite en sens inverse, une nouvelle phrase qui devait faire partie de la requête.

VERSO. — *Ligne 9.* Θεοδόρητον : le second ω est une correction sur un ο.

67353. Long contrat en langue copte, malheureusement fragmentaire. Le rouleau s'est effrité et a pourri dans le *sebakh*, de telle sorte que le papyrus a pris presque partout une teinte foncée qui le rend difficilement lisible. Au *verso*, plusieurs textes en grec, très endommagés. — Long, inconnue, larg. 0 m. 29/4 mill. — Antinoé.

Date (du verso) : 12 novembre 569.

Écriture de Dioscore (au verso), mais plus cursive que dans ses autres productions.

VERSO.

A. Acte d'ἀποκήρυξις, assez analogue à celui qu'on lit au dos du n° 67097.

— Βασιλειας και υπατειας του θεο[στατο]ημ[ω]ν δεσποτοφλαγιου Ιουστιν[ου]
 του αιωνιου αυγογ[στ]ο αυτοκ[ρ]ατορος επους πεμπτου, αθυρι εκκ[αι]
 δεκατη τριτης μοδικ/ Ερ [Λαντιν]ησου πολει τη λαμπροτατη.

[67353]

Plus loin (autre fragment) :

..... προγράμμα αποκηρυξέως τε και απαγόρευσεως, απαθεις εχων
τας φρενας]

5 και διαροι[α]ς, ορθω και ακριβει λογισμω, διχα παντος δολο και φοβο και
βια[α]

και αναγκης και απατης, ει δημοσιω και πρακτικω τοπω. Και τουτο δια-
πεμ[πο]μ[αι]

τοις πατρολογωις μη νιοις ειναι ονομ[α]τος και μονον, φημι δη Διοργυσια και
Ιωαννη και Παχιλη και Λιθρεα τοις [αποδ]οληματοις — — —

Plus loin (autre fragment) :

φιομενοι ευρειν υμας βοηθους ειν απασι και γυροκομους και υποτακτ[ικους]

10 [και υπηκοους εκ τε των εμαυτ[ων] ειν ηλικια (sic) γεγενηθε αντιπαλοι μονων
και μεγαιροις εις εκ πειρας επχον την ασπλ[αχ]νην υμων πατροντασιαι και
αθε[τ]ητικ[ην] γνωμων, εξ οτι ποσοβαρης εγεναιμην παρ υμων

Plus loin (autre fragment) :

... ποιοτ[η]τι και ποσο[τ]ητι απο πολυτελους μεχρι απσαρ[ιου ερος]
και ερος οβολου, ει μη το απο μονων τυπωθει μονον φελκιδιον ητοι δω[δεκατημ]

15 μορχην του υμων ακληρου, και ουκ εξων ειν υμιν του λοιπου ομομασ[αι με]
ας πατερη, οτον καγια υμας απεταξαμην και εβδελαξαμην απο το[υ νυν]
και επι τον αει εξης απαντ[α πα]ν[τ]ελη χρονον ας αποβολιμανους και νοθους
και δουλοχειρωνας . . .

Plus loin (autre fragment) :

... κορακοβροσιαι γει[εσθ]αι και ομικτωρυζαι τουτου [του]
20 [τ]ροπου υμας παχαραττω μινδει λημψασθαι μοτε μονη δουραι [υπερ]

Verso. — *Ligne 6.* Δημοσιω και πρακτικω τοπω : cf. n° 67151, l. 50-51.

Ligne 7. Πατρολογις (ολος, ολος) : mot nouveau.

Ligne 9. Lire αιρετος.

Ligne 11. Πατροντασια : mot nouveau; mais on connaît déjà απροντασια. — *Ex πειρες*
επχον : j'ai appris à connaître, j'ai fait l'expérience.

Ligne 12. Νοσοβαρης : mot nouveau.

Lignes 14-15. Ceci prouve que le φελκιδιον des papyrus n'est autre que la part du
tiers (quatre onces) réservée en tous cas aux enfants par une loi de Justinien
(Nov. 18, 1). Comme les enfants sont ici au nombre de quatre (l. 7-8), la portion
de chacun sera d'un douzième.

Ligne 15. Ακληρου.

Ligne 16. Εβδελυζεμην.

Lignes 18-19. Δουλοχειρων, κορακοβρωσια, ομικτωρυζαι : mots nouveaux.

[ε]μον περιστος τε η και θηγανοντος, δια το εμον ορθως και δικα[ιως]
δεδοχθαι. Και εξορκιω παντα κριτην και δικαστην και παντα [θρονον]
και αρχην και εξουσιαν αει φυλαξαι τα επι τοιοντοις απαιδευτοις]
νιοις [ν]περ εμον απαγορευσεως και αποκηρυξεως γρ[α] . . .]

Plus loin (autre fragment) :

25 . . . τοπον. Εξορκιω δε αμα και τ[ο]υ δημοσιου [σ]κριβα (sic) και [τ]αζον-
λ[αρισ] [κ]αι δημερδικον της τε της λαμπρας [Λ]υτρωφων πο[λεων]
κατα του Θεου προ παντων και τη[ς] θειας και ουρανας τυχης των]
[οι]κουμενικων ιμιων δεσποτων και βασιλεων Φλαυριν Ιο[στιν]
[κ]αι Αιλιας Σοφιας των αιωνιων [α]ντοκρατορων την συνηθη
30 [α]ποδημωσιν προσθεσθαι τοις διατυπωθισι (sic) παρ εμον ορισμοις . . .
[α]ει θραβευειν και εκφωνησαι παντη αντιτοπια εις εκπληξιν μαλιστ[α]
[τ]ων μελλοντων τα ίδια τουτοις ασεβεσι διαπραξασθαι. Εχον γαρ [κα]
[τ]α τον θειον νοον τους εαυτων γονεις ακρας τημαν. Τουραντιων (sic) δε
[οι] τουντοι κακιστοι ελοιδω[ριστα]ν κ[α]τε[φρονιματαν τον πατ[ρι]κ[ο]ν (?)]
35 θεσμον και τουτο εξιταξα μετα του προκειμενου φαλκ[ιδιο]ν τη ευη
[δ]ιαθηκη και εις ειδησιν παντων αυριαν ουσιαν και βεβαι[α]ν [τ]ανταχο[υ]
[προφερομενη]

Cette ligne, qui est la dernière, est effacée.

Après un large espace laissé blanc, Dioscore avait écrit à la suite plusieurs petits poèmes, aujourd'hui presque entièrement illisibles, l'encre n'étant guère plus foncée que le papyrus lui-même. On distingue cependant qu'il y en avait au moins deux, dont les titres suivent :

B. Ἡ Τιμας αν [ειπη λογους Λχιλλευς . . .

et

C. Ἡ Τιμας αν ειπη λ[αχιλλευς] (un blanc) παρακαλων την Θετην ειναιπλον

VERSO. — *Ligne 25.* Ταξιδεψιον est assez probable, quoique les lettres soient endommagées.

Ligne 26. Δημερδικον : mot nouveau. Il s'agit de l'*exedikos* ou *defensor civitatis*.

Ligne 28. Lire Φλαυριν. De même que tous les empereurs gardent le nom de *Florius*, celui d'*Aelia* se transmet à chaque impératrice.

Ligne 29. Ανγουσταν doit avoir été oublié. Après συνηθη, peut-être une trace de lettre (συνηθη . . .]).

67354. Deux fragments d'une requête à l'impératrice Théodora; cf. n° 67283.

— 1er fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 118 mill.; 2e fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore. — Les deux fragments ne se raccordent pas. Très mauvaise conservation; écriture en grande partie effacée.

Le mot δεσπόται qu'on lit à la ligne 3 (la 2e en fait) du fragment II (celui de droite), et l'expression κατα προστατεύε[ν] de la ligne 6, indiquent qu'il s'agit d'une requête à l'impératrice *patronne* du village d'Aphroditô. Les mots τοι επικτητικων καταβίων[ν] (II, l. 10) montrent que les établissements religieux n'ont pas été à l'abri des violences du «tyran» dont se plaignent les signataires. La parenté avec le n° 67283 est donc évidente. On pourrait même croire que les fragments nouveaux représentent, en partie, le côté perdu de la page I de ce dernier texte. L'écriture est la même, le sujet est analogue. Comme là-bas, le bas du papyrus est resté vide, la requête étant trop courte pour couvrir la page jusqu'au bout. Enfin, le texte occupait 17 lignes (au moins) comme l'autre; le n° 67283 n'a que 16 lignes conservées, mais on a vu plus haut qu'une dix-septième, plus courte, a forcément existé.

Cette hypothèse vraisemblable ne peut se vérifier : car la lacune, en ce cas, serait très considérable entre les nouveaux et les anciens fragments, et il est impossible de reconstituer le sens. Les quelques mots qui suggèrent un raccord ne se trouvent pas situés à la ligne qu'ils devraient occuper. Ainsi on lit sur le fragment II :

1. 2 :	πα]γκρηκης εξουσια[ς]
3 :]δεσπόταις και πατητης[
4 : τοις πανταθέλιας ημων κανωπι[ς]	
5 : Ιουλιανου ολ[ο]ν το σ[

Les mots τοις πανταθέλιας ημων κανωπι se comprendraient mieux s'ils étaient placés en regard de la ligne 5 du n° 67283.

Une autre objection est que le même fragment porte déjà des signatures, superposées en colonne aussitôt après le dernier mot de la ligne 17 :

Πρακτευς
Ιωαννης
Καλλονθος
ψηφ
Φοισχημων
και Αεραχης (sic)

La présence de ces signatures est faite pour surprendre, si vraiment le n° 67354 doit être annexé au n° 67283, qui porte déjà ses signatures, et sous une forme très différente.

Quoi qu'il en soit, il semble certain que si le n° 67354 ne se rattache pas au n° 67283,

il est du moins relatif à la même affaire. La conjecture énoncée plus haut (p. 17) [67354] au sujet de la date se trouve par là confirmée : le papyrarche dénoncé est bien Julien et non Ménas. Le nom de Julien se retrouve deux fois, dont l'une (fragm. II, l. 15) sous cette forme : . . . τον πατριόνα τυρπά[το] Ιουλία[ν]το[ν] πρεσβετερο[ν] . . .

A noter au fragment I, l. 16, le mot σπαθηπος, malheureusement isolé.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45446.

67355. Deux fragments d'un livre de comptes. — Long. 0 m. 180 mill., larg. 0 m. 075 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Ces deux fragments appartenaient à deux pages consécutives, et les insectes les ont découpés irrégulièrement, mais d'une manière absolument identique. Je signalerai (fol. I) les noms propres Τεσκορό (= Διοσκορού?), Τριαδή[φος] et Τσερπα.

La mention κλ(ηροφοροι) Δωροθέο Αιτα, δή Φο[ι]λομητος], éclaire un passage du n° 67288, V, l. 13.

Fol. II : Il contient cette indication malheureusement incomplète : . . . το αγιον απα . . . et deux noms propres peu communs : Φαραγγιο[ν] et Εραθηπος.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 46755 f.

67356. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 075 mill., larg. 0 m. 103 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Complet dans le sens de la longueur.

. . .] επελθοτας τω γραμ[ματηζορω . . .
. . . πεμψον μοι επι την πολιν [. . .
. . .]ην και απαιτησον αυτο [. . .

Ligne 1. Lire επελθο(ν)τας. Cf. n° 67323, l. 9.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45403.

67357. Plusieurs fragments d'un ἔκμαχτύριον (cf. n° 67087-67088). — Long. 0 m. 238 mill., larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Brisé en longueur et en largeur. Aux deux dernières lignes on lit :

. . . + Φλανίος Παπινού[θιος]
[— — — βοιθος της ε]κδικιας τη[ν] Λν[ταιοπολιτων] εκδεδωκα [το εκμα]στυ-
ριον ως προκ/ [?]

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45404.

Catal. du Musée, n° 67279.

67358.

J'ai réuni sous ce numéro les débris minuscules d'un papyrus dont il n'y a rien à tirer.
Bul. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45201.

67359. Compte relatif aux impositions d'Antinoë. — Longueur moyenne 0 m.
 40 cent., larg. 0 m. 29 cent.

Minuscule d'époque arabe.

Cinq morceaux vendus séparément au Musée, mais ayant formé évidemment un cahier d'au moins huit feuillets dont l'ordre est rétabli plus bas. Il manque quatre pages (ou plus) entre les folios subsistants numérotés 5 et 6.

Protocole :

FOL. I.

(((((اَسْبَدُ اَسْلَامٌ))
 [اسلام] سَنَدٌ
 او ابیب شهر

FOL. II. Recto.

· سَعِيْدٌ كَاتَبَ يَوْمَ زَيْنَةٍ وَّ تَسْمِيَةً إِنْجِيلَ مَيْكَالَ مَيْكَالَ مَيْكَالَ مَيْكَالَ مَيْكَالَ	
أَلْوَاهُ نَاعِتَكَهُ كَارَبَانُوْنُ يَدِيَرُهُ أَكَهُ زَيْنَةٍ وَّ دَرَبُهُ كَهُ زَيْنَةٍ (blanc) يَأْنَةٍ زَيْنَةٍ وَّ زَيْنَةٍ	
كَاهُ لَفَرَهُ يَأْنَةٍ يَنْهُ تَرَبُهُ يَكَلَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
ثَوَادُوسُونُ هَاتَوُونُونُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ دَيَّاَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
لَوَانِيَونُ لَأَنَّاتِيَهُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
إِسَاخَ ثَوَادُوسُونُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
فَوَيَّاَهُمَانُ ثَوَادُوسُونُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
لَكَنُوكُونُ سَنَدُونُونُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
فَوَيَّاَهُمَانُ دَيَّوَنُونُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	
لَوَانِيَهُ إِنَّاَهُ أَبُوْتُهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ يَهُ زَيْنَةٍ	

Fol. II. Recto. — *Ligne 1.* سَعِيْدُ (θεος) كَاتَبَ يَوْمَ زَيْنَةٍ (φη) يَأْنَةٍ (μη) (κατ) τ(ε)χ(ντων) تَسْمِيَةً (εντων) ει(s) τ(ε)ου(s) دَيَّاَهُ (εντων) كَاهُ (εντων) كَاهُ (ης) لَفَرَهُ (ης) يَهُ (ης) دَرَبُهُ (ης) ει(s), εَسَوْ(η) ψ.

Ligne 2. أَلْوَاهُ نَاعِتَكَهُ كَارَبَانُوْنُ (κατ) دَيَّاَهُ (εντων) أَكَهُ (εντων) (κατ) دَرَبُهُ (μανَوْن) كَاهُ (μανَوْن) دَلَلَهُ (στης).

Eis tous دَيَّاَهُ (εντων) كَاهُ (εντωن) : la même faute se retrouverait dans P. Lond. IV, 1451, l. 9, et 1452, l. 29; M. Bell propose, pour le premier cas, de lire دَيَّاَهُ (εντωن) كَاهُ (εντωن) au lieu de كَاهُ (εντωن). Remarquez qu'alors, le mot serait كَاهُ (εντωن) et non دَلَلَهُ (στης).

Σερού Πέτρου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\nu^{\tau-\alpha}$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$ [67359]
Γεωργίου Βαρθό	$\alpha\pi\sigma^{\tau} [\alpha\upsilon]^{\tau}$	$\nu^{\tau-\alpha}$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
[Φοι]ζαμιαν Τάπος	$\alpha\pi\sigma^{\tau} [\alpha\upsilon]^{\tau}$	$\nu^{\tau-\alpha}$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
[Α]ρούρ Μηρα	$[\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}]$	$\nu^{\tau-\alpha}$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$

FOL. II. VERSO.

Λυστ Απολλων	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\nu^{\tau-\alpha}$	$\delta\alpha\gamma\rho^- \nu^{\sigma}$	$\delta\alpha\pi\alpha\nu \dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Σημειων Ναυλου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Λασγηνη Λετω[ι] ^β	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Ιωακιμον Θαραχ	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
5 Αικαι ^δ - Φιλοβ ^ε	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Ιωακιμον Ηεκυσιου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Κολλου ^η Σονσκαν	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Ιγναδιου Λυστηνου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Ιωακιμ Ηεσπινου ^θ	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
10 Θαραχ Απα Κυρου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Φιλο ^θ Πηκορε	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Γεωργιου Μηρ ^η	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}\eta$
Μηρα Μακαριου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}[η]$
[Σ]ε[νου] ^θ [.....]	$\alpha\pi\sigma^{\tau} [\alpha\upsilon]^{\tau}$	$[\dot{\nu}-\alpha]$	$\dot{\nu}\sigma$	$\dot{\nu}\beta \gamma / \dot{\nu}[η]$

FOL. III. RECTO.

Βικτωρ Πετρου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\nu^{\tau-\alpha}$	$\dot{\nu}-\alpha \delta\alpha\gamma\rho^- \nu^{\sigma} \delta\alpha\pi\alpha \nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$	
Ιωακιμον Αθανασιου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
Ηεκυσιου Ο.λαι	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
Σερού ^η Κωνστ ^δ	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
5 Σερού ^θ Μου[δ]	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
Ικκαθον Ψατου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
Ιωακιμον Θεοδοσιου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
Ψατε Θεοδοσιου	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
Ιωσην ^θ Κουτ	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$
10 Κυριακος Φιλο ^θ	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\upsilon^{\tau}$	$\dot{\nu}-\alpha$	ν^{σ}	$\nu^{\beta} \gamma / \nu^{\eta}$

καιροστ comme on l'a admis jusqu'ici. Mais il me paraît plus vraisemblable de comprendre τα διαχορα (διπλωματα) καιροστ.

Fol. II. Verso. — Ligne 8. Dans la colonne de la διαχυραφη, il faut évidemment lire νδ au lieu de νς, comme plus bas (folio III, recto, l. 1, 2 et seq.). Le total 6 est sûr en effet : car il est nécessaire pour obtenir le chiffre 389 de la ligne 3 (fol. II, recto).

[67359]	Σειροῦ Ερωτ.	απὸ Πακαυῆ μισθί ταῦταν / ἢ α-	ινδ	ινδιγή γι νησ
	Ψυκε Ιακωβ	αποταῦταν μισθί ταῦταν / ἢ α-	ινδ	ινδιγή γι νησ
	Αυτοῦ Ηλιόστρι	απὸ βαπτί μισθί ταῦταν / ἢ α-	ινδ	ινδιγή γι νησ

Le bas de la page est brisé, et l'on aperçoit les traces d'une ligne : il en manque trois en réalité.

FOL. III. VERSO.

Φοιβαρμων Σειροῦ απὸ Σακορῆ μισθί ταῦταν / ἢ αδιαγράφειν δαπανειν γι νησ
Απολλώ Ιωαννου απὸ Εμφύτη μισθί ταῦταν / ἢ α- ινδιγή γι νησ
χ απαργύ καλδέβιος απὸ τρικαταθλοῦ επι Βικτοροῦ παγράδης / Βε-
νιαμίν ζυγοῦ.

Ε πεδιαδῶν

ταῦταν οι νηγέλι καλαντανειν γι νηστέλι

5	Σειροῦ Φοιβαρμων	αποταῦταν ταῖται [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Απα Κυρου Τζαμουλ	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Ιωαννου Οντοθρι	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Ωρουοῦ Φιλοθεου	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Διοσκορου Κολλουσθου	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
10	Τζαμουλ Φιλοθεου	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Ψεμποῦ (sic) Τζαμουλ	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Απολλώ Απα Κυρου	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Πεταλε Φοιβαρμων	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι

.....

FOL. IV. RECTO.

επ[...]νγί ε πεδιτ-

Φιλοῦ Θεοδωρου αποταῦταν ταῖται ταῦταν αδιαγράφειν δαπανειν [νηστέλι] γι νηστέλι
Ιωαννου Ηρετοῦ αποταῦταν ταῦταν αδιαγράφειν δαπανειν [νηστέλι] γι νηστέλι
φ απαρχυριστοῦ καλδέβιος απὸ τρικαταθλοῦ επι Βικτοροῦ απὸ παγράδης / Βενιαμίν
ζυγοῦ ινδιγή

Γ πεδιαδῶν

ταῦταν ινδιγή

5	Κωνσταντίνου Καλαποντσειου	απογέππηταν ταῦταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι
	Λερού Ζαχαρία	αποταῦταν [να]υτταν αδιαγράφειν δαπανειν γι νηστέλι

Fol. III. Verso. — Ligne 1. Lire Σειροῦ. — Μισθί(ωτης) τ(ης) αυτ(ης) κακ(ηνης), c'est-à-dire d'Aphrodisi.

Ligne 2. Απὸ Εμφύτ(ευτων).

Ligne 3. (Υπερ) απαργύ(υρισμοῦ) καλατ(φατων) β'.

Ligne 13. Il faut, pour retrouver le total indiqué l. 4, supposer qu'il manque quatre lignes au bas du papyrus, ce qui donnerait à celui-ci une longueur de 0 m. 365 mill. au moins.

Παρούρ Ιωάννου	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	νδλ,	[ν] αλ γι νσ [67359]
Γεωργίου Φοιβαρμαν	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	νδλ,	ναλ γι νσ
Ιωάννου Ερμαν	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	νδλ,	ναλ γι νσ
Ταυρίνου Φίλο ^θ	απο ^τ αυ ^τ ναυ ^{ττ} α	νδλ,	ναλ γι νσ
Οικοφρίου Ιάκω ^ς	απο ^τ αυ ^τ ναυ ^{ττ} α	νδλ,	ναλ γι νσ
Φίλο ^θ Μαρκού	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	νδλ,	[να] λ γι νσ
[.....] Οικοφ[ρί]ι ^ς [απο ^τ αυ ^τ ναυ ^{ττ} α]	νδλ,	ναλ γι νσ	

Une ligne manquée.

FOL. IV. VERSO.

		ναυ ^{ττ} σ νδλ[η]	
Ψατού Κυρια ^[χ] ου	απο φπεδι ^τ	ν α δ[ι]χ β ^τ νε δαπανι ναγ' γι νσγ'	
Μαρκού Ψατού	απο ^τ αυ ^τ	ν α νε ναγ' γι νσγ'	
Μακ ^τ - Ηλιχνίου	απο ^τ αυ ^τ	ν α νε ναγ' γι νσγ'	
Κοσμία Ψατού	απο ^τ αυ ^τ	ν α νε ναγ' γι νσγ'	
Ιωάννου Λι[ο]νφ	απο ^τ αυ ^τ	ν α νε ναγ' γι νσγ'	
Θεοδωρού Απα Κυρ ^τ	απο ^τ αυ ^τ	ν α νε ναγ' γι νσγ'	
Επακή [/] Πακανηώ [/]		ναυ ^{ττ} ν νδλ[κ] αλ ^τ α νι ^τ γι δι νε	
Μακ ^τ - Σενο ^θ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	νδλ, νβγ' γι νσλγ'	
Σενηρού Φίλο ^θ	απο ^τ αυ ^τ	νδλ, νβγ' γι νσλγ'	
Αέραχαι Απολλω [/]	απο ^τ αυ ^τ	νδλ, νβγ' γι νσλγ'	
Πακανηώ Ειναρ [/]	απο ^τ αυ ^τ	νδλ, νβγ' γι νσλγ'	
Αθανασίου Μακαρ ^τ	απο ^τ αυ ^τ	νδλ, νβγ' γι νσλγ'	
[Γ]εωρ[γ]ου Ψε]μπινο ^θ απο ^τ αυ ^τ		νδλ, νβγ' γι νσλγ'	

Manquent deux lignes.

FOL. V. RECTO.

Εποικ/ Βουρω ^[ν]	η ^τ Αέραχαι ^τ Μακ/ απο ^τ αυ ^τ εποικ/ διαγ ^τ νδλ,
	δαπανι νβγ' γι νσλγ' ναυ ^{ττ} α νσλγ'
Εποικ/ Ψυρού	η ^τ Δανιηλ Σενο ^θ απο ^τ αυ ^τ εποικ/ νδλ,
	νβγ' γι νσλγ' ναυ ^{ττ} α νσλγ'
Εποικ/ Ποικιλ [/]	ναυ ^{ττ} α νσλγ'
Φοιβαρμαν Δανιηλ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/ νδλ, νδλ,
5 Μαρκ ^τ Ηλιχνίου	νβγ [γι] νσλγ
	απο ^τ αυ ^τ εποικ/ νδλ, νδλ,
	νβγ γι νσλγ

[67359]	Εποικ/ Αγιου Π[ι]νούτιων η ⁷ Μουσαι ⁵ Ηαζην απο ⁷ αυ ⁷	ι ⁷ δ ⁷
τ ⁷ β [γι/ ν ⁷]σ ⁷ λ ⁷ ναυ ⁷ α ν ⁷ σ ⁷ λ ⁷ /
	Λογω κουρ ⁵ ακατολ	ναυ ⁷ α τ ⁷
	κωβ ⁵ Λθρ ⁵	ναυ ⁷ α ν ⁷ τ ⁷
	Ιωαννου Βικτορ ⁵	απο ⁷ αυ ⁷ κωμ ⁷ α ν ⁷ τ ⁷
		τ ⁷ β γι/ ν ⁷ η
10	Μερκ[ο]υριος Ισαακ	απο ⁷ αυ ⁷ ⁷ [α] [ν ⁷]σ ⁷
		τ ⁷ β γι/ ν ⁷ η
	Ε πεδι ⁷ -	η ⁷ Ιωση ⁵ Ζαχαρι ⁷ - απο ⁷ αυ ⁷ πεδι ⁷ - [⁷ α] ν ⁷ δ ⁷
		τ ⁷ βλ ⁷ γι/ ν ⁷ τ ⁷ ⁷ α ν ⁷ τ ⁷
	[Γ πεδι ⁷] ⁷ -	η ⁷

FOLIO V. VERSO.

Ἐποικία Πακανικεώς]		ταυ ^τ βιτηγή
Π[α]χυμίου Απόλλω απο ^τ αυ ^τ εποικία ^τ α διαγράφει τοδέλ δεπαχί τοδήγ για τοτέλη		ταυ ^τ βιτηγή
Ζαχαρία Δαυιδ ^τ απο ^τ αυ ^τ	τοδέλ	τοδήγ για τοτέλη
Ἐποικία Εμφύτευτων[η]		ταυ ^τ βιτηγή
Θεοδωρίδη Πακανάκα	απο ^τ αυ ^τ τοδέλα τοδήγ	τοτέλη
Μητρά Πακανάκη	απο ^τ αυ ^τ τοδέλα τοδήγ	τοτέλη
Ἐποικία Βούζηνων	η ^τ Σεργίουν Τζαμουλά απο ^τ αυ ^τ τοδέλ	τοδήγ ταυ ^τ α τοτέλη
Ἐποικία Κεραμίου	η ^τ Βικτόρη Λαναρίτη απο ^τ αυ ^τ τοδέλ	τοδήγ ταυ ^τ α τοτέλη
Ἐποικία Ψυρού	-	ταυ ^τ α τοτέλη
10 Παύλου Πα[σ]ούτ	απο ^τ αυ ^τ εποικία ^τ [τοδέλ]	τοτέλη
Ψατου Ηλιά ^τ απο Πακή ^τ μισή φέτα ^τ αυ ^τ τοδήγ		τοτέλη
Ε[ποικία] ^τ [Αγ] ^τ ιου[Π] ^τ [μο] ^τ η ^τ [το] ^τ [το] ^τ [το] ^τ τοδήγ		τοτέλη ταυ ^τ α τοτέλη

Fot. VI. Recto.

- Λογω ακ[ε]^π; δ[ρ]^π ον^π ει παρθυλαχι το στοιχι^π Αιγ^π ιαν^π Ε πεδικων η^π Επαρχ Γεωργιου απο β πει^π μ[η]^π ιε πεδι^π ι^π α διαχρ^π νογ δαπαν ιαλ^π γι^π ιαλ^π, α^π Λ[η]^π Μαρ^π η^π Τζικουλ Ομοδριου απο α^π αγ^π Μαρ^π ι^π α επ^π Πακ[α]^π η^π Πιετ Γεωργιου απο^π αυ^π επ^π ι^π α νογ^π ιαλ^π γι^π ιαλ^π

Fol. V. Recto. — Ligne 6. Cf. le *Mouvement Taxique* (*sic!*) de P. Lond., IV, 1451, l. 105; mais ici la lettre H est hors de doute.

Fol. V. Verso. — Ligne 12. *Mēkoupiou* n'est pas impossible quoique un peu long pour la lacune.

$\varepsilon\pi^{\text{oi}}$ Κεράμιον	η^{τ} Αξωρά Απά Μεσι	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\nu^{\tau} \varepsilon\pi^{\text{oi}}$	$\tilde{\nu}^-\alpha$	[67359]
$\varepsilon\pi\sigma\kappa/\Piοιμη$	η^{τ} Μαρκ/ Λθαβ ⁻ απο Εμσ ^γ μιτ ^θ φ τ ε[πο]ικ/ Ποιμ ^η $\tilde{\nu}^-\alpha$	$\nu^{\alpha}\zeta, \gamma\iota, \nu^{\alpha}\delta\zeta,$		
$\varepsilon\pi\sigma\kappa/ [\Lambda]ιου Ηπου$	η^{τ} Λιναστ ^θ Σενου ^θ	$\alpha\pi\sigma^{\tau} \alpha\nu^{\tau} \varepsilon\pi\sigma\kappa/$	$\tilde{\nu}^-\alpha$	
		$\nu^{\alpha}\gamma, \nu^{\alpha}\zeta, \gamma\iota, \nu^{\alpha}\delta\zeta,$		
	$\vdash \Sigma\sigma^{\theta} \alpha\pi\alpha\sigma\zeta\lambda^{\alpha}-$	$\nu^{\alpha}\gamma$		
	$\lambda\sigma\gamma\omega \nu\alpha\sigma^{\tau} \kappa\alpha\beta\phi, \delta\eta\sigma^{\theta} \alpha\kappa/\kappa^{\tau} \delta\phi\phi \kappa^{\beta} \tilde{\zeta}\alpha\lambda^{\alpha}- \nu\alpha\sigma^{\tau} \gamma\delta \nu\chi\xi\zeta \alpha\pi\alpha\beta^{\nu} \kappa\alpha\lambda^{\alpha}-$	$\delta[\sigma]\phi\delta \alpha\pi\alpha\phi^{\kappa}/ \sigma\tau\phi^{\beta}- \nu\mu \gamma\iota, \nu^{\alpha}\psi\zeta$		
10	$\lambda\sigma\gamma\omega \kappa\alpha\beta\phi \alpha\pi\alpha\phi^{\kappa} [$	$] \nu\alpha\sigma^{\tau} [\iota]\zeta$	$\nu^{\alpha}\rho, \gamma\iota, \nu^{\alpha}\kappa\zeta$	
	$\lambda\sigma[\gamma\omega] \alpha\kappa/\kappa^{\tau} \phi \delta\phi\phi \epsilon\iota/ \nu\alpha\phi^{\kappa} \nu\alpha\lambda\lambda\gamma \tau\omega^{\gamma} \sigma\alpha\mu^{\omega} \nu\alpha\sigma^{\tau}] \tilde{\tau}$			$\nu^{\alpha}\kappa\zeta$

Ce feuillet est anépigraphe au verso.

Fol. VI. Recto. — *Ligne 5.* Αξωρά Απά Μεσι; avons-nous ici la transcription en lettres grecques du titre arabe des prêtres $\underline{\text{بـشـل}} = \text{Αξωρά}$?

Ligne 11. Le mot $\Lambda\gamma^{\tau}$ ne devait sans doute pas être répété ici; il y a difficilement place pour lui dans la lacune.

BIBL.: *Journal d'entrée du Musée*, n° 45505.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

N° 67030. Un second exemplaire du même *πρόσταγμα* est publié au n° 67280. Restituer d'après lui :

- (A) *Ligne 1*, τὸ δι, au lieu de : τοδε (voir n° 67280, n. 1).
- (A) *Ligne 1*. *Legi*, au lieu de : κεὶς, probablement.
- (B) *Ligne 8*, στραθη [πράξιν].
- (B) *Ligne 9*, ἐκπέ[προβούν], au lieu de : ἐκπέ[προβούν].

67048, l. 3. *Lire* : τε[χε] προσκυνητ.

67057, I, 6, et 67058, *passim*. Le mot *Βοσιλεύτοι* n'est que la transcription du latin *Bis electi*.

Un bataillon de ce nom est connu en Afrique par une inscription : cf. R. CAGNAT, *L'armée romaine d'Afrique*, p. 732.

67058, III, 6, et VI, 19, τῷ τοι, faute du scribe pour τῷ διτι.

67126, l. 66. *Lire* : Σεπτοβλάχατεν. Ce bataillon, résidant en effet à Constantinople, est cité par la *Notitia Dignitatum*, *Or.*, p. 17.

67129, l. 10. *Lire* : ἵππης φεδόνων, au lieu de : ἵππης φεδόνων, quoique le λ, mal formé, ressemble plutôt à un χ; cette correction, que me communique M. H. L. Bell, est certifiée par P. Lond. V, 1661 (inédit), où on lit la même expression.

67150. Un autre papyrus, qui sera publié sous le n° 67329, permet de restituer les chiffres perdus ou endommagés :

- Ligne 2*. τε[χε] [d].
- Ligne 3*. τε[χε] d [d].
- Ligne 4*. [τε[χε] d].
- Ligne 7*. τε[χε] [d], au lieu de : νε[χε] [d].

67153. *Εργατίς*, *Lire* : πρωτότητοι (?); cf. B. G. U., I, 344, l. 5.

67168, l. 83. La lecture *Τρίαντεροι* me semble à présent certaine, d'après cette assertion d'un lexique ancien, cité dans PAULY-WISSOWA, *Real Encycel.*, I, p. 1388 : Τρίαντεροι εἰς Λέσβουνδεις τα Τρία, οι οποίοι πρώτοι της πόλεως ἔστιν ὁ τὸ μέν ἔστιν Λέσβος, τὸ δὲ Πρώτον, τρίτον δὲ Βουβόστεν. Il s'agit donc de trois temples.

67169, l. 4a. *Lire* : ὡς ἐν δημοσίῳ ἐρ[χε]το : cf. P. Mon. 11, I, 60.

67179, recto (A), l. 7. *Lire* : γέρωντος καρστού] ἐπιρρέει καὶ ἀργυροῦ ἀργυροῦν νίπετ (cf. n° 67318, l. 25). Toutefois, il reste, avant επιρρέει, les traces de deux lettres qui ne conviennent guère à or.

67184, recto (B). *Lire* : en acrostiche Δωροθεοῦ στέφανον[i]ρ. La restitution du vers 15 n'est donc pas exacte.

67212, l. 3. *Lire* : εἰς Τοτού το (= τῷ) Κόπωτε, ainsi que me le signale M. H. L. Bell; cf. n° 67287, IV, 10.

67252, l. 5. *Lire* : ὄφει(ον)οὐδῶν.

Ces ADDENDA ET CORRIGENDA auraient sans doute été complétés pendant l'impression de ce troisième volume ; l'état de choses qu'ils représentent est celui de juillet 1914.

TABLEAU DE CONCORDANCE

DES NUMÉROS DU *JOURNAL D'ENTRÉE* AVEC CEUX DU *CATALOGUE*.

P. 301 Alex.....	67309	40475 b.....	67341
P. 325 Alex.....	67321	40475 c.....	67336
40452.....	67280	40475 d.....	67338
40453.....	67281	40475 e.....	67347
40454.....	67282	40476.....	67326
40455.....	67283	40476 b.....	67339
40456.....	67290	40477.....	67327
40457 a.....	67291	40478.....	67328
40457 b.....	67292	40479.....	67330
40458 a.....	67296	40480.....	67329
40458 b.....	67297	40718 a.....	67286
40459	67306	40718 b.....	67301
40459 b.....	67343	40718 c.....	67284
40459 e.....	67344	40718 d.....	67307
40459 d.....	67345	40718 e.....	67285
40460 a.....	67298	[40883.....	67140]
40460 b.....	67299	43622.....	67303
40461	67300	43623.....	67279
40461 b.....	67334	43624.....	67295
40462	67302	43625.....	67294
40462 b.....	67346	43626.....	67311
40463	67310	43627.....	67305
40464	67312	43627 b.....	67315
40465	67313	43630.....	67293
40465 f.....	67355	43632.....	67304
40466 a.....	67314	43633.....	67308
[40466 b.....	67169 ^{an}]	45194.....	67288
40466 b.....	67333	45194 a.....	67287
40467	67316	45196.....	67289
40467 b.....	67342	45201.....	67358
40468 a.....	67319	45399.....	67331
40468 b.....	67350 a, b, c	45400.....	67335
40468 c.....	67351	45400 a.....	67337
40469	67317	45401.....	67340
40470	67318	45402.....	67353
40470 b.....	67348	45403.....	67356
40470 c.....	67349	45404.....	67357
40471	67320	45446.....	67354
40472	67322	45505.....	67359
40473	67323	45506.....	67352
40474	67324	45507.....	67332
40475	67325		

INDICES.

I. NOMS DE PERSONNES.

Ἀεδ-ελ-οῦσιτ 67359, I. Ἄεραῖμ γναψίου 67288, V, 20. Ἄεραῖμ Λεοντίου 67283, III, 1. Ἄεραῖμ Ἀπολλὼ 67359, IV, v., 11. Ἄεραῖμ Βυστίου 67330, II, 13. Ἄεραῖμ Βίκτορος 67283, III, 12; — 67327, 43. Ἄεραῖμ Ζαχαρίου 67359, IV, v., 6. Ἄεραῖμ Ηθηκίου 67288, IV, 16. Ἄεραῖμος (Αἱρ.) 67324, 20. Ἄεραῖμος λαχανοπώλεως 67325, II, v., 4. Ἄεραῖμος πακτωπώλεως 67330, II, 19. Ἄεραῖμος πρεσβύτερος 67283, II, 10; — 67298, 1; 20; 33; 38; 42; 47; 51; 55; 58; 62; 65; 67. Ἄεραῖμος père d'Amnis 67283, III, 6. Ἄεραῖμος père d'Anouphis 67296, 4; 17. Ἄεραῖμος père d'Apollónios 67298, 65. Ἄεραῖμος père d'Apollós 67301, 8; 35. Ἄεραῖμος père de Jérémias 67327, 48. Ἄεραῖμος père de Joséphios 67328, VIII, 25; X, 29; XII, 29. Ἄεραῖμος Ἀπολλήτος 67296, 21; — 67307, 15; — 67308, 6; — 67327, 30; — 67335, 7. Ἄεραῖμος Βίκτορος 67319, 6. Ἄεραῖμος Μακρίου 67359, V, v., 1. Ἄεραῖμος (sic) 67354, 22. Ἄγιος père d'Ignatios 67359, II, v., 8. Ἄγιος Απολλὼ 67359, II, v., 1. Ἄγριάται Παπολλήτος 67328, II, 7; 21. Ἄγριάται Χιράῖος 67288, IV, 13. Ἄδης 67316, v., 4. Ἄδριανος στρατιώτης 67287, II, 1; 10; IV, 28; — 67330, I, 18. Ἄθραῖτος 67279, 15. Ἄθραῖτος καθαρουργός 67288, III, 25.	Ἄθραῖτος père de Jean 67359, III, v., 2. Ἄθραῖτος Μακρίου 67359, IV, v., 13. Ἄθραῖτος Μάρκου 67359, VI, 6. Ἄικαῖδης 67316, v., 5. Ἄιτια Σοφία 67353, v., 29. Ἄιτιας 67327, 45. Ἄικίας père de Jean 67309, 4. Ἄιτη, τος 67325, II, v., 21. Ἄκαλλητος 67340, 5; 16; 43; 54. Ἄλεξιδρος père de Callinique 67330, II, 8. Ἄμαις Αέραῖμου 67283, III, 6. Ἄμαίνιος διάδοχος 67344, 7. Ἄμαίνιος χρυσοποίος 67341, 7; — 67344, 6. Ἄμαίνιος comte 67140, 1; — 67300, 15; — 67323, 1; — 67347, I, 2; 17. Ἄμαίνιος père de Kollouthos 67327, 37; 42; 47. Ἄνατας père de Victor 67359, V, v., 8. Ἄνατας Φιλοδέων (sic) 67359, II, v., 5. Ἄναττάτοις abbé 67286, 4; 8; 15; 19; — 67347, I, v., 4. Ἄναττάτοις empereur 67295, II, 17. Ἄναττάτοις Στρατήλιου 67359, VI, 7. Ἄνδρες (sic) 67253, v., 8. Ἄνδρες père de Jean 67288, IV, 14. Ἄνδρες Αἴστοτος 67298, 50. Ἄνθεριος consul 67306, 1. Ἄνουσίας père de Bésios 67329, I, 11; 16. Ἄνούπτις 67342 <i>passim</i>. Ἄνοῦψ père de Jean 67359, IV, v., 6. Ἄνοῦψ Μητρώ 67359, II, v., 14. Ἄνοῦψ 67325, VII, v., 15. Ἄνοῦψ (άπα) 67289, 16. Ἄνοῦψ εἰτολικέρος 67287, IV, 4. Ἄνοῦψ πακτωπώλεως 67288, III, 1.

- Ἄνοσφις παιμῆν 67287, IV, 2.
 Ἄνοσφις πρεσβύτερος 67283, II, 4.
 Ἄνοσφις ὄφεισπαλης 67288, III, 28; IV, 4.
 Ἄνοσφις père d'Abraam 67283, III, 1.
 Ἄνοσφις frère de Ménas 67288, II, 7.
 Ἄνοσφις père de Phoibammón 67289, 3; 7.
 Ἄνοσφις Ἀβραμίου 67296, 3; 15; 17.
 Ἄνοσφις Ἀπολλότος 67325, I, r., 18.
 Ἄνοσφις (Αὔρ.) Βέττου 67328, III, 5; 27; 34.
 Ἄνοσφις (Αὔρ.) Ἐρμανοῦτος Ἀτρεάτου 67328, IV, 4; 21.
 Ἄνοσφις Ἰωσηφίου 67288, II, 29.
 Ἄνοσφις Μουσαίου 67140, 8.
 Ἄνοσφις Τερεψίδης 67325, II, r., 25.
 Ἄνοσφις Φαθέμου 67288, IV, 25.
 Ἄνοσφις Ψευθανοῖου 67296, 2; 15; 16.
 Ἀνταῖος λέοντες éponyme d'Antaioupolis 67338, 1.
 Ἀντώνιος père d'Asgenné 67359, II, r., 3.
 Ἀντώνιος Ηλισσαῖος 67359, III, r., 13.
 Ἀπάτηρ père de Jean 67359, II, r., 5.
 Ἀπολλός père d'Abraam 67359, IV, r., 11.
 Ἀπολλός père d'Agénios 67359, II, r., 1.
 Ἀπολλός (άπα) Κύρου 67359, III, r., 12.
 Ἀπολλός Ιωάννου 67359, III, r., 2.
 Ἀπολλός père de Pakhumios 67359, V, r., 2.
 Ἀπόλλων 67140, 17; — 67322, 9.
 Ἀπόλλων γεωργίς 67140, 3.
 Ἀπόλλων Διοσκόρου 67333, 22 (cf. Ἀπολλός Διοσκόρου).
 Ἀπολλήνιος Ἀβραμίου 67298, 65.
 Ἀπολλός 67279, 2; — 67286, 12; — 67288, III, 20; IV, 37; — 67289, 18; — 67296, 2.
 Ἀπολλός ἀπὸ βιταρίων 67325, IV, r., 31.
 Ἀπολλός βοηθός 67287, II, 5; — 67330, II, 24.
 Ἀπολλός διάκονος 67288, V, 33.
 Ἀπολλός Παύλος διάκονος 67288, V, 34.
 Ἀπολλός κτήτωρ 67283, II, 12; — 67301, v.
 Ἀπολλός μολυτάρχης 67288, III, 15.
 Ἀπολλός παιᾶς καὶ προσωπότος 67327, 37; 43; 47.
 Ἀπολλός πρωτοκαμῆτης 67290, v.; — 67292, v.; — 67301, 5; — 67323, v., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67347, I, 2; 22 (cf. Ἀπολλός Διοσκόρου).
 Ἀπολλός βιταρίων 67296, 2; — 67297, 2; — 67328, I, 2; II, 2; III, 2; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 3; VIII, 2; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3.
 Ἀπολλός βιταρίων Ισακίου 67281, 2.
 Ἀπολλός ψωθέκτης 67347, I, r., 2; 18.
 Ἀπολλός χαλκεύς 67288, V, 14.
 Ἀπολλός père d'Abraamios 67296, 22; — 67307, 17; — 67308, 6; 7; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἀπολλός père d'Anouphis 67325, I, r., 18.
 Ἀπολλός père de Dioscore 67303, 9; — 67322, r., 1; — 67325, III, r., 2; 3; IV, r., 1; 4; 8; VII, r., 1; 3; 5; VIII, r., 8; 94.
 Ἀπολλός père d'Ioséphis 67283, II, 16.
 Ἀπολλός père d'Isakios 67328, II, 3.
 Ἀπολλός père d'Ouktor (sic) 67206, 21.
 Ἀπολλός frère de Pésas 67288, III, 11.
 Ἀπολλός père de Pi, ôtos 67283, II, 21.
 Ἀπολλός père de Promaouós 67283, II, 19.
 Ἀπολλός père de Sénouthès 67283, II, 20; — 67323, 5; — 67330, III, 8.
 Ἀπολλός Αβραμίου 67301, 8; 35; — 67335, 3.
 Ἀπολλός Διοσκόρου 67300, 20; — 67301, 5; — 67307, 3; — 67308, 1; 4; — 67325, VIII, r., 1; 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
 Apollos filius Dioscorou 67329, II, 3; 13; — 67332, 4; 13.
 Ἀπολλός Ερμανοῦτος 67288, II, 39.
 Ἀπολλός Ερμίου 67328, V, 28; VII, 28; IX, 4; 27.
 Ἀπολλός Ἰσακίου 67288, V, 7.
 Ἀπολλός Ἰσακίου 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἀπολλός Ἰωσηφίου 67283, II, 22.
 Ἀπολλός Κακοῦ 67288, III, 38.
 Ἀπολλός Νικήτου 67288, II, 9.
 Ἀπολλός Πασιλή 67288, III, 9.

- Ἀπολλών Πεῖστος 67288, III, 23.
 Ἀπολλών Πεκυσίου 67288, IV, 18.
 Ἀπολλών Πλέτος 67288, V, 9.
 Ἀπολλών Φρηρίου 67288, V, 25.
 Ἀπολλών Ψαυστάνου 67288, IV, 6.
 Ἀποῆρος (voir Ητῆρος) 67325, II, v., 17.
 Ἀρης (le dieu) 67315, 24; — 67316, v., 6.
 Ἀρης père de Palémon 67293, 57.
 Ἀρέων καθηκορύγης 67288, II, 21.
 Ἀρχάλαιος αρεσβύτερος 67293, 44.
 Ἀσυανῆ Αντανίου 67359, II, v., 3.
 Ἀσκλής père de Phoibammon 67284, 5.
 Ἀτκληπιάδης père d'Horapollon 67295, I, 1;
 15; 24; II, 24.
 Ἀστερία 67314, III, 13.
 Ἀστέριος 67319, 11.
 Ἀτράτος père d'Anouphis Ermaouos 67328,
 IV, 4.
 Ἀτρής père d'Apa Ponnis 67288, VI, 4; 24.
 Ἀτρής Πασάρεω 67288, III, 20.
 Ἀύγανθος 67340, v., 45.
 Αύρηλία 67306, 3; — 67309, 7; — 67311, 5;
 — 67325, IV, v., 10.
 Αύρηλία ἄρρεν Ράχηλ 67302, 4; 17.
 Αύρηλιος 67169¹⁴, 7; 12; 17; 24; 28; —
 67296, 7; 19; — 67297, 7; — 67300, 4;
 19; — 67301, 8; 35; 37; — 67302, 4;
 6; — 67303, 4; 8; 21; 22; 23; 24; —
 67304, 19; — 67305, 3; — 67306, 2;
 17; 18; — 67308, 5; — 67311, 8; —
 67324, 16; 19; 20; — 67325, IV, v., 7;
 10; 42; 43; 44; II, v., 17; — 67327,
 35; 43; 48; — 67328, I, 3; 6; 21; 23;
 II, 3; 7; 20; 22; III, 4; 9; 27; IV, 4; 9;
 26; 30; V, 4; 8; 25; VI, 4; 8; 24; VII,
 4; 8; 24; VIII, 3; 7; 28; IX, 4; 25;
 X, 4; 8; 25; XI, 9; XII, 4; 9; 25; 27.
 Ἀφθονος 67330, III, 18.
 Ἀχιλλεύς (le héros) 67315, 23; — 67316, v.,
 1; — 67353, v., A, B.
 Βαρθολομαῖος père de Georges 67359, II, v., 12.
 Βασιλίας consul 67302, 2; — 67303, 2; —
 67332, 2.
- Βατάμερος 67330, II, 25.
 Βελισάριος consul 67296, 1; — 67297, 1.
 Βελληροφόντης (le héros) 67315, 24; —
 67318, 9.
 Βενετία 67359, III, v., 3; IV, v., 4.
 Βηκίος le même que Ηέηκος 67325, VII, v.,
 23; VIII, v., 22.
 Βηροῦλλα Επτάνη 67321, A, 8; B, v.
 Βησαρίων πρωτοκαμπήτης τοῦ Διοτικόρου 67140,
 5; — 67333, 11.
 Βησαρίων Μουσαίου 67306, 2; 17.
 Βησσᾶς esclave 67313, 66.
 Βίτιος père d'Abraam 67330, II, 13.
 Βίτιος Αἰρούσιος 67329, I, 11; 16.
 Βίτσκοις père d'Isakios 67319, 9.
 Βίτσκοις père de Jean 67328, III, 4; 25.
 Βίτσλιτος père de Callinique 67288, V, 6.
 Βίτσουρος (Φλ.) 67283, III, 18.
 Βίτσουρος Προφαντός 67140, 6.
 Βησσᾶς 67288, II, 38.
 Βίκλος ἐ καὶ Φάρ 67319, 9.
 Βίκτωρ 67269, 14; — 67283, I, 1; II, 8; 15;
 — 67285, v., 2; — 67286, 12; — 67287,
 II, 12; — 67294, 19; — 67295, III, 8;
 — 67300, 4; — 67325, I, v., 29; II, v.,
 7; II, v., 1; 12; 14; III, v., 1; 5; III,
 v., 2; 5; 10; IV, v., 2; 6; 7; IV, v., 6;
 VII, v., 6; VII, v., 2; VIII, v., 22; —
 67340, v., 55; v., 124.
 Βίκτωρ ἀπὸ παγαρχῶν 67359, III, v., 3; IV,
 v., 4.
 Βίκτωρ διάκονος 67283, I, 1.
 Βίκτωρ καθηκορύγης 67288, III, 31.
 Βίκτωρ νομικός 67288, VI, 3.
 Βίκτωρ ποικίλης 67287, I, 23.
 Βίκτωρ αρεσβύτερος 67283, II, 1; 7; 9; —
 67286, 2; — 67327, 11.
 Βίκτωρ ταβελλίων 67329, I, 11; 17.
 Βίκτωρ τριθεῖος 67288, III, 14.
 Βίκτωρ χρυσοχόος 67344, 6.
 Βίκτωρ père d'Abraamios 67283, III, 12; —
 67319, 6; — 67327, 43.
 Βίκτωρ père d'Isac 67140, 7.

- Βάκτωρ père de Jacob 67308, 19.
 Βάκτωρ père de Jean 67359, V, r., 9.
 Βάκτωρ père de Jézéchiel 67283, III, 14.
 Βάκτωρ père de Kallinikos 67283, II, 11; — 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Βάκτωρ père de Kuros 67283, III, 11.
 Βάκτωρ père de Léontia 67169¹⁴, 25; 36; 60; 67.
 Βάκτωρ père de Phoibammón 67284, 6.
 Βάκτωρ père de Psais 67327, 20; — 67328, XI, 9.
 Βάκτωρ frère de Psenthaësis 67288, IV, 3a.
 Βάκτωρ Ἀντρίχ 67359, V, r., 8.
 Βάκτωρ Βιστερίανος 67286, 2; 13.
 Βάκτωρ Διογένειος 67325, II, r., 8.
 Βάκτωρ Ἐιβάσος père de Jean 67328, 3; 21.
 Βάκτωρ Ἐρμανώτος 67328, IV, 9; 27.
 Βάκτωρ Ηρακλέου 67288, V, 21.
 Βάκτωρ Ἰωάννου 67332, 9.
 Βάκτωρ Μηκαρίου 67140, 7; — 67328, XII, 4; 25.
 Βάκτωρ Ναπολεόνιος 67309, 4.
 Βάκτωρ Ναποῦ Σαντ 67288, II, 28.
 Βάκτωρ Ναπορ 67296, 20.
 Βάκτωρ Νέπτου 67359, III, r., 1.
 Βάκτωρ Σεπαμονίος 67296, 19.
 Βάκτωρ Σερουβίου 67287, II, 6.
 Βάκτωρ Σερήνου 67289, 12.
 Βάκτωρ Σύρου 67324, 19.
 Βάκτωρ Ταχυμάς 67319, 20.
 Βάκτωρ Ταῦρος 67330, II, 28.
 Βάκτωρ Φανῆς 67288, V, 16.
 Βάκτωρ Φοιβάμπορος 67169¹⁴, 3; 60; 67.
 Βάκτωρ Φώιτου 67327, 6; — 67328, V, 9; 25
 (où il est écrit Βάτωρ); VIII, 7; 24.
 Βάκτωρ Ψίφης 67288, V, 16.
 Βάκτωρ Ψειθαντίου 67328, III, 10; 26; 28; 31.
 Βόττος 67281, 3; — 67287, IV, 24; 25; — 67323, 7; — 67335, 1.
 Βόττος père d'Anouphis 67328, III, 5; 27; — 67335, 1.
 Bottus père de Paus 67329, I, 2.
- Βούρκηρις μοναχὸν 67287, IV, 14.
 Β. . . ως 67287, IV, 20.
 Γενεάδος 67288, VI, 4.
 Γενεάδος ὁ ἀπὸ σκριπτῶν 67309, 25; — 67325, I, r., 31; VII, r., 7; VIII, r., 27; — 67327, 1.
 Γενεάδος père de Jean (?) 67327, 1.
 Γεώργιος ὁ λεγόμενος Πλαστίκ 67319, 17.
 Γεώργιος père d'Énoch 67359, VI, 2.
 Γεώργιος frère de Mélios 67169¹⁴, 18; 28; 59.
 Γεώργιος père de Pnēi 67359, VI, 4.
 Γεώργιος Βαθόλομαιος 67359, II, r., 19.
 Γεώργιος Μηνᾶ 67359, II, r., 19.
 Γεώργιος Φοιβάμπορος 67359, IV, r., 9.
 Γεώργιος Φερπιουθίου 67283, II, 23; — 67359, IV, r., 14.
 Δ[αμ]η[σ]τος (?) διάκονος 67286, 15; 19.
 Δαμιάτος ιωτάριος 67325, III, r., 7; 12.
 Δανιὴλ père de Phoibammón 67359, V, r., 4.
 Δανιὴλ Σεπουβίου 67359, V, r., 2.
 Δανιὴλ πρωτόποτος 67288, IV, 17.
 Δανιὴλ père de Pierre 67288, IV, 27.
 Δανιὴλ Ἐρμανώτος 67303, 22.
 Δανιὴλ Κονταρίνου 67325, IV, r., 16.
 Δανιὴλ père de Zacharie 67359, V, r., 3.
 Δημοσθένης 67281, 1; — 67320, 1.
 Διαρέ 67288, III, 35.
 Διαγένης père de Victor 67325, II, r., 8.
 Διομήδης (le héros) 67315, 23.
 Διομήδης σιλεντιάριος 67289, r., 2 n.
 Διονύσιος (sic) père de Phoibammón 67359, II, r., 9.
 Διονυσίος 67353, r., 7.
 Διόνυσος (le dieu) 67315, 27; — 67318, 12.
 Διός ἄπα 67355, II.
 Διός père de Phieib 67327, 14.
 Διός Θεοδοσίου 67269, 14; 24.
 Διόσκορος 67281, 1; — 67319, r.; — 67325, IV, r., 20; — 67325, VIII, r., 2; 8.
 Διόσκορος père d'Apollès 67300, 20; — 67301, 5; — 67303, 9; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67325, III, r., 3; IV, r., 1; 4; 8; VIII,

- v., 1; 7; — 67327, 1; 6; 14; 22; 31; 38;
— 67332, 4.
- Διάσκορος père de Bessarion 67333, 22.
- Διάσκορος père de Phoibammon 67279, 8.
- Διάσκορος Απολλώτος 67303, 9; — 67322, v., 1;
— 67325, III, v., 3; IV, v., 1; 4; 8; VII,
v., 1; 3; 5; VIII, v., 8; 9; — 67332, 4.
- Διάσκορος Διοτικόρος 67285, 1.
- Διάσκορος Θεοφίλης 67279, 15; 17; 24.
- Διάσκορος Κολλούθειος 67359, III, v., 9.
- Διάσκορος (Φλ.) Μεγάλου 67283, III, 7.
- Διάσκορος Ψιρανθέειος 67283, 1; — 67319, v.;
— 67323, 17.
- Dioscurus père d'Apollos 67329, II, 3; 13.
- Δωμαῖος καγκελλάριος 67316, 9; 23.
- Δωριτίκος 67283, II, 15.
- Δωρίδης 67340, 44; — 67355, I.
- Δωρίδης βούθη 67330, IV, 3.
- Δωρίδης σιλεστικρίος 67289, v., 22.
- Δωρίδης στρατηλάτης 67289, v., 22.
- Εἰρήνη père de Victor 67328, 3.
- Εἰρήνη ἄρχ 67327, I, v., 13.
- Εἰρήνη femme d'Abraam 67330, II, 13.
- Ἐλάνη ἄρχ 67325, II, v., 4.
- Ἐλάνη sœur de Victor 67325, II, v., 12.
- Ἐλαστέτη (?) ἀλιβιώλης 67287, IV, 23.
- Ἐλλαδίος τοποθετητής 67279, 16; 24.
- Ἐρώ 67285, 3; — 67287, IV, 13; — 67319,
3; — 67325, VII, v., 1.
- Ἐρώ père de Joseph 67259, II, v., 10.
- Ἐρώ père de Pansuēo 67359, IV, v., 12.
- Ἐρώ père de Sénothiès 67359, III, v., 11.
- Ἐρώ Γεωργίου 67359, VI, 2.
- Ἐρώ Ἐρμούδος 67328, IX, 4; 26.
- Ἐρώ Ἐρμούδος 67283, III, 15.
- Ἐρώ Ηρακλίου 67283, III, 2.
- Ἐρώ Ιερομήτης 67301, 37.
- Ἐξάκτωρ 67319, 16.
- Ἐρυζούντη Αἰσανθίου 67296, 18.
- Ἐρυζούντη Ιωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
- Ἐρυζούντη Λαζαρίου 67282, 3; v., 1.
- Ἐρυζούντη Μοσῆτος 67296, 7; 16.
- Ἐρυζούντη 67333, 21.
- Ἐρυζούντη βούθη 67283, II, 24.
- Ἐρυζούντη père d'Apollós 67288, II, 39.
- Ἐρυζούντη père d'Anouphis 67328, IV, 4; 26.
- Ἐρυζούντη père de Victor 67328, IV, 10.
- Ἐρυζούντη père de David 67303, 22.
- Ἐρυζούντη père de Constantin 67283, II, 15.
- Ἐρυζούντη père d'Énoch 67283, III, 15; —
67328, X, 4; 26.
- Ἐρυζούντη père de Kallimikos 67283, III, 21.
- Ἐρυζούντη père de Moïse 67296, 7.
- Ἐρυζούντη père de Palós 67288, II, 36; —
67303, 8; 22.
- Ἐρυζούնτη père de Pierre 67303, 24.
- Ἐρυζούντη père de Plib 67288, V, 1.
- Ἐρυζούντη père de Phoibammon 67328, VIII,
3; 28.
- Ἐρυζούντη Ιωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
- Ἐρυζούντη Ψειθανσίου 67140, 6.
- Ἐρυζούντη ἄπα 67288, VI, 5.
- Ἐρυζούντη 67328, IV, 4; 26.
- Ἐρυζούντη père d'Énoch 67283, III, 15; voir à
Ἐρυζούντη.
- Ἐρυζούντη père de Jean 67359, IV, v., 10.
- Ἐρυζούντη père de Kyriakos 67288, III, 24.
- Ἐρυζούντη Ταῦῆς 67288, III, 16.
- Ἐρυζούντη Ταπείο 67288, III, 8.
- Ἐρυζούντη Χιζοτος 67288, II, 30.
- Ἐρυζούντη 67325, VIII, v., 16; voir plus bas à
Ἐρυζούντη.
- Ἐρυζούντη père de Jean 67327, 28.
- Ἐρυζούντη 67288, IV, 29.
- Ἐρυζούντη 67325, VII, v., 2; voir à Ἐρυζούντη.
- Ἐρυζούντη, Ἐρυζούντη père d'Apollós 67328, V, 29;
VII, 28; IX, 4; 27.
- Ἐρυζούντη 67288, V, 26; VI, 2.
- Ἐρυζούντη ἄπα 67288, VI, 1.
- Ἐρύθρης 67355, II.
- Eubulus 67329, I, 2.
- Εὐδοξία 67339, 2.
- Εὐδόξιος 67290, 2; 6; 11.
- Εὐηθίος 67319, 25.
- Εὐλογία Ρέσεκκης 67294, 16; 17.
- Εὐλόγιος 67288, V, 15.

Εὐλόγιος πρεσβύτερος 67283, II, 8.
 Εὐλόγιος père de Marian 67306, 3.
 Εὐλόγιος père d'Orion 67319, 13.
 Εὐπέπεια femme d'Akullinos 67340, 14; 41;
 56.
 Εὐτροπία Καιρίου 67329, I, 12; 17.
 Εὐτυχίανος σχολαστικός 67289, v., 1.
 Εὐφρόσιος ἄπα 67329, I, 10.
 Ζαχαρίας ὑποδέκτης 67325, III, v., 3; 4.
 Ζαχαρίας père d'Abraam 67359, IV, v., 6.
 Ζαχαρίας père de Joseph 67359, V, v., 11.
 Ζαχαρίας Δανιὴλ 67359, V, v., 3.
 Η...σ(?) mère de Lontia 67169³⁴, 25.
 Ηλάς 67281, 1.
 Ηλάς père de Psatés 67359, V, v., 11.
 Ηλάς Ψαλοῦ 67328, IV, 9; 27.
 Ηλιόδωρος 67287, I, 4.
 Ηλισσαῖος père d'Antónios 67359, III, v., 13.
 Ηράν 67312, 43.
 Ηράν Μουσαίου 67300, 2.
 Ηράλδος 67354, 17.
 Ηράλδος πρωτοκυρίτης 67319, 3; 7; 16.
 Ηράλδος empereur 67299, n., 2.
 Ηράλδος le jeune, empereur 67299, n., 5.
 Ηράλδος père d'Énoch 67282, III, 9.
 Ηράλδος père de Ménas 67283, II, 6.
 Ηράλδος frère de Patar (?) 67288, V, 28.
 Ηράλδος père de Promaës 67288, VI, 9.
 Ηράλδος père de Victor 67288, V, 21.
 Ηράλδος Ωρούλου 67288, II, 8.
 Ηράλδος (le héros) 67315, 9.
 Θαυσία mère de Jean 67305, 4.
 Θαυσία mère de Phoibammón 67328, XI, 4.
 Θαυσία mère d'Apollós 67328, IX, 5.
 Θάλλος père de Phoibammón 67288, II, 37.
 Θαυρατία femme de Jean 67288, V, 5.
 Θαυρατή 67340, v., 12; 28; 42; 63; 75.
 Θάκλα mère d'Anouphis 67328, IV, 5.
 Θάκλα mère d'Énoch 67328, X, 4.
 Θάκλα mère de Mousaïos 67328, VII, 4.
 Θάκλα mère de Palós 67308, 8.
 Θεοδόσιος ἀββᾶς 67286, 4.
 Θεοδόσιος θλούστριος 67309, 8.

Θεοδόσιος στυγουλάριος 67330, II, 17; III, 18.
 Θεοδόσιος père de Dios 67279, 14.
 Θεοδόσιος père de Jean 67359, III, v., 7.
 Θεοδόσιος père de Psaïe 67359, III, v., 8.
 Θεοδόσιος Παπαϊόν 67359, II, v., 4.
 Θεοδώριτος ἀπὸ δούκαν 67352, v., 4.
 Θεόδωρος 67281, 1; — 67321, A, 1.
 Θεόδωρος ἄπα 67313, 55.
 Θεόδωρος père d'Isaac 67359, II, v., 6.
 Θεόδωρος père de Jean 67305, 5.
 Θεόδωρος père de Phékios 67325, VII, v., 8;
 23; VIII, v., 22.
 Θεόδωρος père de Philothée 67359, IV, v., 1.
 Θεόδωρος père de Phoibammón 67359, II, v., 7.
 Θεόδωρος ἄπα Κύρου 67359, II, v., 7.
 Θεόδωρος Παπαΐδη 67359, V, v., 5.
 Θεόδωρος Φοιβάδημος 67312, 5.
 Θεοτέκτον Ψαλοῦ 67283, III, 9; — 67296, 18;
 — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
 Θεότιος père de Ménas 67298, 61.
 Θεοφῶν femme de Phoibammón 67279, 7;
 12; 17; 24.
 Θέτις la déesse 67354, v., C.
 Θηρακλεία mère d'Apollós 67301, 9.
 Θηρακλεία mère de Psais 67288, IV, 26.
 Θησανίας 67328, VIII, 3.
 Θηραῖς père de Jean 67359, II, v., 4.
 Θηραῖς praeses de la Thébaïde Inférieure 67320,
 1.
 Θηραῖς ἄπα Κύρου 67359, II, v., 10.
 Ιακώβις (sic) γεννηρύς 67319, 9; voir Ιακώβις
 γεννηρύς.
 Ιακώβις 67325, IV, v., 27.
 Ιακώβις γεννηρύος πρεσβύτερος 67297, 4.
 Ιακώβις père d'Apollós 67288, V, 7.
 Ιακώβις père de Jérémias 67328, IX, 31; XI,
 30.
 Ιακώβις γεννηρύος Μαζίου 67140, 5.
 Ιακώβις γεννηρύς 67325, I, v., 30; II, v., 11; 27.
 Ιακώβις τέκτων 67325, II, v., 23.
 Ιακώβις père d'Onnophrios 67359, IV, v., 11.
 Ιακώβις père de Psiké (sic) 67359, III, v., 19.
 Ιακώβις mari de Sophia 67294, 3; 6; 8; 14.

- Ιακώς Βίκτορος 67306, 19.
 Ιακώς Ισακίου 67288, II, 3.
 Ιακώς Ιωσηφίου 67288, III, 5.
 Ιακώς Λιάς 67294, 12.
 Ιακώς (Άνρ.) Φωτιάμπουρος 67283, II, 25.
 Ιακώς 67325, I, r., 30; II, r., 11.
 Ιακώς, Ιακώς, évêque de Thébaïde 67321, A, 1.
 Ιακώς Ψάτου 67359, III, r., 6.
 Ιγνάδιος (sic) Άγεντος 67359, II, r., 8.
 Ιεζουσιηλ Βίκτορος 67283, III, 14.
 Ιερημίας λατόμος 67287, IV, 20.
 Ιερημίας νομικός 67283, II, 19.
 Ιερημίας πρεσβύτερος 67288, III, 19.
 Ιερημίας père d'Énoch 67301, 37.
 Ιερημίας père de Paësis 67325, I, r., 26.
 Ιερημίας Λέθραριου 67327, 48.
 Ιερημίας Βίκτορος 67283, II, 15.
 Ιερημίας Ιακυθίου 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ιερημίας, Ιερημίας (sic), Ιωσηφίου 67328, IX, 10; 28.
 Ιερημίας Φιέσιου 67283, II, 17.
 Ιουένιος ταῦται καὶ φορολόγος 67327, 21; 27.
 Ιουλιανός 67233, I, 2; — 67285, 3; — 67321, A, 1; — 67354, II, 5; 15.
 Ιουλίος 67279, 8; 14; — 67352, v., 3; 8.
 Ιουστινιανός Νουμίδης 67321, A, 4; 8; B, 3.
 Ιουστινιανός empereur 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1; V, 1; VI, 1; VII, 1; VIII, 1; IX, 1; X, 1; XI, 1; XII, 1; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; voir Index XI.
 Ιουστινιανός 67281, 1; — 67320, 1.
 Ιουστῖνος (Justin I^o, empereur) 67328, I, 5; II, 5; III, 8; IV, 7; V, 7; VI, 7; VII, 5; VIII, 6; IX, 8; X, 6; XI, 7; XII, 8.
 Ιουστῖνος (Justin II, empereur) 67169bis, 1; 35; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 2; — 67353, v., 1; 28. Voir Index XI.
 Ιουστος 67287, II, 9.
 τοις σιγγονιδάριος 67287, IV, 12.
- Ισαάκ père de Merkourios 67359, V, r., 10.
 Ισαάκ Θεοδώρου 67359, II, r., 6.
 Ισαάκ 67318, 22; 25.
 Ισαάκ καθηρουργός 67330, II, 27.
 Ισαάκ frère de Kyrikos 67288, III, 34.
 Ισαάκ Βίκτορος 67140, 7.
 Ισαάκ Ιωάννου 67283, II, 25.
 Ισαάκ Λίξ 67294, 12.
 Ισαάκ Μουσάτου 67283, II, 23.
 Ισαάκ Ποντιάρχη 67288, III, 12.
 Ισάκιος 67306, 17; — 67325, I, r., 17; — 67328, II, 3; 20.
 Ισάκιος ἀρραρτής 67325, II, r., 7.
 Ισάκιος νομικός 67328, III, 35.
 Ισάκιος père d'Apollós 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ισάκιος père de Jacob 67288, II, 3.
 Ισάκιος père de Promáös 67140, 9.
 Ισάκιος père de Psellós 67303, 23.
 Ισάκιος père de Sansneus 67303, 1; 5; susc.
 Ισάκιος Ἀπολλώτος 67328, II, 3.
 Ισάκιος Βατκούίτος 67319, 9.
 Ισάκιος Ιωσηφίου 67306, 18.
 Ισάκιος Καλλούθου 67302, 5.
 Ισάκιος (sic) Βίκτορος 67140, 7.
 Ισάκιος (sic) Ψευθανσίου 67328, X, 8; 26.
 Ισχυρόν 67325, II, r., 3; 15.
 Ισχυρόν δέετος 67286, 4; 8; — 67347, I, r., h. τοις 67283, 1.
 Ιωάννης 67140, 13; — 67281, 1; — 67292, v.; — 67296, 69; — 67298, 69; — 67316, v., 6; — 67320, 1; — 67322, v., 2; — 67341, 44; — 67353, v., 8 (écrit Ιωάννη); — 67354, 18.
 Ιωάννης ἄγιος (δ) 67169bis, 50.
 Ιωάννης ἄπα ἡ πινθερός μου 67325, II, r., 11.
 Ιωάννης βούθος 67309, 10.
 Ιωάννης γεωργός 67289, 1; 17.
 Ιωάννης κομής 67325, VIII, r., 21; 26.
 Ιωάννης Ελαιοπώλης 67330, II, 2.
 Ιωάννης μαρκός 67288, VI, 1.
 Ιωάννης μεσαχός 67287, IV, 13; — 67283, III, 23.

Ιωάννης παγαρχος 67325, I, r., 31; III, r., 7; 12; VII, r., 5; VIII, r., 24.
 Ιωάννης πολιτεύμενος Ἀγαπαιοπόλιτος 67327, 1; 13; 19.
 Ιωάννης πρωτοκαμῆτης 67319, 3; 7; 16.
 Ιωάννης σχολαστικὸς καὶ κηρυκίωρ 67329, I, 5; 10.
 Ιωάννης χαρτουλάριος 67305, 4.
 Ιωάννης ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 4.
 Ιωάννης πère d'Apollès 67359, III, r., 2.
 Ιωάννης πère d'Aurélios Mélios 67169¹⁶, 8; 95.
 Ιωάννης frère de Victor 67325, II, r., 13.
 Ιωάννης mari de Thaumasia 67288, V, 5.
 Ιωάννης πère de Josèphis 67283, II, 19.
 Ιωάννης πère d'Iaac 67283, II, 25.
 Ιωάννης πère de Pamoun 67359, IV, r., 8.
 Ιωάννης πère de Ponnis 67288, IV, 36.
 Ιωάννης πère de Promaos 67283, II, 2.
 Ιωάννης frère de Victor 67325, II, r., 13.
 Ιωάννης πère de Victor 67332, 8.
 Ιωάννης Αθηναϊτίου 67359, III, r., 2.
 Ιωάννης Άκαχιος 67309, 4; 10.
 Ιωάννης Λιούρδου 67288, IV, 14.
 Ιωάννης Λιούζ 67359, IV, r., 6.
 Ιωάννης Απάτηρ 67359, II, r., 5.
 Ιωάννης Βουκουρίτος 67328, III, 4; 25; 33.
 Ιωάννης Βάκτορος (Αὐρ.) 67328, III, 21.
 Ιωάννης Βάκτορος 67359, V, r., 9.
 Ιωάννης Ερμαθός 67359, IV, r., 10.
 Ιωάννης Ερετίου 67327, 28.
 Ιωάννης Θεοδώρου 67305, 5.
 Ιωάννης Θεοδοτίου 67359, III, r., 7.
 Ιωάννης Θωρᾶ 67359, II, r., 4.
 Ιωάννης Κορηνηλίου 67283, III, 24; — 67325, IV, r., 11.
 Ιωάννης Κουσταντίου 67328, V, 4; 25; 28.
 Ιωάννης Μουρατίου 67140, 10; 11.
 Ιωάννης Όστροφριου 67359, III, r., 7.
 Ιωάννης Παθανάτου 67288, V, 12.
 Ιωάννης Πεκοσίου 67359, II, r., 6.
 Ιωάννης Πεσπινούθου 67359, II, r., 9.
 Ιωάννης Πρει 67359, IV, r., 2.

Ιωάννης Σοφίας 67294, 11.
 Ιωάννης Ταρσοῦρ 67319, 6.
 Ιωάννης Φώτου 67288, IV, 3.
 Ιωάννης Χαροπίου 67330, II, 26.
 Ιωάννης Ψάτου 67295, III, 19.
 Ιωσήφ Ειρήνη 67359, II, r., 10.
 Ιωσήφ Ζαχαρίου 67359, V, r., 11.
 Ιωσήφ κούνι 67359, III, r., 9.
 Ιωσήφος πère de Dōrantinoos 67283, II, 15.
 Ιωσήφος πρεσβύτερος 67297, 2; — 67307, 2; 14.
 Ιωσήφος πρεσβύτερος 67297, 4.
 Ιωσήφος πère d'Apollès 67283, II, 22.
 Ιωσήφος πère d'Hermaouén 67328, VII, 8; 95.
 Ιωσήφος πère d'Iaac 67306, 18.
 Ιωσήφος πère de Jacob 67283, III, 5.
 Ιωσήφος πère de Jérémie 67328, IX, 10.
 Ιωσήφος πère de Macaire 67283, II, 19.
 Ιωσήφος πère de Mathias 67283, III, 4.
 Ιωσήφος πère de Phéous 67328, I, 7.
 Ιωσήφος Ιωσήφις Αέραρχιτον 67328, VIII, 25; X, 29; XI, 28; XII, 29.
 Ιωσήφις 67288, II, 23.
 Ιωσήφις ἀπλικιτάριος 67287, IV, I.
 Ιωσήφις δημόσιος 67330, I, 12.
 Ιωσήφις μελισσοφύργος 67287, I, 16; — 67288, 1, 23.
 Ιωσήφις πρεσβύτερος 67288, VI, 1; — 67325, VIII, r., 22.
 Ιωσήφις πère d'Anouphis 67288, II, 29.
 Ιωσήφις Απολλάστος 67288, II, 16.
 Ιωσήφις Ιωάννου 67288, II, 19.
 Ιωσήφις Τουάντις 67288, II, 4; VI, 6.
 Ιωσήφις Φρερίου 67288, III, 2.
 Κ. . . . (Αὐρ.) Μουσαΐου 67328, XII, 27.
 Κ. . . . (Φλ.) 67282, III, 16.
 Καλαπήτιος πère de Constance 67359, IV, r., 6.
 Καλεῖς πère de Kokkinos 67325, II, r., 24.
 Καλεουάκις 67328, VIII, 7.
 Καλλίνικος πρεσβύτερος 67283, II, 6.
 Καλλίνικος στρατιάρχος 67315, 2.

- Καλλίνικος χρυσάνθης 67287, II, 13.
 Καλλίνικος père de Bessonroux 67288, v., 6.
 Καλλίνικος de Musée 67319, 8.
 Καλλίνικος Ἀλεξανδρου 67330, I, 8; 9.
 Καλλίνικος Βηρστάλιου 67288, V, 6.
 Καλλίνικος Βίκτορος 67283, II, 11; — 67303,
 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Καλλίνικος Ἐρμανούστος 67283, III, 20.
 Καλλίπη (la muse) 67316, v., 24; — 67318, 2.
 Κάμης frère de Psais Ponnis 67288, II, 11.
 Κάρκαρος 67319, 20.
 Καττίδης 67325, I, v., 24.
 Κάστωρ 67325, IV, v., 28; 33.
 Κατόμερος 67330, II, 25.
 Κάτων στρατιώτης 67287, IV, 11.
 Κάνες 67288, V, 27.
 Κακοῖς père d'Apollôs 67288, III, 38.
 Κακοῖς père de Martés 67288, IV, 8.
 Καλέση fils d'Horus 67288, IV, 15.
 Καρηφίς 67140, 10; voir τέπος Κερηφίων.
 Κεφάλων ἐπίσκοπος 67295, III, 19; — 67326,
 6.
 Κλαύδιος 67327, 11.
 Κλεοβούλος 67352, v., 3; 9.
 Κοιράννος père d'Eutropia 67329, I, 12; 17.
 Κόκκινος Καλαζούτος 67325, II, v., 24.
 Κλήλουθος 67298, v., 4; — 67354, 19.
 Κλήλουθος ἀετός 67289, 5.
 Κλήλουθος σκρηνάριος 67313, 26.
 Κλήλουθος père de Dioscore 67359, III, v., 9.
 Κλήλουθος père de Kyros 67325, IV, v., 43.
 Κλήλουθος père de Rachel 67302, 4; 18.
 Κλήλουθος Ἀμμανίου 67327, 37; 42; 47.
 Κλήλουθος Κυριακοῦ 67297, 7.
 Κλήλουθος Σενούθεος 67359, II, v., 7.
 Colluthius 67329, I, 3.
 Κολόχιος πήγοβρύνος 67342, v.
 Κόνων 67288, II, 17.
 Κοραφίδης père de Jean 67283, III, 24; —
 67325, IV, v., 11.
 Κοραφίδης Φιλαντιάνου 67325, I, v., 29; II,
 v., 6; III, v., 1; 5; III, v., 1; 5; 10; IV,
 v., 6; VI, v., 1; VII, v., 1; 3; 6; VII, v., 1;
- 12; 19; 24; VIII, v., 1; 15; 19; VIII, v.,
 14; 18.
 Κοσμᾶς νοτάριος 67289, v., 2.
 Κοσμᾶς (Φλ.) Ψάτου 67359, IV, v., 5.
 Κοῦρσορ père de Psenthaësis 67288, IV, 31.
 Κρίτων 67294, 13.
 Κροῦρ père de Pierre 67288, IV, 9.
 Κυπρίς 67318, 5.
 Κύρα mère de Rachel 67302, 4.
 Κύρα Πραγματός 67140, 4; 11.
 Κυριακός 67319, 12.
 Κυριακός σιγγανάριος 67330, I, 15.
 Κυριακός σχολαστικός 67309, 8.
 Κυριακός χρυσοχόος 67288, V, 32.
 Κυριακός père de Kollouthos 67297, 7.
 Κυριακός père de Psatés 67359, IV, v., 2.
 Κυριακός Φιλοθέου 67359, III, v., 10.
 Κυρικός (sic) καπηλος 67288, III, 33.
 Κυρικός (sic) μυλωνάρχης 67288, II, 35.
 Κυρικός (sic) Ερμανούστος 67288, III, 24.
 Κυρικός (sic) Λαζάρου 67288, III, 33.
 Κυρικός (sic) Πετάρου 67288, III, 10.
 Κυρικός (sic) χάπ 67288, III, 33.
 Κύρος γραμματικός 67326, 2.
 Κύρος πολιτευόμενος 67327, 5.
 Κύρος Κλαύδιος 67327, 11.
 Κύρος (ἀπα) père d'Apollô 67359, III, v., 12.
 Κύρος (ἀπα) père de Théodore 67359, IV, v., 7.
 Κύρος (ἀπα) père de Thomas 67359, II, v., 10.
 Κύρος père de Psimanôbet 67287, IV, 17; —
 67330, I, 4.
 Κύρος Βίκτορος 67283, III, 11.
 Κύρος Κολλούθου 67325, IV, v., 44.
 Κύρος (ἀπα) Τζαμεάλ 67359, III, v., 6.
 Γύρις père de Psimanôbet 67329, I, 3; voir
 à Κύρος.
 Κυράστιος βασιλές 67325, II, v., 25; IV, v.,
 9; 3; 6; VII, v., 4; 7; 10; 13; 16; VIII,
 v., 11.
 Κυραστάτηρος 67283, III, 16.
 Κυραστάτηρος (Νέος) 67299, n., 5.
 Κυραστάτηρος père de Sénouthès 67359, III,
 v., 4.

Κανσταντῖνος père de Triadelphos 67283, II, 24.
 Κανσταντῖνος Ἐρμανοῦτος 67283, II, 15.
 Κανστάντιος père de David 67325, IV, r., 46.
 Κανστάντιος père de Jean 67328, V, 4; 25; 28.
 Κανστάντιος Καλαπότης 67359, IV, r., 6.
 Λ. . . . (Αὐρηλία) fille de Tékusis 67311, 5.
 Λαζάριος père de Hermaouén 67282, 3; r., 1.
 Λαζάρος père de Kyriakos 67288, IV, 33.
 Λακών père de Promaos 67330, I, 3.
 Λακὼν καθηρωρύψ 67288, III, 21; 22.
 Λακὼν μάγειρος 67288, II, 5.
 Λαμπάσης 67288, II, 15.
 Λαμπάδιος consul 67301, 2.
 Λεοντία mère d'Aurélios Mélios 67169bis, 8; 25; 59.
 Λεοντία Ταξιδήφης 67312, 105.
 Λεόντιος συγγουνάριος 67287, IV, 6.
 Λεόντιος στρατιώτης 67278, IV, 4; — 67329, I, 11; 16.
 Λία mère de Théodore 67342, 109.
 Λία Ἰακώβη 67294, 8; 11; 15.
 Λιέριος 67350, III, r., 6; 7.
 Λιλοῦ γναθεῖς 67288, V, 24.
 Λιλοῦ père d'Andréas 67298, 50.
 Λουκαρῆς κτέλαιρ 67233, II, 13.
 Λουκαρῆς Χαρίμανος 67140, 12.
 Μαθείας père de Hörionchis 67283, 17.
 Μαθείας Νοτᾶς 67288, IV, 35.
 Μαθίας 67325, IV, r., 28.
 Μαθίας Ἰωσηφίου 67283, III, 4.
 Μαθίας Ψουκίου 67325, I, r., 24.
 Μακάριος 67288, II, 18; V, 15; — 67322, 2.
 Μακάριος βοηθός 67325, VI, r., 2; VII, r., 20.
 Μακάριος γεωργὸς μισθώτης 67325, IV, r., 7; 14; 43.
 Μακάριος père d'Abraam 67359, V, r., 1.
 Μακάριος père d'Athanase 67359, IV, r., 13.
 Μακάριος père de Ména, 67359, II, r., 13.
 Μακάριος père de Papsaarios 67319, 23.
 Μακάριος père de Sénouthès 67305, 3.
 Μακάριος père de Victor 67328, XII, 4; 25.

Μακάριος Ἰωσηφίου 67283, II, 19.
 Μακάριος Παναγχήου 67325, IV, r., 6; 14; 42.
 Μακάριος Παπιανού 67359, V, r., 5.
 Μακάριος Παχυμίου 67359, IV, r., 4.
 Μακάριος Σενούθηου 67359, IV, r., 9.
 Μαζίμης père de Iakubis 67140, 5.
 Μάρθη ἀπὸ Φοῖβη 67319, 21; 24.
 Μάρθη mère de Jean 67309, 4.
 Μάρθη Ρεβέκκας 67294, 16; 17; 20.
 Μαρία 67314, II, 10.
 Μαρία (ἀγία) 67359, VI, 3.
 Μαρία ἀπὸ 67283, II, 6.
 Μαρία mère de Sénothès 67305, 3.
 Μαρία mère de Victor 67328, XII, 4.
 Μαρία Κυριάκου 67308, 7.
 Μαρία Τσιλετ 67288, V, 30.
 Μαριάμ mère de Jean 67328, V, 4.
 Μαριάμ mère de Phoibammón 67328, VIII, 3.
 Μαριάμ Εὐδογίου 67308, 3.
 Μαριάμ 67279, 1.
 Μάρκος Αθανασίου 67359, VI, 6.
 Μάρκος Λίας 67294, 9; 10.
 Μάρκος Παπιανού 67359, V, r., 5.
 Μάρκος père de Philothée 67359, IV, r., 13.
 Μάρκος Ψάτου 67359, IV, r., 3.
 Μάρτης Κάκιος 67288, IV, 8.
 Μάρτης père de Mousés 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
 Ματθαίος père d'Héraïonkhis 67283, II, 17.
 Ματρόνα esclave 67313, 66.
 Ματσούκη 67328, X, 8.
 Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Μεγάλη (?) καθηρωρύψ 67288, II, 32.
 Μέγαλος père de Dioscore 67283, III, 7.
 Μέγας ἀπὸ ἐκδίκων 67327, 21; 26.
 Μέγυες père de Biklos 67319, 10.
 Μέλει Άσσων ἀπὸ 67359, VI, 5.
 Μέλιος (Αὐρ.) Ἰωάννου 67169bis, 7; 8; 12; 17; 24; 28; 59.
 Μερκούριος Ἰσαΐας 67359, V, r., 10.
 Μηνᾶς 67281, 1 (?); — 67319, 9; 11; 12; 16; — 67320, A, 1; — 67321, A, 1.
 Μηνᾶς (ἀγίος ἀπὸ) 67283, II, 7.

- Μηνᾶς γενικός οἰκονόμος 67299, 1 n.; 48; 69.
 Μηνᾶς παγίαρχος 67322, 3.
 Μηνᾶς προσόπος 67327, 3; 35.
 Μηνᾶς σιγγουλάριος 67325, VIII, r., 6.
 Μηνᾶς Φλασύνος σιγγουλάριος 67282, 9; 11 r.; — 67325, VIII, r., 6.
 Μηνᾶς χρυσοχόος 67330, III, 12.
 Μηνᾶς πère d'Anouph 67359, II, r., 14.
 Μηνᾶς frère de Dioscore 67319, 16.
 Μηνᾶς πère de Georges 67359, II, r., 12.
 Μηνᾶς Πρακτέιον 67288, II, 6.
 Μηνᾶς Θεοτίμον 67298, 61.
 Μηνᾶς Μακαρίου 67359, II, r., 13.
 Μηνᾶς Πκανάχ 67359, V, r., 6.
 Μηνᾶς Πμές 67288, IV, 22.
 Μηνᾶς Σενούδιου 67288, V, 2.
 Μηνᾶς Ψαίου 67303, 4; 21; — 67328, III, 10; 26.
 Μιχαήλος 67279, 1.
 Μέσχος 67287, IV, 19.
 Μεῖσσα (ἡ φιλέσσαφος) 67295, I, 19.
 Μουσᾶς ἄπα 67283, II, 4; — 67290, 1; — 67296, 3; — 67312, 41; 80.
 Μουσᾶς νοτάριος 67325, III, r., 9; 13; VI, r., 2; VII, r., 26.
 Μουσᾶς πère de Béssarion 67306, 2; 17.
 Μουσᾶς πère d'Isac 67283, II, 23.
 Μουσᾶς πère de Jean 67140, 10; 11.
 Μουσᾶς πère de K.... 67328, XII, 28.
 Μουσᾶς πère de Psimanòbet 67287, I, 20.
 Μουσᾶς πère de Psenthaësis 67328, III, 9.
 Μουσᾶς πère de Sénouthès 67359, III, r., 5.
 Μουσᾶς πère de Sibylla 67300, 3.
 Μουσᾶς Καλλάμικου 67319, 8.
 Μουσᾶς Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24; appelé aussi Μουσᾶς.
 Μουσᾶς Πανάμθον 67328, IV, 19.
 Μουσᾶς Παφίνου 67359, V, r., 6.
 Μουσᾶς πère d'Érmaouón 67296, 7.
 Μουσᾶς Ατρεπίτης 67288, II, 10.
 Μουσῆς Ερμαουών 67296, 7; 8; 16; 18.
 Μουσῆς ou Μουσᾶς Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
 Μουσᾶς Παθλού 67288, V, 10.
 Μουσᾶς Παναμθοῦ 67288, IV, 19; — 67330, II, 22; III, 9.
 Μουσᾶς Ψαίου 67328, III, 29.
 Μουσᾶς Ψαουσάου 67288, III, 18.
 Μουσᾶς (ἄπα) 67288, VI, 1.
 . . . μάχ. 67288, III, 40.
 Νερσισιάνης σχολαστικός 67327, 31.
 Νέστωρ (le héros) 67316, r., 26.
 Νικητᾶς πère d'Apollòs 67288, II, 9.
 Νιλάρμων 67319, 6.
 Νίννη mère de Mathias 67288, IV, 35.
 Νομένιος (sic) ιδίκης οἰκονόμος 67299, 48.
 Ξαιρής γεωργός 67325, II, r., 10.
 Ξέρος 67287, IV, 6.
 (Αύρ.) 67325, IV, r., 10.
 Όλετ πère de Pékusis 67359, III, r., 3.
 Όλλας πère de Psenthaësis 67324, 18.
 Όλκηρπος (sic) consul, 67300, 1.
 Όυμπος (le poète) 67295, III, 3.
 Όντρόφρος 67359, IV, r., 13.
 Όντρόφρος ἄπα 67289, 16; — 67319, 21.
 Όντρόφρος πère de Jean 67359, III, r., 7.
 Όντρόφρος πère de Tzamoul 67359, VI, 3.
 Όντρόφρος Ιάκως 67359, IV, r., 11.
 Όντρόφρος κουρεὺς 67288, IV, 21.
 Όντρόφρος μάγιερος 67288, III, 7.
 Όρέστης consul 67301, 2.
 Όργιάνης voir Ωργιάνης.
 Όρφεος (le héros) 67316, 24.
 Οὐέκταρ ιορκής 67301, 39.
 Οὐέκταρ Ἀπολλώτος 67206, 21.
 our mari d'Eudoxie 67339, 3.
 Π. . . . père d'Apollòs 67288, IV, 37.
 Παζή fils de Patketoule 67288, II, 26.
 Παζμής πère de Mousés 67330, II, 22; III, 9.
 Παΐκη Λιανόφρος 67288, II, 16.
 Παΐκηλη ὀρεισπαλῆς 67288, V, 11.
 Παΐλον πère de Mousés 67288, V, 10.
 Παΐλημον 67288, III, 39.
 Παΐθανόν πère de Jean 67288, IV, 19.
 Παΐσιος Ιερεμίου 67325, I, r., 26.

- Παῖς πère de Psenthaësis 67288, IV, 10.
 Παῖς Πεσάνου 67288, VI, 7.
 Παλύμων (sic) Ἀριτος 67298, 57.
 Παλών Ερμασιόθος 67303, 8.
 Παλών Ερμασιόθος 67288, II, 36.
 Παλών γραμματεύς 67235, II, r., 10.
 Παλών μάγειρος 67288, II, 1.
 Παλών πρεσβύτερος 67283, III, 22.
 Παλών χρυσοχόος 67288, V, 5.
 Παρούθης 67287, IV, 30 n.; — 67319, 19.
 Παροῦν Ιωάννου 67319, IV, r., 8.
 Πανέχαρις σιγγούλαριος 67330, I, 2.
 Πάντος πère de Pleus 67298, 53.
 Πανούφις πère de Pankhab 67324, 16.
 Πανπέτ 67328, III, 9.
 Πανσηνήν Εὐαγής 67359, IV, r., 19.
 Παρχάδης Πατούφιον 67324, 16.
 Πασούτ πère de Paul 67359, V, r., 10.
 Παΐς 67288, II, 17.
 Πασούγχης πère de Macarios 67325, IV, r., 7; 14; 42.
 Πασούς μελιστουργός 67288, II, 25.
 Παππαὸς 67288, II, 17.
 Παππέλατη μère de Ponnis 67328, VI, 4.
 Παππῆς 67287, IV, 9.
 Παπκούχ 67319, 21; — 67325, I, r., 12.
 Παπτούθης πère de Markos 67359, V, r., 5.
 Παπτούθης πère de Victor 67300, 4; 19.
 Παπτούθης Τασκίου 67288, V, 18.
 Παπτούθης Βοηθός 67357, 1.
 Παπτούθης πère de Phoibammón 67283, II, 16.
 Παπτούθης λατρός 67140, 3.
 Παπτόλλαν πère d'Agnatón 67328, II, 7.
 Παπού πère de Victor 67288, II, 28.
 Παπουΐνης πère de Théodore 67359, II, r., 4.
 Παπταάριος Μακαρίου 67319, 23.
 Παπχρῆμα 67325, IV, r., 3; 15.
 Παρᾶς γεωργός πère d'Horus 67140, 4; cf. t. II, Index I, s. v. Παρᾶς.
 Παπτάρις πère d'Atrés 67333, III, 20.
 Παπτικόριος 67319, 4.
 Πασίς 67324, I, 2.
- Παπταλοῦχος πère de Phoibammón 67288, III, 29.
 Παπταρῆς 67288, V, 28.
 Παπτερμούθης 67319, 4; 8.
 Παπτερμούθης λινούφος 67288, V, 17.
 Παπτερμούθης πère de Psais 67328, VI, 9; 24; — 67330, II, 20.
 Παπτετοῦλη πère de Paam 67288, II, 27.
 Παπτοῦλη τέκτων 67288, V, 35.
 Παυσίμης πère de Mousaios 67288, IV, 19.
 Παυσάμφθης 67330, II, 22; III, 9.
 Παυλάνη 67353, r., 8.
 Παῦλος παιμῆν 67325, I, r., 19.
 Παῦλος χάλκευς 67288, V, 12.
 Παῦλος χρυσοχόος 67288, V, 3.
 Παῦλος πère de Siméon 67359, II, r., 2.
 Παῦλος Πασοῦτ 67329, V, r., 10.
 Παῦλος Τπίας 67325, II, r., 26.
 Παῦλος Όρου 67288, II, 14.
 Paulus (Flavius) scholasticus et defensor 67329, II, 15.
 Paus filius Bottu 67329, I, 2.
 Παψῆς πère de Musée 67359, V, r., 6.
 Παχύμεος 67288, III, 13.
 Παχύμεος πère d'Apollò 67359, V, r., 2.
 Παχύμεος πère de Macaire 67359, IV, r., 4.
 Παχιλή 67288, III, 9.
 Πέαροτ πère de Psais 67285, IV, 23.
 Πένκιος, Βάκιος, Θεοδώρου 67288, IV, 16; — 67325, VII, r., 8; 23.
 Πέρσης πère d'Apollòs 67288, III, 23.
 Πεκύτης (?) ἀκτουρίος 67297, IV, 14; 18.
 Πεκύτης πère d'Apollòs 67288, IV, 18.
 Πεκύτης πère de Jean 67359, II, r., 6.
 Πεκύτης Ο.λει 67359, III, r., 3.
 Πεκύτης Σενούθην 67359, II, r., 8.
 Πεκύτης Τουάτης 67288, II, 2.
 Pecusius filius Sionos 67329, I, 2.
 Πελάτη 67288, IV, 28.
 Πετσᾶς 67288, III, 10; VI, 7.
 Πεσανύ γναφέν 67288, V, 23.
 Πεσμός 67296, 20.
 Πετσᾶς πère de Sénouthès 67359, II, r., 11.

- Πεσπούθης père de Jean 67359, II, r., 9.
 Πεταλε Φοιξημαν 67359, III, r., 13.
 Πέτρος ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53; 64; 95;
 103; 106; 111.
 Πέτρος αρεσβύτερος 67283, II, 3; — 67288,
 II, 15.
 Πέτρος νομικός 67300, 22.
 Πέτρος père de Victor 67359, III, r., 1.
 Πέτρος Δανειδ 67288, IV, 27.
 Πέτρος Ἐρμανῆτος 67303, 24.
 Πέτρος Κροῦρ 67288, IV, 9.
 Πητύρης 67325, IV, r., 20.
 Πίλη 67319, 17.
 Πιφίσιος 67269, VI, 2.
 Πιψίς 67325, IV, r., 20.
 Πιλάτος ταξιδιώτης 67283, II, 19; 21.
 Πιλάτος νομικός 67303, 26.
 Πιπής 67325, IV, r., 25.
 Πινούτιων ἄπα 67288, V, 33; — 67359, V, r.,
 12; VI, 7.
 Πιρίων 67319, 24.
 Πι. οὐτος (?) Πιλάτος 67283, II, 21.
 Πικανάχ père de Théodore 67359, V, r., 5.
 Πικανάχ père de Ménas 67359, V, r., 6.
 Πικασά 67319, 22.
 Πικέλης 67347, I, r., 5.
 Πικέλης père de Sabinos 67288, IV, 11.
 Πικέλης φάστης 67288, V, 8.
 Πικλήχ 67325, I, r., 17.
 Πικλόσιος λαούδος 67288, II, 34; V, 34.
 Πικλόρε père de Philothée 67359, II, r., 11.
 Πιλασταί 67319, 17.
 Πιλῆς père d'Apollós 67288, V, 9.
 Πιλούς Πανίου 67298, 53.
 Πιλούτινος κόμης 67321, A, 6.
 Πιλάκη 67328, VII, 8.
 Πιρ... γεωργός 67289, 12.
 Πιρές père de Ménas 67288, IV, 22.
 Πιρέi père de Jean 67359, IV, r., 9.
 Πιρέi Γεωργίου 67359, VI, 4.
 Πολυζείν (la fille de Priam) 67316, r., 1;
 5.
 Ποντίς κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
- Πορρίς Λέρητος 67288, VI, 4; 24.
 Πορρίς Ιωάννου 67288, IV, 36.
 Πορρίς Καμῆτος 67288, II, 11.
 Πουάζσρα 67288, III, 19.
 Πουσίμ 67319, 23.
 Πουσίν 67328, XI, 9.
 Προμαΐς ἄπα 67283, II, 2.
 Προμαΐς Ιωάννου 67283, II, 1.
 Προμαΐτινος 67325, VIII, r., 1; par erreur
 pour Φιλαντίνος, q. vid.
 Προμαΐς Απολλάστος 67283, II, 19.
 Προμαΐς γναψέως 67288, V, 19.
 Προμαΐς père de Béssourous 67140, 6.
 Προμαΐς père de Kura 67140, 5; 11.
 Προμαΐς père de Phoibammón 67288, V, 22.
 Προμαΐς Ισακίου 67140, 9.
 Προμαΐς Ηρακλίου 67288, VI, 9.
 Προμαΐς Λακάν 67330, II, 3.
 Psimanobet filius Guru, peradjudicor defen-
 soris 67329, I, 3; II, 12; cf. s. v. Ψιμα-
 νόβετ.
 Πτήρος, Πτήρος, 67325, I, r., 17 (voir Απτή-
 ρος); III, r., 3; IV, r., 1; 4; 8; VII,
 r., 3; VIII, r., 7; 9; 16; 24.
 Πούχ ἄπα 67325, I, r., 4; 7.
 Ράχηλ (Λύρ. σύρχ) 67302, 4; 18.
 Ράχηλ μανήρης 67294, 9; 15.
 Ρε. α. nourrice de Lia 67312, 109.
 Ρεζέκκα 67294, 9; 15; 16; 17.
 Ρεζέκκα mère de Ménas 67303, 4.
 Ρομάνος 67283, II, 10; — 67353, r., 4; 9.
 Σαβίνος Πικέλης 67288, IV, 11.
 Σαβίνος père de Phoibammón 67288, III, 36.
 Σαβέριος ἄπα 67338, 3.
 Σαλαμάττη 67288, II, 33.
 Σαλάχη 67306, 2.
 Σάντη 67288, II, 28.
 Σανστρέις Ισακίου 67308, 1; 5; suscr.
 Σαραπίσιος διάκονος 67288, IV, 34.
 Σάσσος 67325, I, r., 18.
 Σαναρόύτιος père de Victor 67296, 19.
 Σανούθης 67286, 9; 13; — 67298, 4; 15;
 26; 34; 39; — 67359, II, r., 14.

- Σενούθης ἄπα 67342, 39; 54; 65; — 67349,
15; — 67338, 3.
- Σενούθης καθηγουργός 67288, III, 37.
- Σενούθης père d'Anastase 67359, VI, 7.
- Σενούθης père de Daniel 67359, V, r., 2.
- Σενούθης père de Macaire 67359, IV, r., 9.
- Σενούθης père de Ménas 67288, V, 2.
- Σενούθης père de Pekusis 67359, II, r., 8.
- Σενούθης père de Phoibammón 67359, III,
r., 1.
- Σενούθης père de Victor 67237, II, 6.
- Σενούθης Ἀπολλάστος (cf. Indices des tomes I
et II) 67283, II, 21; — 67323, 5; —
67330, 8.
- Σενούθης Ἐνώχ ἀπὸ Πακάνα 67359, III, r., 11.
- Σενούθης Κανταράτης 67359, III, r., 4.
- Σενούθης Μακρήος 67305, 3; 6.
- Σενούθης Μαυσαίου 67359, III, r., 5.
- Σενούθης Πετόν 67359, II, r., 11.
- Σενούθης Φοιεζμάν 67359, III, r., 5.
- Σενούπης Φιλοθέου 67359, IV, r., 10.
- Σέργιος père de Phamaïs 67288, IV, 38.
- Σέργιος Τζαμοῦ 67359, V, r., 7.
- Σερῆνος, Σερῆνος (*sic*), ὀλλούστριος παγαρχος
67325, III, r., 7; III, r., 9; 13; VII, r.,
95.
- Σερῆνος σύμμαχος 67289, 3.
- Σερῆνος père de Victor 67289, 12.
- Ση.... κόμης 67316, r., 1.
- Σιλβίλλα Μουσαίου 67300, 2.
- Σιλβίανος σχολαστικός 67330, III, 15.
- Σιρῖνος voir Σερῆνος.
- Sion père de Pecusius 67329, I, 2.
- Σμᾶν 67288, II, 28.
- Σολομών père de Psaïs 67288, II, 13.
- Σολάνη (le législateur) 67279, r., 5; — 67345,
59; — 67347, 9.
- Σοροσάν père de Collouthos 67359, II, r., 7.
- Σουίος (?) 67325, II, r., 5.
- Σοῦλ 67319, 6.
- Σουρός 67300, 2.
- Σουσάννα καθηγουργός 67330, III, 10.
- Σοφία 67325, III, r., 5; IV, r., 8; VI, r., 1;
VII, r., 1; VII, r., 9; 18; 23; VIII, r.,
19; VIII, r., 18; — 67340, r., 77; 80.
- Σοφία impératrice 67353, r., 29.
- Σοφία fille de Lia 67294, 10; 16.
- Σοφία mère de Macaire 67325, IV, r., 9.
- Σοφία σύμβολος Ἰακών 67294, 4; 8; 14.
- Σπράτων 67281, 1.
- Συμεών, Συμέων (*sic*), Παύλου 67359, II, r., 2.
- Σύρος père de Victor 67324, 19.
- Ταξσή mère d'Hermaōs 67288, III, 17.
- Ταξελφή nourrice de Théodore 67312, 104.
- Ταθεούλη 67319, 18.
- Ταθρές 67288, IV, 1.
- Τανούρε 67319, 6.
- Ταττέονς 67325, IV, r., 31.
- Τανγαλεκ 67319, 14.
- Ταπαι 67325, I, r., 13.
- Ταπαι μère d'Hermaōs 67288, III, 8.
- Ταπεοῦ mère d'Anouphis 67328, III, 5.
- Ταπιέ 67288, V, 9.
- Ταπολλάς ἄπα 67313, 37.
- Ταριττόν mère de Bessarion 67306, 2; 6.
- Ταστρού 67319, 6.
- Τατιάδος ἄπα 67325, I, r., 1; I, r., 1; 15.
- Ταυρίνος δομεττάκης 67330, IV, 6.
- Ταυρίνος ἐξπειλεύτης 67330, II, 5; III, 4.
- Ταυρίνος σιγγουλάριος 67291, v.
- Ταυρίνος Φιλολέου 67359, IV, r., 10.
- Ταχυμίτη μère de Victor 67319, 20.
- Τάψ père de Phoibammón 67359, II, r., 13.
- Τεκούσε 67288, VI, 8.
- Τεκούσις mère d'Aurelia L. 67311, 6.
- Τερρούθη mère d'Anouphis 67325, II, r., 25.
- Τίσκορος (*Διότκορος?*) 67355, I.
- Τζαμοῦ père d'apa Kyros 67359, III, r., 6.
- Τζαμοῦ père de Psemnouthès 67359, III, r.,
11.
- Τζαμοῦ père de Sergios 67359, V, r., 7.
- Τζαμοῦ Ὄντοζρίου 67359, VI, 3.
- Τζαμοῦ Φιλολέου 67359, III, r., 10.
- Τιβέριος Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
- Τιμόθεος γραμματεύς 67288, 9; 20; — 67347,
I, r., 6; 11.

- Τουάστις 67287, I, 15.
 Τουάστις mère de Joséphios 67288, II, 4;
 VI, 2.
 Τουάστις mère de Pekusis 67288, II, 2.
 Τπία mère de Paul 67325, II, r., 26.
 Τραϊδελφος 67355, I.
 Τραϊδελφος Κωνσταντίνου 67283, II, 24.
 Τραϊδης 67279, 1.
 Τσαλιος père de Papnouthés 67288, V, 18.
 Τσελέτη 67288, V, 3o.
 Τσενείκτωρ 67300, 5.
 Τσενενεύθη mère de Psais 67288, III, 32.
 Τσενέρης 67355, I.
 Τσανη 67330, II, 28.
 Τυνδαρέανη (Hélène) 67348, 6.
 — επανθή 67287, IV, 15.
 Φαβάνα 67325, I, r., 21; I, v., 6.
 Φαβέρος père d'Anouphis 67288, IV, 25.
 Φαμαίς Σεργίου 67288, IV, 38.
 Φαμκαι 67325, I, r., 22.
 Φαναχάδιμος 67355, II.
 Φανῆς 67288, V, 16.
 Φανῆς καθαρουργός 67288, II, 20.
 Φανῆς μάγειρος 67288, III, 6.
 Φαρα...λού.τ.-ι Πούς 67169^η, 51.
 Φέρκος 67325, II, r., 11.
 Φε...στος 67325, II, r., 22.
 Φηοῦς ἀναγνώστης 67283, II, 10.
 Φηοῦς ψωμανή 67328, I, 6; 22.
 Φηοῦς χρυσοχόος père de Phoibammon 67288,
 IV, 2.
 Φηρ père de Psais 67140, 3.
 Φην 67328, I, 7; 22.
 Φιε père de Jeremias 67283, II, 17; III, 2.
 Φιε γυαφέω 67288, III, 4.
 Φιε φαπτής 67288, V, 29.
 Φιε δρεισποιλης 67288, III, 13.
 Φιε Ερμανουάτος 67288, V, 1.
 Φιειε γεωργός 67325, I, r., 21; II, r., 1; 5.
 Φιειε Δίου 67327, 1; 19.
 Φιλ..... 67287, I, 12.
 Φιλαντίνος père de Kornélios 67325, I, r.,
 29; II, r., 7; III, r., 1; 5; III, v., 1; 5;
 Catal. du Musée, n° 67289.

10; IV, v., 1; VI, v., 1; VII, r., 1; 3;
 6; VII, v., 1; 12; 18; VIII, r., 15; 19;
 24; VIII, v., 14; 18.
 Φιλάραν 67313, 3o; 61.
 Φιλάδεος (Φιλάδεος) père d'Ananias 67359, II,
 v., 5.
 Φιλάθεος père de Cyriaque 67359, III, r., 10.
 Φιλάθεος père d'Horouónkhis 67359, III, r.,
 8.
 Φιλάθεος père de Sévère 67359, IV, v., 10.
 Φιλάθεος père de Taurin 67359, IV, r., 10.
 Φιλάθεος père de Tzamoul 67359, III, v., 10.
 Φιλάθεος Θεοδάρου 67359, IV, r., 1.
 Φιλάθεος Μάρκου 67359, IV, r., 13.
 Φιλάθεος Παύλου 67359, II, v., 11.
 Filomusus 67329, I, 2.
 Φιλάτεος 67287, IV, 10.
 Φίπτον χρυσοχόος 67288, V, 4.
 Φλανίος (ou Φλανίος) 67169^η, 1; 4; 35;
 — 67279, 1; — 67280, 1; — 67282, 9; —
 67283, III, 7; 9; 16; 18; — 67284, 5;
 — 67289, r., 2; — 67295, II, 16; 24;
 — 67296, 1; 2; 3; 6; 16; 17; 18; —
 67297, 1; 2; 6; — 67298, 7; — 67299,
 r., 2; 52; — 67300, 1; 20; — 67301, 2;
 — 67302, 1; 2; — 67303, 1; 2; 9; —
 67305, 1; — 67306, 1; — 67307, 3; —
 67309, 1; 4; — 67312, 2; 5; — 67316,
 r., 1; — 67320, 1; 2; — 67321, A, 1;
 — 67325, I, r., 31; III, r., 7; III, v., 9;
 13; IV, r., 2; VII, r., 5; 7; VII, v., 25;
 VIII, v., 24; — 67327, 1; 13; 19; 21; 26;
 31; 37; 42; — 67328, I, 1; 5; II, 1; 5;
 III, 1; 7; IV, 1; 7; 28; V, 1; 7; 26; VI,
 1; 7; 25; VII, 1; 6; 26; VIII, 1; 6; IX,
 1; 8; X, 1; 6; XI, 1; 7; XII, 1; 8; —
 67330, II, 11; III, 3; — 67332, 1; 2; 4;
 8; — 67340, 69; — 67344, 6; — 67353,
 r., 1; 28; — 67357, 1.
 Flavius 67329, II, 15; cf. Φλανίος.
 Foibammon adjutor logistérii 67329, I, 14;
 II, 12; cf. Φοιβάμμων βασθής.
 Φοιβάμμων 67287, IV, 16; — 67319, 9; 11;

- 19; 19; — 67340, v., 195; — 67354,
21; — 67355, 1.
- Φοιβάμπων (δ ἄργιος) 67299, 51.
- Φοιβάμπων θεοθής, δημόσιος τραχτευτής 67329,
I, 8; 13; 14; II, 5.
- Φοιβάμπων γεωργός 67325, I, v., 6.
- Φοιβάμπων ἥγουμένος, προστάτης 67342, 42;
79; 95; 101; 106; 111.
- Φοιβάμπων καθαρούργος 67288, II, 31.
- Φοιβάμπων κτήτωρ 67233, II, 14.
- Φοιβάμπων μελισσοφύργος 67288, II, 24.
- Φοιβάμπων παιμήν 67328, XI, 3; 27.
- Φοιβάμπων πρεσβύτερος 67328, XI, 26.
- Φοιβάμπων Πανέχαρις σιγγουλάριος 67330, II,
11; III, 5.
- Φοιβάμπων σχολαστικός 67299, I, n., 6; 13;
25.
- Φοιβάμπων πère d'Aurelius 67311, 9.
- Φοιβάμπων πère de Georges 67359, IV, r., 8.
- Φοιβάμπων πère de Jacob 67283, II, 25.
- Φοιβάμπων frère de Josèphis 67288, III, 3.
- Φοιβάμπων πère de Petale 67359, III, v., 13.
- Φοιβάμπων frère de Psais Ponnis 67288, II,
11; III, 3.
- Φοιβάμπων πère de Sénothès 67359, III, v.,
5.
- Φοιβάμπων πère de Théodore 67312, 76; 79;
95; 102; 106; 111.
- Φοιβάμπων Ἀρουφίου 67289, 3; 4; 7.
- Φοιβάμπων Ἀσκλαῖς 67284, 5.
- Φοιβάμπων Βίκτορος 67284, 6.
- Φοιβάμπων Δασκῆλος 67359, V, r., 5.
- Φοιβάμπων Διονυσίου (sic) 67359, II, r., 9.
- Φοιβάμπων Διοσκόρου Ιουλίου comte 67279, 7;
12.
- Φοιβάμπων Ἐρμασιώτος 67328, VIII, 3; 28.
- Φοιβάμπων Θαλλοῦς 67288, II, 27.
- Φοιβάμπων Θεοδώρου 67359, II, r., 7.
- Φοιβάμπων Θαρᾶ 67169.
- Φοιβάμπων Παπιανίου 67283, II, 16.
- Φοιβάμπων Παταλεῦχις 67288, III, 29.
- Φοιβάμπων Πρωμαχῶτος 67288, V, 22.
- Φοιβάμπων Σαξίνου 67288, III, 36.
- Φοιβάμπων Σενούβιου 67359, III, r., 1; III,
v., 5.
- Φοιβάμπων Τάπος 67359, II, r., 13.
- Φοιβάμπων Φιέτου 67289, III, 2.
- Φοιβάμπων Ψαίου 67288, IV, 7; — 67328,
VIII, 27; IX, 28; X, 27; XI, 4; 26; XII,
31.
- Φοιβάμπων Ψαίου Ψευθαησίου 67288, V, 21.
- Φοιβάμπων Ψευθαησίου 67283, II, 23.
- Φρόριος πère d'Apollós 67288, V, 25.
- Φρόριος πère de Josèphis 67288, III, 2.
- Φρέτ πère de Jean 67288, IV, 3.
- Φρέτ Βίκλος 67319, 10.
- Χαιρόμων πère de Loukanos 67140, 12.
- Χαρίσιος 67281, 3; — 67287, II, 9; IV, 7;
— 67330, II, 26; — 67335, 1.
- Χαρίσιος πère de Jean 67330, II, 26.
- Χιμάρρος πère d'Agnatón 67288, IV, 13.
- Χιμαχαλίος ἄπα 67297, 3.
- Χιχώτος 67288, II, 30; cf. Πχιχώτος à l'Index
II.
- Χριστόδωρος νοτάριος 67325, III, r., 2; 4; IV,
v., 9; VII, r., 4; 5; VIII, v., 21; 25.
- Χριστόδωρος Κεφαλίανος 67326, 3; 16.
- Χρυστής (?sic) 67283, III, 19.
- Χαλάς 67325, II, r., 19.
- Ψαΐς Θεοδοσίου 67359, III, r., 8.
- Ψαΐς νυμεράριος 67287, II, 14; — 67323,
v., 2; — 67330, IV, 5.
- Ψαΐς πρεσβύτερος 67283, II, 5; — 67288,
IV, 24.
- Ψαΐς πère d'Hélias 67323, IV, 9.
- Ψαΐς πère de Ménas 67303, 4; 22; — 67328,
III, 10.
- Ψαΐς πère de Mousès 67328, III, 29.
- Ψαΐς πère de Phoibammón 67288, IV, 7; —
67328, VIII, 27; X, 28; XI, 5; 26; XII,
31.
- Ψαΐς πère de Théoteknos 67283, III, 9; —
67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI,
25; VII, 26.
- Ψαΐς πère de Victor 67327, 6; — 67328, V,
9; 25; VIII, 7.

- Ψάις Βίκτορος 67327, 20; — 67328, XI, 9; 26.
 Ψάις Θηρακλείας 67288, IV, 26.
 Ψάις Πατερμουΐου 67288, VI, 9; 24; — 67330, II, 20.
 Ψάις Ηερώτ 67288, IV, 23.
 Ψάις Πόντιος Καρύτος 67288, II, 11.
 Ψάις Σολόμων 67288, II, 13.
 Ψάις Τσενενούθης 67288, III, 32.
 Ψάις Ψευθαητίου 67288, V, 31.
 Ψᾶν 67354, 20.
 Ψᾶν ἄποδεκτης 67319, 18.
 Ψαυστός 67288, III, 18; IV, 7.
 Ψάτης πère de Jacob 67359, III, r., 6.
 Ψάτης πère de Jean 67295, III, 19.
 Ψάτης πère de Kosmas 67359, IV, v., 5.
 Ψάτης πère de Marc 67359, IV, r., 3.
 Ψάτης Ηλία 67359, V, v., 11.
 Ψᾶλλος Ἰσακίου 67303, 23.
 Ψάτης Κυριακοῦ 67359, IV, v., 2.
 Ψεμπινούθης 67288, II, 23.
 Ψεμπινούθης πère de Georges 67359, IV, v., 14.
 Ψεμπινούθης Τζαμαλή 67359, III, r., 11.
 Ψευθαητίς πρεσβύτερος 67324, 18.
 Ψευθαητίς πère d'Anouphis 67296, 2.
 Ψευθαητίς πère de Hermaouïd 67140, 6.
 Ψευθαητίς πère d'Isac 67328, XI, 8.
 Ψευθαητίς πère de Phoibammón 67283, II, 23.
- Ψευθαητίς πère de Psais 67288, V, 31.
 Ψευθαητίς Κοῦρτορ 67288, IV, 31.
 Ψευθαητίς Μουσάκου 67328, III, 9; 26; 28; 31.
 Ψευθαητίς Παῖαρ 67288, IV, 10.
 Ψᾶς 67288, V, 16.
 Ψικέ Ικανός 67359, III, r., 12.
 Ψιμανάστης πère de Dioscore 67285, 1; — 67323, 18.
 Ψιμανάστης Κύρος 67287, IV, 17; — 67329, I, 15; II, 3; — 67330, II, 4.
 Ψιμανάστης Μουσάκου 67287, I, 20.
 Ψίντος 67325, I, r., 16; 30; I, r., 16.
 Ψύκιος πère de Mathias 67325, I, r., 24.
 Όγυγίς γενεύ 67318, 7.
 Όραπούλλων Ασκληπιαδόν 67295, I, 1; II, 24.
 Όριγκρις 67287, I, 15; IV, 5; 8; 16.
 Όριόν 67319, 25.
 Όριόν Εὐκογίου 67319, 13.
 Όροεύθης 67288, IV, 8.
 Όρος 67283, IV, 30.
 Όρος πère de Kellbón 67288, IV, 15.
 Όρος πère de Paul 67288, II, 14.
 Όρος Παράς 67140, 4.
 Όρουεκας (*sic!*) διδύκονος 67288, II, 19.
 Όρουηγχιος βούθης 67330, IV, 7.
 Όρουηγχιος γεωργές 67325, II, v., 6.
 Όρουηγχιος Μαθίσου 67288, II, 17.
 Όρουηγχιος Φιλοθέου 67359, III, r., 8.
 χαπ 67288, III, 33.

II. INDEX GÉOGRAPHIQUE.

A. ΠΟΛΕΙΣ, ΚΩΜΑΙ ΕΤ ΠΕΥΠΛΕΣ.

- Αίγυπτος 67359, VI, 1.
 Λ...λ...ορος (*καίμη* nomé Hermopolite) 67312, 42.
 Άλεξανδρεια 67279, B, 8; — 67286, 15; — 67340, 19; 46.
 Άλεξανδρεῖς 67295, I, 29.
 Άλεξανδρεων (*μεγαλόπολις*) 67280, A, 2-3.
- Άλεξανδρον (*μεγάλη πόλις*) 67295, I, 13.
 Άιτολικὸν κοῦρτον 67359, V, r., 7; VI, 10.
 Anteopolis 67329, I, 14; II, 12; 15; voir à l'article Άιταιον πόλις.
 Anteopolites (*νομός*) 67329, I, 2; voir l'article suivant.
 Άιταιοπολίτης νομός 67279, 3; 29³ v.; — 67280, 26.

- A, 8; B, v., 1; — 67282, 2; — 67283, I, 1; 3; — 67284, 1; — 67287, I, 2; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67300, 4; — 67301, 6; — 67306, 3; — 67321, B, 1; — 67325, IV, r., 10; — 67328, I, 2; II, 2; III, 4; IV, 4; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; IX, 4; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; II, 2; — 67332, 5.
- Ἀνταιοπόλιτης 67283, I, 2; — 67286, 5; 16; — 67293, 3; — 67313, 4; 5; — 67355, 1; — 67357, 2.
- Ἀνταιοπόλιτική πράγματα 67327, 6.
- Ἀνταιοπόλιτών (ά) 67279, 14; — 67294, 3; — 67305, 3; — 67327, 13.
- Ἀνταιού (πόλις) 67287, I, 2; II, 8; 11; IV, 3; — 67288, V, 13; — 67320, 2; B, 6; — 67325, III, r., 12; — 67327, 1; — 67329, I, 8; — 67330, II, 9; IV, 8; — 67347, I, r., 5; 20.
- Ἀνταιόπολις (πόλις) 67169¹⁴, 7; — 67302, 3; 4; 5; 9; — 67305, 4; — 67309, 7; 9; 24; — 67311, 10; — 67312, 7; 59; 65; — 67353, r., 26.
- Ἀνταιόπολις τομές 67287, I, 23; — 67312, 57.
- Ἀνταιόπολις (πόλις) 67169¹⁴, 3; 58; — 67287, II, 3; IV, 5; 24; — 67305, 2; — 67309, 3; 11; 15; 38; — 67310, 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 4; 5; — 67325, VIII, r., 4; 17; — 67330, II, 10; III, 16; — 67353, r., 3.
- Ἀπόλλωνοπόλιτης μικρὸς τομές 67301, 10; — 67303, 5.
- Ἀπόλλωνος (πόλις) 67329, I, 19; 17.
- Ἀρεῖσσον (χώρη, nome Panopolite) 67313, 4; 38; 54.
- Ἀρκαδίη 67315, 36.
- Ἀτρεπίτης 67288, II, 10.
- Ἀφροδίτης χώρη 67280, A, 8; B, v., 1; — 67281, 3; — 67282, 3; — 67283, I, 1; II, 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 19; 20; 22; 23; 24; III, 4; 6; 7; 9; 11; 14; 15; — 67284, 1; — 67285, p., 1; — 67286, 1; 11; — 67287, I, 1; — 67291, 1; — 67296, 2; 4; — 67297, 2; 3; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 18; — 67303, 5; 9; 10; — 67306, 2; — 67307, 2; — 67324, B, 1; — 67325, II, r., 8; 10; III, r., 9; IV, r., 5; 9; 12; 21; — 67326, 6; — 67327, 29; 38; — 67328, I, 2; II, 2; III, 3; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; 4; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; 6; II, 2; 3; 4; 5; 6; 8; 11; 13; — 67332, 5; — 67335, 1; — 67347, I, r., 3; 5; — 67359, II, r., 1; 3; V, r., 8.
- Afroditēs 67329, I, 2; II, 3; 13; voir Λεπρόδητης χώρη.
- Ἀφροδίτης 67359, II, r., 1; 5.
- Ἐρμουπόλιτης τομές 67169¹⁴, 26; 43; — 67312, 49; 57; — 67314, I, 11.
- Ἐρμουπόλιτης σημεῖον 67330, III, 12.
- Ἐρμοῦ πόλις 67329, I, 11; 16; — 67330, III, 12; — 67352, r., 1.
- Ἐρμουπόλιτῶν πόλις 67312, 60; — 67324, A, 4.
- Θητεῖς 67312, 7; 10.
- Θητείων θύρα 67321, A, 3.
- Θητείων επαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, A, 4.
- Θητείων χώρα 67279, 10.
- Θητεῖον 67279, r., 1; — 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
- Θυτεύθη, Θυτεύθη, χώρη, πόλις (nome Antaiopolite) 67329, I, 5; 9; 10; 12; 15; 17; II, 4; cf. plus bas s. v. Μονεγθή.
- Λυκοπόλιτης τομές 67289, 1.
- Λύκων πόλις 67309, 6.
- Μαγδαλῶν Μιρόν (χώρη nome Hermopolite) 67169¹⁴, 26; 43; 73.
- Μονεγθή χώρη (nome Antaiopolite) 67140, 8; cf. s. v. Θυτεύθη.
- Νεῖρος (le fleuve) 67279, r., 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 19.
- Ναυπίδες Ιουστινιανοῦ 67321, A, 4; 8; B, 2,

Πανοπολίτης νόμος 67312, 39; 57.	I, 22; — 67301, 10; — 67302, 5.
Παρὸς πόλις 67327, 21; 27; — 67330, II, 10; III, 5; 7.	Τευτυρατῶν (πόλις) 67298, 19; 31; 37; 45; 50; 54; 58; 61; 66.
Παρχεῖς κάμη (nome Antaiopolite) 67279, 3; 29 ² e.	Τραδὲς 67316, v., 4.
Πται. επ. . επ καύμη (nome Hermopolite) 67314, 1, 9.	Φενεξέθις κάμη (nome Panopolite) 67295, I, 1.
Ταυναιῆς κάμη (nome Apollonopolite) 67287,	Φθαλὶς κάμη (nome Antaiopolite) 67319, 21; — 67326, 10; — 67327, 3; 9; 16; 24; 33; 40.

B. ΤΟΙΟΙ, ΕΠΟΙΚΙΑ, ΚΑΗΡΟΙ, ETC.

Ἀθροεστίστόπος (Aphroditò) 67325, VIII, r., 7. κίου ἡ τόπος 67140, 16.
Ἀ. λ. . δρός (nome Hermopolite) 67312, 42.	Κυριακοῦ τόπος (Nepké) 67319, 12.
Ἀπαλασίας νῆσος 67313, 35.	Κω. . τόπος (nome Lycopolite) 67289, 1.
Ἀστερίου τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 11.	Ματσούκε (τόπος, nome Antaiopolite) 67328, X, 8.
Βίκτορος τόπος 67325, II, v., 1.	Μηνιατ. πεδίας (nome Antaiopolite) 67328, XI, 10.
Βούνων ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67359, V, r., 1; V, v., 7.	Μουστίκα (τάχ) à Alexandrie 67295, I, 15.
Β πεδίας (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 13; IV, v., 1; 2; VI, 2.	Νερπήκος τόπος 67325, I, r., 6; I, v., 9; II, r., 1 (?); — 67333, 8; écrit ailleurs Νεπκή 67319, 9; 11; 12.
Γ πεδίας (nome Antaiopolite) 67359, IV, r., 5; 6; V, r., 12.	Νερών Φαείνα τόπος 67325, I, v., 6; 8; 11.
Γεωργίου βέσπηνης 67325, IV, r., 19.	Νιλδύμηνος τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 6.
Ειρηνίνης ἀμύνης τόπος 67325, I, r., 13.	Ὀαστιῶν τόπος 67325, I, r., 26; I, v., 5.
Ἐμφυτεύτων ἐποίκιον 67359, III, r., 2; V, v., 5; VI, 6.	Ὀνοφρίου (ἀπά) τόπος 67319, 20.
Ἐξίκτορος τόπος 67319, 16.	Οἰστροστεκτῆμα (nome Antaiopolite) 67300, 8.
Ε πεδίας 67359, III, r., 4; IV, r., 1; V, r., 11; VI, 2.	Η. . (κάστρον du nom Antaiopolite) 67296, 3.
. ερυσις (τόπος) 67327, 17.	Πακάνικα ἐποίκιον appellée aussi Πακάνιτεον (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 11; IV, r., 8; 9; V, v., 1; 11; VI, 4.
Ἐτο. . ε δεκανεία 67328, 7.	Παλλήνος τόπος 67319, 8.
Θυανίνος (τόπος) nome Antaiopolite 67328, VIII, 3.	Παμούζου τόπος 67319, 19.
Ἴσλεμπλη τόπος 67327, 17.	Πανίσκον Φρούριον 67287, IV, 11.
Ἴστανη τόπος 67325, I, r., 17.	Πανίπετ τόπος 67328, III, 9.
Καλεονάκις πεδίας (nome Antaiopolite) 67328, VIII, 7; 8.	Παπκούκτόπος 67319, 22; — 67325, I, r., 12.
Καρχίρου τόπος 67319, 20.	Παπνύμηθις τόπος (nome Panopolite) 67313, 36.
Κατιόχα τόπος 67325, I, r., 24.	Παπικορίου τόπος 67319, 4.
Κεμέφεως (τόπος) 67140, 10.	Πετό τόπος (nome Antaiopolite) 67290, 3; — 67347, I, v., 2.
Κεραμίου (sic) ἐποίκιον (Aphroditò) 67359, V, v., 6; VI, 5.	

- Πία (sic) Διοσκόρου γεώργιος (Aphroditō) 67325, IV, r., 20.
- Πία (sic) Κάστορος γεώργιος 67325, III, r., 28; 33.
- Πία (sic) Μούλη (γεώργιον) 67140, 12.
- Πία (sic) Πετρός γεώργιον (nomé Antaiopolite) 67300, 8.
- Πία (sic) Πιπής γεώργιον 67325, IV, r., 25.
- Πία (sic) .ωντεν (γεώργιον) 67319, 17.
- Πίας Σαχὼ τόπος 67319, 5.
- Πίας Σὲ, Πία Ζὲ, Πιαζε, κλῆρος 67325, I, r., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 9; 16; 24; 33; 39; — 67329, I, 10; 12; 15; 17.
- Πιανούλαντος (Άγιου) ἐποίκιον, τόπος, 67328, VI, 11; — 67359, V, r., 6; V, v., 12; VI, 7.
- Πιρέων τόπος 67307, 2; 5; 11.
- Πικανάχ 67359, V, v., 5.
- Πικανάχ 67359, V, v., 6.
- Πικανάχ 67296, 3.
- Πικανύεως ἐποίκιον 67359, IV, v., 8; V, v., 1.
- Πικέλης τόπος 67347, II, 5.
- Πιλόλιχ τόπος 67325, I, r., 8; I, v., 17.
- Πιομήν ἐποίκιον (nomé Antaiopolite) 67259, V, r., 3; VI, 6.
- Πούστιν (nomé Antaiopolite) 67328, XI, 9.
- Πταῑ.επει.. 67314, II, 9.
- Πχιχῖτος (ethnique) 67288, II, 30 n.; — 67323, IX, 5.
- Σαχόρα, Σαχόρε (nomé Antaiopolite) 67359, III, r., 1.
- Σαδλαχα τόπος (nomé Antaiopolite) 67306, 2 n.
- Σάσου τόπος 67325, I, v., 18.
- Σάτιενος τόπος 67325, I, r., 9; I, v., 4; 10.
- Σοῦ (?) τόπος 67325, I, r., 4.
- Ταθεούνε τόπος 67319, 18.
- Ταμπέτε 67287, IV, 30 n.
- Ταρτέσιοντος γεώργιος 67325, IV, r., 31.
- Ταργάλεκ τόπος 67319, 14.
- Τείτε τόπος (nomé Antaiopolite) 67328, II, 8; IV, 10.
- Τέρκεως (?) δεκανεῖχ (nomé Antaiopolite) 67323, VII, 9.
- Τοέτο ου Τοέτω (nomé Antaiopolite) 67287, IV, 10; — 67330, II, 10; 14; 23; III, 1.
- Τριφέλου δρός (nomé Panopolite) 67312, 39.
- Τσα.αρ τόπος 67325, I, r., 19.
- Φαβάνα (nomé Antaiopolite) 67325, I, r., 2; I, v., 6; 10.
- Φαράχαι τόπος 67325, I, r., 22.
- Φέρκου πεδίδης (nomé Antaiopolite) 67325, II, r., 11; — 67328, III, 10.
- Φένενος ου Φένενος κλῆρος (Aphroditō) 67301, 17; — 67328, V, 10; X, 9.
- Χαλκοτέμπους (τοῦ) γεώργιον 67325, IV, r., 27; 29.
- Χιχῖτος voir Πχιχῖτος.
- Ψαλεκ (Aphroditō) 67301, 18.
- Ψιλάμπων δεκανεῖχ 67328, VI, 9.
- Ψινέου, Ψινέου κλῆρος, τόπος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16; — 67333, 7.
- Ψύρος ἐποίκιον 67359, V, r., 2; V, v., 9.
- Ωρίανος τοπός (Nepké) 67319, 13.
- ...ρίων τοπός (probablement) Πιρίων 67307, 5.

III. FONCTIONS CIVILES, MÉTIERS, CONDITIONS⁽¹⁾.

- Ἄγγυαρετής 67325, I, v., 16; 17; 18; 19.
ἄγροφωλαξ 67319, 19; — 67328, I, 7; II, 7
et seq.; III-XII.
- adiutor 67329, 3; 14; II, 12.
- ἀπαιτητής 67234, 5; 6; — 67287, IV, 3.
- ἀπλικιτάριος 67287, IV, 1.

- ἀρτρητής 67325, II, v., 7.
- ἀρχαν 67284, 1; — 67287, II, 11; — 67295,
5; — 67320, 1; — 67321, 1.
- Αὔγουστος 67169¹², 2; 35; — 67295, II,
17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298,
8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303,

⁽¹⁾ Les Index III-VIII ont été rédigés par mon cofrère M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312,
2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II,
5 et seq.; III-XII; — 67332, 1; 8; —
67340, 70; — 67353, v., A, 2.
αὐτοκράτωρ 67169, 2; 35; — 67295, II,
17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298,
8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303,
1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312,
2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II,
5 et seq.; III-XII; — 67332, 1; 8; —
67340, 70; — 67353, v., A, 2; 29.
Βασιλεύς 67279, 22; — 67295, 3; — 67321,
2; — 67353, v., A, 28.
βαψίας 67288, II, 14.
βοσκός 67283, II, 24; — 67287, II, 5; —
67300, 3; — 67309, 5; 10; — 67325,
VI, 2; VIII, v., 11; — 67327, 43; —
67329, 8; II, 5; — 67330, II, 24; IV, 3;
7; — 67357.
Γεωργίς 67140, *passim*; — 67289, 1; 12; 17;
19; — 67300, 11; — 67303, 4; — 67312,
89; — 67319, 6; 8; 9; — 67322, 1; 7;
— 67325, I, r., 6; v., 21; II, r., 5; 14;
27; v., 6; 7; 10; IV, r., 9; 15; — 67328,
I, 3; II, 3; — 67329, 16; — 67347,
1, v., 2.
γυναικός 67283, II, 16; — 67288, III, 4; IV,
20; V, 19 et *passim*; VI, 7.
γραμμάτευς 67286, 9; 20; — 67287, 19; —
67325, II, r., 10; IV, r., 9; VII, r., 4;
6; — 67347, 1, 7; 11.
γραμμάτικός 67326, 2.
Δέσποινα 67283, 2; 13; 15; II, 1; 2 et *passim*;
— 67354, II, 3.
δεσπότης 67169^{bi}, 1; 35; — 67279, 9; 22;
— 67289, v., 1; — 67292, 5; — 67294,
6; — 67295, 8; II, 16; III, 18; 21; 35;
— 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7;
— 67299, 50; 52; — 67302, 1; — 67303,
1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312,
1; — 67323, 1; 16; — 67325, IV, r., 2;
— 67328, I, 5; II, 5 et seq.; III-XII; —
67332, 1; 8; — 67340, 69; — 67353, v.,
A, 1; 28.
δημοσιεύων 67287, IV, 9; — 67295, 9; —
67329, II, 7.
δημόσιος 67330, II, 1; 12.
defensor 67329, 3; 14; II, 9; 11; 12; 15.
διοικητής 67325, VIII, r., 22.
δούλος 67312, 101.
δούλος 67279, 27; — 67294, 7; 20; 22; —
67312, 101.
δούλος 67352, v., *init.*; 9.
Ἐκδίκος 67287, 21; — 67295, 9; — 67327,
21; 27.
Ἐλαιοπόλης 67330, II, 2.
Ἐλαιοπόλεις 67287, IV, 23.
ἐντοληκάριος 67287, IV, 4.
ἔξκεπτωρ 67312, 5.
ἔξπελλευτής 67295, 4^a, p. 49; — 67323, 4;
12; 14; — 67330, II, 5.
ἴπαρχος 67285, 2 (*ἀπὸ ἵπαρχον*); — 67316,
v., 9; 19; 25.
ἴπιμελητής 67280, B, 4.
ἴργαστρηκός 67288, V, 15.
Ζυγοστάτης 67359, III, r., 3; IV, r., 3.
Ἴατρός 67140, 3.
Καγκελλάριος 67279, 14; — 67316, v., 9.
καθηρουργός 67288, II, 20; 21; 31; 32; III,
16; 21; 22 et *passim*; — 67330, II, 27;
28; III, 10.
καλαφάτης 67359, II, r., 3; III, r., 3; 4; IV,
r., 3; v., 8; VI, 9.
καλλιγράφος 67288, V, 5.
καμπλίτης 67325, I, r., 18.
καυκασοπλάκος 67283, II, 17.
καυκακοποῖος 67288, IV, 5.
κεκτημένος 67295, 1; — 67297, 3.
κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
κεφαλαιωτής 67283, II, 15; 16; 17; III, 14;
— 67319, 4; 8; — 67347, III, 6.
κηρσίτωρ 67140, 2.
κέρυκς 67140, 1; — 67169^{bi}, 6; — 67279,
12; — 67287, 17 (*ὁ μέγας κέρυκς*); —
67295, 4^a, p. 49; — 67300, 15; — 67316,
r., 1; — 67321, 1; 6; — 67323, 1; 16;

- 19; — 67325, VIII, r., 21; — 67347, I, 1; 17.
 $\kappa\mu\mu\eta\tau\alpha\rho\sigma\tau\alpha$ 67284, 2; v., 1; — 67287, 14; — 67335, 2.
 $\kappa\omega\rho\tau\alpha$ 67288, IV, 21.
 $\chi\rho\tau\eta\pi\tau\alpha$ 67316, r., 9; 26; — 67353, v., A, 22.
 $\chi\tau\eta\pi\tau\alpha$ 67283, II, 11; 12; 13 et *passim*; III, 1; 2 et *passim*; — 67286, 2; 14; — 67301, v.; — 67325, VII, v., 21.
 $\chi\mu\mu\eta\tau\alpha\rho\delta\eta\tau\alpha$ 67328, VII, 4.
Λατόμος 67287, IV, 20.
λινοφόρος 67288, II, 16; 34; 37; V, 17.
Μάγειρος 67288, II, 1; 5; III, 6; 7.
μελισσούρρος 67287, 16; — 67288, II, 23; 24; 25; — 67296, 7; 18.
μολύναρχος (?) 67288, II, 35; III, 15.
Ναύτης 67280, B, 4; — 67359, II, r., 1; 2; 3; 4 et seq.; III-VI.
νομίκος 67283, II, 19; 21; — 67288, VI, 3; — 67300, 22; — 67301, 39; — 67303, 26; — 67325, IV, r., 46; — 67328, III, 35.
νοτάρρος 67289, v., 2; — 67295, III, 20; 22; 23; — 67320, 1; — 67325, III, r., 2; 4; r., 7; 9; 11; 12; VII, r., 26; VIII, r., 21; 25.
νουμεράρρος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
Οἰνοπράτης 67283, II, 15; III, 14.
δρεσιοπάθης 67288, III, 13; 28; IV, 4; V, 11; 27.
συλ... ου συλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
Παγάρχης 67283, 14.
πάγαρχος 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; IV, r., 2; 9; VI, 2; VII, r., 2; 4; 6; r., 4; 25; VIII, r., 5; 22; v., 11; 16; 21; 24; — 67359, III, r., 3; IV, r., 3.
πακτανοποίος 67283, II, 17; — 67288, II, 40; III, 1; — 67320, II, 19.
παλλατίνος 67336, 2.
πατρίκιος 67316, r., 2.
peradiutor 67329, 3; II, 12.
παιμήν 67287, 23; IV, 2; — 67319, 6; 20; — 67322, 2; 4; — 67325, I, r., 19; 21;
— 67328, I, 7; II, 7 et seq. III-XII.
πολιτειώμενος 67327, 5; 13.
πολυκωπίτης 67287, 18.
πραγματευτής 67340, 5.
πραπιπόστος 67283, III, 9; — 67288, IV, 17; — 67298, 3; 15; 17; 18; — 67328, IV, 29; V, 27; VI, 26; VII, 26.
πράκτητηρ 67295, 9.
πρόεδρος 67280, B, 4.
προσοντής 67327, 6; 14; 19; 31; 37.
προστάτης 67289, v., 1.
πρωτοκωμητής 67140, 5; — 67283, 21; — 67286, 1; 12; — 67287, II, 3; — 67288, IV, 18; — 67290, v.; — 67292, v.; — 67301, 5; 35; — 67306, 4; — 67319, 4; 7; 16; — 67322, r., 2; 6; — 67323, 6; r., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67332, 5; — 67347, I, 2.
protocometes 67329, II, 3; 13.
πυργοφόλαξ (?) 67287, 14.
Ράπτης 67288, II, 22; IV, 7; V, 8; 29.
ριπάρρος 67295, 9; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67325, IV, r., 32; — 67328, I, 2; II, 2 et seq. III-XII.
Σιγαυλάρρος 67282, 9; v., 1; — 67284, 5; 6; — 67287, IV, 6; 12; — 67325, VIII, r., 6; — 67330, II, 11; 15; 17; III, 13.
σκρίπας 67353, v., A, 25.
σκριπάρρος 67279, 16; — 67309, 25; — 67313, 26; — 67327, 37; 42; 47.
σκυτεύς 67288, III, 30.
συλ... ου συλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
σύμμαχος 67289, 3.
συντελεστής 67283, II, 25; — 67303, 10; — 67328, IV, 4; IX, 5.
συντελέστρια 67325, IV, r., 12.
σχολαστικός 67140, 2; — 67169¹⁶, 5; — 67289, v., 1; — 67299, 7; 13; 26; — 67309, 8; — 67312, 6; — 67327, 31; — 67329, 5; 10; — 67330, III, 15; — 67340, v., 44.

- scholasticus 67329, II, 15.
Ταξιλλίων 67283, II, 15; 19; — 67329,
12; 17.
ταξιλλέριος 67353, v., A, 25.
ταξινόμησ 67295, 10.
τέκτων 67283, II, 16; — 67288, IV, 11; V,
35; — 67303, 8; 22; — 67325, II, r., 23.
τεχνίτης 67359, II, r., 1.
τοποτυρητής 67279, 16.
τράχτευτής 67329, 13; 14; II, 6; 8.
τροφός 67312, 105; 109.
Τύπατος 67316, r., 2 (ἀπὸ ὑπέτατον).
ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 5; — 67287,
1 (?) ; — 67319, 18; — 67325, III, r.,
3; 4; — 67347, I, 18.
Φορολόγος 67327, 22.
Φρουρός 67287, II, 7; IV, 11; — 67330,
II, 21.
Χαλκεύς 67288, V, 12; 14.
χαλκοτίπος 67283, II, 15; — 67288, III, 17.
χαρτονάριος 67305, 4.
χρυσοῦποδέκτης 67283, II, 22.
χρυσοχόος 67288, III, 24; IV, 2; V, 3; 4;
32; — 67297, 7; — 67330, III, 12.
χρυσάνθης 67287, II, 13; — 67344, 6; 8.
Ψηφιστής 67309, 5; 10.

IV. QUESTIONS RELIGIEUSES.

- Ἄετος 67286, 3; 4; 8; 15; — 67289, 5; —
67342, r.; — 67347, I, 4; 19.
ἄγιος 67169¹⁴, 49; — 67283, II, 1; 2 et pa-
ssim; III, 22; — 67289, 16; — 67294, 3; 6;
— 67295, III, 11; 18; — 67296, 3; 10;
— 67297, 3; 9; 10; — 67298, 4; 18;
32; 37; 43; 44; 45; 47 et seq.; —
67299, 31; 38; 49; 51; 64; — 67307,
2; 3; 4; 14; — 67312, 76; 107; —
67313, 54; — 67314, II, 8; — 67324, 4;
7; — 67325, VIII, v., 13; — 67328, I,
14; 15; II, 14 et seq. III-XII; — 67334,
10; 11; — 67342, r.; — 67355, II*; —
67359, V, r., 6; VI, 3; 7.
ἄπα 67283, II, 6; — 67313, 37; — 67325,
I, r., 13; II, r., 4.
ἀπεγνωτής 67283, II, 10.
ἀπά 67283, II, 2; 4; 7; 8; 10; III, 22; —
67290, 1; — 67295, III, 19; — 67296,
3; — 67297, 3; — 67298, 51; 55; 58;
62; 67; — 67312, 39; 41; 54; 64; 80;
— 67313, 55; — 67325, I, r., 1; 4;
7; r., 1; II, r., 11; — 67328, XI, 4; —
67355, II*.
ἀρχιδιάκονος 67298, 65.
Catal. du Musée, n° 67279.
- ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53.
ἀστεῖος 67295, III, 1; — 67353, v., A, 32.
Δαιμόν 67341, 16.
Διακονητής 67286, 5; 9; 15; 19; — 67325,
VI, 2; — 67347, I, 5; 19.
Διάκονος 67283, 1; II, 23; — 67288, II, 19;
IV, 34; V, 33; 34; — 67298, 50; 53;
57; 61; — 67306, 19; — 67319, 8; —
67328, III, 4; 25.
Ἐκκλησιά 67169¹⁴, 49; — 67283, II, 1 et
passim; — 67289, 16; — 67296, 3; —
— 67298, 19; 32; 37; 44; 45; 48 et seq.;
— 67299, 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; —
67313, 55; — 67314, II, 8; — 67329, 16.
ἐπίσκοπος 67283, 13; — 67295, III, 19; —
67326, 4.
εὐάγγελος 67312, 38; 54; 64; — 67325, IV,
r., 25.
εὐκτήριος 67288, VI, 5; — 67297, 3.
εὐσέβεια 67312, 74; — 67340, 68.
εὐσέβης 67283, 2; 12; 14; 15; — 67312,
62; 70; 77; 98; — 67314, II, 4; —
67321, 6; — 67325, IV, r., 1; — 67329,
8; 15; II, 1; 9.
εὐσέβης 67333, 19.

- Ηγουμένος 67312, 43; — 67342, v.
 Θεῖος (τὸ) 67294, 10; 19.
 θεῖος 67169 ^{καὶ}, 1; 34; — 67279, 9; —
 67295, 3; II, 16; 22; — 67296, 5; 10;
 13; 17; 18; — 67297, 5; 9; — 67302,
 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309,
 1; — 67312, 1; — 67320, 1; — 67321,
 3; — 67325, IV, r., 1; — 67328, I, 4;
 15; 18; 23; II, 14; 17; 21 *et seq.* III-
 XII; — 67332, 1; — 67334, 11; — 67340,
 v., 45; — 67353, v., A, 1; 27; 33.
 θεῖος 67279, 9; 27; — 67283, 9; — 67292,
 5; — 67293, 2; v.; — 67294, 24; 28;
 — 67295, II, 16; III, 21; — 67296, 5;
 — 67297, 5; — 67300, 7; 22; — 67301,
 14; — 67305, 9; — 67307, 6; 12; —
 67308, 3; — 67310, 2; — 67312, 2; 35;
 — 67313, 45; — 67314, III, 16; — 67321,
 2; — 67322, 3; 5; 10; — 67323, 2; —
 67325, I, r., 20; IV, r., 17; 39; — 67328,
 I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7;
 — 67333, 26; — 67340, 68; — 67348,
 13; — 67353, v., A, 27; — 67359, II,
 r., 1; VI, 8.
 θεοσεῖος 67279, 21; — 67233, 13; — 67286,
 3; 4; — 67295, III, 18; — 67312, 85.
 θεοφίλειος 67312, 84.
 θεοφίλης 67286, 15; — 67299, 31; — 67312,
 10; 43; — 67342, v.; — 67347, I, 4;
 18.
 Καθολικός 67283, II, 1 *et passim*.
 κληρικός 67297, 10; — 67334, 12.
 Κρείττων (δέ) 67294, 13.
 κυριακή 67296, 10; — 67297, 10; — 67328,
 I, 15; II, 15; III, 19 *et seq.* IV-XII;
 — 67334, 11.
 Μαρία 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.
 — Voir Index IX, Abréviations.
 μάρτυς 67283, II, 2; 7; 8; — 67299, 51;
 — 67313, 55.
 μοναχών 67140, 7; — 67283, III, 23; —
 67286, 5; 15; — 67287, IV, 13; 14; —
 67324, 6; — 67347, I, 5; 19.
- μοναστήριον 67286, 3; 14; — 67288, VI, 4;
 — 67312, 38; 41; 54; 64; 71; 81;
 94; 96; 107; — 67313, 37; — 67324,
 4; 6; — 67325, IV, r., 25; — 67347, I,
 3.
 μοναχικός 67296, 11; — 67297, 11; — 67334,
 13.
 Οἰκονομεῖν 67298, 20; 44.
 οἰκονόμος 67283, III, 22; — 67298, 34; 38;
 43; 47 *et seq.*; — 67299, 48 (*γερικός*);
 49 (*ιδικός*); 69; — 67307, 2; 14.
 οἰκοδότος 67298, 5; — 67299, 51.
 ὄρφος 67289, 4; — 67312, 39; 42; — 67325,
 I, r., 9.
 Παπάθοος 67313, 55.
 πανευσεῖος 67352, r., 10.
 παντοκράτωρ 67295, II, 15; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.*
 III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
 παιδίστος 67348, 13.
 πατήρ 67295, III, 11; 18; — 67342, v.
 πρεσβύτερος 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22;
 — 67286, 2; — 67288, III, 19; IV, 24;
 VI, 1; — 67296, 3; 15; 16; 20; — 67297,
 3; 4; — 67298, 34; 38; 42; 45; 47 *et
 seq.*; — 67307, 2; 14; — 67324, 5; 18;
 — 67325, I, r., 14; VIII, r., 22; —
 67327, 6; 12; 20; — 67328, VIII, 26;
 27; IX, 29; 31; X, 28; 29; XI, 4; 26;
 28; 30; XII, 29; 31.
 προστάτος 67286, 4; — 67289, 5; 18; —
 67299, 39; — 67312, 80; 96.
 Σωτήλικόν (?) 67179 ^{καὶ}, 50.
 Σωτήρ 67294, 29.
 Τρεῖς 67298, 5; — 67299, 52; — 67325,
 VIII, r., 13.
 Υποδιάκονος 67332, 9.
 Φιλόχριστος 67289, v., 1.
 Χριστός 67289, 1; 8; — 67290, v.; — 67291,
 r.; — 67299, 50; — 67322, 1. — Voir
 Index IX, Abréviations.

ÉDIFICES RELIGIEUX.

- ἀπα Λύκοφίου (ἐκκλησία, nom Lycopolite), 67289, 16.
 Ἀποστόλων ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 3.
 ἀπα Βίκτορος μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditô) 67283, II, 8.
 Γενεαλίου (μοναστήριον à Aphroditô) 67288, VI, 4.
 ἀπα Ερμανθίου (ἐκκλησία à Aphroditô²) 67283, III, 22; — 67288, VI, 5 (εὐκτήριον).
 ἀπα Ερούνυχίου (ἐκκλησία à Aphroditô) 67288, VI, 1.
 Εὐφροσύνου (ἐκκλησία à Aphroditô) 67329, 16.
 ἀπα Θεοδώρου (ἐκκλησία τοῦ... μάρτυρος à Arabinô) 67313, 55.
 ἀγίου Ιωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκκλησία (à Magdola) 67169³, 49.
 Καθολικὴ ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 1.
 Καινὴ ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 9.
 ἀπα Μαρίας ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 6.
 Μετανοᾶς (μοναστήριον à Alexandrie) 67286, 3; 14; — 67347, I, 3; 18.
 ἀπα Μηνᾶ μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditô) 67283, II, 7.
 ἀπα Μιχαηλίου (εὐκτήριον à Aphroditô) 67297, 3.
- ἀπα Μουστίνου ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 4; — 67288, VI, 1; — 67296, 3.
 ἀπα Μουστίνου (μοναστήριον, nom Hermoupolite) 67312, 49; 80.
 Νοτιὴ ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 5.
 Ομοροῖς (église ou monument public à Antinoë) 67309, 24.
 ἀπα Όστροφίου (ἐκκλησία, nom Lycopolite) 67289, 16.
 Πανούτιανος (ἐκκλησία à Aphroditô) 67288, V, 33. Cf. Ἀπα Πανούτιανος ἄγιος τόπος (à Aphroditô) 67328, XI, 4.
 ἀπα Προμάντος μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditô) 67283, II, 2.
 Πται (ἐκκλησία) : voir Index II.
 ἀπα Ρωμαῖον ἐκκλησία (à Aphroditô) 67283, II, 16.
 Σαβορίου = Σαβουηρίου (couvent à Aphroditô) 67338, 3.
 ἀπα Σενούθου (μοναστήριον, nom Panopolite) 67312, 39; 54; 65; — (Aripe) 67338, 3.
 ἀπα Ταπολάθτος (μοναστήριον à Arabinô) 67313, 37.
 Τεντυρίτων πόλεως (ἐκκλησία) 67298, 19; 31; 37; 45 et seq.
 Φοιεζάμπανος μάρτυρος (monastère à Antinoë) 67299, 54.

V. QUESTIONS MILITAIRES.

- Ἀκτούσιρος 67287, 2; 7; 8; IV, 14; 18; 21; 24; 27; — 67320, 2; — 67330, IV, 8.
 Ἀκτολή (κοῦρστον Ἀκτολῆς) 67359, V, r., 7; VI, 10.
 ἀπειλή 67287, 2.
 ἀριθμός 67320, 2; B, 6; — 67321, 4.
 Δηποντάτος 67321, B, 10.
 δομοστικός 67330, IV, 6.
- Θαλασσα (κοῦρσον Θαλάσσης) 67359, II, r.; 2; VI, 9.
 Κάστρον 67296, 3.
 κοῦρσον 67359, II, r., 1; 2; V, r., 7; VI, 9; 10.
 κοῦρσος 67359, II, r., 1.
 Οπτίαν 67321, 9; B, 3; 9.
 Ρόγα 67287, 2.

- Σπαθάριος 67354, I, 16.
στρατηλάτης 67289, v., 2; — 67316, r., 4.
στρατιώτης 67287, IV, 4; 11; — 67292, 2;
5; — 67320, 2; 3; B, 6; — 67325, II,
v., 8; — 67329, 11; 16; — 67330, II,
18; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3; VI, 9.
στρατιωτικός 67296, 11; — 67297, 10; —
67321, 2; — 67334, 12.
Τίραν 67291, 3; 6.
τριεύοντος 67287, II, 8; IV, 4; — 67288, III,
14; — 67320, 1.
τριεύοντος (*τῆς εἰρήνης*) 67287, II, 4;

VI. IMPÔTS.

- Ἀρμένια : voir Index V.
ἀστικό 67347, I, 19.
Δημόσια 67283, II, 22; 24; — 67287, 1; —
67291, 5; — 67307, 7; — 67314, 10; —
67325, I, v., 29; III, r., 1; 3; 5; v., 5;
10; IV, v., 1; 8; VI, 1; VII, r., 1; 3;
5; 8; v., 2; 19; 24; VIII, r., 2; 20; 25;
v., 15; 19; 23; — 67333, 15.
δημόσιον 67283, 6; 7; — 67284, 4; — 67286,
8; — 67307, 10; — 67321, B, 11; —
67329, 9.
διαχραφή 67325, VIII, v., 2; — 67359, II,
r., 4; v., 1; III-VI.
Εἰκοστάι 67280 B, 10; — 67286, 7; 18.
ἐκατοστάται 67286, 7; 18.
ἔμβολον 67280, B, 2; 11; — 67283, 15; —
67286, 5; 16; — 67300, 19; 13; — 67325,
II, r., 7; III, v., 2; VIII, r., 3; 16; —
67347, I, 5; — 67352, v., 2.
κανονικός 67287, 4; — 67330, IV, 1; 9.
κανόνις 67284, 2; v., 1; — 67286, 5; 16; 18;
— 67325, VIII, v., 3; 9; — 67326, 10;
— 67327, 3; 9; 17; 25; 33; 40; —
67335, 2; — 67347, I, 9.
καρυπτικόν 67285, v., 1; — 67313, 19.
Ναῦλον 67286, 7; 18; 21; — 67287, 19; IV,
26; — 67300, 12; — 67325, I, r., 8; II,
r., 9; v., 23; III, r., 3; 4; VI, 2; VIII,
r., 2; — 67330, III, 16; 17; — 67347,
I, 10; 21.
καυτικόν 67359, II, r., 2.
Συντὸνεια 67169 ^{μ.}, 68; — 67283, 7; —
67313, 20; — 67329, 6; 9; II, 5; 7; 10.
Χρυσικόν (*χρυσικόν*) 67140, 15; 17; — 67287,
IV, 24; — 67289, 6; 8; — 67300, 12;
13; — 67330, IV, 1.

VII. POIDS, MESURES ET MONNAIES.

- Ἄγγεῖον 67279, 19; — 67287, IV, 22; 27; —
67289, 11; — 67320, B, 11 (?); 12.
ἄρμα 67169 ^{μ.}, 45; 47; 48.
ἀρουρά 67140, *passim*; — 67169 ^{μ.}, 41; 53;
70; — 67300, 17; — 67301, 16; — 67313,
42; — 67319, 6; 24; — 67325, I, r., 26;
r., 5; — 67326, 9; — 67327, 2; 8; 15;
16; 23; 32; 39; — 67329, 11; 12;
15; 16; 17; II, 1; 4; 6; 10; — 67333,
7.
ἀρταῖον 67279, 19; — 67286, 6; 10; 17; 20;
- 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19;
— 67300, 14; — 67301, 30; 32; — 67303,
17; 18; — 67308, 2; 3; — 67320, B, 2;
10; — 67325, I, r., 5; 7; 8 *et seq.*; v.,
23 *et seq.*; II, r., 5; 14; 15; v., 3 *et seq.*
— 67347, I, 6; 20.
ἀστράπιον 67312, 47; — 67313, 9; — 67353,
v., A, 13.
Ἐξάρτηρον 67303, 18.
Ζυγόν : voir Index X.
Ἴχι (*iχιον μέτρον*) 67308, 4; — 67325, I, r.,

- 10; 14; 23; 27; v., 5; 6; 25; 27; II, r., 3; 13; 17; 19 *et seq.*; v., 7; 16.
Kepάτων 67169^{hi}, 57; — 67284, 3; v., 1; — 67285, 3; 4; — 67289, 6; 8; 9 *et passim*; — 67299, 40; — 67301, 29; 33; — 67302, 15; — 67305, 14; 17; 18; 19; — 67307, 9; 10; — 67309, 14; 18; 38; — 67310, v., 2; — 67314, III, 19; 21; — 67325, I, v., 30; II, v., 18; 21; 22; 24; 25; III, v., 1; 3; 4; 5; v., 6; 10; IV, v., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; VI, 1; VII, v., 1; 2; 3; 4; 5; 6; 8; v., 3; 6; 9; 11 *et seq.*; VIII, v., 3; 4; 9 *et seq.*; v., 3; 4; 5; 6; 10 *et seq.*; — 67330, II, 2 *et seq.*; III, 2 *et seq.*; IV, 7; 9; — 67335, 3; — 67340, v., 28; — 67344, 10.
κέρπια 67287, II, 12; IV, 25; — 67330, III, 5.
κολοσσός 67300, 15; — 67347, II, v.
Λέπρα 67279, 19; — 67320, B, 11(?); 12; — 67325, IV, v., 36; — 67339, 18; — 67340, 38; 65; v., 35; 121.
Μά(τιον) 67325, II, v., 3; 4; 16; 18; v., 3.
μάδιον 67325, III, v., 2; 4 *et seq.*
μάδιος 67285, v., 1; — 67325, II, v., 8; 9.
modius 67320, B, 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11.
- Nόμισμα 67169^{hi}, 56; — 67279, 15; 16; — 67287, 2; 3 *et passim*; — 67288, II, 1 *et passim*; — 67289, 8; 13; 14; — 67291, 3; 6; 7; — 67298, 14; — 67299, 40; — 67305, 14; 18; 20; 23; 27; — 67306, 10; — 67307, 13; 16; — 67309, 32; 37; 38; 41; 43; 46; — 67310, 6; — 67311, 28; — 67312, 104; 108; — 67314, III, 3; — 67320, B, 10; 12; — 67325, I, v., 20; II, v., 18; 19; 21; 24; 25; — 67328, I, 17; 22; II, 17 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 5; 8; 11 *et seq.* III, 13; 14 *et seq.*; IV, 2; 4 *et seq.*; — 67340, 7; 32; v., 28; 29; — 67359, II, v., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI.
νομισμάτων 67284, 3; v., 1; — 67299, 57; — 67301, 28; 33; — 67306, 5; 6; — 67307, 9; 10; — 67309, 13; 14; 18; — 67335, 3; — 67344, 9.
Οσολός 67353, v., A, 14.
Οὐγκία 67296, 13.
Ταῦλατον 67309, 40.
τετραξιστικῶν (καθός) 67314, 13.
τριμήσιον 67300, 16.
Χρύσιον 67169^{hi}, 58; — 67295, 31.

VIII. INDEX CHRONOLOGIQUE.

MOIS.

- Θεοῦ 67286, 10; — 67287, 3; — 67289, 9; — 67325, VII, v., 2; VIII, v., 17; — 67327, 42.
Φαῦλος 67306, 1; — 67308, 4; — 67325, II, v., 2; v., 17; IV, v., 2; VII, v., 5.
Ἀθέρ 67287, 4; — 67289, 20; — 67325, VII, v., 7; — 67330, II, 5; — 67353, v., A, 2.
Χοῖάκ 67287, 5; — 67302, 7; — 67325, II, v., 19; IV, v., 3; VII, v., 10.
Τοῦ 67285, 4; — 67287, 6; — 67302, 2; — 67307, 1; — 67325, II, v., 27.
Μεχεῖρ 67169^{hi}, 3.
Φαυτεῖρ 67305, 11; — 67309, 2; — 67325, I, v., 30; VII, v., 13; VIII, v., 26.
Φαρμακῆι 67287, 7; — 67312, 3; — 67325, II, v., 21; 22; III, v., 7; IV, v., 5; v., 5; 7; VII, v., 8.
Παχύ 67303, 3; — 67305, 2; 8; — 67332, 3.
Παῦρι 67300, 1; — 67325, VIII, v., 5; — 67329, 1.
Ἐπιφῆ 67296, 1; — 67297, 1; — 67325, II, v., 23; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII.

Μετορή 67286, 21; — 67301, 4; — 67327, 11; 19; 26; — 67347, I, 7.	Δεκέμβριος 67321, 9; B, 4.
Σεπτέμβριος 67321, 9; B, 3.	Ἐπαύγμησις: voir Index X.
Οκτώβριος 67321, 9; B, 3.	Ιεράκτισιν: voir Index X.
Νοέμβριος 67321, 9; B, 4.	Νεομηνία: voir Index X.

CONSULATS.

Ὑπατεῖας Φλ., Ἰουστινιανῶν 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1 et seq. V-XII.	521
Ὑπατεῖας Φλ., Ὁλυμπίου 67300, 1.	526
Ὑπατεῖας Φλαουλαν Ὀρέστου καὶ Λαρπαδίου 67301, 2; 3.	531
Ὑπατεῖας Φλαυλίου Βελισταρίου 67296, 1; — 67297, 1.	535
Βασιλεῖας . . . Φλ., Ἰουστινιανῶν . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἑκτοῦ, μετὰ τὴν ὑπατεῖαν Φλ., Βασιλεῖας . . . ἔτους διαδεκάτου 67303, 1; — 67332, 1.	553
Βασιλεῖας . . . Φλαυλίου Ἰουστινιανῶν . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἑμέταου, μετὰ τὴν ὑπατεῖαν Φλαυλίου Βασιλεῖας . . . ἔτους τεσσαρεσκαιδεκάτου, 67302, 1.	555
Βασιλεῖας καὶ ὑπατεῖας . . . Φλαυλίου Ἰουστινίου . . . ἔτους διετέρου 67312, 1.	567
Βασιλεῖας καὶ ὑπατεῖας . . . Φλ., Ἰουστινίου . . . ἔτους τρίτου 67305, 1.	568
Βασιλεῖας καὶ ὑπατεῖας . . . Φλ., Ἰουστινίου . . . ἔτους τετάρτου 67169 ^μ , 1.	569
Βασιλεῖας καὶ ὑπατεῖας . . . Φλαυλίου Ἰουστινίου ἔτους πέμπτου 67353, r., A, 1.	569
Βασιλεῖας . . . Φλαυλίου Τιθερίου Μαυρικίου . . . ἔτους τρίτου 67325, IV, r., 1.	585

IX. ABRÉVIATIONS⁽¹⁾.

αγροφυλακή/	αγροφυλακα.	Ατρεπ/	Ατρεπιτης.
αδετπ/	αδεσποτου.	* αν ^τ /	αυτης.
adiut _j	adjutore.	βαρ ^τ /	βαρθεις.
adstant _j	adstantibus.	βραθειτ _j	βραθειτων.
αιδετ _j	αιδεσιμοτητος.	γενη ^τ /	γενηματων.
* ακ/κ ^τ	ακατων.	γενηκιοτητ _j	γενηκιοտатос.
αμφ ^δ	αμφοδος.	γην ^χ /	γηνхов.
αναγνωστ _j	αναγνωστης.	γρ ^δ /, γραμμ ^δ /	γρазматес (sic) 67325, II, r., 10; γραμмати.
ανλ/	αναλυματος.	* δαππα ^τ /	δаппану.
αντ _j	αντος.	δανισθ _j /	δанисθеистас.
* απαργ	απαργυρισμος.	δεσπ ^τ /	δεспотикам.
απηλ _j	απηλιωτου.	δηλομ ^δ /	δηломеноis.
απλικ/	απλικτарий.	δηπ/	δипонутатои.
αρακ/	αρακου.	* διαγρ ^τ -	дияграчи.
αροτρ ^δ /	αροτρопои.		

⁽¹⁾ Les abréviations déjà signalées dans les Indices des tomes I et II n'ont pas été répétées ici; celles qui sont marquées de l'astérisque * proviennent du papyrus n° 67359 et sont d'époque arabe.

διακ/	διακονητῶν.	* κουρῆ	κουρσους.
διασημωτή	διασημωτάτος.	κτητή	κτητόρων.
* διεφορό	διεφόρους.	καλίκη	καλίκιον.
* διηρό	διηρεατ.	λαχῦ	par erreur pour λαχή, λα-
διμοιρί]	διμοιρον.		χαντ.
d/	dixit.	λαμπρό/	λαμπροτάτη.
* δρό	δρομον.	λεψι/	λεψιης.
εγγεγρή	εγγεγραμμένους.	λογγ	logisterii.
* ει/	εις.	λογική	λογικόν.
εικ/	εικοστας (?) 67280, B., 11.	λογική	λογικόν.
εικόλ/	εικόληνς.	λογική	λογικόν.
εἰαισιπολή	εἰαισιπολῆς.	μ/	ματίον, μαδίον.
εἴλογι/	εἴλογιμοτάτου.	μερ/	μερούς.
ειτολ/	ειτολικαρίος.	μεταλλαγή	μεταλλαγής.
επαρχ/	επαρχον.	μῆ	μηνος.
επιδ/	επιδημητικά.	μῆ	μηνα.
* εποικ/	εποική, επι, εποικιον.	μελ/ (sic)	μαυλον.
εποική	εποικια.	* μετ	μαυται, μαυτων.
ευκή/	ευκτηρίον.	μεταρρ/	μεταριν.
ευστή	ευστάχια.	ξ/	? 67289, v., l. 2.
ζ/	ζητει (?) 67325, I., r., 15.	οικρ/	οικορεου.
ζύ	ζυγον.	ό	ομοιας (?) 67325, II., r., 3.
ημερ/	ημεραν.	* ορ	οιντων.
* θαλά-	θαλασσης.	οπτή/	οπτιων.
Θαυμή	Θαυμασιοτης.	ορβιοπολ/	ορβιοπολῆς.
Θει/	Θειον.	ουτ-	ουτως.
Θεο	Θεον.	ουλ/? ου συλ/?	? 67296, ο.ο.
* καλ-	καλαφατων.	* παγρ	παγαρχος.
καλουμή	καλουμενης.	* παραφυλλαγή	παραφυλλακη.
καμή, καμη̄	καμηλον.	παλ/	παλαιου.
καμηλή	καμηλίτης.	παρουσή	παρουση.
καυρακινοι	καυρακινοιος.	πατρική	πατρικιων.
καταστασή	καταστασια.	* πεμφ	πεμφιετων.
* καταξλή	καταξλησιτων.	πειθερ/	πειθερος.
κεκοσκινεμή	κεκοσκινικομενων.	πεδιαδή, πεδιάδη	πεδιαδος, πεδιαδι.
κελ/	κελευσ.	πλοι/	πλοιον.
κεκτη	κεκτημενου.	πολυκαπιταίς,	
κεφάλ/	κεφαλικιατης.	πρ, π	περθμιοις? περσθηκαι?
κεφαλαιώ	κεφαλαιωτων.	προγεγρή	προγεγραμμένων.
κλλ/	κληρονομοι.	προγεγρή	προγεγραφα.
κομική	κομικευθε.	προκ/	προκειται.
согр.	corrector.	προστή, προστή	προσταγματος, προστατης.
* κ/	κουρτον.	πρωτοκομημή	πρωτοκομητων.

σαλή, συναλή;	συν ναυλοίς.	υποδήκτη,	υποδέκτη.
σεση, σεσημή	σεσημειώματι.	φαβή	φαμενάθ.
σπερή, σπεριμαζή	σπεριμαζόματα.	φαρή	φαρμανί.
* στρό	στρατιώται.	φιλοχρήστη	φιλοχριστα.
* στομή ^ο	στομάων.	φορμαρή	φορμαρια.
* σ'	?	χαρή	χαρειν.
* τ ^τ , τ ^τ , τ ^τ	της, του, ταν, τους.	χαρτουλαρή	χαρτουλαριος.
τπντ	τα παντα.	χατηρή	χατηρος, χατηρίδιον.
τηλή/	τηλεως.	χαρτοσπέρ	χαρτοσπερμα.
* τχ	τεχνιταιν.	χρυσό	χρυσοχοος.
* τρό	τριηρω.	χωμής	χωματος.
τψηστής	υπερφυεστατω.		

SIGLES ET SIGNES CONVENTIONNELS.

	= t. II, p. 223) mais κριθης αρταζη.
	αγγεια? λιτραι? 67320, I, 11; 12.
	αρουρων.
	υπερ 67359, <i>passim</i> .

‡ n'est pas αρταζη (67280, B, 9; 10; 11; legi.

X. INDEX GÉNÉRAL⁽¹⁾.

Ἄσσε: voir Index IV.	ἀγκαλή 67295, III, 5.
ἀειάτος 67352, r., 6.	ἀγνωμονῆ 67314, III, 5.
ἀθλαζής 67303, 7; 20.	ἀγνωμοσύνη 67309, 17; — 67310, 7; — 67314, III, 30.
ἀεροχικής 67300, 13; — 67301, 26.	ἀγοραστικής 67295, 27.
ἀεροχος 67333, 17.	ἀγραφ 67282, 2; — 67311, 25.
ἀγαθής 67310, 19; — 67311, 13; — 67321, 5.	ἀγρός 67303, 17; — 67313, 4; 10; 18.
ἀγανακτεῖν 67290, 3.	ἀγροφύλαξ: voir Index III.
ἀγανάκτησις 67290, 12; — 67322, 4.	ἀγχιστεῖα 67312, 50.
ἀγάπη 67314, III, 12.	ἀγχιστεύειν 67340, r., 11.
ἀγγαρευτής: voir Index III.	ἀγνήγη 67312, 46; — 67330, II, 16.
ἀγγεῖον: voir Index VII.	ἀδέκαστος 67295, 5.
ἀγειν 67169 ^{κα} , 49; — 67282, 7; — 67283, 12; — 67295, 13; — 67299, 68; — 67314, III, 46; — 67340, r., 9.	ἀδελφή 67294, 17; — 67314, II, 11.
ἀγήρας 67295, III, 2.	ἀδελφός 67140, 13; — 67169 ^{κα} , 18; 28; — 67288, II, 1; 7; 12; 18; III, 3; 11; 34; 35; IV, 15; V, 1; — 67295, 18; III, 22;
ἀγιος: voir Index IV.	

⁽¹⁾ Les derniers Index ont été rédigés par mon confrère, M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 67302, 5; — 67314, III, 8; — 67319, 16;
 — 67322, 9; v., 1; — 67323, v., 1; —
 67325, II, v., 12; 13; — 67326, 5; —
 67329, 11; 15; — 67333, 7; 16; 21;
 22; 27.
ἀδελφίτης 67291, 5; — 67292, 1; — 67322,
 2; — 67323, 10.
ἀδέσποτος 67140, 8.
ἀδιαλείπων 67296, 11.
ἀδιαρεμήτων 67312, 108; — 67313, 3.
ἀδικεῖν 67279, 4.
ἀδίκημα 67279, 10; — 67283, 10; — 67295,
 25.
ἀδίκια 67295, III, 9.
ἀδίκων 67279, 24; — 67295, II, 2.
adstare 67329, 2.
ἀδύνατον 67333, 18.
ἄτι 67169^{bc}, 38; 68; 73; — 67295, 13;
 — 67309, 16; 30; — 67314, 23; —
 67324, 7; — 67353, v., A, 17; 23; 31.
ἀζήμιον (τὸ) 67306, 13; — 67329, II, 9.
ἀπόζεσθαι 67262, 6.
ἀγήτητος 67352, v., 6.
ἀηττήτων 67353, v., A, 31.
ἀθάνατος 67279, 21; — 67295, III, 2.
ἀθετεῖν 67314, III, 26.
ἀθετητικός 67353, v., A, 12.
ἀθλίος 67279, 9.
ἀγυειλός 67313, 45.
αιδέσπιμος 67284, 1; — 67295, III, 22; —
 67296, 2; — 67297, 2; — 67329, 13; II,
 6; 7.
αιδεσπιμότης 67296, 12.
αιδός 67295, III, 22.
αιθάλειν, ἐμπεπρωμένον 67331, I, v., 3.
αινεῖν 67329, II, 5.
αιρεῖν 67294, 15; 17; — 67309, 26; —
 67325, I, v., 1.
αιρετός 67314, II, 4.
αισθητός 67312, 13.
αιστός 67295, III, 34; — 67305, 5; —
 67340, v., 26; — 67352, v., 2.
αιστός 67295, III, 14.
- Catal. du Musée*, n° 67279.
- αἰσχύλος* 67295, III, 10; — 67310, 12.
αἰτίαν 67281, 4; — 67292, 1; — 67295, 6;
 III, 6; — 67329, 7; 15; II, 3; 15.
αἰτητός 67281, 4; — 67329, II, 6.
αἰτία 67279, 24; — 67280, 4; — 67296, 14.
αἰχμαλώτος 67312, 69.
αἰώνιος 67169^{bc}, 2; 35; — 67295, II, 17;
 — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; —
 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; —
 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; —
 67325, IV, v., 3; — 67328, I, 5; II, 5 et
 seq. III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340,
 70; — 67353, v., A, 2; 29.
αἰώνιαν 67169^{bc}, 68; — 67313, 63.
ἀκαθημία 67295, 13.
ἀκαρπός 67313, 40.
ἀκαταγόνωταν 67324, 7; — 67328, I, 12; II,
 11 et seq. III-XII; — 67340, 43.
ἀκαταφρονήτων 67305, 10; — 67314, 29; III,
 30; — 67333, 13.
ἀκάτιον 67359, II, v., 2; VI, 1; 9; 11.
ἀκέραιος 67309, 36.
ἀκίνητος 67295, II, 1; — 67312, 56; 61; —
 67313, 6.
ἀκληρος (subst.) 67353, v., A, 15.
ἀκούειν 67295, III, 34.
ἀκολουθεῖν 67323, 17; — 67340, 17; 44.
ἀκολουθώς 67310, 18; — 67314, II, 6; —
 67321, 10; — 67327, 10; 24; — 67329,
 10; II, 5.
ἀκούειν 67294, 26; — 67295, III, 13; —
 67296, 19; 20; — 67302, 21; — 67303,
 24; 25; — 67306, 20; — 67324, 19;
 20; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29;
 VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32;
 X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 30; 32; —
 67329, II, 2.
ἀκρίτειν 67312, 11.
ἀκριβής 67312, 52; — 67353, v., A, 5.
ἀκριβῶς 67279, 5; — 67290, 5; — 67294,
 21; — 67295, III, 29.
ἀκρίτος 67311, 26.
ἀκρίτως 67305, 26.

- ἀκρογειτνία 67169^{hi}, 48; 71.
 ἀκρός 67353, v., A, 33.
 ἀκτουρίας : voir Index V.
 ἀκυρωτία 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
 ἀκυρωτία 67306, 8; 15; 17; 18; 19.
 ἀκωλύτης 67299, 24; — 67300, 16; —
 67311, 24; — 67313, 63.
 ἀκνή 67305, 12; — 67311, 28; — 67314,
 III, 4; — 67324, 6; — 67340, v., 121.
 ἀληθεία 67295, 8.
 ἀληθεγγύη 67296, 4; 9; 13.
 ἀληπποι 67169^{hi}, 55; — 67279, 25; —
 67295, 19; III, 30; — 67296, 5; —
 67298, 1; 30; — 67299, 66; 67; —
 67311, 2; 10; 11; 13; 18; 19; 20; 22;
 — 67313, 28; — 67314, 15; 18; III, 1;
 46.
 ἀλλος 67294, 12; — 67299, 24; — 67323,
 5; 7; — 67329, II, 8; — 67333, 7; —
 67340, v., 39; 41; 94.
 ἀλλότρος 67295, 2; 4; 7.
 ἀλλοτριοῦ 67340, v., 113.
 ἀλλόφυλος 67288, III, 27.
 ἀληπ 67325, II, v., 16.
 ἀλέγων 67295, 2; II, 21.
 ἀλυσίδαιον 67340, v., 30.
 ἀλυσίς 67303, 15.
 ἀμή 67312, 68; 99; — 67313, 53; — 67314,
 III, 22; — 67329, II, 8; — 67353, v.,
 A, 25.
 ἀμφ : voir Index IV.
 ἀμαθεία 67295, III, 27.
 ἀμαλλά 67331, III, v., 1; 2.
 ἀμαλλοδετῆρες, οἱ τὰς ἀμαλλὰς δεσμοῦντες
 67331, III, v., 1.
 ἀμαξία 67279, 20; — 67303, 7; 13; 20.
 ἀμειώτης 67312, 86.
 ἀμέλεια 67314, 21.
 ἀμεμπτος 67281, 5.
 ἀμετάξητος 67169^{hi}, 31.
 ἀμετάθητος 67314, III, 40.
 ἀμεταμέλητος 67314, III, 11.
 ἀμετανόητος 67169^{hi}, 30; — 67299, 29.
- ἀμετανοήτως 67313, 34.
 ἀμετάτρεπτος 67299, 28.
 ἀμψιχ : voir Index VII.
 ἀμοιβαῖος 67299, 47.
 ἀμπελος 67140, 9; 14; — 67333, 27.
 ἀμπελοφόριμος 67313, 43.
 ἀμφεπλευτην 67295, 19.
 ἀμφεπλεύτης 67305, 21; — 67313, 16.
 ἀμφιέπευθεν 67298, 3.
 ἀμφοδες (?) 67309, 23.
 ἀμφότερος 67169^{hi}, 26; — 67296, 4; —
 67302, 5; — 67311, 9; — 67313, 12;
 17; 29; 30.
 ἀναβολην 67291, 8.
 ἀνάγειν 67295, 25.
 ἀναγυνάσκειν 67298, 49; 49; 64; 68.
 ἀναγκάτος 67295, II, 6; — 67303, 12; —
 67333, 19.
 ἀναγκάτοις 67329, 7.
 ἀνάγκη 67169^{hi}, 32; — 67299, 27; —
 67304, 2; — 67310, v., 10; — 67312, 36;
 — 67353, v., A, 6.
 ἀναγνώστης : voir Index IV.
 ἀνάγραπτος 67295, III, 34.
 ἀνάγνως 67305, 26.
 ἀναδέχεται 67169^{hi}, 10; — 67295, II, 20;
 — 67296, 5; 6; — 67297, 7; — 67305,
 17; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
 — 67332, 9.
 ἀναδίδονται 67290, 10.
 ἀναδοχή 67305, 23.
 ἀναζήτησις 67295, II, 6.
 ἀναιρεῖν 67295, III, 33.
 ἀναισχαλάνωσις 67359, VI, 8.
 ἀνακόλουθον 67310, v., 6.
 ἀναλαμβάνειν 67169^{hi}, 58; — 67279, 23;
 — 67314, 3; — 67328, I, 19; II, 19 *et
 seq.* III-XII; — 67340, 58.
 ἀναλίσκειν 67333, 9.
 ἀναλογεῖν 67309, 26; 28.
 ἀναλημα 67287, 10; — 67301, 24; — 67311,
 21; — 67330, III, 14; 16; — 67340, 32.
 ἀναρθρόλογος 67314, III, 32.

- ἀναμφιλόγως 67301, 34; — 67310, v., 4.
 ἀναντίρρητος 67314, II, 12.
 ἀράξ 67336, 1.
 ἀναπαλίειν 67299, 42.
 ἀναπάλιν 67313, 27.
 ἀναρρέψις 67312, 69.
 ἀνασκαφή 67283, 16; — 67295, II, 5.
 ἀναστόλλειν 67279, 10.
 Ανατολή : voir Index V.
 ἀνατροφή 67279, 26.
 ἀναφεύρεται 67299, 6.
 ἀναφορά 67281, 3; — 67295, II, 17; —
 67320, 2.
 ἀνεγκλήτως 67311, 24.
 ἀνεκφράστων 67233, 6.
 ἀνθλάκαιν 67295, 24.
 ἀνελλιπός 67314, III, 17; — 67329, II, 8.
 ἀνεμός 67325, IV, v., 26; 27; 30; 32.
 ἀνευποδίστων 67299, 25; — 67313, 63.
 ἀνενόχλητος 67206, 13.
 ἀνέπαφος 67279, 5.
 ἀνεπιδίνειστος 67309, 34.
 ἀνέρχεσθαι 67330, III, 17.
 ἀνέτος 67305, 26.
 ἀνεύ 67296, 10; 11; — 67300, 17; — 67304,
 1; — 67309, 30; — 67334, 12.
 ἀνέχειν 67290, 4; 11; — 67313, 21; —
 67322, 6.
 ἀνέψια 67295, 18.
 ἀνήκειν 67294, 27; — 67295, 23; — 67310,
 16; — 67312, 73; — 67313, 30; —
 67314, 34; — 67340, v., 11; 16.
 ἀνήρ 67279, 12; — 67294, 5; — 67295, 21;
 — 67299, 39; — 67310, 13; 17; —
 67312, 71; 85; — 67314, II, 4; — 67320,
 5; — 67321, 4; 6; 9; — 67333, 19; —
 67340, 7; 57; v., 43.
 ἀνθρομολογεῖν 67299, 25; — 67314, III, 7;
 — 67340, 40.
 ἀνθρώπινος 67312, 36.
 ἀνθρωπός 67169¹⁴, 50; — 67283, 3; — 67290,
 10; — 67294, 2; — 67295, 17; II,
 14; 15; 18; 25; — 67298, 23; —
- 67306, 12; — 67319, 1; — 67359, VI, 3.
 ἀντᾶν 67295, III, 11.
 ἀνταχυρός 67328, I, 20; II, 20 et seq. III-XII.
 ἀντάντα : voir Index V.
 ἀνθόδος 67302, 13; — 67309, 28.
 ἀνθέγειν 67302, 10; — 67309, 24; — 67313,
 55.
 ἀνοικοδομεῖν 67299, 20.
 ἀροτροῦ, ἀνάροτρο, τελεοτρο 67331, II, v., 17.
 ἀνορθοῖν 67295, 11.
 ἀνορυχύ 67283, 16; — 67295, II, 5.
 ἀνταποδιθέται 67305, 20.
 ἀντέχειν 67281, 5.
 ἀντιβάνειν 67340, v., 12.
 ἀντικαταλλάττειν 67299, 24.
 ἀντιλέγειν 67314, II, 13.
 ἀντιλογία 67310, v., 3.
 ἀντιπάλος 67353, v., A, 10.
 ἀντιποτεῖν 67312, 17; — 67314, II, 13; —
 67340, v., 9.
 ἀντιρρητικός 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
 ἀνυδρός 67169¹⁴, 42; 70; — 67301, 19; —
 67327, 2; 8; 15; 23; 32; 39.
 ἀνύειν 67331, II, v., 17.
 ἀνυπολλάκτος 67309, 35.
 ἀνυπερβέτως 67302, 15; — 67308, 4.
 ἀνυπέθετος 67309, 34.
 ἀνυψόειν 67279, 27.
 ἄνω 67302, 10; — 67323, 13.
 ἀναθεῖν 67294, 14.
 ἀναφέλειν 67294, 14.
 ἀναφέλεις 67314, III, 4.
 ἀξιεπιστος 67310, 13.
 ἀξίος 67169¹⁴, 56; — 67295, III, 22.
 ἀξιοῦν 67283, II, 10; III, 2; 23; — 67295,
 II, 25; — 67296, 19; — 67300, 20; —
 67301, 37; — 67302, 19; — 67303, 23;
 — 67308, 6; — 67312, 87; — 67325, IV,
 v., 43; — 67327, 20; 43; 48; — 67328,
 1, 23; II, 22; IV, 29 et seq. V-XII; —
 67329, 13.
 ἀξιών 67303, 15.
 ἀόντας 67328, I, 12; II, 11 et seq. III-XII.

- ἀδρεστος 67350 *a*, 3; — 67351, 8.
 ἀπα : voir Index IV.
 ἀπαγόρευσις 67353, *v.*, Λ, 4; 24.
 ἀπαθής 67353, *v.*, Λ, 4.
 ἀπαιδεύτος 67353, *v.*, Λ, 23.
 ἀπαιτεῖν 67279, 15; 16; 24; — 67291, 2;
 — 67299, 57; — 67310, *v.*, 3; — 67320,
 4; B, 5; — 67321, B, 1; — 67324, 6;
 — 67356, 3.
 ἀπαιτητικός 67347, II, *v.*, 1.
 ἀπαιτητής : voir Index III.
 ἀπαλλάξτειν 67311, 20; — 67322, 8.
 ἀπαντᾶν 67294, 13.
 ἀπανταχοῦ 67324, 9.
 ἀπαξιπλός 67305, 10; — 67313, 59.
 ἀπαξιοῦν 67333, 22.
 ἀπαραβάτως 67169 ^{bis}, 20; — 67313, 33; —
 67340, *v.*, 94.
 ἀπαραίτητος 67280, 1; — 67295, II, 6.
 ἀπαργυρίζον 67289, 13.
 ἀπαργυρισμός 67289, 18; — 67359, III, *v.*,
 3; IV, *v.*, 3; VI, 9.
 ἀπας 67169 ^{bis}, 38; — 67279, 11; — 67298,
 29; — 67299, 8; — 67303, 21; —
 67305, 11; 27; — 67309, 55; — 67310,
 16; — 67311, 23; — 67313, 50; —
 — 67314, 6; III, 6; — 67340, 34; 44;
 — 67353, *v.*, Λ, 9.
 ἀπάτη 67169 ^{bis}, 32; — 67299, 27; — 67304,
 1; — 67310, *v.*, 10; — 67353, *v.*, Λ, 6.
 ἀπάντη 67169 ^{bis}, 19; 28; — 67324, 8.
 ἀπαντεῖθεν 67311, 20.
 ἀπέρχεσθαι 67294, 11.
 ἀπέχειν 67295, 6.
 ἀπηλιώτης 67169 ^{bis}, 51; — 67302, 10; 11;
 — 67309, 22; 26; — 67313, 56; —
 67319, 24; — 67325, IV, *v.*, 29.
 ἀπηλιώτικός 67325, IV, *v.*, 26.
 ἀπηνής 67295, III, 10.
 ἀπλακτάριος : voir Index III.
 ἀπλός 67299, 20; — 67314, III, 36.
 ἀποδλλαῖν 67340, 36.
 ἀποῖωσις 67314, 1.
- ἀποβολημάτος 67353, *v.*, Λ, 7; 17.
 ἀπογύγνεσθαι 67306, 4; — 67340, *v.*, 54.
 ἀπογράφειν 67329, 8.
 ἀπογράφη 67329, 5; 10.
 ἀποδεικνύειν 67281, 6; — 67310, 12.
 ἀπόδεεῖς 67286, 8; 9; 19; 20.
 ἀποδημίωσις 67353, *v.*, Λ, 30.
 ἀποδιδόνται 67169 ^{bis}, 59; — 67295, III, 21;
 — 67302, 15; — 67305, 20; — 67306,
 7; — 67308, 3; — 67314, 3; III, 26.
 ἀπόδοσις 67279, 13; — 67303, 6; — 67305,
 16; 19; — 67309, 20; 32; 43; 47; —
 67310, *v.*, 12; — 67314, 22; 24; II, 11;
 — 67340, *v.*, 122.
 ἀποζυγή 67311, 4; 18; 29.
 ἀποθήψειν 67324, 8.
 ἀποκαθιστάντος 67303, 20.
 ἀποκαλύπτειν 67295, II, 8.
 ἀποκατάστασις 67295, II, 12; — 67303, 7.
 ἀποκήρυξις 67353, *v.*, Λ, 4; 24.
 ἀποκληρονόμος 67312, 50.
 ἀπόκληρος 67324, 13.
 ἀπόκρεσις 67292, 8.
 ἀπολαμβάνειν 67297, 11.
 ἀπολάνειν 67294, 19.
 ἀπολέπειν 67297, 8; — 67328, I, 13; 15;
 II, 13; 15 et seq. III-XII.
 ἀπολεπτορύγειν 67313, 2.
 ἀπόλειψις 67296, 13; — 67328, I, 17; II,
 16 et seq. III-XII.
 ἀπολλύνται 67306, 7.
 ἀπολογεῖσθαι 67314, III, 27.
 ἀπολογία 67295, III, 27.
 ἀπολύτην 67298, 44; 49 et seq.; — 67333, 14.
 ἀπονέμειν 67294, 4; — 67314, II, 10; —
 67340, *v.*, 76.
 ἀποπλήρωσις 67314, 31.
 ἀποπραιπόστος : voir πραιπόστος.
 ἀπορεῖ 67283, 7; 11; — 67291, 4.
 ἀπορος 67313, 22.
 ἀπορος 67287, 19.
 ἀποσπάν 67279, 18; — 67299, 16.
 ἀποστέλλειν 67280, 5; — 67282, 10; —

- 67291, 2; 6; — 67320, 6; — 67321, 11;
 — 67323, 9.
 ἀποστελέσιν 67294, 29.
 ἀποστρέψιν 67298, 23; — 67323, 15.
 ἀποσχονίζειν 67295, 19.
 ἀπέτακτος 67299, 39; — 67301, 20; 25.
 ἀποτάσσειν 67292, 8; — 67353, v., A., 16.
 ἀποτίθεναι 67291, 7; 11.
 ἀποτίμηση 67312, 69; 75.
 ἀποτολμᾶν 67295, 5; 7.
 ἀποτρέπειν 67283, 13.
 ἀποτρέψιν 67340, 60.
 ἀποτρόφη 67283, 8; — 67305, 14 (?).
 ἀπονοτία 67340, v., 47.
 ἀπογῆ 67284, 4; 6; 7; v., 1; — 67307, 12;
 15; — 67326, 14; 17; — 67327, 10; 12;
 18; 19; 26; 28; 34; 35; 41; 43; 48.
 ἀπόριτος 67309, 34.
 ἀπροκρήτως 67320, B., 6; — 67321, B., 5.
 ἀπρούρητος 67295, 2.
 ἀπτεῖν 67295, III., 16.
 ἀπτωτος 67314, II., 5.
 ἀράκος 67301, 29; 32; 34.
 ἀργύρεις 67352, v., init.; 8.
 ἀργύριον 67309, 40.
 ἀργυρός 67340, v., 96.
 ἀργυροῦς 67340, v., 36.
 ἀρέσκειν 67305, 18.
 ἀρημένος, βεβλημένος 67331, II., v., 6.
 ἀριθμός 67314, 17; III., 8; — 67324, 11.
 ἀριθμός : voir Index V.
 ἀριστήμον 67302, 10.
 ἀριστος 67296, 19; — 67309, 25; — 67340,
 v., 45.
 ἀρκεῖν 67291, 5; — 67295, 22; 30; — 67312,
 92.
 ἀρμόδιος 67283, 4.
 ἀρμονία 67311, 19.
 ἀριθμητεῖν 67294, 26; — 67305, 18.
 ἀριτρητής : voir Index III.
 ἀρουρα : voir Index VII.
 ἀρούρητειν 67329, II., 8.
 ἀρρεγγής 67299, 59.
- ἀρρέπητος 67283, 10.
 ἀρρώστια 67314, 26; III., 29.
 ἀρστη 67313, 66.
 ἀρτεῖν : voir Index VII.
 ἀρτη 67291, 2; — 67295, III., 30.
 ἀρτίας 67340, v., 9.
 ἀρχαῖος 67169¹⁴, 7; — 67313, 41.
 ἀρχεῖν 67279, 9; — 67325, IV., v., 39; —
 67332, 3.
 ἀρχή 67279, 15; — 67295, 3; III., 7; —
 67305, 2; — 67312, 27; — 67353, v., A.,
 23.
 ἀρχιδιάκονος : voir Index IV.
 ἀρχιμαρτύρης : voir Index IV.
 ἀρχοτικός 67289, 8; — 67291, 13.
 ἀρχων : voir Index III.
 ἀσαλευτος 67299, 43; 45; 60.
 ἀσεβεῖν 67295, 11.
 ἀσεβής : voir Index IV.
 ἀστλγεῖα 67305, 15; — 67310, 14.
 ἀσκητικός 67294, 16.
 ἀσκός 67331, II., v., 2.
 ἀσπαλαγχος 67353, v., A., 11.
 ἀστάριον : voir Index VII.
 ἀστικός : voir Index VI.
 ἀσφαλεῖα 67169¹⁴, 11; 29; — 67284, 4; —
 67286, 7; 18; — 67305, 7; 24; — 67306,
 15; — 67307, 11; — 67308, v.; —
 67309, 11; 19; 44; 50; — 67310, 4; v.,
 8; 11; — 67314, III., 47; — 67325, III.,
 v., 6; — 67326, 12; — 67327, 10; 18;
 25; 34; 41; — 67329, II., 12; 13.
 ἀσφαλής 67310, 3.
 ἀσχημονεῖν 67295, 21.
 ἀσύρπατος 67299, 14.
 ἀταξία 67305, 13; 22; — 67310, 12; 14.
 ἀτοκή 67309, 19.
 ἀτραπος 67299, 43.
 Αύγουστος : voir Index III.
 αὐθαιρέτως 67300, 6; — 67302, 6; — 67305,
 7; — 67328, II., 4 et seq. III-XII; —
 67332, 7; — 67340, v., 93.

- αὐθεντεία 67314, 5.
 αὐθεντικός 67313, 56.
 αὐθεντικός 67340, 7; v., 27.
 αὐλή 67302, 8; — 67309, 27.
 αὐξάνειν 67295, III, 15.
 αὔτημον, πινόν 67331, II, r., 16.
 αὐτοκαπίγυντος 67313, 65.
 αὐτοκίνητος 67313, 6.
 αὐτοκράτωρ : voir Index III.
 αὐτουργία 67333, 15.
 ἀφαιρεῖν 67279, 18.
 ἀφέτος 67279, 6; — 67283, 10.
 ἀφέσις 67312, 77; 86.
 ἀφικνεῖσθαι 67169^{hi}, 17; — 67352, v., 5.
 ἀφίξης 67321, 7.
 ἀφιστάναι 67310, 13; — 67323, 8.
 ἀφορίζειν 67320, 3.
 ἀφορητόν 67283, 5; — 67310, v., 3.
 ἀφροτίστων 67295, III, 31.
 ἀχρηστός 67283, 17.
 ἀχρεί 67303, 16; — 67309, 42; 47; — 67314,
 II, 11; — 67320, 4; B, 6; — 67321,
 B, 5.
 ἀχυροθήκη (?) 67279, 18.
 ἀψευδής 67340, v., 45.
 ἀψικόρος 67310, 17.
 Βαρβαρικός 67321, 5.
 βαρβαρός 67233, 5.
 βάρος 67333, 15.
 βασιλεία 67169^{hi}, 1; — 67302, 1; — 67303,
 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312,
 1; — 67325, IV, r., 1; — 67332, 1; —
 67353, v., A, 1.
 βασιλέως : voir Index III.
 βαφείς : voir Index III.
 βδελύττεσθαι 67353, v., A, 16.
 βέβαιος 67300, 18; — 67301, 34; — 67302,
 17; — 67303, 21; — 67306, 16; — 67309,
 51; — 67310, v., 9; — 67311, 30; —
 67314, III, 41; — 67324, 15; — 67325,
 IV, r., 41; — 67353, v., A, 36.
 βεβαιοῦν 67169^{hi}, 55.
 βεβαίως 67312, 102.
- βεβαίωσις 67169^{hi}, 11; — 67312, 93.
 βελτίων 67299, 24.
 βέρμι 67294, 13.
 βέρια 67169^{hi}, 32; — 67299, 27; — 67304,
 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 5.
 βεβάζειν 67295, III, 12.
 βέβασις 67279, 18.
 βεβράσκειν 67319, 1.
 βέβος 67294, 10; 15; — 67295, 15; III, 3; 14;
 — 67311, 12; — 67312, 11; — 67313,
 9; — 67314, III, 14.
 βέβοιν 67283, 14; — 67295, 10; 18; —
 67352, v., 6.
 βέβωσις 67305, 8; 12.
 βελάπτειν 67290, 4; — 67295, II, 20; —
 67329, 7; II, 6; — 67331, II, r., 6.
 βελῆσης 67279, 25 (?).
 βενθέειν 67281, 5; — 67282, 6.
 βενθέιν 67289, 8.
 βενθής 67353, v., A, 9.
 βενθής : voir Index III.
 βεντές 67279, 18.
 βεοστάσιον 67299, 12; 35.
 βερινός 67325, IV, r., 32.
 βερβής 67302, 11; — 67325, IV, r., 26.
 βερτκή 67325, IV, r., 34.
 βεστκημόν 67300, 16; — 67319, 1; — 67325,
 IV, r., 19; 23; 38.
 βεύλεσθαι 67279, 6; — 67283, 2; — 67289,
 r., 3; — 67290, 7; — 67294, 10; —
 67295, 14; 23; 29; II, 1; 19; — 67299,
 18; ab; 53; — 67301, 20; — 67302, 6;
 16; — 67305, 8; 22; — 67309, 17; —
 67310, 7; v., 7; — 67311, 24; — 67312,
 22; 30; 38; 59; 63; 70; 79; 87; 92;
 99; 102; 104; 111; — 67313, 22; —
 67323, 6; — 67324, 2; 9; — 67329, 14;
 II, 3; — 67340, 18; 45; v., 61; 72.
 βεύλησης 67169^{hi}, 31; — 67299, 28; —
 67312, 25; — 67333, 12.
 βερβεύειν 67353, v., A, 31.
 βερβένων 67297, 4; — 67306, 3.
 βεργήν 67295, 12.

- Γαληνός* 67169¹⁴, 35.
γαμέρος 67288, V, 26; — 67328, IV, 9.
γαμετή 67279, 7; — 67288, V, 5; — 67295,
 18; — 67305, 6; — 67310, v., 6; —
 67312, 74; — 67325, I, v., 25; — 67330,
 II, 13; — 67339, 3.
γαμικός 67310, 5; v., 9; — 67311, 21; —
 67340, 72.
γάρος 67310, 2; 5; — 67311, 11; 21; 23;
 — 67340, v., 26.
γαττίξ 67169¹⁴, 54.
γατσόν 67169¹⁴, 47; 52; — 67325, IV, v.,
 22; 33.
γένημα 67280, B, 5; — 67301, 20; — 67303,
 12; 16; — 67307, 6; — 67325, I, v., 2;
 v., 2.
γενικός 67299, 48; 69.
γενικός 67169¹⁴, 15; — 67303, 19; —
 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
γενναῖος 67295, II, 11; — 67320, 2; B, 5;
 — 67321, B, 2.
γεννᾶν 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.;
 — 67295, 18. Voir Index IX. Abréviations.
 Sigles et signes conventionnels.
γένος 67312, 49; — 67340, v., 10.
γενουχεῖν 67169¹⁴, 6.
γεραιότερος 67279, 26; — 67333, 18.
γεωργεῖν 67300, 10; — 67301, 21.
γεωργία 67301, 19.
γεωργικός 67301, 22.
γεωργίαν 67307, 8; — 67319, 15; — 67325,
 IV, v., 19; 24; 26; 27; 29; 30; 32.
γεωργίδος : voir Index III.
γῆ 67169¹⁴, 44; 70; — 67301, 19; —
 673.3, 43; — 67325, I, v., 15; 17; 29;
 — 67327, 2; 23; 32.
γηδίαν 67329, 3; 8.
γῆρας 67314, 27.
γηροβοσκεῖν 67314, III, 28.
γηραιόμορος 67353, v., A, 9.
γίγνεσθαι 67169¹⁴, 54; 57; — 67279, 16;
 — 67280, 1; — 67281, 4; — 67282, 4; 7;
 — 67283, 5; 9; — 67284, 4; — 67285,
- v., 1; — 67286, 7; 18; — 67289, 13;
 14; — 67292, 5; — 67294, 11; 15; 22;
 — 67295, 7; 10; 21; 26; II, 1; 3; 5;
 11; 14; 18; III, 35; — 67297, 4; —
 67301, 33; — 67302, 15; — 67307, 10; —
 67308, 2; — 67309, 14; — 67310, 18; —
 67312, 6; 31; 51; — 67313, 17; — 67314,
 28; II, 6; — 67320, B, 8; — 67321, 6;
 B, 6; — 67325, II, v., 9; v., 14; III, v.,
 1; h; 6; v., 3; h; 6; 10; IV, v., 2; 3;
 h; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, v., 2; 4; 6; v.,
 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, v., 4; 21; v., 4; 6;
 10; 15; 20; 24; — 67329, 4; II, 4; 11;
 — 67333, 20; — 67340, 56; v., 49; —
 67347, I, 21; — 67353, v., A, 10; 19;
 19; — 67359, II, v., 3; 4 *et seq.*; v., 1
et seq. III-VI. — Voir Index IX. Abréviations.
γίγνεσθαινεν 67295, 22; — 67298, v., 13.
γλαύσσαν 67295, III, 28.
γναζέτις : voir Index III.
γνήσιος 67296, 7; — 67302, 5; — 67305, 10;
 — 67310, 2; — 67311, 12.
γνηστίας 67310, 9.
γνῦκος : voir *κνῦκος*.
γνάμην 67169¹⁴, 11; — 67299, 29; — 67329,
 8; — 67353, v., A, 19.
γνῶσις 67140, 1; — 67280, 4; — 67320, 5;
 — 67321, 10; — 67322, 2; 8; — 67329,
 II, 7; — 67340, v., 25.
γονεύς 67295, 20; 31; — 67302, 5; — 67313,
 8; 18; — 67353, v., A, 33.
γονικός 67169¹⁴, 41; — 67340, v., 7; 49; 96.
γράμμα 67279, 18; — 67282, 5; — 67283,
 II, 10; 18; 20; 24; III, 2; 23; — 67291,
 13; — 67292, 1; — 67295, III, 24; 29;
 — 67296, 19; — 67300, 20; — 67302,
 9; 19; — 67303, 23; — 67308, 6; —
 67311, 29; — 67312, 22; — 67314, III,
 41; 43; — 67323, 9; 12; — 67325, IV,
 v., 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49;
 — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27;
 VI, 26; XII, 28; — 67333, 6.

- γραμματεῖον* 67169 ^{hi}, 10; — 67289, 4.
- γραμματεύς*: voir Index III.
- γραμματηφόρος* 67323, 9; — 67356, 1.
- γραμματικός*: voir Index III.
- γράφειν* 67283, II, 10; 18; 19; 20; 21; 24; III, 2; 23; — 67286, 10; 21; — 67290, 8; 11; 13; — 67291, 4; 9; — 67292, 1; 3; — 67295, III, 32; — 67296, 19; 20; — 67300, 20; 22; — 67301, 38; 39; — 67302, 19; — 67303, 23; 26; — 67306, 21; — 67307, 17; — 67308, 4; 6; 7; — 67312, 22; — 67323, 4; — 67324, 10; — 67325, IV, r., 43; VIII, r., 5; — 67327, 20; 29; 30; 36; 43; 48; — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 28; — 67335, 7; — 67347, 1, 7.
- γραψῆν* 67324, 15.
- γυμνός* 67305, 26.
- γυναικεῖον* 67340, r., 32; 41; 78.
- γυνὴ* 67295, II, 10; — 67310, 16; r., 7; — 67312, 76.
- Δαίμων*: voir Index IV.
- δακτυλίδιον* 67340, r., 31.
- δακτύλειν* 67309, 12; — 67325, II, r., 8.
- δάκρυον* 67305, 18; 23; — 67309, 34.
- δακτυοτής* 67305, 15.
- δαπανᾶν* 67312, 62; — 67352, r., 6.
- δαπάνη* 67359, II, r., 4; r., 1; III-VI.
- δέσμοις* 67279, 2; r., 1; — 67291, 2.
- δεῖδειν* 67312, 9.
- δεικνύναι* 67310, 18; — 67321, 7.
- δεῖν* 67282, 4; — 67294, 26; — 67295, II, 7; 12; — 67314, 29; — 67340, 35.
- δεινότης* 67295, III, 26.
- δεκανεῖα* 67328, I, 7; II, 7 et seq. III-XII.
- δεξαμενή* 67300, 8; 17.
- δεσμός* 67331, III, r., 4.
- δεσμοῦν* 67331, III, r., 2.
- δεσπόζειν* 67313, 52.
- δεσποικα*: voir Index III.
- δεσποτικός* 67283, 3.
- δεσποτεῖα* 67169 ^{hi}, 39; — 67309, 34; — 67314, 5.
- δεσποτικός*: voir Index III.
- δεσποτεῖον* 67287, IV, 29; — 67309, 13; — 67310, 6; — 67313, 63.
- δέξιοθεῖ* 67281, 4; — 67282, 5; — 67291, 13; — 67295, II, 23; — 67307, 3; — 67320, 4; — 67321, 8; — 67325, I, r., 1; II, r., 4; 10; — 67326, 6; — 67327, 7; 14; 22; 31; 38; 45.
- δηλαδῆ* 67305, 26; — 67320, B, 8; — 67321, B, 6; — 67327, 44; — 67328, III, 31.
- δῆλος* 67329, II, 11.
- δηλοῦν* 67169 ^{hi}, 12; 48; — 67294, 15; — 67303, 7; — 67311, 8; — 67340, r., 25.
- δημέρχικος* 67353, r., A, 26.
- δημοσιεύειν* 67287, IV, 9; — 67295, 9; — 67312, 26. Voir Index III, s. v. δημοσιεύειν.
- δημόσιον*: voir Index VI.
- δημόσιος* 67169 ^{hi}, 47; 48; 57; 73; — 67281, 5; — 67283, 4; — 67295, 9; — 67297, 10; — 67300, 12; — 67309, 14; 15; 36; — 67313, 21; — 67314, 19; — 67325, III, r., 1; 2; 3; 4; 6; r., 6; 10; IV, r., 8; VI, 1; VII, r., 3; 4; 5; 6; r., 20; VIII, r., 20; 23; 24; — 67328, I, 11; II, 10; VI, 16; VII, 15; VIII, 15 et seq. IX-XII; — 67329, 5; 6; 7; 8; 9; 14; 15; II, 3; 4; 5; 6; 8; 9; 13; — 67340, r., 47; — 67352, r., 2; — 67353, r., A, 6; 25.
- δημόσιος* (substantif): voir Index III.
- δημοτικός*: voir Index V.
- διαβεβαιοῦν* 67299, 49.
- διάγειν* 67294, 3; 17; — 67303, 5; — 67305, 3.
- διαγορέειν* 67310, 3; — 67312, 28.
- διαγραψῆ*: voir Index VI.
- διαδέχεσθαι* 67294, 18.
- διαδῆμα* 67279, 22.
- διαδιέναι* 67312, 69; 75; — 67320, 4; 5.
- διαδικαστικό* 67295, 29.
- διάδοσις* 67309, 17; — 67312, 63; 70; 77; 83; 99.
- διαδοχῆ* 67169 ^{hi}, 41; — 67295, 26; — 67313, 49.

- διαδέχος* 67283, III, 9 (?); — 67299, 8; 37; — 67313, 62; — 67340, v., 13; — 67344, 7.
διαθέσις 67295, 19; — 67310, 1.
διαθήκη 67312, 8; 14; 18; 21; 34; 98; 110; — 67324, 8; 10; 12; 14; 17; 18; 19; 20; — 67353, v., A, 36.
διαθηκατός 67333, 6.
διαιρεῖν 67313, 7; — 67314, 14.
διαιρέσις 67313, 29; 33.
διακάτοχος 67299, 8; 37; — 67313, 62; — 67340, v., 13.
διακείσθαι 67169^{la}, 42; 72; — 67295, III, 31; — 67301, 16; — 67302, 9; — 67304, 4; — 67307, 5; — 67309, 23; — 67312, 58; 60; 65; 90; — 67313, 5; 35; 55; — 67314, 2; 10; II, 8; — 67319, 12; — 67327, 2; 15; 23; 32; — 67329, 4; — 67333, 8.
διακονητής: voir Index IV.
διάκονος: voir Index IV.
διαλαλία 67281, 4.
διαλύειν 67311, 20.
διαλύσις 67311, 4.
διαλυτικός 67311, 7.
διαμερίζειν 67313, 15.
διαμονή 67169^{la}, 34; — 67279, 27; — 67298, 6; — 67328, II, 5 et seq. III-XII.
διάνοια 67169^{la}, 32; — 67299, 29; — 67353, v., A, 5.
διαπέμψειν 67353, v., A, 6.
διαπιράσκειν 67312, 68; 75.
διαπράσις 67169^{la}, 20.
διαπράττειν 67294, 26; — 67340, 47; — 67353, v., A, 32.
διασημός 67309, 5.
διαστολή 67312, 48; — 67314, III, 36.
διασωζειν 67312, 14; — 67340, v., 73.
διατάσσειν 67313, 31.
διατίθεναι 67312, 9.
διατρέψειν 67310, 9.
διατυποῦν 67312, 10; 30; — 67314, 17; — 67353, v., A, 30.
- διατύπωσις* 67312, 49.
διαφέρειν 67302, 8; — 67309, 21; — 67312, 50.
διαφόρος 67286, 2; 13; — 67295, 27; — 67313, 10; 40; — 67319, 1; — 67325, 1, v., 2; v., 2; — 67327, 8; 16; — 67340, v., 9; 32; — 67347, 1, v., 2; — 67359, II, v., 1.
διαχρόστους 67340, v., 31; 32.
διάσπαστά 67283, II, 1; 2 et passim.
διάσπαστά 67283, II, 25; 26; III, 22; 24.
διάσπαστός 67295, 15.
διάσπαστος 67279, 8; — 67282, 2; — 67283, 3; — 67290, 1; — 67295, 16; — 67320, 2.
διάστατα 67279, 17; — 67284, 1; 2; — 67285, 1; — 67289, 12; — 67295, 25; — 67298, 36; — 67299, 38; 55; 67; — 67300, 13; — 67302, 14; 18; — 67303, 17; — 67309, 54; — 67312, 102; 110; 112; — 67314, 30; III, 45; — 67323, 12; — 67325, I, v., 29; II, v., 14; III, v., 1; 3; 5; 6; v., 5; 10; IV, v., 35; v., 1; 8; VI, 1; VII, v., 1; 2; 5; 8; v., 1; 18; 23; VIII, v., 1; 2; 19; 24; v., 7; 15; 18; 22; — 67329, II, 10; — 67335, 1; — 1; — 67353, v., A, 20.
διεκδικεῖν 67299, 14.
διηγεῖσθαι 67283, 10.
διηρεκῆς 67169^{la}, 65.
διηρεκῆς 67169^{la}, 20; — 67313, 63; — 67340, v., 122.
διήρης 67359, II, v., 2; VI, 9.
δικαιολογία 67295, II, 13.
δίκαιος 67169^{la}, 16; 40; 70; — 67294, 18; — 67295, 24; — 67298, 18; 25; 30; 37; 39; 40; 43; — 67299, 4; 5; 9; 14; 17; 23; 30; 36; 38; — 67300, 9; — 67302, 9; 12; 13; 17; — 67305, 25; — 67309, 21; 27; 45; — 67310, v., 13; — 67312, 38; 41; 46; 54; 64; 66; 74; 80; 88; 91; 93; — 67313, 39; 57; 63; — 67314, III, 25; 49; — 67333, 7; — 67340, v., 8.

- δικαιοσπραγής 67279, 11.
 δίκαιος 67169 ^{bi}, 30; — 67279, 6; — 67295,
 93; 97; II, 21; III, 4; — 67313, 16;
 27; 33; 50; — 67314, III, 11; — 67325,
 IV, r., 37; — 67352, r., 10.
 δίκαιος 67324, 14; — 67333, 9; — 67353,
 r., A, 21.
 δικαστήριον 67281, 3; 5; — 67282, 2; 4; 7;
 — 67295, 6; 9; II, 8; 18; 20; 23; —
 67311, 26; — 67314, II, 15; — 67320, 2.
 δικαστής 67295, II, 19; — 67353, r., A, 22.
 δικαστικός 67281, 4; — 67320, 5; 6; —
 67321, 8; 10.
 δίκελλα 67295, II, 5.
 δίκη 67169 ^{bi}, 16; — 67295, 23; — 67305,
 21; — 67309, 54; — 67310, r., 3; —
 67314, 25; III, 33; 49; — 67328, III,
 33.
 dicere 67329, 3; II, 3; 12; 13; 15.
 δίμοιρος 67279, 26; — 67325, III, r., 8; 11;
 VII, r., 6; VIII, r., 22.
 διοικεῖν 67333, 8.
 διοικητής 67298, 21; — 67304, 3; — 67313,
 27; — 67321, 5; — 67340, r., 42; 49.
 διοικητής : voir Index III.
 διέλλον 67310, 18; — 67314, 23.
 διπτυχός 67340, r., 29.
 διστάσις 67311, 3; — 67324, 15.
 δίστεγος 67302, 8.
 δίχα 67305, 21; — 67309, 17; — 67310, 7;
 17; — 67314, 24; III, 32; — 67340,
 36; — 67353, r., A, 5.
 δίχωρος 67340, r., 41.
 δοκεῖν 67295, II, 23; III, 15; — 67299, 21;
 — 67310, 2; — 67312, 28; 52; — 67313,
 28; 51; — 67314, III, 6; — 67324, 2;
 14; — 67340, 36; — 67353, r., A, 22.
 δόκιμος 67309, 13; — 67310, 6.
 δοκιμοῦν 67312, 84.
 δοκές 67330, II, 9; 14; 27; 28; III, 3; 7; 8.
 δόλος 67169 ^{bi}, 32; — 67299, 27; — 67304,
 1; — 67310, r., 10; — 67324, 9; —
 67353, r., A, 5.
- δομεστικός : voir Index V.
 δοκεῖν 67331, III, r., 17.
 δόξα 67295, 13.
 δόση 67305, 15; — 67312, 85; — 67314,
 III, 23.
 δουκιαρός 67283, 3.
 δουκικός 67305, 5; — 67309, 25; — 67312,
 5; — 67330, III, 14.
 δουλεία 67294, 15.
 δουλίς : voir Index III.
 δοῦλος : voir Index III.
 δουλοχείρων 67353, r., A, 18.
 δούξ : voir Index III.
 δράγμα 67331, r., 3; 5.
 δρόμων 67359, II, r., 2; VI, 1; 9; 11.
 δύναμις 67295, 14; — 67298, 41; — 67299,
 47; 57; 60; — 67311, 3; — 67312, 20;
 23; 24; 32; — 67324, 12; — 67333, 20;
 — 67340, 72; r., 123.
 δύνασθαι 67283, 10; — 67290, 6; — 67291,
 4; — 67294, 3; — 67299, 6; — 67305,
 15; 17; — 67313, 13; — 67314, 20;
 21; II, 12; 13; — 67333, 14; 26; —
 67340, r., 12.
 δύνατός 67291, 7; — 67305, 11; — 67310, 10.
 δυσπραγία 67305, 15.
 δυστροφία 67295, 4.
 δυστρόπως 67295, 11.
 δυστοπεῖν 67298, r., 26.
 δύμα 67302, 8.
 δυμάτιον 67309, 27.
 δύρεά 67279, 26; — 67310, 5; — 67340, r.,
 92.
 δύρεστικός 67340, r., 123.
 δύρεῖν 67340, r., 95.
 Εᾶν 67291, 12; — 67295, 22; II, 6; —
 67340, 34.
 ἔγγραφειν 67311, 29; — 67324, 17.
 ἔγγραφος 67169 ^{bi}, 13; 20; 29; — 67294,
 21; 24; — 67305, 7; — 67306, 8; —
 67309, 11; — 67310, 4; — 67311, 3;
 17; 25; — 67312, 8; — 67313, 29; —
 67333, 12; — 67352, r., 4.

- ἔγγασθι: 67169, 10; — 67296, 6; 16;
 17; — 67297, 7; — 67303, 6; — 67328,
 1, 6; 22; II, 6; 21 *et seq.* III-XII; —
 67332, 8.
 ἔγγάν 67296, 19; 20; — 67328, I, 19; II,
 19 *et seq.* III-XII.
 ἔγγυτης 67296, 9; — 67303, 6; 29; —
 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII.
 ἔγγύθεν 67302, 11.
 ἔγγύς 67310, v., 6; — 67313, 54.
 ἔγκαλύπτειν 67295, 19.
 ἔγκαρπος 67313, 40.
 ἔγκεισθαι 67314, III, 6.
 ἔγκλημα 67299, 63.
 ἔγκρατής 67295, 1.
 ἔγχειρειν 67352, v., 4.
 ἔγχειρημα 67299, 56.
 ἔδικτον 67295, 1, 3; II, 19.
 ἔδιον 67310, 5; — 67314, 22.
 ἔδικτον, συνεδίον 67331, II, v., 9.
 ἔθειν 67289, 15.
 ἔθειν 67314, III, 5.
 ὔθος 67321, 3.
 ὔθος 67281, 5; — 67283, 2; — 67284, 2.
 εἰδέναι 67279, 10; — 67283, 3; II, 10; —
 67290, 5; — 67292, 5; — 67295, 2; 3;
 III, 30; — 67296, 19; — 67300, 21; —
 67301, 38; — 67302, 19; — 67303, 23;
 — 67308, 6; — 67311, 15; — 67314, III,
 43; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322,
 3; 5; — 67325, IV, v., 44; — 67327, 20;
 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II,
 23; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 29.
 εἰδῆσις 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67353,
 v., A, 36.
 εἰδός 67303, 20.
 εἰδάς 67301, 4.
 εἰκεῖν 67291, 13; — 67294, 18; 23; —
 67312, 58; — 67314, 28; — 67340, 36;
 59.
 εἰκοστά: voir Index VI.
 εἰκότας 67314, III, 28.
 εἰλικρινής 67310, 15; — 67314, III, 12.
 εἰπεῖν 67283, II, 19; 20; — 67303, 24; 25;
 — 67322, 4; — 67327, 44.
 εἰρεῖν 67279, 11; 23; 24; — 67281, 3; 5;
 — 67282, 5; — 67283, 6; 14; III, 12; —
 67290, 9; — 67295, III, 27; — 67299, 8;
 19; 49; — 67303, 16; 19; — 67305,
 22; — 67312, 48; 96; — 67313, 8; 17;
 — 67314, 30; 33; III, 17; — 67319, 7;
 — 67323, 16; — 67328, III, 31; — 67329,
 5; 8; 10; 13; II, 2; 6; 7; 10; — 67340,
 v., 62; 79; 124.
 εἰρύνη 67287, II, 4 (cf. τριβοῖνος).
 εἰρυνικός 67310, 1; — 67311, 13; — 67328,
 I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII.
 εἰσαγωγή 67295, III, 5.
 εἰσιέναι 67325, IV, v., 17.
 εἰσοδος 67287, IV, 25; — 67299, 3; — 67302,
 12.
 εἰσπέμπειν 67292, 2.
 εἰσπραζεῖς 67313, 21.
 εἰσπράττειν 67347, I, v., 1.
 εἰσφέρειν 67280, B, 3; — 67283, 7; —
 67305, 13; — 67329, 9; II, 4; 8.
 εἰτα 67320, 3.
 εἰκαστος 67291, 7; — 67295, 24; III, 34;
 — 67299, 38; 45; — 67301, 26; —
 67302, 14; — 67303, 18; — 67305, 12;
 13; 17; — 67309, 18; 38; 40; — 67310,
 v., 11; — 67312, 47; 102; — 67314,
 III, 2; 15; 22; 35; 36; 39; — 67329, II,
 4; — 67332, 6.
 εἰκάστερος 67299, 4; 47; 66; — 67310, v.,
 8; — 67311, 23; — 67314, 14; III, 44;
 — 67329, 7; II, 15; — 67340, 66.
 εἰκάσταται: voir Index VI.
 εἰκάστηται 67305, 12; 22; — 67310, 11; v.,
 1; — 67325, IV, v., 37.
 εἰκόνη 67140, 3; 6.
 εἰδιδόνται 67282, 10; — 67298, 38; — 67310,
 v., 11; — 67325, III, v., 2; 4; v., 8; 9;
 11; IV, v., 9; VII, v., 4; VIII, v., 21;
 25; — 67327, 28; — 67329, II, 7; 12;
 13; 15; — 67357.

- ἐκδίκειν 67279, 23; — 67299, 17.
 ἐκδίκαξ 67279, 4; — 67357.
 ἐκδίκος : voir Index III.
 ἐκδίκωσις 67321, 5.
 ἐκδοσις 67310, 2.
 ἐκδοσμος (?) 67313, 6o.
 ἐκδοστος (?) 67313, 6o.
 ἐκεῖνος 67295, 28.
 ἐκεῖσθε 67169 ^{bis}, 49; — 67295, 13; — 67300,
 17; — 67309, 26; — 67313, 44.
 ἐκδηπτεῖν 67295, 25.
 ἐκκλησία : voir Index IV.
 ἐκκλήσιαι 67280, 2.
 ἐκλαρεύειν 67299, 29; — 67329, II, 13; 15.
 ἐκλογυστία 67314, II, 3.
 ἐκμαρτύριον 67295, 6; — 67357.
 ἐκνίκησις 67298, 16.
 ἐκουσίαι 67300, 6; — 67302, 6; — 67305,
 7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; —
 67332, 7; — 67340, v., 93.
 ἐκπέμπειν 67280, 2; B, 7; — 67323, 18.
 ἐκπληκτικός 67314, III, 10.
 ἐκπληξίς 67353, v., A, 31.
 ἐκπονεῖν 67299, 23; — 67314, 3o; — 67340,
 v., 48.
 ἐκπορθεῖν 67283, 5; 6.
 ἐκτάσσειν 67353, v., A, 35.
 ἐκτελεῖν 67311, 13; — 67340, v., 27.
 ἐκτίσις 67299, 58; — 67303, 6; — 67314,
 29.
 ἐκτός 67296, 10; — 67297, 9; 10; — 67300,
 9; 13; — 67309, 22; — 67310, 12; v.,
 2; — 67311, 26; — 67313, 41; — 67314,
 II, 16; — 67320, 6; — 67321, 10; —
 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; —
 67334, 10.
 ἐκφόριον 67279, 12; — 67289, 5; 17; —
 67300, 14; — 67301, 31; — 67307, 8;
 — 67325, I, v., 4; 8; — 67347, II, v.,
 1.
 ἐκφράζειν 67295, III, 31.
 ἐκφωνεῖν 67353, v., A, 31.
 ἐκχωρεῖν 67169 ^{bis}, 37.
 ἐκάστος 67299, 26; — 67301, 11; — 67303,
 10; — 67310, v., 10; — 67324, 6; —
 67325, IV, v., 15.
 Δαιοπώλης : voir Index III.
 Δαιάπωλης : voir Index III.
 Διάχιστος 67295, 29; — 67312, 47; —
 67329, 5.
 Θεύχειν 67295, II, 2.
 Θεύχος 67282, 7; — 67295, II, 7.
 Θεοὺς 67279, 2; 27; v., 1; — 67283, II,
 1; *v. et passim*; — 67291, 4.
 Θεούρειος 67294, 2; — 67312, 102.
 Θεούρειος 67294, 12.
 Θεούρερος 67294, 25; 26; 28; — 67310, 13;
 — 67333, 21.
 Θεούρερον 67281, 6; — 67312, 100.
 Θεφάντιος 67340, v., 40.
 Θλειρ 67283, 2; — 67294, 12.
 Θλυπτός 67303, 7; 13.
 Θλεδανοῖς, δεσμοῖς 67331, III, v., 5.
 Θλείπειν 67329, II, 11.
 Θλημακός 67312, 21.
 Θλογυμάτατος 67140, 2; — 67295, 1; —
 67309, 8; — 67329, 5; 10.
 Θπάτη 67283, 12; — 67295, 24; III, 15; —
 67310, 2; — 67341, 12.
 Θμαυτοῦ 67295, III, 33; — 67298, 43; —
 67306, 10; — 67310, 1; — 67312, 10;
 — 67322, 5.
 θυελλάταιν 67280, 3; B, 3; — 67286, 1; 12;
 — 67325, II, v., 6; III, v., 1; — 67347,
 1, 1; 17.
 θυελλή : voir Index VI.
 θυμένειν 67169 ^{bis}, 20; — 67298, 13; —
 67299, 55; — 67311, 27; 28; — 67314,
 III, 5; 46; — 67340, v., 122.
 θυπαδίστος 67295, III, 20.
 θυπειρός 67321, 2.
 θυπεπρυσμένος 67331, I, v., 3.
 θυπεράχειν 67295, III, 25; — 67298, 41; —
 67299, 61; — 67310, v., 11.
 θυπίταιν 67314, 26.
 θυρίταιν 67294, 6; — 67296, 7; — 67297,

- 7; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
— 67332, 9.
έμφανής 67314, 27.
έμφέρειν 67329, 4.
έμφετείν 67298, 17; — 67299, 1; 30.
έμφύτευμα 67298, 40; — 67299, 40.
έμφύτευσις 67298, 26; 41; 48 *et seq.*; —
67299, 4; 23; 42; 45; 46.
έμφυτος 67298, 10.
έργαζεν 67306, 11; — 67311, 25; — 67314,
II, 15.
έρπατιος 67311, 15; — 67353, v., A, 10.
έρδεικανθαι 67300, 10; — 67310, 16; —
67314, III, 12.
έρδελεχης 67279, 27.
έρδέχεσθαι 67292, 5.
έρδιαθετος 67295, III, 24.
έρδιασθκειν 67305, 10; — 67310, 9.
έρδοζος 67309, 8; — 67312, 6.
έρδοζετατος 67279, 8; — 67285, 2; — 67296,
1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67301,
3; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67306,
1; — 67316, r., 1; — 67321, 6; —
67323, 1; 19; — 67325, III, r., 2; 4;
r., 7; 10; 19; IV, r., 2; 9; VI, 2; VII,
r., 2; 4; 6; r., 3; 25; VIII, r., 5; 21;
r., 10; 16; 20; — 67328, I, 1; II, 1 *et
seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67347, I, 1;
17.
έρδοζητης 67321, 7.
έργανται 67295, 14; — 67299, 11; — 67303,
19.
έργανται 67329, II, 9.
έργανται 67282, v.; — 67291, 12; — 67292, 2;
6; — 67296, 14; — 67313, 19; — 67329,
II, 1.
έρδηκταιν 67300, 12.
έρέχταιν 67296, 13; — 67299, 62; — 67310,
v., 4; — 67314, 22; III, 22; — 67332,
6.
έρέχυρον 67169¹⁰, 15; — 67305, 25; —
67309, 21; 46; — 67310, v., 13; —
67314, III, 24; 48.
έρθαδίος 67340, v., 34.
έρθυμηρα 67295, III, 30.
έρπατος 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
έρπαντις 67279, 20; — 67299, 38; — 67300,
11; — 67301, 27; — 67302, 14; —
67325, IV, v., 39.
έρπδρόνται 67321, 4.
έρπατης 67350 a, I.
έρπατάται 67280, 1; — 67305, 19; — 67312,
37.
έρπαστη 67294, 21; 28.
έρπατος 67352, r., 11.
έρπατης 67279, 10.
έρπατος 67302, 14; 15; 18; — 67309, 30;
— 67313, 60; — 67314, 2; — 67347,
III, 6 (?).
έρπαχη 67312, 46.
έρπαχλαιν 67294, 23.
έρπαχος 67328, I, 18; II, 17 *et seq.* III-XII.
έρπεριχειν 67340, v., 24.
έρπατασις 67312, 55; 59; 81.
έρπαγον 67285, v., 2; — 67289, 3; 5; 7;
8; 12; 14; — 67307, 13; 15; — 67325,
II, v., 25; III, v., 8; 11; — 67344, 8.
έρπεριχη 67291, 2; 4; 13; — 67303, 5; —
67305, 4; — 67309, 6; — 67323, 18.
έρπεριχειν 67294, 25; — 67309, 20; 36; —
67329, 8; — 67340, v., 94.
έρπολη 67330, III, 6.
έρπολικάριος: voir Index III.
έρπατης 67300, 9; — 67313, 41.
έρπράχται 67295, II, 13; — 67328, IV, 18;
— 67334, 9.
έρπαμοτος 67314, III, 41.
έρπαπιον 67299, 50.
έρπατιον 67340, v., 29.
έρπατρος 67340, v., 75.
έρπατην 67283, 14.
έρπατην 67281, 3; — 67295, II, 2; 13; —
67320, 3; — 67329, 13; — 67352, v., 1.
έρπαхолоуθсін 67340, 15.

- ἐξάμετρον* : voir Index VII.
ἐξάμηνος 67320, 3.
ἐξαμφω 67311, 14.
ἐξάνστις 67279, 26.
ἐξαρτίζειν 67303, 13; 20.
ἐξέδρα 67309, 22; 26.
ἐξεῖναι 67283, 7; — 67299, 13; 22; 41; — 67311, 23; — 67313, 61; — 67314, II, 7; — 67340, v., 94; — 67353, v., A, 15.
ἐξέρχεσθαι 67305, 26.
ἐξέστασις 67282, 8.
ἐξῆς 67169¹⁴, 12; 38; — 67296, 8; — 67301, 15; — 67303, 7; — 67311, 8; — 67312, 18; 47; — 67313, 31; — 67319, 1; — 67324, 11; — 67325, IV, r., 40; — 67332, 5; — 67340, v., 25; — 67353, v., A, 17.
ἐξισοῦν 67340, v., 62.
ἐξέπτωτο : voir Index III.
ἐξόδος 67299, 3; — 67302, 12; — 67309, 28.
ἐξορκίζειν 67279, 21; — 67353, v., A, 22; 25.
ἐξουσία 67169¹⁴, 40; — 67282, 8; — 67283, 3; — 67290, 1; 5; — 67299, 5; — 67312, 27; — 67353, v., A, 23; — 67354, II, 9.
ἐξπελλευτής : voir Index III.
ἐξυπηρετεῖν 67295, 9.
ἐπαγγέλιο 67293, 1.
ἐπανεῖν 67295, 12.
ἐπακούειν 67329, 13.
ἐπάρ 67314, III, 29.
ἐπάναγκες 67311, 24; — 67313, 64.
ἐπάνω 67313, 36.
ἐπαρτήν 67296, 14; — 67328, I, 18; II, 18
et seq. III-XII.
ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, 1; 4; — 67340, 19; 45.
ἐπαρχος : voir Index III.
ἐπασκεῖν 67295, 14.
ἐπαυλις 67313, 58.
ἐπαύδη 67291, 4; — 67292, 6; — 67295, III, 6; — 67306, 4; — 67312, 35; — 67313, 1; — 67333, 13.
ἐπεμέρθειν 67311, 16.
ἐπεξέρχεσθαι 67279, 14; — 67283, 4.
ἐπέρχεσθαι 67298, 24; — 67356, 1.
ἐπερπατᾶν 67296, 15; — 67298, 30; 31; 41; — 67299, 66; 67; — 67300, 18; — 67301, 34; — 67303, 21; — 67314, III, 44; — 67324, 15; — 67328, I, 21; II, 20.
ἐπερύητησις 67299, 56.
ἐπεσθαι 67283, 6.
ἐπευθύνειν 67295, 14.
ἐπέχειν 67312, 24.
ἐπηρεάζειν 67290, 2; 8.
ἐπιβαίνειν 67295, 21.
ἐπιθατήν 67295, III, 10.
ἐπιβούλη 67295, II, 15.
ἐπιγύγνεσθαι 67313, 44.
ἐπιγυγνώσκειν 67328, III, 32; 33; — 67329, 6.
ἐπιγόνη 67313, 67.
ἐπιγραφή 67295, III, 20.
ἐπιδημία 67287, II, 11.
ἐπιδιδόνται 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67290, v.; — 67293, v.; — 67295, II, 24; 25; — 67314, II, 3; — 67322, v., 1; — 67323, 11; v., 1.
ἐπιδρομή 67321, 5.
ἐπιείκεια 67295, 16; 20.
ἐπιεικής 67295, II, 21.
ἐπιεικός 67295, 10.
ἐπιζητεῖν 67280, 3; — 67312, 93; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
ἐπιθυμητής 67295, 3.
ἐπιθυμία 67295, 2; 7.
ἐπικερδία 67309, 40.
ἐπικλητής 67325, IV, r., 14.
ἐπικοινωνεῖν 67352, v., 4.
ἐπιλαμβάνειν 67279, 13.
ἐπιλέγειν 67325, I, r., 21; IV, r., 8; — 67333, 19.
ἐπιλογία 67303, 32.
ἐπιμέλεια 67305, 9.
ἐπιμελητής : voir Index III.
ἐπιμέμησις 67280, 2; B, 3; — 67283, 3; —

- 67314, III, 16; — 67320, 3; B, 4; — 67321, 10; B, 4; — 67329, II, 9.
έπινοστη 67295, II, 10.
έπιορχή 67299, 69.
έπισκοπή 67298, 29.
έπισκοπος: voir Index IV.
έπιστασθαι 67279, 5; — 67283, 4; — 67294, 21; — 67295, 11; III, 28.
έπιστολη 67312, 26.
έπιτάσσειν 67340, v., 9.
έπιτρέπειν 67312, 22; — 67327, 36; — 67340, v., 75.
έπιτρέψειν 67283, 5.
έπιτροπή 67329, II, 7.
έπιφέρειν 67298, 15; — 67310, v., 9.
έπιχειρεῖν 67295, 5; 23.
έπιχειρημα 67299, 55.
έπιχώρων 67283, 4; — 67311, 27.
έπιφογος 67295, 12.
έποικον 67169^{1a}, 49; — 67359, IV, v., 8; 9; V, v., 1; 2; 3; h; 5; VI, 4; 5 et seq.
έπομνόται 67169^{1a}, 33; — 67298, 1; — 67299, 51; — 67314, III, 1; — 67328, II, 4; III, 6 et seq. III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
έρατα: voir *έρές*.
έργαζεσθαι 67283, 14; — 67305, 13.
έργαζεστον 67283, 8; — 67295, II, 5.
έργασία 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 11; 16; 17; — 67305, 14.
έργαστηριακός: voir Index III.
έργατης 67295, III, 10.
έργον 67295, 20; — 67299, 57; — 67305, 16; 26; — 67310, 15; v., 3; — 67333, 19.
έρές 67279, 19; — 67287, 23; — 67325, IV, v., 36.
έρετινθος 67325, II, v., 16.
έρχεσθαι 67291, 13; — 67292, 4; — 67294, 20; 29; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67322, 4.
έρωτάν 67294, 27; — 67309, 55; — 67341, 31.
έρεψας 67279, 16; — 67291, 12; — 67292, 1; — 67294, 7; — 67295, 23; 27; II, 5; 24; III, 20; — 67296, 10; 11; 15; — 67307, 5; — 67309, 34; — 67310, 14; v., 7; — 67311, 23; 25; — 67312, 20; 29; 34; 58; 70; 77; 92; — 67329, II, 11; — 67340, v., 34.
έργαστος 67298, 28; 40; — 67299, 39; — 67312, 62; — 67314, 20; 33; II, 5.
έρηστος 67312, 106.
έτι 67327, 54; — 67340, 54; v., 7; — 67353, v., A, 15.
έτοιμος 67329, 9.
έτοίμως 67296, 9; 13; — 67300, 11; — 67303, 19; — 67304, 3; — 67305, 7; 22; — 67306, 13; — 67309, 15; 32; 38; — 67310, 6; v., 2; — 67314, III, 9; — 67328, I, 16; II, 15 et seq. III-XII; — 67329, II, 6.
έτος 67169^{1a}, 2; — 67279, 13; — 67301, 28; — 67302, 1; 2; 15; 18; — 67303, 2; — 67305, 2; 12; — 67309, 2; — 67312, 3; 108; — 67313, 68; — 67314, 9; 12; III, 15; 23; — 67325, IV, v., 4; 36; — 67329, II, 4; — 67332, 2; — 67353, v., A, 2; — 67359, II, v., 1.
έύχης: voir Index IV.
έύάρεστος 67313, 27.
έύαρχεια 67295, 24.
έύγενεια 67310, 7.
έύγενής 67300, 2; — 67306, 3; — 67310, 16; — 67312, 44; 87; — 67314, II, 10; — 67325, IV, v., 11.
έύγνωμης 67305, 20; — 67314, 25; III, 25; — 67324, 3.
έύγνωμοσύνη 67279, 13.
έύηλλος 67294, 1.
έύδοκιμης 67301, 12; 25; — 67328, I, 14 et seq. III-XII; — 67332, 9.
έύδόκιμος 67291, v.; — 67293, v.; — 67301, 5; — 67321, 6; — 67328, I, 2; II, 9 et seq. III-XII; — 67332, 5.
έύληπτος 67295, 24.

εὐεργεστία 67279, 25.
 εὐεργέτημα 67279, 4; — 67283, 15.
 εὐεργέτης 67325, IV, r., 4.
 εὐθάνατος 67233, 8; — 67295, 14; 19; —
 67305, 7.
 εὐθύ 67280, 4.
 εύκαθασιστής 67321, 4; 8.
 εύκαιρία 67313, 45.
 εύκλεψης 67279, 5; — 67295, III, 21.
 εύκλεπτος 67279, 4; — 67283, 15.
 εύκλιπτος 67283, 14.
 εὐκτήριον: voir Index IV.
 εὐκτήριος 67299, 49.
 εὐλαβεύς 67297, 4; — 67298, 33; 46 *et seq.*; —
 67299, 31; 39; 48; 69; — 67311, 5; —
 67312, 53; 63; 71; 80; 95; 103; 107;
 112; — 67324, 5; 6; — 67325, I, r., 4.
 εὐμαρδός 67340, v., 26.
 εὐμοίρος 67310, 17; — 67340, v., 43.
 εὖνοις 67310, 15; — 67314, III, 11.
 εὐραικῆς 67294, 5.
 εὐρηκτον, εὐφύσητον 67331, II, r., 14.
 εὐρετικούγια 67305, 21; — 67314, 25.
 εύρισκεν 67279, 26; — 67283, 14; —
 67290, 12; — 67291, 9; — 67294, 7; —
 67295, III, 16; — 67297, 10; — 67306,
 7; — 67310, 3; — 67328, I, 16; II, 15
 et seq. III-XII; — 67333, 21; — 67352,
 v., 3; 6; — 67353, r., A, 9.
 εὐσέβεια: voir Index IV.
 εὐσέβειν 67295, III, 2.
 εὐσέβης: voir Index IV.
 εὐσέβης: voir Index IV.
 εὐσταθμός 67279, 15; — 67299, 58; —
 67311, 28; — 67312, 104; 108; —
 67314, III, 4; — 67340, 14; 33; v., 47.
 εὐτεκνία 67305, 10.
 εὐτελής 67313, 9.
 εὐτύχημα 67321, 3.
 εὐτυχής 67280, 1; — 67320, 4; B, 7; —
 67321, B, 5.
 εὐτυχῆς 67301, 14; — 67305, 9; — 67321, 3.
 εὐφύία 67295, 17.

εὐφύσητος 67331, II, r., 14.
 εὐχαίρων 67352, v., 6.
 εὐχεσθαι: 67295, III, 34; — 67314, III, 14.
 εὐχῆ 67279, 27.
 εὐφεῖτος 67311, 10.
 εὐφημός 67312, 17.
 εὐφημος, εὐφημός 67331, II, r., 8.
 εὐφιστάκαι 67169¹⁴, 17; 47; — 67302, 16.
 εὐφοροῦ: 67283, 13.
 εὐχειν 67279, 8; — 67281, 5; — 67282, 5;
 — 67283, 9; — 67285, v., 2; — 67295,
 3; 11; 15; II, 4; III, 5; — 67296, 9;
 13; — 67298, 35; — 67299, 8; 17; 67;
 — 67300, 11; 16; 18; — 67302, 13; —
 67303, 15; 19; — 67304, 3; — 67305, 7;
 23; — 67306, 6; 9; 13; — 67308, 1; —
 67309, 11; 15; 33; 38; 47; — 67310,
 6; v., 2; — 67311, 3; 18; 19; — 67312,
 12; 22; 32; 54; 58; 81; 83; 88; 105;
 — 67314, 5; II, 4; III, 9; 45; — 67325,
 IV, r., 34; — 67327, 1; — 67328, I, 16;
 II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; II,
 6; — 67339, 2; — 67340, 55; r., 6; 80;
 — 67353, v., A, 4.
 εὐχρήστος 67295, II, 15; 19.
 εὐχρήστος 67279, 25.
 εὐων 67291, 8; 13; — 67292, 3; — 67295,
 29; — 67303, 18; — 67305, 11; —
 67313, 24; — 67319, 3; 12; 20; 22; —
 67353, v., A, 7.
 Ζημιοῦν 67322, 6.
 Ζημιάμα 67279, 6; 23; — 67283, 10; —
 67299, 65.
 Ζῆν 67283, 7; — 67312, 34; — 67314, III,
 14.
 Ζητεῖν 67295, II, 12; — 67296, 8; 12; —
 67297, 8; 11; — 67306, 6; — 67323, 3;
 — 67328, I, 13; 16; II, 13; 15 *et seq.*
 III-XII; — 67334, 8.
 Ζήτησις 67298, 14.
 Ζηγόν 67169¹⁴, 57; — 67303, 15; — 67305,
 14; — 67306, 5; — 67309, 14; 15; 19;
 38; — 67310, 6; — 67314, III, 19; —

- 67325, I, r., 20; III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v., 6; 10; IV, r., 1; 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 2; 3; 4; 5; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 9 *et seq.*; 17; 21; v., 20; 23; 24; — 67340, v., 47.
- ζυγοστάτης**: voir Index III.
- ζωή** 67311, 14; — 67314, 7; III, 17.
- ζῷον** 67279, 18; — 67283, 7; — 67300, 10; — 67301, 23.
- Ηγεῖσθαι** 67321, 2.
- μέγαμπερος**: voir Index IV.
- μῆσην** 67314, II, 3; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
- ηδεῖσθαι** 67295, III, 25.
- ἥδη** 67291, 5; — 67294, 25; — 67309, 20; 36; — 67311, 20; — 67312, 110; — 67313, 30; — 67329, 8; — 67340, v., 94.
- ἥθος** 67295, II, 9.
- ἥκαιν** 67310, 5.
- ἥλεκτρον** 67340, v., 32.
- ἥλικαίς** 67169^{ba}, 18; — 67353, v., A, 10.
- ἥλιος** 67321, 2.
- ἥμαρτ** 67295, III, 2.
- ἥμέρα** 67287, IV, 21; — 67303, 11; — 67305, 8; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
- ἥμισυς** 67313, 15; — 67319, 15; — 67325, I, r., 15; 27; II, r., 17; 19; v., 3; 14; 18; 22; III, r., 3; 4; 6; v., 4; 6; 8; IV, v., 4; 6; VII, r., 1; 2; 5; 6; v., 9; 11; VIII, r., 4; 9; 10; 11; 17; 21; 25; v., 5; 6; — 67329, 11; 16; II, 10; — 67347, I, 9.
- ἥμικα** 67340, v., 26.
- ἥπειρος** 67313, 43.
- ἥψως** 67295, 26.
- ἥστυχως** 67283, 14.
- ἥτοι** 67309, 23; — 67310, 5; — 67312, 54; 94; 107; — 67313, 45; — 67314, 9; III, 18; — 67325, I, r., 29; — 67329, II, 7; — 67340, v., 47; 76; 78; — 67353, v., A, 14; — 67359, V, r., 1; 2; 6; VI, 2; 3; 4; 5; 6; 7.
- ἥττοι** 67310, 9; — 67312, 24; 59; — 67313, 53.
- Θελατσα**: voir Index V.
- θελπειν** 67314, 28; — 67340, 33; 59.
- θεάτρος** 67340, v., 95; 96.
- θετέρου** 67311, 8.
- θευμάζειν** 67295, 28.
- θευμάτιον** 67295, III, 8.
- θευματιότης** 67290, 3; 7; — 67300, 6; — 67302, 6; — 67323, 5.
- θευματώτας** 67283, 1; — 67286, 19; — 67290, v.; — 67300, 3; — 67303, 10; — 67329, 8; 15; II, 2; 3; 5; 11; — 67340, 4; 42; 54.
- θεᾶσθαι** 67295, III, 12.
- θεῖος** 67313, 25.
- θεῖος** (adj.): voir Index IV.
- θεῖός** 67312, 27.
- θεῖλιν** 67292, 4; — 67300, 22; — 67320, 4; — 67321, 8; — 67333, 26.
- θείμιος** 67340, v., 73.
- θεῖος**: voir Index IV.
- θεοσεῖης**: voir Index IV.
- θεοφύλεια**: voir Index IV.
- θεοφύλεις**: voir Index IV.
- θεραπεία** 67294, 4.
- θεσίς** 67299, 33; — 67302, 8.
- θεσπίς** 67353, v., A, 35.
- θεσπιζειν** 67295, 2; — 67321, 3; — 67352, r., 10; v., 1.
- θηκὴ** 67324, v., p. 119.
- θηλαῖος** 67313, 66.
- θηρειῶν** 67295, 28.
- θηρῆις** 67322, 9.
- θηνήσκειν** 67353, v., A, 21.
- θηρέμα** 67325, IV, r., 35.
- θρέμος** 67353, v., A, 22.
- θυγάτηρ** 67169^{ba}, 25; — 67294, 11; 17; — 67300, 2; — 67302, 4; 18; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67312, 105; — 67324, 3; — 67325, IV, r., 11; — 67340, v., 11; 28; 75; 76; 80.
- θύρα** 67299, 3; — 67302, 16; — 67313, 56.

- θυρίς* 67299, 4.
θυροῦ 67309, 29.
Ιασθαι 67295, 11.
Ιαστίμος 67295, 5.
Ιαστίς 67295, III, 1.
Ιατρός: voir Index III.
Ιεικός 67299, 48.
Ιεικός 67169^{ba}, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
Ιεικότητος 67295, 27.
Ιεισπράχυμοντεῖ 67295, II, 21.
Ιειος 67293, 1; — 67295, II, 18; — 67299, 17; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67312, 23; 32; 55; 59; — 67314, 17; III, 20; 23; — 67323, 8; — 67324, 18; — 67332, 6; — 67340, v., 46.
Ιειωτικός 67309, 36; — 67340, v., 7.
Ιηνέτη 67321, 2.
Ικάνοματι τὰ σὸ γούνατα, τὰ σὰ γούνατα παραχ-
καλῶ 67331, II, r., 12.
Ικανός 67333, 19.
Ικανός 67279, 23.
Ικετία 67279, 2; v., 1.
Ιλλούστριος 67309, 8; — 67325, III, r., 7; v., 9; 12; VII, v., 25; VIII, v., 24.
Ιμάτιον 67339, 11; — 67340, v., 32.
Ιματισμός 67340, v., 97.
Ινδικτίων 67169^{ba}, 3; — 67284, 3; v., 1; — 67286, 6; 10; 16; 21; — 67287, 1; 10; — 67289, 1; 5; 9; 17; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; 7; — 67301, 4; 14; 32; — 67302, 3; 7; — 67303, 3; 12; — 67305, 2; 9; 12; — 67306, 1; — 67307, 1; 6; 8; 11; 12; — 67308, 3; 4; — 67309, 3; 42; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67319, 3; 7; 9; 11; 19 et seq.; — 67320, 4; B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, I, r., 2; 4; v., 2; 14; 21; 30; II, r., 2; 7; III, r., 1; 3; 5; 7; v., 2; 6; 10; IV, r., 5; 18; ho; v., 1; 2; 3; 5; 7; 8; VI, 1; VII, r., 1; 2; 3; 5; 8; v., 2; 5; 7; 10; 14; 17; 19; 24; VIII, r., 2; 3; 5; 16; 17; 20; 25; 26; v., 3; 10; 15; 17; 19; 23; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 11; 17; 19; 25; 26; 34; 40; 42; 46; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9; et seq. III-XII; — 67329, 1; — 67330, IV, 1; — 67332, 3; — 67347, I, 6; 7; 12; II, v., 3; — 67353, v., A, 3; — 67359, II, r., 1.
Ιππων 67279, 18.
Ιπποποιήσι 67312, 103.
Ιππος 67282, 1; 10; v., 1; — 67295, 16; II, 22; — 67310, v., 4; — 67314, III, 33; — 67340, v., 5; 62; 73; — 67353, v., A, 32.
Ιργύσιν 67290, 3.
Ιρχυρός 67299, 45; 59.
Ιρος 67303, 14.
Ιρι: voir Index VII.
Ιχνος 67279, 5.
Κλυκελλάριος: voir Index III.
κάγώ 67295, III, 15; — 67305, 22; — 67329, II, 9; 13; — 67353, v., A, 16.
καδός 67302, 12; — 67314, 13.
καθά 67314, II, 12; III, 18; — 67340, v., 95.
καθάπταξ 67311, 20.
καθαπτέρ 67169^{ba}, 16; — 67309, 54; — 67314, III, 49; — 67340, v., 73.
καθαρός 67169^{ba}, 31; 42; 70; — 67286, 17; — 67295, 5; II, 7; 18; — 67301, 29; — 67303, 17; — 67309, 33; — 67347, I, 20.
καθαρουργός: voir Index III.
καθαρός 67314, 23.
καθέδρα 67321, 7.
καθιστάναι 67279, 9; — 67294, 1; 7; 9; 27; — 67295, III, 11; — 67323, 13; — 67352, v., 6.
καθέδρας 67302, 13; — 67309, 28.
καθολικός: voir Index IV.
καθόλου 67169^{ba}, 71; — 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67313, 41; 59.
καθοστοῦν 67320, 2; — 67321, 9; B, 3.
καθύς 67329, 7; 15; II, 15.

- κατιόν 67283, II, 9.
 κανοποία 67295, 10; II, 14; 18; 25.
 καίπερ 67283, 3.
 καιρός 67280, 1; — 67294, 4; 26; — 67295,
 II, 7; 12; — 67299, 39; — 67308, 3; —
 67310, v., 1; — 67312, 27; 45; 55; 82;
 — 67313, 46; — 67314, III, 1; — 67329,
 4; — 67333, 14; 17.
 κάκηνος 67295, III, 16.
 κάκιστος 67353, v., A, 34.
 κακός 67295, 17; II, 9.
 κακοτροπία 67295, 7.
 κακοῦ 67295, 12.
 κακουργία 67282, 3.
 κακούργος 67283, 16.
 κακός 67283, 6.
 καλαφάτης: voir Index III.
 καλᾶν 67169bis, 51; — 67295, II, 9; —
 67300, 8; — 67301, 18; — 67312, 39;
 41; 89; — 67313, 35; — 67314, II, 9;
 — 67325, IV, v., 19; — 67327, 33; —
 67328, I, 7; V, 9; VII, 9; — 67331, II,
 v., 21.
 καλλιγράφος: voir Index III.
 καλλίνικος 67298, 6; — 67332, 8; — 67340,
 68.
 καλλίπολις 67169bis, 7; — 67309, 11.
 καλός 67169bis, 30; 40; — 67310, 15; —
 67340, v., 34.
 καμάρα 67309, 22.
 καμηλίτης: voir Index III.
 κάμηλος 67325, I, v., 9; 10; 11; 12.
 κάμοι 67329, II, 12.
 καμπαρόν 67325, IV, v., 37.
 καμπτρά 67340, v., 79.
 κανονικός: voir Index VI.
 κανών: voir Index VI.
 κάραβος 67359, II, r., 2; VI, 9.
 καρπός 67279, 20; — 67300, 7; — 67301,
 13; 27; — 67325, IV, r., 17.
 καρποφορεῖν 67313, 48.
 κάσος = casus 67312, 100.
 καστροφ: voir Index V.
- καταβάλλειν 67291, 5; — 67298, 12; —
 67307, 10; — 67309, 39; — 67310, v.,
 3; — 67324, 3; — 67359, III, v., 3; IV,
 v., 3.
 καταβοήθηκε 67287, 4; 5; 6; II, 1; 3; g et pas-
 sim; IV, 28; — 67291, 8; — 67299, 59;
 — 67320, B, 8; — 67321, B, 6; —
 67325, VIII, v., 20; v., 2; g; — 67330,
 II, 16; IV, 2; h; 9.
 καταγύρω 67309, 22.
 καταγράψειν 67169bis, 36.
 καταγράψη 67359, II, r., 1.
 καταδαπτανά 67340, v., 27.
 καταδέχεσθαι 67329, II, 6.
 καταδίκη 67328, III, 32.
 καταδέσσειν 67301, 20; — 67329, II, 11.
 κατακυρίεσσειν 67309, 47.
 καταλαμβάνειν 67282, 5.
 καταλείπειν 67295, 24; — 67312, 45; 56;
 89; g; — 67313, 3; — 67340, v., 6;
 63; 96.
 καταλογάδην 67314, III, 31.
 καταλογίεσθαι 67329, II, 7.
 καταλογος 67321, 2.
 καταμένειν 67309, 6.
 κατάντικρη 67313, 36.
 κατάξιον 67291, 5; g; 11; — 67292, 4; —
 67321, 3.
 κατάπλοιος 67293, 3.
 κατάστασις 67297, 8; — 67323, 3; 15.
 κατατίθειν 67329, 13; II, 4.
 καταφρονεῖν 67310, 11; v., 1; 5; — 67353,
 v., A, 34.
 καταφρηνησις 67310, 17; v., 2.
 κατέρχεσθαι 67291, 11.
 κατέχειν 67290, 10; — 67340, v., 80.
 κατοχή 67169bis, 40; — 67282, 6; —
 67299, 5; 17.
 καυκασοπλόκος: voir Index III.
 καυκασοποιός: voir Index III.
 κάψιον 67340, v., 39.
 κεῖσθαι 67302, 10; — 67312, 39; 42.
 κεκτημένος: voir Index III.

- καλεύειν* 67312, 3o; 38; 53; 63; 79; 99; 104; — 67324, 5.
καλευστις 67295, III, 5; — 67329, II, 6.
καλλιον 67299, 2; 20; 36.
κεραμοπλάστης: voir Index III.
κεράτιον: voir Index VII.
κέρμα: voir Index VII.
κεφαλαιον 67294, 27; — 67295, 2; — 67299, 61; — 67309, 13; — 67310, v., 12; — 67312, 23; 3o; — 67314, 32; II, 11.
κεφαλαιονής: voir Index III.
κεφαλή 67295, III, 3; — 67322, 1.
κηρυστίωρ: voir Index III.
κηριαπτάριον 67340, v., 77.
κηφάτιον 67340, v., 39.
κιβωτός 67331, II, r., 3.
κινδυνεύειν 67282, 9; — 67299, 22.
κίνδυνος 67189¹⁶, 14; 21; — 67281, 6; — 67299, 63; — 67303, 18; — 67306, 14; — 67310, 7; — 67314, III, 23; 39; — 67320, 5; — 67328, I, 18; II, 18 et seq.; III-XII; — 67329, 7; 9; II, 3; 4.
κίνητος 67320, 6; — 67321, 10.
κινητός 67295, 29; — 67312, 83; — 67313, 6.
κιστάριον (?) 67340, v., 41.
clarissimus (c) 67329, II, 15.
κλαπτός 67340, v., 49.
κλειδοῦ 67309, 29.
κλείς 67302, 17.
κληρικός: voir Index IV.
κληρονομία 67312, 88; — 67313, 5o.
κληρονομίος 67295, 27.
κληρονόμος 67140, 3; — 67294, 19; 25; — 67298, 16; 27; — 67299, 7; 37; — 67306, 11; — 67309, 16; 3o; 33; — 67312, 37; 48; 97; 103; 108; 112; — 67313, 69; — 67314, 23; III, 9; 21; — 67324, 2; 3; — 67325, IV, r., 31; VII, r., 8; 23; VIII, r., 22; — 67326, 1; 3; 16; — 67327, 5; 44; — 67340, v., 10; 12; 13; — 67355, 1*.
κλῆρος 67295, 27; — 67301, 17; — 67312, 7¹⁷; — 67313, 33; — 67325, IV, r., 21; — 67327, 3; 9; 16; 24; 39; — 67329, 10; 15; — 67333, 7; 8.
κληροῦν 67294, 17.
κνῆκος 67325, I, r., 10; II, r., 3; v., 3.
κοινός 67281, 1; — 67325, VII, r., 21.
κοινός 67305, 7; 12; — 67311, 11; 17; — 67321, 6; — 67322, 9.
κοινωνία 67311, 12.
κοινός 67295, 18; — 67313, 12.
κοίτη 67310, 14.
κοτσόν (?) 67302, 11.
κολαζειν 67283, 16.
κολοσσόν: voir Index VII.
κόρμης: voir Index III.
κοριδή 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
κομμενταρύστος: voir Index III.
κομμοντάριον 67282, 1; v., 1; — 67330, II, 15 (κομμοντάριον).
κομφιρκατέψειν 67312, 33.
κορακοθρωσία 67353, v., A, 19.
κορυφή 67279, 21.
κοτκικεύειν 67325, I, r., 27; II, r., 3.
κόσμιον 67340, v., 29.
κοτυπήτης 67310, 1; 14.
κουρεός: voir Index III.
κούρσον: voir Index V.
κούρσος: voir Index V.
κοφιτηρίς 67347, I, r., 3.
κρατεῖν 67283, 2; — 67295, 11; — 67313, 51; 62; — 67321, 7; — 67324, 9.
κρέτιστος 67321, 2.
κράτος 67352, r., 10; v., 1; 7.
Κρέττων (?) : voir Index IV.
κρητή 67307, 5; — 67308, 2; 3; — 67325, I, r., 5; 10 et seq.; v., 23; 24; II, r., 5; 27; v., 3; 16; — 67327, 33.
κρικίον 67303, 14.
κρῆμα 67294, 28.
κρίμα 67311, 26.
κρίσις 67305, 91; — 67310, r., 3; — 67314, 95; III, 32; — 67352, r., 11.

- κρατήσ:** voir Index III.
κροκωτός 67339, 18.
κρυψίς 67340, v., 78.
κτᾶσθαι 67329, 15; — 67333, 26.
κτῆμα 67169¹⁴, 45; — 67283, 5; — 67298,
 17; 24; 39; — 67300, 8; — 67303, 19;
 16; — 67312, 89; — 67313, 19; 24;
 35; 47; — 67333, 7; 13; 27; — 67347,
 I, v., 1.
κτήσις 67286, 2; 13; — 67299, 18; —
 67313, 23; — 67329, 5.
κτύπωρ: voir Index III.
κυαλάτος 67279, 18.
κυκλευτηριον 67299, 11; 35.
κυκλόθεν 67325, IV, r., 22.
κυματοπάλης: voir Index III.
κύπα 67309, 23.
κύρος 67279, 7.
κυριακή: voir Index IV.
κυριέναι 67313, 52; — 67324, 9.
κύριος 67287, 15; IV, 5; 8; 16; — 67290,
 11; — 67291, v.; — 67295, 8; — 67298,
 v., 26; — 67299, 28; — 67300, 18; —
 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21;
 — 67305, 4; — 67306, 16; — 67309, 51;
 — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313,
 26; — 67314, III, 41; — 67322, 3; —
 67324, 14; — 67325, IV, v., 41; VI, 2;
 — 67330, III, 4; — 67353, v., A, 36.
κυριότης 67169¹⁴, 40.
κυρίως 67169¹⁴, 68; — 67309, 16; —
 67331, II, r., 5.
κῦρος 67312, 33.
κωνικόλλος 67312, 24; 29; 31; 32.
κωνίκιον 67140, 2.
κῶδιξ 67329, 10.
κώμη 67169¹⁴, 26; 43; 72; — 67279, 3;
 v., 1; — 67280, 7; B, 1; v., 1; — 67281,
 3; 4; — 67282, 3; 5; — 67283, 1; 6;
 8; II, 1; 2; II, 1; 2 et passim; — 67284,
 1; 3; — 67285, 1 et passim; — 67287,
 1; — 67291, 2; — 67295, II, 20; — 67296,
 2; 4; 8; — 67297, 2; 3; 8; — 67298,
 v., 40; 41; — 67300, 4; 5; — 67301,
 6; 10; 18; — 67303, 4; 5; 8; 10; —
 67306, 2; 4; — 67307, 2; — 67313, 4;
 20; 38; 54; — 67314, 10; II, 8; —
 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67323,
 2; 3; 4; 6; 11; — 67325, II, r., 8; 10;
 III, v., 2; IV, r., 6; 9; 13; 21; —
 67326, 6; 10; — 67327, 9; 16; 26; 33;
 39; — 67328, 1, 2; 3; II, 2; 3 et seq.;
 III-XII; — 67329, 4; 5; 6; 7; 8 et passim;
 II, 2; 4; 5 et passim; — 67332, 5; —
 67334, 7; — 67335, 1; — 67347, 1, 5;
 7; — 67354, II, 4; — 67359, II, r., 1;
 3; 4 et seq.; III, r., 1 et seq.; v., 1; V,
 r., 8; 9.
κωμητικόν: voir Index VI.
Δαγχάρεν 67313, 30; 33; 53; 64.
λάκκος 67299, 11; 34; — 67300, 8; 17; —
 67313, 39.
λαλεῖν 67323, 2.
λαμβάνειν 67290, 9; — 67300, 16; 18; —
 67306, 7; — 67314, 13; — 67323, 10;
 — 67353, v., A, 20.
λαμπρός 67294, 6; — 67327, 5; — 67353,
 v., A, 26.
λαμπρότατος 67169¹⁴, 3; 4; 5; 36; —
 67279, 14; 15; 16; — 67283, 2; —
 67290, 2; 6; — 67295, 1; — 67298, 4;
 15; 27; 35; 39; — 67299, 7; 13; 26;
 — 67302, 3; — 67305, 2; 4; — 67309,
 3; 6; — 67311, 1; — 67312, 4; —
 67313, 25; — 67320, 1; — 67322, 3; —
 67327, 13; 21; 26; — 67353, v., A, 3.
λαρνάκη, κιβωτός 67331, II, r., 3.
λατόμος: voir Index III.
λαζηραγγός 67283, 11.
λάχανον 67325, I, r., 23; 27; v., 1; 4; 5
 et seq.; II, r., 3; 4; v., 3.
λέγειν 67289, 4; — 67295, 12; — 67301,
 17; — 67319, 17; — 67323, 7; —
 67327, 16; 17; — 67329, 14; II, 2.
legere 67280, 5; 6; — 67320, 6; 7; —
 67321, 11; 12.

- λεξίς* 67344, 10.
λεψίνη 67289, 11; — 67300, 15; — 67347, II, r.
ληγάτον 67312, 110; — 67314, 33; II, 5; III, 18; 26.
λήγειν 67303, 3.
λῆμμα 67287, IV, 28; — 67314, III, 34.
λημματισμός 67314, 14.
λιβέλλος 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
λιεικός 67325, IV, r., 20; 27; — 67328, IX, 10.
λινούφος: voir Index III.
λίπρα: voir Index VII.
λίπρον 67325, II, r., 23; VIII, r., 17.
λίψ 67169¹⁴, 50; — 67302, 12; — 67325, IV, r., 30.
λογίζεσθαι 67295, 21; III, 6; — 67300, 7; — 67301, 13; — 67302, 7; — 67328, I, 8; II, 8 et seq. III-XII.
λόγιος 67169¹⁴, 4; — 67294, 18; 19; 24.
λογισμός 67299, 29; — 67312, 12; 13; 52; — 67353, r., A, 5.
λογιστήριον 67169¹⁴, 73; — 67309, 5; 10; — 67329, 8; II, 5.
logisterium 67329, 14; II, 12.
λόγος 67169¹⁴, 15; 19; 27; 59; — 67279, 26; — 67280, B, 2; — 67284, 2; 5; 6; — 67285, 2; — 67287, 1; — 67289, 1; — 67291, 3; 6; — 67295, 14; 16; III, 29; — 67298, 13; — 67299, 56; — 67302, 14; — 67303, 17; — 67305, 25; — 67306, 9; — 67308, 2; — 67309, 21; — 67310, 12; 15; r., 2; 13; — 67311, 18; — 67313, 22; — 67314, III, 25; 48; — 67325, I, r., 1; 28; r., 1; 8; 13; 20; II, r., 1; 11; r., 1; 14; 15; IV, r., 36; VIII, r., 7; r., 2; 8; — 67329, 6; 7; 10; II, 4; 6; 8; 9; 13; 14; — 67339, 1; — 67340, 38; — 67347, I, r., 1; — 67359, II, r., 2; V, r., 7; VI, 1; 9; 10; 11.
λοιδορεῖν 67353, r., A, 34.
λοιμός 67283, 9.
λοιπός 67285, 2; 3.
- λοιπόν* 67287, IV, 29; — 67289, 11; 12; 15; 16; 19; — 67295, 23; — 67306, 9; — 67344, 18; — 67325, I, r., 14.
λοιπός 67280, B, 11; — 67288, V, 6; — 67312, 49; — 67324, 13; — 67329, II, 7; — 67330, II, 10; — 67353, r., A, 15.
λυμαίνειν 67283, 5.
λυπεῖν 67322, 6.
λύσις 67306, 8; 15.
λυσιτελεῖν 67321, 7.
λύχνος 67340, r., 77.
λωτικός 67339, 16.
Μά 67322, 1.
μάγειρος: voir Index III.
μακάριος 67279, 12; — 67294, 17; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67306, 5; — 67309, 4; — 67312, 74; 76; 109; 111; — 67313, 8; 18; — 67326, 1; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; 20; — 67340, r., 44.
μακρογυραί (subst.) 67314, III, 27.
μακρογυράν 67294, 18.
μαλακία 67314, III, 29.
μαλιστα 67333, 17; — 67353, r., A, 31.
μαλλόν 67295, 28; — 67333, 18.
μάρμην 67312, 44; 88.
μανθάνειν 67298, r., 26.
μαρτυρεῖν 67295, 17; II, 4; — 67302, 20; — 67303, 24; 25; — 67306, 18; 19; — 67321, 6; — 67324, 18; 19; 20; — 67325, IV, r., 45; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 29; XI, 28; 30; XII, 30; 31.
μάρτυς 67309, 52; — 67311, 30; — 67312, 16; — 67314, III, 44; — 67324, 11.
μάρτυς au sens religieux: voir Index IV.
μάρτιον: voir Index VII.
μεγάθυμος 67289, r., 1.
μεγάκιρος 67353, r., A, 11.
μεγαλόπολες 67280, 3; B, 8; — 67286, 14.
μεγαλοπρεπέστατος 67140, 1; — 67281, 1; — 67300, 14; — 67321, 1; — 67325, I, r., 31; VII, r., 9; VIII, r., 26.

- μεγαλοπρεψής* 67169¹⁰, 6.
μέγας 67169¹⁰, 17; — 67279, 4; — 67280,
 B, 11; — 67287, 17; — 67295, 13; —
 67311, 27; — 67314, II, 16; — 67325,
 IV, r., 3.
μεῖντον 67169¹⁰, 21.
μειοῦν 67294, 2.
μελαθρον, *οίκον* 67331, I, r., 2.
μελαχ 67339, 13; 16.
μελετᾶν 67331, II, r., 10.
μελι 67330, II, 1.
μελισσουργός: voir Index III.
μελλαιν 67300, 7; — 67308, 3; — 67312, 9;
 — 67350 a, 7; 11; — 67351, 8; —
 67353, v., A, 32.
μελόντων, *μελετῶντων* 67331, II, r., 10.
μέμψης 67280, 2; — 67295, III, 8; — 67310,
 v., 3.
μένειν 67292, 7; — 67296, 11; — 67297,
 8; — 67298, 25; — 67299, 46; —
 67312, 102; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII; — 67329, 7.
μέντοι 67305, 13; — 67310, 14; v., 5; —
 67314, 30; — 67323, 6.
μερίς 67340, v., 75.
μερίστοις 67302, 10.
μερισμός 67313, 16; 27; 51; — 67314, III,
 35.
μέρος 67295, 22; — 67298, 11; — 67299,
 16; 41; 42; 45; 48; 54; 55; 67; —
 67302, 8; 18; — 67309, 26; 28; —
 67310, v., 8; — 67311, 5; 8; 23; 28; —
 67313, 5; 31; — 67314, 15; III, 23;
 45; — 67325, II, v., 15; III, r., 7; v.,
 8; 9; 11; 12; VII, r., 6; VIII, r., 22;
 — 67327, 39; 40; 44; — 67340, 67;
 v., 6; 79.
μεσίτεια 67313, 24.
μεσίτης(?) 67169¹⁰, 61.
μεσολαξίαν 67312, 20.
μέσος 67350 a, 3; 11.
μεστοῦν 67279, 19.
μεταδιάβαται 67340, v., 26.
- μετακαλώσ*(?) 67295, III, 4.
μεταθεσία 67295, II, 9; — 67329, 4; 8; 15;
 II, 3.
μεταλαμβάνειν 67295, III, 34.
μεταλλαγή(?) 67140, 8.
μεταλλάττειν 67312, 11.
μεταμετεσθα 67340, v., 94.
μεταζύ 67299, 15; — 67305, 18; — 67310,
 5; — 67313, 17; 28; 51; — 67314, 14.
μετάπτωσις(?) 67140, 8.
μεταχηγατίζειν 67299, 19.
μεταχύθεια 67295, 29; II, 21.
μεταφορή 67303, 18.
μετειπέντε 67314, III, 16.
μετρεῖν 67286, 1; 12; — 67325, II, r., 6;
 III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
μέτριος 67295, 13.
μετριότης 67305, 11; — 67310, 11.
μετρίων 67283, 7.
μέτρον 67280, 3; B, 2; 7; — 67291, 8; —
 67300, 14; — 67308, 4; — 67320, B, 1;
 — 67321, B, 1; — 67325, I, v., 26.
μηχανή 67282, 3; — 67295, III, 13; 29; —
 67312, 46; — 67313, 9; — 67340, 45;
 — 67353, v., A, 13.
μηδαμός 67297, 8; — 67305, 15; — 67310,
 13; — 67328, I, 13; II, 12 *et seq.* III-XII.
μηθέτερος 67299, 42.
μηκιστός 67314, III, 14.
μήν 67291, 8; — 67302, 7; — 67305, 9; 11;
 13; 17; 19; 20; — 67309, 39; 42; —
 67314, III, 16; — 67321, 9; B, 3; —
 67325, I, v., 30; II, v., 17; 19; 21; 22;
 VII, r., 8; VIII, r., 26; — 67328, I, 9;
 II, 9 *et seq.* III-XII.
μηνέαν 67295, 8; II, 3; 18; 20.
μήνυστος 67295, II, 23.
μητήρ 67169¹⁰, 8; 25; — 67279, 17; 18;
 — 67300, 5; — 67301, 8; — 67302, 4; —
 67303, 4; 8; — 67305, 3; 5; — 67306,
 2; 5; — 67309, 4; — 67311, 6; 9; —
 67312, 44; 88; 109; — 67313, 25; —

μετρίας 67314, 3; 15; III, 13; IV, r., 7; — 67327, 40; — 67328, II, 3 *et seq.* III-XII.
 μητρός 67295, 26.
 μηχανή 67295, 4.
 μητρούς 67283, 9.
 μηκός 67280, 3; B, 10; — 67301, 11; — 67303, 5; — 67311, 27; — 67314, II, 16.
 μήμησις 67280, B, 1; — 67329, II, 5; 10.
 μημήσκειν 67295, III, 7.
 μισθός 67300, 17; — 67303, 7; 17; — 67305, 14; — 67325, IV, r., 36; — 67330, II, 24; — 67352, r., 5.
 μισθοῦν 67300, 6; 19; — 67301, 12; — 67302, 6; 18; — 67303, 11; 22; — 67325, IV, r., 16; 49.
 μισθωτής 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; 20; — 67303, 24; 25; — 67325, IV, r., 45; — 67327, 10; 24.
 μισθωτής 67279, 11; — 67303, 4; — 67325, IV, r., 9; 15; — 67359, III, r., 11; 12; 13; r., 1; 2; VI, 2; 6.
 μισθωτικός 67303, 21; — 67325, IV, r., 41.
 μισοπόνυμος 67279, 10.
 μνεία 67295, III, 34.
 μνήμη 67169^{1a}, 6; — 67279, 7; — 67294, 6; — 67297, 4; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67309, 8; 25; — 67311, 5; — 67312, 6; 78; — 67313, 37; — 67326, 2; — 67327, 5; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; — 67340, r., 9; 44; 45.
 μημονεύειν 67298, 28; 33; — 67299, 30.
 μόδιος : voir Index VII.
 μόδιος : voir Index VII.
 modius : voir Index VII.
 μοῖρα 67313, 15; — 67314, 17; 34; III, 20; — 67340, r., 16; 62; 73; — 67353, r., A, 15.
 μοιχός 67295, 21.
 μολύβαρχος (?) : voir Index III.
 μονάζειν : voir Index IV.
 μοναστήριον : voir Index IV.
 μοναχικός : voir Index IV.

μονή 67296, 7; — 67297, 7; — 67313, 39; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 9; — 67340, 46.
 μονήρες 67294, 15; 17.
 μόνον 67169^{1a}, 73; — 67279, 16.
 μόνον 67283, 19; — 67286, 7; 18; — 67295, 34; 28; — 67299, 55; — 67303, 11; 12; 16; — 67309, 31; 37; 43; 46; — 67319, 21; 23; 24; — 67325, I, r., 30; IV, r., 17; VII, r., 8; r., 6; 10; — 67340, r., 64; 124; — 67353, r., A, 7; 14.
 Μοῦσα 67295, 19.
 μοναστῶν 67295, 15.
 μοναστός 67325, I, r., 13.
 μοχθηρά 67333, 14.
 μοχθηρός 67333, 17.
 μορθίκη 67324, r., p. 119.
 Ναῦλος : voir Index VI.
 ναύτης : voir Index III.
 ναυτικόν : voir Index VI.
 νειλός 67313, 36.
 νεομητίχη 67291, 8; — 67302, 7; — 67309, 42.
 νέος 67295, 15; 30.
 νεοφύτος 67333, 27.
 νέυτης 67302, 11; 12; — 67309, 22.
 νῆμα 67339, 1.
 νῆπος 67279, 27.
 νῆπος 67313, 44.
 νίκαι 67295, II, 16; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67328, I, 5; III, 7; IX, 7; XII, 7.
 νίκη 67169^{1a}, 34; — 67295, II, 16; — 67298, 5; — 67299, 59; — 67328, II, 5 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 68.
 νοῖν 67312, 11.
 νομή 67295, 6; 25; 26; II, 3; 14; 19; 21; — 67309, 34; 36; — 67325, IV, r., 38.
 νόρος 67353, r., A, 17.
 νομικός : voir Index III.
 νέμιμος 67282, 8; — 67294, 8; — 67295, 23; 27; II, 13; — 67310, 2; r., 4; —

- 67311, 11; — 67312, 16; — 67313, 29;
— 67340, v., 8.
νομίμως 67340, v., 94.
νόμισμα: voir Index VII.
νομισμάτιον: voir Index VII.
νόμος (loi) 67169¹⁰, 33; — 67283, 9; —
67295, 3; 11; II, 8; 9; 23; III, 27; —
67312, 20; 28; 33; — 67314, 26; —
67321, 3; — 67324, 13; — 67353, v., A,
14; 33.
νόμος (génér.) 67169¹⁰, 27; 43; — 67279,
3; v., 1; — 67289, 1; — 67296, 2; 4;
— 67297, 2; 5; — 67300, 4; 5; — 67301,
6; 11; — 67303, 5; 6; — 67306, 3; —
67312, 40; 42; 57; — 67314, 11; —
67325, IV, v., 10; — 67328, I, 2; II,
2 et seq. III-XII; — 67329, 4; 5; II, 2;
— 67332, 5; — 67352, v., 2.
νοσοθεραψίς 67353, v., A, 12.
νοσοκομεῖον 67314, III, 29.
νόσος 67314, 26.
νοτάριος: voir Index III.
νοτινός 67283, II, 5; — 67301, 9; — 67325,
IV, v., 30.
νότος 67169¹⁰, 48; — 67325, IV, v., 24.
νουηρερδίος: voir Index III.
νῦν 67282, 4; — 67292, 3; 5; — 67294,
16; — 67295, III, 4; 32; — 67298, 20;
— 67299, 1; 35; — 67303, 5; 20; —
67305, 4; — 67309, 50; — 67310, v.,
12; — 67311, 19; — 67312, 102; —
67313, 16; 46; 48; 52; — 67314, 18;
III, 47; — 67321, 3; — 67329, 7; 10;
— 67340, v., 75; — 67353, v., A, 16.
νυνέ 67340, v., 96.
Ξέρος 67295, 22; — 67300, 17.
Ξηρός 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
Ξυλινοβαστάκιον 67303, 15.
Οἰοῖς: voir Index VII.
ஓଡீஸ 67169¹⁰, 48.
ஓதை 67279, 21; — 67283, 11; — 67295,
12; — 67310, 3; — 67352, v., 9.
ଓଭ୍ୟୋନ 67340, v., 33.
- οἰστροῦ* 67311, 13; — 67312, 50; — 67353,
v., A, 9.
οἰκεῖν 67295, 13; — 67301, 9.
οἰκεῖος 67169¹⁰, 14; — 67294, 19; — 67312,
81; — 67320, 2; — 67329, 7; 11; II,
3; 4.
οἰκεῖον 67295, 4; 6.
οἰκεῖόντες 67291, 10.
οἰκημα 67283, 16; — 67313, 5; — 67340,
v., 48.
οἰκητίσις 67295, 19; — 67302, 14; — 67309,
30.
οἰκητικός 67312, 66.
οἴκια 67302, 8; 18; — 67303, 18; — 67309,
23; 45; — 67312, 66; 67; — 67313,
53; 58; — 67314, 2; II, 7; — 67340,
v., 97.
οἰκονομῶν 67298, 20. — Voir Index IV.
οἰκονομία 67298, 22; — 67340, v., 49.
οἰκονόμος: voir Index IV.
οἰκέπεδον 67312, 67.
οἶκος 67294, 17; — 67295, 29; II, 5; —
67299, 31; 38; 49; — 67309, 25; —
67310, v., 6; — 67331, I, v., 2.
οἰκουμένη (ἡ) 67295, II, 16; — 67297, 6; —
67299, 52.
οἰκουμενικός 67279, 22; — 67353, v., A, 28.
οἰκουρά 67310, 18.
οἴκτος 67295, III, 13.
οἰκόκροτον 67320, B, 2; 11; — 67321, B, 7;
9; 10; 11.
οἰκοπόρτες: voir Index III.
οἴρος 67279, 19; 21; — 67287, IV, 12; 18;
22; 27; — 67314, 12; — 67324, 4; —
67325, I, v., 13; — 67330, II, 7; 25; —
III, 12.
ஓଲେ ଦ୍ୱାରା 67169¹⁰, 54; — 67283, 8; —
67294, 7; — 67295, 26; II, 15; —
67296, 10; 11; — 67297, 10; — 67298,
11; — 67304, 2; — 67305, 16; 21; —
67306, 12; — 67309, 35; — 67310, 17;
— 67311, 25; 26; — 67312, 100; —
67313, 34; — 67314, 24; 25; II, 14;
3.

- δρθῶς 67324, 14; — 67353, v., A, 21.
 δρίζειν 67333, 6; — 67340, v., 76; 122.
 δριον 67169^{bc}, 71; — 67300, 9; — 67313,
 42; — 67325, IV, v., 22.
 δριτρόν 67353, v., A, 30.
 δρκιζειν 67295, II, 15.
 δρκος 67169^{bc}, 34; — 67295, II, 22; —
 67296, 13; 17; 18; — 67314, III, 3; 10;
 35; — 67328, I, 18; 23; II, 17; 21 et
 seq. III-XII; — 67340, 71; v., 45.
 δρκούν 67295, II, 21.
 δρκών 67169^{bc}, 26; — 67294, 3; — 67300,
 5; — 67302, 4; — 67305, 3; 6; —
 67309, 5; 9; — 67311, 9; — 67312, 7;
 — 67328, III, 5; VI, 5; VIII, 3.
 δρος: voir Index IV.
 οὐγκία: voir Index VII.
 οὐδέμως 67295, 17.
 οὐδέποτε 67283, 4.
 νιρ (ν) 67329, II, 15.
 οὐλ...: voir Index III.
 ονρома 67314, III, 8.
 ουράνιος 67295, II, 16; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; III, 7; IX, 7;
 XII, 7; — 67353, v., A, 27.
 οῦτος 67289, 9; — 67291, 10; — 67295,
 III, 20; — 67298, 35; — 67299, 59;
 67; — 67300, 22; — 67309, 18; — 67310,
 v., 12; — 67311, 11; — 67312, 51; —
 67314, III, 45; — 67319, 2; — 67321,
 B, 8; — 67324, 14; — 67325, I, v., 3;
 v., 3; 22; II, v., 2; 12; v., 2; — 67329,
 13.
 δφεῖται 67292, 2; — 67308, 1; — 67310,
 4; — 67314, II, 4.
 δφληρα 67309, 35.
 δχθос 67313, 45.
 δχλειν 67291, 11; 12.
 δψις 67299, 2; 18; 21.
 Πληγωνъ 67310, 13.
 παγάρχος: voir Index III.
 παγάρχης 67283, 2; — 67295, 10.
 παγάρχικός 67354, II, 2.
- παγάρχος: voir Index III.
 παιδίσκον 67279, 26.
 παιδίν 67295, 14; 16.
 παιδεύσις 67329, 7; II, 3.
 παιδευτήριον 67309, 10.
 παι 67294, 8; 19; — 67327, 22; 27; 37;
 42; 47.
 πάκτος 67298, 29; 40.
 πάκτω 67330, II, 19.
 πακτωποιος: voir Index III.
 παλαι 67295, III, 3; — 67329, 4.
 παλαιόν 67295, 16; III, 28; — 67325, IV,
 v., 22.
 παλάτιον 67320, 1.
 παλιν 67279, 16.
 παλλατηνъ: voir Index III.
 παμπολюс 67340, v., 27.
 πανάθηκοс: voir Index IV.
 πανευρεθн: voir Index IV.
 παρούργος 67295, 28.
 παρεπτος 67313, 37.
 πάντα (τὰ) 67293, v.; — 67295, III, 18.
 παртадълое 67354, II, 4.
 παртакъбътъ 67281, 5; — 67283, 11; —
 6729, II, 9.
 παртакъу 67299, 61; — 67306, 16; —
 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 et seq. III-XII; — 67353, v., A,
 36.
 παртадълъ 67169^{bc}, 39; — 67311, 19; —
 67313, 52; — 67353, v., A, 17.
 παртадъс 67294, 22; — 67314, III, 12; —
 67352, v., 6.
 πάнти 67169^{bc}, 59; — 67283, 11; —
 67325, IV, v., 33; — 67353, v., A, 31.
 παнтофъ 67169^{bc}, 59; — 67325, IV, v.,
 33.
 παртойс 67169^{bc}, 15; — 67309, 15; 33;
 — 67312, 60; 61; — 67314, 9; III, 9;
 94; — 67329, 6; 8; 9; 15; II, 6.
 πάнты 67290, 11; — 67291, 8; — 67295,
 24; II, 8; 10; III, 14; — 67323, 17.

- πάντα 67292, 6; — 67322, 3.
 πανόψιστος: voir Index IV.
 παραβάνειν 67298, 9; — 67299, 46; 53;
 62; — 67314, III, 5.
 παρέβασις 67299, 56; — 67314, III, 3; 33.
 παρέβατης 67314, III, 2.
 παράγειν 67328, XII, 17; — 67347, I, v., 5.
 παραγύγενεσθαι 67329, 7.
 παράγραφος 67310, v., 4.
 παράδεισος 67140, 4; 7; 10; 11; 13; 15.
 παραδίδωναι 67169¹⁵, 37; — 67296, 9; 12;
 — 67297, 9; — 67302, 16; — 67309,
 37; — 67321, 5; — 67322, 1; 7; —
 67328, I, 14; II, 14 et seq. III-XII; —
 67334, 10.
 παράθυρον 67313, 57.
 παρατείνειν 67295, III, 16.
 παρανέστις 67295, III, 1.
 παρακαλεῖν 67283, II, 1; 2 et passim; —
 67329, II, 12; 13; 14; — 67331, II, v.,
 12; — 67352, r., 9.
 παρακατάσχεται 67295, II, 9.
 παρακατέχειν 67309, 45.
 παρακάτω 67309, 24.
 παρακλητής 67312, 15.
 παρακολουθεῖν 67294, 2; — 67320, 6; —
 67321, 10.
 παρακούειν 67340, 17.
 παραλαμβάνειν 67295, 28; — 67298, 22; —
 67303, 20; — 67313, 49.
 παράλογος 67295, 17.
 παραμένειν 67294, 5; — 67296, 8; — 67305,
 4; — 67328, I, 10; II, 10 et seq. III-
 XII; — 67334, 7.
 παραμύθια 67309, 31; — 67314, 4; 28.
 παραπαγεγνόσκειν 67324, 12.
 παρέιν 67169¹⁵, 49.
 παραπέμπειν 67282, 4; — 67299, 24.
 παραπτενά¹⁶ 67169¹⁵, 19; — 67279, 18;
 — 67294, 24; — 67321, 2; — 67323,
 10; — 67324, 10.
 παράστασις 67328, I, 12; II, 12 et seq. III-
 XII.
- παράταξις 67321, 2.
 παραπέπειν 67295, III, 7.
 παραπτά 67322, 10; — 67323, 18.
 παραφέρειν 67296, 9; — 67297, 9; — 67328,
 I, 14; II, 13 et seq. III-XII; — 67334, 9.
 παραφύλακης 67321, 4; — 67328, I, 11; II,
 11; et seq. III-XII; — 67359, VI, 1; 11
 (παραφύλλαγη).
 παραφύλάκτειν 67299, 44; — 67314, II, 4;
 — 67329, II, 9; — 67340, r., 62.
 παραχαράττειν 67353, v., A, 20.
 παραχρήμα 67280, 4.
 παραχωρεῖν 67169¹⁵, 37; 66; — 67313, 22;
 — 67340, 6.
 παρεῖναι 67169¹⁵, 8; 9; 13; 19; 20; —
 67283, II, 18; 20; — 67294, 20; 26;
 29; — 67298, 41; — 67299, 60; — 67302,
 7; — 67303, 12; 16; 24; 25; — 67305,
 9; — 67307, 7; — 67309, 42; 44; —
 67311, 7; 17; 29; — 67314, III, 7; 41;
 44; — 67319, 20; — 67320, 3; B, 4;
 — 67321, 9; B, 4; — 67327, 43; 46;
 — 67328, I, 9; II, 9 et seq. III-XII; —
 67329, 14; 15; II, 2; 3; 5; 9; 11.
 παρεοχήλαιμη 67294, 20.
 παρέξ 67313, 9.
 παρέρχεσθαι 67280, B, 1; — 67290, 6; 8;
 — 67301, 31; — 67302, 7.
 παρέχειν 67289, 15; — 67295, II, 8; —
 67296, 13; — 67300, 11; 15; — 67301,
 24; — 67305, 23; — 67309, 16; —
 67310, 6; v., 2; — 67311, 27; —
 67314, III, 14; 32; — 67320, 3; B, 5;
 — 67321, B, 2; — 67322, 2; — 67328,
 I, 17; II, 16 et seq. III-XII; — 67340,
 37; v., 26; 27; 46.
 παρηγορεῖν 67314, III, 28.
 παρέθειξ 67310, 3.
 παριστάναι 67279, 22; — 67312, 35; —
 67352, r., 10.
 παρόδος 67309, 28.
 παρορῶν 67279, 16; — 67314, 27; III, 28.
 παρουσία 67292, 7; — 67312, 15.

- παροχή* 67283, 5.
παροχήν 67311, 15.
πατέρ 67294, 4; 6; 7; — 67295, 14; 15;
 18; 20; 22; 23; 26; II, 6; — 67303,
 22; — 67314, 8; — 67327, 40; — 67340,
 v., 42; — 67353, v., A, 16. — Voir
 Index IV.
πατρίκιος: voir Index III.
πατρίκιος 67353, v., A, 34.
πατρίς 67295, 21; 22; — 67352, v., 3.
πατροπατία 67353, v., A, 11.
πατρόκολος 67353, v., A, 7.
πατρός 67295, 26; II, 3; — 67312, 66;
 — 67352, v., 4.
πατέρις 67169 ¹⁴, 72; — 67301, 9; 17; —
 67303, 4; — 67313, 38; — 67325, IV,
 r., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 8; 15;
 23; 33; 39; — 67328, III, 10; VIII, 8;
 — 67329, 4; 5; 10; 12; 15; 17; —
 67359, III, v., 4; 5; IV, r., 1; 2; 4; 5;
 v., 1; 2; VI, 2.
πατέριν 67295, III, 29; — 67299, 26; —
 67301, 11; — 67303, 11; — 67310, v.,
 10; — 67312, 84; — 67322, 5; — 67324,
 12; 17; — 67325, IV, r., 16.
πεῖρα 67353, v., A, 11.
πειράσθαι 67294, 23.
πεκούλιον 67312, 101; 102; — 67313, 68;
 — 67314, 20; 29; 33; III, 18.
πέμπτην 67290, 2; — 67292, 3; 4; 8; —
 67293, 1; — 67295, II, 23; — 67322,
 8; 10; — 67356, 2; — 67359, II, r., 1.
πέντη 67295, III, 9.
πενθερής 67325, II, v., 11.
πενχρός 67295, III, 15.
πεπόνιος 67339, 6.
πέρας 67299, 68; — 67309, 53; — 67314,
 III, 46; — 67321, 5.
περβάλλειν 67298, 2.
περβάλλετος 67279, 7.
περβάλημα 67279, 20; — 67303, 14.
περβέσολος 67296, 10; — 67297, 9; — 67328,
 I, 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
 — 67349, 33; — 67299, 28; —
 67304, 2; — 67314, 25.
περιέποντα 67294, 11; 16; — 67340, v., 95;
 — 67353, v., A, 21.
περιέρχεσθαι 67283, 10; — 67312, 72; 73;
 — 67314, 15; — 67340, v., 7.
περιέχειν 67312, 23.
περικείσθαι 67299, 50.
περιλάπτειν 67294, 17.
περιουσία 67313, 3; — 67314, III, 39.
περιοχή 67299, 3; 10; 12; 33; 36; —
 67312, 92; — 67313, 41; 59.
περιπίπτειν 67279, 6.
περισπώδεστος 67283, 12.
περίσυνειν (?) 67304, 4.
περιτείχισμα 67299, 10.
περιττεύειν 67314, 11.
περιστρέψειν 67292, 5.
πηγαίνων 67331, II, r., 13.
πικρός 67279, 10.
πικρατός 67340, v., 30.
πιπεράσκειν 67169 ¹⁴, 36; 46; 53; 69; —
 67352, v., 4.
πιστεύειν 67322, 5.
πίστις 67169 ¹⁴, 11; 30; 40; — 67299, 66;
 — 67309, 19; 44; — 67314, III, 47.
πλάνη 67294, 2.
πλαστός 67325, I, r., 15; 17; 29.
πλεῖστος 67294, h; 19.
πλέον 67283, 5; — 67290, 4; 13; — 67310,
 13.
πλεονασμός 67289, 5; 14.
πλεωβάλλετος 67313, 42.
πλῆθος 67295, III, 12.
πλημμυρεῖν 67295, 25.
πλημμυρημα 67312, 78; 86.
πλήν 67310, 12.
πλήρης 67169 ¹⁴, 39; — 67279, 13; — 67299,
 5; — 67314, III, 26; — 67326, 11; —
 67327, 3; 9; 17; 24; 33; 40; 46; —
 67340, v., 26.
πληροῦν 67281, 3; — 67305, 17; — 67307,
 h; — 67314, 22; — 67314, III, 38; —

- 67325, IV, r., 38; — 67326, 7; — 67327, 1;
 7; 14; 22; 32; 38; 45; — 67340, v., 16.
πληρωτικός 67326, 14; — 67327, 10; 18;
 25; 34; 41.
πληρωτικός 67314, III, 25.
πλοῖον 67280, B, 3; 5; — 67286, 3; 14; —
 67287, IV, 26; — 67295, 21; — 67347,
 1, 3; 18.
προν 67331, II, r., 16.
πύλη 67283, 3; — 67311, 15.
πυτεῖν 67169 ^{μ.}, 18; 27; 59; — 67279, 13;
 — 67283, 16; — 67284, 4; — 67286, 8; 9;
 19; — 67287, II, 15; — 67289, 20; —
 67290, 12; — 67291, 9; — 67293, 4; —
 67294, 26; — 67295, 30; — 67297, 8; —
 67298, 36; — 67299, 68; — 67300, 10;
 — 67301, 23; — 67303, 18; — 67306,
 13; 15; — 67307, 12; 15; — 67311, 2;
 — 67312, 8; — 67314, III, 37; 45; —
 67322, 6; — 67323, 14; — 67326, 13;
 — 67327, 10; 18; 25; 34; 41; — 67328,
 I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII; — 67329,
 8; 15; II, 6; — 67340, v., 94; — (partie
 de la conjugaison de) 67350 *a*; *b*; *c*.
ποικίλος 67295, 28.
ποικύλη: voir Index III.
ποινή 67295, 25; II, 8; — 67298, 13; —
 67299, 57; — 67310, v., 2; — 67314, III,
 3; 33; — 67340, v., 192.
ποιότης 67353, v., A, 13.
πόλις 67291, 9; 12; — 67295, 13; 16; —
 67298, 19; 38; 46; — 67299, 41; —
 67302, 3; 9; 10; 20; — 67305, 2; 4; 6;
 — 67309, 6; 9; — 67311, 1; 10; —
 67313, 4; 5; — 67314, 3; — 67321, 2;
 4; — 67323, 13; — 67327, 21; — 67329,
 8; II, 5; — 67347, I, 19; — 67353, v.,
 A, 3; 26; — 67356, 2.
πολιτεῖα 67321, 6.
πολιτευόμενος: voir Index III.
πολέμης 67312, 17.
πολιτικός 67282, 6; — 67310, 13.
πολλάδης 67295, II, 3; — 67298, 32; —
 67299, 49; — 67313, 22; — 67329, II, 9.
πολυκαπίτης: voir Index III.
πολυμελής 67279, 11.
πολύς 67291, 4; — 67294, 2; — 67295, 3;
 13; 20; 30; — 67312, 12.
πολυτελής 67312, 46; — 67353, v., A, 13.
πολυτίμος 67313, 9.
πολύτιμος 67295, 29.
πονεῖν 67295, 15.
πονηρός 67311, 16; — 67324, 9; — 67354,
 II, 15.
πορφεῖν 67333, 14.
πορφυρῶν 67328, IX, 11.
πορεία 67310, 12; v., 2.
πόρος 67169 ^{μ.}, 14; — 67303, 19; — 67310,
 8; — 67314, III, 23; 38; — 67329, 9;
 II, 4.
πόρρη 67295, 22.
ποσότης 67353, v., A, 13.
πούς 67295, II, 7.
πράγμα 67279, 8; 23; — 67283, 6; 12; —
 67290, 2; 4; 6; 9; — 67291, 7; 11; 12;
 — 67295, 17; 25; II, 4; 14; 25; III,
 18; — 67296, 14; — 67304, 4; — 67305,
 25; — 67306, 14; — 67309, 55; —
 67310, v., 13; — 67311, 25; — 67312,
 37; 45; 56; 60; 83; — 67313, 6; 7;
 10; 15; 18; — 67314, III, 39; 48; —
 67321, 6; — 67322, 6; — 67323, 8; 15;
 — 67324, 1; — 67327, 6; — 67328, I,
 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67329, II,
 12; — 67340, v., 7; 43; 48; 64; 96;
 — 67342; — 67352, v., 4.
πράγματευτής: voir Index III.
πράγματικός 67321, 3.
πραιτόσιτος: voir Index III.
πραιτωριανός 67320, 1.
πραιτώριον 67305, 5; — 67330, III, 14.
πρακτικός 67353, v., A, 6.
πράξη 67280, B, 6; — 67295, III, 10; —
 67310, 12; — 67312, 20; — 67329, II, 12.
πρᾶξις 67321, 7.

- πρᾶσις* 67169 ^{βι}, 13; 29; — 67309, 45; — 67352, r., 4.
πράττειν 67281, 6; — 67283, 9; — 67295, 12; II, 2; — 67309, 16; — 67312, 35; — 67329, 13; II, 13; 15.
πρέπειν 67340, 47.
προσέειν 67279, 27.
προσέντερος: voir Index IV.
πρῆσαι, φλέξαι 67331, I, r., 4.
πρίσθαι 67169 ^{βι}, 60; 67.
προχίρεσις 67169 ^{βι}, 11; — 67310, 19.
προχηγεῖσθαι 67169 ^{βι}, 12; — 67294, 29; — 67310, r., 1.
προβάίνειν 67324, 7.
πρέπειν 67325, IV, r., 35.
προγενέσις 67309, 44.
πρόγορος 67295, 14.
πρόγραμμα 67353, v., A, 4.
προγράψειν 67169 ^{βι}, 24; — 67295, II, 3; 24; — 67296, 9; — 67298, 29; 46 et seq.; — 67299, 6; 42; — 67305, 6; 8; — 67309, 10; 53; — 67310, v., 2; — 67312, 106; — 67313, 32; 61; — 67314, II, 14; III, 7; — 67326, 15; — 67327, 46; — 67328, 1, 8; 16; II, 8; 16 et seq. III-XII; — 67333, 27; — 67340, 15; 41; 42; 55.
προδηληγάτον 67320, 4; B, 7; — 67321, B, 5.
προδηλοῦν 67169 ^{βι}, 52; — 67294, 14; — 67299, 31; 32; — 67321, 8; — 67325, IV, r., 23; — 67329, II, 1; 3.
προδιέδειν 67340, v., 74.
προδιομολογεῖν 67299, 54; — 67305, 24; — 67314, III, 31.
πρέδερος: voir Index III.
προειπεῖν 67296, 12.
προελαύνειν 67169 ^{βι}, 38.
προέρειν 67169 ^{βι}, 17; 28; 36; — 67279, 11; — 67298, 39; 44; — 67299, 9; 15; 16; — 67309, 45; — 67312, 94; — 67314, 19; II, 7; III, 10; 18; — 67320, 5; — 67333, 6; — 67340, v., 74; — 67354, II, 15.
προέρχεσθαι 67312, 48.
προεστάς: voir Index IV.
πρέθεσις 67169 ^{βι}, 31.
προθεσμία 67314, III, 15.
προΐ 67311, 21.
προκαταλαμβάνειν 67295, 11.
προκείσθαι 67279, 4; 6; — 67284, 5; 6; 7; — 67285, v., 1; 2; 3; — 67286, 8; 10; 19; 21; — 67296, 16; 17; 18; — 67298, 41; 42; 49 et seq.; — 67299, 46; — 67300, 19; — 67301, 36; — 67302, 18; — 67303, 22; 23; — 67306, 10; 17; 18; — 67307, 13; 14; 16; — 67308, 5; — 67309, 19; 31; 37; 43; 48; — 67324, 16; — 67325, III, v., 8; 11; IV, r., 13; 42; 43; 45; VIII, r., 12; — 67326, 15; 17; — 67327, 11; 12; 18; 19; 26; 28; 35; 41; 43; 48; — 67328, I, 21; 22; 23; II, 21 et seq. III-XII; — 67333, 13; 20; 26; — 67344, 10; — 67347, I, 11; — 67353, v., A, 35; — 67357.
προκοπίειν 67306, 16; — 67312, 26.
προκρίνειν 67279, 9.
προκέγειν 67169 ^{βι}, 72.
προμερισμός 67340, v., 76; 80.
προμηνής 67295, 3.
προμηνούνειν 67312, 94.
προνοεῖν 67283, 3; — 67321, v., 43.
προνοητής: voir Index III.
προνοητικός 67321, 5.
προσίμωτος 67283, 3; — 67321, 7.
προσομβεῖν 67169 ^{βι}, 69; — 67294, 5; 8; — 67312, 87; — 67340, v., 64.
προσρέζειν 67324, 4.
προσάγειν 67282, 7.
προσαγορίζειν 67313, 65.
προσάπαξ 67312, 103.
προσγράφειν 67289, 3.
προστίκειν 67324, 8.
προσδοκία 67311, 15; — 67312, 10.
πρόσδοσις 67313, 43.
προστίνειν 67321, 7.

- προσθέτως: 67295, 17.
 προσπέλ: 67310, 9; — 67343, 64.
 προσπέν: 67299, 14.
 προσηγάπειν 67169 ^{βι}, 21; — 67314, III, 15.
 προσήκειν 67325, II, r., 9; 10; III, v., 3; 4.
 προσίδειν 67279, 5; — 67283, 12.
 προσκαλέσιν 67312, 15; — 67324, 11.
 προσκεφάλαιον 67339, 14.
 προσκυνεῖν 67295, III, 24.
 προσκυνητός 67295, III, 22.
 προσκυροῦν 67294, 1.
 πρόσδεσον 67333, 8.
 πρόσδοσος 67312, 6a; — 67314, 9; 11.
 προσομιλεῖν 67295, 21.
 προσπαρακείσθαι 67313, 66.
 προσπίπτειν 67281, 4.
 προσπορίζειν 67279, 25.
 προσταγμα 67281, 4; — 67287, 2; 8; —
 67320, 5; — 67321, 8.
 πρόσταξις 67323, 17.
 προστατία 67296, 11; — 67297, 10; —
 67334, 8.
 προστάτης: voir Index III.
 προστάττειν 67279, 22; — 67295, 8; III,
 17; — 67321, 5; 6; — 67323, 3.
 προστιθέμειν 67329, II, 19; — 67353, v., A,
 30.
 πρόστιμον 67298, 42; — 67299, 57; 58; —
 67310, v., 4; 19; — 67314, III, 21; 33;
 38; — 67340, 38.
 προστρέψειν 67299, 65.
 προσυδρένειν 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III,
 XII.
 προσφέρειν 67291, 2; — 67340, 5.
 προσφίλης 67314, III, 13.
 προσφορή 67312, 76; — 67324, 4; 7.
 πρόσχημα 67334, 12.
 πρόσωπον 67313, 11; 65; — 67322, 10; —
 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
 προτάσσειν 67298, 40; — 67314, III, 35.
 προτρέπειν 67294, 25.
 προύποκεῖσθαι 67309, 35.
 πρόφασις 67279, 24; — 67283, 4; — 67305,
 16; — 67306, 12; — 67312, 100; —
 67313, 23.
 προφέρειν 67299, 62; — 67309, 51; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, v., A, 37.
 προχωρεῖν 67312, 98.
 πρόην 67279, 14; — 67310, 1; — 67311,
 11; — 67329, 4.
 προτοκαμητής: voir Index III.
 πνηγίσκος 67340, v., 79.
 πύργος 67287, 14; — 67313, 39; — 67335, 2.
 πνηγοφύλαξ: voir Index III.
 πύριθος 67303, 14.
 πύπτοντε 67294, 6; — 67295, 7; 22; 26; II,
 9; — 67311, 24; — 67314, II, 13; —
 67340, v., 13.
 Ράθος 67352, v., *mit.*; 9.
 φαδιάς, φαδιής, έτι φαδίνας διδόνεται 67331,
 III, v., 17.
 φαδιάς 67331, III, v., 17.
 φαδιουργία 67305, 13.
 φαδίας 67331, III, v., 17.
 φαθυμεῖν 67282, 8.
 φαθυμητά 67280, 2; — 67292, 4; — 67320,
 6; — 67321, 10; — 67324, 2.
 φαυτήρα, σφύρα... 67331, II, r., 19.
 φαυτής: voir Index III.
 φεπούδιον 67314, 3.
 φετετιόν 67295, II, 9.
 φῆμα 67312, 21.
 φητορίκης 67295, III, 26.
 φιπαρένειν 67281, 3.
 φιπαρίδα 67287, IV, 30.
 φιπάριος: voir Index III.
 φῆγα: voir Index V.
 φογάτος 67312, 16.
 φοτός 67312, 19.
 φόνη 67314, II, 8.
 φυρᾶς 67303, 14.
 φυματίος 67312, 17.
 φυνώνται 67281, 6; 7; — 67295, III, 35; —
 67312, 12.
 Σαβάντον 67340, v., 34.

- σερφός* 67314, III, 38.
σεαντῆς 67309, 47.
σεβάσμιος 67169^{ba}, 34.
σεμιοπρεπής 67279, 7.
σεμνός 67310, 3; — 67311, 14.
σημεῖον 67282, 9; — 67285, 5; — 67325,
 IV, v., 2; 3; 5; 7; VI, 2; VII, r., 2; 7;
 v., 4; 7; 10; 13; 16; 22; 26; VIII, r.,
 6; v., 17.
σημέρον 67296, 8; — 67305, 8; — 67328, I,
 8; III, 11 *et seq.* IV-XII.
σιγγουλάριος: voir Index III.
σίγλα 67340, v., 77.
σιδηροῦ 67303, 13.
σιδηροῦ 67279, 20; — 67303, 14.
σικνός 67313, 47.
σιτηρέσιον 67320, 3; 5.
σίτησις 67321, 5; — 67325, II, r., 14.
σίνης 67279, 19.
σιτοπομπία 67280, 1; — 67300, 12.
σίτος 67279, 19; — 67280, 9; B, 10; 11; —
 67285, v., 1; — 67286, 6; 7; 10; 17; 18;
 20; — 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18;
 19; — 67300, 14; — 67303, 17; —
 67305, 5; — 67308, 2; — 67320, B, 2;
 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11; — 67324,
 4; — 67325, I, r., 1; 5; 7 *et seq.*; v., 23
et seq.; II, r., 5; 8; 9; 14; 15; v., 3 *et
seq.*; III, v., 2; 4; — 67327, 33; —
 67329, II, 7; — 67347, I, 6; 20; 21; v.,
 1; — 67352, v., 2.
σιναῖν 67295, 21.
σκαιός 67311, 15.
σκαῖρος 67331, II, r., 18.
σκάψος 67280, 3; B, 10; — 67330, III, 16;
 17.
σκεπταιρίον 67340, v., 40.
σκευαῖν 67322, 4.
σκεῦος 67283, 8; — 67295, II, 9; 19; —
 67311, 22.
σκῆπτρον 67279, 9; — 67295, 3.
σκόπός 67169^{ba}, 30; — 67313, 50; —
 67314, III, 11; — 67340, 15.
- σχρίττα*: voir Index III.
σχριττίριος: voir Index III.
σχρίττος 67340, v., 8.
σκυτεύς: voir Index III.
σκαληποθέρωσία 67325, II, v., 16.
σμικρός 67295, III, 25.
σοφός 67169^{ba}, 5; — 67289, v., 1; —
 67299, 7; 13; 26.
σπαθίριος: voir Index V.
σπερματολίτης 67301, 22.
σπερματολίτης 67325, I, r., 11; 29; v., 20;
 21; II, r., 1; 11; v., 1.
σπερματομόρφης 67325, II, r., 15; v., 15.
σπερματολίτης 67303, 2.
σπαράζ 67310, 2; — 67311, 13.
σπόριμος 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10;
 11; 12; 13; — 67169^{ba}, 42; 70; —
 67289, 10 (?); — 67329, 11; 12; 16; 17;
 II, 10.
σπουδήσια 67280, 3; — 67290, 7; 9; —
 67295, 16.
σπουδαῖας 67295, 14.
σπουδή 67281, 5; — 67291, 7; — 67295,
 4.
στάθλον 67312, 67.
σταθμός 67309, 15; — 67310, 6.
στεγανόμιον 67312, 62; — 67314, II, 10.
στέγη 67302, 10.
στελλεῖν 67313, 68; — 67314, III, 35.
στενοσία 67333, 14.
στέργυτον 67169^{ba}, 19.
στέρησις 67295, III, 14.
στῆθος 67169^{ba}, 47.
στῆμα 67339, 1; 11; 13; 14.
στοιχεῖον 67284, 6; 7; — 67285, v., 2; —
 67298, 42; 48 *et seq.*; — 67303, 23; —
 67325, I, v., 31; II, r., 10; III, r., 7;
 VIII, r., 23; 27; v., 12; — 67326, 17;
 — 67327, 12; 19; 28; 35; 42; 47; —
 67328, III, 33; 34; V, 28; — 67340, v.,
 122; — 67344, 8; — 67347, I, 11.
στόμα 67295, III, 28.
στόμιον 67359, VI, 1; 11.

- στοργή* 67310, 15.
στρατηλάτης: voir Index V et XI.
στρατιώτης: voir Index V.
στρατιωτικός: voir Index V.
στρέφειν (?) 67313, 23.
συγγεύειν 67295, III, 6.
στρόμα 67340, v., 97.
συγκαλεῖν 67310, v., 6.
συγκείσθαι 67169bis, 47.
συγκληρίζομεν 67340, v., 10.
συγχροτεῖν 67340, 34.
συγχωρεῖν 67290, 8; — 67295, II, 14.
συζυγία 67310, v., 8.
συλ... : voir Index III.
συλλαμβάνειν 67282, 3.
συλλέγειν 67312, 61.
συλλογή 67303, 12; 16.
συμβαίνειν 67283, 9; — 67299, 15; — 67306,
 11; — 67310, v., 1; — 67314, 26; III,
 29; — 67324, 2.
σύμβιος 67294, 5; — 67295, 18; II, 11; —
 67305, 5.
συμβίλαιον 67310, v., 9.
συμβίλαιος 67295, 27.
συμβούλαιον 67340, v., 123.
συμβουλος 67295, III, 9.
συμμαχος: voir Index III.
συμμέτριος 67310, 10.
συμπειθεῖν 67169bis, 9.
συμπλήρωσις 67287, IV, 29; 30; — 67300,
 13; — 67301, 30.
συμποσιδίζειν 67310, v., 6.
συρφέρειν 67333, 19.
συρφορδ' 67295, III, 12.
συρφωτεῖν 67169bis, 56; — 67301, 36; —
 67308, 5; — 67310, 5.
σύμφωνον 67299, 56; — 67305, 19; 22; 24;
 — 67309, 53; — 67310, v., 9; — 67311,
 29; — 67313, 51; — 67314, III, 6; 37.
συνάγειν 67312, 16; — 67323, 11.
συναντεῖν 67169bis, 9; — 67294, 24; —
 67298, 51; 54; 58; 62; 66.
συναλλαγή 67299, 41; — 67347, I, 6.
συνάλλαγμα 67294, 7.
συναρδίνειν 67281, 4.
συνάπτειν 67295, II, 17; — 67300, 17; —
 67311, 11; — 67312, 67; — 67313, 58.
συναράσκειν 67169bis, 56; — 67310, 5.
συναρμόττειν 67310, 1.
συναρπάγη 67169bis, 33; — 67295, 10; II,
 15; 19; — 67299, 28; — 67304, 2.
συναρπάζειν 67295, 5; 23.
συναφέιν 67311, 21.
συναθίσγειν 67294, 4.
συναθιστάσθαι 67305, 8.
σύναθισος 67281, 3.
συνείδησις 67169bis, 31.
συνειδεῖν 67331, II, v., 9.
συνεισθέρειν 67311, 22.
συνιδαύειν 67310, v., 10.
συνίπεσθαι 67313, 67.
συνευδοκεῖν 67311, 7.
συνέχειν 67312, 9.
συνηθεῖα 67284, 2; — 67287, 10; 17; 21;
 — 67307, 5; — 67314, 32.
συνηθῆσις 67280, B, 6; — 67283, 7; — 67309,
 52; — 67312, 35; — 67314, III, 43; —
 67353, v., A, 29.
σύνθημα 67169bis, 13.
συνιέναι 67314, III, 19.
συνιστάναι 67311, 6.
συνικοῦμ 67308, 3; — 67314, 8.
σύνθορος 67312, 19.
συνοικεῖν 67340, 42.
συνοικίσθαι 67310, 11; v., 8; — 67311, 12;
 14; 17.
σύνθολος 67313, 64; — 67340, v., 14.
συνορᾶν 67340, v., 63.
συνπερχοῦσιν 67328, I, 19; II, 18 *et seq.* III-
 XII.
σύνταγμα 67314, III, 37.
συντάσσειν 67292, 2; — 67293, 2; 3.
συντάπειν 67295, 31.
συντάξια: voir Index VI.
συντελεῖν 67329, 7.
συντελεστής: voir Index III.

- συντελέστρια*: voir Index III.
συντελικόν: voir Index IV.
συντιθέναι 67333, 5.
συντελεύτης 67295, 17.
συγχώνεις 67295, III, 33.
σύστασις 67323, 2.
σφραγίδειον 67312, 19.
σφύρα 67331, II, r., 19.
σχῆμα 67296, 10; 11; — 67297, 11; — 67298, 3; — 67299, 50.
σχοινίον 67169^{1a}, 47.
σχολάζειν 67323, 8.
σχολαστικός: voir Index III.
σχολή 67283, 12; — 67295, 13.
σοματικός 67299, 14; — 67310, 12.
σωτήρ 67312, 35.
Σωτήρ: voir Index IV.
σωτηρία 67279, 22; 28; — 67282, 9; — 67283, 12; — 67332, 7.
σωφρον 67295, III, 17; — 67310, 19; — 67312, 52.
Ταξεῖδιον: voir Index III.
ταξιδιώτης: voir Index III.
ταξικός 67321, 2.
ταλαιπωρός 67283, 14.
ταλαιπωρον: voir Index VII.
ταξιδίνης: voir Index III.
ταξίς 67280, 4; 5; B, 6; — 67281, 4; — 67282, 1; 4; — 67283, 4; — 67287, II, 7; — 67291, 13; — 67305, 5; 10; — 67309, 20; 25; 46; — 67312, 6; 25; — 67314, III, 36; — 67320, 3; 5; 6; — 67321, 3; 11; — 67329, II, 6; 8; 10; — 67330, II, 21.
ταπεινωτής 67283, 13.
ταρήχιον 67287, IV, 8.
τειχίζειν 67321, 3.
τέκνον 67279, 27; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67311, 13; — 67314, III, 22; — 67352, r., 3.
τέκτων: voir Index III.
τέλειον 67169^{1a}, 73; — 67313, 19; — 67321, 9; — 67329, 5.
τέλειος 67169^{1a}, 56; — 67292, 8; — 67300, 13; — 67301, 26.
τέλειον 67331, II, r., 17.
τέλεσμα 67283, 14; — 67329, 8; 15; II, 1; 9.
τελευταῖος 67312, 25.
τελευτᾶν 67312, 36.
τελευτήν 67312, 45; 68; 82; 99; — 67340, 2, 47.
τέλος 67294, 10.
τετράγυανον 67325, IV, r., 24.
τετρακοστός 67325, VIII, r., 5.
τετράμυνος 67320, B, 4.
τετραξεστιαῖος: voir Index VII.
τέχνη 67352, r., 2; 4.
τεχνήτης: voir Index III.
τέλων 67280, B, 10.
τῆλις 67325, I, r., 27; II, r., 13.
τιθέναι 67169^{1a}, 30; — 67296, 20; — 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67305, 10; — 67306, 17; 19; 20; — 67309, 50; — 67310, r., 8; — 67311, 2; — 67312, 14; 29; — 67313, 28; — 67314, III, 40; — 67324, 16; 19; 20; — 67328, III, 30; IV, 31; V, 29; VII, 27; 29; VIII, 27; 28; IX, 31; 33; X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 31; 32; — 67340, r., 93.
τίκτειν 67294, 9; 11; 16; — 67340, 55; 59; 65.
τιμᾶν 67295, 17; — 67353, r., A, 33.
τιμῆ 67169^{1a}, 55; 58; — 67287, 23; IV, 8; 19; — 67313, 14; — 67314, III, 23; — 67330, II, 6; 19; 23; III, 2; 11.
τιμῆρα 67169^{1a}, 14; — 67310, 8; — 67314, 31.
τίμιος 67333, 21.
τιμωρία 67295, II, 10.
τίρων: voir Index V.
τίτλος 67294, 8; — 67295, 23; 26; 27; — 67340, r., 8.
τοίνιον 67279, 5; — 67290, 7; — 67291, 5; — 67294, 8; 9; 14; 19; — 67295, II, 7;

13; 22; III, 32; — 67312, 53; — 67313,
 31; — 67320, 4; — 67321, 8.
τοιοῦτος 67283, 4; 9; — 67295, II, 11; 20;
 — 67323, 9; — 67353, v., A, 23; 34.
τοιουτότροπος 67295, II, 6; 10.
τόκος 67309, 41; — 67314, 32; II, 11.
τοποθεσία 67169ⁱⁱ, 44; 45; 52; 27.
τόπος 67140, 10; 12; 16; — 67282, 6; — 67283,
 5; — 67289, 1; — 67290, 4; — 67295, 29;
 — 67297, 10; — 67299, 19; 22; 32; —
 67300, 17; — 67302, 11; 16; — 67312,
 58; — 67319, 3; h; 5 et seq.; — 67325, I,
 r., 2; 6; 8; 9 et seq.; v., 2 et seq.; II, r.,
 1; 11; v., 1; VIII, r., 7; — 67327, 8;
 16; — 67328, IV, 19; V, 17; VI, 16;
 VII, 15; VIII, 15; IX, 19; XI, 4; 18;
 XII, 19; — 67329, 12; 17; — 67340, v.,
 9; — 67347, I, v., 5; — 67353, v., A,
 6; 25.
τοποτυρεῖν 67279, 25.
τοποτυροσία 67279, 13.
τοποτυρητής: voir Index III.
τουμαντίον 67353, v., A, 33.
τουτέστιν 67284, 3; — 67303, 13; — 67309,
 40; — 67314, III, 21; — 67329, 10; II, 10.
τραγικός 67295, III, 14.
τραχτατιών 67329, II, 5; 7; 10.
τραχτεῖν 67329, 10; II, 9.
τραχτευτής: voir Index III.
Τριάδας: voir Index IV.
τριβόλων: voir Index V.
τριετής 67300, 7.
τριψήσιον: voir Index VII.
τριπλίνων 67340, v., 78.
τρισμακάριος 67295, 15.
τρόπος 67279, 15; — 67294, 22; — 67295,
 16; II, 11; — 67299, 18; 43; — 67305,
 11; — 67310, 10; 16; v., 1; — 67313,
 13; 34; — 67314, II, 14; III, 11; 27;
 40; — 67340, v., 75; — 67353, v., A,
 20.
τροφή 67325, IV, r., 34; — 67359, III, r.,
 3; IV, r., 3; VI, q.

τροχός: voir Index III.
τροχός 67279, 20; — 67303, 4.
τρυγή 67324, 5.
τρύγη 67325, I, r., 13.
τυγχάνειν 67279, 6; 11; — 67283, 3; 15; —
67294, 20; — 67295, 2; 24; 28; 30; II,
19; III, 5; — 67299, 59; — 67310, r., 12;
— 67329, 7.
τύπος 67321, 3; — 67331, II, r., 13.
τυποῦ: 67353, r., A, 14.
τύραννος 67354, II, 15.
τυρίον 67287, IV, 7; — 67330, III, 2; 11.
τυρός 67289, 11; — 67300, 15.
τύχη 67296, 5; — 67297, 5; — 67299, 22;
— 67313, 45; — 67321, 7; — 67328, I,
4; IX, 7; XII, 7; — 67353, r., A, 27.
τωκαλίσιον (δοκαλία?) 67340, r., 38.
Τέρις 67310, 17; — 67312, 51; — 67340, r.,
113.
ὑγειαίνειν 67314, III, 14.
ὑγιοῦ 67283, 15.
ὑδρευμα 67299, 11; 34.
ὑδωρ 67300, 16; — 67313, 36.
νιός 67169¹⁶, 4; 5; 8; 12; 25; 28; —
67279, 14; 15; — 67285, 2; — 67288,
II, 5; 33; 34; III, 36; IV, 1 *et passim*;
— 67294, 10; 19; — 67295, 28; III, 19;
— 67296, 7; 16; 18; — 67297, 4; —
67301, 7; 8; — 67302, 19; 20; — 67303,
9; — 67305, 3; 5; — 67309, 4; 8; —
67311, 8; — 67312, 6; — 67314, 16;
III, 8; — 67319, 14; 17; 21; 22; 24;
— 67320, 2; — 67323, 7; — 67325, I,
r., 13; 25; II, r., 4; IV, r., 7; 27; 28;
42; 45; — 67326, 3; — 67327, 36; —
67328, I, 3 *et seq.* III-XII; — 67330, II,
20; — 67332, 4; 9; — 67333, 22; —
67340, r., 45; 65; 194; — 67353, r., A,
7, 24.
ὑπαγορεύειν 67312, 21; — 67324, 16.
ὑπακούειν 67310, 14; — 67340, 43.
ὑπαναχωρεῖν 67312, 36.
ὑπαντλεῖν (?) 67295, III, 13.

- ὑπαρχής* 67303, 19.
ὑπάρχειν 67169¹⁴, 4; — 67283, 16; — 67295, 13; 26; — 67300, 8; — 67301, 15; — 67303, 13; — 67305, 25; — 67309, 19; 21; — 67325, IV, r., 18; — 67340, v., 9; 46.
ὑπατεῖα 67169¹⁴, 1; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67353, v., A, 1.
ὑπατος: voir Index III.
ὑπείκαι 67305, 23.
ὑπεισάρχεσθαι 67304, 3; — 67313, 26.
ὑπεισφέρειν 67313, 60.
ὑπεναπτίνειν 67299, 42.
ὑπερβρίος 67295, 21; — 67311, 27.
ὑπερβρίσις 67309, 17; — 67310, 7; v., 3; — 67314, 21.
ὑπερφυΐς 67279, 15; — 67295, 3; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII.
ὑπεύχεσθαι 67352, v., 6.
ὑπῆκοος 67353, v., A, 10.
ὑπεβολὴ 67319, 3; 4; 6; 8; 9; 10 *et seq.*; — 67325, I, v., 6; 24.
ὑπογράφειν 67296, 15; — 67297, 4; — 67298, 43; 49 *et seq.*; — 67306, 3; — 67309, 52; — 67310, v., 11; — 67311, 30; — 67312, 18; — 67314, III, 43; — 67324, 10; 11; 13; 18; — 67332, 6.
ὑπογραφή 67284, 5; — 67296, 14; — 67307, 13; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67324, 15; — 67332, 6.
ὑποδέκτης: voir Index III.
ὑποδίκων: voir Index IV.
ὑποξύγιον 67279, 18.
ὑποθήκη 67169¹⁴, 16; — 67305, 25; — 67306, 4; 7; 12; 14; — 67309, 21; 50; — 67310, v., 13; — 67314, III, 25; 48.
ὑποθηκαῖος 67309, 11.
ὑποκτῆσθαι 67296, 14; — 67309, 52.
ὑπολείπειν 67283, 8; 12; — 67314, 30.
ὑπόληψις 67295, 30; — 67312, 17.
ὑπόλοιπος 67313, 23; — 67329, 5; 9.
ὑπομένειν 67290, 12; — 67295, II, 25; — 67333, 15.
ὑπόμνημα 67280, B, 6; — 67329, II, 2; 11; 12.
ὑπομνησικόν 67319, 1.
ὑπορειδίειν 67295, III, 8.
ὑποτηριάνειν 67295, II, 22.
ὑπόστασις 67169¹⁴, 15; — 67310, 8; — 67312, 73; — 67314, 24; — 67329, 9; II, 4.
ὑποτακτικός 67353, v., A, 9.
ὑποτάσσειν 67280, 4; B, 2; — 67310, 16; — 67312, 8; — 67319, 1; — 67320, 5; B, 1; — 67321, 10; B, 1; — 67332, 6; — 67340, v., 25; — 67347, I, v., 3.
ὑποτιθέναι 67305, 25; — 67309, 20; — 67310, v., 12; — 67314, III, 46.
ὑπουργεῖν 67281, 5; — 67282, 6; — 67314, 19; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
ὑπουργία 67333, 16.
ὑποχαλᾶν 67295, III, 13.
ὑστερητικός 67283, 4.
ὑφέν 67305, 20.
ὑψηλός 67324, 7.
Φαίνειν 67295, III, 3; — 67299, 2; — 67305, 26; — 67321, 6.
Φαλκίδιον 67312, 93; — 67353, v., A, 14; 35.
Φάναι 67279, 12; — 67353, v., A, 7.
Φανέρης 67283, 16; — 67306, 4; — 67340, v., 48.
Φέρειν 67299, 21; — 67312, 12; — 67313, 21; — 67323, 13.
Φθεγγεσθαι 67294, 27.
Φθείρειν 67331, II, r., 8.
Φθίνειν 67324, 8.
Φιδεῖκομισσάριος 67312, 25.
Φιλαίτετος 67310, 17.
Φιλάλληλος 67310, v., 8.
Φιλαιώρος 67310, 18.
Φιλαιώρωπις 67279, 8; 28; — 67294, 28.
Φιλία 67295, III, 24; 30; 32.

- φιλικός* 67310, 1.
filius 67329, 2; 3; 4; II, 3; 13.
φιλομητορία 67314, III, 12.
φιλομήτριος 67340, v., 60.
φιλοπραγμοεῖν 67295, 11.
φιλοπραγμοσύνη 67295, II, 1.
φίλος 67293, 2; — 67295, III, 17; — 67313, 24; 28.
φίλοσοφος 67295, 1; 14; 19; II, 24.
φιλοτιμεῖσθαι 67352, r., 11.
φιλόχριστος: voir Index IV.
φιλέα 67331, I, r., 4.
φοβεῖσθαι 67294, 28.
φοβερός 67294, 13; — 67295, II, 19.
φέλος 67169¹⁴, 32; — 67280, 3; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, r., 10; — 67353, r., A, 5.
φοινίξ 67300, 9; 18; — 67313, 40.
φοιτᾶν 67321, 3.
φορίκης 67300, 14; — 67301, 29.
φορμαρία 67320, B, 8; — 67321, B, 6.
φοροδόγος: voir Index III.
φόρος 67283, 4; — 67285, v., 2; — 67300, 11; — 67301, 21; 25; — 67307, 4; 11; — 67326, 8; — 67327, 2; 7; 15; 23; 32; 38; — 67347, I, v., 1.
φόρος — forum 67312, 7.
φορτοῦ 67280, B, 5.
φράξη 67309, 26; — 67313, 59.
φρῆρ 67312, 13; — 67353, v., A, 4.
φρακόνης 67314, III, 10.
φρονεῖν 67312, 11.
φροντίζειν 67290, 5; — 67305, 11; — 67323, 8.
φροντίς 67280, 1; — 67284, 5; — 67295, II, 20; — 67305, 10; — 67333, 15.
φρουρός: voir Index III.
φυλάττειν 67294, 19; — 67295, 13; 16; 24; II, 13; — 67298, 36; — 67299, 45; 68; — 67305, 23; — 67306, 13; — 67309, 33; 53; — 67310, 15; — 67314, III, 46; — 67340, 66; — 67353, v., A, 23.
φύσας, ἀσκούς 67331, II, r., 2.
- φύσις* 67294, 1; — 67295, 20; 28; — 67321, 7.
φυτέειν 67333, 26.
φυτόν 67300, 9; — 67313, 40.
φανή 67283, 11.
Χαίρειν 67296, 4; — 67297, 4; — 67300, 5; — 67305, 6; — 67306, 4; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67309, 9; — 67325, IV, r., 13; — 67328, I, 3; II, 3 *et seq.* III-XII; — 67332, 6. — Voir Index IX, *Abréviations*.
χαλκέus: voir Index III.
χαλκοτύπος: voir Index III.
χαλκοῦ 67340, v., 77; 78.
χαλκωμα 67331, II, r., 4; — 67340, v., 97.
χαμα 67292, 7.
χαρακτήρ 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, 1, 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 11.
χαρακτηρίζειν 67321, 3.
χαρίζεσθαι 67322, 7; — 67340, v., 74.
χάρις 67294, 20; 28; — 67298, 25; — 67299, 65.
χάρτης 67283, 10; — 67306, 8; — 67329, II, 9.
χαρτίον 67330, II, 6.
χαρτουλάριος: voir Index III.
χείρ 67169¹⁴, 60; — 67283, 15; — 67289, 3; 7; — 67298, 49 *et seq.*; — 67309, 12; — 67313, 11; — 67324, 18; — 67325, II, v., 5.
χείρων 67299, 21.
χηρεύειν 67309, 9; — 67325, IV, r., 12.
χηλωροφαγία 67292, 2.
χειροίς, τοῖς πηλίοις τύποις 67331, II, r., 13.
χοικίς 67303, 14.
χοῖρος 67289, 11; — 67325, I, r., 21.
χορηγεῖν 67314, II, 5; — 67321, 5; 8.
χόρτος 67279, 19; — 67325, I, r., 8.
χωρτόσπερμον 67325, I, r., 28; II, r., 17.
χρεία 67287, 2; — 67295, II, 7; — 67305, 14; — 67309, 12; — 67323, 14; — 67328, I, 11; II, 10 *et seq.* III-XII.
χρέος 67305, 27; — 67309, 20; 31; 37; 43; 44; 48; — 67314, 4; 20; 36; 39; II, 11.
χρειφλημα 67333, 17.

- χριστεῖν* 67289, 17; 19; — 67305, 15; — 67306, 4; — 67307, 6; — 67310, 4; — 67314, II, 12.
χρηματίζειν 67295, 22.
χρῆται 67280, 1; B, 1; — 67320, 2; B, 1; — 67321, B, 1; — 67353, v., A, 32.
χρῆσθαι 67279, 25; — 67281, 3; — 67294, 10; — 67295, 8; 15; — 67305, 15; 16; — 67312, 52; — 67314, 22; III, 32.
χρήστος 67321, 6.
χρῆτος 67302, 12; 14; — 67309, 30.
χρηστήριον 67283, 8; — 67302, 9; — 67309, 27; — 67313, 39.
χρηστός 67310, 2; — 67311, 12.
Χριστός: voir Index IV.
χρόνος 67169¹⁴, 38; 55; — 67294, 2; 17; 19; — 67296, 8; — 67299, 15; 43; — 67300, 7; — 67301, 13; 15; 31; — 67302, 6; 16; — 67305, 8; 41; — 67310, v., 1; — 67311, 14; 19; — 67312, 27; 34; — 67313, 34; — 67314, 7; III, 1; 17; — 67325, IV, v., 40; — 67328, 1, 8; 19; II, 8; 18 et seq. III-XII; — 67329, 4; — 67333, 13; — 67340, v., 95; — 67353, v., A, 17.
χρυσικά: voir Index VI.
χρύσιος: voir Index VII.
χρυσίον 67325, VIII, v., 7; — 67340, 65.
χρυσός 67169¹⁴, 56; — 67284, 4; v., 1; — 67291, 3; 6; — 67296, 13; — 67298, 13; — 67299, 57; — 67300, 16; — 67301, 28; 33; — 67302, 14; 15; — 67305, 23; — 67306, 5; — 67307, 9; 10; — 67309, 13; 14; — 67310, 6; — 67311, 28; — 67314, III, 3; 19; — 67320, B, 10; 19; — 67325, II, v., 25; VII, v., 8; v., 24; VIII, v., 25; — 67328, I, 17; II, 17 et seq. III-XII; — 67329, II, 7; — 67335, 3; — 67340, 32; 38; v., 28; 96; 121.
χρυσουποδέκτης: voir Index III.
χρυσοχοίκης 67284, 3; — 67301, 33; — 67325, II, v., 18; 21; 22; 24; 25.
χρυσοχόες: voir Index III.
χρυσάνης: voir Index III.
χρυσά 67319, 24.
χρύσα 67279, 10.
χρυσία 67283, 10; — 67299, 43.
χρύσης 67299, 1; 9; 15; 16; 40; — 67340, v., 97.
χωρίζειν 67311, 16.
χωρίον 67279, 21; — 67314, 12; 30; III, 34.
χωρίς 67299, 27; — 67305, 12; — 67310, v., 3.
Ψευδῆς 67295, 6.
Ψηφίζειν 67309, 41.
Ψηφίστης: voir Index III.
ψιλός 67299, 9; 15; 16; 32; 40.
ψυχή 67295, III, 1.
ψυχωφελής 67295, III, 4.
Ωνυμός 67313, 7.
σινακός 67169¹⁴, 9.
ἥρα 67287, IV, 1; 5; 6; 7; 10; 12; 22; 24; — 67330, II, 9; 10; 23; III, 3; 9.
ἥρα 67312, 19.
ἥσατος 67312, 76; — 67314, II, 7; — 67328, III, 32.
ἥψημος 67310, 15.

XI. INDEX POUR LES POÈMES DE DIOSCORE.

- Ἄγαλλεσθαι 67279, v., 8; — 67318, 10.
ἀγλαίη 67318, 4.
ἀγρούμος 67315, 17.
ἥδαιν 67315, 16.
ἥδελφός 67315, 29.
- ἀδίκος 67315, 19; — 67316, 32.
ἀεὶ 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 3; 13; 15.
ἀεικῆς 67318, 5.
ἀειμνηστος 67315, 46.

<p>ἀτίπτων 67318, 16.
 ἀτραχεῖν 67318, 21.
 Αλακίδης 67316, 5.
 Αἰδης 67316, 4.
 αἰὲν 67279, v., 8.
 αἴη 67318, 11.
 αἰχμή 67316, 6.
 ἀκλινέως 67315, 23; — 67318, 9.
 ἀκραῖς 67315, 40.
 ἀκροστοιχίς 67316, 10; — 67318, 1.
 ἀλιθροσύνη 67316, 28.
 ἀλλάξ 67315, 19; — 67316, 26.
 ἀλλος 67315, 6; — 67318, 14.
 ἀλοχός 67316, 4.
 ἀλυπός 67316, 29; — 67317, 20.
 ἀμα 67316, 30; — 67318, 17.
 ἀμάρατος 67317, 4.
 ἀμφρυγυμ 67315, 22.
 ἀμέτρητος 67315, 5.
 ἀμύρητος 67317, 16.
 ἀμυνή 67315, 18; — 67316, 26.
 ἀμυνότας 67315, 3.
 ἀμύνων 67315, 7; — 67318, 25.
 ἀμφιέλειος 67317, 14.
 ἀμφέπτων 67318, 10.
 ἀμφίτη 67315, 27.
 ἀνάγκη 67316, 29.
 ἀναιμάτος 67338, 4.
 ἀναξ 67315, 7; 13; 60.
 ἀνατλᾶν 67317, 18.
 ἀνθεῖν 67315, 32.
 ἀνθηῖος 67279, v., 6.
 ἀνθός 67318, 11.
 ἀνικάντος 67315, 12.
 ἀνίκητος 67317, 11.
 ἀνιστάναι 67315, 1; — 67318, 6.
 ἀνορούειν 67338, 4.
 Ἀνταῖος 67339, 1.
 ἀσιδή 67316, 11; — 67318, 9.
 ἀπάνευθεν 67318, 14.
 ἀπείρων 67338, 9.
 ἀποθηκήσκειν 67316, 1.</p> | <p>ἀποπτύειν 67315, 8.
 ἄργυρος 67318, 24.
 ἀρετή 67315, 5; 12; 37; 45; — 67316, 13;
 — 67318, 17.
 Ἄρης 67315, 24; — 67316, 6.
 ἀρέτηλος 67318, 17.
 ἀρεθμεῖν 67315, 43.
 ἀριστος 67316, 11; 13; — 67318, 22.
 Ἀρκαδίη 67315, 30.
 ἀρουροῦσθητος 67315, 26.
 ἀρτι 67316, 2.
 ἀρχῶν 67317, 13.
 ἀσπιλος 67279, v., 3; — 67315, 55; —
 67317, 8.
 ἀστηρ 67315, 43.
 ἀστοθαλος 67315, 35.
 ἀτρεκλως 67315, 21; — 67316, 4.
 αἰλαῖ 67318, 11.
 ἀφθοτος 67318, 15.
 ἀφθορος 67315, 57; — 67317, 20; — 67318,
 16.
 ἀφρεδος 67315, 28.
 Ἀχιλλεύς 67315, 23; — 67316, 1; — 67353,
 B; C.
 Βασιλεὺς 67315, 42; — 67316, 17.
 βαστανή 67318, 23.
 Βελλεροφόντης 67315, 24; — 67318, 9.
 βοῶν 67315, 14.
 Γαῖα 67315, 25.
 γάμος 67318, 3; 14; 23.
 γελᾶν 67315, 34.
 γενεῖ 67318, 7.
 γενῆλη 67315, 6.
 γενετῆρ 67318, 25.
 γενναῖος 67315, 61.
 γένος 67315, 40; — 67318, 7.
 γέραξ 67316, 12.
 γηπόντος 67315, 34.
 γήγενεθαι 67315, 11.
 γουνδζεσθαι 67315, 41; 42.
 γούνατα 67318, 18.
 γριθεῖν 67279, v., 12.
 γραψίς 67315, 38.</p> |
|--|---|

- Δακτύλιον 67315, 33.
 δέμας 67316, 15.
 δέσος 67279, v., 3; — 67315, 36; 55; —
 67317, 8.
 δεσπότης 67315, 46; 60.
 δέῦρο 67279, v., 6; — 67317, 10.
 δέχεσθαι 67279, v., 1; — 67315, 53; —
 67317, 6.
 δήν 67318, 18.
 διαλεύσσειν 67315, 36.
 διαλύειν 67317, 22.
 διαμπερές 67315, 30.
 διασπελέειν 67279, v., 4.
 δίκαιος 67315, 52.
 δίκη 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Διομήδης 67315, 23.
 Διόνυσος 67315, 27; — 67318, 12.
 δίπλος 67315, 39.
 δίπλωμα 67279, v., 12.
 δίξι 67315, 1.
 δένεσθαι 67315, 43; 45.
 Εγγυαλίζειν 67318, 13.
 εγγένει 67318, 7.
 εγκάμιον 67316, 10.
 εῖδος 67315, 21.
 εἰκὼν 67315, 20.
 εἰπεῖν 67316, 1; — 67353, B; C.
 εἰρήνη 67279, v., 1; — 67315, 32; 53; —
 67317, 6.
 εἰστεῖ 67315, 3.
 ἐκτός 67316, 29.
 ἐκφαίνειν 67316, 2.
 ἐκυθερίη 67315, 10.
 ἐπίτις 67315, 34.
 ἐρυπλέος 67315, 5.
 ἐρθα 67316, 32.
 ἐτί 67318, 12.
 ἐνίπτειν 67316, 18.
 ἐντείνει 67316, 25.
 ἐνοπλος 67353, C.
 ἐσ 67318, 19.
 ἐσικαίος 67318, 9.
 ἐπαρχός 67316, 9; 19; 25. — Voir Index III.
- ἐπεῖ 67316, 31.
 ἐπίγνωσ 67315, 20.
 ἐπιδραμεῖν 67315, 25.
 ἐπιθελάμειν 67318, 1.
 ἐπος 67316, 14; 20.
 ἐργα 67315, 34; — 67318, 5.
 ἐργεσθαι 67315, 3; 5; — 67318, 15.
 ἐρνα 67318, 4.
 εὖν 67318, 3.
 εὐητημάν 67316, 24.
 εὐαγγελίη 67315, 51.
 εὐκλείη 67316, 17.
 εὐμενής 67279, v., 7; — 67315, 56; —
 67317, 11.
 εὐτροπίη 67315, 37; — 67316, 11; — 67318, 16.
 εὐτροπίς 67315, 60.
 εὐτρέψαντος 67315, 27.
 εὐτυχίης 67317, 19.
 εὐφυρίσκειν 67318, 22.
 ἐχειν 67316, 15.
 ἐχθρός 67315, 58.
 ἐν 67316, 14.
 Ζάρος 67316, 30.
 ζῆν 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 15.
 ζωγράφος 67315, 20.
 Ηγύρειρ 67315, 25.
 οἶδε 67316, 13; — 67318, 8.
 οἶδος 67318, 16.
 οἶδύς 67318, 19.
 οἴκος 67316, 12.
 οἴνοχενειν 67315, 30.
 Πρακλῆς 67315, 9.
 Θαλάττα 67315, 44.
 Θαλλειν 67315, 3.
 Θάικατος 67316, 2.
 Θάπτειν 67316, 5.
 Θεῖος 67315, 40.
 Θέμετρος 67279, v., 10.
 Θέρις 67315, 19.
 Θεμίστιος 67315, 59.
 Θεοίκελος 67315, 32.
 Θεός 67315, 16; 51; — 67316, 16; 17; —
 67318, 13; 23.

Σεσμύς 67315, 33.
 Σετροχαράσσειν 67315, 38.
 Σετπέσιος 67338, 3.
 Θέτις 67353, C.
 Σεωρεῖν 67279, v., 2; — 67315, 54; —
 67317, 7.
 Θηφέν 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
 Σηήσκειν 67316, 8.
 Σρασύς 67315, 58.
 Σύελλα 67338, 4.
 Συμός 67316, 14.
 Ιερός 67318, 7; — 67338, 4.
 Ικάρειν 67315, 18.
 Γλαύτη 67315, 14.
 Γλαος 67318, 23.
 ιμαιρεῖν 67316, 3.
 ιστρίαται 67316, 12; 27; — 67318, 2.
 ιστρός 67318, 6.
 Καγκελλάριος 67316, 9. — Voir Index III.
 κάγιός 67315, 15.
 κακός 67316, 3.
 κακουργική 67279, v., 2; — 67315, 54; —
 67317, 7.
 καλεῖν 67315, 9; 28.
 καλλικομάν 67316, 6.
 Καλλίνικος 67315, 9.
 καλλίνικος 67315, 18.
 Καλλιεύη 67316, 24; — 67318, 2.
 καλλός 67315, 24; 37; — 67316, 5; —
 67318, 19.
 καμπτός 67316, 32; — 67318, 20.
 καμνεῖν 67315, 10.
 καταλέγειν 67316, 14.
 καταμάρπτειν 67318, 9.
 καταπατεῖν 67315, 58.
 κείστρος 67317, 5.
 κλέος 67315, 13; 28; 50; — 67316, 20.
 κλεπταδή 67315, 33.
 κλυτός 67315, 4; 47; — 67316, 17.
 κοινός 67338, 2.
 κρίσις 67315, 19; — 67316, 32.
 κριτής 67316, 9; 26. — Voir Index III.
 κύαθος 67315, 44.

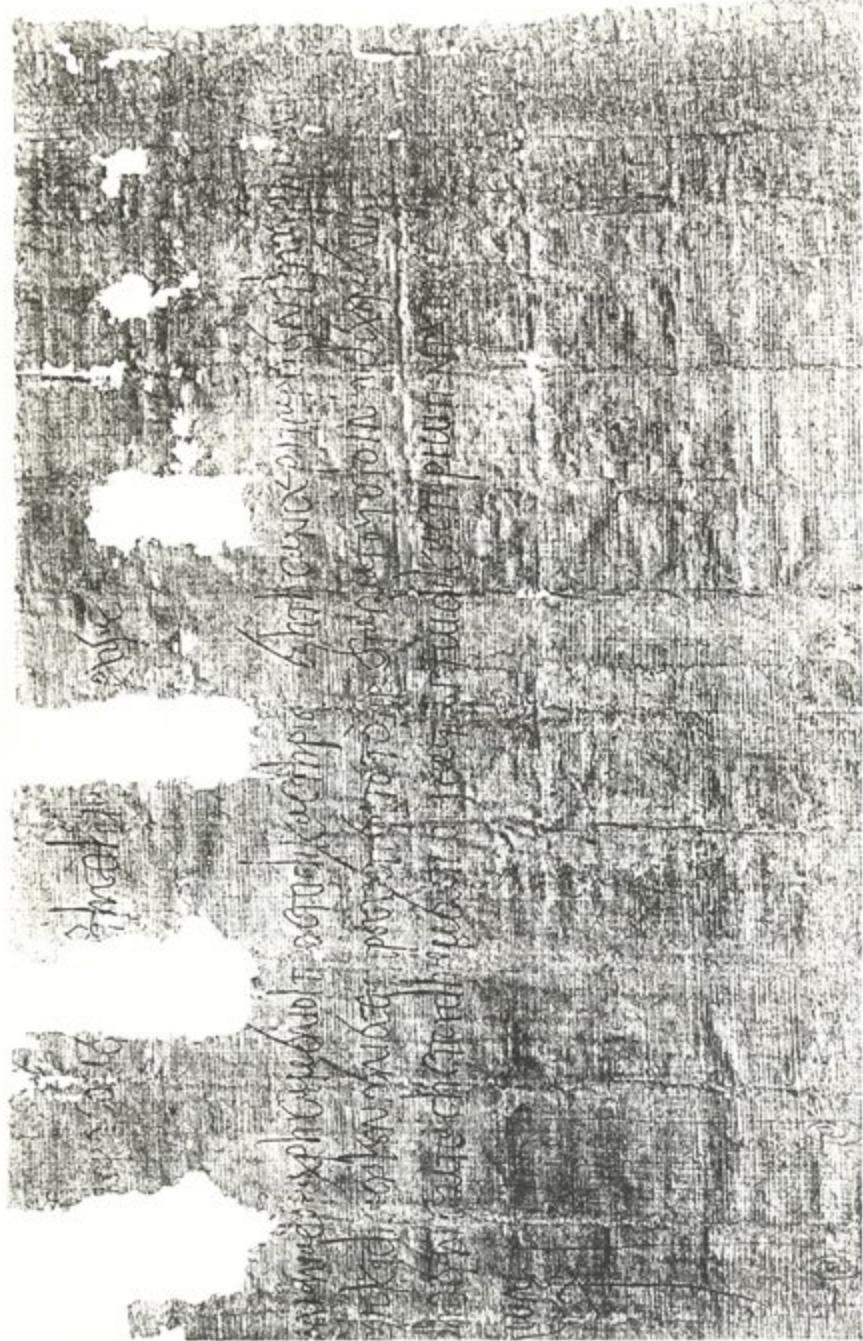
Κύπρις 67318, 5.
 Λαμβάνειν 67315, 36.
 λαρυπτεύων 67315, 22.
 λαυπρότατος 67318 (en acrostiche).
 λαυθάνειν 67316, 26.
 λείπειν 67279, v., 5; — 67317, 9.
 λεύσσειν 67318, 8.
 ληῆστηρ 67315, 35.
 λιγάνειν 67315, 12; — 67316, 16; — 67317,
 23.
 λιχήν 67279, v., 11; — 67315, 38.
 λόγος 67316, 1; — 67353, B; C.
 λοχάνειν 67316, 4.
 Μεθύπειν 67318, 8.
 μελεθών 67316, 16.
 μελισσα 67315, 15.
 μελοποιός 67316, 11.
 μένος 67315, 14.
 μελπεσθαι 67318, 2.
 μέροψ 67315, 4.
 μεταμορφοῦν 67316, 6.
 μετρεῖν 67315, 45.
 μέτρος 67315, 13.
 μήνη 67318, 10.
 μητέων 67316, 12.
 μητηρ 67318, 2.
 μητρίς 67315, 13; — 67316, 19; — 67318, 21.
 μίν (μάν) 67315, 9.
 μιστοπόντηρος 67317, 15.
 μογεῖν 67316, 31.
 μυριδιμφόρος 67317, 19.
 Ναι 67315, 45.
 Νέδος 67279, v., 10; — 67315, 26; —
 67318, 7; 19.
 νέκταρ 67318, 19.
 νέός 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 Νέστωρ 67316, 26.
 νηπίσχος 67316, 30.
 νικᾶν 67315, 23; — 67316, 24.
 νίκη 67317, 16.
 νικηφόρος 67315, 58.
 νοεῖν 67315, 13; — 67318, 5.
 νέρμος 67279, v., 9.

- πάσχει 67316, 28.
 πυκτάδιος 67316, 16.
 πύμψη 67316, 30; — 67318, 8; 17; 22.
 πύμψης 67318, 1; 8.
 Ζένος 67316, 31.
 Ὀρειμελίους 67318, 22.
 Ὀρειμος 67315, 56.
 θέτειν 67317, 5.
 εἰλα 67315, 22.
 εἰκέτης 67315, 62.
 εἰκέτη(σ)τοι 67317, 23.
 ἀλεξισθαιμων 67315, 28.
 ἀλεξιστήρ 67318, 20.
 ἀλεξος 67315, 62.
 ἀλεξοσύνη 67318, 4.
 ἀμμα 67316, 23.
 ἀμμοῖος 67315, 6.
 ἀμαντυμος 67316, 23.
 ἀντων 67315, 40.
 ἔργατον 67315, 15.
 ἔργεια 67315, 62.
 ἔρεσφ 67316, 16.
 Ὁρφεύς 67316, 24.
 ὄσος 67315, 8; 39.
 ὅττι 67315, 31; — 67316, 15.
 οὐλομένη 67318, 14.
 οὐκέτη 67315, 35.
 οὔτως 67315, 18; 29; — 67316, 29.
 ἔφρα 67315, 14; — 67317, 23.
 Ηλίας 67279, v., 11.
 παλαιτάτος 67317, 17.
 παρβασιλεύς 67315, 4.
 πανδλημος 67315, 9.
 πανασιδημος 67318, 16.
 πανδριστος 67316, 13.
 παναραγή 67315, 10.
 πανανγής 67316, 13.
 πανδρίστος 67315, 16.
 πανεπάζηος 67315, 11; — 67318, 20.
 πανευτυχής 67315, 50.
 πανίκελος 67316, 27; — 67318, 21.
 παντάριστος 67279, v., 4; — 67315, 47; —
 67317, 2.
 πάντη 67279, v., 3; — 67315, 32; 55; —
 67317, 8.
 πάντως 67315, 45.
 παρακαλεῖν 67353, C.
 παραμυθεῖσθαι 67316, 14.
 παρεῖναι 67315, 49.
 πεδίον 67315, 36.
 πεῖραρ 67315, 25.
 πειρασμός 67315, 33.
 πελειν 67315, 6; 17; — 67316, 27.
 πενήν 67317, 22.
 πεπληθώς 67318, 4.
 πῆ 67316, 5.
 πηγανύναι 67315, 20.
 πῆμα 67315, 8.
 πιστός 67279, v., 9; — 67315, 59.
 πλόος 67315, 5.
 πολεῖον 67315, 19; 21; — 67316, 25; —
 67318, 19.
 πόθεν 67316, 5.
 πόθος 67316, 2; 6.
 πολυδάκτυλος 67338, 1.
 πολυμήρατος 67315, 21.
 πολυκαθητεις 67315, 2.
 Πολυξένιη 67316, 1; 5.
 πολυστάφρων 67318, 3.
 πολυτεκνος 67318, 13.
 πολυύμνος 67316, 15.
 πολυχρήνος 67315, 57.
 πορεῖη 67315, 10.
 ποτέ 67315, 38.
 πότης 67315, 8.
 πών 67315, 45.
 πρᾶξις 67315, 52.
 πράττειν 67315, 57.
 πρᾶδις 67315, 53.
 πρέσβολος 67316, 27.
 προιάλλειν 67315, 7.
 προστάτης 67315, 41.
 προφερόστατος 67318, 14.
 προφέριστος 67315, 37.
 πυροφόρος 67318, 11.
 Ρά 67315, 10.

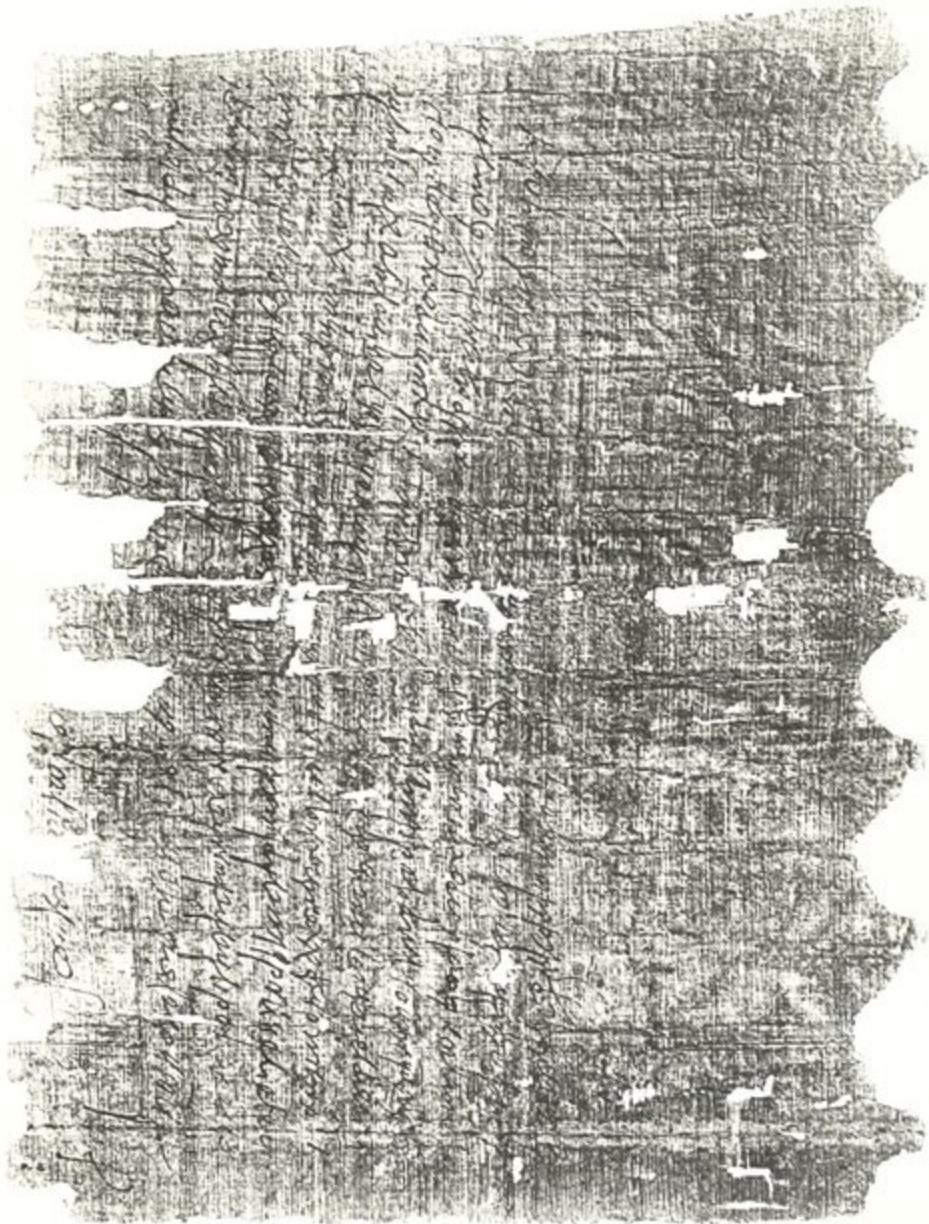
- φεύγειν 67315, 31.
 φεῦμα 67315, 44.
 φημένων 67315, 24; — 67318, 12.
 φίπτειν 67316, 32.
 φύεσθαι 67318, 13.
 Σαφής 67279, v., 5; — 67317, 9.
 σέλεν 67315, 25.
 σελήνη 67315, 22.
 σεμνός 67318, 3.
 σέο 67315, 1; 33; — 67316, 30; — 67318,
 17.
 σημεῖον 67315, 51.
 Σόλων 67279, v., 5; — 67315, 59; —
 67317, 9.
 σοφός 67315, 53.
 στέφος 67318, 12.
 στόλειν 67318, 3.
 στρατηγός 67315, 56; 61.
 στρατηλάτης 67279, v., 7; — 67315, 47; —
 67317, 11.
 στρατιάρχης 67315, 18.
 στρατιάρχος 67315, 2; 7.
 στυγερή 67316, 32.
 συμφέρειν 67315, 52.
 Ταμίη 67315, 32.
 τανάσιν 67316, 31; — 67317, 21; 22.
 τάχη 67316, 22.
 τεῖχος 67317, 3.
 τέκνον 67316, 30.
 τέκνος 67316, 2.
 τελεῖν 67315, 34; — 67318, 5.
 τέλος 67315, 14; — 67316, 20; 25.
 τέττιξ 67315, 15; — 67316, 15.
 τεύχειν 67316, 26.
 τιθέναι 67338, 2.
 τιμητικός 67315, 53.
 τλέν 67315, 8.
 τοῖος 67316, 14.
 τοκέν 67318, 21.
 τολμήσεις 67315, 11.
 τέσσαρος 67315, 12; — 67318, 17.
 τούσικα 67315, 7; 9; — 67318, 15.
 τρέμειν 67279, v., 9.
 τρομεῖν 67315, 14.
 Τρόπες 67316, 4; 8.
 τυγχάνειν 67318, 24.
 Τυνδαρεάνη 67318, 6.
 τυτθός 67315, 15.
 τύχη 67317, 4.
 Υἱός 67318, 18 (*v.l.*).
 ὑμέταις 67315, 27; — 67318, 10.
 ὕμην 67315, 6; 39; — 67318, 21.
 ὕμινος 67315, 11; — 67316, 12.
 ὕψος 67315, 1; — 67316, 17.
 ὕψιλον 67315, 21.
 Φαίνειν 67315, 52.
 Φέρειν 67317, 18.
 Φιλαίτατος 67315, 31.
 Φιλάμαρτος 67318, 6.
 Φιλέτην 67315, 31.
 Φιλοπόρθετος 67315, 26.
 Φίλος 67316, 2.
 Φιλέτης 67316, 3.
 Φρονεῖν 67315, 35.
 Φρύνιος 67315, 53.
 Φύειν 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Φυλάττειν 67279, v., 9; — 67315, 59.
 Χαίρειν 67317, 19.
 χαράσσειν 67279, v., 12; — 67315, 39.
 χαρέταις 67318, 11; 25.
 χάρης 67279, v., 6; — 67317, 10.
 χάρμα 67279, v., 6; — 67315, 22; — 67317,
 10.
 χείρ 67315, 62; — 67316, 31; — 67317,
 21; 22.
 χθόν 67315, 4.
 χορεύειν 67279, v., 1; — 67315, 96; 53; —
 67317, 6; 19.
 χοροστόλιος 67315, 1.
 χρόνος 67279, v., 13; — 67315, 3; 39; —
 67317, 19; — 67318, 15.
 χρυσός 67315, 19; — 67318, 24; — 67338, 2.
 χρυσοῦς 67315, 40.
 Πλυνγός 67318, 7.
 σριστ (= αὔριο) 67318, 18.

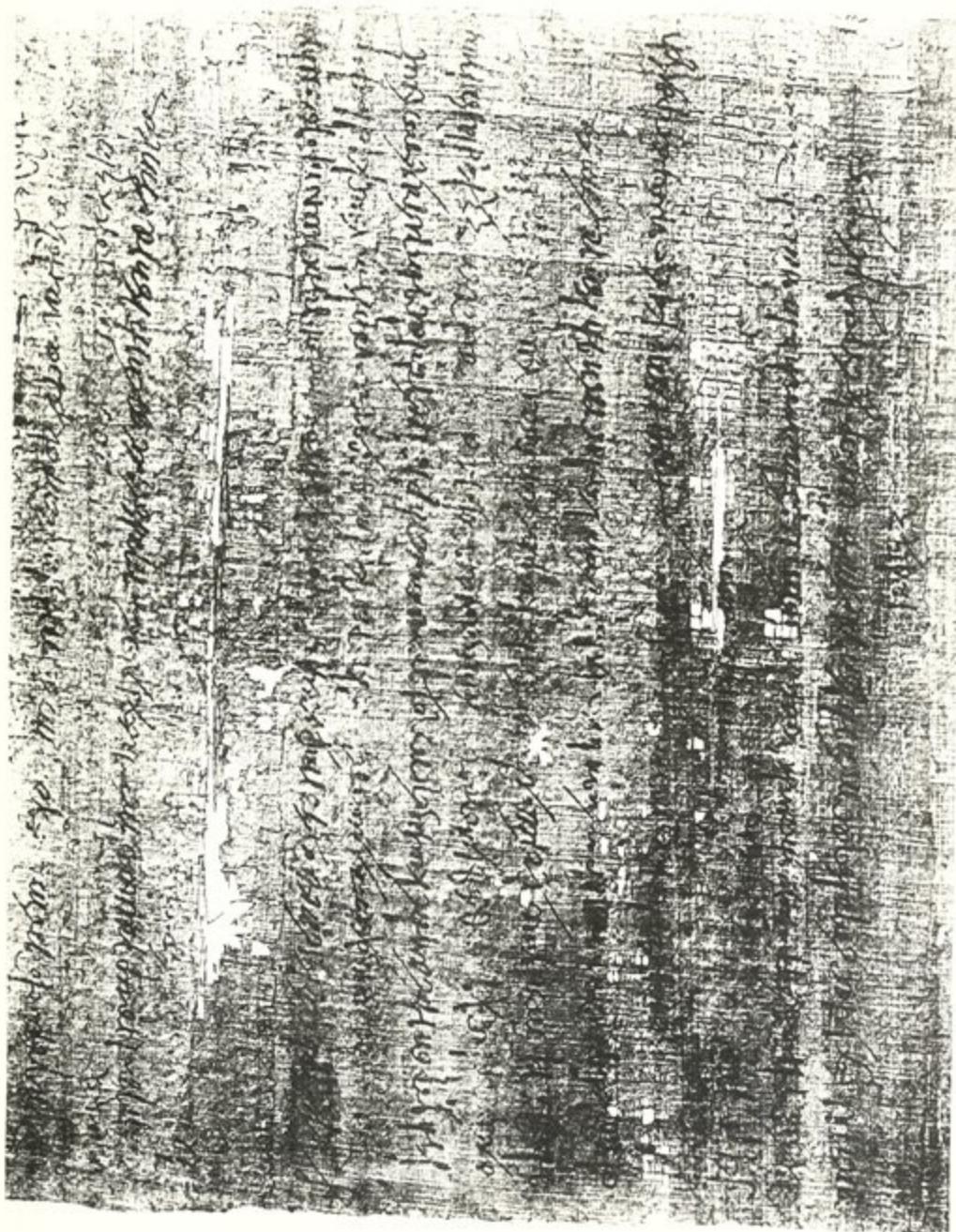
Ordre du *præses* Dioscore (n° 67281).

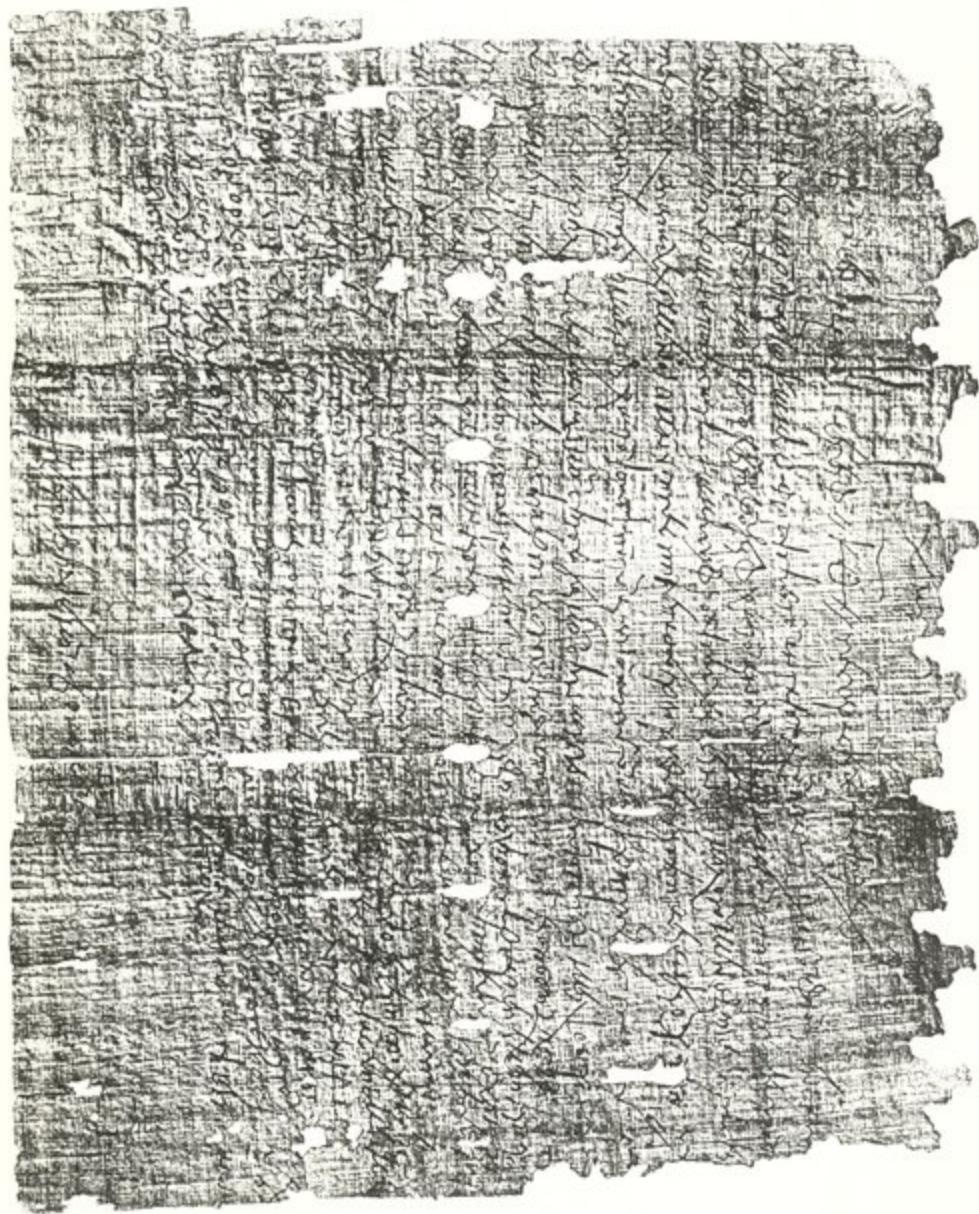

Ordre du *praeses* Dioscore (n° 67281). Fin.

No 67282.

Annonce du couvent de la *Metanoeis* (n° 67286). Lignes 8-21.

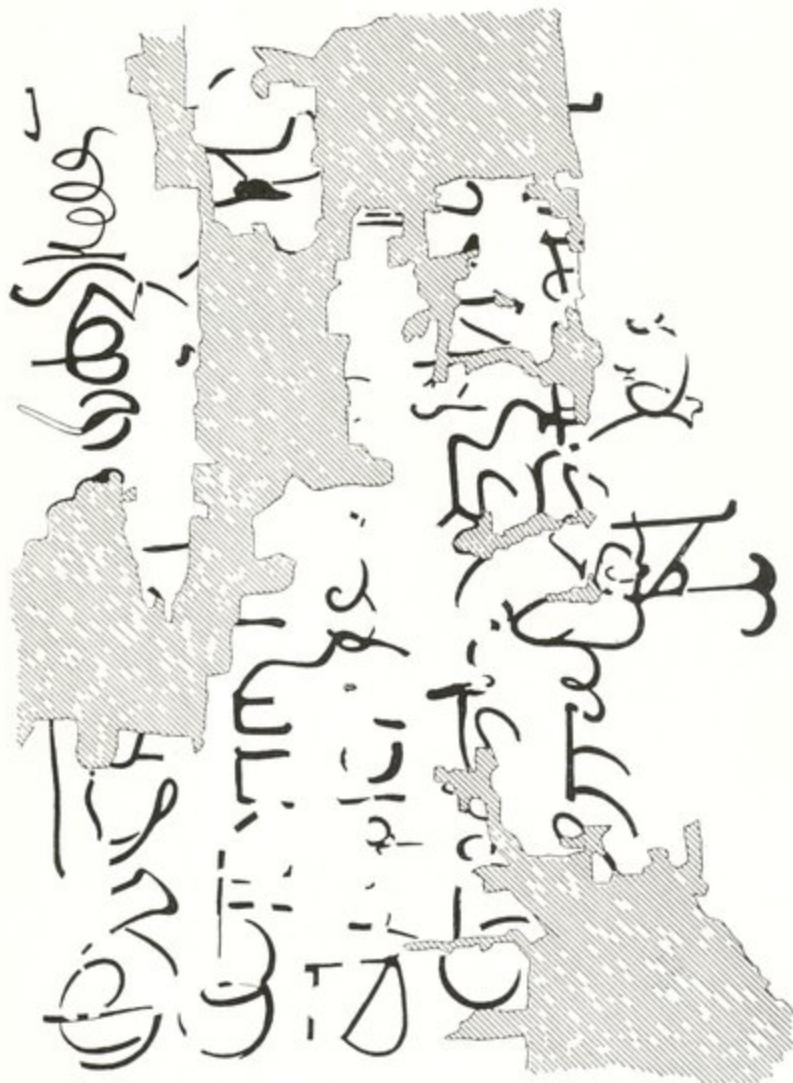

Cautionnement (n° 67296).

1. What is the relationship between the two groups?
2. What is the relationship between the two groups?
3. What is the relationship between the two groups?
4. What is the relationship between the two groups?
5. What is the relationship between the two groups?
6. What is the relationship between the two groups?
7. What is the relationship between the two groups?
8. What is the relationship between the two groups?
9. What is the relationship between the two groups?
10. What is the relationship between the two groups?

Testament de Théodore (n° 67312). Début.

N° 67516. (Recto).

IN COMPLIANCE WITH CURRENT
COPYRIGHT LAW
OCKER & TRAPP INC.
AND
NYU-INSTITUTE OF FINE ARTS
PRODUCED THIS REPLACEMENT VOLUME
ON WEYERHAEUSER COUGAR OPAQUE NATURAL PAPER,
THAT MEETS ANSI/NISO STANDARDS Z39.48-1992
TO REPLACE THE IRREPARABLY
DETERIORATED ORIGINAL. 2001

LI

LT

